

Giới thiệu Tinh Hà Đại Đế

Truyện tiên hiệp Tinh Hà Đại Đế tất cả đều chết để hướng tới sự siêu thoát, tư tưởng diệt dục rất hay, không có sự sống, không có dục vọng, không có nhu cầu, không có chúng sinh, không có gì cả, chả cần phải lo nghĩ gì thế là siêu thoát.

Khi loài người bắt đầu đặt chân vào thời đại Tinh Hà, cũng là lúc chuyện đi tu ngày xưa xuất hiện khái niệm lực mới mang tên Sinh Mệnh. Đi tu, thời nào cũng vậy, nó vĩnh viễn không bao giờ lỗi thời. Tâm có thần thông quảng đại, cho nên Tôn Ngộ Không còn có tên khác là Tổ Tâm Viên. Tâm linh mỗi người là một Tôn Ngộ Không, phải bắt tâm giống như khi này đầu hàng mới có thể trở thành Đầu Chiến Thắng Phật.

Khi đột phá tới cực hạn, nhân vật chính nhận ra thiên địa này chính là nhà tù, còn thân thể là lồng giam, muốn giải thoát đương nhiên phải phá hủy tất cả, tự hủy diệt chính bản thân mình. Đây là sự giác ngộ, hy sinh vì nghĩa. Lòng người không đủ như rắn nuốt voi, ai cũng ham sống, cầu sinh tồn.

Truyện luôn có những tình huống gay cấn và kịch tính. Mời bạn đọc khám phá và theo dõi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Thủy Tinh Minh Tướng

Thủy thần tiên, thủy thần tiên, thạch căn cao ngạo vọng kỳ niên, tam quang trầm luân tính tự viên.

Khí khí quy huyền khiếu, tức tức nhâm thiên nhiên.

Mạc tán loạn, tu an điềm, ôn dưỡng đắc hồng tính nhi viên, đẳng đãi tha duyên hoa nhi hiện.

Vô tẩu thất, hữu phòng nhân; chân hóa hậu, vận trung gian.

Hành thất phản, bất gian nan; luyện cửu hoàn, hà ta tán.

Tĩnh quan long hổ chiến tràng chiến, ám bả âm dương điên đảo điên.

Nhân ngôn ngã thị mộng long hán, ngã khước miên hề miên vị miên.

Học tự liễu, chân ngọa thiện.

Dưỡng thành liễu, chân thai nguyên.

Ngọa long nhất khởi liền thăng thiên.

Thử chấp pháp, thị thủy truyện?

Lập tháp đạo nhân Trương phong tiên. (1) (1) Dịch thơ: Ngủ cho say, ngủ cho say, Góc đá kê cao quên tháng ngày,

Tam quang chìm xuống chất tự đầy. Khí chảy về các huyết, Hơi thở mặc tự nhiên Đừng tán loạn, cần tĩnh yên, Dưỡng nhiệt thủy ngân cho đầy thêm, Đợi cái phần chì nó hiện. Không sai chệch, phải giữ nghiêm. Dùng sức lửa, chuyển trung tâm. Bảy bước lập, chẳng gian nan. Luyện chín vòng, sao ca tán. Lặng coi chiến trường long hổ đấy, ngấm đềm điên đảo âm dương khuấy. Người nói ta là kẻ u mê, ta lại ngủ say này ngủ chẳng say đấy. Học liền hiểu, đứng nắm thiên. Dưỡng thành được, đứng mầm chân nguyên.

Rồng nằm tắt thở sẽ thăng thiên. Đây phép ngủ, bởi ai truyền? Đạo nhân nhếch nhác Trương Phong Tiên. (Dịch: BaoLam) Đây là một bài từ tên là "Chập Long ngấm", tác giả Trương Tam Phong.

Miêu tả quá trình tu hành của loài người, có thể thông qua giấc ngủ đạt tới cảnh giới "Thiên nhân hợp nhất".

Lúc này, loài người đã bước vào năm 2250, thời đại Tinh Hà, tu hành thời xa xưa chẳng những không bị mai một mà ngày càng phát triển.

- Ngủ say! Các em nhất định phải tiến vào giấc ngủ say mới có thể nâng cao lực sinh mệnh.

Tiếng thét chói tai vang vang 3000 mét vuông trong phòng thể dục lớn.

Người phát ra tiếng thét là một cô giáo.

Cô mất hạnh mã đào, đáng người yếu điệu, là một mỹ nữ. Đáng tiếc, chính là khí chất vô cùng linh hoạt, sắc bén, phong mang tất lộ, cả người như một thanh loan đào. Người tiếp xúc với ánh mắt cô yểu hầu như bị cắt đứt, không hít thở nổi.

- Giang Ly, chị Đào nổi bão. Ở phía sau, bạn của Giang Ly là Quách Mãnh nói nhỏ.

- Xuyết Giang Ly đưa ngón trỏ che miệng: - Nói nhỏ thôi. Ngủ say nào có dễ dàng như vậy, toàn bộ trường học có 80 vạn học sinh không biết có đủ 50 người làm được không?

"Chị Đào" là ngoại hiệu của cô giáo này, nghe đồn bà chị này trước kia là một nữ quân nhân, sau khi xuất ngũ mới trở thành giáo viên.

Giang Ly là học sinh cấp ba, đang học môn tâm linh.

Huấn luyện tâm linh là một trong những chương trình học quan trọng nhất, thậm chí vượt qua của huấn luyện thể năng.

Thông qua việc ngồi thiền, minh tường, yên tĩnh suy ngẫm, dẫn đạo Việc huấn luyện này khiến nội tâm hùng mạnh, tinh thần tập trung, không chế hô hấp, tim đập, mạch đập các loại cơ năng trở nên tốt hơn.

Huấn luyện tâm linh đến một cảnh giới cao thâm sẽ xuất hiện hiện tượng "Ngủ say"

Các nghiên cứu đã sớm kết luận, loài người ngủ say một giờ so với hiệu quả ngủ tám giờ của người bình thường tốt hơn rất nhiều.

Mỗi ngày ngủ ít đi bảy giờ, con người có thể tiết kiệm bao nhiêu thời gian học tập, làm việc.

Hiệu quả của một giờ ngủ say có thể cho người cả ngày đều long tinh hổ mãnh, trí nhớ siêu quần. Dần dần, thân thể cường tráng, kéo dài tuổi thọ.

- Các em đừng tưởng việc huấn luyện tâm linh không quan trọng, cô cho các em một ví dụ: trước kia có hai bệnh nhân bị bệnh nan y, một người không biết bệnh tình cả ngày sáng khoái, vui vẻ, tâm tình thư sướng, kết quả các tế bào miễn dịch trong cơ thể tăng lên nhiều, giết chết các tế bào bị bệnh, cơ thể khỏe mạnh. Mà một người biết bị bệnh, lâm vào tuyệt vọng, chỉ vài ngày sau đã đi đời nhà ma; vốn người đó còn có hy vọng chữa khỏi. Chị Đào tiếp tục bài giảng, giọng nói bén nhọn khiến mỗi người đều nghe thấy "Đây là lực lượng tâm linh"

- Trương Nhạc!

Cô giáo "Chị Đào" chỉ vào một học sinh phía trước cao một mét chín, khá đẹp trai nói: - Em là học sinh duy nhất trong mấy ngàn học sinh của lớp này bước vào ngủ say, nói cho mọi người một ít đi.

- Cô giáo, em cảm thấy không cần thiết phải biểu diễn. Trương Nhạc là lớp trưởng, nhưng mà y khinh thường học sinh cùng lớp, lạnh lùng cười: - Tu hành tâm linh là thiên phú, có thể lĩnh ngộ liền là thiên tài, không thể lĩnh ngộ thì cả đời không làm được gì.

- Thăng này kiêu! Bạn Quách Mãnh tức giận nói.

- Thăng đó chỉ dựa vào tài nguyên mà thôi. Giang Ly khinh thường: - Nhà nó có tiền, mỗi tối đều ngủ trên các dược liệu an thần quý hiếm, còn mời các Thôi miên sư tới tiến hành thôi miên, không có đồng tài nguyên đó phụ trợ nó có ngủ say được cái rắm. Muốn thăng đó biểu diễn, chỉ tổ lòi đuôi.

- Phải đó, không dùng bất kỳ thứ gì phụ trợ, mọi lúc mọi nơi có thể tiến vào ngủ say mới là thiên tài. Bạn Quách Mãnh gật đầu: - Tuy nhiên thành tích lực sinh mạng của thăng đó ngày càng mạnh, đã đạt 0.9.

- Tinh tướng cái chó gì? Thành tích của nó trong trường chỉ trong top một trăm. Lại có học sinh khinh thường: - Top 3 của trường cũng không nhất định có thể thi đậu Đại học Tỉnh Không

- Đúng vậy đấy, có thể thi đậu Đại học Tỉnh Không mới tính là bản lĩnh.

- Nhỏ giọng đi, để Trương Nhạc nghe thấy chúng ta gặp phiền phức đó, lực sinh mệnh 0.9 thừa sức giải quyết hơn mười chúng ta.

- Ở nhà mình mà mời được Thôi miên sư mỗi ngày thôi miên tiến vào giấc ngủ say, thể năng và tâm linh của mình cũng sẽ tăng thêm.

- Thôi đi, đem bản thân bị thôi miên tiến vào giấc ngủ say thì ít nhất là Thôi miên sư trung cấp, mỗi lần thôi miên của người ta thu phí hơn một ngàn tệ! Một học sinh nhỏ giọng nghị luận.

Đại học Tỉnh Không là trường học tốt nhất của loài người, là giấc mơ của vô số học sinh.

Sinh mệnh lực chính là thành tích của học sinh bao gồm thể năng và văn hóa.

Trong đó thể năng là chủ yếu, văn hóa thứ yếu, giáo dục hiện nay khác với hai trăm năm trước rất nhiều.

Giáo dục loài người thời đại Tỉnh Hà, kiểu thi cử núi sách, biển đề đã bị đào thải từ lâu.

Học sinh cấp ba hai trăm năm trước chỉ coi trọng thành tích văn hóa, kết quả chạy 1000 mét có người té xỉu, có người đột tử. Truyện này thành truyện

cười ở thời đại này.

Sinh mệnh lực của Giang Ly là 0.7 dạng bình thường, vừa mới đủ tiêu chuẩn, nhưng thành tích 100 mét chạy nước rút cũng gần đạt 10 giây, tiếp cận vô địch thế giới năm đó.

- Tốt, Trương Nhạc, em ngồi xuống, Chị Đào gật đầu, không có chút nào trách cứ Trương Nhạc, dù sao y cũng là học sinh xuất sắc nhất lớp:

- Em cũng không nên kiêu ngạo, ngủ say có ba giai đoạn, hiện tại em đang ở giai đoạn thứ nhất nên sinh mệnh lực chỉ đạt 0.9; so với thành tích có thể đậu vào Đại học Tỉnh không còn kém xa lắm! Tới giai đoạn thứ ba, thần ngủ nhưng ý không ngủ, bước ngủ tâm không ngủ, trong khi vận động tiếng vào giấc ngủ, chính là Tủy Quyển trong thời xưa. Não bộ kích thích tuyến thượng thận sản xuất ra hóc môn, khiến uy lực mỗi quyền lớn vô cùng, tài năng một bước lên trời.

- Cô giáo yên tâm, kết thúc học kỳ này em nhất định sẽ đạt 1.0 sinh mệnh lực! Trương Nhạc tin tưởng mười phần: - Mà học kỳ kế tiếp em sẽ càng lợi hại hơn.

Sinh mệnh lực đạt tới "1.0" chính là biến thái trong học sinh tốc độ chạy của bọn học vượt qua báo săn, sức mạnh xé rách hổ lang; và học chương trình văn hóa xuất sắc chính là người toàn tài.

- Hiện tại, bắt đầu huấn luyện theo cô.

Chị Đào vỗ tay, khoanh chân ngồi ngay ngắn trên thảm: - Đầu tiên, các em phải bình tâm, cô nói cho các em biết về Thủy tinh minh tướng; tướng tượng thân thể mình là một khối thủy tinh đầy tạp chất! Một lần hô hấp, hít khí vào cơ thể như nước cọ rửa thân thể các em; thở ra như nước chảy ra ngoài mang theo cặn bã ra bên ngoài cơ thể. Dần dần cơ thể càng ngày càng trở nên trong suốt.

Thủy tinh minh tướng

Là chương trình học chủ yếu của tu luyện tâm linh.

Thông qua Thủy tinh minh tướng khiến cho tâm vô tạp niệm.

Đây là một loại minh tướng sơ cấp nhưng rất khó luyện đến tinh thâm. Đây là do rất nhiều tâm linh đại sư trong loài người nghiên cứu ra một trong những loại phương pháp minh tướng an toàn nhất, hiệu quả nhất. Mặt khác, còn có mấy loại như trong Phật Môn: Bất Tịnh Quan, Bạch Cốt Quan đều dễ dàng khiến tinh thần thác loạn, sinh ra ảo giác, nổi điên lên.

Trên màn hình lớn trong phòng tu hành xuất hiện một hình chiếu thủy tinh lập thể, rất sống động; thủy tinh tọa dáng thành hình người.

Hình người bằng thủy tinh bắt đầu hô hấp, ban đầu trong cơ thể đều là tạp chất nhưng dần dần trở nên trong suốt, cuối cùng không nhiễm một hạt bụi.

Tâm sáng như gương.

Đây là đồ án minh tướng.

Giang Ly học theo cổ gắng minh tướng, hô hấp, tuy nhiên thủy trung khó tiến vào trạng thái, tinh thần không tập trung.

Đây là bệnh chung của đại đa số người.

- Phải làm sao để tập trung tinh thần? Tiến vào trạng thái Thủy tinh minh tướng? Giang Ly càng ngày càng phiền não nhưng càng nóng nảy lại càng không thể tập trung.

Một loạt các động tác Thủy tinh minh tướng được cô giáo "Chị Đào" thực hiện xong, cô bắt đầu dùng ánh mắt sắc bén quan sát các học sinh, hơn 90% đều giả vờ giả vịt, hô hấp ngắn ngủi, tim đập nhanh, phập phồng không yên, quá lớn:

- Ngừng!

Các học sinh đều mở to mắt.

Chị Đào vốn định răn dạy nhưng ngẫm nghĩ một lúc lại chậm rãi nói: - Cái gì là nội công? Hàng phục được tâm mình chính là nội công. Chắc các em đã đọc qua tiểu thuyết của Kim Dung sáng tác hơn hai trăm năm trước, trong tác phẩm "Thiên Long Bát Bộ" có đoạn bí quyết nội công của Thiếu Lâm Tự Bản Nhược Kim Cương Chưởng: Nếu đêm bất an, tâm niệm không yên làm sao để chế phục? Trên thực tế, lời này xuất phát từ kinh điển của Thiên tông "Ngũ Đẳng Hội Nguyên", tuy tiểu thuyết gia coi nó là yếu quyết của nội công. Điều này không sai, nhưng không phải cứ đánh ra một chương, chân khí, nội lực bay đầy trời. Ha, ha Tâm linh can thiệp vật chất nào có dễ như vậy.

- Tốt lắm, trở lại bài học. Lúc các em ngồi xuống minh tướng, trong lòng toàn là nghĩ hươu nghĩ vượn, tâm niệm vẩn vơ, ba hoa chích chòe là hiện tượng bình thường. Thiền sư tu hành nhiều năm cũng không vượt qua tật xấu này. Tâm vượn, tâm vượn, tâm là Tôn Ngộ Không làm sao có thể dễ dàng hàng phục được.

- Tu hành tâm linh, trước Ngủ say! Sau đó Nhập định! Tiến thêm một bước chính là Thai tức! Một cảnh giới so một cảnh giới lại càng khó khăn. Chị Đào phát tay: - Các em không hiểu, cô cũng không giải thích, hôm nay tan học!

Nghe thấy tuyên bố tan học, tất cả các học sinh thở ra, chờ chị Đào ra khỏi phòng thể dục, các học sinh cũng túm năm tụm ba ra ngoài.

Giang Ly chuẩn bị về nhà ăn cơm chiều.

- Giang Ly!

Đột nhiên, hần bị người gọi lại, một người cao lớn hiện ra trước mặt.

Là Trương Nhạc.

- Chuyện gì vậy? Giang Ly lùi lại sau một bước, hần cao 1m75 so với Trương Nhạc cao 1m90 thì cảm giác hít thở không thông, đây là áp lực tự nhiên do sinh mệnh lực gây ra.

Giá trị sinh mệnh lực của Trương Nhạc là 0.9 quá mức mạnh mẽ, mười Giang Ly cũng không phải đối thủ.

Học sinh có giá trị sinh mệnh lực 0.8 cũng thoải mái chiến thắng bốn năm Giang Ly.

Giá trị sinh mệnh lực kém 0.1 đại biểu thể năng có cách biệt thật lớn.

- Nghe nói mỗi ngày mày thường tới công viên cho mèo hoang ăn? Trương Nhạc khinh thường, chắp tay sau lưng, từ trên cao nhìn xuống: - Đôi khi Lạc Hàm cũng cùng mày cho ăn? Tao cảnh cáo mày, tốt nhất bỏ cái hành vi ngu xuẩn này lại.

- Mày dựa vào cái gì mà quản chuyện của tao? Trong lòng Giang Ly tức giận.

- Rất đơn giản, bằng thực lực của tao, còn có địa vị của gia đình tao nữa. Tay Trương Nhạc bẻ khớp tay, kêu răng rắc, khiến người ta sợ hãi:

- Nhớ cho kỹ, đừng có nói dối tao, nếu không tao xé nát miệng mày ra, Lạc Hàm không phải người mày có thể ở gần, cóc ghẻ vĩnh viễn không thể ăn thịt thiên nga.

- Lớp trưởng đại nhân. Bạn Quách Mạnh nhìn thấy Giang Ly bị bắt nạt vội vàng đi lên cười làm lành. - Lạc Hàm là một trong tứ đại nữ thần của trường, chúng mình chỉ là học sinh bình thường sao có thể có ý nghĩ đó. Đúng rồi, em trai Giang Ly là Giang Đào cũng sắp về, lát về cùng ăn cơm đây.

- Giang Đào! Lớp trưởng Trương Nhạc nghe thấy cái tên này, trong mắt hiện lên một tia e dè, tuy nhiên vẫn cười lạnh: - Hôm nay tao chỉ cảnh cáo mày bằng miệng nếu tao còn nghe mày và Lạc Hàm cùng cho mèo hoang ăn, hậu quả mày biết đấy.

Trong khi nói, y xoay người rời khỏi.

- Nguy hiểm thật. Bạn Trương Mạnh đỏ mồ hôi lạnh: - Trương Nhạc đánh chúng mình, chúng mình không có cơ hội phản kháng.

- Đi thôi, trong trường, nó không dám đánh nhau đâu. Mặt Giang Ly xanh mét, cũng không chửi thề, hần biết mình và Trương Nhạc kém nhau quá xa, chửi bới không có ý nghĩa nhưng không phải hần nhận thua.

- Chính cậu cẩn thận một chút, Trương Nhạc thực lực mạnh, nhà lại là phú hào, nếu nhìn chằm chằm vào cậu chỉ sợ xui xẻo. Bạn Quách Mạnh rất lo lắng: - Mình thấy cậu tạm thời đừng đi gặp Lạc Hàm nữa, Lạc Hàm có sinh mệnh lực 1.0 là nhân vật phong vân trong trường, nhà cậu ấy lại là đại phú hào sẽ gây ra rất nhiều phiền phức.

- Mình biết, mình sẽ không lấy trứng chọi đá đâu. Ánh mắt Giang Ly lóe lên, trong lòng hần có khát vọng mạnh mẽ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Em Trai Thiên Tài

Chạng vạng tối, Giang Ly tan học về đến nhà đã ngửi thấy mùi thịt tỏa thơm lừng, mũi hần thu lại, nuốt nước miếng ừng ực.

- Mẹ đây là thịt gì vậy, thơm quá?

Mẹ hần từ trong phòng bếp thò đầu ra nói: - Đây là thịt Sa la thú vừa mới mua đấy, mau tới uống một chén súp.

- Đây là để cho em con đó. Trong phòng khách, bố Giang Chấn Đông ho khan một tiếng: - Thịt này ba trăm tinh nguyên một cân đấy.

Tinh nguyên là tiền của loài người khi bước vào thời đại Tinh Hà, rất có giá trị, một tinh nguyên bằng một gam vàng.

Một tháng tiền lương của ba mẹ cộng lại cũng chỉ hơn một trăm nghìn nguyên, cũng đủ cuộc sống của một gia đình bậc trung nhưng muốn mua các loại thuốc bổ xa xỉ cũng rất khó khăn.

Sa la thú là một loại dã thú tinh không, rất khó bắt, nhưng thịt xương đại bổ, sau khi nấu canh, uống vào có thể cải thiện thể chất, khiến cho lực lượng tăng lên, cơ thể rắn chắc, so với đông trùng hạ thảo, nhân sâm các loại dược liệu quý trên Địa Cầu còn tốt hơn gấp bội.

Gia đình Giang Ly tuy là gia đình thường thường bậc trung nhưng một năm cũng khó ăn được một lần.

- Cha, con biết, bây giờ là lúc em cần bổ sung sinh mệnh lực. Giang Ly nhún nhún vai, nhưng rất hiểu chuyện, muốn em trai có thành tích tốt nhất loại thịt xa xỉ này tất nhiên là để nó ăn.

Bịch, bịch, bịch

Tiếng bước chân, cửa mở ra, một thiếu niên hiện ra trước cửa.

Là em trai Giang Đào.

Thân thể của Giang Đào rất cường tráng, cao 1m90, mặc dù chỉ mới mười sáu tuổi nhưng đã cao hơn Giang Ly một cái đầu, cả người như có một cỗ lực lượng bạo phát ra, ánh mắt sắc bén như chim ưng, một khí thế bức người, trong trường cũng là một nhân vật phong vân.

Hiện tại, Giang Ly mười bảy tuổi cao 1m75.

Hai anh em đều học cùng trường, em trai học lớp 11

- Cha, mẹ, anh, con đã về.

- Khảo hạch ở trường hôm nay thế nào? Sinh mệnh lực có đột phá không? Giang Chấn Đông vội vàng hỏi, mẹ bỏ công việc bận rộn từ trong phòng bếp đi ra.

- Sinh mệnh lực khảo hạch đạt 0.95, con đột phá, còn nhận được một khoản học bổng trị giá 30 nghìn nguyên. Em trai Giang Đào lấy ra một cái hồng bao.

- Tốt Tốt, tốt Sắc mặt Giang Chấn Đông vui mừng: - Giỏi lắm cố gắng lên, nhất định phải thi đậu Đại học Tỉnh Không, cả nhà gửi hết hy vọng vào con đây. Mẹ đã nấu cho con thịt Sa la thú, nhanh ăn đi.

- Anh, anh cũng ăn chút đi. Em trai Giang Đào nhìn Giang Ly nói: - Thành tích sinh mệnh lực của anh vẫn là 0.7, nguyên nhân là không đủ dinh dưỡng. Nếu anh ăn một ít thịt Sa la thú, thể chất chắc chắn sẽ đề cao thêm.

- Không cần đâu. Giang Ly khoát tay: - Thiên phú của anh xa không bằng em, ăn chỉ lãng phí. Đúng rồi, trước tiên em hãy ăn hết đi, bằng không em gái về làm ầm lên muốn ăn khiến ba mẹ khó xử.

Một nhà năm miệng ăn, ba, mẹ, Giang Ly, em trai Giang Đào, còn có một cô em gái Giang Huyền mười ba tuổi.

- Oa, anh, sinh mệnh lực của anh không ngờ đạt tới 0.95 rồi? Ngoài cửa, một cô bé đi vào, là em gái Giang Huyền: - Em nghe nói, trong khối 11 có hơn 20 vạn học sinh, anh hẳn là nằm trong top 10 nhà.

- Hà! Em về rồi! Em trai Giang Đào kéo một cái ghế: - 0.95 ở trường xem như một nhân vật phong vân nhưng cách điểm Đại học Tỉnh Không còn xa lắm, anh sớm hay muộn sẽ tu luyện tới 1.0.

- Em đừng cố sức quá.

Ánh mắt Giang Ly toát ra sự quan tâm: - Trường học chúng ta có hơn 80 vạn học sinh nhưng sinh mệnh lực 1.0 lại không quá 10 người. Bọn họ căn bản đều là con cháu phú hào, mỗi ngày đều ăn thuốc bổ siêu cấp, nhà ta ăn không nổi, dinh dưỡng không tốt đi tu luyện, rất dễ gây phản tác dụng.

- Không có việc gì đâu. Em trai Giang Đào không hề để ý: - Anh, em đã sớm tiến vào ngũ giai đoạn thứ ba. Mấy hôm nay, em đã bắt đầu vào huấn luyện Nhập định! Em muốn cho những người đó biết, tài nguyên vĩnh viễn không sánh bằng thiên phú.

- Cái gì? Huấn luyện Nhập định? Giang Ly giật mình kinh hãi:

- Em, em đừng làm anh sợ.

- Thật hả? Giang Chấn Đông, mẹ, em gái Giang Huyền đều kinh ngạc không thôi, không thể tin nổi.

Giang Đào là một thiên tài, từ sớm đã phát hiện thiên phú của mình, bắt đầu từ sơ trung mỗi khi trời tối có thể tu hành, tiến vào cảnh giới "Ngủ say".

Từ lúc đó, mỗi ngày em trai chỉ ngủ một giờ, mà cả ngày tinh lực tràn đầy. Còn Giang Ly phải ngủ đủ tám giờ mới miễn cưỡng đủ tinh lực, làm sao có thể so sánh?

Nhưng mà, bây giờ em ấy càng lợi hại rồi.

Không ngờ đã bắt đầu huấn luyện "Nhập định"

Trong kinh Phật "Đại Trí Độ Luận" viết: nhập định giả, thủy hỏa bất năng hại, diệc bất mệnh chung. (1) (1): người nhập định nước lửa không thể xâm hại, sinh mệnh không biết dài tới đâu.

Có thể thấy cảnh giới này thần kỳ thế nào.

Mà đối sự nghiên cứu của khoa học hiện đại, dưới tình huống nhập định, tiềm năng của bản thân được khai thác triệt để, nội tiết tố cải biến thể trạng ngày càng khỏe mạnh.

Nội tiết tố rất thần kỳ, có người khổng lồ, có người lùn chính là do nội tiết tố thay đổi.

- Lốp anh có Trương Nhạc chẳng muốn chết, so với em chính là cận bã.

Giang Ly vui mừng, Trương Nhạc dựa vào tài nguyên, lại dùng hương liệu mỗi tối mới miễn cưỡng ngủ say, còn em trai Giang Đào thì đang vận động cũng có thể tiến vào ngủ say, cái này rất giống với Túy Quyền ngày xưa, thần say ý tỉnh. Người say rượu có lực lượng lớn vô cùng nhưng Túy Quyền không phải là dựa vào uống rượu mà đánh quyền, là tinh thần không biết đau đớn, khoa học hiện đại nghiên cứu, là do tâm linh trong khi vận động tiến vào ngủ say.

Trong vận động ngủ say, thân thể không biết mệt mỏi, lực lượng vô cùng lớn, hoạc môn tuyến thượng thận bị khống chế.

Nhưng nhập định chân chính so với ngủ say giai đoạn thứ ba còn khó gấp trăm lần, cần tinh thần ý chí cùng tâm linh hùng mạnh, khi trừ Tâm ma, tinh không vạn lý, tạm niệm không sinh.

Tâm là vượn, là khí, linh động biến hóa trăm lần, hàng phục để nhập định cần nghị lực rất lớn.

Hơn 80 vạn học sinh trong trường, có lẽ có một hai người có thể "Nhập định", mà cũng có thể một người cũng không.

Em trai Giang Đào do tài nguyên không đủ nếu không đã sớm bước vào tầng thứ sinh mệnh lực 1.0.

Đương nhiên, trên "Nhập định" còn có "Thai tức".

"Thai tức" chỉ có tâm linh đại sư, tinh anh trong loài người mới có thể đạt tới.

Cái gọi là "Thai tức", chính là đoạn tuyệt hô hấp bằng miệng, mũi tiến vào cảnh giới chết giả, các tế bào trong cơ thể tự động hô hấp, từ giây từng phút đều hoàn mỹ, dần dần, sự mạnh mẽ của thân thể đến mức không thể tưởng tượng nổi.

Về phần sau "Thai tức", cảnh giới tâm linh càng sâu, đều là đề tài nghiên cứu của một số ít các tâm linh đại sư thuộc khu tinh anh của loài người, học sinh thời nay căn bản không thể tiếp xúc đến.

Đương nhiên, để mạnh mẽ hơn, không tu hành tâm linh cũng được.

Bởi vì có thuốc bổ đền bù, rất nhiều thuốc bổ siêu cấp có thể tăng cường thể chất. Trong trường học có một số ít các con cháu phú hào cũng có sinh mệnh lực rất cao.

Trong những nhân vật cường đại của loài người, một là phái tài nguyên, con cháu phú hào. Hai là phái thiên phú, như Giang Đào vậy.

Đương nhiên, vừa có tài nguyên lại có thiên phú vậy thì vô địch.

Lúc này, màn hình ảo chiếu tin tức thời sự.

Một BTV cười tươi, mở miệng: - Căn cứ theo điều tra mới nhất hiện nay, tuổi thọ người bình thường đạt tới 100 tuổi, ở khu tinh anh số tuổi đều đạt tới 180

- Oa Em gái Giang Huyền kêu lên: - 180 tuổi, đó là bao lâu, khi nào nhà ta mới có thể tới khu tinh anh đây.

- Em yên tâm, anh nhất định sẽ đưa cả nhà tới khu tinh anh. Giang Đào nắm tay, toàn thân kêu răng rắc, tràn đầy sinh mệnh lực và ý chiến đấu, tự tin như sắt thép.

- Khu tinh anh à Giang Chấn Đông cùng mẹ không kìm chế được sự mong chờ.

Ở chỗ con người sống được phân làm hai khu vực: phổ thông và tinh anh.

Khu tinh anh đều là tinh anh của loài người, quan chức cấp cao, phú hào siêu cấp, tuyệt thế cường nhân.

Trong hoàn cảnh đó, giáo dục, khám chữa bệnh, khoa học kỹ thuật so với bình thường tiên tiến hơn mấy chục năm.

- Anh hai, em nghe nói người trong khu tinh anh có thể sống trong một trường chân không, tay không xé rách mảnh thú, có người sinh mệnh lực đột phá 3 con số, đúng không anh? Em gái Giang Huyền hưng phấn nghị luận: - Đây không phải là siêu nhân sao?

Em trai Giang Đào vuốt ve Giang Huyền nói: - Đó là đương nhiên, khu tinh anh đều là anh hùng và cường nhân của nhân loại. Hơn hai trăm năm trước, loại người vẫn chưa ra khỏi Địa Cầu, tài nguyên thiếu thốn, bây giờ có thể thực hiện "Bước nhảy Alpha", đạt được nhiều bảo vật được liệu, tính mạng con người cũng bắt đầu được nâng cao.

- Đúng đây. Giang Ly cho em gái biết thêm tri thức:

- Hơn hai trăm năm trước, khi loài người có rất nhiều quốc gia, sinh mệnh lực phổ biến mới 0.5, hiện tại em đều mạnh hơn bọn họ rồi.

- Thật ra, nhân loại Địa Cầu chúng ta là chủng tộc được thần phù hộ, năm 2050, một UFO bị trục trặc rơi xuống Địa Cầu, các quốc gia vì tranh đoạt Địa bay này mà phát động thế chiến thứ 3 nhưng cũng vì vậy mà loài người thống nhất với nhau cùng nhau nghiên cứu địa bay của người ngoài hành tinh kia, khoa học kỹ thuật mới nghiên cứu ra được "Bước nhảy Alpha", bằng không chỉ với hai trăm năm loài người tuyệt đối không phát triển tới bước này. Giang Đào cảm thán lịch sử.

- Chỉ có thi vào Đại học Tinh Không mới có hi vọng tới khu tinh anh, Đại học Tinh Không là cái nôi của tinh anh. Bố Giang Chấn Đông tiếp lời:

- Ăn đồ đi, đây là gà đen hầm cách thủy đông trùng hạ thảo, đây là tuyết giáp, nhân sâm, tuy chỉ là hộp thành nhưng hiệu quả cũng giống như tự nhiên trước kia.

Trên bàn ăn đồ ăn rất phong phú, có thật nhiều thuốc bổ, nhân sâm, lộc nhung, tuyết giáp, đông trùng hạ thảo. Đây là nhân tạo được hiệu không tồi.

Đương nhiên, đây thuộc loại cơm bình dân.

Phú hào chân chính không ăn mấy thứ này.

Loài người hiện nay sống ở khu phổ thông tuổi thọ cũng lên tới một trăm tuổi đó là do quan hệ tới thức ăn, rất nhiều vật phẩm bổ dưỡng được chế biến nhân tạo.

Đương nhiên, thuốc bổ chân chính là thiên nhiên ngoài tinh cầu như thịt Sa la thú chỉ có trên bàn ăn của người giàu có.

Cơm nước xong, em trai Giang Đào buông bát: - Ba mẹ, buổi tối con phải đến trường học tiến hành huấn luyện Nhập định, bây giờ phải đi.

- Cần thận nhé.

- Con biết.

Trong khi nói chuyện, thân hình Giang Đào vừa động đã ra tới cửa như một "vượn dơi thân", động tác như gió, nhanh như cắt, nháy mắt biến mất chẳng khác nào vỗ lăm cao thủ hai trăm năm trước.

Hành động này, Giang Ly nhìn còn không rõ chứ nói gì tới làm.

- Giang Đào lại đi ra ngoài àk.

- Cháu tới trường huấn luyện, dì Vương, chú Lý.

- Tốc độ thật nhanh, lão Giang nuôi được một đứa con trai tốt thật. Đứa con nhà tôi cho nó ăn không biết bao nhiêu thuốc bổ sinh mệnh lực vẫn 0.7, tức chết mà.

- Giang Đào là thiên tài, thằng bé là học sinh đã sớm có thể tiến vào ngũ say, con nhà tôi việc đó cũng không được.

Bên ngoài truyền tới tiếng ồn ào của hàng xóm, bố Giang Chấn Đông và mẹ tươi cười.

- Ba mẹ con cũng đi ra ngoài. Cơm nước xong, cùng em gái rửa chén đĩa, Giang Ly cầm theo một hộp thức ăn cho mèo đi ra ngoài.

- Lại ra công viên cho mèo hoang ăn? Giang Chấn Đông khẽ nhíu mày nhưng nhớ ra điều gì đó giãn ra một chút nói: - Đi đi, nhanh về nhé.

- Chấn Đông, Giang Ly có phải tinh thần sa sút không? Mẹ đi ra: - Nhưng cũng đừng trách nó, thiên phú của Giang Đào tốt hơn nó cho nên từ nhỏ tài nguyên trong nhà đều dùng trên người Giang Đào.

- Đứa nhỏ Giang Ly này không có chút thiên phú nào, nếu như có thể tiến vào ngũ say thì đã tốt hơn rồi, bây giờ tôi chỉ sợ áp lực với Giang Đào quá lớn, đè ngã nó, dù sao tất cả hy vọng đều ký thác vào nó; Giang Chấn Đông tôi làm không được nhưng nhờ con lấy lại thứ thuộc về mình. Còn Giang Ly Haizz Giang Chấn Đông thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 3: Thai Túc Của Mèo

Meow, meow

Màn đêm buồn xuống, một chỗ yên tĩnh trong công viên lại náo nhiệt vô cùng, một đám mèo lông mềm như nhung, quay chung quanh giành đồ ăn trong tay Giang Ly

Trong đám mèo, có một con mèo hoa rất lớn tên "Hoa Diện Bá Vương", hùng dũng, oai vệ khí phách, cào, cắn đám mèo xung quanh cướp đoạt không ít thức ăn.

- Bốp!

Giang Ly đập "Hoa Diện Bá Vương" một phát, nghiêm khắc cảnh cáo: - Hoa Diện Bá Vương, mày còn ức hiếp mấy bạn yếu, thì đừng nghĩ tới ăn nữa.

Con mèo lớn "Hoa Diện Bá Vương" không dám gây rối nữa, úy khuất trốn qua một bên.

Mấy con mèo bị ức hiếp lập tức nhảy tới, dưới chân Giang Ly không ngừng cọ người, lăn lộn, kêu "Miao, miao" rất vui thích.

Giang Ly ngồi xổm xuống vuốt ve cái đầu nhỏ nhắn của chúng, kiểm tra xem chúng có dấu vết bị thương không. Mẹ mấy con mèo này bị chó hoang cắn chết, mèo con mất đi mẹ rất khó sinh tồn. Giang Ly không thể không chăm sóc chúng nó nhiều hơn một chút.

Giang Ly mười bảy tuổi đã nuôi nấng mèo hoang này đã hai năm, lúc ban đầu chỉ có mấy con mèo nhỏ bây giờ lên tới hơn ba chục con, mà đại quân mèo hoang ngày càng nhiều.

Chỉ có ở cùng đám mèo hoang này hắn mới cảm thấy bình tĩnh từ tận đáy lòng, cách xa không khí khẩn trương đầy áp lực của trường học. Vốn cao trung là nơi tuổi thanh xuân phấp phới, tràn đầy nhiệt huyết nhưng với người không có hy vọng thì rời xa nơi đó vẫn là tốt nhất.

- Lũ nhỏ, ăn nhanh nào, con mèo Đại Hắc sắp tới rồi đó. Giang Ly thúc dục.

Gần đây rất kỳ lạ, trong đám mèo hoang xuất hiện một con mèo đen rất lớn, nhanh như gió. Nó thường xuất hiện lúc cuối, ăn nhanh như gió hết thức ăn của mèo, đôi khi còn cướp thức ăn trên tay hắn, căn bản không sợ người.

Giang Ly đã theo dõi nó vài lần, muốn xem mèo Đại Hắc rốt cục có lai lịch gì, nhưng mỗi lần con mèo Đại Hắc đều chui vào cống thoát nước mất tung tích.

Giang Ly vừa cho đám mèo ăn, vừa chú ý lùm cây bốn phía xem Đại Hắc xuất hiện lúc nào.

- Giang Ly lại cho mèo ăn ak?

Một giọng nói trong trẻo truyền tới, theo sau đó là một người thiếu nữ xuất hiện từ bóng cây cạnh đường chạy bộ. Cô có dáng người mảnh khảnh, mái tóc dài tung bay theo gió, tràn ngập tươi trẻ.

- Lạc Hàm, học tập vất vả như vậy cậu còn có thời gian ra công viên tản bộ sao? Giang Ly gật đầu.

Thiếu nữ tên là Chu Lạc Hàm, mỗi tối cô đều ra công viên tản bộ. Cô là Chủ tịch Hội học sinh của trường, nhân vật phong vân, gia thế hiển hách, không biết bao cậu trai trẻ muốn tiếp cận cô, nhưng cô không để ý tới ai.

Cô và Giang Ly không cùng lớp nhưng đều là học sinh cao trung. (Lớp 12 ở VN)

Lớp trưởng Trương Nhạc cố gắng theo đuổi Lạc Hàm nhiều lần nhưng không có kết quả cho nên cậu ta không cho phép Giang Ly gặp Lạc Hàm nếu không gặp một lần đánh một lần.

- Tản bộ là cách thả lỏng tâm linh nha. Lạc Hàm thoải mái đi tới, giúp Giang Ly cho mèo ăn. Cô ôn nhu vuốt ve mấy con mèo con.

Hai người đều yên lặng cho mèo ăn, không nói lời nào, ăn ý rất tự nhiên.

Mỗi ngày Giang Ly đều tới công viên nuôi nấng mèo hoang, mà nửa năm trước Lạc Hàm nhìn thấy, mà Lạc Hàm cũng rất yêu thích đám nhóc này liền tới giúp đỡ.

Vì thế, trong nửa năm qua, tại sâu trong công viên, mỗi ngày đều xuất hiện hình ảnh một nam một nữ cho mèo hoang ăn.

- Giang Ly, sau khi tốt nghiệp trung học cậu có ý định gì không? Đột nhiên Lạc Hàm hỏi.

- Có ý định gì chứ, mình chỉ có sinh mệnh lực 0.7, không có hi vọng thi vào Đại học Tinh Không. Giang Ly vuốt ve một con mèo nhỏ cũng không ngừng đầu lên mà trả lời.

- Cậu có khó khăn gì không? Có thể mình giúp được cậu. Lạc Hàm nhìn Giang Ly trong ánh mắt có một sự quyết tâm.

- Cậu giúp mình?

Thần sắc Giang Ly ngạc nhiên, sau đó lắc đầu: - Cảm ơn ý tốt của cậu, mình có cuộc sống của mình.

Sau khi từ chối sự giúp đỡ của Lạc Hàm, hai người không nói thêm điều gì nữa, có chút xấu hổ.

Lạc Hàm trầm mặc một chút, đứng dậy: - Từ mai mình bắt đầu đi đặc huấn, không có thời gian chăm sóc lũ mèo này nữa, cậu chăm sóc tốt cho chúng nhé.

- Uk, những cậu nhóc này rất quý mình. Giang Ly thoải mái vuốt ve đầu một chú mèo con.

Lạc Hàm thờ nhẹ, xoay người rời đi.

Bèo nước gặp nhau, mây trôi nước chảy không để lại dấu vết gì.

- Sao mình không biết cậu thật sự muốn giúp đỡ mình? Nhưng mà duyên phận chúng mình chỉ là cùng nhau nuôi nắng ấm đám mèo hoang mà thôi. Nhà cậu có gia thế hiển hách, mình không dám trào cao. Nhìn Lạc Hàm rời đi, trong lòng Giang Ly cười khổ, con cóc và thiên nga nhất định không thể tới được với nhau.

- Ngaow!!!

Một tiếng kêu gầm gừ chặt đứt dòng suy nghĩ của Giang Ly.

Một con mèo đen rất lớn nhảy ra từ bụi cỏ công viên, toàn thân tỏa sáng như một con hổ đen nhỏ lao tới như gió lốc.

Bụp, bụp Con Hoa Diện Bá Vương là con mèo hoang lớn nhất trong đám bị nó đánh bay.

Con mèo đen kia vọt tới phía trước, lấy tốc độ nhanh nhất ăn hết thức ăn cho mèo, sau đó cấp lấy một con mèo con rồi chạy trốn.

- Mèo Đại Hắc tới rồi!

Giang Ly chăm chú đuổi theo, mèo Đại Hắc ăn thức ăn cũng không làm sao nhưng không thể bắt cả mèo con đi: - Lần này mình phải xem rốt cuộc nó từ đâu tới.

Soạt, soạt Mèo Đại Hắc lùi rất nhanh, như một con gió ra khỏi công viên.

Giang Ly bám sát thật chặt, bây giờ hắn có sinh mệnh lực 0.7 nhưng chạy cũng không chậm chút nào.

Trong trường có một số học sinh rất mạnh, chạy một trăm mét chỉ mất có 5 giây, tốc độ đó mới gọi là nhanh nếu hắn gặp người như vậy nhảy mất đã bị đánh bại.

Kỷ lục của Giang Đào là một trăm mét trong vòng 6 giây.

Tốc độ mèo Đại Hắc rất nhanh, Giang Ly đuổi theo, ra khỏi công viên tới thẳng bờ sông, vẫn không đuổi kịp. Con mèo này thật kỳ lạ, thể năng so với các con mèo khác mạnh hơn gấp mười.

Mèo Đại Hắc chạy trước đột nhiên nhảy chéo, chui vào một cống thoát nước thành phố.

Giang Ly không chịu buông tha chui vào theo.

Cống thoát nước rất lớn giống như một cung điện ngầm; cái cảnh sau cơn mưa lớn, phố cũng như sông trăm năm trước, đã là quá khứ.

Thành phố của nhân loại bây giờ đã không giống như ngày xưa nữa.

Bên trong cống ẩm ướt, to lớn rộng rãi, thông suốt, vô số ngõ ngách như mê cung; nó tràn ngập mùi hôi thối; đây là hậu quả của nền văn minh nhân loại phát triển.

Cống thoát nước thậm chí có thể thành hầm trú ẩn tránh được cả đầu đạn hạt nhân tấn công.

Mèo Đại Hắc không ngừng chạy trong mê cung cống ngầm, muốn trốn thoát, Giang Ly không tha, tiếp tục đuổi theo; bình thường hắn không bao giờ vào cống thoát nước vô cùng bẩn thỉu này nhưng hôm nay, một phần muốn biết tại sao mèo Đại Hắc lại thần kỳ như vậy, một phần không để nó làm mèo con

bị thương.

Một đuôi một chạy dần xâm nhập vào sâu bên trong cống ngầm, ít ai lui tới.

Rốt cục, mèo Đại Hắc tới một cái ngạch thì dừng lại, trong bóng đêm hiện ra đôi mắt xanh lè của nó. Mèo con được buông ra, kêu "Meow, meow" khiến Giang Ly thờ phào.

Ting tang!

Giang Ly móc điện thoại ra chiếu sáng đoạn cống nước này.

- Đó là cái gì? Thi thể?

Tăng ánh sáng lên, hình ảnh trước mặt làm hấn chấn động.

Phía sau mèo Đại Hắc không ngờ có một cái xác khô ngồi rất ngay ngắn.

Bộ xương cao lớn, dáng người hùng vĩ, không có khí tức kinh dị ngược lại khiến cho người ta có cảm giác cao sừng sững, giống như tảng đá lớn tách biệt với thế gian nhìn thấu thế sự như một giấc mộng lớn.

Hai tay xác khô cầm một quả cầu trắng ngà bằng đá, trên đó có chút hoa văn kỳ quái.

- Đây là ai?

Giang Ly thật cẩn thận không dám làm liều.

Cống thoát nước!

Mèo đen!

Xác khô!

Viên đá màu trắng ngà!

Bốn thứ hợp thành một bức tranh quý dị, Giang Ly cảm thấy mình đang ở trong một giấc mộng.

Con mắt xanh lè của mèo Đại Hắc nhìn thẳng vào Giang Ly, không thấy có gì nguy hiểm, nó liền xoay người sang chỗ khác, đột nhiên luồn lên, vọt tới viên đá trên xác khô kia.

Chuyện quái gì xảy ra vậy!

Bộp!

Vuốt của nó còn chưa đụng tới viên đá, thân hình tê liệt nằm sấp trên mặt đất.

"Khò khè, khò khè" Đại Hắc không thấy nguy hiểm nằm ngáy "khò khò"

Viên đá màu trắng như có một cỗ lực lượng thần bí, chưa đụng tới đã bị thôi miên.

Trong lòng Giang Ly suy nghĩ, đánh bạo: - Rốt cuộc là vật gì? Mèo Đại Hắc bị thôi miên nhưng xem ra không có nguy hiểm nào cả.

Hấn cẩn thận quan sát phát hiện mèo Đại Hắc ngủ sinh mệnh lực rất thấp, lúc có lúc không, cuối cùng hoàn toàn mất đi hô hấp, tuy nhiên xung quang da lông có hơi hơi mấp máy dường như có sự hô hấp tế bào, đây là cảnh giới giả chết.

- Đây là. Thai tức, một con mèo sao có thể đạt tới!

Hấn khiếp sợ tột độ.

Không sai, đây đúng là cảnh giới "Thai tức", trạng thái chết giả, hô hấp tế bào; là một loại tiên thiên hô hấp, thần diệu phi thường, tế bào được cường hóa, tiềm năng được khai phát triệt để.

Đây là cảnh giới trong truyền thuyết không ngờ một con mèo có thể đạt tới.

Mèo Đại Hắc rất cường tráng, tốc độ hành động nhanh đến mức không thể tin nổi, thì ra là kết quả của việc tiến nhập cảnh giới "Thai tức", nội tiết trong cơ thể biến đổi, các tế bào trong cơ thể được cường hóa; trăm phần trăm là công năng của "Viên đá màu trắng ngà" này.

- Trời ak, viên đá này không ngờ có thể làm cho một con mèo đạt tới cảnh giới Thai tức. Trái tim Giang Ly đập thình thịch như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, lần này thật sự không thể nào tin nổi.

"Xoạt, xoạt, xoạt" Hần bước tới gần xác khô muốn cầm lấy viên đá nhìn xem mình có bị thôi miên hay không.

Quả nhiên không tới gần mí mắt đã díp lại, mơ mơ hồ hồ.

Thật sự rất mệt mỏi.

Hần cảm thấy thân thể như ba ngày ba đêm không ngủ, nhìn thấy giường liền muốn nằm xuống, cho dù là trời sập cũng ngủ một giấc đã nói sau.

- Không! Không thể ngủ, phải lấy được viên đá đã.

Giang Ly khẽ cắn đầu lưỡi kích thích cảm giác đau cho tỉnh ngủ, thân thể lại tiến tới phía trước, chạm tay vào viên đá.

Đoàng!

Cuối cùng cũng chạm được vào viên đá, trong khoảnh khắc đó con buồn ngủ quét qua não hắn, cả người không duy trì được nữa trực tiếp ngã xuống tiến nhập trạng thái vong ngã, quên đi tất cả chìm sâu vào giấc ngủ.

Chưa bao giờ hắn ngủ ngọt ngào như vậy.

- Giấc mộng lớn mấy ngàn năm, bây giờ là năm nào?

Trong giấc ngủ, hắn dường như đang mơ, trong giấc mơ ấy nghe thấy tiếng thờ dài sâu kín.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Đại Mộng Mấy Ngàn Năm?

Giang Ly mơ một giấc mơ kỳ lạ, trong mơ hắn đi vào một không gian cổ quái, khắp nơi đều là hoa rơi sắc sỡ, trăm hoa đua nở. Một người đàn ông cao lớn, mặc áo trắng ngồi ngay ngắn dưới tán cây, sao nhìn giống xác khô kia vậy; ông ta như đang buồn lại như đang vui.

Một ý niệm truyền tới sâu trong tinh thần Giang Ly.

- Thiên ngoại tà ma xâm nhập thế giới của ta, chúng ta mạnh mẽ phản kháng rốt cục không địch lại, ta mang theo Đại Mộng Tâm Kinh chạy trốn, tới đây, như dầu cạn đèn tắt, đại nạn sắp tới tọa hóa tại nơi này. Người có duyên nhận được Đại Mộng Tâm Kinh là phương pháp tu hành chí cao vô thượng trong thế giới của chúng ta, tuyệt đối không thể để rơi vào tay Thiên ngoại tà ma. Người thừa kế nhận được Đại Mộng Tâm Kinh phải giết hết Thiên ngoại tà ma, cứu vớt thế giới của chúng ta.

Toàn bộ khung cảnh trong mơ lại biến đổi, một đại lục rộng lớn xuất hiện. Đại lục này hắn chưa bao giờ gặp, núi dài núi lớn, đất rộng mênh mông. Trên đại lục này, mỗi người đều tu luyện võ học, nhưng khoa học kỹ thuật không phát triển giống như thời cổ đại trên Địa Cầu.

Trong đó có rất nhiều người có sinh mệnh lực cường đại không thể tin nổi, phiên giang đào hải, phi đằng biến hóa.

Đột nhiên, trên bầu trời như bị xé toạc, toàn bộ đại lục gặp phải tập kích, từng chiếc từng chiếc chiến hạm khổng lồ phủ xuống bầu trời, rất nhiều người mặc áo giáp hạ xuống; bọn chúng cướp bóc, giết hại trên đại lục. Tất nhiên, có vô số cao thủ trên đại lục ra sức ngăn cản, liên tục chiến đấu, có cao thủ bị giết, có chiến hạm bị đánh chìm.

Những kẻ mặc áo giáp kia dường như là Thiên ngoại ác ma trong miệng người đàn ông kia.

- Đó là? Chiến hạm của chúng ta.

Giang Ly trong mơ nhìn thấy "Thiên ngoại ác ma" có chút quen thuộc, nhất là dấu hiệu chiến hạm cự đại kia lại là một tinh cầu màu xanh, đây là chiến hạm của loài người ở Địa Cầu.

- Ta hiểu rồi. Chúng ta chính là Thiên ngoại tà ma, Địa Cầu tấn công nhà của người, người chạy trốn, ngược lại lại tới Địa Cầu. Đầu óc Giang Ly có chút ngu ngốc.

Hai trăm năm trước, năm 2050, một UFO rơi xuống Địa Cầu.

Các quốc gia vì tranh đoạt chiến hạm này mà phát động Thế chiến thứ ba.

Đại chiến vô cùng thảm thiết, cuối cùng khiến loài người thống nhất, cao tầng các quốc gia liên hợp lại làm một hình thành Chính phủ tân nhân loại.

Loài người thống nhất, bước vào kỷ nguyên mới.

Một trăm năm sau đó, loài người vì nghiên cứu UFO kia mà khoa học kỹ thuật tăng mạnh, sinh mệnh lực từng người được nâng cao đạt đến trình độ mới.

Hai trăm năm sau, xuất hiện kỹ thuật "Bước nhảy Alpha", bắt đầu thăm dò các tinh cầu khác, phát hiện lượng lớn tài nguyên, sau đó bắt đầu thiết lập căn cứ ngoài vũ trụ.

Loài người Trái Đất có được năng lực di chuyển trong vũ trụ bắt đầu chinh phục rất nhiều tinh cầu, đoạt lấy tài nguyên, trong đó có đại lục này.

Mà người đàn ông mặc áo trắng này vì tránh cho Đại Mộng Tâm Kinh bị đoạt đi đã dùng một loại năng lực đặc biệt tiến hành bước nhảy chạy trốn, đến đây thì dầu hết đèn tắt rốt cục tọa hóa.

Bây giờ, thân là một "Thiên ngoại tà ma", không ngờ Giang Ly lại trở thành người thừa kế của ông ta.

Xem ra, thời gian người đàn ông này tới đây không phải quá dài nếu không rất có thể đã bị người khác phát hiện.

Bí mật cao cấp thế này mà bị phát hiện sẽ khiến một phen sóng to gió lớn, phải biết cùng chiến đấu với các tinh cầu khác đó là hành động quân sự của lão đại "khu Tinh anh" người bình thường không có khả năng biết về những bí mật trong đó.

- Người hữu duyên, trọng trách tiêu diệt Thiên ngoại tà ma liền đặt trên người của cậu, Đại Mộng Tâm Kinh ẩn chứa vô thượng áo nghĩa, sau khi tu luyện sẽ có năng lực đối phó Thiên ngoại tà ma Nhớ kĩ, người thừa kế Đại Mộng Tâm Kinh nhất định phải giết hết Thiên ngoại tà ma! Nếu không sẽ gặp bất hạnh! Trọn đời không được siêu sinh!

Bùm!

Ý niệm cuối cùng của người đàn ông mặc áo trắng rốt cục nổ tung.

Lát sau, Giang Ly tỉnh lại từ trong mơ.

Hắn phát hiện mình vẫn đang nằm trên mặt đất ẩm ướt của cống thoát nước, quần áo toàn bộ là vết bẩn, nhưng tinh thần toàn thân rất sung mãn, cảm giác giấc ngủ mang tới ưu đãi thật lớn.

- Quả nhiên vừa rồi mình tiến nhập cảnh giới Thai tức.

Giang Ly khoa tay múa chân đánh ra hai quyền, cảm thấy cho dù vài con mãnh hổ trước mặt cũng chỉ búng tay là chết.

Bùm!

Cái cây khô kia không ngờ toàn thân bốc lên lửa lớn cháy hừng hực sau đó biến thành một đạo cầu vòng rồi biến mất.

Mà viên đá màu trắng ngà đã bị Giang Ly cầm trên tay.

- Cầu vòng hóa.

Thấy xác khô hóa thành cầu vòng, Giang Ly chấn động, hắn không ngờ có thể nhìn thấy hiện tượng cầu vòng hóa.

Tương truyền, thật lâu trước kia vào thời cổ đại, có vị cao tăng tu luyện tới cảnh giới tâm linh rất cao cả người sẽ bốc cháy, hóa thành một đạo cầu vòng biến mất không thấy tăm hơi, loại hiện tượng này gọi là "Cầu vòng hóa"

Đối với hiện tượng "Cầu vòng hóa, thời đại Tinh Không có vô số học giả nghiên cứu, đưa ra thuyết nói rằng tâm linh khi đạt tới trình độ trước nay chưa từng có, tần số của bản thân sẽ hòa hợp với năng lượng vũ trụ làm một, tạo thành một loại cộng hưởng, thân thể sẽ bốc cháy tạo thành cầu vòng, tiến vào hình thái sinh mạng Niết Bàn.

- May mắn xác khô đã hóa thành cầu vòng bay đi mất, đã giúp mình loại đi không ít phiền toái, nếu không phải đem xác khô đi mai táng nếu bị người ta phát hiện cả nhà lại bị thăm tra nghiêm mật nhất!

Giang Ly thấy xác khô biến thành cầu vòng biến mất, thở phào nhẹ nhõm.

Cái con mèo Đại Hắc và mèo con đang ngủ Giang Ly cũng không đánh thức chúng dậy, bởi vì Thai tức có giá trị rất lớn, dần dần, mèo con sẽ cường tráng giống Đại Hắc.

- Đại Mộng Tâm Kinh, mình xem rốt cục nó là cái gì?

Chiếm được kỳ ngộ như vậy, Giang Ly cũng không ra ngoài ngay mà ở lại trong cống thoát nước dùng ánh sáng của chiếc di động xem viên đá; đáng tiếc viên đá kia xem ra cũng không có chỗ nào kỳ quái cả.

- Không còn cách nào khác đành mang nó về vậy, xem nó có tác dụng gì? Nghiên cứu nửa ngày không hiểu được mô tê gì, Giang Ly cất bên người.

Hắn vội vàng về nhà tắm rửa.

Buổi tối, hắn nằm trên giường hưng phấn mười phần lần qua lần lại xem viên đá này, thứ này hắn là "Đại Mộng Tâm Kinh" như lời người đàn ông mặc áo trắng trong giấc mơ rồi.

Hắn nhớ lại từng chi tiết, ước chừng tình cầu của người kia bị chiến hạm của Địa Cầu công phá, ông ta mang theo viên đá có chứa "Đại Mộng Tâm Kinh" tới đây sau đó không biết thêm được gì nữa.

Về viên đá này, rốt cục tu luyện thế nào cũng không được rõ ràng.

- Lấy máu nhận chủ chẳng?

Con dao nhỏ trong tay hắn cắt đứt ngón tay, vẩy máu lên trên nhưng cũng không ăn thua; viên đá kia không có hấp thu máu mà giống như mấy viên đá cuội ven đường không có phản ứng gì cả.

Nghiên cứu nửa ngày cũng không ra kết quả gì.

Hắn ngáp một cái, mệt mỏi lắm rồi.

- Chẳng lẽ ăn ak?

Sau khi đem viên đá rửa sạch, đột nhiên nghĩ ra liền ngậm trong miệng định cảm nhận hương vị sau đó nhai xem có cứng không.

Nào ngờ, hắn vừa ngậm tảng đá vào miệng, đột nhiên nghe "Rắc" một tiếng, viên đá phát ra công năng thôi miên, hắn ngủ thật say tiến vào cảnh giới Thai tức.

Hô hấp của hắn rất tự nhiên, giống như cái bể, cuối cùng tĩnh lặng vây trong trạng thái chết giả.

Nếu cẩn thận quan sát, phát hiện tế bào trong cơ thể hắn không ngừng ngọ nguậy, sức sống sung mãn, các nội tiết tố điều hòa hoàn mỹ, đây là sự huyền bí của cảnh giới "Thai tức".

Cảnh giới Thai tức là trong cơ thể nội tiết tố hoàn mỹ xây đắp cơ thể, khiến cho hình thể hoàn mỹ, xương cốt cứng cỏi, cơ thể rắn chắc, khí quan cường hóa. Đồng thời tế bào từng ngum từng ngum hô hấp, cướp lấy chất dinh dưỡng trong không khí, tự cường hóa từng tế bào.

Ha

Sáng sớm hôm sau, Giang Ly cũng tỉnh táo lại từ trong giấc ngủ say, cảm thấy tinh lực vô cùng dư thừa. Hắn nhổ viên đá trong miệng ra lại vẫn không phát hiện ra điều gì.

Ổn định lại tinh thần, hắn quan sát biến hóa trong cơ thể, tinh thần so với trước kia tập trung nhiều hơn, có thể cảm nhận được hô hấp, tim đập, mạch đập. Hơn nữa hắn có thể thoáng nhìn nội thị xem lục phủ ngũ tạng trong cơ thể ra sao, chỉ có điều không được rõ cho lắm.

"Thình thịch, thình thịch" Trái tim và mạch đập mạnh mẽ, chậm rãi đây là dấu hiệu của sinh mạng lực cường đại.

Hắn lập tức nhảy xuống giường, đánh ra một quyền; tụ lực, thẳng lưng, xoay người, duỗi chân, đây là quyền pháp từ xưa truyền lại "Mãnh Hổ xoay đầu".

Rầm!

Một quyền này của hắn phá không mà phát ra tiếng gió, muốn xé rách cả không khí.

Thở hổn hển hai nhịp, hắn hoảng sợ: - Quyền pháp của mình sao uy lực thế nhỉ? Đánh ra khí bạo? Chẳng lẽ sinh mệnh lực của mình đã đạt 0.8?

Chỉ có sinh mệnh lực 0.8 mới có thể giải thích được sự dữ dội, mãnh liệt như vậy.

Từ sinh mệnh lực 0.7 nâng cao tới 8.0 tuy chỉ cách nhau 0.1 nhưng đại biểu tổ chất thân thể phát triển lên một tầm cao mới.

Giai đoạn này nhất định phải trải qua khổ tu, bổ sung dinh dưỡng, dùng thiên phú bản thân từng bước xây dựng mới có thể tới. Trong trường trung học của hắn có hơn 80 vạn học sinh nhưng có sinh mệnh lực 0.8 chỉ có hơn một vạn, đó là cả thiên phú lẫn những gia đình giàu có.

Như em trai Giang Đào có 0.9 sinh mệnh lực không nổi trăm người.

Còn sinh mệnh lực "1" chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Vô số học sinh mơ ước có thành tích như vậy mà Giang Ly chỉ ngủ một giấc là xong?

Ngay cả bản thân hắn cũng không tin được cứ như một giấc mơ.

Tiếp đó hần lại bắt đầu minh tưởng.

Phương pháp Thủy tinh minh tưởng.

Minh tưởng một chút, ngay lập tức trong lòng cảm thấy an bình, cả người tiến vào trạng thái ngủ say, có cảm giác toàn thân như một khối thủy tinh trong suốt lấp lánh.

- Không ngờ có thể bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào ngủ say! Tiến bộ thật lớn! Đây là giai đoạn hai của ngủ say nha!

Ngủ say có ba giai đoạn, Trương Nhạc là đệ nhất cao thủ trong lớp mới chỉ tới giai đoạn thứ nhất, mỗi khi trời tối nhất định phải minh tưởng mấy giờ lại dùng thêm hương liệu an thần mới có được

Mà bây giờ Giang Ly trực tiếp tới giai đoạn này, hơi chút Thủy tinh minh tưởng là có thể ngủ say, đây là tu hành tâm linh có bước đột phá lớn trước nay chưa từng có.

Nhất định là công lao của viên đá kia.

- Viên đá có thể khiến mình tiến vào cảnh giới Thai tức không biết có thể cho ba, mẹ, em gái, em trai sử dụng không? Mèo Đại Hắc cũng có thể, vậy chắc cũng được?

Giang Ly vội vàng chạy tới công viên đem Đại Hắc về nhà, để nó ngậm viên đá nhưng đáng tiếc viên đá lại mất tác dụng chỉ có thể để mình hần sử dụng.

Đúng là đã nhận chủ.

Rất có thể khi người kia truyền cho mình ký ức, viên đá đã nhận chủ.

Về phần Đại Hắc vì sao không nhận chủ có thể là do nó là động vật, xác khô kia không thể để một con mèo thừa kế được.

Vật này là bảo bối, tuyệt đối không thể lộ ra ngoài nếu không sẽ gặp đại họa diệt môn, từ nay về sau Giang Ly càng thêm cẩn thận.

Thời gian sau đó hần lại vất vả rèn luyện.

Buổi sáng hần đi học bình thường, mỗi khi tối đến hần liền ngậm lấy viên đá, quả nhiên mỗi lần đều thuận lợi tiến vào cảnh giới "Thai tức", nội tức (thở bên trong) kéo dài, nội tiết tố hoàn mỹ xây đắp cơ thể, tế bào cường hóa, tiềm năng cơ thể được kích phát trên phạm vi lớn.

Thai tức khôi phục tinh lực, hần liền tự nhiên tỉnh lại, tinh thần gấp trăm, vì thế mỗi tối vụng trộm ra ngoài, tìm chỗ bí mật trong công viên rèn luyện quyền pháp, thể năng.

Luyện tập không ngừng nghỉ, mười ngày sau Giang Ly cảm giác thân thể mình thay da đổi thịt, lỗ chân lông trở nên nhẵn nhụi, cơ thể rắn chắc, mạch máu trong cơ thể bền dẻo như da trâu; những động tác trước kia rất khó thực hiện bây giờ có thể dễ dàng làm được, nhất là lực lượng, tốc độ gia tăng rất lớn.

Hần vụng trộm tiến hành chạy thử 100m chỉ mất có 7 giây.

Chỉ mười ngày Thai tức mà biến hóa nghiêng trời lệch đất, đây là dưới hoàn cảnh không có bất cứ loại dinh dưỡng xa xỉ nào cả.

Nếu mỗi ngày có thịt Sa la thú ăn, tiềm năng được khai thác càng nhiều hơn, đuổi theo em trai Giang Đào cũng không phải không thể.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Vô Cốt Nhu Thuật

Chạng vạng, Giang Ly vẫn như mọi khi ở công viên cho mèo ăn, hần tập trung tinh thần có thể cảm nhận được ở sâu trong bụi cỏ có một số côn trùng đang hoạt động.

Vo ve, vo ve.

Tiếng cánh muỗi.

Bọ cánh cứng hấp thu nhựa cỏ non.

Còn có rận lỏm ngấm trên da mèo hoang.

Những thứ này hẳn nghe rất rõ ràng.

Thậm chí dưới nền đất có một vài đường thoát nước lũ chuột kêu lít nhít trong đó cũng hiện ra trong đầu hẳn.

Hẳn có thể không cần dùng mắt quan sát, chỉ dụng tâm cũng có thể nhìn rõ cảnh vật xung quanh.

Đây là tâm linh rất thanh tịnh không một chút tạp niệm mới có thể làm được.

Tu hành tâm linh của hẳn đã tới giai đoạn hai, trong trường học rất nổi tiếng nhưng cự ly giai đoạn thứ ba còn kém rất xa.

Ngủ say không thể nhúc nhích nhất định phải tuyệt đối yên tĩnh. Nếu thân thể hơi chút động dậy sẽ tỉnh lại. Hẳn cảm thấy tầng thứ ba vận động tiến vào ngủ say quả thực không có khả năng.

- Xem ra chả mấy nữa sinh mệnh lực của mình có thể đạt 0.9.

Giang Ly cảm thấy mình tiến bộ rất nhanh nhưng hẳn muốn tiến bộ nhanh hơn nữa, bây giờ cách thời điểm thi tốt nghiệp chỉ hơn một học kỳ, hy vọng ở hơn một học kỳ sau bỗng nhiên nổi tiếng thi vào được Đại học Tỉnh Không, khiến mọi người mở to mắt mà nhìn.

Tu hành phải từ từ, cho dù hẳn nhờ viên đá tiến vào trạng thái "Thai tức", cũng dần dần cải thiện thể chất của mình đồng thời quá trình tẩy luyện tinh thần.

Đây không phải cải thiện gen trong truyền thuyết, chớp mắt biến một kẻ chọi gà không chặt thành lực so với mười con voi, nhanh như chim bay.

Hơn nữa, phương pháp cải tạo gen hiện nay, được phẩm về gen là một trong những thứ cơ mật nhất của nhân loại chỉ truyền lưu ở khu Tỉnh anh.

Gen loài người là môn khoa học huyền bí nhất. Đương nhiên loại vật này có tính chất phiêu lưu cực lớn, tỉ lệ tử vong do cải tạo gen cực cao, lại có người bị biến thành quái vật, điên cuồng, đánh mất lý trí tàn sát đồng loại.

Hiện tại, sinh mệnh lực của Giang Ly vẫn là 0.8, nhưng Thai tức" trong một thời gian dài cải biến thân thể, mức độ bền bỉ đề cao rất lớn, đã có thể rèn luyện một số loại võ học cao cấp rồi.

Hự, hây. Yaa

Ban đêm, tới rạng sáng, trong lúc vô số người ngủ say, tại một chỗ bí mật trong công viên Giang Ly đang tiến hành tu luyện quyền pháp rèn luyện thân thể, hẳn đem những võ học từ thời xưa mà mình học được ở trường diễn luyện rất trôi chảy.

Đánh xong một bài quyền, thân thể mệt mỏi, mồ hôi đầm đìa.

Hẳn lau khô mồ hôi, tĩnh tọa luôn trong công viên, trong miệng ngậm viên đá, chốc lát, hẳn lại thuận lợi tiến vào cảnh giới "Thai tức", loáng thoáng có thể cảm giác được té bào xung quanh hẳn mấp máy, tham lam hô hấp lấy oxy trong không khí.

Một giờ sau, hẳn tự động tỉnh lại, nhìn toàn thân bầm tím, máu tụ cũng không có, tinh thần sung mãn, không khỏi nở nụ cười.

- Tốt rồi, bây giờ mình học chương trình thể năng đã nắm giữ toàn bộ, kế tiếp phải tự học những thứ cao hơn. Hẳn lấy trong ba lô ra một quyển sách điện tử, nhấn nút một bóng người huyền hóa, bóng người này làm đủ các động tác có độ khó cao, khi thì cốt cách xoắn vào nhau khi thì bùng nổ tiến công, khó khăn vô cùng không phải ai cũng làm được.

Học sinh thời nay, học tập đều sử dụng sách điện tử, có hình người ảo bằng hình chiếu lập thể, rất sống động; nó giống như giáo viên ở trường giảng giải vậy.

Đây là thể thuật cấp C: "Vô Cốt nhu thuật"

Bộ quyền pháp này có nhiều động tác quái dị ví dụ như thân hình vặn vẹo một chỗ như rắn trườn, cổ xoay 180 độ; đây là bộ quyền pháp trong khóa học thể năng cao cấp ở trường.

Khá lâu trước đây, cao thủ trong quân đội kết hợp Yoga, quyền anh, dẫn đạo thuật mà thành.

Hiện tại, một vài quyền pháp Giang Ly đang học là võ học cấp "D"

Về võ học, phân ra các cấp: D, C, B, A, S, SS.

Thể thuật cấp D chỉ tính là cơ sở, tính thực chiến mạnh, công kích mãnh liệt.

Mà võ học cấp độ C có nhiều tiêu chuẩn đề cao, quan hệ tới bí mật về cốt cách, gân mạch, nội tạng.

Về phần võ học cấp B thuộc loại hỗn hợp của tâm linh và thể năng, mỗi động tác đều kết hợp với minh tướng. Đây là bí mật cao cấp trong quân đội.

"Vô Cốt nhu thuật" không thuộc chương trình học hiện tại của hẳn, nói cách khác, hẳn giống như học sinh tiểu học đang học cộng trừ lại học trước tích

phân, vì phân vậy.

Học sinh tiểu học mới học cộng trừ lại bắt đầu tự học vi phân, tích phân là hành vi của thiên tài siêu cấp.

Bây giờ hẳn tự học "Vô Cốt nhu thuật", thực tế rất nguy hiểm, dưới hoàn cảnh không có ai chỉ dẫn, những nguy hiểm trong những động tác khó không được chú ý, sẽ gây đứt gân, gãy xương thậm chí toàn thân tê liệt.

Vốn hẳn có thể lựa chọn một số võ học cấp "D" có độ khó cao như "Cầm địch cách sát thuật", "Quần thể thứ bạo quyền" Lượng vận động mặc dù lớn nhưng có bản chất khác hoàn toàn "Vô Cốt nhu thuật".

Ý hẳn rất rõ muốn một bước nhảy thật cao, dốc hết toàn lực, ép khô thể năng của mình sau đó nhanh chóng thông qua cảnh giới "Thai tức" để khôi phục.

Bởi vì hẳn phát hiện, mỗi khi mình bước vào tình trạng kiệt sức, tiến vào cảnh giới "Thai tức" thì chỗ tốt đạt được càng nhiều.

- Đợi lúc mình học xong Vô Cốt nhu thuật nhất định sẽ vô cùng rục rờ.

- Vô Cốt nhu thuật, chiêu thứ nhất, Giảo cốt hồi toàn sát!

Quyển sách điện tử bắn ra thân ảnh hư ảo, làm ra động tác rất chậm, cả người vận vẹo, cốt cách trong cơ thể xoắn lại như dây thừng, xoay tròn, động tác như một con lật đật.

Loại động tác này quá khó khăn, như không có xương vậy.

Hoặc là nói xương cốt là dây cáp xoắn lại với nhau tích tụ năng lượng thật lớn phóng ra ngoài nhanh như tên bắn, như viên đạn bắn đi.

Răng rắc

Giang Ly mới bắt chước động tác thứ nhất, mắt đã ngàn sao lấp lánh, tất cả xương cốt như vỡ vụn, cơ thể nứt ra còn chưa hoàn thành đã ngã ra trên mặt đất, thở ngáp ngáp như cá bị bắt khỏi nước, không thể động đậy.

Dựa vào ý chí kiên cường, hẳn bò dậy ngồi ngay ngắn bắt đầu nghỉ ngơi, đem viên đá ngậm vào miệng.

Quả nhiên, rất nhanh lại tiến nhập cảnh giới "Thai tức".

Lúc này, trong cảnh giới "Thai tức" rất dài, khoảng hai giờ sau mới thanh tỉnh lại, hẳn ngạc nhiên phát hiện cơ thể lại hồi phục như lúc ban đầu, hơn nữa có vẻ lại mạnh hơn một tí.

Một lần, ngã sấp xuống, tình trạng kiệt sức, cốt cách tổn thương, cơ thịt đau đớn, sau đó được cảnh giới "Thai tức" chữa trị.

Lần thứ hai, lần thứ ba, lần thứ tư

Suốt năm ngày, Giang Ly rốt cục cũng học xong chiêu thứ nhất, Giảo cốt hồi toàn sát.

Cốt cách trong cơ thể hẳn cùng gân máu càng thêm rắn chắc, hơn nữa thường xuyên tiến vào cảnh giới "Thai tức", xem ra tiêu hao lượng lớn thể năng lâm vào tình trạng kiệt sức, có sự trợ giúp đối với việc kích phát công năng của viên đá.

Thật ra, Giang Ly bức thiết muốn biết bên trong viên đá "Đại Mộng Tâm Kinh" kia rốt cục có cái gì, có thể khiến con người ta đơn giản tiến vào cảnh giới "Thai tức", nếu gọi "Đại Mộng Tâm Kinh" nhất định có tuyệt thế kỳ công đáng tiếc không biết mở ra sao.

Mấy ngày nay hẳn luôn nghiên cứu đáng tiếc không thu hoạch được gì.

Được cái thường xuyên tiến vào cảnh giới "Thai tức" khiến thân hình tốt lên rất nhiều.

Tiếp theo hẳn bắt đầu học chiêu tiếp theo "Thoát cốt ly huyền thứ".

Đây là một thủ đoạn công kích cực kỳ lợi hại, xương cốt cơ thể từng giây phút như một thanh lợi tiễn, động thân như tên bắn ám sát bộ bị yếu ớt của địch nhân. Loại quyền pháp này, xương thịt của người có thể tùy thời tách rời, như một chiêu bắt, cánh tay có thể dài ra thêm vài tấc, đây là hiệu quả của việc tháo khớp.

Hẳn bỏ công luyện tập ba ngày cũng đã thuần thục.

Tiếp đó chính là "Liệt cốt loạn vân bang", một chiêu càng thêm hung mãnh, xương cốt như nổ tung, mỗi lần công kích như đạn pháo nhanh nhẹn, sắc bén, nhưng đòi lại chiêu này yêu cầu tính dẻo dai của cốt cách rất cao.

Về phần sau, "Toái cốt cự thạch phá", "Vô cốt long xà vũ" trừ phi sinh mệnh lực đạt "I" thì miễn cưỡng mới có thể tu luyện.

Giang Ly ước đoán sinh mệnh lực của mình ước chừng giữa 0.85 đến 0.9.

Một tháng sau, rạng sáng, ánh trăng trong vắt, trong công viên Giang Ly luyện một lần, hai lần, ba lần. Ước chừng mười lần, toàn thân Giang Ly là mồ hôi, vô cùng đau đớn, có chỗ đã nứt ra rồi.

Nếu để người khác nhìn thấy nhất định sẽ trợn tròn mắt, bởi vì cho dù học sinh đạt tới sinh mệnh lực 0.9 cũng không có khả năng không nghỉ ngơi liên tục diễn luyện ba chiêu trong "Vô Cốt nhu thuật" mười lần, bọn họ chỉ luyện đăm ba lần là toàn thân không chịu nổi phải nghỉ ngơi tu luyện ba ngày mới có thể tiếp tục.

Hồ hấp Giang Ly chịu đựng đau đớn ngồi xuống, mười phút sau hần thuận lợi tiến vào cảnh giới "Thai tức", giả chết.

Lúc này, ước chừng năm giờ sáng, hần mới tỉnh lại, đứng dậy, tinh thần sáng láng, toàn thân không có bất kỳ đau nhức nào, sinh long hoạt hổ, đại não thanh tỉnh, tất cả tinh lực khôi phục, trạng thái đỉnh cao.

Vì thế hần bắt đầu đọc sách học bài, các môn toán, hóa, vật lý, sinh vật, lịch sử, địa lý Một quyển bao hàm tất cả, hần lướt qua, nhớ như in.

Học tập văn hóa cũng tính trong sinh mệnh lực, tri thức cũng là một bộ phận của sinh mệnh lực.

Hần tiến vào cảnh giới "Thai tức" tĩnh dưỡng, sau đó đọc sách, suy nghĩ trở nên linh hoạt hơn nhiều, rất nhiều vấn đề khó bị giải quyết một cách dễ dàng; gặp qua là không quên, bất kỳ đề mục nào, học vấn in sâu đậm, lý giải biến thành kiến thức của mình.

Một đêm trôi qua, ánh mặt trời vừa hé ở phía Đông, Giang Ly dừng đọc sách, lại nhập định tiến vào cảnh giới "Thai tức" nghỉ ngơi.

Không tới mười phút, tinh thần hần lại sáng láng, căn bản không giống người một đêm không ngủ.

Dùng "Thai tức" để nghỉ ngơi tinh thần, cho dù vài phút cũng tương đương người bình thường ngủ vài tiếng.

Từ trong túi lấy ra thức ăn cho mèo, nuôi đám mèo hoang. Bây giờ, Đại Hắc cũng rất thân với hần, luôn quấn lấy chân mình, đáng tiếc hần phải đi học bằng không ôm nó theo rất thích.

- Đại Hắc, Hoa Diện Bá Vương, Đại Manh, Nhị Manh, Tam Manh, Tứ Manh, Ngũ Manh chúng mày phải ngoan đấy, gặp phải chó hoang để Đại Hắc đối phó trước, chúng mày không được làm anh hùng rom biết không?

Hần vỗ đầu từng con mèo, bọn mèo hoang này gặp phải chó hoang, cắn nhau ắt sẽ chịu thiệt; tuy nhiên Đại Hắc không sợ, thân thể khỏe mạnh có thể bảo vệ bầy đàn của mình.

Mèo con tên là Đại Manh, Nhị Manh Là do Giang Ly đặt tên, không nở rời xa Giang Ly căn quần hần lăn lộn trên mặt đất.

Đại Manh thậm chí leo lên vai Giang Ly dùng lưỡi liếm láp mặt hần.

Đại Hắc ngẩng đầu đi tới, kêu lên vài tiếng, mấy con mèo con buống bình ngoan ngoãn trở lại cái ổ mèo trong công viên mà Giang Ly làm cho chúng để ngủ.

Công viên rất lớn, ổ mèo ở sâu trong bụi cỏ không ai tới quấy phá.

- Đáng tiếc chúng mày không hiểu tiếng người, nếu không ta dạy cho chúng mày Thủy tinh minh tường thì tội rồi. Giang Ly vuốt ve Đại Hắc.

Dựa theo lý luận tu luyện, tâm linh động vật so với con người trong sáng gấp trăm lần, tu luyện các loại minh tường rất thích hợp nhưng chúng nó không có khai khiếu, căn bản không biết cái gì là tu luyện.

Nhưng thật ra trong lịch sử có vài vị cao tăng có thể giúp động vật khai khiếu, khiến động vật có được trí tuệ như cáo, mèo, khỉ. Những động vật đó một khi khai khiếu tu luyện minh tường tiến bộ thần tốc! Trong lịch sử thậm chí có cáo thôi miên con người, tạo thành rất nhiều yêu quái.

Chuyện yêu quái trong lịch sử, hiện đại nghiên cứu chính là động vật mở ra trí tuệ, tu hành tâm linh rất nhanh có thể thôi miên nhân loại khiến nhân loại sinh ra ảo giác.

Khu Tinh anh đã nghiên cứu vấn đề động vật tu luyện tên là "Kế hoạch yêu quái".

Giang Ly thật sự muốn những con mèo hoang này tu luyện, như vậy chúng sẽ có trí khôn, có thể dễ dàng sinh tồn hơn.

Tạm biệt đám mèo hần đến trường.

- Đại Hắc, chào tạm biệt, gặp lại sau nhé! Giang Ly phát tay.

Đại Hắc cũng vẫy vẫy vuốt, làm ra bộ dạng vẫy tay của con người.

- Thật sự thoải mái, trường học ta đến đây.

Trên đường đến trường Giang Ly giống như có ngọn lửa thiêu đốt hừng hực trong lồng ngực.

Trước kia hắn có ý muốn trốn tránh cảm giác đến trường, bây giờ có hy vọng lại cảm thấy trường học rất tươi trẻ, nhiệt huyết, thích hợp để phấn đấu thi vào Đại học Tỉnh Không.

Một tháng này, thực lực của hắn mạnh lên không ít, mặt dù chưa đạt tới một bước lên trời, khoảng cách với các nhân vật phong vân trong trường vẫn còn xa nhưng lòng tin đã trở lại.

Một tháng ngắn ngủi có thể gia tăng nhiều như vậy, đó là trong lúc không có bất kỳ tài nguyên nào, nếu có tài nguyên hắn tin tưởng sẽ đứng ở đỉnh cao.

Tài nguyên trong nhà cấp cho em trai, hơn nữa cũng không giàu có, hắn muốn đạt được chỉ có cách tự nghĩ biện pháp. Hắn không muốn để ba mẹ thêm gánh nặng.

Phải tự mình kiếm tiền.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thử Tài

Là một học sinh cũng có thể kiếm tiền.

Trường học đã sớm hòa nhập với thế giới bên ngoài, học sinh có thể làm thêm ngoài giờ học, như đi làm gia sư, làm vệ sinh sân trường, dọn dẹp biệt thự cho các đại gia... Nếu là học sinh ưu tú, thậm chí có thể giúp cảnh sát phá án hay có thể hỗ trợ các công việc trong quân đội.

Học sinh cấp 3 bây giờ không còn là con chim trong lồng như hai trăm năm trước nữa, ai nấy đều rất có năng lực.

Học sinh có sinh mệnh lực đạt đến 0,9 thậm chí có thể hỗ trợ quân đội, kiếm được khoản tiền kékéch xù.

Sinh mệnh lực 0.7 chỉ là dân thường mà thôi.

0.8 có thể làm cảnh sát, thậm chí là binh lính.

0.9 tương đương với sĩ quan huấn luyện trong quân đội.

Còn nếu như sinh mệnh lực đạt tới 1 thì đó là người xuất sắc rồi, không chỉ là ở trong trường mà ngay cả ra ngoài xã hội cũng có thể nắm giữ địa vị rất cao.

Học sinh trước đây đều dựa vào điểm số, nhưng nếu là người không có tài cán gì thì điểm thi có cao đến đâu đi nữa khi ra ngoài xã hội cũng không có ai ngó ngang đến. Còn điểm số bây giờ được tính bằng sinh mệnh lực, là lực lượng! Đây chính là căn bản của nhân loại.

- Rốt cuộc làm việc gì được bây giờ? Đi làm gia sư tiền lương quá bèo bọt, mình phải xem xem công việc gì lương cao một chút. Năm ngoái em trai mình giúp cảnh sát phá án, bắt được một tên tội phạm nguy hiểm, được thưởng những mấy trăm Tỉnh Nguyên. Giang Ly ngẫm nghĩ.

- O này! Giang Ly, đi học sớm vậy sao? Thật không giống với tính cách của cậu chút nào.

Giang Ly vừa mới đến sân tập rộng lớn của trường, thì đã có một học sinh cao to từ phía trước mặt chạy lại, dáng người cao khoảng 1m85, vô cùng cường tráng, mặt cười giễu cợt, đột nhiên tăng tốc quái đản, tung ra một chiêu "Lão Hùng đụng cây", hung hăng lao tới tựa như lực nổ mang theo lốc xoáy.

Đây chính là bạn cùng lớp Mã Liệt Hồ của Giang Ly, sinh mệnh lực đã đạt tới 0.8, thích nhất đùa dai.

Trước đó không lâu, Giang Ly đã bị cậu ta đụng phải mấy lần đến mức ngã lẳng xiềng, sau đó cậu ta còn cười ha ha nhạo báng thể chất Giang Ly yếu ớt nữa.

Trong lớp Mã Liệt Hồ làm người ta phát ghét đi được, đặc biệt những học sinh bình thường như Giang Ly thường xuyên bị bắt nạt.

Một người có sinh mệnh lực là 0.8, khi đánh nhau có thể đánh được 35 người có sinh mệnh lực 0.7, thậm chí là sáu bảy mươi người. Đó chính là khác biệt căn bản.

- Hừm!

Giang Ly lạnh lùng hừm một tiếng, thân hình uốn khúc, cả người lắc lư theo gió như liễu tơ trong gió nhẹ nhàng né tránh cú va chạm, cuối cùng xương cốt vụn vụn, cơ thịt xoắn ốc, toàn bộ cơ thể như sợi tơ lò xo kiên cường!

Vô Cốt Nhu Thuật, Giáo Cốt Hồi Toàn Sát!

Cả thân hình hung hăng lao vào Mã Liệt Hồ.

- Phích!

Cả người Mã Liệt Hồ giống như bị ô tô đâm phải, bay thẳng ra ngoài, ngã ngổn ngang trên đường, đầu óc quay cuồng, mặt mũi bầm dập, phải rất lâu sau đó mới lấy lại được tinh thần.

- Vô Cốt Nhu Thuật, Giáo Cốt Hồi Toàn Sát? Không! Một phế vật với sinh mệnh lực 0.7 như mày làm sao có thể thực hiện được động tác khó như vậy chứ?

Cậu ta cảm thấy thật kinh hãi.

Vô Cốt Nhu Thuật là thể thuật võ học trình độ "C", thuộc về chương trình tự học trong nhà trường. Mặc dù ai cũng có thể học, nhưng vô cùng khó, đặc biệt là yêu cầu về độ mềm dẻo của xương cốt, tính đàn hồi của cơ bắp và sức chống đỡ của gân mạch rất cao, nếu cưỡng ép học thì chỉ có một kết cục, đó chính là xương cốt rạn nứt, toàn thân tê liệt.

Chiêu "Giáo Cốt Hồi Toàn Sát" ban nãy đã khiến cho xương cốt toàn thân ra sức xoắn lại, đột nhiên phóng ra lực đàn hồi, tốc độ cực nhanh, sức mạnh vô cùng lớn, góc độ tinh xảo khiến đối phương khó lòng đề phòng.

Thứ võ thuật này, học được cũng đã vô cùng gian khổ, muốn sử dụng trong thực chiến quả thực khó lại càng thêm khó.

- Mã Liệt Hồ, sau này chớ có đùa dai trước mặt tao, nhớ lấy. Nếu không gặp lần nào tao đánh lần đó. Giang Ly không hề giải thích gì thêm, hãnh diện nói: - Anh mày học được Vô Cốt Nhu Thuật như thế nào không cần thiết phải giải thích với mày.

Với tên chuyên đùa dai bất nạt kẻ yếu này, cậu không ngần ngại dùng nắm đấm để dạy dỗ.

Nói xong, cậu quay lưng bước đi, tuyệt nhiên không cho Mã Liệt Hồ cơ hội để hỏi han.

- Chết tiệt. Mã Liệt Hồ đâm mạnh xuống mặt đường, thở không ra hơi, ánh mắt hung tợn nhìn theo bóng dáng Giang Ly - Mày đợi đấy.

Giang Ly không hề lo lắng Mã Liệt Hồ trả thù, chuyện đánh đấm trong trường học hết sức bình thường, hơn nữa tuy gia đình Mã Liệt Hồ thuộc dạng giàu có nhưng thể lực không quá lớn, sau này cùng lắm cũng chỉ kết bè kết phái gây phiền toái cho mình mà thôi. Dựa vào vài người với thủ đoạn tùy tiện hiện giờ đã có thể ứng phó được.

- Người anh em, cậu thật là lợi hại đấy. Mã Liệt Hồ bị cậu đánh cho ngã nhào xuống đất rồi.

Vừa mới bước vào phòng học, đồng đảng Quách Mạnh đã tiến lên vỗ vai Giang Ly. - Thằng khốn này cứ ỷ vào sinh mệnh lực mạnh mẽ mà luôn làm trò đùa giỡn chúng ta, lần này thì gặp phải cao thủ rồi. Sao cậu lại tiến bộ nhanh như vậy, chẳng nhẽ đã tiến vào ngũ say rồi sao?

- Quách Mạnh, lần này tớ cũng coi như đã giúp cậu rửa hận rồi.

Giang Ly vừa nhìn thì thấy Quách Mạnh, hai người bạn cùng hội cùng thuyền, có một lần hai người họ ở trong phòng thể dục luyện tập, Mã Liệt Hồ viện cớ chỉ bảo thể thuật của hai người, lấy một chọi hai, đánh cho hai người một trận bẹp dí. - Chẳng là gần đây tớ có chút đột phá mà thôi.

Cậu đương nhiên không thể tiết lộ sự tình Thai Tức, sẽ khiến cho người ta phát khiếp.

- Cậu thật sự có thể ngũ say sao? Quách Mạnh ngưỡng mộ, lại thở dài: - Đáng tiếc là tớ kè kè không được, ài! Lần này cậu xem như đã đạt tới sinh mệnh lực xuất sắc 0.8 rồi, tốt nghiệp ra có thể tìm được một công việc tốt, cũng có thể thi vào một trường đại học danh tiếng. Quách Mạnh thở dài: - Có điều em trai cậu lại càng giỏi, trong trận xung đột với Trịnh Văn Băng mười ngày trước, không ngờ nó lại đánh bại được hắn.

- Hừm? Giang Ly vừa nghe

- Tại sao vậy? Giữa bọn họ xảy ra chuyện gì à?

Trong một tháng nay, ngày nào cậu ta cũng tu hành, tinh thần tập trung cao độ, gần như chẳng quan tâm đến ai, một vài môn học không quan trọng còn không thèm lên lớp, ngày đêm tu luyện Thai Tức, hoàn toàn rơi vào trạng thái ngăn cách với thế giới bên ngoài, ngay trong nhà xảy ra chuyện gì cậu ta cũng không biết.

Trịnh Văn Băng là nhân vật nổi tiếng trong trường, sinh mệnh lực đạt tới 0.9, hơn nữa gia thế rất lớn, gia sản cũng đến hơn chục triệu Tỉnh Nguyên.

Trong khi đó tiền đề dành trong nhiều năm qua của gia đình Giang Ly chỉ có vài trăm nghìn

- Ôi trời ơi, cậu vẫn không biết à?

Quách Mạnh vỗ vỗ trán của mình - Đây là một trong số những tin tức hot nhất của trường, bọn họ vì tranh giành theo đuổi Lộ Diêu Diêu mà quyết đấu với nhau.

- Lộ Diêu Diêu?

Giang Ly chợt nghĩ ra, Lộ Diêu Diêu, Lạc Hàm, Tuyết Linh, Vân Thường Thường được tôn làm tứ đại nữ thần của trường, không biết có bao nhiêu người theo đuổi.

Xem ra, em trai Giang Đào thực sự thích Lộ Diêu Diêu rồi, không ngại kết thù với con cháu nhà đại gia như Trịnh Văn Băng.

- Trịnh Văn Băng cũng là một cao thủ, em trai tớ có thể chiến thắng cậu ta hay sao?

- Cái gọi là cao thủ của Trịnh Văn Băng toàn bộ đều là do tư nguyên bồi đắp mà thành, nghe nói mỗi bữa sáng cậu ta đều ăn củ sen, mặt trăng.... mỗi bữa một trăm Tinh Nguyên, tiền ăn quy định hằng ngày của cậu ta là năm trăm Tinh Nguyên. Chứ đồ ăn của bọn mình thì đáng bao nhiêu, vài Tinh Nguyên là có thể ăn ngon lắm rồi. Quách Mãnh tâm tắc khen ngợi: - Hôm đó Lộ Diêu Diêu hình như còn hẹn hò với em trai cậu đi xem phim nữa đấy. Chà chà, em trai cậu mà theo đuổi được nữ thần thì không biết có bao nhiêu người ngưỡng mộ chết đi được.

Cậu ta đang tưởng tượng hảo huyền mình có thể theo đuổi nữ được nữ thần.

- Cũng có thể Trịnh Văn Băng công kích mới bị báo thù.

Giang Ly thầm nghĩ: - Đợi lúc thích hợp hỏi em trai mình xem rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì.

Nói chuyện với người bạn cùng hội cùng thuyền một lúc thì chuông vào lớp vang lên.

- Môn thể năng đã bắt đầu rồi.

- Đi thôi! Người anh em. Quách Mãnh mỉm cười: - Hôm nay học môn thể năng, bọn mình đã học lớp 12 rồi, sẽ có thầy giáo mới giảng dạy môn võ thuật cổ, không biết hôm nay học quyền pháp gì nhỉ?

- Bất kể quyền pháp gì mình đều có thể học được hết!

Giang Ly nghĩ thầm trong lòng, trên trán tràn đầy tự tin.

- Phòng tập thể dục, ước chừng khoảng 5000 m², có rất nhiều dụng cụ thể thao, dụng cụ kiểm tra chạy nhanh, dụng cụ đo quyền lực, người giả silicon.... còn có một mảnh đất bằng phẳng rộng lớn, trong giờ phút này, hơn 4000 người trong khối của Giang Ly đều tập trung ở đây bắt đầu giờ học huấn luyện thể năng.

Thầy giáo thể năng xuất hiện.

Không phải "chị Đào", "chị Đào" là cô giáo môn tâm linh, chuyên giảng dạy vấn đề rèn luyện tâm linh.

Thầy giáo là một người đàn ông trung niên, cao 1m87, chẳng hề cường tráng chút nào, khoác trên người bộ quần áo màu trắng rộng thùng thình, bộ dạng uể oải, hai tay khoanh trước ngực giống như đang thư giãn trong phòng tắm vậy. Chỉ có đôi mắt tinh thoảng hai mắt lại chợt lóe lên, khiến người ta cảm thấy như là tia chớp xé rách cả bầu trời đen tối.

- Trật tự, trật tự nào... Một vài học sinh thì thầm truyền tai nhau: - Long Lười tới rồi kia.

Biệt hiệu "Long Lười" của thầy giáo dạy thể năng lớp Giang Ly là do đám học sinh đặt cho, bề ngoài nhìn uể oải thế kia, nhưng trên thực tế là một con rồng với nanh vuốt sắc nhọn giấu ở sâu bên trong.

- Đừng có chọc giận Long Lười nữa! Ông ấy còn là một sĩ quan huấn luyện trong quân đội đấy, nhà trường phải trả lương rất cao để mời ông ấy về dạy chúng ta.

- Vậy là ăn những hai lương cơ à.

- Không biết hôm nay dạy tại mình môn võ thuật cổ gì nhỉ? Nghe nói Long Lười tinh thông vô số quyền pháp.

- Bọn mình lớp 12 rồi, hẳn là sẽ dạy một số môn võ lợi hại ý chứ.

- Hiện tại võ thuật lợi hại là có thể tự học được, học với lão sẽ học được gì chứ? Tỷ như Thể Thuật Cấp C

- Khụ!

Thầy giáo "Long Lười" bước về trước mặt học sinh, nhìn qua một lượt, ngay lập tức lặng ngắt như tờ, ánh mắt thầy lần lượt liếc qua hơn 4000 học sinh:

- Chỉ có một người tu hành tâm linh tiến vào ngủ say hay sao? Là ai vậy? Đứng ra cho thầy xem.

- Thừa thầy, là em ạ, em là Trương Nhạc, lớp trưởng.

Trương Nhạc tự hào bước lên phía trước, - Sinh mệnh lực đạt 0.9! Mong thầy chỉ bảo.

- Tốt lắm

"Long Lười" bỗng xuất quyền tiến tới, ra tay!

Một cánh tay đột ngột bay vút lên, các đốt xương răng rắc rắc cọ xát vào nhau, khớp xương nối liền, cả cánh tay bỗng chốc to lên rất nhiều.

Trương Nhạc hết sức kinh ngạc, cơ thể vội vàng né tránh, chân dịch chuyển, nhưng quyền này của thầy "Long Lười" biến hóa khôn lường

- Oạch!

Cơ thể cậu ta chấn động thờ hất ra, hai đám đôi chưởng, trên không trung chém ra rất nhiều đường cong, cùng cánh tay "Long Lười" đụng vào nhau.

Võ học cấp D, Hồ Hình Thủ Đạo!

Bạch bạch bạch

Cậu ta lùi về sau mấy bước liền, còn "Long Lười" không nhúc nhích tẹo nào.

Lần này thấy rõ chênh lệch rồi, thực lực của thầy "Long Lười" vô cùng mạnh, Giang Ly thấy mà hoảng.

- Được! Thầy "Long Lười" dừng tay gật đầu khen ngợi: - Trương Nhạc, ý chí chiến đấu rất quyết liệt, tâm linh chặt chẽ, giác quan thứ sáu linh động, phản ứng nhanh nhạy. Hôm nay tôi sẽ dạy các em "Long Trảo Đại Cầm Nã" thể thuật cấp C! Môn võ này là bậc thầy võ thuật cao cấp nước Hoa, do Võ Trung Hoàng Đế, vua thể năng nhân loại thời kỳ đó - tiền bối Vương Siêu sáng tạo cho quân đội. Thầy thấy trong cả lớp chỉ có mình em luyện được thôi, những người khác đều không được.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Long Trảo Đại Cầm Nã

- Lại là Hoàng đế võ học, ông vua thể năng, tôn sư siêu cấp Vương Siêu sáng lập ra! Đây nhất định là một môn võ học vô cùng lợi hại.

- Chỉ có điều tớ không thể nào tin được lời đồn về Vương Siêu. Hai trăm năm trước, Trái Đất vẫn là thời đại quốc gia, tài nguyên vô cùng khan hiếm, ngay đến bệnh ung thư, AIDS cũng không thể chữa được. Trong xã hội nguyên thủy như vậy làm sao có thể xuất hiện một nhân vật lẫy lừng đến thế? Tuy nhiên theo số liệu của chính phủ, sinh mệnh lực đỉnh cao của Vương Siêu tại thời điểm năm 2050 đã qua kiểm tra một lần, đạt tới cực độ. Năm ông ấy 70 tuổi, theo tính toán hiện nay lại chỉ có 9. Điều này thật không bình thường, chắc chắn không thể là một cỗ máy thiết giáp hình người rồi.

- 70 tuổi là đỉnh cao của thể năng sao? Đến lúc đó người ta đã chết mất rồi còn đâu, tớ thấy những ghi chép về lịch sử của chính phủ chỉ là khoác lác mà thôi, đều thôi phồng rỗng cổ nhân vô cùng lợi hại. Kì thực con người bây giờ còn lợi hại hơn xưa rất nhiều.

- Lúc đó, sinh mệnh lực của những người bình thường chỉ khoảng 0.4 - 0.5 thôi, còn hiện tại đã là 0.7 rồi. Con người hiện tại không chỉ dừng lại mạnh gấp đôi so với thời kì đó. Song những người mà sinh mệnh lực đạt đến 9 đều là những cao thủ tinh anh trong vùng, chứ nếu như sinh mệnh lực của tớ mà là 9 rồi thì cần gì phải học đại học Tỉnh Không làm gì? Trực tiếp đến khu Tinh anh trở thành quan viên cao cấp của nhân loại, vẻ vang hơn nhiều so với chức Thị trưởng thành phố Tỉnh Hoa.

- Đừng nói phét nữa, sinh mệnh lực của cậu mà đạt 0.9 đã là thiên tài rồi.

- Thôi không nói nhiều nữa, chúng mình xem xem rốt cuộc là môn võ học gì nào.

- Thể năng cấp C hả.

- Dựa vào cái gì chứ? Dựa vào cái gì mà nói chỉ có một mình Trương Nhạc có thể học được. Chẳng lẽ thầy Long Lười này thiên vị Trương Nhạc sao?

- đành chịu thôi, sinh mệnh lực của người ta là 0.9 mà, hơn 4000 người trong lớp chúng ta chỉ có một mình cậu ta mà, trong số hơn 200 nghìn học sinh của hơn 50 lớp 12, cậu ta xếp vào top mấy chục đấy. Trường mình chỉ quan tâm đến những học sinh có thể thi đỗ đại học Tỉnh Không mà thôi, còn lũ học sinh như bọn mình về cơ bản là bỏ đi rồi.

Một vài học sinh rì rầm thảo luận, bọn chúng đều không cam tâm, song cũng đành bó tay, con cưng của trời chính là như vậy mà.

Thầy Long Lười chẳng hề bận tâm đến những lời nói đó chút nào: - Nếu các em muốn học Long Trảo Đại Cầm Nã của thầy, thầy cũng không ngại có thể đến quan sát bất cứ lúc nào. Chỉ có điều mức độ cơ bản của môn võ này đối với bấp thị và xương cốt vô cùng lớn, học tập quá sức nhất định sẽ đứt

gân gãy xương. Đây là môn võ trong quân đội, chiêu nào cũng rất tàn nhẫn nên không phải là nội dung dạy học.

- Thừa thầy, thầy không cần để ý tới các bạn ý, em nhất định sẽ quyết tâm theo học. Trương Nhạc ngóc đầu lên.

Mọi người trên lớp thực sự không nghĩ là y có đủ tư cách.

- Nhìn xem!

Thầy Long Lười đột nhiên giơ tay lên, năm ngón tay chộp vào không trung, cánh tay thò ra, làm cho tất cả học sinh có mặt lúc đó đều sợ phát khiếp.

Thật không phải là cánh tay của con người mà to lớn, cường tráng, từng sợi gân xanh quần chằng chịt phía trên, tựa như con măng xà xanh vậy, còn từng khối bắp thịt tựa như sắt thép lại dựa hết cả vào cánh tay, cả cánh tay không phải là thân xác máu thịt mà là một cỗ máy sắt thép!

- Khí vận cánh tay lấy cột sống làm trục, lấy cơ bắp toàn thân làm vây, sức mạnh phình tới da! Chiêu thứ nhất! Thanh Long Xuất Thủy. Toàn thân thầy giáo không ngừng run rẩy, vận trào như gió, bước chân loạn choạng, bồng bềnh theo mây gió.

- Chiêu thứ hai, Hắc Long Quay Đầu!

- Chiêu thứ ba, Bạch Long Nhả Ngọc!

- Chiêu thứ tư, Hỏa Long Liệch Nguyên!

- Chiêu thứ năm, Vân Long Giơ Vuốt!

Liên tục biểu diễn, động tác nhanh như chớp, hai tay liên tiếp nắm bắt, chiêu nào cũng rất tàn nhẫn, một vài học sinh sợ hãi trong lòng vì biết rằng nếu đánh phải môn võ này e rằng chỉ có một kết cục, đó là bị phân năm xé bảy, thân xác tan tành.

- Quả nhiên yêu cầu với gân cốt và cơ bắp rất cao. Giang Ly ngắm ngẫm quan sát, cậu ta đã ngầm học được Vô Cốt Nhu Thuật, nhận thức về võ thuật đã hơn rất nhiều người. Cậu đã sớm nhận ra rằng, môn Long Trảo Đại Cầm Nã này là một loại thuật tàn sát hết sức tàn khốc, tấn công ác liệt, tàn nhẫn hơn Vô Cốt Nhu Thuật nhiều.

Tuy nhiên Vô Cốt Nhu Thuật chủ là một loại "nhu thuật" mà thôi, chú trọng hài hòa, tính công kích kém hơn một chút so với "Long Trảo Đại Cầm Nã", song cũng là một môn nền tảng, học được môn này rồi thì cho dù học bất cứ thuật thể năng cấp C nào đều dễ như trở bàn tay.

Dưới sự giảng giải của thầy "Long Lười", Giang Ly ngắm ngẫm học được rất nhiều cách vận sức của Long Trảo Đại Cầm Nã, lại có nền tảng Vô Cốt Nhu Thuật nữa nên nhanh chóng nắm chắc các kỹ xảo và kỹ thuật tấn công.

Nhưng cậu ta chỉ âm thầm ghi nhớ trong đầu mà thôi chứ không thể hiện ra bên ngoài.

Giờ học một tiếng đồng hồ nhanh chóng qua đi.

"Long Lười" đích thân chỉ bảo Trương Nhạc, Trương Nhạc trong một giờ đó đã dần học được thể thuật cấp C ác liệt, chỉ có điều động tác không thành thạo mà thôi, không thể vận dụng trong thực chiến.

- Trương Nhạc, nhận thức và thể trạng của em cũng không tệ, nhưng khả năng thực chiến của Long Trảo Đại Cầm Nã rất mạnh, thầy khuyên em nên tự học Vô Cốt Nhu Thuật thử xem, Vô Cốt Nhu Thuật là nền tảng của tất cả thể thuật cấp C, là căn bản của luyện tập xương cốt. Học được rồi thì tất cả thể thuật cấp C đều có thể tự thông tỏ mà không cần có thầy dạy bảo, còn nữa, xương cốt và cơ bắp của em vô cùng cường tráng, về nhà bồi bổ thêm một chút đồ bổ siêu cấp, tốt nhất dùng loại "Tinh Thần Cường Thân Hoàn" trong quân đội, loại này đặc biệt hữu ích với người tu hành.

- Tinh Thần Cường Thân Hoàn, hai nghìn Tinh Nguyên một viên... Trương Nhạc nghe thấy tên loại thuốc này cũng bủn rủn một lúc, rồi lại cười liên: - Em nhất định dày công luyện tập thể năng cấp C.

- Tốt lắm! Hôm nay thầy đã dạy hết cho các em rồi. Các em tự luyện tập đi. "Long Lười" tùy ý mà nói: - Được rồi, bây giờ bắt đầu từng đôi một luyện tập, xem xem các em học đến đâu?

- "Long Trảo Đại Cầm Nã" có thể hai người cùng thi thố với nhau, một người bắt, một người hóa giải, liên tiếp từng chiêu tạo thành đường võ.

- Giang Ly, cậu học thể nào rồi?

Đồng đảng Quách Mạnh và Giang Ly cùng một nhóm, hai người một tiến một lùi, cùng nhau hóa giải Long Trảo Đại Cầm Nã, Quách Mạnh đã học được một chút đường võ chiêu thức, chẳng có uy lực gì cả, trong khi đó Giang Ly lại có chút cảm nhận nhẹ nhàng như thường.

Đương nhiên, trong hơn 4 nghìn người đang luyện tập tại sân bãi, chẳng ai nhìn ra Giang Ly thực sự đã nắm được tinh túy rồi.

- Giang Ly.

Lúc này, Trương Nhạc sai bước đi tới.

- Lớp trưởng, có chuyện gì thế? Giang Ly thần sắc nhẹ nhàng như thường, cũng không lùi về sau. Hơn một tháng trước, khi đối diện với Trương Nhạc đều cảm nhận được sức nổ trên cơ thể đối phương mà cảm thấy sợ hãi. Nhưng hiện giờ thể năng của bản thân cũng đã mạnh mẽ lên rồi, sức ép của đối phương cũng đã giảm đi nhiều rồi.

- Hôm đó tao đã cảnh cáo mày rồi cơ mà, sao vẫn cứ đến công viên gặp gỡ Lạc Hàm hả? Mày thật to gan đấy. Trương Nhạc hí mắt: - Đến lời của tao mà mày cũng dám không nghe hả?

- Mày là ai chứ? Giang Ly vặn lại: - Sao tao phải nghe lời mày? Thật là không hiểu ra sao cả.

- Mày!

Trương Nhạc bị câu nói đó chọc cho suýt chút nữa thì chết ngẹn. Trong giây phút ấy ánh mắt cậu ta lóe lên. - Mày giỏi rồi. Nếu đã như vậy thì hai chúng ta luyện với nhau đi. Với tư cách lớp trưởng tao sẽ dạy mày chiến đấu kịch liệt, nâng cao thành tích của mày.

- Lớp trưởng ơi lớp trưởng, có gì thì mọi người từ từ nói với nhau. Đồng đảng Quách Mãnh thấy tình hình không ổn lắm, cười xuề xòa tiến tới để hóa giải không khí căng thẳng lúc này.

- Cút đi.

Trương Nhạc hùng hổ đá một cái, thẻ thuật cấp D, "Oa Tâm Cước".

Nhanh như một con sóc, hùng hổ đá vào bụng của Quách Mãnh.

Quách Mãnh kêu một tiếng thảm thiết, cả người bị đá ra bay xa 2 mét, ngã phịch xuống mặt đất, hai tay ôm lấy bụng đau đón quần quai.

- Xin lỗi nhé. Trương Nhạc đá bay Quách Mãnh, không hề áy náy chút nào, lại còn phui phui bụi bặm ở chân, dường như làm dơ bẩn thêm cái quần của cậu ta: - Quách Mãnh à, tao chỉ dạy bảo mày cách chiến đấu thôi, vậy mà không chịu học tập gì cả?

- Quách Mãnh, cậu không sao chứ?

Giang Ly chạy tới đỡ Quách Mãnh lên, trong lòng phần nộ vô cùng.

- Tớ không sao.

Quách Mãnh đau đớn đến độ từng giọt mồ hôi trên trán rùng rùng rơi xuống.

- Giang Ly, mày lại đây, tao vẫn chưa chỉ bảo cho mày. Trương Nhạc từng bước từng bước một đi tới, đột nhiên đá chân một cái.

Cú đá này tốc độ rất nhanh, dường như xé tan cả không khí.

Thẻ thuật cấp D, Đao Phong Thối!

- Á!

Bạn cùng lớp bên ở bên cạnh, đưa tay nhắm tịt mắt lại, mấy bạn nữ thậm chí còn sợ hãi hét toáng lên.

Cú đá này rất mạnh, một khi đá trúng chỉ có trọng thương. Thế nhưng chẳng ai dám ngăn cản cả bởi vì Trương Nhạc đã sớm kết bè kết phái, lạm dụng uy quyền trong lớp.

Ba!

Một cánh tay giơ lên trên không trung theo hình cung, cổ tay phản phật chặt chém, chặn lại giữa không trung, cũng là một thứ âm thanh chói tai, cản phá bước chân Trương Nhạc.

Cơ bắp vật lộn kịch liệt, tiếng động rầm rầm vang lên.

Trương Nhạc lùi lại một bước, dường như không thể tin vào mắt mình nữa.

Giang Ly chậm rãi đứng dậy: - Trương Nhạc, mày thật sự cho rằng có thể tác oai tác quái trong cái lớp này hay sao?

- Mày lại có thể cản được Đao Phong Thối của tao hay sao chứ? Trương Nhạc cảm thấy Giang Ly dường như đã thay đổi, nhưng cậu ta không cam tâm: - Tao hiểu rồi, có thể hơn một tháng nay mày cũng đã có tiến bộ nên mới dám ngông cuồng trước mặt tao như vậy đây?

- Đúng là tao đã tiến bộ. Giang Ly nhìn chằm chằm Trương Nhạc: - Không phải mày muốn dạy bảo tao hay sao chứ? Vậy thì hãy làm luôn đi!

- Nếu đã vậy, tao sẽ đánh gục mày. Trương Nhạc cảm thấy uy phong của mình đang bị thách thức, làm sao mà nhẫn nhịn được?

Vù!

Hắn xù người lên, vung ra một quyền, nắm đấm tựa như dao găm quân đội phẳng phẳng lao tới trái tim kẻ thù.

Võ học cấp D, Quân Thể Đâm Bạo Quyền.

Mỗi quyền tung đều nhắm thẳng vào chỗ hiểm của kẻ thù, bước chân giày xéo lao điên cuồng, ngay đến một khối người gỗ cũng bị chấn động kinh hoàng. Vào thời đại quốc gia hai trăm năm trước, sinh mệnh lực 0.9 như Trương Nhạc chắc chắn là một cao thủ võ đạo.

Giang Ly ánh mắt chăm chú, tinh thần bỗng tập trung, động tác của đối phương có vẻ đã chậm lại, cánh tay cậu ta vung lên, rồi bất chợt vuron ra, móng tay sắc bén, như rồng quay đầu lại.

Quả nhiên là vừa học vừa thực hành Hắc Long Hồi Đầu trong "Long Trảo Đại Cầm Nã".

Một vết cào dài bắt tóm, mang theo róc xương, lao về phía quả đấm của Trương Nhạc.

Rầm rầm rầm... ...

Cơ bắp liên tục công kích, trong vài giây mà hai người đã đụng nhau hơn mười quyền rồi.

Dừng lại một chút, trên cánh tay của Giang Ly xuất hiện rất nhiều vết bầm tím do bị đấm bình bịch, nắm đấm của Trương Nhạc như phẳng phẳng đâm xuyên thấu cơ bắp trên cánh tay Trương Nhạc.

Song bản thân Trương Nhạc cũng không dễ chịu chút nào, vừa mới rút lui xong, toàn bộ cánh tay đều là máu, từng mảng da thịt máu chảy không ngừng.

Giang Ly đã xuất chiêu cầm nã thủ ra.

Trong Long Trảo Đại Cầm Nã, tay chuyên bóc gân, cắt mạch, thậm chí ra tay là móng tay có thể đâm sâu vào da, cắt đứt động mạch chủ trên cánh tay kẻ địch, khiến địch máu chảy mà chết.

Hai bên giao đấu, chẳng ai chiếm được lợi thế, hai bên cùng thiệt hại.

- Kinh nghiệm chiến đấu của mình vẫn còn non! Mặc dù thể năng có sự trợ giúp của Thai Tức, nhưng thiếu dinh dưỡng, đó là không có căn cơ, tể bào không được bổ sung dinh dưỡng, thể năng cũng không thể hùng mạnh lên được. Giang Ly vốn cho rằng mình có thể đánh bại Trương Nhạc, nhưng khi thực sự xông trận lại cảm thấy bản thân mình thiếu kinh nghiệm tiếp địch, mấy lần bỏ lỡ mất cơ hội, nếu không dựa vào sự nhạy cảm do Thai Tức đem lại trong thời gian dài thì e rằng hôm nay cậu lại chịu thiệt mất.

Lần chiến đấu này khiến cậu ta hiểu được, cảnh giới Thai Tức mặc dù rất kì diệu, nhưng cũng cần phải có đầy đủ dinh dưỡng để nuôi tể bào lớn mạnh.

Cậu ta dựa vào Thai Tức của viên đá màu trắng ngà, không có bổ hỗ trợ dinh dưỡng, một chút công dụng cũng không có, so với các đại sư đã chính thức bước vào Thai Tức thì vẫn còn kém xa. Thai Tức của cậu ta không phải là Thai Tức thật sự.

Cũng giống như những người dựa vào các thời miên sư mà bước vào ngũ say vậy, không phải là tu vi tâm linh thật sự của chính mình.

- Sau này còn phải cố gắng nhiều, kiếm tiền mà bổ sung dinh dưỡng đi! Giang Ly thầm thì: - Viên đá màu trắng bạc chỉ trợ giúp cho mình thôi, muốn thành công chân chính phải dựa vào bản thân mình.

Tuy rằng Giang Ly không chiến thắng, nhưng mọi người xung quanh đều kinh ngạc một phen.

- Không ngờ Giang Ly lại có thể chống lại Trương Nhạc!

- Sinh mệnh lực của Trương Nhạc là 0.9 đấy nha, một đại cao thủ như vậy mà lại đối địch với hạng thường như Giang Ly? Trong lớp mình, chỉ có mấy chục bạn có sinh mệnh lực 0.8. Bọn họ căn bản không phải là đối thủ của Trương Nhạc, bốn năm tên hợp lại cũng sẽ bị đánh bại trong nháy mắt. Lẽ nào sinh mệnh lực của Giang Ly đạt tới 0.9 rồi sao?

- Lợi hại đấy, lần này lớp mình lại xuất hiện nhân vật đỉnh đám mưa rồi đây.

- Không biết hai bọn họ còn đánh nữa hay không nhỉ?

Hơn 4000 học sinh trong lớp đều ngừng tập luyện, giương mắt xem cao thủ số một trong lớp Trương Nhạc thách đấu với hắc mã Giang Ly.

- Được rồi. Lúc này, Long Lười mới lên tiếng, từng bước tiến tới, hai mắt bùng sáng: - Trận đấu của các em kết thúc tại đây, em tên là Giang Ly phải không? Định giấu tài hay sao? Long Trảo Đại Cầm Nã vừa mới dạy xong mà đã vận dụng thuần thục như vậy, em đã từng học qua Vô Cốt Nhu Thuật sao?

- Vâng ạ! Giang Ly cúi đầu: - Em đã từng tự học qua ba chiêu đầu Vô Cốt Nhu Thuật, Giảo Cốt Hồi Toàn Sát, Thoát Cốt Ly Huyền Thủ và Liệt Cốt Loạn Vân Băng.

- Không tồi chút nào, xứng đáng chú trọng bồi dưỡng. Thầy Long Lười chẳng hề quan tâm tới chuyện đánh lộn, ông ấy vốn là sỹ quan huấn luyện trong

quân đội, những chuyện đánh lộn trong quân đội không phải là ít. Chỉ cần có học sinh đáng để bồi dưỡng là tốt rồi, thêm nữa đây là quá trình huấn luyện quyết liệt, sao có thể có chuyện không bị thương cho được? - Tâm linh của em có phải là đã luyện tới ngủ say rồi phải không?

- Dạ vâng ạ. Giang Ly thừa nhận: - Hơn nữa mọi lúc mọi nơi em đều có thể tiến vào giai đoạn hai của ngủ say nữa.

Một câu thừa nhận ấy, ngay tức khắc gây nên chấn động.

Oa! Thật là lợi hại đấy! Quả là thiên tài mà.

- Không ngờ có thể tiến vào ngủ say mọi lúc mọi nơi, Trương Nhạc dường như lần nào cũng mất rất nhiều thời gian để dẫn dắt nhỉ..

- Cảnh giới tâm linh cao hơn cả Trương Nhạc cơ đấy.

- Chẳng trách trong một thời gian ngắn mà cậu ta đã đuổi kịp...

- Tớ chẳng tin! Trương Nhạc biết rằng thầy Long Lười bắt đầu ưu ái Giang Ly, nhưng chẳng có cách nào cả, cậu ta tuyệt đối không tin Giang Ly có thể tiến vào ngủ say mọi lúc mọi nơi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Sinh Mạng Cạn Kiệt

Giang Ly bây giờ thực sự có thể tiến vào ngủ say bất cứ lúc nào.

Một tháng tu hành này, mỗi ngày cậu ta đều trong "Thai Tức", thể năng không những tăng lên nhiều mà tâm linh tu hành cũng đã lên rồi. Không cần nhờ đến đá thạch anh màu trắng ngà để minh tường, trong chốc lát, toàn bộ cơ thể cảm thấy sáng long lanh óng ánh, tâm hồn thanh tịnh, chỉ nháy mắt đã ngủ say.

So sánh ngủ say và Thai Tức quả là chênh lệch một trời một vực.

Hiện tại Giang Ly tiến vào ngủ say thật sự đơn giản như sinh viên đại học làm bài tập của học sinh tiểu học.

Tuy nhiên, muốn bước vào ngủ say giai đoạn 3 lại không dễ chút nào cả, đó là giai đoạn "tuyệt quyền", chiều nào cũng mạnh vô cùng. Số người trong trường có thể tiến vào cảnh giới này vô cùng hiếm hoi, không quá một bàn tay.

- Hai em độ sức với nhau đều bị thương cả rồi kìa, mau đến tạm y tế của trường băng bó lại đi.

Thầy Long Lười chăm chú nhìn Trương Nhạc đang đầm đìa máu, mặc dù vẻ ngoài có vẻ hù dọa người ta, song chỉ là vết thương nhỏ.

Hiện giờ, y học nhân loại vô cùng phát triển, có kỹ thuật tái sinh xương cốt tế bào, cánh tay mà có chảy máu một chút, chỉ cần bôi một ít được phẩm vào thì sẽ hồi phục ngay trong vài giờ đồng hồ.

- Tốt lắm

Cánh tay Trương Nhạc bị cào rách, đau đớn vô cùng, song không hề cau mày, dường như cánh tay không phải là của mình vậy, lại còn tỏ rõ tu vi tâm linh mạnh mẽ nữa: - Giang Ly, xem ra sau này trong lớp chúng ta tao với mày sẽ phải cạnh tranh rồi?

- Cạnh tranh với mày sao? Trương Nhạc, mày đâu có đủ tư cách cạnh tranh với tao chứ, một tháng tới đây, tao sẽ bỏ xa mày! Giang Ly cũng cảm thấy cánh tay đau nhức thấu xương, phía trên còn phồng đỏ, thậm chí xương tay xuất hiện cả vết rạn. Cuộc độ sức lần này mặc dù thể lực ngang với kẻ địch, song cậu cũng biết rằng kinh nghiệm chiến đấu của mình vẫn còn non nớt lắm.

Tuy nhiên có thể ngang sức với Trương Nhạc cũng đủ khiến cho hơn 4000 học sinh trong lớp phải trầm trồ thán phục rồi, từ nay về sau cậu đã khẳng định được vị thế của mình.

Đây là điều cậu vô cùng mong muốn.

- Thật là ngông cuồng! Mày quá ngạo mạn rồi đấy! Trương Nhạc phát hiện cánh tay Giang Ly sưng tấy lên, ánh mắt bỗng trở nên nham hiểm: - Cánh tay của mày bị đánh nứt xương, muốn chữa khỏi toàn bộ không để lại chút di chứng nào, nhất định phải dùng kỹ thuật cốt chất sinh trưởng tế bào. Cách chữa trị này ít nhất phải tốn đến hàng trăm Tinh Nguyên, thật ngại quá, lương tháng của bố mẹ mày có được nhiều đến vậy không?

- Lại bắt nạt Giang Ly không có tiền đây mà.

Một trăm Tinh Nguyên thực sự là một con số lớn đối với học sinh.

- Tao nhất định sẽ bình phục trở lại.

Giang Ly cúi chào thầy Long Lười; - Xin phép thầy, em đi chữa trị trước đã.

- Ừm, đi đi. Thầy Long Lười thờ ơ quan sát tất cả, không nhúng tay vào.

- Mày cứ chờ đấy! Trương Nhạc ánh mắt lạnh lùng, cười khẩy một cái; - Mày không yên với tao đâu.

Ban đêm, ở trong nhà.

Giang Ly không tới trạm y tế điều trị, muốn thực sự hồi phục cũng không đào đâu ra được hơn một trăm Tinh Nguyên.

Song cậu ta cũng không cần phải chữa trị, tiến vào cảnh giới Thai Tức chính là một cách chữa trị tốt nhất.

- Xem chừng kinh nghiệm thực chiến của mình còn non lắm, hơn nữa thể chất cũng kém xa so với đám con cái nhà đại gia, thiếu thốn đồ tắm rửa. Giang Ly xoa xoa cánh tay sưng phồng, nằm dài ra giường suy ngẫm.

Cậu ngậm lấy viên đá màu trắng ngà, từ từ khống chế dòng suy nghĩ dâng trào, tiến vào Thai Tức.

Lúc tỉnh dậy thì đã năm tiếng đồng hồ trôi qua.

Thời gian Thai Tức đợt này rất lâu, khi cậu ta tỉnh lại, vết sưng tấy trên cánh tay đã tự tiêu biến, rất nhiều vết xước cũng đã kín miệng, chỉ có chút đau buốt thoáng qua.

Mấy vết đó thì có hề gì, qua vài ngày sẽ lành hẳn, sẽ càng cường tráng hơn trước.

Kích động của trận đấu này đối với cậu ta là rất lớn.

Vốn dĩ tưởng rằng mình có thể chiếm thể thượng phong, không ngờ lại ngang bằng với kẻ địch.

Xem ra tài nguyên tắm rửa đóng vai trò rất quan trọng.

Trước khi loài người bước vào Tinh không, tài nguyên nghèo nàn, sinh mệnh lực mà đạt tới 1 đã có thể là bậc thầy võ học, trong vài tỷ người mới có một người thôi.

Mà hiện tại đã xuất hiện các loại đồ rửa thì sinh mệnh lực đạt tới ba con số đều có cả.

Điều này là không tưởng trong thời cổ đại.

Đây là lực lượng tài nguyên.

- Làm thế nào để kiếm được tiền đây?

Giang Ly ngẫm nghĩ một lát - Ngày mai đến trường xem xem có công việc gì có thể làm ra tiền được.

Ngày hôm sau, vừa mới sáng sớm cậu ta đã đến trường rồi.

Chỉ có điều vừa tới trường thì con chip học sinh của cậu phát ra một thứ âm thanh, là một email.

- Lại là email của chị Đào.

Giang Ly vừa trông thấy, liền vội vàng mở ra. - Giang Ly, đến phòng làm việc của cô một lát.

Chỉ vài chữ cụt ngủn như vậy.

- Chị Đào tìm mình, có phải là biết được mình đã tiến vào ngũ say giai đoạn hai hay không? Cũng phải thôi, đây là tin giật gân, cô ấy không thể không quan tâm được, nếu mình có tiềm năng thi đỗ Đại Học Tinh Không, cô ấy chắc chắn sẽ gắng sức bồi dưỡng.

Giang Ly đi về phía phòng làm việc của chị Đào

Nếu trong số các học sinh chị Đào dạy có người thi đỗ Đại Học Tinh Không, vậy thì cô ấy sẽ nhận được sự khen thưởng xứng đáng từ phía nhà trường, bộ giáo dục đào tạo và cả chính phủ. Phần thưởng này vô cùng hậu hĩnh, thậm chí còn được nhận là cống hiến cho xã hội, đạt được thành tích chói lọi.

Nền giáo dục hai trăm năm trước cũng giống hệt như vậy, nếu như lớp nào có học sinh thi đỗ trường đại học trọng điểm thì giáo viên chủ nhiệm được thưởng rất nhiều.

Trường học rất lớn, từng tòa nhà cao vút san sát nhau, giữa các hành lang thậm chí còn có xe bay, cả trường học là một thành phố mấy chục ki-lô-mét vuông.

Đây chính là trường học của con người hiện đại, tập trung khoa học kỹ thuật tiên tiến, không lớn căn bản không chứa nổi hơn 800 nghìn học sinh.

Trường cấp ba này chỉ là hình ảnh thu nhỏ của rất nhiều trường cấp 3 mà thôi.

Chỉ một lát sau, Giang Ly đã lên xe đi tới phía trước của một tòa nhà cao ốc.

Đây là vị trí phòng làm việc của "chị Dao", vị trí của chị Dao trong nhà trường rất cao, nếu không thì đã không thể dạy được học sinh lớp 12.

Khi tới phía trước phòng làm việc, cậu ta đang định gõ cửa, bỗng từ bên trong vọng ra tiếng nói: - Mời vào, cửa không đóng.

- Vâng ạ!

Giang Ly kính cẩn bước vào, một mùi hương sực đến, cả phòng làm việc chỉ rộng khoảng 500 mét vuông, đồ dùng trong phòng đều làm bằng gỗ, mùi hương từ đó mà bay ra.

- Đây là cây gỗ lân hương, một loại cây quý, chỉ có những gia đình đại gia mới có đủ tiền để sai. Sống trong những căn nhà toàn đồ dùng làm bằng loại gỗ này thì có thể vui vẻ thoải mái cả ngày. Đối với việc ngồi thiền, suy tưởng đều rất có lợi, những đồ gia dụng ở bên trong này, ít nhất cũng trị giá trên triệu Tinh Nguyên. Chị Dao có nhiều tiền như vậy sao? Cậu ta khẽ khịt mũi, tranh thủ ngửi nhiều nhiều một chút.

Chị Dao ngồi trên một cái bồ đoàn ở trung tâm, người mặc một bộ đồ thiền rộng thùng thình, có vẻ như đang tu hành.

- Ngồi xuống bồ đoàn này đi em. Cô ta mở to mắt, chỉ vào cái bồ đoàn phía trước.

- Vâng, thưa cô. Giang Ly ngồi xuống.

- Nghe nói em đã tiến vào ngũ say giai đoạn hai rồi hả? Thử mình tưởng cho cô xem nào. Chị Dao cũng không nói rườm rà, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

- Vâng ạ. Giang Ly khoanh chân ngồi thiền xong, bắt đầu mình tưởng, trong lúc vừa mới mình tưởng, tư tưởng như thủy tinh, hít thở nhẹ nhàng. Cả người cứ như vậy mà tiến vào ngũ say.

Được chừng 10 phút, cậu ta chợt nghe thấy một giọng nói: - Tỉnh dậy!

Thế là cậu mở mắt, hóa ra là chị Dao đang nói.

- Quả là như vậy. Ánh mắt chị Dao ngạc nhiên vô cùng: - Ngũ say giai đoạn hai có thể tiến vào bất cứ lúc nào, chứng tỏ sau này khi luyện xong có thể dùng để nghỉ ngơi, phục hồi năng lực vô cùng nhanh. Trong cả trường học này không quá mười người đạt được tới giai đoạn này.

- Cô quá khen rồi, em còn nhiều điểm thiếu sót lắm. Giang Ly thật lòng nói.

- Ừm, thiếu sót của em còn rất nhiều, hôm qua cô đã nghe qua về cuộc đo sức giữa em và Trương Nhạc, mở màn hình xem qua một chút mới thấy thể năng của em thiếu sót trầm trọng, tế bào trong trạng thái thiếu dinh dưỡng, cần một lượng lớn dinh dưỡng. Chị Dao ám chỉ:

- Ở chỗ cô có một ống dinh dưỡng, em uống đi.

Vù.

Chị Dao giơ tay lên một cái, một thứ gì bay qua mặt, Giang Ly vội nhận lấy, phát hiện ra đó là một ống thuốc bổ, giá cũng phải lên đến hàng nghìn Tinh Nguyên.

- Thưa cô, đây... Giang Ly chần chừ, thứ này quá quý giá.

- Cho em uống thì uống đi, sao phải nói nhiều như vậy nhỉ? Chị Dao quát.

- Dạ.

Giang Ly uống vội, vừa trôi vào dạ dày đã cảm thấy toàn thân ấm áp, tiếp đó dinh dưỡng ngấm vào từng nơi trên cơ thể, quả nhiên cậu cảm thấy các tế bào trên cơ thể mình đang cựa quậy, mỗi một tế bào đều giống như là ác quỷ được thả ra khỏi nhà lao, gặp được đồ ăn như điên cuồng lên, vĩnh viễn không thể đủ.

Sau khi ăn hết, Giang Ly cảm thấy cảm giác đói khát từ sâu trong tâm dâng lên.

- Cô không biết trên cơ thể em đã xảy ra chuyện gì nữa, nhưng sau khi các tế bào được no nê thì giống như được điều động vậy. Điều đáng tiếc là em thiếu nhiều dưỡng chất, thế nên cho dù có cường tráng đến đâu các tế bào vẫn trong tình trạng đói khát. Gần đây sinh mệnh lực đã tăng lên rất nhanh, trên thực tế là các tế bào đang gặm nhấm tiềm năng của em, nếu như cứ tiếp tục không bổ sung đủ dinh dưỡng thì chẳng mấy chốc sẽ bị thiệt mạng. Tiềm

năng sinh mệnh của em đang bị cạn kiệt

Giọng điệu chị Đào rất lạnh lùng.

- Sao cơ ạ? Tiềm năng sinh mệnh lực cạn kiệt! Giang Ly hoảng hốt, vốn cứ tưởng rằng tiến vào cảnh giới Thai Tức thì bất cứ vết thương nào cũng có thể hồi phục, thể năng cũng đang tăng lên, lúc nào trạng thái cũng rất tốt nhưng thật không ngờ lại phải trả giá bằng việc tiềm năng thân thể cạn kiệt. "Xem ra, Thai Tức không thể tiếp tục được nữa rồi! Nếu không thì mình đã sớm già nua hoặc là mất mạng, sống không nổi quá 20 tuổi."

- Tuy nhiên, chỉ cần em có đủ dinh dưỡng là tốt rồi. Chị Đào nói: - Chỉ có điều cô không thể cung cấp cho em dinh dưỡng tu hành sau này, em phải tự mình cố gắng kiếm tiền, cô là cô giáo, chỉ hướng dẫn các em vấn đề tu hành, bắt đầu từ bây giờ em có bất kì khó khăn gì trong việc tu hành thì cứ đến tìm cô, lúc nào cô cũng có thể ưu ái cho em.

- Dạ vâng ạ. Giang Ly hiểu rõ, được phẩm dinh dưỡng quý báu đến nhường nào, Đào tỷ đưa cho mình một ống dinh dưỡng đã là một phần thưởng rất lớn rồi, nếu mà cung cấp trong thời gian dài khiến người ta khuynh gia bại sản mất.

- Thừa cô, cô có thể giải thích giúp em, rốt cuộc Thai Tức là như thế nào ạ? Giang Ly tâm trạng thật sự không được tốt lắm, vốn dĩ tưởng rằng có thể dựa vào Thai Tức mà thuận buồm xuôi gió, nhưng thật không ngờ lại đang tiêu hao tiềm năng sinh mệnh của bản thân.

- Ý nghĩa của Thai không phải là cuống rốn, mà là Thánh Thai.

Chị Đào nhắm nghiền mắt lại: - Thánh Thai là gì? Chính là Nguyên Thần của con người, còn được gọi là tư tưởng hay tinh thần, hoặc là tư duy. Ý nghĩa của Thai Tức chính là con người dùng tinh thần để hô hấp, dùng tâm linh để hô hấp. Những người bình thường giải thích rằng, hô hấp của người và trẻ sơ sinh giống nhau, dùng rốn để hô hấp, điều đó rõ ràng là hoang đường! Thai Tức kinh từng nói thai giả thai kỳ thần, Thần chính là nguyên Thần, tinh thần, tâm linh của con người. Dùng tâm linh hô hấp có chút tương tự như quang hợp của thực vật, con người nếu thật sự tiến vào Thai Tức, kỳ thật có thể dùng tâm linh hô hấp thu lấy một ít năng lượng bên ngoài, cung cấp thứ cần cho thân thể, đây cũng chính là Tích Cốc. Tỷ như cổ đại có người tu hành, một giấc ngủ là mất cả tháng, không ăn không uống

- Nếu thời buổi hiện đại có khoa học kỹ thuật, làm cho người bình thường trực tiếp tiến vào Thai Tức, vậy thì sẽ như thế nào?

Giang Ly lại hỏi dò một lần nữa.

- Rất đơn giản, tại khu Tinh Anh có làm qua thực nghiệm như vậy, đại sư tâm linh vì muốn tạo ra cao thủ nên đã thôi miên người bình thường tiến vào Thai Tức, kết quả là tế bào của người này kích hoạt không hấp thụ được năng lượng từ thế giới bên ngoài, tế bào găm nhăm tiềm năng sinh mệnh của chính người này, lực lượng bắt đầu lớn mạnh, nhưng cuối cùng lại đột tử. Chị Đào giọng lạnh lùng, không chút cảm xúc: - Thực ra cứ coi như những tu sĩ cổ xưa ấy sau khi tiến vào cảnh giới Thai Tức tự tưởng rằng có thể không ăn không uống gì cả, nhưng trên thực tế, chút năng lượng mà Thai Tức hấp thụ được căn bản không đủ với lượng tiêu hao của cơ thể. Cho dù ngày nào cũng ăn tổ yến, nhân sâm thì dinh dưỡng có được là bao nhiêu chứ? Rõ ràng là không thể sánh được với được phẩm dinh dưỡng hiện nay, khiến cho rất nhiều cao tăng tọa hóa đều biến thành xác khô, đều chết đói cả. Tâm linh càng cao, cơ thể càng cần nhiều dinh dưỡng. Thời cổ đại không có thứ tài nguyên này nên số người tu thành chín quả vô cùng hiếm hoi, lý luận tam giới đã sớm chứng minh được điều này.

- Lý luận tam giới?

Giang Ly chưa từng nghe qua về điều này.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Lý Luận Tam Giới

- Lý luận tam giới do rất nhiều đại sư tâm linh và các nhà tâm lý học nghiên cứu ra, hiện giờ đã trở thành trụ cột và cơ sở tu hành của loài người. Người đầu tiên đề ra lý luận tam giới là vợ chồng Vương Siêu, sau đó nghiên cứu hoàn thiện dần trở thành chân lý giống như định luật Newton. Vốn dĩ điều này không nằm trong chương trình dạy học, nhưng cô ưu ái nên mới nói cho em biết.

Chị Đào chỉ vào cốc nước phía trước mặt: - Muốn bùng chén nước này lên, đầu tiên em sẽ làm như thế nào?

Giang Ly sững sờ: - Em phải đứng lên, trực tiếp bùng cốc nước là được rồi.

- Không.

Chị Đào lắc đầu: - Chỉ là một động tác bùng nước đơn giản đã hàm chứa lý luận tam giới ở trong đó, thứ nhất em phải bùng cốc nước đó lên, đầu tiên trong não nảy sinh một ý nghĩ, một ý niệm. Tuy nhiên ý niệm này không thể trực tiếp bùng cốc nước lên được, vậy ý niệm này sẽ làm như thế nào đây? Chính là kiểm soát cơ thể đứng dậy, giơ tay ra và bùng nước mới hoàn thành động tác này. Giờ thì em đã hiểu thế nào là tam giới rồi chứ?

- Không hiểu ạ.

Giang Ly lắc đầu.

- Ngốc quá! Chị Đào mắng một câu:

- Ý niệm tâm linh bùng nước chính là giới U Minh giới hư ảo và giới Thiên Thần, còn cốc nước là giới hiện thực, thân thể là cầu nối giữa tâm linh và vật chất. Lý luận tam giới chính là mối quan hệ giữa ba giới tâm linh, vật chất và thể xác. Cô hỏi em, nếu em không có thể xác mà muốn trực tiếp bùng cốc nước kia thì liệu có được hay không?

- Không thể ạ. Giang Ly trả lời rất kiên quyết.

- Chính là như vậy đấy, nếu như có thể làm được thì chính là do tâm linh đa can thiệp đến vật chất. Chị Đào nói: - Vậy cô hỏi em tiếp này, nếu như cái cốc này là một hồ bơi, liệu em có thể cầm lên được hay không?

- Không thể được ạ.

- Ừm, tâm linh càng mạnh, nhưng muốn can thiệp vật chất thì thể xác cũng cần phải cường tráng, nếu không ngay cả có tâm giết kẻ trộm cũng không có sức mà xoay chuyển, tâm cao hơn trời, mạng mỏng hơn tờ giấy. Chị Đào nói - Tất nhiên, nếu như tâm linh tu hành đạt đến một trình độ nhất định nào đó có thể can thiệp tới vật chất. Trong cảnh giới điều này gọi là hiện thánh, cũng gọi là hiện linh, ví như dân gian thời xưa nói là Phật tổ hiện linh, thần tiên hiện linh. Thật ra đó chính là tâm linh can thiệp đến vật chất. Thần Phật là gì chứ? Là thể giới tâm linh huyền ảo, cũng là Thiên giới, Thiên giới không thực sự tồn tại, chỉ tồn tại trong tưởng tượng của con người, là tâm linh con người. Nhớ nhé, có tâm có thần, thầy Vương Dương Minh từng nói, rời khỏi tâm sẽ không có trời đất vạn vật quỷ thần nữa, lý luận tam giới có thể gọi thành Thiên Địa Nhân, thiên chính là tâm linh, tưởng tượng, địa chính là hiện thực, nhân chính là thể xác.

- Thì ra là như thế. Giang Ly nghe thấy điều này, đột nhiên cảm thấy hiểu biết thêm nhiều hơn về tu hành.

- Cảnh giới hiện thánh trên Thai Tứ rất nhiều. Cô giảng cho em nghe tính đến hiện giờ, các cảnh giới cụ thể của tu hành tâm linh con người, đầu tiên là ngủ say, tiếp đến là nhập định, sau đó là Thai Tứ, qua Thai Tứ là đến Tọa Vong. Từ Tọa Vong này xuất hiện đầu tiên ở thôn trang. Đại tôn sư từng nói: 'Đọa chi thể, truat thông minh, ly hình khứ tri, đồng vu đại thông, thử vị tọa vong.' Ý nói quên đi hình thể chính mình, vứt bỏ thông minh chính mình, thoát khỏi hình thể và trí tuệ trói buộc, cùng đại đạo hòa làm một, cái này gọi là Tọa Vong.

- Tọa Vong? Giang Ly nghiền ngẫm từ này thật kỹ càng.

- Vào thời Đường ở nước Trung Hoa cổ đại có một đạo sĩ tên là Tư Mã Thừa Trinh cũng từng viết tác phẩm cận kề gọi là Luận Tọa Vong. Tuy nhiên hiện giờ em không cần phải đọc, cảnh giới này là cảnh giới của các bậc thầy tâm linh nhân loại, không có ích gì cho việc nghiên cứu hiện giờ của em. Với tu hành từng bước một của em hiện giờ thì tiến vào ngủ say mới là chính đồ. Chị Đào nhắc nhở.

- Điều này thì em biết. Giang Ly gật gù đầu - Cảnh giới hiện thánh đó vẫn trên cả Tọa Vong ạ?

- Đúng vậy, cảnh giới tu hành tâm linh tạm thời của nhân loại là ngủ say, nhập định, thai tứ, tọa vong. Sau này có thể sẽ có cảnh giới mới xuất hiện cùng với cảnh giới của con người. Cảnh giới chính là kỷ lục thể giới, không ngừng xuất hiện kỷ lục mới, chỉ có điều ngay trong khu Tinh Anh cũng chỉ có vài người có thể phá bỏ được bức chắn giữa tâm linh và vật chất để trực tiếp tiến tới hiện thánh. Chị Đào nói: - Nếu em muốn nâng cao cảnh giới tâm linh, cô khuyên em nên học thuật thôi miên bởi vì thôi miên là tâm linh trực tiếp tác dụng tâm linh, đương nhiên điều quan trọng nhất là vẫn phải bổ sung dinh dưỡng cho cơ thể. Em có thể đến bộ phận làm việc ngoài giờ của trường, sẽ có công việc phù hợp với em, phòng cảnh sát vừa thông báo đấy, em đi thử xem sao.

- Vâng ạ! Giang Ly đứng dậy, khom người đi ra ngoài rồi đóng cửa lại.

Rồi cậu lại thấy đói run người.

Cậu đến căn tin của trường ăn một bữa no nê, bụng phình cả ra, nhưng cảm giác đói vẫn không đỡ chút nào.

Chẳng có cách nào cả, dinh dưỡng từ thức ăn bình thường quá ít. Cảm giác đói bụng của mình là do ống được phẩm dinh dưỡng kia gây nên, nếu ban đầu không phát hiện ra thực sự càng nguy hiểm hơn.

Giống như khi con người đói vậy, muốn ăn thức ăn, sau khi con đói qua đi lại không ăn được thứ gì nữa. Đó là bởi vì con đói qua đi không cần thiết phải bổ sung thêm thức ăn nữa, như vậy cơ thể sẽ phân giải mỡ và đường dự trữ trong cơ thể. Đây cũng là một kiểu biến tướng tiêu hao tiềm năng sinh mạng.

Trước đây, Giang Ly thuộc vào trạng thái đó, căn bản không cảm thấy đói nên tưởng rằng trạng thái cơ thể rất tốt, nhưng thực ra lại rất nguy hiểm, cũng may là uống một ống được phẩm dinh dưỡng nên mới khôi phục lại được trạng thái đói bụng.

Cậu ta đi tới phía trước của một tòa nhà khác trong trường, rồi đi thẳng vào trong.

- Này, em, giúp anh tìm hiểu xem có công việc làm thêm gì mà thu nhập cao một chút không. Phía trước tòa cao ốc nguy nga có một cô gái với đôi mắt thanh tú, tóc xõa ngang vai đang làm việc, Giang Ly liền tiến lại mở lời.

- Em cái gì chứ? Tôi là học sinh cấp ba đấy.

Cô gái xinh đẹp lườm Giang Ly một cái: - Đem chip học sinh của cậu ra đây.

Giang Ly lôi ra chip học sinh khoảng bằng ngón tay cái, thấy cô gái xinh đẹp quẹt vào máy tính quang, lập tức hiện ra đủ thông tin của bản thân.

- Sinh mệnh lực đạt 0.7? Trên khuôn mặt cô gái xinh đẹp có phản nhạo báng: - Vậy thì cậu chỉ có thể làm một vài công việc thông thường như gia sư hay dọn dẹp vệ sinh thôi.

Thấy cô gái xinh đẹp ra mặt khinh thường, Giang Ly cũng không nói gì cả, cổ tay đột nhiên xoay tròn, xương cốt vận vận kêu răng rắc, khẽ hất lên rồi vạch ra một đường vòng cung bay lượn trong không trung.

Ba!

Cánh tay cậu ta dường như run lên như cốt thép, năm ngón tay ong ong kêu lên tựa như độc xà nổi giận răng nanh cắn bừa làm cho người ta run lên như cây sậy. Đây không phải là cánh tay mà là con măng xà kiên cường.

- Gì vậy? Vô Cốt Nhu Thuật, thể thuật cấp C? Giáo Cốt Hồi Toàn Sát.

Cô gái xinh đẹp trở mặt ra: - Cậu thật sự chỉ có sinh mệnh lực 0.7 sao?

Cô ta còn hiểu biết chút ít đấy, nếu không đã không thể đảm đương chức vụ này ở trường.

- Tôi không thích khoe khoang, lúc sát hạch đã giấu điểm thực lực, đợi đến lúc thi vào đại học Tỉnh Không mới làm người kinh ngạc. Giang Ly biết rằng một chiêu này đã trấn áp được cô gái. Có thể tự học tu luyện Vô Cốt Nhu Thuật đều là những nhân vật xuất sắc trong trường.

- Nếu đã như vậy, tôi sẽ giúp cậu tìm hiểu thêm xem có công việc nào mà thù lao cao một chút không. À giúp cảnh sát phá án thì sao nhỉ? Cô gái xinh đẹp nói: - Công việc này thù lao cao, nhưng lại nguy hiểm.

- Cũng được, vậy thì chọn công việc giúp cảnh sát phá án đi, trong đó công việc nào có thù lao cao nhất? Mắt Giang Ly sáng lên.

- Phần thưởng cao nhất là năm nghìn Tỉnh Nguyên. Cô nói tiếp: - Trợ giúp cảnh sát bắt một tên cướp nguy hiểm, thời gian gần đây có một tên côn đồ ẩn nấp trong thành phố của chúng ta, liên tiếp gây án, hơn nữa tên côn đồ này rất lợi hại, còn có thể thôi miên nữa.

- Năm nghìn Tỉnh Nguyên! Giang Ly ngẩn người, đó quả là một khoản tiền lớn.

Có điều tên côn đồ còn biết thôi miên nữa, thuộc phần tử vô cùng nguy hiểm, sợ rằng em trai mình cũng không ứng phó nổi. Cũng may chỉ là trợ giúp cảnh sát mà thôi, không cần tự mình làm chủ lực.

- Được, tôi sẽ làm công việc này.

- Cậu chắc chắn?

- Tôi chắc chắn.

- Được rồi, tôi sẽ làm đơn. Rất nhanh một lá đơn đã được viết xong rồi đưa cho Giang Ly. - Cậu đến phòng cảnh sát báo cáo, nhớ đem theo tài liệu mà nhà trường cấp cho, sẽ có người cho cậu tham gia làm công việc này. Có điều thành tích sinh mệnh lực của cậu hơi kém, đến phòng cảnh sát phải thể hiện thực lực của mình, nếu không chẳng có ai cho cậu nhúng tay vào làm đâu.

- Rồi rồi. Giang Ly quay người bước đi.

- Thật thú vị, trong trường học xuất hiện một người sinh mệnh lực 0.7 mà lại có thể tu luyện Vô Cốt Nhu Thuật nhẹ nhàng như thường vậy. Tôi nhớ mặt cậu rồi, Giang Ly. Cô gái xinh đẹp nhìn theo bóng sau lưng, rồi khẽ mỉm cười.

Phòng cảnh sát chiếm giữ vị trí quan trọng trong thành phố, nhà cao chọc trời, tứ phía đều là ô tô lơ lửng qua lại, những chiếc ô tô này rất đắt, gia đình Giang Ly không tài nào mua được. Ô tô bây giờ đều là ô tô chạy bằng năng lượng hạt nhân, chỉ một khối năng lượng khoảng chừng như móng tay là có thể chạy hơn hàng nghìn ki-lô-mét, mà lại không gây ô nhiễm.

Ô tô nâng cấp như vậy khiến cho các gia đình bình thường không thể mua được, còn những ô tô hạng thấp chính phủ không khai thác bởi vì sẽ gây ra ô nhiễm.

Những người sở hữu ô tô như vậy đều là những người giàu có có thân phận địa vị đáng nể.

- Cháu đến để đăng ký làm thêm ngoài giờ. Giang Ly đi vào một đại sảnh, rất nhiều cảnh sát đang làm việc. Giang Ly tiến lên phía trước một bàn làm việc, giao nộp giấy giới thiệu của nhà trường.

Một viên cảnh sát khoảng 28-29 tuổi nhận lấy, trên mặt lộ rõ vẻ khinh thường: - Làm cái kiểu gì vậy? Sinh mệnh lực 0.7 mà cũng đòi trợ giúp chúng ta bắt kẻ ác ư, thật là hiếm có.

Trong lúc nói chuyện, hắn ta quăng tài liệu cho Giang Ly.

- Khoan đã nào! Tay Giang Ly chấn động một hồi, nhẹ nhàng chặn tay của đối phương.

- Ô! Viên cảnh sát bắt tay lại, võ thuật cổ xưa "Triển ti thủ", chỉ quán vào một chút là có thể lật đót xương chặt gãy cánh tay đối phương. Thật đáng tiếc là trình độ vận tay của Giang Ly lợi hại hơn hắn rất nhiều. Giữa lúc xoay tròn, cứ đâm lại phồng, cánh tay sung lên nửa tắc, đâm xuống bả vai của đối phương.

- Ái chà!

Bả vai viên cảnh sát đau tê tái thấu xương, nhất thời tê liệt, nửa thân giống như là bị giật điện vậy.

- Giáo Cốt Hồi Toàn Sát? Thoát Cốt Ly Huyền Thứ! Hắn ta kinh ngạc reo lên: - Độ mềm dẻo của xương cốt thân thể đã đến độ này rồi sao?

- Hà? Thật không vậy? Cậu học sinh này không ngờ lại bắt đầu luyện Vô Cốt Nhu Thuật? Đây chính là thể thuật cấp C.

- Vô Cốt Nhu Thuật có thể vận dụng trong thực chiến?

- Đã từ lâu không xuất hiện học sinh xuất sắc như vậy. Một vài viên cảnh sát vây quanh lại, bọn họ đều có sinh mệnh lực 0.8, kỹ xảo chiến đấu cũng rất thành thạo nữa.

Muốn thi đậu cảnh sát nhất định phải có sinh mệnh lực đạt đến 0.8.

- Nếu thể thuật cấp C cũng hoàn toàn có thể được. Một viên cảnh sát trung niên đi qua, cầm tư liệu của Giang Ly lên: - Xem ra cậu bé này giấu rất nhiều thực lực đây, cho cậu ta tham gia hành động trợ giúp phòng cảnh sát bắt giữ tội phạm đi. Có điều tất cả đều phải nghe sắp xếp, không được khoe khoang anh hùng, biết chưa hả?

- Vâng ạ!

- Đi theo tôi.

Giang Ly được dẫn tới một phòng làm việc bên trong, là một tổ trọng án, trong đó có hơn mười viên cảnh sát, ai nấy đều là cao thủ, chuyên phụ trách các vụ án.

Ngoài ra, còn có vài người rõ ràng là các nam nữ học sinh, chẳng qua hơi lớn tuổi một chút khoảng 20 tuổi trở lên. Bọn họ là các sinh viên đại học tại trường, đương nhiên bọn họ không thể nào là sinh viên đại học Tỉnh Không rồi, chỉ là trường đại học bình thường mà thôi.

Nhân loại hiện có hơn hàng ngàn hàng vạn sinh viên. Đáng tiếc là bất cứ trường nào cũng không sánh bằng "đại học Tỉnh Không", mỗi người trong đại học Tỉnh Không đều là vô địch cả.

Các nam nữ sinh viên trông thấy Giang Ly bước tới thật sự ngạc nhiên, không ngờ một học sinh cấp 3 cũng đến đây làm việc.

- Đây là Giang Ly, học sinh cấp 3, đã tu luyện qua thể thuật cấp C, Vô Cốt Nhu Thuật, có thể vận dụng thành công vào trong thực chiến.

Viên cảnh sát trung niên giới thiệu với mọi người.

- Thể thuật cấp C, thật lợi hại.

Lúc đó ai nấy đều mở to mắt nhìn cậu ta.

- Tôi cái gì cũng chưa biết, mong các bậc anh chị chỉ bảo nhiều. Giang Ly tỏ ra nhún nhường.

- Dạy bảo thì không dám, cậu đã tu luyện thể thuật cấp C, sau khi tốt nghiệp mà dựa vào trường cảnh sát thì chức vị còn cao hơn chúng tôi ý chứ. Một viên cảnh sát nói: - Tuy nhiên vụ án này rất khó giải quyết, chúng tôi thiếu người, hy vọng có người tài giỏi đến trợ giúp. Cậu đến thật đúng lúc. Đây là vài nét khái quát về vụ án, cậu xem qua một lát đi.

- Được thôi.

Giang Ly hành quân lễ, thân hình thẳng đứng, giống hệt một quân nhân chuyên nghiệp. Đây là tố chất mà học sinh nên có.

Hiện tại thời gian huấn luyện quân sự cho học sinh khá dài. Tiểu học, cấp 2 và cấp 3, mỗi thời kỳ đều có khoảng thời gian huấn luyện quân sự kéo dài một năm. Đó là quy định cường chế của chính phủ nhằm nâng cao tố chất của học sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Phát Hiện Côn Đồ

Giang Ly ngồi xuống, lật hồ sơ vụ án ra xem đề hiểu khái quát về cả vụ án.

Đó là tư liệu đơn giản.

Cậu ta là học sinh, chỉ làm chân phụ giúp cảnh sát nên không hiểu nội tình chính xác của vụ án.

Ghi chép trên tư liệu là một tên côn đồ, có khả năng thôi miên, lén lút gây án, đến từ một thành phố khác. Hơn nữa hắn còn vô cùng hung tàn, gian xảo. Hiện giờ cảnh sát các vùng đều tiến hành treo thưởng để truy bắt hắn, nhưng tiếc thay thật khó để nắm bắt được tung tích của hắn.

Trong ba tháng liền, hắn đều ẩn nấp ở thành phố này, lại còn thường xuyên gây án.

Sau khi nhân loại thống nhất, mỗi một thành phố đều rất lớn. Thành phố mà Giang Ly đang ở gọi là "Thành Tinh Hoa", dân số đã sớm vượt quá trăm triệu dân. Không chỉ có trên Trái Đất, mà kể cả trên rất nhiều hành tinh trong dải ngân hà như mặt trăng, sao hỏa, đều có các thành phố căn cứ khổng lồ của loài người, con người muốn đến những nơi như thế, trước tiên phải xin giấy giới thiệu vượt không gian, sau khi được sự cho phép của chính phủ là có thể mua một vé tàu vượt không gian.

Có điều vé tàu rất đắt, chỉ có người giàu mới mua nổi. Đi du lịch ở các hành tinh có loài người sinh sống cũng là một thú vui xa xỉ, hơn nữa những người bình thường rất khó xin phép, vì vậy đa số các cư dân trên Trái Đất cả đời cũng không có cơ hội đến các hành tinh khác, giống như hơn hai trăm năm trước có rất nhiều người suốt đời cũng không được ra nước ngoài vậy.

- Tên này sức chiến đấu mạnh mẽ vô cùng, ước tính sinh mệnh lực vượt qua cả 1. Tuy nhiên không hoàn hảo, không mang theo súng. Nhìn Giang Ly chỉ hiểu vụ án một cách phiến diện, viên cảnh sát trung niên mở màn hình lên, lập tức xuất hiện một hình chiếu nổi sống động vô cùng. Đó là một người thanh niên, chưa đến 30 tuổi, vẻ mặt ác nghiệt, ánh mắt gian ác lạnh lùng nhìn mọi người.

- Các cháu đều là học sinh, chiến đấu trực diện là không cần thiết, mà điều cần thiết là phụ trách tìm tòi một chỗ, nếu phát hiện ra tên này thì lập tức thông báo cho chúng tôi, đồng thời đứng từ xa theo dõi hắn, không được để hắn phát hiện, nếu không thì sẽ gặp nguy hiểm.

- Rõ! Giang Ly đứng lên

- Cháu phục tùng mệnh lệnh.

- Chúng cháu cũng phục tùng mệnh lệnh! Mấy cô cậu học sinh cùng đồng thanh.

Viên cảnh sát trung niên gật gù đầu: - Lần này là một cuộc khảo hạch đối với cậu, chúng tôi sẽ dựa vào biểu hiện của cậu mà cho điểm, nếu biểu hiện tốt thì sẽ ghi lại trong hồ sơ vụ án, nếu sau khi tốt nghiệp mà có hứng thú thi vào đại học cảnh sát sẽ có cơ hội cộng điểm rất lớn. Thù lao lần này, trong trường hợp không phát hiện được gì có thể nhận được 10 Tinh Nguyên, còn trường hợp các cậu phát hiện được tên côn đồ và thông báo cho chúng tôi thì bất luận có bắt được hay không đều được thưởng 300 Tinh Nguyên! Nếu như tên côn đồ là do cậu phát hiện ra và chúng tôi tóm được hắn, cậu sẽ lĩnh được 500 Tinh Nguyên tiền thưởng. Nếu như...

Viên cảnh sát trung niên ngừng một lát: - Nếu có xảy ra chuyện gì, phòng cảnh sát nhiều lắm chỉ có thể bồi thường một chút tiền chăm sóc mà thôi. Vì vậy các anh chị phải tận lực bảo vệ an toàn của mình, biết chưa? Nếu đồng ý thì ngay bây giờ hãy ký kết một bản hợp đồng điện tử tạm thời đã.

- Vâng. Mọi người lại đồng thanh đáp.

- Tốt lắm, bắt đầu từ bây giờ, các anh chị chính là cảnh sát dự bị. Tôi phân công nhiệm vụ như này nhé, ở đây có 6 người Viên cảnh sát liếc qua đám người trước mặt, - Giang Ly và Lâm Tiên Nguyệt cùng một tổ, đóng giả làm đôi tình nhân chuyên trách tìm kiếm ở khu vực dành riêng cho người đi bộ. Cần chú ý, đây là khu vực tên côn đồ có khả năng xuất hiện nhất, những người khác lần lượt phân ra tìm ở khu buôn bán, khu dân cư và nhà ga...

- Để cháu và một học sinh cấp 3 đóng giả tình nhân sao? Cô gái tên Lâm Tiên Nguyệt kia là một nữ sinh đại học, miệng anh đào, diện mạo xinh đẹp, vẻ mặt lúc ấy tỏ ra sững sờ.

- Sao hả? Cháu có ý kiến gì sao? Viên cảnh sát trung niên liếc nhìn, ánh mắt sắc bén.

- Cháu xin phục tùng mệnh lệnh! Lâm Tiên Nguyệt vội vàng nói. Nếu như không phục tùng, rất có thể sẽ mất đi công việc tạm thời này, hơn nữa sẽ bị ghi lại trong hồ sơ vụ án, sau khi tốt nghiệp thì làm cảnh sát sẽ rất khó khăn.

- Vậy thì tốt, bây giờ bắt đầu hành động thôi, nhớ rằng khi phát hiện ra điểm đáng ngờ phải lập tức báo cáo.

- Rõ!

Tất cả học sinh đều hăng hái vô cùng, tổ chất rất cao.

Đợi sau khi đám học sinh phân công nhiệm vụ tìm kiếm rồi đi ra ngoài, viên cảnh sát trung niên trong tổ trọng án trầm trồ: - Tổ chất của học sinh bây giờ

ngày càng cao, lúc chúng tôi đi học, cả trường đầu có ai tu luyện Vô Cốt Nhục Thuật.

- Đúng thế, sinh mệnh lực của mấy cô cậu sinh viên cũng rất mạnh, có thể làm nòng cốt trong đội chúng ta.

- Có điều vụ án mà chúng ta phụ trách lần này, tên côn đồ là thành viên trong tổ chức phục quốc, để cho những học sinh này tham gia, nhờ may có chuyện gì

Viên cảnh sát canh giữ nêu lên ý kiến.

- Mấy cô cậu này đều là nhân tài ưu tú của trường, theo quy định của chính phủ có thể tiến hành rèn luyện. Ánh mắt viên cảnh sát liếc qua một vòng: - Chớ có xem thường mấy cô cậu học sinh này, giống như mấy em học sinh thiên tài có sinh mệnh lực đạt đến 1 trong trường cấp 3 Tinh Hoa, trong số cảnh sát chúng ta hầu như không ai là đối thủ cả, chỉ có sỹ quan huấn luyện quân đội mới có thể chống đỡ được. Chúng ta muốn mời bọn chúng đến trợ giúp phá án, bọn họ cũng không buồn đến kia. Vụ án lần này thiếu người điều tra, các cô cậu học sinh chỉ đến trợ giúp tìm kiếm, còn chính thức bắt giữ lại không dựa vào họ nên độ nguy hiểm không đáng lo ngại.

- Con trai tôi học trường Trung học Tinh Hoa, đáng tiếc là thành tích sinh mệnh lực mãi không tăng, từ đầu đến cuối vẫn chỉ có 0.7. Một viên cảnh sát than thở.

- Anh Hoàng à, con trai anh mới học lớp 10, vậy thì vẫn còn sớm. Không biết chừng đến năm lớp 11 đạt 0.8, lớp 12 lại 0.9 ý chứ, sau khi tốt nghiệp mà thi vào trường cảnh sát thì có khi còn là cấp trên của anh đấy.

- Hy vọng là thế.

- À phải rồi, hình như một vụ trọng án khác trong năm ngoài cũng tuyển vài học sinh hỗ trợ phá án, không ngờ lại bắt được sỹ quan quân đội phản bội chạy trốn. Cậu học sinh đó tên gì ý nhỉ... ..

- Tên Giang Đào. Viên cảnh sát trung niên lật lại cuốn tư liệu: - Giang Đào học lớp 11 ở trường trung học Tinh Hoa, luôn đứng đầu trong trường, sinh mệnh lực khảo hạch hiện giờ là 0.98, quyền lực là 0.9 tấn, chạy về đích cự li 100 mét 5.5 giây. Phải rồi, cậu Giang Ly ban nãy là anh trai của cậu ấy đấy.

- Mới học lớp 11 mà quyền lực đã 0.9 tấn? Vậy thì không phải là tổ trọng án của chúng ta không ai là đối thủ của cậu ta sao? Một viên cảnh sát kinh ngạc thốt lên: - Sinh mệnh lực 0.98, chẳng mấy mà đột phá lên 1, vậy thì là hạt giống của trường đại học Tinh không rồi.

- Chắc chắn, thi đỗ đại học Tinh không, quả là một bước lên trời. Bộ trưởng tổng bộ cảnh sát thành phố Tinh Hoa như chúng ta hầu như đều tốt nghiệp từ trường đại học Tinh Không, hơn nữa còn là tốt nghiệp với kết quả thấp, thiếu chút nữa là không tốt nghiệp được mà cũng có được địa vị cao như vậy nữa là. Một viên cảnh sát khác trầm trồ ngưỡng mộ: - Con trai tôi mà thi đỗ được thì đúng là làm rạng rỡ tổ tông.

- Vì thế, tiền đồ của Giang Đào vô cùng sáng lạng, không biết anh trai cậu ta như thế nào đây? Viên cảnh sát trung niên lần lượt lật xem từng trang tư liệu: - Ngoài ra, thông báo lại trong các trường học về công việc làm thêm tạm thời, thu hút các học sinh ưu tú tham gia, lực lượng của chúng ta không đủ, cần một lượng lớn nhân sự tìm kiếm ở các địa phương, tốt nhất là các nữ sinh. Tên côn đồ kia chuyên ra tay với các nữ sinh.

- Rõ!

Ban đêm, ở khu buôn bán ở trung tâm thành phố đèn đuốc sáng trưng khiến người ta mê đắm. Có những tòa nhà cao chọc trời được tu sửa thành những công trình kiến trúc huyền thoại có thể xoay tròn cuốn hút con người. Đó là nơi mà chỉ có người giàu mới đủ tiền để đến mua sắm, đồ đạc đắt đỏ, người bình thường chỉ có thể đến tham quan mà thôi.

- Này cậu em, chúng ta đã tìm kiếm cả ba buổi tối rồi đấy, nhưng chẳng thấy gì cả. Lâm Tiên Nguyệt ngồi xuống: - Nghỉ ngơi một lát rồi tìm tiếp.

- Tôi không cần nghỉ.

Giang Ly bình tĩnh nói: - Sinh mệnh lực của chị không thể kém như vậy chứ, xem chừng sinh mệnh lực của chị phải là 0.8 mới đúng chứ.

- Hừm! Lâm Tiên Nguyệt nguyền rủa một cái: - Ý của tôi là nếu chúng ta cứ tiếp tục tìm kiếm như vậy chỉ lãng phí công sức mà thôi. Năm nghìn Tinh Nguyên thật hấp dẫn, song phải phát hiện ra được tên côn đồ rồi cảnh sát bắt được hắn thì mới được lĩnh, xem ra hy vọng của chúng ta thật mong manh.

- Đến cửa hàng phía trước xem sao. Giang Ly chỉ vào một cửa hàng đồ quần áo lớn nói: - Ở đó toàn là các sản phẩm xa xỉ đắt tiền, rất nhiều con gái nhà giàu thường mua sắm trong đó, nếu tên côn đồ muốn ra tay nhất định sẽ chọn nơi này.

- Ôa, là đồ da Cổ Long, hàng hiệu thế giới. Lâm Tiên Nguyệt dường như đã hồi phục lại sức sống nhảy dựng lên, - Mau đi thôi, xem xem đồ da bên trong có style gì.

Trong lúc nói chuyện liền kéo Giang Ly lên lầu đi vào trong cửa hàng vĩ đại. Bên trong cửa hàng được trang hoàng hết sức vĩ đại, bức tường xanh thẫm lốm đốm giống như bay vào giữa không trung các loại ánh sáng đan xen với nhau đem đến cho người ta cảm giác đang được đắm mình trong Thủy Tinh cung vậy.

Quần áo, đồ trang điểm và cả đồ da ở nơi này nữa, thứ nào cũng rất xa xỉ, rẻ nhất cũng hơn nghìn Tinh Nguyên, có thứ còn đến hơn mười nghìn Tinh Nguyên. Rõ ràng không phải là những thứ mà tầng lớp làm công ăn lương có thể mua nổi.

Tầng lớp làm công ăn lương bình thường, lương mỗi tháng cũng chỉ có vài chục đến một trăm Tỉnh Nguyên.

Rất nhiều nữ sinh cũng đến đây ngắm nghía, họ không mua gì cả, cũng có thể thỏa mãn cơn nghiện mua sắm rồi.

- Ôa, đồ da ở đây, tôi đều thích cả, tiếc là không mua nổi. Lâm Tiên Nguyệt ngắm nghía xung quanh rồi nhìn chăm chăm vào một vài thứ xa xỉ: - Cậu xem cái túi kia kìa, nếu như chàng trai nào mua nó cho tôi, tôi nhất định sẽ làm bạn gái của người đó.

- Chiếc túi đó những năm mươi nghìn Tỉnh Nguyên, đến khuynh gia bại sản cũng không mua nổi.

Giang Ly biết rằng, cô gái Lâm Tiên Nguyệt này sinh ra trong một gia đình bình thường, nếu không đã chẳng chịu làm công việc này.

- Phục vụ, chiếc túi da rần tôi đặt đã về chưa vậy? Một âm thanh truyền tới tai của Giang Ly, đó là một cô gái đeo kính đen, theo sau là hai người đàn ông mặc quần áo đen, có vẻ như là vệ sĩ, sinh mệnh lực vô cùng dồi dào.

Cô gái này chắc chắn là một đại gia đây, túi được làm từ da rắn khổng lồ tinh không, lại nhất định phải là đặt làm theo yêu cầu vô cùng xa hoa quý báu, giá mỗi chiếc cũng phải trăm nghìn Tỉnh Nguyên trở lên.

Kể cả người giàu cũng không mua nổi, chỉ có đại gia mới dám mua thôi.

- Về rồi, thưa tiểu thư. Máy cô phục vụ xinh đẹp lấy chiếc túi xách tay xinh xắn ra, lóng lánh rực rỡ, quý phái trang nhã, phong cách khác thường, trên mặt còn được khảm châu báu. Đây quả thực là một tác phẩm nghệ thuật mà rất nhiều người ao ước có được.

Những hạt châu báu đó thực ra không phải là được gắn lên mà là các viên bi giống như bảo ngọc ở trên da của rắn Cổ Long khổng lồ Tinh Không.

- Ôi trời ơi... Nhìn thấy chiếc túi đó, Lâm Tiên Nguyệt tưởng chừng như phát điên lên vậy: - Chú em, chú em... cả trong mơ tôi cũng muốn có chiếc túi đó, đó quả là một kiệt tác, ai tặng cho tôi thì ngay cả cầu hôn tôi cũng đồng ý.

- Chú ý quan sát xung quanh đi...

Giang Ly nhắc nhở Lâm Tiên Nguyệt, có điều trông Lâm Tiên Nguyệt có vẻ rất mê mẩn, song có lúc vẫn rất cảnh giác không quên nhiệm vụ của mình. Điều đó đủ cho thấy cô ta cũng đâu có ngốc.

- Tiểu thư, chiếc túi da rắn tinh không này là kiệt tác mộng ảo, tôi cũng muốn mua một chiếc, không biết có thể nhường tôi xem thử một chút được không? Một nam thanh niên hào hoa phong độ tiến về phía cô tiểu thư đại gia đeo kính đen, hần ăn mặc rất lịch lãm, nhất là trên chiếc áo sơ-mi lộ ra một đường thêu chữ "S" nhỏ nhỏ ở nơi mà người ta không để ý đến. Đây là kí hiệu của nhãn hàng nổi tiếng trên thế giới, những người thường xuyên đến các cửa hàng xa xỉ phẩm đều biết. Nó được làm từ một loại tơ do "Tuyệt liệt tầm" trên một hành tinh khác nhà ra, vô cùng quý giá, giá trị cũng phải mấy chục nghìn Tỉnh Nguyên.

Cậu thanh niên này, cao khoảng 1m9, mặt mày khôi ngô, tươi cười tự nhiên, trong lúc cử động đều toát ra vẻ phong độ, hai tên vệ sĩ biết ngay là một nhân vật lẫy lừng, song lại không can thiệp.

Đột nhiên trong lòng Giang Ly trào lên cảm giác lo sợ.

Đây là giác quan thứ 6 của tâm linh nhờ Thái Cực bồi dưỡng trong một thời gian dài mà có được.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Thuật Thôi Miên

Nguy hiểm mãnh liệt xông lên đầu, giác quan thứ sáu được tạo thành khi Thái cực rất mạnh mẽ, tế bào trên người Giang Ly đều đang hô hấp, trong lòng gần như khẳng định: tên này có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề.

- Xin chào. Tiểu thư nhà giàu đeo kính đen nhãn lực thật tốt, nhìn ra người nam trẻ tuổi này không tầm thường, đương nhiên sẽ không từ chối việc anh ta đến bắt chuyện, không khỏi cười cười: - Anh đến thưởng thức đi.

- Tôi phải xưng hô với tiểu thư thế nào đây? Nam tử trẻ tuổi mỉm cười đến say lòng người, có sức hấp dẫn rất lớn đối với con gái, Giang Ly cũng chưa từng nhìn thấy nam tử nào đẹp trai, phong độ như thế này.

- Nam tử này thật là đẹp trai. Bà chị Lâm Nguyệt Tiên lên nói thầm, đột nhiên phát hiện thần sắc Giang Ly bất bình thường: - Sao thế?

- Không có gì, chúng ta xem thế nào đã. Giang Ly khoát tay, ra vẻ muốn mua đồ xa xỉ, kéo Lâm Nguyệt Tiên đi khắp nơi xem, đồng thời dùng cảm quan chú ý đoạn đối thoại giữa nam tử trẻ tuổi và tiểu thư nhà giàu.

- Tôi họ Tuyết. Tiểu thư nhà giàu giờ tay ra bắt tay với nam tử đẹp trai phong độ này: - Nền xưng hô với anh thế nào?
- Tôi họ Phong. Nam tử trẻ tuổi đẹp trai nói: - Chi bằng tôi và Tuyết tiểu thư cùng uống trà, kết giao bằng hữu, thế nào?
- Được. Tuyết tiểu thư phất tay, phân phó mấy bảo vệ phía sau: - Các người về trước đi, lát nữa ta tự mình lái xe về nhà.
- Chuyện này Hai bảo vệ chần chờ, lúc này, thanh niên đẹp trai phong độ thần nhiên liếc nhìn hai người một cái, hai người lập tức gật đầu: - Tiểu thư, vậy chúng tôi đi đây.

Oành!

Trong chớp mắt toàn thân Giang Ly liền rụng hết cả tóc gáy.

Trong khoảnh khắc ánh mắt thanh niên đẹp trai phong độ kia càn quét, hắn cảm thấy dường như bản thân bị một con mãnh thú nhìn chằm chằm vào, vô cùng nguy hiểm, tâm linh đều co giật hết lên, nếu như là người khác thì tuyệt đối không có cảm giác này, nhưng hắn luyện Thái tức trong thời gian dài, độ cảnh giác còn mẫn cảm hơn cả những cường giả có lực sinh mệnh đạt mức "1".

Tuyết tiểu thư kia lại đột nhiên nhận lời mời của người xa lạ, thậm chí còn cho bảo vệ đi, điều này cũng thật kì lạ.

- Chẳng lẽ! Một ý nghĩ vụt lên trong đầu Giang Ly: - Người này là tên côn đồ? Nghe đồn tên côn đồ là Thôi Miên Sur, hai tên bảo vệ kia bị y thôi miên rồi? Tuyết tiểu thư kia cũng bị thôi miên? Nhưng người này không giống tên côn đồ chút nào, là tên côn đồ hóa trang dịch dung ư? Thay đổi xương thịt?

Người tu luyện mạnh có thể tạm thời thay đổi cơ thể kết hợp với hóa trang, trong khoảng khắc có thể biến thành một người khác cũng không ngạc nhiên.

Đặc biệt là cảm giác khiến tâm linh Giang Ly gần như sợ hãi không thờ được, người này tuyệt đối vô cùng hung ác.

Hắn gần như có thể khẳng định người này là tên côn đồ, hóa trang dịch dung không thể nhìn ra sơ hở, chẳng trách không bắt được.

- Chị, chúng ta đi ra ngoài.

Giang Ly đột nhiên nói rất nhỏ, kéo Lâm Nguyệt Tiên ra khỏi cửa hàng độc quyền này.

- Chẳng lẽ cậu phát hiện ra thứ gì? Lâm Nguyệt Tiên nghi hoặc nói, nhưng vẫn phối hợp, qua ba ngày tiếp xúc, cô biết Giang Ly rất tinh táo, tâm linh tu hành cực mạnh, trong trường đại học rất nhiều người không bằng hắn.

Bình thường tố chất trung bình của sinh viên là 0.7 0.8 lực sinh mệnh, đây là cực hạn của người hiện đại bình thường.

Mà lực sinh mệnh của Giang Ly bây giờ trên thực tế đã gần 0.9, vượt qua rất nhiều sinh viên.

- Tôi nghĩ tôi đã phát hiện ra tên côn đồ, chính là nam tử kia. Giang Ly nói: - Đừng nhìn y, tu vi tâm linh của y rất mạnh, bất cứ ánh mắt nào cũng có thể bị y cảm nhận được, ta không phải đối thủ của y, chúng ta kêu gọi tổng bộ, chị đừng hành động thiếu suy nghĩ, tôi thấy y muốn ra tay với cô nhà giàu kia.

- Không thể nào đâu. Lâm Tiên Nguyệt nhủ mảy, nàng rất có hảo cảm với nam tử trẻ tuổi đầy phong độ kia, là anh chàng đẹp trai.

- Tin tôi đi, tâm linh tu hành của tôi đã có thể ngủ say theo ý mình rồi. Giang Ly mượn cớ.

- Cái gì? Vậy cậu là thiên tài.

Lâm Tiên Nguyệt hoảng sợ, nhìn một cách quái dị: - Trong các sinh viên, rất ít người có thể tiến vào giai đoạn hai của ngủ say

- Chị, chị gọi tổng bộ, nói rõ tình hình, tôi đến xem nam tử kia có vấn đề gì, tâm linh tinh thần của tôi có thể kiểm chế, không để y chú ý, người này vô cùng nguy hiểm, nếu công kích chị sẽ không tốt. Giang Ly bắt đầu lên kế hoạch.

- Được!

Lâm Tiên Nguyệt bắt đầu dựa theo kế hoạch làm việc.

Tít tít tít

Trên bàn của tổ trọng án sở cảnh sát có tiếng phát ra, một cảnh sát chợt đứng lên: - Có mục tiêu rồi.

- Thật sao? Người cảnh sát trung niên nghi hoặc: - Đám sinh viên này phát hiện ư? Đừng để nhận sai người lại làm trò cười, liên lạc video với bên theo dõi kia đi, ta nói chuyện cùng.

- Vâng!

Một hình lập thể được đưa ra, hiển thị tất cả trong cửa hàng độc quyền kia, hình ảnh lập thể của nam tử trẻ tuổi đẹp trai phong độ kia xuất hiện ở giữa

văn phòng lớn của tổ trọng án, sở cảnh sát có thể tùy ý liên kết với camera theo dõi ở bất cứ nơi đâu trong cả thành phố.

- Giang Ly, Lâm Tiên Nguyệt, các người cho đó là tên côn đồ? Trong chip nghe bên tai của Giang Ly truyền đến thanh âm: - Người này chẳng giống chút nào.

- Không, cô gái họ Tuyết kia là con gái nhà giàu, lần đầu tiên gặp nam tử kia liền cho bảo vệ về, bảo vệ không chịu đi, nhưng nam tử kia nhìn bảo vệ một cái là lập tức đi luôn. Giang Ly lập tức giải thích: - Tâm linh tu hành nói với tôi nam tử kia cực kì nguy hiểm.

- Thật sao? Cảnh sát trung niên ra lệnh: - Điều tra cơ sở dữ liệu.

- Vâng!

Tốc độ tính toán của máy tính, chỉ trong 5 phút đã điều tra ra tất cả tài liệu: - Báo cáo, cô gái nhà giàu kia tên Tuyết Bích Nhi, là đại tiểu thư nhà họ Tuyết! Nhà họ Tuyết kinh doanh bất động sản, siêu thị, quần áo, gia sản trên trăm triệu! Tướng mạo của nam tử trẻ tuổi kia không có trong hồ sơ, không điều tra được.

- Không có trong hồ sơ? Trên mặt cảnh sát trung niên lập tức mang theo vẻ vui mừng như điên, một quyền nện trên bàn: - Đó là điểm đáng nghi lớn.

Từ sau khi nhân loại thống nhất, mỗi người đều có chip thân phận của riêng mình, tất cả mọi người đều có trong hồ sơ quốc gia, không vào hồ sơ nghĩa là nam tử trẻ tuổi kia dịch dụng, không điều tra được về ngoài kia trong kho dữ liệu.

Xôn xao...

Tất cả các thành viên trong tổ trọng án đều tụ lại một chỗ, biết vụ án có bước đột phá lớn, một người có bề ngoài không có trong hồ sơ thì chắc chắn là nghi phạm, chỉ dựa vào chứng cứ này là có thể bắt người.

- Lập tức thông báo phong tỏa khu thương mại đó, chú ý, tên côn đồ vô cùng nguy hiểm, không để ý phát giác ra, theo dõi chặt chẽ người này, thông báo cho Giang Ly và Lâm Tiên Nguyệt không được hành động thiếu suy nghĩ, bọn họ lập công rồi!

Giọng người cảnh sát trung niên thay đổi, lập tức bắt đầu bố trí.

- Báo cáo trong lúc theo dõi, Tuyết Bích Nhi và nghi phạm đi vào nhà vệ sinh, làm sao đây? Nghi phạm có thể làm hại Tuyết Bích Nhi. Nhân viên theo dõi đột nhiên nói, trong hình ảnh lập thể kia liền thấy một cảnh tượng, ngay cả cuộc nói chuyện cũng rất rõ ràng.

Trên hành lang yên tĩnh, thanh niên đẹp trai phong độ cười phóng khoáng với Tuyết Bích Nhi: - Xin lỗi, tôi vào nhà vệ sinh.

- Tôi cũng muốn vào nhà vệ sinh. Tuyết Bích Nhi cười cười, có chút không bình thường, dường như thật sự bị thôi miên.

- Hồng rồi.

Ánh mắt cảnh sát trung niên nhấp nháy rất mạnh, thân phận của Tuyết Bích Nhi kia không bình thường, nếu xảy ra chuyện gì thì nhà họ Tuyết chắc chắn sẽ gây áp lực với sở cảnh sát, đến lúc đó vì làm người giận, chắc ông ta sẽ bị xử phạt rất nặng.

Xi xì xì...

Đúng lúc này, chuyện nguy hiểm đã xảy ra, đột nhiên hình ảnh lập thể theo dõi một mảnh tối đen, không nhìn thấy gì.

- Chuyện gì vậy?

- Máy theo dõi bị phá rồi, chúng ta không xem được tình hình ở đó nữa. Một cảnh sát lo lắng.

- Hồng rồi! Người cảnh sát trung niên lập tức nhào tới: - Giang Ly, Giang Ly

Bên trong Chip truyền đến thanh âm quen thuộc: - Trưởng quan, chuyện gì vậy?

- Mệnh lệnh, hiện nay ta ra lệnh cậu toàn lực ngăn chặn tên côn đồ, không để ý xâm phạm đến Tuyết Bích Nhi, đây là mệnh lệnh, nếu ngăn cản thành công thì ta cho cậu huân chương hạng nhất. Người cảnh sát trung niên khẩn trương nói, lúc này không để ý nhiều, Giang Ly chính là cây cò cứu mạng.

- Vâng! Phục tùng mệnh lệnh!

Thanh âm của Giang Ly như là quân nhân chuyên nghiệp khiến người cảnh sát trung niên thở phào một hơi, trên thực tế Giang Ly hoàn toàn có thể từ chối vì nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành, rút lui an toàn mới là mệnh lệnh.

- Cho dù không có mệnh lệnh, ta cũng muốn ngăn cản tên côn đồ! Tất Chíp tai nghe, thân hình Giang Ly vừa động, bay nhanh theo, liền nhìn thấy Tuyết Bích Nhi và thanh niên đẹp trai đi về phía nhà vệ sinh.

- Dừng tay!

Hắn hét lớn một tiếng, tập trung tất cả tinh thần nói về phía Tuyết Bích Nhi, hi vọng có thể thức tỉnh đối phương, tập luyện ở cảnh giới Thai tức trong thời gian dài khiến lời nói của hắn cũng có một sự uy nghiêm kì ảo, đột nhiên bùng phát, đột nhiên hiểu ra.

- Đây là thế nào vậy? Quả nhiên, thân hình Tuyết Bích Nhi chấn động, cả người mơ hồ giống như vừa mới tỉnh lại sau giấc mơ.

- Cái gì?

Đúng lúc này, thanh niên đẹp trai kia mạnh mẽ xoay đầu lại, hai mắt lại phát ra hào quang màu xanh u ám, nhìn về phía Giang Ly.

Khí chất cả người đột nhiên thay đổi, dường như thành một ác ma trên trời.

Trong chớp mắt, Giang Ly cảm thấy bản thân hít thở không thông, dường như lâm vào ác mộng vô cùng vô tận, miệng mũi không thể hô hấp, cả người giống như cá rời khỏi nước, sống không được bao lâu.

Dưới con mắt của người ngoài thì Giang Ly và thanh niên đẹp trai đang nhìn nhau, thanh niên đẹp trai ánh mắt quý dị còn Giang Ly như cái xác không hồn, sắc mặt xanh mét, sau đó tái nhợt, hoa chân múa tay vui sướng, như là nổi điên vậy.

Đây là thuật thôi miên khiến thần kinh não của Giang Ly không khống chế được hô hấp, điên cuồng hít thở không thông mà chết, hoặc là biến thành ngu ngốc.

Hai trăm năm trước Thôi Miên Sư chẳng qua khiến cho con người tiến vào giấc ngủ mà thôi, hiện tại tố chất của nhân loại đã tăng lên rất nhiều, nhân vật khủng bố nắm trong tay thuật thôi miên có thể hai mắt đối diện, khống chế hành vi của người khác, thậm chí khiến não đối phương tử vong.

Mất thấy Giang Ly lâm vào cảnh nguy hiểm, đột nhiên lồng ngực của hắn có cái gì hơi hơi nhúc nhích một chút.

Là tảng đá màu trắng ngà!

Hắn dẫu trong ngực, dán vào thịt

Tảng đá kia nhúc nhích trong khoảnh khắc, dường như có một cỗ sóng tinh thần truyền đến đầu óc của hắn!

Bốp! Hắn mở to mắt, ánh mắt đột nhiên trở nên vô cùng chói mắt, hung hăng đâm vào ánh mắt của người thanh niên đẹp trai kia, đây là đánh nhau về tinh thần thuần túy, hung hiểm khủng bố.

A!

Thanh niên đẹp trai - tên côn đồ hung ác gần như kêu thảm một tiếng, hai mắt gắt gao nhắm lại, hai tơ máu chảy xuôi xuống dưới, thuật thôi miên của y gặp phải sự phản kích của lực lượng tinh thần thần bí, thần kinh sụp đổ, trong lúc kích thích mãnh liệt khiến máu tăng nhanh, mạch máu trong đầu nổ tung, hai mắt mù rồi.

Trong nháy mắt tên côn đồ này liền bị trọng thương.

- Đáng chết, đây là cái gì? Tại sao lại có sức mạnh tâm linh lớn vậy Y điên cuồng lao ra bên ngoài, tốc độ cực nhanh, bắt đầu chạy trốn, bỏ mặc tất cả.

Mà Giang Ly cảm giác lần này hòn đá màu trắng ngà dường như có thay đổi gì đó.

- Không được đi!

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, hắn dựa vào bản năng đuổi theo.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Vô Cốt Long Xà

Bắt lấy tên côn đồ, đây là cơ hội tốt nhất!

Giang Ly lúc này trong lòng chỉ có một mục tiêu. Hiện tại tên côn đồ tinh thần sụp đổ, hai mắt mù, thực lực giảm lớn, là cơ hội tốt nhất. Nếu người khác bắt được tên côn đồ thì chỉ được phần thưởng 5000 Tinh Nguyên, nếu tự mình bắt được thì chắc chắn sau đó còn được trọng thưởng!

Công lao phát hiện tên côn đồ và tự mình bắt được tên côn đồ khác hẳn nhau.

Chân hắn đạp một cái, chạy vụt ra ngoài, chạy với tốc độ cao nhất, gắt gao đi theo bước chân của người nọ.

Người nọ không đi thang máy, mà xông vào đường thoát hiểm của thang máy.

Y phóng thẳng đến tầng thượng.

Giang Ly gắt gao đi theo, trong lòng kinh ngạc, người này hai mắt mù mà vẫn biết đường, xem ra là tu hành tinh thần đã đến mức có thể dung "tâm" để nhìn thế giới.

Cả tòa đại lâu cao tới hơn bảy mươi tầng, nhưng hai người tháo chạy rất nhanh, chẳng mấy chốc liền chạy đến mái nhà ít người đặt chân, cũng là tầng thượng bỏ đi, bốn bề cũng đều là các công trình kiến trúc.

Đột nhiên người trẻ tuổi đẹp trai phong độ kia dừng lại, đợi Giang Ly đang chạy phía sau, hai mắt đang chảy máu, thần sắc cũng đã tỉnh táo lại: - Không ngờ ta lại lật thuyền trong mương, bị người đánh lén. Đáng tiếc là người quá tham lam, tưởng bắt được ta là có được công lao rất lớn ư? Người quá tham lam thường toi mạng.

- Chết rồi.

Giang Ly đột nhiên phát hiện mình hơi tham lam quá, đối mặt với tên côn đồ, hẳn có cảm giác tứ cổ vô thân.

Ánh mắt là cửa sổ tâm hồn, đôi mắt của đối phương bị mù, không thể thôi miên nữa, nhưng tên côn đồ có thể năng rất mạnh, tuyệt đối vượt qua "1", thậm chí mạnh hơn.

Vù!

Tên côn đồ đã nhào tới, Giang Ly thấy hoa mắt, miễn cưỡng nhìn rõ động tác của đối phương, bước chân của tên côn đồ như bướm bướm xuyên hoa, nhảy múa trên khóm hoa, khó bề phân biệt mang theo uy hiếp trí mạng.

- Giảo cốt hồi toàn sát!

Giang Ly rơi vào đường cùng, chỉ có thể thi triển ra thể thuật mạnh nhất, thân hình vận vẹo, muốn tránh bị tấn công.

- Quá chậm rồi!

Nắm tay tên côn đồ đã đến trước mặt hắn, trong tình hình này, hắn không thể ra chiêu gì, chỉ có thể nhờ hai tay, ngăn cản công kích.

Bịch!

Cả người một phát bị đánh bay ra ngoài, đụng mạnh vào một chiếc thùng rác, chiếc thùng vỡ tan, toàn thân hắn đều là vết bầm.

- Tổ chức cơ thể không tồi, chắc lực sinh mệnh sắp đạt 0.9 nhỉ. Giọng tên côn đồ truyền đến tai hắn, thân hình vừa tung lên thì khoảng cách mười mấy mét chỉ cần 0.5s, đến bên cạnh Giang Ly, ngấm thẳng vào đầu, bước chân đạp xuống.

Giống như voi lớn giẫm đạp.

Ầm!

Mặt đất xuất hiện dấu chân thật sâu, Giang Ly lăn mình tránh bị giẫm đạp, nếu không tên côn đồ một cước dẫm đạp thì đầu hắn sẽ thành quả dưa hấu bể nát.

Cực kỳ nguy hiểm.

- Mạnh quá, kinh nghiệm thực chiến của ta không đủ, thể lực kém quá xa!

Giang Ly tránh được kích chết chắc, vẫn dựa vào tâm linh tu dưỡng của Thai Tứ, cảm thấy nguy hiểm nên theo bản năng liền phản ứng.

Hiện tại hắn cuối cùng cũng biết cái gì là "không biết trời cao đất dày", một học sinh trung học, căn bản chưa từng trải qua thực chiến máu chảy đầm đìa lại dám ngăn tên côn đồ chạy trốn?

Nếu lần này có thể tránh thoát nguy hiểm, giữ được tính mạng, thì sẽ tác động rất lớn đến tâm linh của hắn, hắn sẽ như thay da đổi thịt mà trưởng thành.

Đánh nhau tàn khốc thực sự mới có thể rèn luyện người.

- O? Thấy Giang Ly thoát khỏi chiêu "dậm chân sụp núi" của mình, tên côn đồ cũng sững sờ, mình liên tục ra sát chiêu, không ngờ đối phương lại tránh được, quả thực là kì tích.

Lực sinh mạng của y đã đạt mức "1.1", bất luận là đánh người nào dưới "1" đều đơn giản như ăn cơm uống nước. Mặc dù vừa nãy bị thương, hơn nữa rất nặng! Nhưng dựa vào tâm linh tu hành hùng mạnh trước đây, y hoàn toàn có thể không chế mạch máu, cơ bắp, nội tiết, thậm chí thần kinh của mình, kích thích bản thân, không chế thương thế.

- Giết!

Liên tục hai chiêu công kích không giết chết Giang Ly, tên côn đồ đột nhiên xé rách chiếc áo sơ mi, nửa thân trên trần trụi hiện ra, cả người càngcuồng bạo, công kích như chớp.

Bặc bặc bặc!

Y tiến lại gần như quỷ, con dao trên tay đâm xuống, phát ra âm thanh chói tai trên không trung.

Bên trong mắt Giang Ly gần như không thấy dấu vết chân thật mà chỉ là một ảo ảnh.

Đã mạnh đến mức này rồi!

- Chẳng lẽ mình phải chết ư? Giác quan thứ sáu của Giang Ly cho thấy mình chắc chắn chết nhưng hắn tuyệt đối không cam tâm, dưới sự kích thích của thời khắc sinh tử, hắn liều mạng.

Răng rắc răng rắc Cơ thể xé rách, tiếng kêu giòn tan của xương cốt truyền ra từ trong cơ thể, người hắn nhảy múa như lông xà, tránh con dao của tên côn đồ.

- Vô Cốt Long Xà Vũ!

Vô Cốt Nhu Thuật tổng cộng có năm chiêu, giao cốt hồi toàn sát, thoát cốt ly huyền thứ, liệt cốt loạn vân băng, toái cốt cự thạch phá, Vô Cốt Long Xà Vũ. Trong đó một chiêu cuối cùng, yêu cầu rất cao đối với tố chất cơ thể, quả thực là biến thái, nhưng sau khi thi triển ra thì cơ thể người sẽ giống như long xà, có thể tránh né hết thảy công kích.

Nghe đồn có cường nhân thể thuật luyện được "Vô Cốt Long Xà Vũ", súng cũng bắn không trúng.

Vốn dĩ Giang Ly không thể luyện được "Vô Cốt Long Xà Vũ" nhưng trong thời khắc quan trọng, có thể duy trì một chút thì duy trì, đánh nhau sống chết, cần giữ mạng nên cũng kích phát tiềm lực của hắn.

Tâm linh, thân thể đều tăng lên tới cực hạn.

Ô ô ô... . Thân thể của hắn không ngừng múa. Góc độ quỷ dị, động tác rất mạnh, không ngờ tránh thoát được con dao ba cạnh của đối phương.

Dao ấy chém qua, vẽ một đường cong trong không khí, có thể xé rách bất cứ bộ phận nào của cơ thể người, sắc như dao rọc giấy.

Liên tiếp tránh thoát rất nhiều sát chiêu, tên côn đồ cũng kinh ngạc, không ngờ rằng một tiểu nhân vật lại có sức chiến đấu mạnh như vậy, nhưng y nhìn ra, vì thi triển "Vô Cốt Long Xà Vũ" nên rất nhiều cơ bắp của Giang Ly bị xé rách, không kiên trì được bao lâu, có thể ngay sau đó đối phương sẽ gục ngã.

Tên côn đồ hít một hơi thật sâu, sắp bùng nổ sát chiêu mạnh mẽ hơn.

Trong khoảng thời gian nháy mắt này, Giang Ly liền cảm giác được suy nghĩ nhất định phải giết của đối phương.

Mà hắn tránh nhiều sát chiêu như vậy, cơ bắp bị xé rách, cơ thể gần như không nhắc nổi một ngón tay, chỉ có thể nhắm mắt đợi chết.

- Không được chết, ta phải cử động!

Hắn lại muốn cưỡng chế lần nữa!

Bằng bằng bằng

Đúng lúc này, chỉ mình treo chuông, đột nhiên tiếng súng từ cửa truyền ra, rất nhiều viên đạn bắn về phía tên côn đồ, tên côn đồ lập tức lâm vào cảnh nguy hiểm chồng chất.

Những viên đạn này đều là điểm sáng, không phải loại đạn thực sự của 200 năm trước.

Bây giờ cảnh sát sớm đã loại bỏ loại súng dùng đạn thật, thay vào đó là xung mạch laser.

Tiếng phành phạch truyền từ trên cao xuống, lại là máy bay, rất nhiều điểm sáng đang nhắm trúng vào tên côn đồ.

Đó là sở cảnh sát điều động tài nguyên, bắt đầu phong tỏa từ trên không làm tên côn đồ có chạy đằng trời.

- Đáng chết, sao nhanh thế! Tên côn đồ thân hình không ngừng nhảy lên, không để ý đến việc giết Giang Ly nữa, thân pháp y còn linh hoạt hơn mèo, tránh né viên đạn nhưng máy bay trong không trung càng ngày càng dày, hàng trăm nghìn tia laser bắn dày đặc, xuyên qua thân thể y.

A!

Y giống như bị tê liệt, dần dần không thể động đậy, té ngã trên mặt đất.

Sau đó, rất nhiều máy bay hạ xuống, Giang Ly biết rằng tia laser là một loại vũ khí kiểu mới, gọi là "súng gây mê laser".

Bắn trúng vào cơ thể ai thì người đó sẽ có cảm giác tê dại, người bình thường một phát là đổ, tên cướp này bị bắn rất nhiều phát mới gục ngã, tổ chất cơ thể dường như đến cực điểm.

Rất nhiều cảnh sát cẩn thận tới gần tên côn đồ, bên ngoài còn có cảnh sát cầm súng ngắm bắn, chỉ cần có hành động lạ là lập tức giết chết.

Thậm chí, Giang Ly còn nhìn thấy một viên quan chỉ huy mặc áo bọc thép động lực xuất hiện, áo bọc thép động lực kia nếu mặc trên người thì đao súng bất nhập, lực lớn vô cùng, còn có thể bay, bộ phim điện ảnh "Ion man" hai trăm năm trước đã miêu tả loại này, nhưng bây giờ con người đã biến nó thành sự thực.

Tuy nhiên áo bọc thép động lực này là một loại hợp kim, mặc lên người không tiện, nghe đồn nhân loại đã nghiên cứu chế ra "áo giáp sinh vật", một con Chip sinh vật nhỏ nhỏ, đột nhiên bùng nổ, trong nháy mắt trên cơ thể người liền xuất hiện lớp vỏ, vậy rậm rạp như rồng, lân, phi thiên độn địa, không gì không làm được.

Là vũ khí bí mật của nhân loại.

Khi Giang Ly có được hòn đá Đại Mộng Tâm Kinh, đã từng mơ màng xem qua chiến hạm của nhân loại, xuất hiện một số tinh anh mặc áo giáp sinh vật.

Cho dù là áo giáp hợp kim thì giá cũng vô cùng đắt, một chiếc từ một triệu Tinh Nguyên đến mấy triệu Tinh Nguyên, người bình thường căn bản mua không nổi, hơn nữa cơ giáp là cấm mua bán, phú hào cũng không thể có được, chỉ có cơ quan chính phủ, quân đội mới có thể có được.

- Nơi này một người bị thương, lập tức đưa bệnh viện!

Cảnh sát đến gần Giang Ly, phát hiện hắn vì cơ bắp bị xé rách, cả người toàn máu nên lập tức triển khai biện pháp, người cảnh sát trung niên xuất hiện: - Đây là học sinh trợ giúp cảnh sát chúng ta phá án, cung cấp manh mối quan trọng để bắt cướp, phải toàn lực cứu trị, chi phí điều trị do nhà nước trả.

- Vâng!

Chỉ lát sau, vài người y tá, bác sĩ liền đi lên, ba chân bốn cẳng đem Giang Ly đặt lên cáng, đưa đi bệnh viện, kỳ thật Giang Ly vẫn có thể hoạt động, chỉ bị một chút ngoại thương thôi.

Hắn cũng không sợ viên đá màu trắng ngà của mình bị lộ, vì thứ này người khác có lấy cũng vô ích, chỉ là một hòn đá bình thường thôi.

Thấy Giang Ly bị khiêng đi, một người cảnh sát đi lên nói: - Quan trên, qua xác định, kiểm tra DNA của người này thì thấy là thành viên của tổ chức phục quốc, biệt hiệu là "Huyền Hồ".

- Quan trên, trong đồng tap nham trên tầng thượng, phát hiện một chiếc máy bay, người này định ngồi máy bay chạy trốn nhưng lại bị chặn lại nên chúng ta mới có cơ hội đến kịp, nếu không y ngồi lên máy bay đi mất thì chúng ta rất khó để bắt được. Lại một người cảnh sát đến báo cáo.

- Quan trên, đây là hình ảnh vừa nãy vệ tinh chụp được. Lại một người cảnh sát đưa video lên, vừa mở ra là hiện lên cảnh chiến đấu vừa nãy của tên cướp và Giang Ly.

- Hà? Đây quả thật là một học sinh trung học, hạt giống tốt. Răng rắc răng rắc người mặc áo bọc thép động lực đi tới, toàn thân áo bọc thép động lực tự động tháo xuống, tạo thành một chiếc thùng thép, cầm trên tay.

Người này dáng người khôi ngô, ánh mắt như đao, vừa nhìn là biết người trong quân đội, cầm trong tay chiếc áo bọc thép động lực mấy trăm cân mà nhẹ nhàng như thường, thật là cao thủ thể năng.

- Tổng thượng tá. Người cảnh sát trung niên tiến lên đón:

- Là một hạt giống, mặc dù kinh nghiệm thực chiến hơi kém nhưng có thể kiên trì một lát dưới tay Huyền Hồ mà không bị giết chết thì sau này sẽ rất có tiền đồ. Đúng rồi, lần này chúng ta liên kết bắt lấy các thành viên của tổ chức phục quốc, bên trên sẽ ngợi khen rất nhiều.

- Tổ chức phục quốc chết tiệt! Mặt Tổng thượng tá xuất hiện sự tức giận: - Phá hoại khắp nơi, nhân loại chúng ta đã thống nhất hơn 200 năm rồi, quốc gia đã thành quả khứ mà đám người này vẫn muốn phục quốc, chẳng lẽ muốn nhân loại chúng ta lại tiến vào thời loạn chính chiến giữa các nước ư?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Vì Nhân Loại

Trong bệnh viện, Giang Ly trị liệu một giờ liền khôi phục như lúc ban đầu.

Loại vết thương nhỏ cơ bắp bị xé rách, xương bị tổn thương này dùng cách chữa bệnh kỹ thuật cao, cách tái sinh hoạt tính các tế bào xương, tế bào cơ bắp quả thực không cần tốn nhiều sức.

Đương nhiên kỹ thuật này chi phí rất cao, mỗi lần phải mất hàng ngàn Tinh Nguyên, người dân bình thường đều chọn phương pháp trị liệu khác, thời gian dài hơn một chút, mười ngày nửa tháng mới khôi phục được.

Bây giờ chi phí do nhà nước trả nên Giang Ly đương nhiên chọn loại hiệu quả mau, không có di chứng.

Trên thực tế loại thương thế này của hắn về nghỉ ngơi ba ngày, cảnh giới Thai Tức cũng rất dễ phục hồi, nhưng sau khi quay về cả người bị thương, người nhà không khỏi lo lắng, hơn nữa bây giờ hắn biết, Thai Tức cần rất nhiều dinh dưỡng, mỗi một lần Thai Tức đều khiến lực sinh mạng cạn kiệt.

Trước khi kiểm được tiền, hắn tuyệt đối không tiến hành Thai Tức gì hết.

Thai Tức quả thực khủng bố hơn bất cứ loại vận động kịch liệt nào.

Sau khi bị chị Dao nói, hắn đặc biệt lên mạng tra, phát hiện Thai Tức là hoạt động tế bào toàn thân hoạt hóa, lượng vận động gấp 10, thậm chí gấp trăm lần chạy nước rút, quyền kích kịch liệt, nếu không được cung cấp một lượng lớn dinh dưỡng, sẽ trực tiếp cạn kiệt bản năng tính mạng.

- Lần này có thể kiểm được 5000 Tinh Nguyên, có thể mua được phẩm dinh dưỡng lục thần, hi vọng không bị đói nữa, bổ sung những tiềm năng sinh mạng bị tế bào chiếm đoạt.

Giang Ly sờ sờ viên đá màu trắng ngà trên ngực, cảm thấy đây là một khối đá đoạt mệnh, nếu không phải chị Dao nhắc nhở thì sau nửa năm, một năm sau mình sẽ đi đòi nhà ma.

Từng đợt đói khát lại dâng lên.

Nhưng ăn cơm vô dụng, cho dù ăn đến vỡ bụng thì vẫn đói, bởi vì dinh dưỡng trong các thuốc bổ bình thường đối với người Thai Tức mà nói chỉ như hòn đá.

Khó trách có câu "không màng thức ăn nhân gian", bởi vì đối với người có cảnh giới tu hành cực cao thì thức ăn nhân gian khó ăn như là bùn đất vậy.

Một trận tiếng bước chân truyền tới, người cảnh sát trung niên và mấy người cảnh sát khác xuất hiện trong phòng bệnh: - Bạn học Giang Ly, thương thế khỏi chưa?

- Là vết thương ngoài da, cơ bắp xé rách và xương rạn, không phải tổn thương hệ thần kinh, rất dễ chữa trị. Giang Ly kiểm tra cơ thể thấy không có gì đáng ngại, đứng thẳng thể hiện sự dày công tu dưỡng quân sự hóa, học sinh cấp ba nào cũng phải huấn luyện trong quân đội 1 năm, hắn biết nên làm gì: - Đúng rồi, quan trên, người kia có phải tên côn đồ hay không? Đừng để bắt sai người.

- Chúc mừng cậu, bạn học Giang Ly, cậu rất may mắn, thực lực cũng không tệ, phát hiện tên côn đồ, người này là thành viên của tổ chức phục quốc khủng bố, gọi là Huyền Hồ, tu luyện tinh thần cực mạnh, biết thuật thôi miên, lực sinh mệnh là 1.1, là cậu kịp thời ngăn cản y nên y không thể lên máy bay trốn mất, lập đại công lao, chúng tôi quyết định thưởng cho cậu 5000 Tinh Nguyên, bạn của cậu là Lâm Nguyệt Tiên cũng được thưởng 1000 Tinh Nguyên. Người cảnh sát trung niên nói: - Đưa Chip học sinh của cậu ra đây.

- Vâng.

Giang Ly lấy Chip học sinh ra, sau khi người cảnh sát tài vụ phía sau nhận lấy liền quẹt một cái lên chiếc máy quang cảm tay, leng keng! Con Chip học sinh kia liền có tiếng phát ra: "Năm ngàn Tinh Nguyên, chuyển khoản thành công."

Chip học sinh kia cũng là tài khoản ngân hàng, thông tin cá nhân, còn có vân tay, tướng mạo, DNA, thành viên trong gia đình, thành tích học tập, hồ sơ tín dụng của Giang Ly

Nhân loại đã sớm thực hành thẻ thông dụng, rất tiện lợi, một con Chip mang theo cả đời.

- Còn có, công lao của cậu, chúng ta ghi vào hồ sơ, lần này, cậu có thể đạt được một ngôi sao. Cậu là công dân một sao.

- Công dân một sao! Giang Ly cả người chấn động, trên mặt hiển hiện ra sắc mặt vui mừng, huân chương sao kia là thứ được trao tặng cho những người có cống hiến với xã hội loài người, với chính phủ, có huân chương sao thì sau này ra ngoài làm việc, vào bộ đội, kinh doanh đều có thể có được ưu thế rất lớn, vào công ty lớn làm việc cũng ưu tiên những người có huân chương sao.

Đây là thứ Chính phủ thiết lập để cổ vũ nhân dân làm nhiều việc tốt, cống hiến cho cả xã hội.

Huân chương sao rất khó đạt được vì là một công dân, đầu tiên là phải tích lũy giá trị công lao trong hồ sơ của mình, sau khi có đủ giá trị công lao mới có thể thăng cấp thành huân chương sao.

Muốn tích lũy giá trị công lao, có rất nhiều việc có thể làm, ví dụ như làm tình nguyện, hiến máu, quyên góp, từ thiện hoặc là nghiên cứu khoa học thành công, hỗ trợ bắt giữ kẻ cướp, thấy việc nghĩa hăng hái làm...

Giá trị công lao của em trai Giang Đào hiện tại rất cao, vì giúp cảnh sát phá án, nhưng anh ta cũng không phải công nhân một sao.

Cho dù là đi học thì nếu có huân chương sao thì cũng có ưu thế, khi trường bình chọn học sinh ưu tú, phát học bổng cũng ưu tiên những người như thế.

Ngược lại, nếu học sinh bị ghi lại tội xấu thì cho dù có mạnh đến đâu thì cũng không được trường ưu ái, thậm chí Đại học Tinh Không cũng sẽ không nhận người. Ngược lại vì sự cường đại của mình, sẽ gặp phải sự giám sát của cảnh sát, một khi có chuyện gì thì người đầu tiên bị điều tra là người có ghi chép không tốt.

Quan trọng hơn là công dân một sao có quyền mua xe.

Công dân bình thường cho dù có tiền cũng không thể mua ô tô, máy bay, bởi vì ô tô sẽ gây ô nhiễm, không cống hiến cho nhân loại gì, đương nhiên không thể gây ô nhiễm môi trường.

Hiện tại Giang Ly có tư cách mua ô tô, đây là tượng trưng cho thân phận, đương nhiên hẳn mua không nổi.

Cầm lại chiếc Chip học sinh của mình, Giang Ly kiểm tra một chút tư liệu bên trong, quả nhiên phía sau công lao xã hội của mình biến thành một ngôi sao, chiếu lấp lánh, đại biểu cho cống hiến, nhiệt huyết, thanh xuân, vinh dự, chính nghĩa.

- Hết thấy vì nhân loại! Thân hình Giang Ly thẳng tắp, chào theo kiểu nhà binh. Sau khi học sinh cấp 3 trải qua quân huấn, sẽ là quân nhân dự bị.

- Bạn học Giang Ly, tất cả vì nhân loại, chúng ta cùng cố gắng! Người cảnh sát trung niên cũng chào theo nghi thức quân đội.

Hết thấy vì nhân loại, là khẩu hiệu chung, lý tưởng cao thượng, mục tiêu phấn đấu từ nhỏ đến lớn, hệ thống quân đội, hệ thống cảnh sát, học sinh trong trường

- Còn nữa, bạn học Giang Ly, cảm tạ cậu trợ giúp Tuyết Bích Nhi tiểu thư. Một người không mặc trang phục cảnh sát đi đến, đến trước mặt Giang Ly: - Tôi là giám đốc tập đoàn Tuyết Thị, thay mặt nhà họ Tuyết đến thăm và cảm ơn cậu. Vốn dĩ Tuyết Bích Nhi tiểu thư muốn đích thân đến cảm tạ cậu nhưng sau khi bị thôi miên, cô ấy tình thần uể oải, cần nghỉ ngơi điều trị. Nhưng tôi thay mặt Tuyết Bích Nhi mang tiền cảm tạ của nhà họ Tuyết đến cho cậu, 10 ngàn Tinh Nguyên, hy vọng cậu nhận lấy, bày tỏ lòng biết ơn của chúng tôi.

Trong lúc nói chuyện, người này đưa đến một cái thẻ.

Trên đó viết: Giám đốc, Lôi Đông.

Mười ngàn Tinh Nguyên!

Nhà họ Tuyết ra tay thật sự là hào phóng, cảnh sát thưởng cho 5 ngàn là là số tiền thưởng rất cao, nhà họ Tuyết vừa ra tay liền 10 ngàn, không là cái gì đối với nhà họ Tuyết, Tuyết Bích Nhi mua túi da cũng 100 ngàn Tinh Nguyên.

Giang Ly thần sắc bất định, nhìn đối phương đưa tới tấm thẻ, ngẫm nghĩ một chút, vẫn là nhận lấy, mười ngàn Tinh Nguyên là một số lượng lớn, hẳn muốn cự tuyệt thì rất đáng tiếc, bất quá hẳn ăn cần hỏi: - Tuyết Bích Nhi tiểu thư thế nào? Không có chuyện gì chứ.

- Tiểu thư bị cái tên Huyền Hồ chết tiệt kia cưỡng ép thôi miên, thần kinh não bị tổn thương nặng, bây giờ đã đưa đến bệnh viện điều trị, ời Giám đốc Lôi Đông nhờ dài: - Lần này thật sự là cảm tạ cậu, mười ngàn Tinh Nguyên chỉ là chút lòng thành, sau khi tiểu thư xuất viện, còn muốn cảm tạ cậu hơn nữa, nếu sau này có khó khăn gì thì cậu có thể tìm tập đoàn Tuyết Thị chúng tôi, đây là thẻ khách quý của chúng tôi, phía trên có phương thức liên lạc với tôi! Hy vọng sau khi cậu tốt nghiệp sẽ nghĩ đến việc làm việc ở tập đoàn Tuyết Thị chúng tôi đầu tiên.

Anh ta chỉ vào tấm thẻ nói.

Chiếc thẻ này là Chip điện tử nhỏ nhỏ, trực tiếp thông qua tấm thẻ liên hệ chủ nhân, lấy thân phận của Giám đốc Lôi Đông, chỉ đưa tấm thẻ này cho người có giá trị.

Người cảnh sát trung niên nhìn thấy hết thấy, thông qua video, ông ta biết năng lực của Giang Ly, trịnh trọng nói: - Bạn học Giang Ly, hy vọng cậu có thể thi đậu Đại học Tinh Không, nếu thi không đậu, sở cảnh sát chúng tôi mở rộng cửa đón cậu!

- Vâng! Hết thấy vì nhân loại!

Giang Ly lại cúi chào: - Quan trọng, tôi về nhà trước. Tôi có một yêu cầu, không hy vọng lần lập công này bị truyền thông biết.

- Cậu yên tâm, chuyện này là cơ mật. Người cảnh sát trung niên gật gù đầu, nhìn Giang Ly rời khỏi phòng bệnh: - Cậu học sinh này tương lai rất có tiền đồ.

- Lúc này đây vận khí không tệ, không ngờ được đến mười lăm ngàn Tinh Nguyên. Đi ra bệnh viện, Giang Ly liếc nhìn tấm thẻ, bên trong có khoản tiền mặt mười ngàn Tinh Nguyên, có thể chuyển khoản bất cứ lúc nào. Hắn vừa nhấn nút liên chuyển khoản đến tài khoản của mình, thu lại thẻ, nhân vật của

tập đoàn lớn này sau này chưa biết chừng cần dùng đến.

Rất nhanh hần liền về đến nhà, chuyện này không ai biết.

Mười lăm ngàn Tinh Nguyên trong thẻ, hần phải nghĩ xem mua một ít gì đó, thuốc bổ và vân vân.

Bên trong phòng của mình, hần mở Chip học sinh ra, thay đổi một chút liền xuất hiện một màn hình, phía trên xuất hiện rất nhiều websites, tùy ý xem websites, hần mua sắm trên mạng.

Chip học sinh cũng có thể sử dụng như máy tính, chỉ là tốc độ rất chậm, không thể bằng một số loại máy đắt tiền, còn có trí não nhưng vẫn có thể mua sắm, chuyển khoản, gửi tiền trên mạng.

Có một số trí não giá cả đắt đỏ thậm chí có thể bắt chước cảnh, ví dụ như đường phố, Zombie, quái vật sao trời, độ chân thực rất cao, người huấn luyện, giết chóc, rèn luyện trong đó thì thể năng, tâm linh đều được khai thác, phát triển rất lớn.

Hơn nữa, còn có thể chơi game online hư cấu với kích cỡ lớn.

Có một số game online, phí yêu cầu thường rất cao vì cần bắt chước ra rất nhiều cảnh tượng, giả thuyết kỹ thuật tia laser quả thực chính là yêu cầu biến thái.

Giang Ly vẫn luôn mơ có một chiếc máy trí não, trí não có thể kết nối song nao người, tiến vào bên trong Game Ao, cảm nhận thế giới khác nhau vô cùng vô tận, đó là sự hưởng thụ về tinh thần không gì sánh được.

Tuy nhiên mua không nổi.

- Xem trên mạng có gì mua được không? Việc cấp bách nên nâng cao cường độ thân thể đã Giang Ly tìm kiếm, phát hiện những thuốc bổ xa xỉ trên mạng đều rất đắt, rẻ nhất chính là thịt Sa la thú

Nhưng dinh dưỡng của loại động vật này không đủ để bổ sung cho tiềm năng sinh mạng bị tiêu hao khi Thai Tức.

- Vẫn là mua dùng dịch dinh dưỡng của sinh vật lục thần, thứ này người giàu mới dùng được!

Tìm kiếm mãi, hần cuối cùng cũng phát hiện 1 loại thích hợp với mình, đó là dược phẩm sinh vật Lục thần mà chị Dao đưa cho hần.

Công ty Lục Thần là tập đoàn chế dược lớn vô cùng của nhân loại, chuyên sản xuất các loại dược phẩm dinh dưỡng, thuốc bổ, nhưng giá rất cao, dùng dịch dinh dưỡng sinh vật Lục Thần mất 1 ngàn Tinh Nguyên một ống.

Gia đình nhà Giang Ly thuộc tầng lớp bình dân thường thường bậc trung, chi phí một ngày của cả nhà thực ra chỉ cần mấy Tinh Nguyên là đủ, tiền Tinh Nguyên rất có giá, 10 Tinh Nguyên có thể mua rất nhiều thực phẩm hợp thành.

Nếu có hơn mười vạn gửi ngân hàng, chính là giai cấp tư sản, người như vậy ở Tinh Hoa Thành thuộc loại tiêu dùng không tồi, nhưng bọn họ cũng không thể ngày nào cũng mua thuốc bổ dinh dưỡng Lục Thần về uống.

Tài sản trên trăm vạn đến mấy trăm vạn, thì phải là người giàu có, lúc này mới có thể đủ mua. Nhưng mỗi ngày đều tiêu phí mấy ngàn đi mua dùng, cũng là gánh nặng thật lớn.

Chỉ có phú hào có hơn một ngàn vạn mới có thể tùy ý hưởng dụng.

- Một ngàn thì một ngàn Giang Ly kích vào nút mua.

Hần mua mười ống, mất mười ngàn.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Não Vũ Trụ

Nhìn mười ngàn Tinh Nguyên biến mất khỏi tài khoản, hần đau lòng đến mức rên rỉ: - Trời ạ, ta một lúc tiêu hết mười ngàn, nhưng để bổ dùng những tiềm năng sinh mạng đã tiêu hao thì chỉ có thể tiêu tiền.

Hiện tại ngày nào hần cũng ở trong tình trạng đói khát, quả thực đói bụng đến mức chịu không nổi.

Loại đói khát này quả thực là tra tấn.

Nhưng nếu không đói khát thì càng thảm, như vậy có nghĩa là tiềm năng sinh mạng bị tế bào cắn nuốt.

- Hòn đá à hòn đá, may thật là làm cho người ta vừa yêu vừa hận. Giang Ly vuốt ve, tự nhiên không dám lần nữa tiến vào Thai Túc.

Mua trên mạng hiệu suất chuyển hàng rất nhanh, Giang Ly mới mua được một giờ, đồ đã đưa tới cửa.

Rất nhiều ống nước thuốc màu xanh, sền sệt giống như loại sinh vật tảo nào đó, sau khi mở ra, hơi ngửi một chút là thấy mùi thơm ngát rất dễ chịu, không phải thuốc giả.

Bây giờ xã hội loài người về cơ bản đã ngăn chặn được thuốc giả, một khi bị bắt vì chế thuốc giả thì có người bị tử hình, có người bị lưu đầy đến tỉnh cầu khác, sống không bằng chết.

Có một tỉnh cầu chuyên lưu đầy phạm nhân gọi là sao "La sát", ban ngày nhiệt độ lên đến 70 độ, ban đêm hạ xuống còn âm 30 độ, môi trường rất tồi tệ, hơi nước, thảm thực vật rất ít, phạm nhân bị lưu đầy sống không bằng chết, hôm nào cũng bị dày vò trong địa ngục.

Loại nước thuốc dinh dưỡng này chứa rất nhiều dinh dưỡng, dùng công nghệ sinh học để xử lý, hấp thu rất nhanh, nhưng con người không được dùng quá nhiều vì sẽ thừa chất dinh dưỡng.

Nhưng đối với Giang Ly mà nói, không vấn đề gì.

Hắn đói bụng đến mức không chịu nổi nữa, ngửi thấy mùi thơm liền hận không thể ăn luôn cả ống thủy tinh.

- Đói chết đi được, đói chết đi được, mau ăn! Giang Ly uống một ống, lập tức cảm thấy một loại khí nóng từ bụng bay lên, hiệu quả rất rõ ràng, nước thuốc dinh dưỡng này lan khắp toàn thân, đỡ đói hơn nhiều.

Một ngàn Tinh Nguyên một ống thuốc, quả nhiên khác.

Nhưng con đói vẫn chưa biến mất hoàn toàn, hắn lập tức uống thêm một ống nữa, liên tiếp uống hết 10 ống xong thì con đói mới được hóa giải.

- Thật là thoải mái không đói bụng nữa, thật thoải mái Giang Ly sói nhai hồ nuốt, hấp thu toàn bộ nước thuốc trị giá mười ngàn Tinh Nguyên, toàn thân cảm thấy rất ấm áp nên muốn ngủ thật say.

Nhưng hắn biết mình nên làm gì, lập tức bắt đầu Thủy tinh Minh Tướng, tiến vào giai đoạn ngủ say thứ hai, tâm linh chiếu lấp lánh như thủy tinh.

Hắn không dám ngậm viên đá màu trắng ngà, chỉ có thể dựa vào cảnh giới tâm linh của mình để điều chỉnh trạng thái cơ thể.

Trong khi ngủ say, viên đá màu trắng ngà hơi phát ra bạch quang, đột nhiên một trận xao động, hắn lại tiến vào mộng cảnh.

Dường như viên đá màu trắng ngà bị tinh thần lực của "Huyền Hồ" mở ra bí mật gì đó

- Đại mộng mấy ngàn thu, hiện tại là năm nào?

Giang Ly ngủ, tiến vào Thai Túc, hốt hoảng, thân đang ở trong mộng, một thanh âm lại lần nữa vang lên. Thanh âm này, lần thứ hai hắn nghe thấy, lần đầu tiên là khi có được viên đá màu trắng ngà.

Tuy nhiên, lúc này đây trong mộng lại có cảnh tượng mới.

Một thanh âm vang dội đến.

- Đại thiên vĩ trụ, sao trời thần thánh, đều là mộng ảo, khám phá thế gian đại mộng, trả lại sự chân thực là vì tu chân

Trong mộng xuất hiện một người.

Người này, đứng ở trong mộng, khuôn mặt bình tĩnh, nói gần từng tiếng, như là giáo viên đang dạy học sinh.

- Người may mắn, cuối cùng ngươi cũng đã dùng tinh thần mở ra tu hành của Đại Mộng Tâm Kinh. Vậy thì bây giờ ta sẽ truyền cho ngươi cách tu hành thần thông vô thượng này!

Người này mặc bộ quần áo cổ xưa, là một nam tử trung niên, không phải thầy khô áo trắng trong cổng thoát nước mà là một người khác trong mộng.

Ông ta cũng không nói gì nhiều, trực tiếp bắt đầu tu hành.

Ông ta ngồi khoanh chân ngay ngắn với tư thế chắc chắn, một bàn tay dựng đứng, lòng bàn tay đầy đặn, mặt mỉm cười, hiền lành yên ổn, một tay rủ xuống tự nhiên, vuốt ve không gian

Giang Ly cảm thấy sau khi người này làm ra tư thế kia, hết thấy đều không sợ hãi, nội tâm bình tĩnh, đủ loại khủng bố đều không để trong lòng, nội tâm ác ma không dậy nổi, trí tuệ tỏa ra.

Sau đó ấn tay của ông ta thay đổi, như bông hoa sen đang nở rộ, lúc thì hai tay nắm lại, lúc thì chỉ như kiếm, lúc lại ngón tay thành vòng, lúc lại ngón tay sờ đáy thiên biến vạn hóa.

- Trên đầu ta là Não Vũ Trụ của người, kết hợp minh tướng và động tác đây là kiến thức cơ bản của cách tu hành Đại Mộng Tâm Kinh! Tâm Linh Đại Đế Ấn! Minh tướng về Não Vũ Trụ, tăng cường tinh thần lực của người.

Trên đỉnh đầu người trung niên, xuất hiện một vùng sao trời rộng lớn.

Vùng sao trời này dày đặc sao, dường như có mấy nghìn tỉ tinh cầu, kết thành một đám mây tinh cầu.

Hình dáng của đám mây tinh cầu này lại là một đại não!

Mấy nghìn tỉ tinh cầu tạo thành một Thiên hà, hình dáng của hệ tinh không phải là dải Ngân hà của dải Ngân Hà, mà là một đại não, quỹ đạo giữa đám tinh cầu đó giống như các khe rãnh trong đại não, tinh cầu đều đang lóe sáng như tế bào não đang không ngừng vận chuyển.

Đây là hình vẽ minh tướng.

Thiên hà này lớn gấp nhiều lần so với dải Ngân Hà!

- Thiên hà đại não này sao ta chưa thấy bao giờ? Trong vũ trụ hình như không có Thiên hà nào giống đại não, nhưng các tinh cầu lại chân thật như vậy

Giang Ly hỏi trong mộng, theo những gì mà hắn biết thì kiến thức thiên văn của nhân loại rất phong phú, nhưng chưa bao giờ nhìn thấy Thiên hà giống như đại não, dải Ngân Hà, thiên hà Andromeda (chòm sao Tiên nữ), thiên hà Centaurus (Nhân mã) không có Thiên hà nào giống như đại não của nhân loại.

Nhưng người trung niên truyền thụ công pháp kia không nói gì, chỉ biểu diễn hết lần này đến lần khác: - Đại não là Nguyên Thần, Nguyên Thần là tư tưởng, tư tưởng là tinh thần, tinh thần là tâm linh. Minh tướng Não Vũ Trụ, đầu óc của người, tức là Não Vũ Trụ!

Khi người trung niên không ngừng vận chuyển các loại thay đổi của đầu tay, Giang Ly liền nhìn thấy, vũ trụ xung quanh đại não tinh vực này thật là tối tăm, chỉ cần "Não Vũ Trụ" đột nhiên ngừng lập lòe thì tối tăm và khủng bố sẽ hạ xuống.

Dường như hắc tinh ngộ được rồi.

Đầu óc của mình và Não Vũ Trụ kia dung hợp cùng một chỗ, từng đám quần tinh một chính là tế bào não của mình, tế bào não lúc nào cũng vận chuyển, một khi ngừng lại thì cả linh hồn sẽ biến mất, vĩnh viễn rơi vào sự tối tăm của cái chết.

Đột nhiên, mộng biến mất.

Giang Ly tỉnh tại từ trong giấc mơ, toàn thân đổ mồ hôi.

Cảnh tượng trong mộng ghi nhớ rõ ở nơi sâu nhất trong đại não, không thể xóa nhòa, từng tư thế một, hình ảnh minh tướng khắc trong tâm khảm như dao khắc.

Nhất là thiên hà "não Vũ Trụ" to gấp hàng chục lần so với dải Ngân Hà, quần tinh lập lòe, khắc sâu trong não hắn, mỗi lần nghĩ lại đều cảm thấy đầu vầng mắt hoa.

- Đây là kiến thức cơ bản trong Đại Mộng Tâm Kinh sao? Minh tướng Não Vũ Trụ?

Hắn từ trên giường bừng tỉnh, phát hiện toàn thân đều là mồ hôi, tanh hôi vô cùng, nhưng thể lực vô cùng tràn đầy, khi hô hấp, dường như cảm thấy mỗi tế bào trong cơ thể đều đang hoan hô nhảy nhót.

Hắn biết rằng, sinh mệnh lực của mình khẳng định đạt tới 0.9.

Hỏi nghĩ lại một chút thì mộng cảnh kia rõ ràng vô cùng, quả thực là sự thật, Giang Ly không tự chủ được làm đủ loại đầu tay.

Hỏi làm ra một chút, minh tướng đại não được cấu thành bởi hàng trăm triệu tinh cầu kia, hắn hoạt động tứ chi, tay đứt ruột xót, mười ngón tay đan vào nhau, lấy tay ấn tim, tâm đầu ý hợp, lập tức tinh thần của hắn vô cùng tập trung.

Dường như tất cả các tế bào não trong đại não đều lóe lên, tư duy vận chuyển với tốc độ cao.

Nếu so đầu óc của hắn với máy tính thì trước đây là mỗi giây tính toán được triệu lần, bây giờ lại mỗi giây tính toán được chục triệu lần, tốc độ lóe lên của tư duy tăng gấp 10 lần.

Đầu ấn của hắn phối hợp với minh tướng, tốc độ như gió.

Đột nhiên bộ "Tâm Linh Đại Đế Ấn" này của hắn chưa kết xong liền cảm thấy choáng váng đầu óc, lỗ mũi có thứ gì nóng nóng chảy ra.

Hắn vội vàng ngưng kết ấn.

Giờ tay ra lau, lại là máu mũi đỏ tươi.

Hóa ra là tư duy lúc quá nhanh nên mình tưởng làm não bị tổn hại, cuối cùng ảnh hưởng đến cơ thể.

Chuyện này rất bình thường, một người vắt hết óc, kiệt sức suy nghĩ, thậm chí có thể qua một đêm đầu bạc hết, có nhà khoa học vì giải quyết vấn đề, đi sâu suy nghĩ, kết quả dùng não quá độ, trực tiếp tử vong.

Hiện tại Giang Ly chính là dùng não quá độ trong khi tu hành.

Tâm Linh Đại Đế Ấn bất kể là dấu tay hay là minh tướng của Não Vũ Trụ đều không phải là thứ bây giờ hắn có thể tu hành.

- Đói quá, sao mình lại đói bụng rồi? Lau sạch máu mũi, Giang Ly cảm thấy bụng đang kêu ừng ực: - Mình có vào Thai Tức đâu, sao lại đói thế này?

Vừa rồi hắn tu hành, là tự mình thủy tinh minh tướng, tiến vào giấc ngủ say, không dám dùng Thai Tức, sao có thể đói nhanh như vậy?

- Chẳng lẽ là vì vừa nãy mình tưởng Não Vũ Trụ, tu luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn? Làm cho lượng vận động quá lớn? Hắn còn có năm nghìn Tinh Nguyên, lần này không dám phung phí, lại mua ba nghìn Tinh Nguyên được phẩm dinh dưỡng Lục Thần.

Một tiếng đồng hồ sau là có đồ mua qua Internet mang đến, hắn lại uống một ống nữa, thấy con đói giảm hơn một chút.

- Mình biết rồi. Giang Ly như thoáng chút suy nghĩ.

Hắn hiểu được, rất có thể viên đá màu trắng ngà này cần lực lượng tâm linh cực lớn mới có thể mở ra.

Lực lượng tâm linh của mình căn bản không đủ để mở ra, nhưng khi đối chiến với tên "Huyền Hồ" kia, thuật thôi miên của đối phương công kích mình, ngược lại lại mở ra Đại Mộng Tâm Kinh.

Đáng tiếc, lực lượng tâm linh của Huyền Hồ cũng không đủ, vì thế bị cản trở, hai mắt mù lòa.

- Tâm Linh Đại Đế Ấn, phối hợp minh tướng Não Vũ Trụ, quả nhiên là lợi hại, đáng tiếc quá tiêu hao trí nhớ và thể lực, dinh dưỡng theo không kịp, trôi ạt! Tuyệt thế võ công không thể tu luyện! Giang Ly rên rỉ: - Mình cần tiền! Nhiều tiền hơn nữa.

Võ học có thể kết hợp với minh tướng là võ học cấp "B" trở lên.

Ví dụ như võ học cấp "B" điển hình nhất, Quỷ thần quyền. Đó là loại chiêu thức nào cũng kết hợp với minh tướng, tưởng tượng mình là quỷ thần, tiến vào trạng thái, tự thôi miên, như vậy đánh ra một quyền, thật sự hốt hoảng, lực lớn vô cùng, tựa như quỷ thần.

Tuy nhiên loại tu luyện này, rất dễ khiến tinh thần thác loạn.

Cho nên thuộc loại võ học cấm kỵ, trường học cấm truyền thụ. Trừ phi có người tiến vào giai đoạn ngủ say thứ ba mới có thể luyện tập.

Phạm là võ học cao cấp đều kết hợp với minh tướng, đó gọi là thể xác và tinh thần hợp nhất.

- Thăm thăm thăm, viên đá màu trắng ngà này không thể dùng trong trạng thái Thai Tức, khó khăn lắm mới cửu tử nhất sinh, dựa vào Huyền Hồ mở ra kiến thức cơ bản của Đại Mộng Tâm Kinh, nhưng vẫn không thể tu luyện, làm sao một chữ thăm có thể lột tả hết? Giang Ly đột nhiên phát giác, nếu không đủ chất dinh dưỡng duy trì thì viên đá màu trắng ngà căn bản vô dụng.

Quả nhiên, hắn lại thí nghiệm một chút, hơi minh tướng Não Vũ Trụ, sau ba phút, máu mũi lại chảy ra, con đói đành liệt lại chạy lên não.

Lại uống thêm một ống nước dinh dưỡng Thần Lục, lúc này mới thấy tốt hơn.

Cầm chiếc ống dinh dưỡng cuối cùng, nhìn trên tấm thẻ còn lại hai ngàn Tinh Nguyên, Giang Ly khóc không ra nước mắt.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Thủ Ấn Huyền Bí

Hắn lau máu mũi, nghĩ nên làm thế nào để tu luyện và kiếm tiền.

Hiện tại, Thai Tức không thể tiến vào, minh tướng không thể nghĩ tới.

Cái duy nhất là bộ tư thế "Tâm Linh Đại Đế Ẩn" truyền lại trong mộng.

Bộ tư thế này rất phức tạp, chắc chắn là một loại võ học cấp cao, đáng tiếc nếu không kết hợp với minh tường thì sẽ là bài tập thể dục.

Minh tường chính là "Nội công tâm pháp", võ học không có nội công tâm pháp thì chẳng khác gì khoa chân múa tay.

Tuy nhiên dù gì cũng là tư thế trong "Đại Mộng Tâm Kinh", chắc chắn sẽ có ích.

Hắn tu luyện trong chốc lát, cảm giác bộ "Tâm linh Đại Đế" này rất nhiều tư thế ẩn, ảo diệu ẩn sâu, cho dù không minh tường thì so với Vô Cốt Nhu Thuật cũng không chỉ cao thâm hơn một cấp bậc.

Các loại động tác và thủ ấn có đôi khi uy phong凛冽, như Lôi công đánh xuống, có lúc lại như mưa rơi xuống chuỗi tây, ngón tay thành đóa hoa, ba hoa chiếu chèo. Đôi khi trên hai tay tuôn ra như là hồ tuôn ra gót sen

Chỉ chốc lát sau, hắn liền mệt mỏi, lại tiến vào ngủ say nghỉ ngơi.

Lúc này đây, mộng không còn xuất hiện.

Xem ra số lượng tinh thần lực của Huyền Hồ chỉ có thể đủ mở ra một lần Đại Mộng Tâm Kinh căn bản huyền bí.

Một giờ sau, Giang Ly hoàn toàn tỉnh táo lại, cảm thấy tinh thần sáng láng, không còn hiện tượng đau đầu chóng mặt nữa.

Hắn tắm rửa một cái, giặt hết quần áo khăn trải giường, một thân nhẹ nhàng khoan khoái, hắn lại lần nữa làm các loại động tác, là long xà vũ trong Vô Cốt Nhu Thuật, chỉ thấy thân thể của hắn, mềm mại không xương, nhưng mạnh mẽ hữu lực, rung đùi đắc ý, như thần long ngang trời, thay đổi liên tục.

Làm cho người ta có một loại hứng thú thể thuật cực hạn.

Lần này chiến đấu với "Huyền Hồ" đã dẫn dắt hắn rất nhiều, bản năng kích phát giữa thời khắc sinh tử, lợi ích và kinh nghiệm có được dần dần tiêu hóa.

Hơn nữa hắn dùng hơn chục ống được phẩm dinh dưỡng Lục Thần, làm dịu cơn đói, bổ sung tiềm năng sinh mạng, chỉ cần về sau tiếp tục dùng thì những thương tổn do Thai Tức gây ra trước kia sẽ dần dần được bổ sung.

- Hừ? Tổ chất cơ thể mình lại tăng lên nhiều như vậy?

Hắn phát hiện mình làm rất nhiều động tác "Vô Cốt Nhu Thuật", đều thành thạo, nhất là một chiêu "Vô Cốt Long Xà Vũ" cuối cùng, căn bản không có một chút lúng lẫm nào.

Tổ chất cơ thể này, mức độ bền chắc của khung xương, sức sống của tế bào huyết quản, khả năng phun ra nuốt vào của khí quan đều tăng lên rất nhiều, năm động tác của Vô Cốt Nhu Thuật lại đều làm rất tốt.

Thể năng tăng lên rất nhiều.

Hiện tại, hắn tin tưởng mình sẽ không thua em trai Giang Đào.

Đương nhiên, kinh nghiệm thực chiến có khả năng kém một chút.

- Anh, hôm nay anh lại không đi học à?

Tiếng đập cửa truyền đến, Giang Ly mở cửa, là em gái Giang Huyền.

- Anh có đi học, vừa mới về. Giang Ly vội vàng nói: - Em lại đây.

- Anh, chuyện gì thế? Giang Huyền không hiểu ra sao cả nhưng vẫn bước vào phòng:

- Anh lên mạng mua đồ ư? Đây là cái gì? Được phẩm sinh vật Lục Thần? Một ngàn Tinh Nguyên một ống? Cô bé phát hiện biên lai trên bàn, lập tức kinh ngạc kêu lên.

- Xuyt... Giang Ly vội vàng nói. - Nói nhỏ thôi, anh gạt ba mẹ đi làm một công việc, trợ giúp cảnh sát tìm kiếm, kết quả anh may mắn nên phát hiện tung tích kẻ cướp, được một ít tiền thưởng mà thôi, nào, mang thẻ học sinh của em đến đây.

- Ah. Giang Huyền vội vàng đem Chip học sinh ra, bị Giang Ly quẹt một cái, leng keng, một ngàn Tinh Nguyên đến tài khoản.

- Một ngàn Tinh Nguyên! Thật nhiều tiền... Giang Huyền sợ ngây người: - Em em chưa từng có quá nhiều tiền như vậy, có thể mua rất nhiều thứ. Mỗi tháng tiền tiêu vặt của cô bé chỉ có 8 Tinh Nguyên.

- Đừng để ba mẹ biết, em muốn mua gì thì mua. Giang Ly nhỏ giọng nói: - Tuy nhiên, phải mua thứ có lợi cho việc tu hành của em, đừng lãng phí.

- Cảm ơn anh, anh thật tốt với em. Giang Huyền nhảy dựng lên, ôm Giang Ly. Chụt! Hôn một cái! - Em cũng muốn giống như anh Giang Đào, là nhân vật quan trọng của trường.

Giang Ly cười gật đầu, bởi dường em gái cũng chẳng sao, vốn dĩ số tiền hán giữ lại là để cho em gái một ít, cho dù mình thiếu tiền cũng không sao.

Chạng vạng, người một nhà lại tụ tập cùng nhau ăn cơm.

Ba mẹ, em trai Giang Đào, Giang Ly, em gái Giang Huyền vui vẻ hòa thuận xem TV, nghị luận chuyện đã xảy ra trong ngày. Giang Ly rất hưởng thụ loại không khí này, hy vọng vĩnh viễn như vậy.

- Em trai, nhập định của em thế nào rồi? Giang Ly ở trên bàn cơm hỏi em trai.

- Rất khó. Giang Đào chép miệng tặc lưỡi đầu: - Em bây giờ bắt đầu luyện tập Phật giáo cổ xưa, yoga thủ ấn, dùng tâm linh khống chế tứ chi, âm thầm kết hợp với các quy củ vận động của vũ trụ, hàng phục tạp niệm, còn phải tu hành chân ngôn, chú ngữ, cầu nguyện, cúng bái Đấng bát xuống, Giang Đào làm ra một động tác, hai tay ôm lại, hợp thành quyền, giờ lên trên đỉnh đầu.

Lập tức Giang Ly có một loại cảm giác, dường như em trai là một ngọn núi cao, khó có thể lay động, làm người ta cảm thấy khí thế tinh tế về tâm linh.

Âm thầm kết hợp với "Tâm Linh Đại Đế Ấn" của hán, linh ngộ ra một ít gì đó.

Các loại thủ thế của "Tâm Linh Đại Đế Ấn", Giang Ly bây giờ căn bản không hiểu nổi, chỉ có thể sao chép lại. Hán cảm thấy nếu muốn tu hành bộ thủ ấn này thì bắt buộc phải minh tướng Nào Vũ Trụ.

Đáng tiếc cứ minh tướng là lại chảy máu mũi.

- Ăn cơm ăn cơm. Ba Giang Chấn Đông gõ bát đĩa.

Cơm nước xong, hán lại đi vào công viên cho mèo ăn, thấy Đại Hắc thân thể khỏe mạnh, hán chẳng những không cảm thấy vui vẻ, mà ngược lại có chút bi ai. Bởi Đại Hắc bị hòn đá thôi miên tiến vào Thai Tức, cũng bị cạn kiệt sinh mạng, tuổi thọ giảm rất nhiều, cũng không biết có thể sống được mấy tháng.

Hán muốn kiếm tiền, cho Đại Hắc uống được phẩm dinh dưỡng Lục Thần, đáng tiếc hiện tại không thể.

Đại Hắc cũng không cảm thấy nguy hiểm gì, rất vui vẻ, đùa giỡn khắp nơi, nghiêm nhiên trở thành vua, Hoa Diện Bá Vương cường tráng nhất cũng cúi đầu xưng thần.

Sau khi cho mèo ăn xong, Giang Ly bắt đầu tu hành, đương nhiên là "Tâm Linh Đại Đế Ấn" mới học, liên tục kết ấn, tư thế toàn thân hoạt động, sau khi ấn kết xong cả bộ, mồ hôi đầm đìa, thể lực tiêu hao rất kịch liệt.

Hán lại nghỉ ngơi lần nữa, ngủ say một tiếng đồng hồ, mở may tính của mình ra, tìm tư liệu.

- Tổ chức phục quốc Hán mở máy ra, tìm kiếm bốn chữ, lập tức xuất hiện rất nhiều tin tức.

"Huyền Hồ" thiếu chút nữa giết chết hán, điều này hán nhớ như in, sự hùng mạnh của người này cũng làm chấn động sâu sắc tâm linh của hán, đặc biệt là thuật thôi miên của y, quả thực có cảm giác không thể ngăn cản, tưởng tượng mắt đối phương vừa nhìn là bạn liền ngoan ngoãn bị thôi miên, đây là tình trạng gì, khiến bạn giao ra mật mã thẻ ngân hàng, thậm chí chuyển khoản, đều không phải là không thể.

Nghe nói Huyền Hồ dựa vào cái này, thôi miên rất nhiều người giàu có, khiến bọn họ tự chuyển khoản cho mình, hơn nữa sau đó căn bản không thể tra ra là ai làm, bởi vì người bị thôi miên không nhớ rõ chuyện đó.

Chị Đào từng nói tâm linh tu hành của mình nếu muốn cao hơn một bậc thì phải học thôi miên, trước đây hán thấy thuật thôi miên chẳng có gì, là trò xiếc lừa bịp, nhưng sau khi tiếp xúc với Huyền Hồ, thuật thôi miên này quả thực là yêu quái.

Hồ li và mèo cổ đại thôi miên nhân loại, gây ra ảo giác, những thư sinh kia đã tự mình đứng vào mỹ nữ, nhưng thực tế là bị thôi miên.

Còn có câu chuyện "Giác mộng của Hoàng Lương", cũng là do Thôi Miên Sư thời cổ đại tạo thành.

Đồng thời, Giang Ly đã ở trên mạng tìm tòi tổ chức mà "Huyền Hồ" ở rốt cục là cái gì.

Tổ chức phục quốc là hai trăm năm trước, nhân loại ở thời đại quốc gia, có một số người còn lòng mang cố quốc, muốn khôi phục sự vinh quang của đất nước.

Nhân loại thống nhất, đi lên thời đại Ngân Hà, là xu thế tất yếu, thời đại quốc gia như thời đại phong kiến, thời đại nô lệ vậy, một đi không trở lại, muốn phục quốc thì chẳng khác nào lịch sử quay ngược lại.

Hiện tại nhân loại tương đối mạnh, thành lập cứ điểm trên rất nhiều tinh cầu, nhưng nếu gặp văn minh rất hùng mạnh trong vũ trụ thì vẫn thất bại thảm hại, nháy mắt liền diệt tộc.

Vào năm 2050, chiến hạm ngoài hành tinh hùng mạnh kia rơi xuống địa cầu, nếu không phải đột nhiên rơi xuống thì hiện nay nhân loại trên địa cầu đã thành nô lệ, bị chinh phục hoàn toàn.

Cho đến bây giờ, nhân loại vẫn đang nghiên cứu tất cả những khoa học kỹ thuật lấy được trên chiến hạm, vẫn chưa nghiên cứu thấu triệt, tất cả chính phủ nhân loại hiện nay đều vô cùng coi trọng đoàn kết, kiên quyết không cho phép hành vi chia rẽ.

- Cùng là tổ chức phục quốc, cũng phân rất nhiều, Huyền Hồ có huyết thống người da trắng, còn thành phố Tinh Hoa mà chúng ta đang sống bây giờ thuộc nước Trung Quốc cách đây hơn 200 năm.

Nhìn rất nhiều tin tức hiển thị trên máy, Giang Ly cau mày.

Hơn 200 năm trước, trên địa cầu có nước Mỹ, Trung Quốc, Nga, châu Âu và rất nhiều quốc gia cường đại, sau trận đại chiến thế giới, những đầu sỏ chính trị này kết hợp với nhau tạo thành chính phủ địa cầu mới, quốc gia biến mất.

Thành phố Tinh Hoa mà Giang Ly đang ở thuộc nước Trung Quốc, hẳn cũng có huyết thống Trung Quốc người da vàng thuần túy.

Trong tộc người da vàng cũng có tổ chức phục quốc Trung Quốc, hơn nữa rất hùng mạnh, ẩn náu dưới mặt đất.

Tuy nhiên, hẳn không hứng thú với những tổ chức này, cũng không muốn động vào, Giang Ly từ đầu đến cuối đều biết mình là tiểu nhân vật, cần môi trường xã hội an bình, từng bước tu luyện, trở nên mạnh hơn, đạt được địa vị cao hơn, giúp người nhà sống cuộc sống hạnh phúc mà thôi.

Tiểu nhân vật, không quan tâm đại sự này.

Bắt tại kỳ vị, bắt mưu kỳ chính (không ở đúng vị trí thì không bàn chính sự).

- Thôi Miên Sur, thuật thôi miên Giang Ly nhớ tới thuật thôi miên của "Huyền Hồ", cảm thấy mình nên học một chút kiến thức về thôi miên. Thôi miên ở hiện đại đã là một nghề kiếm được khá nhiều tiền.

- Làm thế nào để học thôi miên Hẳn tìm kiếm trên mạng.

- Thôi miên là một loại khống chế tinh thần, Thôi miên sư trước hết phải có tinh thần hùng mạnh, sau đó thông qua ngôn ngữ, động tác, hoạt động tứ chi, phóng thích sức hấp dẫn của mình, tạo thành sự ám chỉ và lây nhiễm mãnh liệt, khiến đại não của đối phương chịu ảnh hưởng của bạn, cuối cùng không chế tiềm thức...

- Giấy chứng nhận là Thôi Miên Sư, phân thành Thôi miên học đồ, Thôi miên sư cấp thấp, Thôi miên sư cấp trung, Thôi miên sư cấp cao, sau đó là Tâm linh đại sư.

- Thôi miên học đồ lương không được bao nhiêu, học sinh bình thường cũng có thể học kỹ xảo thôi miên, còn Thôi Miên Sư lại khác, phải trải qua rất nhiều kì khảo hạch gian nan mới có được giấy chứng nhận là Thôi Miên Sư, Thôi miên sư cấp thấp có thể trị rất nhiều bệnh, giúp người ta bình yên đi vào giấc ngủ, thậm chí có thể cho người ta tiến vào ngủ say! Đương nhiên, tâm linh tu hành của Thôi miên sư cấp thấp cũng bắt buộc phải tiến vào giai đoạn thứ hai, lương tháng của Thôi miên sư cấp thấp khoảng mấy chục ngàn Tinh Nguyên đến trăm ngàn Tinh Nguyên.

Rất nhiều tin tức hiện ra trên mạng.

Giang Ly xem lướt qua. - Cái gì? Thôi miên sư cấp thấp mà tiền lương cao như vậy? Ta hiện tại đạt đến giai đoạn ngủ say thứ hai, chẳng phải là đủ tư cách thành Thôi miên sư cấp thấp sao?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Học Thôi Miên

Ngày hôm sau.

Giang Ly một lần nữa tới văn phòng "chị Dao", câu đầu tiên là: - Thưa cô, em muốn học thuật thôi miên, nhưng những lớp dạy thôi miên ngoài xã hội có học phí quá cao, em muốn tự học, phải làm sao? Cô có thể chỉ giáo miễn phí cho em một số kỹ xảo thôi miên không ạ?

Chị Dao nhìn Giang Ly: - Em không phải muốn trở thành thôi miên sư bậc thấp để kiếm tiền chứ?

- Đúng ạ.

Giang Ly muốn học thôi miên, nhưng xem trên mạng Internet, ghi danh theo học các lớp thôi miên, học phí đều từ hàng nghìn trở lên, học phí quá cao, muốn tự học, tìm kiếm những đoạn clip dạy thôi miên của các pháp sư trên mạng Internet, vẫn cần trả phí download.

Nhân loại ngày nay, ý thức bản quyền đã vô cùng hoàn thiện, ăn cắp bản quyền dường như đã bị cự tuyệt, muốn tìm những thứ ăn cắp bản quyền trên mạng, dường như không thể được.

Nhất là các dữ liệu liên quan đến việc dạy võ học, huấn luyện tâm linh, đều phải trả phí.

Những clip võ thuật thông thường có phí download không cao, nhưng cũng không học được gì từ đó, nhưng những dữ liệu dạy thuật thôi miên cụ thể, trả phí rất cao, hơn nữa về cơ bản không thể học thôi miên trên mạng, bắt buộc phải tiến hành những thực nghiệm sống, trong hiện thực thầy giáo dạy học, một kèm một tiến hành thôi miên.

- Tu hành tâm linh của em là giai đoạn hai của ngũ say, quả thực có thể học thôi miên, phải mạnh hơn những đệ tử học thôi miên rất nhiều, thậm chí có tư cách trở thành thôi miên sư cấp thấp, nhưng tư cách vẫn chỉ là tư cách, thôi miên không học dễ dàng như vậy được, bắt buộc phải có tài năng thiên bẩm rất cao. Chị Dao nói: - Em biết thôi miên là gì không? Hãy nói ra suy nghĩ của mình.

- Rất đơn giản, chỉ là em khiến cho người khác ngủ, sau đó muốn họ làm gì họ liền làm cái đó. Giang Ly nói: - Thôi miên có thể gây tổn thương tới não bộ, cũng có thể chữa trị bệnh tâm lý của con người.

- Đây là cách lý giải nông cạn.

Chị Dao nói: - Em ngồi xuống.

- Vâng! Giang Ly khoanh chân ngồi xuống.

- Thực ra vừa rồi, em đã bị cô thôi miên. Chị Dao nói.

- Làm sao có thể? Giang Ly cảm thấy mình rất tỉnh táo: - Em chưa hề bị thôi miên.

- Cô bảo ngồi em liền ngồi xuống, tiềm thức của em nghe được điều tôi nói, tại sao không gọi là thôi miên? Tâm linh, thể xác, vật chất, ba giới này, tâm của cô, không thể không chế thân xác em, nhưng có thể không chế suy nghĩ của em. Chị Dao nói: - Em cần hiểu rõ đạo lý của thôi miên. Bây giờ cô sẽ dạy em những thuật thôi miên đơn giản.

Trong lúc nói chuyện, chị ta lấy ra một chiếc đồng hồ quả quýt, mở ra, kim giờ ở giữa phát ra những âm thanh tích tắc, cùng với sự đong đưa của Chị Dao, cả văn phòng lập tức im lặng.

- Em hít hơi chậm chậm, hít hơi theo tiết tấu đu đưa của chiếc đồng hồ quả quýt, toàn thân thả lỏng, cảm giác như mình đang nằm trên phiến đá, ánh trăng sáng soi bóng xuống tán cây, gió mát nhẹ nhẹ đưa, dưới phiến đá, dòng suối đang chảy róc rách, tất cả đều hết sức an bình.

Giang Ly thật sự tưởng tượng theo những điều Chị Dao nói, sau đó thờ ơ theo tiết tấu đu đưa của chiếc đồng hồ, quả nhiên một lúc sau, hần liền cảm thấy mơ màng, dường như muốn ngủ.

- Không thể như vậy, nếu như bị thôi miên, chẳng phải bí mật của ta sẽ bị bại lộ hay sao? Giang Ly vội nghiêng rặng, hồi tỉnh lại, hần không thể bị thôi miên, chẳng may nói ra chuyện Đại Mộng Tâm Kinh thì làm thế nào?

- Em đã chống lại thuật thôi miên của cô. Chị Dao thấy Giang Ly tỉnh táo lại: - Nhưng người đã hiểu đạo lý của thôi miên hay chưa?

- Hiểu một chút ít. Giang Ly suy nghĩ: - Dường như là dùng lời nói, tư chi và động tác để khiến người khác thả lỏng. Sau đó, thả lỏng đến cực điểm, sau đó chìm vào ngủ sâu. Nhưng, nếu em không làm theo ý của chị, ví dụ chị lắc lư đồng hồ quả quýt, em không hề hít thở theo sự lắc lư của chiếc đồng hồ, cũng không hề tưởng tượng ra ánh trăng, tán cây, phiến đá, dòng suối, vậy có phải thôi miên sẽ không thành công?

- Nếu là thôi miên học đồ, khẳng định không thể thôi miên, người học thôi miên chỉ có thể khiến cho người khác làm theo tiết tấu sự sống của mình.

Chị Dao cười lạnh lùng: - Nhưng, thôi miên sư thì lại khác, dù là thôi miên sư cấp độ thấp nhất, cũng sẽ nắm vững tiết tấu của người khác một cách cẩn thận, không cần người khác phối hợp, sự khác nhau về chất giữa thôi miên sư và thôi miên học đồ, chính là một người không cần phối hợp, một người cần phối hợp.

- Cô giáo có phải thôi miên sư không ạ? Giang Ly nói.

- Dĩ nhiên, cô là thôi miên sư cấp thấp, nếu không làm sao mua nổi những vật dụng này? Chị Dao chỉ vào đám "gỗ Hương lân" bên cạnh: - Ta thôi miên cho người ta một lần, lệ phí đều là hàng ngàn Tinh Nguyên, nếu không kiếm tiền bằng tiền lương chết của nhà trường sao?

Thôi miên sư sơ cấp, có thể thôi miên người khác vào giai đoạn ngũ say.

Trương Nhạc đã từng mời thôi miên sư như vậy, mỗi lần thôi miên, giá cả rất cao, lâu dần, chính hần ta cũng quen thuộc tiết tấu ngũ say, tự mình tu luyện cũng có thể đạt được.

Trong xã hội bây giờ, thôi miên sư rất được coi trọng.

Là thôi miên sư chứ không phải thôi miên học đồ.

- Tiết tấu sự sống là gì?

Giang Ly đã hỏi một vấn đề mang tính then chốt.

- Hồi hay lắm. Chị Dao rướn mày, lại có vài phần sát khí: - Tiết tấu sự sống rất huyền diệu, cần phải dựa vào tâm linh nhạy bén để nắm bắt, tiết tấu sự sống là một giai điệu bao gồm hô hấp, nhịp tim, mạch đập, thậm chí là sóng điện từ của bộ não, cũng có thể nói là tần suất dao động từ trường của sự sống, nếu là một thời miên học đồ chưa tiến vào giai đoạn ngủ say, ta nói với hân những điều này cũng vô ích, nhưng em lại khác, em là một người có sức mạnh đã ở giai đoạn hai của ngủ say, tâm hồn có thể yên tĩnh.

Giang Ly nghe được cái hiểu cái không.

- Tiết tấu sự sống, em vẫn không hiểu, vậy ta sẽ lấy một ví dụ dễ hiểu, chính là lệnh tổng động viên trước chiến tranh, lời phát biểu của vị tướng, dùng quân ca hoặc là những lời nhiệt huyết để khích lệ họ, tất cả binh sỹ sẽ chìm vào trạng thái cuồng nhiệt, chiến đấu liều chết, đó cũng là một cách thời miên, thời miên chính là dùng tâm hồn nhạy bén, nắm vững tiết tấu sự sống của người khác, sau đó dùng ngôn ngữ, tư chi và hành động, tạo thành cộng hưởng, cuối cùng ý thức của đối phương sẽ bị tê liệt, sau đó thì tùy người hành động rồi.

Chị Dao nói: - Điều này giáo viên phải tự mình làm mẫu cho em, clip dạy thời miên trên mạng cũng vô dụng, vì tiết tấu sự sống của mỗi người khác nhau, cũng giống như vân tay. Mỗi thời miên sư, đều phải nắm bắt một cách nhạy bén, ví dụ như ta đang thời miên cưỡng ép em.

Đột nhiên, chị ta bỗng lắc lư chiếc đồng hồ, lúc đó, tần suất của quả lắc, bỗng biến thành tiết tấu giống hệt như nhịp thở, nhịp tim, mạch đập của Giang Ly.

Giang Ly lập tức cảm thấy, quả lắc kia thu hút ánh mắt mình.

Hắn lập tức điều chỉnh nhịp thở, tập trung tinh thần.

Nhưng quả lắc dường như cũng chậm lại theo tiết tấu của hắn, đồng thời, miệng Chị Dao phát ra những giai điệu như thời miên, là khúc hát ru, nghe thấy âm thanh này, hắn lập tức bắt đầu buồn ngủ, không thể tập trung tinh thần.

- Thủy tinh minh tường!

Hắn lập tức tiến vào cảnh giới Thủy tinh minh tường, lập tức tâm hồn thuần khiết, làm ngơ với tất cả mọi thứ ở bên ngoài.

- Ừm? Thủy tinh minh tường?

Chị Dao lại cười lạnh lùng, đột nhiên, chị ta thét lên một chữ "Grừm".

Giang Ly nhúc tui, toàn thân phát sốt, trong chốc lát đã tỉnh lại từ trạng thái trầm tĩnh, âm thanh này quả thực như đòn cảnh tỉnh, khiến hắn giống như động vật bị đánh kích điện, hoang mang lo sợ.

Sau đó, theo bản năng, ánh mắt hắn nhìn về nơi âm thanh phát ra.

Liền nhìn thấy chị Dao giơ cao hai tay, bỗng nhiên hạ xuống, hai tay nhanh chóng kết ấn, giống như xuyên hoa, thủ pháp cả người kèm theo một sắc thái mơ ảo.

Lập tức, ánh mắt hắn bị hấp dẫn, hút thở, ý thức cũng dao động theo dấu tay, cảnh vật trước mắt bỗng trở nên mơ hồ, một âm thanh văng vẳng bên tai: - Người mệt rồi, ngủ đi, ngủ đi, có thể trút bỏ mọi gánh nặng.

- Đúng vậy, đúng vậy... Giang Ly trả lời một cách vô thức: - Em cũng ngủ thôi, mệt rồi, ngủ đi thôi... Nhưng trong sâu thẳm tâm hồn, một tiềm thức mách bảo bản thân, không thể ngủ, nhất quyết không thể ngủ.

Đáng tiếc, không làm nên chuyện gì.

Ngay cả Thủy tinh minh tường cũng vô dụng.

Dường như tâm hồn của hắn sẽ ngủ sâu, tiến vào khu vực sâu không đáy.

Đột nhiên, một ánh sáng rực rỡ hiện lên. Hắn dường như đã vớ được chiếc phao cứu sinh, minh tường của não vũ trụ, xuất hiện trong đầu, hắn cố gắng nhớ lại đồ án này, lập tức những tế bào não sống động hơn gấp 10 lần.

Hai con mắt mở ra, sáng ngời.

Tuy nhiên, sau đó máu mũi chảy ra, vô cùng đau đầu.

- Em có thể chống lại thời miên Mật tông đại thủ ấn của ta? Chị Dao thấy Giang Ly tỉnh táo, ngừng thời miên, lộ rõ vẻ kinh ngạc: - Em chảy máu cam, tế bào não bị tổn thương, em đang minh tường thứ gì, tại sao tế bào não đột nhiên sinh động vượt qua giới hạn cực điểm như vậy.

- Không sao?

Giang Ly cảm thấy hứng thú: - Cô à, khi này là thủ pháp thôi miên gì vậy?

- Thủ pháp thôi miên đơn giản không thôi miên nổi em, ta đã dùng tới chân ngôn của Mật tông, làm đồn cảnh tỉnh, chỉ cần một đồn đã khiến em thần xiêu phách lạc, hoang mang lo sợ, sau đó dùng tới "Trần hồn ấn" để thôi miên em. Giọng nói của chị Dao vẫn không giấu nổi vẻ kinh ngạc: - Cảnh giới tu hành của em đã bước vào giai đoạn thứ ba của ngũ say, thôi miên em hẳn là có thể, không ngờ em vẫn có thể tỉnh táo?

- Mỗi một người đều có bí mật nhỏ nhỏ. Giang Ly cúi đầu.

- Ta cũng không muốn hỏi.

Chị Dao khoát tay: - Bí mật nhỏ của em phải trả giá bằng sự tổn hại cho bản thân, tuyệt nhiên không thể sử dụng tùy tiện.

- Cô giáo hãy dạy em về huyền bí của thủ ấn đi. Giang Ly vội vàng chớp thời cơ, học tập siêng năng, thứ duy nhất mà hẳn có thể học bây giờ là "Tâm linh đại đế ấn", nhưng vẫn chưa đủ để mình tưởng.

- Thủ ấn là thủ ấn huyền diệu nhất, Thủ ấn trong Phật giáo, kỳ thực chính là trái tim, em cũng biết câu "thập chỉ liên tâm", khi kết thủ ấn, tay và tim xác minh lẫn nhau, đại diện cho sự kết nối giữa trời và đất, trời chính là linh hồn, đất chính là thể giới hiện tại, cây cầu nối liền trời và đất chính là cơ thể, đây là lý luận tam giới, người phải nhớ kỹ điều này. Dao tỷ giảng giải một cách hăng say cho Giang Ly:

- Nhưng, thủ ấn giống như võ học cấp B, mỗi động tác đều phải kết hợp với mình tưởng, cảnh giới hiện tại của em, học thủ ấn tác dụng không nhiều, trừ phi bước vào ngũ say giai đoạn ba.

- Vâng.

Giang Ly gật đầu, nhưng vẫn đang ngẫm nghĩ về "Tâm linh đại đế ấn".

Lập tức, chị Dao liền giải thích cặn kẽ về các phương pháp vận động của thủ ấn, tri thức lý luận, phải kết hợp với thuật thôi miên như thế nào, cuối cùng chị ta nói: - Thực ra, thôi miên chính là dùng tâm linh của mình, để đánh tan tâm linh của người khác, nhưng sức mạnh của tâm linh, phải giải phóng thông qua thể xác, trong ngôn ngữ cơ thể, thủ ấn là vua của các vị vua, cho nên, dùng thủ ấn để thôi miên, là phương pháp thượng thừa, phương pháp dưới sau nó là cách dùng những công cụ như quả lắc.

- Nhớ kỹ, điểm chính của thôi miên, một là, nắm vững tiết tấu sinh mạng của người khác, điểm này hoàn toàn dựa vào linh cảm và sự nhạy bén của bản thân. Thứ hai, bản thân phải giải phóng sức mạnh tâm linh thông qua tứ chi và âm thanh, tạo thành sức cuốn hút lớn. Thứ ba, nắm vững thời cơ, đập tan phòng tuyến tâm linh của người khác. Nắm vững ba điểm quan trọng này, em liền có thể trở thành một thôi miên sư đủ tư cách.

Giang Ly chậm rãi gật đầu: - Khó quá, khó quá, ba điểm chính này, rất ít người có thể nắm được.

- Đúng vậy, tiến vào giai đoạn hai của ngũ say vốn dĩ đã khó, nhưng trở thành thôi miên sư càng khó hơn! Bởi vì giai đoạn hai của ngũ say, thể hiện em có một sức mạnh tâm linh không tệ, nhưng em có thể giải phóng sức mạnh tâm linh hay không, lại là chuyện khác, sức mạnh tâm linh không thể so với sức mạnh thể xác, cho dù là sức mạnh thể xác, cũng phải có kỹ năng kịch chiến.

Chị Dao giải thích một cách đơn giản.

Một người có sức mạnh, cũng phải học kỹ năng kịch chiến, mới có thể giải phóng sức mạnh, nếu không chỉ là con lừa ngu ngốc.

Tương tự, một người có sức mạnh tâm linh lớn, cũng phải học cách giải phóng.

Giải phóng sức mạnh rất đơn giản, giải phóng tâm linh khó gấp trăm lần.

- Giang Ly, còn phải nhớ kỹ điểm này, đây là điểm mấu chốt nhất của thôi miên, em phải học cách mỉm cười. Chị Dao răn đe: - Mỉm cười, là giải phóng tâm linh cơ bản nhất, mỉm cười xuất phát từ nội tâm, biểu hiện qua nét mặt, rất dễ lôi cuốn người khác, khiến cho người khác vui mừng. Mỉm cười, có thể giúp người khác tin tưởng em. Nếu em giữ khuôn mặt lạnh lùng, như lá bài, người khác vừa nhìn thấy đã chống lại em một cách tiềm thức, tỷ lệ thành công của thuật thôi miên sẽ hạ thấp rất nhiều.

Giải phóng sức mạnh tâm linh, bắt đầu từ mỉm cười.

Nghe đến đây, Giang Ly bừng tỉnh, cuối cùng hẳn đã hiểu ngôn ngữ cơ thể là gì, làm cách nào để giải phóng sức mạnh tâm linh.

Đây mới là đạo lý dễ hiểu nhất.

- Đúng rồi, cô giáo, vấn đề cuối cùng. Giang Ly hỏi: - Linh hồn rốt cuộc có tồn tại hay không?

- Em hỏi câu này là sai rồi. Chị Dao nói: - Linh hồn chính là tư tưởng của em, là tâm linh của em, tại sao lại không tồn tại, em nên hỏi thế này, sau khi con người chết đi, linh hồn có tồn tại hay không? Tâm linh là hư ảo, muốn thể hiện ra bắt buộc phải dựa vào cây cầu cơ thể nối liền giữa trời và đất, cây cầu bị sập, nó lại trở về hư vô.

- Rõ rồi.

Giang Ly càng hiểu thêm về nội tâm.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Tâm Linh Đại Đế Ẩn

Đoành!

Giang Ly một tay nắm quyền, một tay làm tia chớp điện, thần thái uy mãnh, giống như Lôi công đang hùng hực ra uy. Khi làm thủ ấn này, hần không hề minh tường, nhưng lại cảm giác bản thân giống như một tia lửa điện, xé rách trời xanh, sấm sét phát ra ngoài vũ trụ.

Xoẹt!

Thủ ấn của hần lại thay đổi, hai ngón tay đặt song song, giống mũi nhọn đao thần, như thể đã hóa thành cuồng phong, hơi thở mơ hồ bất định, phong hành đại địa.

"Tích!" Thủ ấn lại một lần nữa thay đổi, ngón tay tách ra, mưa rơi vào tán lá chuối tây, làm ướt vạt vật, tự mình biến thành giồng bão, hóa thân hàng tỉ, rầm rầm hạ xuống.

"Đoành!" Hai tay hần như núi, giương thật cao, khí thể thủ ấn lại tự thay đổi, tự thân giống như núi cao nguy nga, không thể dao động.

Đây là rất nhiều biến hóa của "Tâm linh đại đế ẩn", tứ chi và bộ não không ngừng chuyển đổi cho nhau, lấy tâm linh để điều khiển cơ thể, tỏa ra nhiều khí thể uy nghiêm khác nhau.

Nghe giảng từ chỗ Chử Đạo, được thiên vị, học tập lý luận và kỹ xảo thôi miên tỉ mỉ, sau khi trở về nhà suy ngẫm cẩn thận, sau đó lên mạng tìm hiểu một số phương pháp thủ ấn cụ thể, thế nào là thủ ấn Phật giáo, Ngũ lôi ấn của Đạo giáo, Cầu mưa ấn, còn có cầu nguyện của Ki tô giáo, rất nhiều nghi thức tôn giáo.

Năng lực học tập của hần tuy không khủng khiếp như lúc Thai tức, nhưng giai đoạn hai của ngũ say, cũng vô cùng lợi hại, tư duy nhanh nhẹn, trí nhớ phi thường.

Hần không dám Thai tức, cũng không dám minh tường Nảo vũ trụ, sau khi trở về từ chỗ Chử Đạo, uống hết thuốc nước thuốc sinh vật Lục Thần, tế bào não được bổ sung dinh dưỡng, các triệu chứng đau đầu mới giảm bớt, nhưng như vậy, hần chỉ còn sót lại một ngàn Tinh Nguyên, được phẩm dinh dưỡng đã dùng hết toàn bộ.

Cũng may, nếu có thể trở thành "thôi miên sư cấp thấp", hần có thể kiếm tiền rất nhanh. Không nói cái khác, giúp người khác rơi vào trạng thái ngũ say, mỗi lần có thể kiếm được vài nghìn Tinh nguyên.

Lương tháng trung bình của "Thôi miên sư cấp thấp" do các tập đoàn lớn cam kết vào khoảng vài chục nghìn tới vài trăm nghìn, đây là khoản tiền lớn, bằng không Chử Đạo sao lại có nhiều tiền như vậy.

Đáng tiếc, những người có thể đạt được giai đoạn ngũ say cấp hai ngày càng ít hơn, trở thành "thôi miên sư sơ cấp" hiếm như lá mùa thu.

Mỗi vị "thôi miên sư sơ cấp" đều là đại nhân vật.

Cung cầu thị trường cũng lớn, bởi vì rất nhiều, rất nhiều người muốn tiến vào giai đoạn ngũ say.

Chỉ cần đạt được danh xưng này, không lo không có tiền.

Giang Ly hiểu biết thủ ấn càng nhiều, càng biết thêm về "Tâm linh đại thủ ấn", e rằng đây là môn tuyệt học có một không hai, hiện tại hần không minh tường "Nảo Vũ trụ", mỗi ngày liên hệ một cách đau khổ, cảm thấy mỗi một môn thủ ấn, đều đại diện cho một vật, đáng tiếc viên đá Đại Mộng Tâm Kinh không thể mở ra, không thể học được thứ đằng sau nó.

Cũng may, trong thời gian hần tu luyện, sự linh hoạt của cơ thể được nâng lên, hai môn võ học "Vô cốt nhu thuật" "Long trảo đại cầm nã" cũng tiến bộ không ngừng.

"Tâm linh đại đế ẩn" hiện nay không thể dùng trong thực chiến, chỉ đơn thuần là những chiêu thức võ thuật đẹp, nhưng lại có lợi ích trong việc tăng cường tính linh hoạt của cơ thể, nhưng Giang Ly cảm giác được, chỉ cần có đủ dinh dưỡng, phối hợp với minh tường của Nảo Vũ trụ, có thể phát huy triệt để tính thần kỳ của thủ ấn này.

Hơn nữa, hần biến môn thủ ấn này thành ngôn ngữ cơ thể, trở thành thủ pháp ru ngủ, thực nghiệm nhiều lần.

Đối tượng thực nghiệm không phải người, mà là mèo.

Đám mèo hoang trong công viên.

Khi hần đang luyện công, một đám mèo lăn lộn và chơi đùa bên cạnh, Hoa Diện Bá vương ngồi xổm trên tảng đá bên ao cá, nhìn ngắm những con cá vàng bơi lội tung tăng trong ao, nóng lòng muốn thử.

Mỗi lần nhìn cảnh tượng này, Giang Ly cảm thấy rất khó hài.

Hoa diện Bá vương nhìn trộm đàn cá vàng tại hồ nước trong công viên không phải lần một lần hai, mỗi ngày nó bỏ ra nhiều thời gian, ngồi xổm trên tảng đá, muốn nhảy xuống bắt cá, nhưng không dám.

Giang Ly cảm thấy, nếu nó nhảy xuống, rất có thể sẽ bị cá ăn thịt, trong đó có mấy con cá vàng béo ú còn lớn hơn nó.

Rào!

Một con cá vàng to béo bỗng nhiên nhảy lên, làm ướt hết người Hoa Diện Bá vương.

Phi phi phi Hoa Diện Bá vương tức giận học nước miếng, toàn thân run rẩy, dựng ngược lông lên, nhưng con cá vàng to béo nhàn nhã thối bong bóng trong ao nước, tựa hồ đang cười nhạo sự bất lực của Hoa Diện Bá vương.

Hoa Diện Bá vương nhìn con cá to béo, hận thấu xương, nhưng đành bó tay. Rốt cục đành hạ mình, cúi đầu ủ rũ đi về phía bờ, nằm phơi mình dưới ánh nắng mặt trời một cách lười biếng.

- Hoa Diện Bá vương!

Giang Ly kêu lên.

Xoạch xoạch Hoa Diện Bá vương nhảy cao ba thước, nghĩ Giang Ly sẽ cho nó đồ ăn, hết sức vui mừng.

Tâm hồn Giang Ly tập trung hết mức, cảm giác tiết tấu sự sống của Hoa Diện Bá vương, nhịp thở và nhịp tim đó, thậm chí còn dao động tư duy, hần rõ ràng cảm thấy Hoa Diện Bá vương nhìn thấy không có đồ ăn ngon, cảm xúc rất buồn bã.

- Mày nhìn bàn tay tao? Hần nắm vững những tâm lý này, tính toán điều chỉnh, dường như đã nắm vững một mạch ru ngủ.

Tay của hần, cũng lắc lư theo tiết tấu sinh mạng của Hoa Diện Bá vương, ngày càng nhanh, phát ra nhiều tư thế mềm mại, như thiên hoa lạc trụ (hoa trời tán loạn)

Đây là một trong những tư thế của "Tâm linh đại đế ấn", theo kiểu thiên hoa lạc trụ

Giang Ly tu luyện rất lâu, cảm thấy tư thế này nếu tốc độ nhanh hơn, khiến người khác hoa mắt, đầu đầu chóng mặt, sẽ có tác dụng đối với việc thôi miên. Hơn nữa, thôi miên không cần tư thế cố định, có thể vẫy vẫy tay, rót nước, hít thở, hát lầm nhảm hoặc đóng đờn hồ quả quýt, chỉ cần nắm vững tiết tấu sinh mạng của người khác, khơi dậy cộng hưởng là được.

Quả nhiên, làm ra tư thế này, Hoa Diện Bá vương giương mắt nhìn, đột nhiên xiêu vẹo như say rượu.

Xoạch!

Hoa Diện Bá vương ngã trên mặt đất, ngủ thật say.

Giang Ly đi lên, vuốt ve những cọng lông trên người nó, sau đó tự điều chỉnh tâm linh, vuốt ve một cách bình thản, đây là nghi thức mở đầu của Tâm linh đại đế ấn.

Nghi thức mở đầu của người trong mộng kia chính là một tay dựng đứng, một tay vuốt ve khoảng không, khiến lòng người vô cùng an bình, trí tuệ tỏa ra, diệt tâm ma, diệt nỗi sợ hãi, duy trì chính đạo nhân gian.

Khi Giang Ly vuốt ve, truyền sự tĩnh lặng trong lòng mình cho Hoa Diện Bá vương đang ngủ say.

Khi tiếp xúc thân thể với nhau, có thể cảm nhận được tâm linh của đối phương.

Nếu như một người nhẹ nhàng vuốt ve, liền có thể cảm nhận được sự dịu dàng trong nội tâm người đó, nếu hạ thủ nặng tay, liền có thể cảm nhận được sự thô bạo trong nội tâm người đó.

Quả nhiên, hơi thở của Hoa Diện Bá Vương bình tĩnh trở lại, dường như thực sự bị Giang Ly giết tâm ma, diệt nỗi sợ hãi, nó ngủ rất sâu, an nhàn. Giang Ly vừa nhìn đã phân biệt được, nó đã chìm vào ngủ say.

Con người đã nghiên cứu rất sâu về đặc tính sự sống của giấc ngủ sâu, thậm chí có dụng cụ thí nghiệm chuyên biệt để kiểm tra.

Đặc trưng sự sống của giấc ngủ say không giống bình thường, hơi thở, nhịp tim, mạch đập đều có thể nhìn ra.

- Không ngờ thành công rồi! Thôi miên con mèo đến mức ngủ say, đây chính là sự ảo diệu của Tâm linh đại đế Ắn! Lần đầu tiên hấn thử nghiệm thành công, trong lòng rất phấn khởi, thôi miên con mèo vào "Ngủ say", đây chính là khả năng "thôi miên sư sơ cấp", có nghĩa tiền tài sẽ vào như nước.

Không nói tới những học trò nóng lòng muốn tăng cường khả năng của bản thân, cho dù là những kẻ giàu có, đều khao khát mỗi ngày có thể ngủ ngon giấc, bồi bổ tinh thần, vì vậy những người giàu có thường rất muốn mời "Thôi miên sư sơ cấp".

Tuy nhiên, có thể thôi miên mèo, không chắc đã có thể thôi miên người, mèo vốn là loài động vật ham ngủ, tâm hồn thuần khiết hơn con người rất nhiều.

Suy tư hơn nửa giờ, hấn đi sâu tìm hiểu sự huyền bí của "Tâm linh đại đế Ắn".

Sau khi nghĩ ra được một điểm tâm đắc, hấn muốn làm thực nghiệm một lần nữa.

- Hoa Diện Bá vương, tỉnh lại đi Hấn võ Hoa Diện Bá vương, Hoa Diện Bá vương lật mình, tinh thần sung túc, giương mắt nhìn mình, toát ra vẻ kinh ngạc.

Hai tay hấn lại bắt đầu nhanh chóng kết ấn, tốc độ vượt qua cực điểm lúc luyện công, hai tay biến hóa ra đủ các tư thế đẹp mắt, quả nhiên hai mắt Hoa Diện Bá vương bắt đầu hoa lên, dần gập gù.

- Hai lần thí nghiệm đã thành công?

Giang Ly ngẩn người nhìn hai tay mình, cuối cùng hấn xác định: - Đây tựa hồ là kỹ năng của thôi miên sư sơ cấp? Tiền lương mấy chục ngàn, mấy trăm ngàn là nhờ chiều thức của ta.

- Trở về làm thực nghiệm một chút, xem có thể thôi miên người khác vào Ngủ say được không, tâm lý của mèo đơn giản, tâm lý của con người phức tạp, thôi miên mèo dễ hơn người rất nhiều.

Đem mấy con Hoa Diện Bá vương đang ngáy o o này bỏ vào ổ mèo ấm áp, sau đó để lại đồ ăn cho nó, Giang Ly trở về nhà.

Hấn lại điểm mở máy tính, học tập tri thức thủ ấn, gần đây lĩnh hội rất nhiều, cảm thấy may mà luyện tập các tư thế Tâm linh đại đế Ắn, thiên biến vạn hóa, mỗi một tư thế, đều là những động tác thôi miên vô cùng ảo diệu.

Hiện nay, hấn đã nghiên cứu ra, tư thế thiên hoa lạc trụ đó, có thể khiến mèo ngủ say, còn tư thế mềm mại vuốt ve đó, có thể khiến tâm hồn con mèo bình tĩnh trở lại, chìm vào ngủ say.

Về phần có hiệu quả với người như vậy không, còn phải thí nghiệm.

Lại học thêm mấy tiếng đồng hồ nữa, đã đọc đủ mười mấy quyển sách điện tử, kết hợp và thông suốt tất cả tri thức về các loại thủ ấn.

Cái gì mà "Nhiếp đại quỹ", "Liên hoa bộ tâm quỹ", "Thai tàng phạm tứ đệ", "Thai tàng bị tại thứ đệ", "Đại nhật kinh" Tri thức được giới thiệu trong những bộ sách kinh điển cổ xưa đó, hấn đều đọc qua.

Giang Ly bây giờ đang đọc sách, liếc mắt qua, dù là một trang, nhiều trang đều nhớ rất kỹ, sau đó phân tích qua những nội dung trong đó, liền rút ra nhiều tri thức, tốc độ đọc nhanh không thể tin.

Một quyển sách điện tử dày cộm trong máy tính, hấn làm bằm đọc hết toàn bộ, lập tức nắm vững những phần tinh hoa trong đó.

Trước kia, hấn mất rất nhiều thời gian đọc một quyển sách, cố học thuộc lòng, hiệu suất học tập vẫn như "Thời kỳ đồ đá".

Thấm thoát, cả ngày cứ trôi qua như vậy.

Tác phẩm thủ ấn cổ đại, tác phẩm thôi miên và tâm lý học hiện nay vô cùng phong phú, học cả đời cũng không hết. Giang Ly học tập kham khổ như vậy trong thời gian dài, nhưng mới học được sơ sơ.

- Anh, đã trở về rồi? Lễ nào hôm nay không lên lớp? Trời chạng vạng, em gái Giang Huyền về trước.

- Ừm, ở nhà để làm chuyện quan trọng. Giang Ly khoát tay, bảo em gái bước tới: - Gần đây, anh học thôi miên, em hãy làm đối tượng thôi miên của anh.

- Haha, anh đừng nói đùa, làm sao có thể thôi miên em, anh thử đi. Giang Huyền cười lớn.

- Tốt rồi, em hãy nhìn anh. Giang Ly rút ra chiếc đồng hồ quả quýt, không ngừng đu đưa: - Em hãy tập trung tinh thần, nhìn sự dao động của đồng hồ, có phải thấy mình rất buồn ngủ? Muốn ngủ một giấc? Xung quanh em, non xanh nước biếc, gió mát trăng thanh. Giang Ly vừa tập trung tinh thần, lắc đồng hồ, nắm vững tiết tấu sự sống của em gái.

- Ha ha ha Cô em Giang Huyền nhìn một lát, giống như đang xem xiếc khi, cười lớn: - Đây chính là thôi miên? Anh à, buồn cười quá, em không bị ảnh

hường chút nào.

- Do em không phối hợp, thôi miên cần người khác phối hợp, em cần tưởng tượng cùng anh. Giang Ly lắc đầu, đúng lúc đó, sự cảnh giác của Giang Huyền giảm xuống, hần lập tức nhanh chóng kết án, hai tay khi thì mềm mại, khi thì mạnh mẽ, mười ngón linh hoạt, hết sức đẹp mắt, làm ra bộ thiên hoa lạc trụ, trong nháy mắt đã khiến Giang Huyền ngây người, thần sắc của cô có chút mê lỵ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Kiểm Tra Giác Ngủ

Em gái Giang Huyền nhìn thù thế của hần, hai mắt mông lung, bắt đầu nghiêng trái nghiêng phải.

Khi Giang Ly không ngừng kết án, tốc độ nhanh hơn, em gái đầu óc dao động, cố hết sức giữ vững sự tỉnh táo, nhưng như uống rượu say không thể nào tập trung tinh thần được, nhưng cô cuối cùng cũng không ngủ.

- Ngủ đi, ngủ đi, em gái, ngủ một giấc đi, em sẽ cảm thấy sáng khoái tinh thần, em sẽ tiến vào ngủ say. Khuôn mặt Giang Ly mỉm cười, giọng nói êm dịu, cố gắng tăng cường lực cảm nhiễm tâm linh của mình, đánh bại tuyến phòng thủ tâm linh của em gái, hần từ trong lòng mình hi vọng em gái sẽ ngủ say một giấc.

Nửa tiếng trời qua, Giang Huyền lúc này mới ngã xuống giường, nằm ngáy o o...

- Rốt cục cũng thôi miên thành công!

Giang Ly thở hắt ra, toàn thân mồ hôi đầm đìa, mắt nổi đom đóm, thể lực tiêu hao cực kỳ nghiêm trọng, thôi miên Hoa Diện Bá Vương rất đơn giản, thôi miên em gái khiến hần suýt chút nữa không kiên trì nổi, giằng co nửa tiếng có một loại cảm giác tâm lực tiêu tụy.

Nhưng lúc này vẫn không thể buông lỏng được.

Hần xoa xoa trán của em gái, dùng Tâm Linh Đại Đế Án, quả nhiên em gái Giang Huyền cũng thờ đều đặn hơn, thần thái càng lúc càng bình tĩnh hơn, khuôn mặt Giang Ly mỉm cười, thông qua cảm xúc vuốt ve tâm linh khiến em gái biết, em gái trong giấc ngủ cũng đang mỉm cười, rất ngọt ngào.

Đợi em gái ngủ rồi, Giang Ly lập tức cũng đi ngủ để khôi phục thể lực.

Đúng một giờ trôi qua, hần mới hoàn toàn khôi phục lại.

Em gái Giang Huyền vẫn còn đang ngủ, hần lập tức lấy dụng cụ kiểm tra giấc ngủ ra.

- Sinh mạng vô cùng vững vàng, não bộ hoạt động thư giãn, chất lượng giấc ngủ, 98 điểm, chất lượng tốt!

Trên màn hình dụng cụ kiểm tra hiện lên một dãy con số, cuối cùng cho điểm.

Khoa học kỹ thuật hiện đại, chất lượng giấc ngủ cũng có thể kiểm tra, giấc ngủ bình thường là 60 điểm, đạt tiêu chuẩn hài lòng là 70 điểm, hoàn hảo là 80 điểm, chất lượng tốt là 90 điểm.

100 điểm là ngủ say, điểm tuyệt đối.

Chất lượng giấc ngủ của Giang Ly bây giờ, vượt qua điểm tuyệt đối, nằm trong trạng thái vượt mức dụng cụ kiểm tra. Cho dù không dùng viên đá màu trắng ngà cũng như vậy, vì hần lúc nào bất cứ nơi đâu cũng có thể ngủ say, so với những người cần phải ngồi thiền, hô hấp, chỉ dẫn rất lâu mới có thể ngủ say mà nói, thì tu vi tâm linh của hần cũng cao hơn nhiều rồi.

Nếu như muốn kiểm tra, chất lượng giấc ngủ của hần chắc hẳn gần đến 200 điểm.

Đương nhiên, sinh mạng hiện tại của hần dụng cụ kiểm tra cũng không thể nào kiểm tra ra nổi, trừ phi có dụng cụ máy móc cao hơn, mà cái đó thì rất đắt đỏ. Bây giờ loại dụng cụ kiểm tra này, cũng giống như nhiệt kế ngày trước, trong hàng vạn hộ gia đình, cũng không phải là đồ công nghệ cao gì.

- Em gái bình thường chất lượng giấc ngủ cũng là 70 điểm, hài lòng. Bây giờ trực tiếp nhảy lên 98 điểm, có thể thấy thuật thôi miên của mình cũng có tác dụng.

Giang Ly lại lần nữa lên mạng tìm hiểu, phát hiện mình vẫn chưa phải là thôi miên sư cấp thấp, không thể thôi miên người khác ngủ say, vẫn phải cố gắng nắm giữ kỹ xảo thôi miên.

Thôi miên sư sơ cấp trực tiếp thôi miên người khác vào ngủ say - 100 điểm, thì tuyệt đối có thể lấy được thù lao hơn nghìn Tinh nguyên.

- Còn phải cố gắng, nhất định phải thôi miên người ta vào Ngủ say, nếu không học thôi miên cũng không có giá trị gì. Giang Ly lắc đầu liên tục:

- Đáng tiếc, khi mình phát triển Tâm Linh Đại Đế Ấn không thể nào mình tưởng nào vũ trụ, nếu không tế bào não sinh động gấp mười lần, đến uy lực thủ ấn cũng tăng lên nhiều lần.

Trong quá trình vừa nãy thôi miên Giang Huyền, hẳn dường như tìm ra được tầng ảo diệu sâu hơn của Tâm Linh Đại Đế Ấn.

Bầu trời đã tối dần.

Giang Huyền từ trong cơn mơ tỉnh lại, chỉ cảm thấy toàn thân khoan khoái dễ chịu: - Anh trai, giấc ngủ này em ngủ rất say. Cô dụi dụi mắt tỉnh lại, nhảy xuống giường.

- Em xem số liệu giấc ngủ của em này.

Giang Ly đưa dụng cụ kiểm tra cho cô xem.

- Oa!

Giang Huyền nhảy dựng lên:

-Chất lượng giấc ngủ không ngờ là 98 điểm, chất lượng tốt! Lúc trước em mới là 70 điểm thôi, anh trai, thế này anh thực sự có thể thôi miên rồi?

Nếu không em cho rằng như thế nào?

Phát tài, phát tài, anh đi làm Thôi miên sư sơ cấp cũng có thể phát tài. Giang Huyền đếm đếm đầu ngón tay nói:

Thôi miên sư sơ cấp lại là đại nhân vật, là máy in tiền.

98 điểm và 100 điểm khác nhau quá xa, chỉ thôi miên em đến ngủ say, mới được tính là Thôi miên sư sơ cấp hợp tư cách. Giang Ly nhìn lên màn hình, kiểm tra các lịch sử thôi miên.

-Đúng rồi, anh à, bộ thủ pháp thôi miên này anh học được từ đâu vậy?

-Trên mạng, anh tình cờ xem bài viết trên mạng, liền nhìn thấy có người đăng bộ thủ pháp thôi miên này lên, còn có đồ án minh chứng, nên học ngay, đáng tiếc là chưa được bao lâu, thì bài đó đã bị xóa rồi, anh vẫn chưa kịp lưu lại. Giang Ly sớm đã nghĩ kỹ lý do, với người ngoài cũng nói như vậy.

Trên mạng, thì không thiếu gì cái lạ.

Một câu nói trên mạng ngẫu nhiên phát hiện cũng có thể xua đuổi tất cả nghi ngờ.

Có người tài khoản ngân hàng đột nhiên có thêm mấy triệu, đó là những Hacker trên mạng công kích ngân hàng khiến số liệu bị tiết lộ, chuyện như này trên mạng cũng có thể xảy ra, học chút những thứ như này thì có gì là không thể?

Nói chuyện với em gái một lúc, Giang Ly bảo cô về học, một mình yên tĩnh nghiên cứu thuật thôi miên.

Sau đó, mỗi ngày hẳn khổ luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, nghiên cứu thôi miên.

Rồi dùng em gái làm thí nghiệm.

Đây là nhất cử lưỡng tiện, vì em gái có thể đạt được trị liệu giấc ngủ rất tốt, còn hẳn thì lại có thể thuận thực thủ pháp thôi miên.

Cùng với tu hành của hẳn càng lúc càng thâm hậu, hiệu quả thôi miên thủ thế Tâm Linh Đại Đế Ấn cũng càng ngày càng tốt hơn, em gái Giang Huyền mỗi tối đều nhận một lần thôi miên của hẳn, dưới sự kiểm tra, chất lượng giấc ngủ từ 98 điểm dần lên đến 99 điểm.

Đừng nhìn chút khác biệt này, đó đã chứng tỏ thôi miên càng lúc càng có chất lượng tốt hơn.

Đây là một số liệu rất kinh khủng.

Nếu như trong nhà có hương liệu quý giá, em gái Giang Huyền rất có khả năng trực tiếp mỗi ngày đều ngủ say được.

Trong công viên, Giang Ly và một đám mèo hoang đang tụ tập lại một chỗ, sau khi cho mèo ăn, hẳn lại bắt đầu tu luyện, tu luyện một bộ Tâm Linh Đại Đế Ấn, sau đó thôi miên Đại Hắc, Hoa Diện Bá Vương, Đại Mạnh...

Quần Thể Thứ Bạo Quyền!

Sau khi luyện tập xong, hẳn khiếm nghiệm thể năng của mình một chút, mặc dù mấy ngày nay, hẳn điên cuồng học thuật thôi miên, nhưng thuật võ học cận chiến vẫn không thể để tụt dốc.

Vì vậy hắn bắt đầu Quân Thể Thứ Bạo Quyền, kiểm tra thể năng. Bộ quyền pháp này, chiêu thức đơn giản, nhưng lại có tính công kích cực mạnh.

Thuần túy đích thứ quyền.

Tiến bộ thứ quyền.

Thối bộ thứ quyền.

Tà bộ thứ quyền.

Liên hoàn thứ quyền.

Thứ quyền ai cũng biết, chính là niết quyền đơn giản, đâm ra, đơn giản nhất trong quyền kích, là một chiêu đơn thuần nhất. Nhưng trong Quân Thể Thứ Bạo Quyền mấu chốt nhất chính là chữ “Bạo”.

Trong khi đâm ra, đánh ra khí bạo.

Liên hoàn thứ quyền, đánh ra khí bạo càng nhiều, thì chứng tỏ càng mạnh, cho dù cường giả lực sinh mệnh 1, cũng chỉ có thể liên hoàn đánh ra 20 khí bạo.

Giang Ly lại muốn xem xem, mình rốt cục có thể đánh ra bao nhiêu khí bạo mà thôi.

Rầm rầm bụp...

Hắn liên hoàn thứ quyền, giống như một lưỡi lê, một quyền đâm một nhát, thân hình tiến lùi tự nhiên, đâm một phát! Hai phát... tám phát... mười phát... mười tám phát...

Khi đánh đến lần khí bạo thứ mười tám, hắn liền có chút thờ hốt hốt, thể lực không tiếp tục được nữa.

Mệt thật, không ngờ có thể đánh ra mười tám lần khí bạo, xem ra lực sinh mệnh của mình gần đây đang dần tăng lên, nhưng không có sự giúp sức của chất dinh dưỡng, cho dù có khổ luyện đi nữa, cũng là uống công. Giang Ly nhìn số dư còn lại trên thẻ của mình, cũng không đủ một nghìn Tinh nguyên nữa rồi, cũng không đủ mua một ống Lục Thần.

Xem ra phải kiếm tiền mới được.

Giang Ly nghỉ ngơi một lát, chìm sâu vào trầm tư.

Đến phòng cảnh sát nhận nhiệm vụ?

Vô ích, lần trước may mắn, gặp được Huyền Hồ. Hắn cũng không dám chắc mỗi lần đều may mắn như vậy. Bình thường nhiệm vụ ở phòng cảnh sát kiếm được rất ít tiền, ngược lại còn lãng phí thời gian tu luyện nữa.

Nhiều lần nhìn tấm thẻ tài khoản ngân hàng, hắn hận không thể khiến tài khoản của mình tăng thêm vài số 0.

Đột nhiên, một tấm thẻ khác lọt vào tầm mắt của hắn.

Là tấm thẻ của quản lý Lôi Đông.

Đột nhiên, linh quang của hắn lóe lên:

- Đúng rồi! Tìm quản lý tập đoàn Tuyết thị kia, dựa vào kỹ năng thôi miên bây giờ của mình, tuyệt đối có thể tìm được công việc tốt, không làm được Thôi miên sư sơ cấp, nhưng mình vẫn là một thôi miên học đồ lợi hại.

Lúc trước, hắn cứu Tuyết Bích Nhi một lần, quản lý đó nói lúc nào cũng hoan nghênh mình đến tập đoàn Tuyết thị làm việc.

Mặc dù có khả năng là lời khách sáo, nhưng kỹ năng bây giờ của Giang Ly, đến đâu cũng có giá trị, cho dù không có ân tình cứu Tuyết Bích Nhi, hắn vẫn tin mình có thể có được sự ưu ái của tập đoàn lớn.

Tích tích tích...

Tấm thẻ chấn động, một đường ánh sáng hư ảo xoẹt qua, hiển hiện ra bóng người.

Giang Ly ấn điện thoại trên thẻ.

Tấm thẻ này bản thân nó đã là một chip thư từ rồi, có thể trực tiếp liên lạc với quản lý tập đoàn Tuyết thị.

Ánh sáng hư ảo hiện lên chính là quản lý đó, nhìn thấy bộ dạng của Giang Ly, lập tức mỉm cười nói: - Giang Ly, chào cậu. Cảm ơn lần trước cậu đã cứu

Tuyệt Bích Nhi tiểu thư, không biết lần này có chuyện gì mà tìm tôi vậy? Tôi là quản lý Lôi Đông.

Quản lý Lôi, chào anh, Tuyệt Bích Nhi tiểu thư thế nào rồi? Khỏe lại chưa? Giang Ly tỉnh táo nói, hỏi thăm vài câu trước sau đó mới vào vấn đề chính.

Haiz... Quản lý Lôi Đông lắc đầu:

Cô ấy bị cưỡng ép thôi miên, tinh thần bị tổn thương, bây giờ vẫn đang tĩnh dưỡng, vẫn chưa tỏ lòng biết ơn với anh, anh thông cảm nhé.

Hả? Giang Ly học được lượng lớn kiến thức thôi miên, biết Tuyệt Bích Nhi chắc chắn tinh thần bị tổn thương, thuộc loại tâm bệnh, rất khó chữa khỏi, khoa học kỹ thuật hiện đại mặc dù phát triển, nhưng bệnh tâm linh tinh thần cũng hết cách xoay sở, hần đột nhiên linh quang lóe lên, cũng không đề cập đến chuyện tìm việc, đột nhiên nói:

Quản lý Lôi, có lẽ tôi có thể giúp được đây.

Vừa nói xong, vẻ mặt quản lý Lôi liền lộ thần sắc khinh thường không dễ nhận ra, cho rằng Giang Ly đang nói khoác, muốn trèo cao, không ngờ muốn tiếp cận với Tuyệt Bích Nhi tiểu thư, có chút bi ối, nhưng giọng điệu của gã vẫn rất khách khí: - Giang Ly, chúng tôi mời rất nhiều chuyên gia đều bó tay, thậm chí trong đó còn có Thôi miên sư sơ cấp, ý tốt của cậu tôi xin nhận, nhưng về chuyện chữa bệnh cho Tuyệt Bích Nhi, tôi nghĩ cậu chắc cũng không giúp được gì đâu.

Giang Ly trong nháy mắt cảm thấy giọng nói này có chút cứng rắn, nhưng hần cũng không nói thẳng: - Tôi cũng đã gặp qua Huyền Hồ, y cố gắng thôi miên tôi, nhưng không thành công, tôi cũng chăm chỉ nghiên cứu thôi miên, cũng học qua, tin rằng sẽ có sự trợ giúp nhất định với Tuyệt Bích Nhi.

- Hừm... Quản lý Lôi Đông đột nhiên chấn động, gã nghĩ đến vụ án xảy ra ngày hôm đó, gã lập tức chạy đến đồn cảnh sát, dùng quan hệ hỏi thăm chút tình tiết vụ án, mới biết tình hình vô cùng hiểm ác, cuối cùng hai mắt Huyền Hồ bị mù, là do thần kinh đại não tổn hại gây nên, rất có khả năng có liên quan đến Giang Ly.

Một câu nói này, gã lập tức coi trọng nói: - Giang Ly, nếu cậu có thể giúp Tuyệt Bích Nhi tiểu thư chữa khỏi bệnh, tập đoàn Tuyết thị chúng tôi tất có hậu tạ! Nhưng, để chữa khỏi chứng bệnh này, tập đoàn Tuyết thị chúng tôi không biết đã mời bao nhiêu chuyên gia tâm lý, Thôi miên sư, đều không làm được gì, cậu có cách thật, chúng tôi có thể đáp ứng tất cả điều kiện của anh.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 19: Chữa Bệnh Cho Tuyệt Bích Nhi

- Cái này tôi biết, tôi có nắm chắc, dù sao tôi cũng là người chưa bị Huyền Hồ thôi miên. Giang Ly lấy thứ này ra trước để nắm chắc lấy quản lý Lôi Đông.

Hần hiểu kỹ năng đàm phán.

Dù sao hần cũng chỉ là giải cứu Tuyệt Bích Nhi một lần, tập đoàn Tuyết thị hậu tạ hần mười nghìn Tinh nguyên, cũng đã huê rồi, cũng không còn chút giao tình gì nữa.

- Cậu lên sân thượng, tôi lập tức cho xe đến đón anh. Lôi Đông lập tức nói: - Nói vị trí của anh đi.

- Được! Giang Ly vội vàng báo vị trí của mình qua đó.

Đã lên đến sân thượng rồi, khoảng nửa tiếng sau liền nhìn thấy một chiếc ô tô phi hành từ phía xa bay đến dừng lại trên sân thượng, lớn hơn nhiều so với những chiếc xe con bình thường, là hàng hiệu mà người giàu có mới có thể mua được.

- Là Giang Ly? Một thanh niên mặc áo đen, đeo kính râm, dáng người khôi ngô từ trên xe nhảy xuống.

- Vâng, Giang Ly gật đầu.

- Tôi là Tuyệt Phong, đến đón anh.

Khí chất trên người Tuyệt Phong dừng mãnh, vừa nhìn chính là người có lực sinh mệnh cực mạnh, nhưng mới có 27-28 tuổi, là người trưởng thành, gã giờ tay ra.

Răng rắc...

Lập tức, Giang Ly cảm thấy một nguồn sức mạnh như một cây kim sắt hung hăng nghiền ép.

- Thăm dò sao? Hần mỉm cười, cánh tay cũng không nhúc nhích, liền đâm ra bên ngoài, âm thầm thi triển một thủ pháp trong Tâm Linh Đại Đế Ấn, năm ngón khẽ động, các đốt trong ngón tay dường như có sấm sét, giống như võ học cổ xưa Chưởng Tâm Lôi.

Thủ pháp của Tâm Linh Đại Đế Ấn rất nhiều chỗ đều kết nối với võ học, uy lực cực lớn, nếu vận dụng trong võ học, trực tiếp có thể thông thần, nhưng bây giờ Giang Ly chỉ hiểu chút ít, không thể sử dụng trong thực chiến.

Ong...

Cánh tay Tuyết Phong nhúc nhích, lập tức buông ra, phản ứng rất nhanh, nếu không một cánh tay của gã đã bị nát bấy rồi.

- Thật lợi hại! Tuyết Phong biến sắc:

- Đây thực sự chỉ là học sinh cấp ba sao? Gã 27 tuổi, Giang Ly bây giờ mới 17 tuổi, tu luyện thể thuật so với Giang Ly cũng lâu hơn mười năm khổ công, hơn nữa 27 tuổi là khi thể lực mạnh nhất, nếu như Giang Ly đến 27 tuổi, thì sẽ mạnh như nào?

- Lực sinh mệnh của người này chắc hẳn cũng không kém gì Trương Nhạc, trong xã hội cũng coi là người nổi bật. Giang Ly mau chóng đoán được thực lực của Tuyết Phong.

- Thực lực rất mạnh. Tuyết Phong sắc mặt có chút âm lãnh: - Giang Ly, lên xe đi.

Lên xe rồi, đóng cửa lại, bụp! Ô tô bay lên không trung, kéo theo một đường trắng dài, chỉ nhìn thấy các tòa nhà cao tầng phía dưới dần biến mất, chốc lát sau liền lái xa khỏi nội thành, đến ngoại ô, trong này hoàn toàn là khu biệt thự của những nhà giàu có.

Có người giàu, thậm chí sở hữu cả một ngọn núi, thanh sơn lục thủy, đâu đâu đều là cảnh tượng xa hoa.

Lúc trước, tiêu chí của người giàu đều là có được biệt thự riêng của mình, nhưng bây giờ, phú hào thực sự, đều có ngọn núi riêng của mình, trên núi xây biệt thự, bãi ô tô phi hành, thậm chí cả thác nước nhân tạo.

Mỗi một phú hào có ngọn núi riêng của mình, tài sản đều hơn trăm triệu, bọn họ mới không ở trong đô thị huyên náo.

Một ngọn núi vài chục km, có ngọn núi, hoàn toàn là do sức người tạo nên, thậm chí cây cối, nước non, sơn tuyền trên đó đều là do sức người làm ra.

Thời đại đất nước của hơn hai trăm năm trước, con người đã bắt đầu lấp biển xây nhà, hướng chỉ là bây giờ? Bây giờ con người ra khỏi tình cầu, khoa học kỹ thuật phát triển, đây đều là những đồ chơi nhỏ.

Con người mới là 'tự nhiên chi linh' vĩ đại, dời sông lấp biển.

Bây giờ là ban đêm, nhưng mỗi một ngọn núi đều đèn đuốc sáng trưng, không thua gì thành thị, tiêu tốn nguồn điện khổng lồ.

Giới bất động sản lúc trước là xây nhà, bây giờ giới bất động sản là dựng núi, bán cho phú hào, tự mình đi trùng tu lấp đất, nguyên nhân phú hào thích mua núi là vì 'người' kết hợp với 'núi', mới là 'tiên'.

Ô tô phi hành đến đỉnh một ngọn núi, Giang Ly liền nhìn thấy cả ngọn núi đều đã được trùng tu lại, đâu đâu cũng là đình đài lầu các, hoa tươi đua nở, kiến trúc khoa học viễn tưởng đứng vững trên đỉnh núi, có thể quan sát toàn bộ dãy núi, đâu đâu cũng là sơn tuyền nước chảy, chim hót hoa nở, còn có nhân viên quản lý.

Ngọn núi này, ít nhất cũng phải có mấy nghìn nhân viên quản lý, chẳng khác nào một công ty lớn.

- Đây mới là nơi cho phú hào ở.

Giang Ly cảm thán một câu, ô tô hạ xuống, dừng trên bãi đỗ xe cực lớn, lập tức có người liền đến nhận xe.

Là quản lý Lôi Đồng, gã xem ra có địa vị khá cao trong tập đoàn Tuyết thị.

- Giang Ly, cậu thực sự chắc chắn có thể chữa khỏi cho Tuyết Bích Nhi tiểu thư? Vừa gặp, gã liền đi thẳng vào vấn đề, tuyệt đối không nhiều lời.

- Bệnh trạng của Tuyết Bích Nhi tiểu thư như nào? Có phải thần kinh suy nhược? Cả đêm mất ngủ, hay gặp ác mộng, tâm lực tiêu tụy, thuốc ngủ cũng không có tác dụng gì? Giang Ly hỏi thăm.

Hắn đọc nhiều sách thời miên như vậy, các loại kiến thức sớm đã thuộc lòng, biết thương tổn tinh thần khi ép thời miên tạo thành rốt cục có triệu chứng như nào.

- Đúng vậy, đúng vậy. Lôi Đồng lập tức nói: - Tuyết Bích Nhi tiểu thư chính là có triệu chứng như vậy, đặc biệt là ngày nào cũng mất ngủ, cho dù dùng thuốc ngủ cũng mê man trong ác mộng mà tỉnh lại, bây giờ tiêu tụy lắm rồi.

Thần kinh suy nhược, mất ngủ, ác mộng liên miên, những thứ này đều là triệu chứng về mặt tinh thần, rất khó chữa trị. Y học hiện đại chữa bệnh tật trên thân thể rất lợi hại, nhưng chữa bệnh tâm lý, suy yếu về mặt linh hồn thì lại tương đối kém cỏi.

“Nếu như vậy, chỉ cần để Tuyết Bích Nhi tiểu thư ngày ngày đạt chất lượng giấc ngủ hài lòng, sức miễn dịch của bản thân tăng cao là được rồi.” Giang Ly trong lòng thầm nghĩ.

Nhìn thấy bộ dạng vô cùng tự tin của hần, quản lý Lôi Đông bán tín bán nghi nói: - Vậy tôi dẫn cậu đến gặp Tuyết Bích Nhi tiểu thư.

- Mời dẫn đường.

Chỉ chốc lát sau, mấy người liền đi đến một biệt thự trên đỉnh núi, đứng trong thang máy, đi đến tầng cao nhất.

Là một căn phòng cực rộng, căn phòng này tứ phía đều là kính, từ bên trong có thể nhìn thấy rõ cảnh tượng bên ngoài, còn người bên ngoài thì căn bản không thể nhìn thấy bất cứ vật gì bên trong.

Tầm mắt bao quát non sông.

Bố trí trong phòng rất ấm cúng, có chỗ có nhân vật hoạt hình đồ chơi, trong phòng có một mùi thơm nhẹ nhàng, Giang Ly vừa bước vào, người thấy mùi hương này tinh thần liền chấn động.

Trên bàn sách trong phòng, có đặt một lư hương bằng gỗ, trên lư hương có đốt nén hương màu vàng kim, nén hương này rất đắt.

- Kim xạ xà hương.

Cây hương này, một gram cũng hơn nghìn Tinh nguyên.

Được chế tác từ mật rắn quái vật Kim Xạ Xà, chỉ có khu Tinh Anh mới có, công năng là an thần bổ não, thậm chí có thể phụ trợ tâm linh người tu luyện an định lại, có cơ hội đột phá Ngũ say.

Trên giường, có một thiếu nữ đang nằm, khuôn mặt tiều tụy, mắt lõm sâu, thỉnh thoảng lại dùng tay nắm chặt lấy chăn, rõ ràng là trong lòng bất an.

Đây chính là Tuyết Bích Nhi, rất khác với bộ dạng phong nhã hào hoa ngày đó, thực sự đã biến thành người khác.

- Chị à, đừng sợ, có em ở đây rồi.

Trong phòng, còn có một thiếu nữ khác, 17-18 tuổi, quay lưng về phía Giang Ly nên hần không nhìn rõ, nhưng dáng người có thể nói là hoàn mỹ.

- Không... tôi sợ, đừng đến, đừng đến. Tuyết Bích Nhi toàn thân đầm mồ hôi, từ trong ác mộng tỉnh lại, khí tức suy yếu, tinh thần thất thường.

- Mọi người vào đây làm gì? Thiếu nữ nghe thấy có âm thanh, lập tức quay người lại: - Không biết chị tôi cần phải nghỉ ngơi sao?

- Tuyết Linh? Không ngờ là Tuyết Linh? Là một trong tứ đại nữ thần của trường.

Tứ đại nữ thần của trường rất nổi tiếng.

Lạc Hàm, Lộ Diêu Diêu, Tuyết Linh, Văn Thường Thường.

Các cô ai cũng đẹp như tiên, gia thế đều là phú hào hơn trăm triệu, hơn nữa thành tích bản thân cũng cực kỳ tốt, bất cứ ai chỉ cần theo kịp, cũng bớt đi phần đầu hơn trăm năm.

- Tuyết Linh tiểu thư, vị này là Giang Ly, khi tham gia nhiệm vụ phòng cảnh sát, đã cứu Tuyết Bích Nhi tiểu thư từ trong tay Huyền Hồ. Quản lý Lôi Đông vội giải thích: - Lần này, cậu ta đến xem bệnh tình của Tuyết Bích Nhi tiểu thư, nói có cách chữa.

- Giang Ly? Có cách chữa sao? Tuyết Linh lập tức đứng dậy, lạnh lùng đánh giá: - Em trai Giang Đào của anh tôi cũng từng nghe nói, là thiên tài. Nhưng anh dường như cũng không được tốt lắm. Lúc trước cứu chị tôi là may mắn, muốn tìm cơ hội tiếp cận chị tôi thì đừng có nằm mơ, một câu, anh cần bao nhiêu tiền?

- Tuyết Linh tiểu thư, tôi không hiểu cô đang nói gì. Giang Ly rất bình tĩnh, hần cũng đã hiểu ý của Tuyết Linh, là nói mình nịnh nọt lấy tiền.

- Anh không hiểu? Tuyết Linh cười nhạt nói: - Em trai của anh theo đuổi Lộ Diêu Diêu, đơn giản cũng chỉ là muốn lấy được chút tài nguyên mà thôi. Tình hình nhà anh tôi biết rất rõ, hai anh em anh cũng chẳng khác nhau là mấy, bắt được cơ hội, liều mạng trèo lên, nhưng cuối cùng cơ duyên của anh lại trùng hợp cứu được chị tôi, tôi còn cho tiền anh, chủ ý trong đó cũng đừng nghĩ nữa, chị tôi cũng đáng thương lắm rồi, anh còn lợi dụng cơ hội này tiếp cận với chị ấy sao?

Nghe thấy ngữ khí của Tuyết Linh không khách khí như vậy, Giang Ly cũng không tức giận:

- Cô cho là như vậy, tôi đang lợi dụng cơ hội này để trèo lên sao?

- Nếu không thì anh cho là như nào? Tuyết Linh ngẩng đầu nói:

- Bệnh của chị tôi, trong nhà cũng không biết mời bao nhiêu Thôi miên sư, bác sĩ tâm lý, dùng bao nhiêu thuốc thang, đều không chữa khỏi, anh có thể

chữa khỏi sao? Anh cho rằng anh là ai? Trong trường, thành tích lực sinh mệnh của anh hình như là 0.7.

- Điều này, cô nghi ngờ cũng đúng. Giang Ly cười: - Thế này đi, chúng ta đánh cược, nếu tôi không chữa khỏi cho Tuyết Bích Nhi tiểu thư, thì tùy cho cô xử lý, còn nếu tôi có thể chữa khỏi, thì cô cần phải đáp ứng một điều kiện của tôi.

- Tùy tôi xử lý? Tuyết Linh liếc nhìn: - Bây giờ là xã hội pháp chế, tôi chẳng lẽ lại có thể giết được anh sao?

- Lực sinh mệnh của tôi như này mà 0.7 sao?

Giang Ly đơn giản gãy ngón tay một cái, gợn tay ra, nhanh như gió, giống như thiên hoa loạn trụ, khiến người ta hoa mắt, mang theo từng chuỗi tàn ảnh, nhìn thủ thế liền có cảm giác khiến đầu óc người ta choáng váng.

- Hà? Tuyết Linh cuối cùng cũng lộ cảm xúc, cô không ngờ thần trí lại mơ hồ, thậm chí đầu lười, liền khôi phục lại: - Đây là thủ pháp thôi miên?

- Không tệ.

Giang Ly trong lòng cũng thầm kinh ngạc, vừa này thủ pháp mà hắn thi triển ra là một thủ thế thôi miên trong Tâm Linh Đại Đế Ấn, ngón tay liên tục lắc lư, làm giống như thiên hoa loạn trụ, mà quái kinh dị, còn Tuyết Linh thì chỉ có chút thất thần.

Có thể thấy được tu hành lâm linh của Tuyết Linh cường đại.

Rất có thể cảnh giới tâm linh cũng giống như hắn, là giai đoạn thứ hai của Ngũ say.

Dù sao lực sinh mệnh của Tuyết Linh trong trường cũng xếp Top 10, cao hơn hẳn nhiều, cũng đã đạt đến 1.

Lần này mặc dù chưa thôi miên Tuyết Linh, nhưng khiến cô biết thực lực của mình.

- Được, chỉ cần anh có thể chữa khỏi bệnh cho chị tôi, tôi có thể cho anh một khoản tiền lớn. Tuyết Linh yêu thương nhìn chị gái mình:

- Chị tôi rất đáng thương, anh nếu như làm tổn hại đến chị ấy, tôi sẽ coi như anh phạm pháp, cũng sẽ không khách khí với anh.

- Tôi sao có thể làm cô ấy tổn thương được chứ? Giang Ly nói:

- Bộ thủ pháp thôi miên mà tôi học đã tiến hành thực nghiệm trên người em gái rồi, rất an toàn, bây giờ em gái tôi tinh thần càng ngày càng tốt, hơn nữa, khi tôi chữa bệnh cho Tuyết Bích Nhi tiểu thư, mọi người có thể đứng bên quan sát, có thể có sai lầm gì chứ?

- Vậy thì bắt đầu đi. Tuyết Linh vội giục: - Hi vọng trị liệu của anh có khỏi sắc.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Ấn Ra Bệnh Trừ

- Là anh... tôi nhớ ra anh rồi, chỉ có điều vẫn bị bệnh, không đích thân đến cảm ơn anh được. Hôm đó nếu không phải anh đánh thức tôi, tôi cũng không biết bị bắt cóc như nào. Bộ dạng Tuyết Bích Nhi rất yếu ớt, nhưng vẫn có giáo dưỡng, biểu hiện bộ dạng tiểu thư khuê các hiền từ, khí chất rất tốt.

- Không lần lo lắng, hôm nay tôi đến chữa bệnh giúp cô, xin cô tin vào tôi. Giang Ly cũng hi vọng cứu vớt được người con gái này.

- Uhm, tôi tin anh. Thân hình Tuyết Bích Nhi hơi nhúc nhích một chút, giống như người sắp chết vớ lấy được phao cứu mạng vậy: - Cần tôi phối hợp với anh như nào?

- Bây giờ chất lượng giấc ngủ của cô là bao nhiêu? Giang Ly hỏi thăm.

- Rất kém, kiểm tra mỗi tối đều là 0. Tuyết Linh lấy dụng cụ ra: - Cả đêm đều mơ ác mộng, não bộ hoạt động kịch liệt, cho dù mời Thôi miên sư sơ cấp đến, cũng chỉ khiến giấc ngủ của chị tôi đạt đến 20, vẫn tối tệ như cũ.

Giấc ngủ 60 điểm mới đạt chất lượng, 20 điểm kia là trạng thái mất ngủ nặng.

Còn 0, quả thực đúng là tự sát mãn tính.

- Các cô không mời mời Thôi miên sư trung cấp sao? Giang Ly hỏi.

- Thôi miên sư trung cấp? Tuyết Linh lắc đầu:

- Đâu dễ dàng như vậy, cả Tinh Hoa thành cũng không có, phải đi ra ngoài mò, mấy hôm trước có liên hệ với một người, nhưng ông ấy lại tạm thời có việc không đến được.

Thôi miên sư trung cấp, ít nhất đều là cường giả tự thân có thể Nhập định, sau đó thông qua vô số lần tu hành khắc khổ, nhất cử nhất động đều có sức cảm hóa mãnh liệt, nhân vật như này vốn dĩ là phú hào, sao có thể tùy tiện thay người chữa bệnh được? Huống chi phí thuê bọn họ cũng rất đắt đỏ. Quan trọng hơn chính là, bản thân bọn họ là người trong quân đội, phục vụ chính phủ, bình thường cũng không lộ diện.

Tuyệt gia mặc dù giàu có, nhưng muốn mời người như này cũng không dễ gì, bọn họ có thể liên hệ được Thôi miên sư trung cấp, cũng đã có mặt mũi lắm rồi.

Giang Ly trong lòng hiểu rõ.

Hắn biết rõ, dựa vào năng lực hiện tại, thì không thể nào chữa khỏi bệnh do tâm linh tạo thành của Tuyết Bích Nhi.

Huyền Hồ mãnh liệt kích thích tinh thần, khiến cô đêm đêm gặp ác mộng, Thôi miên sư sơ cấp căn bản cũng bất lực. Vì năng lực bản thân của Huyền Hồ, rất có khả năng đã tiếp cận gần đến Thôi miên sư trung cấp rồi.

Nhưng nếu như hắn bất chấp nguy hiểm, mình tương Nỗ vũ trụ, rồi kết hợp với Tâm Linh Đại Đế Ấn, hai cái này kết hợp lại, thì hi vọng cũng lớn.

Tâm Linh Đại Đế Ấn không cần mình tương cũng đã rất thần kỳ, nếu cộng thêm mình tương nữa thì sẽ đạt đến trình độ như nào?

Giang Ly thực sự cũng không tương tượng ra nổi, hắn muốn làm thí nghiệm một lần.

Đương nhiên hắn không thể tổn hại tế bào não của mình, vì vậy đã nói ra yêu cầu.

- Bạn học Tuyết Linh, khi tôi chữa bệnh rất hao phí tế bào não và tinh thần, hi vọng cô có thể cung cấp cho tôi được phẩm dinh dưỡng cao.

- Cái này thì không vấn đề gì. Tuyết Linh nói với quản lý Lôi Đông:

- Đi, lấy thuốc dinh dưỡng Lục Thần đến đây. Chỉ cần anh có thể trị khỏi bệnh cho chị tôi thật, thì cho dù là thuốc cấm cao cấp hơn, Nguyệt Linh Chi Tinh tôi cũng có thể cung cấp cho anh.

- Nguyệt Linh Chi Tinh?

Giang Ly nghe đến thứ này, liền liếm liếm môi.

Cổ đại có một từ ngữ gọi là Nhật Nguyệt tinh hoa.

Khoa học kỹ thuật hiện đại đã nghiên cứu ra được là thứ gì.

Tập đoàn Nhật Nguyệt chính là chuyên dùng sinh vật công nghệ cao, trên căn cứ trên mặt trăng, dùng các loại dược vật, hấp thụ một loại xạ tuyến trong mặt trăng, đem xạ tuyến ánh trắng kia ngưng tụ thành thực thể, ánh trắng như nước, sau khi cho người ta dùng, có thể đạt được hiệu quả thoát thai hoán cốt.

Con người dưới mặt trăng, tắm rửa ánh trắng, cảm thấy tinh thần sáng khoái, điều này thực ra chính là ánh trắng phản xạ ánh sáng mặt trời, cộng thêm một loại xạ tuyến có trong bản thân tọa thành tinh lạng sâu trong lòng.

Tập đoàn Nhật Nguyệt đem Nhật Nguyệt tinh hoa trong truyền thuyết dùng kỹ thuật hiện đại chính thức chế tạo ra.

Đương nhiên, Nhật Nguyệt tinh hoa đối với tinh thần con người có một loại công năng sinh ra ảo giác, giống như hút thuốc phiện vậy, sẽ gây nghiện, hơn nữa còn mạnh hơn nghiện heroin nhiều lần, cho nên chỉ có những người có thể tiến vào Ngũ say mới có thể dùng.

Trên thị trường cũng không bán, chính phủ cấm, chỉ có đến chợ đen mới có thể mua được.

Tập đoàn Lục Thần, chính là một công ty con của tập đoàn Nhật Nguyệt, có thể thấy tập đoàn Nhật Nguyệt lớn mạnh cỡ nào.

Nguyệt Nguyệt tinh hoa trong chợ đen ít nhất cũng cần 150 nghìn một ống.

Nguyệt Nguyệt tinh hoa chia làm hai loại, một loại là Nguyệt Linh Chi Tinh, một loại là Nhật Linh Chi Tinh.

Nguyệt Linh Chi Tinh chỉ cần Ngũ say là có thể hấp thụ, còn Nhật Linh Chi Tinh càng lợi hại hơn, cần người Ngũ say đến giai đoạn thứ ba mới có thể hấp thụ được.

Giang Ly cho dù có tiền cũng không có được, cần phải đến chợ đen nguy hiểm để mua.

Chỉ chốc lát sau, quản lý Lôi Đông liền cầm lấy mấy chục ống chất dinh dưỡng, cùng lúc đó, gã còn lấy một cái hộp đến, trong hộp có chất lỏng trong suốt, giống như ánh sáng đang lưu động, Giang Ly sững sờ nhìn, hình như trong đó có giam giữ ánh trắng lại vậy.

- Đây chính là Nguyệt Linh Chi Tinh? Thật đẹp. Hắn thắm nuốt nước miếng.

- Bình nhỏ này chính là Nguyệt Linh Chi Tinh, 10gr, 150 nghìn Tinh nguyên. Tuyết Linh nói: - Bây giờ tôi có thể cho anh 1gr, trộn lẫn với thuốc dinh dưỡng, bổ sung thể năng của anh, khiến lực sinh mệnh của anh đạt đến đỉnh phong thịnh vượng nhất, như vậy anh có thể toàn tâm chữa bệnh cho chị tôi, nhưng, hợp đồng này anh vẫn phải ký, nếu anh không thể khiến chị tôi có chuyển biến tốt hơn, thì cần phải bồi thường.

- Được.

Mặc dù điều kiện có hơi hà khắc một chút, nhưng Giang Ly quyết định đánh cuộc ván này.

Hắn nhìn Tuyết Linh lấy một giọt nhỏ Nguyệt Linh Chi Tinh từ trong bình ra, nhỏ vào trong chất dinh dưỡng, sau đó đưa cho hắn.

- Cô gộp 30 ống chất dinh dưỡng lại. Giang Ly dứt khoát, nhìn thấy bên cạnh có ly nước, lấy đến, trực tiếp đổ ống ọc xuống, thành một ly lớn.

- Anh làm như vậy không sợ quá thừa chất dinh dưỡng sao? Tồn hại đến thân thể? Tuyết Linh khiếp sợ: - Thứ này, bất luận thể năng tiêu hao nhiều như nào, một ngày cũng chỉ cần một ống.

- Cái này cô không cần quan tâm, dù sao ký giao kèo rồi, tôi có chuyện gì cũng không cần cô chịu trách nhiệm. Giang Ly một ngụm lớn uống cạn, nuốt chửng, ừng ực.

Lập tức cảm giác được một dòng nước ấm mãnh liệt đang chảy xung quanh thân thể, dường như muốn nổ nát thân thể hắn ra.

Thật giống như một con quỷ đói khát đột nhiên nhìn thấy đồ ăn, từng miếng lớn nuốt hết, kết quả dạ dày bị trương phồng nổ tung mà chết.

Nếu như người khác uống một ngụm lớn, tuyệt đối sẽ thừa dinh dưỡng, khiến chức năng thận suy kiệt, thậm chí tế bào hoại tử, xuất hiện các loại bệnh tật. Vì loại chất dinh dưỡng này, trực tiếp bị cơ thể người hấp thu, không giống với đồ ăn.

Nhưng hắn lại khác, vốn dĩ tiềm năng sinh mệnh đã tiêu hao quá lớn, bây giờ đang cần bổ sung, uống càng nhiều, tiềm năng sinh mệnh của hắn mới có thể từng giọt bổ sung trở lại.

Thương tổn trước khi do thai tức tạo nên, nhất định phải có lượng lớn chất dinh dưỡng mới có thể bổ sung lại được.

Quả nhiên, sau khi uống xong, hắn liền cảm thấy tế bào thân thể mình đang ngo ngoáy, đại lượng hấp thu số dinh dưỡng kia, cả người không có bất kỳ không khỏe nào, mà lại rất thoải mái, nhất là cảm giác mát ạch không gì so sánh nổi trong đó, dâng lên đại não, thần kinh kích thích mãnh liệt khiến hắn lơ lửng bay bổng, muốn đón gió mà nhảy múa.

- Quả nhiên là Nguyệt Linh Chi Tinh, có tác dụng lớn với thân thể, nhưng ảo giác tinh thần tạo thành quá mạnh, não vũ trụ, minh tướng!

Giang Ly lập tức bắt đầu minh tướng, quả nhiên tế bào não sinh động hơn mười lần, nhưng cũng không có cảm giác chảy máu mũi.

Lượng lớn dinh dưỡng đang tiêu hao, trong lỗ chân lông trên người Giang Ly thấm thấu ra sương trắng, toàn thân dường như đang hô hấp.

- Tuyết Bích Nhi tiểu thư, cô nhìn tay tôi nhé? Giang Ly đột nhiên gào to, giống như sư tử rống, âm thanh uy nghiêm, xua tan tà ác.

Tuyết Bích Nhi chấn động, quả nhiên bừng tỉnh, tinh thần phấn chấn.

Giang Ly đột nhiên hai tay kết ấn nhanh như gió, giống như bướm bướm trong bụi hoa vui mừng tung cánh, mang theo sức cuốn hút mê mị động lòng người.

Tuyết Bích Nhi liền nhìn thẳng.

Cả người hô hấp đều đặn hơn nhiều.

- Hà? Tuyết Linh cũng nhìn chăm chăm vào Giang Ly, xem hắn muốn làm gì, chữa bệnh ra sao, không ngờ hắn đột nhiên hai tay kết ấn, tốc độ cực nhanh, tư thế đẹp đẽ, không nhìn được cũng ngại người nhìn, tâm thần đều bị hấp dẫn.

- Thủ thế thôi miên thật lợi hại. Cô muốn nhìn rõ thủ thế của Giang Ly, nhưng ánh mắt tập trung lên trên, không ngờ tinh thần lại bị hấp dẫn, lại trở nên mơ hồ.

Cô lập tức nhắm mắt lại, không dám nhìn tiếp nữa.

Nhưng trong tai lại truyền đến tiếng gió kết ấn, không ngờ khiến cô cũng có chút hương vị bị thôi miên.

- Cái gì? Thôi miên sóng âm? Cô chấn động, hai tay bịt lỗ tai, lúc này mới cảm giác ổn hơn chút.

Vù vù vù...

Đã hơn mấy chục phút, âm thanh biến mất.

Cô chợt mở to mắt, phát hiện Giang Ly đầu đắm mồ hôi, toàn thân không còn chút sức lực nào, còn Tuyết Bích Nhi nằm trên giường thì chìm vào giấc ngủ say, sinh mệnh vô cùng ổn định đến dị thường, hô hấp theo nhịp dài, nhịp tim đập thư giãn.

- Cái gì?

Tuyết Linh vô cùng lợi hại, xếp Top 10 trong trường, tinh thông tất cả môn học nào, nhất là biết rất rõ về đặc thù sinh mệnh.

- Mỗi lần chị ngủ, đều hô hấp gấp gấp, tim đập rất mạnh, ác mộng tiêu hao tinh khí thần của chị ấy, bây giờ lại ổn định như này... Cô vội vàng lấy dụng cụ ra, tiến gần đến người chị, bắt đầu đo lường.

Chỉ đo trong chốc lát, hiện ra rõ ràng một dòng chữ:

- Đặc thù sinh mệnh ổn định, chất lượng giấc ngủ, 100 điểm.

- Rõ ràng là ngủ say rồi! Tuyết Linh vui mừng quá đổi:

- Cái này quả thực chính là kỳ tích! Chúng tôi thậm chí mời một vị Thôi miên sư sơ cấp, ông ta nói bị Huyền Hồ làm tổn thương rồi, thần kinh hao tổn, ông ta không thể nào dùng thuật thôi miên xóa đi tổn thương do tiềm thức tạo thành của Huyền Hồ gây ra cho chị, anh sao có thể làm được vậy?

Giang Ly chỉ cười cười, lần này hần toàn lực ứng phó, tốc độ kết ấn cũng nhanh hơn trước rất nhiều, thủ thế như mộng, kết hợp với minh tướng của mình, tạo thành một sức cảm hóa cực cường đại, tư thế thủ ấn của hần, sẽ khắc sâu trong đầu Tuyết Bích Nhi, nhiều lần hồi tưởng.

Tư thế của Tâm Linh Đại Đế Ấn, cách khởi động là bất động như núi, nguy nga sừng sững, một tay vuốt ve khoảng không, lúc trước Giang Ly nhìn thấy tư thế này, liền cảm thấy vô cùng khoan thai điềm tĩnh, diệt tà ma, trừ khủng bố, tâm ma bất sinh, quả thực giống như Đại Phật Đà trấn áp tất cả, khiến người ta có cảm giác vô cùng an toàn.

Giang Ly tinh tu môn tuyệt học này, dần dần tu luyện được khí thế và sức cảm hóa, đánh sâu vào tiềm thức của đối phương, tất nhiên có hiệu quả.

Thuật thôi miên của hần mặc dù trải qua thời gian dài tu luyện, tu hành, khảo nghiệm như này, nếu kết hợp với minh tướng Nảo vũ trụ, tuyệt đối có thể đạt đến trình độ Thôi miên sư sơ cấp.

- Tuyết Linh tiểu thư, bệnh của chị cô chủ yếu là bị kinh hải quá độ, thần kinh suy nhược, bây giờ bị tôi thôi miên rồi, tuyệt đối không có vấn đề gì. Giang Ly cũng nhìn đặc thù sinh mệnh của Tuyết Bích Nhi: - Không lâu nữa, cô ấy sẽ tự tỉnh lại, chúng ta không cần phải đánh thức cô ấy, ra ngoài thôi.

- Được được... Tuyết Linh sụt nữa bật khóc, là vui đến phát khóc.

“Cũng may, Tâm Linh Đại Đế Ấn quả nhiên có tác dụng kinh khủng, trấn tâm ma, ổn định tinh thần, chữa bệnh mới có hiệu quả...” Giang Ly cũng thả lỏng thở phào một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Chợ Đen Ngâm

Hai người đi ra bên ngoài, giám đốc Lôi Đông đi tới đi lui trên hành lang, trong lòng rất lo lắng, sợ có chuyện gì xảy ra: - Tiểu thư Tuyết Linh, thế nào?

- Tốt rồi, chị tôi đã ngủ say rồi. Tuyết Linh nói: - Chú đi ra ngoài, tôi muốn nói chuyện với Giang Ly một mình.

- Vâng!

Trên mặt Lôi Đông hiện ra sự vui mừng khó tả, người mình đề cử đã làm được việc, lập được công lao lớn này chắc chắn Tuyết gia sẽ không bạc đãi mình.

- Giang Ly, lần này thật sự cảm ơn anh Tuyết Linh dụi mắt, nhìn chị bên trong ngủ thật say, rất vui mừng.

- Đừng có vui mừng quá sớm. Giang Ly ngưng trọng nói: - Máy giờ nữa, tiểu thư Tuyết Bích Nhi sẽ tỉnh lại, trước tiên cần kiểm tra tình hình sức khỏe của cô ấy. Cô ấy bị thương rất nghiêm trọng, có lẽ tôi phải thường xuyên tiến hành việc thôi miên trị liệu cho đến khi tinh thần của cô ấy ổn định hoàn toàn.

- Không sao cả. Tuyết Linh cầu còn không được: - Anh nói đi, anh có cần gì không.

- Tôi không có yêu cầu gì cả. Giang Ly nói: - Lúc trước tôi chỉ muốn tìm việc làm, lại nghe thấy tiểu thư Tuyết Bích Nhi không khỏe, liền tới xem sao; tôi vừa học qua thuật thôi miên, hiện giờ bước đầu trị liệu hiệu quả cũng khá tốt. Cô chỉ cần mỗi lần điều trị cung cấp đủ dinh dưỡng cho tôi là được, tiền trị liệu tính theo giá của Thôi miên sư sơ cấp.

Giang Ly nói rất có tình có lý.

Hắn chỉ yêu cầu dùng tay nghề của mình đổi lấy tiền, đôi bên cùng có lợi.

Đây là làm việc đường đường chính chính.

- Cậu muốn kiếm tiền?

Ánh mắt Tuyết Linh khẽ động: - Thuật thôi miên của anh học từ đâu vậy? Đúng là thâm tàng bất lộ nha!

- Tôi học được trên mạng nhưng bài viết kia bị xóa rồi. Giang Ly lấy cớ.

Tuyết Linh nói: - Như vậy, cậu cứu chị tôi, tôi trả cậu một trăm ngàn tinh nguyên, mỗi ngày cậu tới thôi miên một lần, thôi miên cần dinh dưỡng, tôi sẽ cung cấp đến khi chị ấy khỏi thì thôi.

- Tốt quá! Giang Ly nghe thấy vậy rất vui vẻ.

Một trăm ngàn tinh nguyên với Giang Ly là một số tiền lớn.

Có thể mua được vô số thuốc bổ và dược vật.

"Có một trăm ngàn tinh nguyên mình thậm chí có thể mua được cả một số loại thuốc cấm ở chợ đen!"

Giang Ly suy nghĩ.

Chợ đen là nơi rất phức tạp, nó là một hệ thống khổng lồ, chuyên môn đầu cơ trục lợi các loại súng ống, cơ giáp, thậm chí các loại dược phẩm được lấy ra từ khu Tinh anh, nghe đồn chỉ cần đủ tiền thậm chí có thể mua được cả nước thuốc Gen.

Đây là chợ phi pháp nhưng sau lưng lại có những kẻ tai to mặt lớn trong quân đội làm trùm buôn lậu.

Tuy nhiên, chợ đen không ở thành phố Tinh Hoa mà ở một thành phố khác tên "Khư Hoa". Đây là một thành phố nằm trên đồng đồ nát, vô cùng hỗn loạn, là một phế tích chiến tranh còn sót lại, độ phóng xạ rất cao. Sau này, thành phố được cải tạo, cường độ phóng xạ suy giảm rất nhiều nhưng cơ quan Chính phủ cũng không ở đó.

Dần dà, tòa thành thị này trở thành nơi ngư long hỗn tạp, trị an lộn xộn, hình thành chợ đen.

Hễ là những thành phố có chữ "Hoa" đều là lãnh thổ của nước "Hoa" trước kia.

Giang Ly tìm thấy trên mạng, thềm chảy nước dãi những loại thuốc cấm.

- Tôi nghỉ ngơi một chút, vừa nãy thiếu chút nữa ngất rồi. Giang Ly ngồi xuống, bắt đầu điều tức, dù sao ở đây cũng rất an toàn, hắn dần dần tiến nhập Ngũ say.

- Lợi hại, bất cứ lúc nào, ở đâu cũng có thể tiến vào Ngũ say, giai đoạn thứ hai? Loại tu hành tâm linh này ở trường học không có quá mười người có thể thực hiện? Tuyết Linh âm thầm kinh ngạc chỉ có thể yên tĩnh chờ đợi.

Hai giờ sau, trong phòng ngủ truyền tới giọng nói: - Tuyết Linh, Tuyết Linh

- Em đây chị!

Tuyết Linh vội đi vào trong phòng, tốc độ cực nhanh; khiến Giang Ly cảm thấy rất lợi hại.

Nháy mắt, sau khi Tuyết Bích Nhi tỉnh lại hắn cũng mở to mắt.

Tuy bị vùi trong giấc ngủ sâu, nhưng nhờ tâm linh cảm ứng đối với bên ngoài dù là gió thổi cỏ lay hắn cũng biết; hắn còn nhạy cảm hơn cả hệ thống phản xạ của loài khi.

- Sinh mệnh lực của Tuyết Linh thật cường đại, vượt qua cả mình, không hổ là con cháu nhà giàu, có nhiều tài nguyên sướng thật.

Hai người đi tới phòng, Tuyết Bích Nhi cố gắng ngồi dậy, mặt đỏ ửng, hồng hào hơn lúc trước.

- Chị, ngủ có ngon không? Có còn bị ác mộng nữa không chị?

- Không, chị ngủ rất ngon. Tinh thần Tuyết Bích Nhi rất tốt, cô nói: - Chị hơi đói, em lấy cho chị ít cháo được không.

- Được, em lập tức bảo người làm cho chị rồi mang tới đây. Tuyết Linh quá vui mừng: - Chị, nhiều ngày qua đây là lần đầu tiên chị kêu đói đấy.

- Uk, chị cảm thấy ngủ rất ngon, rất thoải mái, tinh thần khôi phục rất nhiều. Tuyết Bích Nhi nhìn Giang Ly: - Giang Ly, cảm ơn cậu, nhưng bệnh của tôi muốn khỏi sợ mất rất nhiều thời gian điều dưỡng, tôi sợ mai lại ngủ không ngon nữa.

- Đừng lo, tôi có thể thôi miên mà. Giang Ly mỉm cười: - Tin tôi đi, chỉ đảm bữa nửa tháng tinh thần cô sẽ khôi phục, không những thế tôi cam đoan thân thể cô còn tốt hơn cả trước kia nữa.

- Trân thành cảm ơn cậu. Trong ánh mắt Tuyết Bích Nhi hiện lên một tia sợ hãi: - Tôi không bao giờ Bị ác mộng ám ảnh nữa.

Bạch, bạch, bạch

Có tiếng bước chân ở bên ngoài, giám đốc Lôi Đông bước vào: - Tiểu thư Bích Nhi, cô đã tỉnh.

- Chú Lôi, cháu tốt hơn rồi. Lúc này, một người phục vụ xinh đẹp bước vào, mang theo một bát cháo; cháo như hồng ngọc, hạt gạo trong suốt, tròn trịa, hương thơm nhẹ nhàng khiến người ta muốn húp hết vào miệng.

Đây là loại gạo "Hồng Ngọc Tiên Mễ", không phải bán bằng cân mà tính bằng hạt, một hạt hơn mười tinh nguyên.

Tuyết Bích Nhi chậm rãi húp cháo, húp một lát đã sạch sẽ, thoải mái ngồi thẳng người, quả nhiên tinh thần tốt hơn rất nhiều.

- Đúng là có chuyển biến tốt rồi, nhiều Thôi miên sư cùng bác sĩ tâm lý trị liệu không tốt, bây giờ lại có khởi sắc; chủ tịch Hội đồng quản trị biết được sẽ rất vui mừng, tôi lập tức đi báo cho chủ tịch.

Lôi Đông vội vàng nói.

- Chú Lôi, đừng vội, chú mang một trăm ngàn đến đây đi, chuyển khoản cho Giang Ly, đây là tiền chữa trị cho chị, khi bệnh tình của chị khỏi hoàn toàn nói cho ba cũng không muộn.

- Được!

Giám đốc Lôi nhanh chóng chuyển khoản cho Giang Ly.

Giang Ly không tỏ vẻ gì, hẩn nhận lấy, tiền là tiền trị liệu, bồi thường là tiền bồi thường; nếu không nhận lại khiến người ta hoài nghi động cơ của hẩn.

- Tôi không khách sáo nữa.

Hẩn lấy Chip học sinh (Dạng như thẻ từ sinh viên) để nhận chuyển khoản, chốc lát sau trong tài khoản đã có một trăm ngàn tinh nguyên.

Đối với tập đoàn Tuyết Thị, một trăm ngàn tinh nguyên chỉ mua được cái túi hàng hiệu mà thôi.

- Tiểu thư Tuyết Linh, tôi nhận một trăm ngàn tinh nguyên của cô xem như tiền trị liệu cho tiểu thư Tuyết Bích Nhi. Giang Ly trình trọng: - Đây mới là lần trị liệu đầu tiên, các lần trị liệu sau quan sát diễn biến bệnh tình xem có khởi sắc hơn không?

- Tốt!

Tuyết Linh suy nghĩ một chút: - Trăm sự nhờ cậu.

- Yên tâm, mỗi ngày tôi sẽ tới đây một lần, cho đến khi tiểu thư Bích Nhi bình phục mới thôi.

Một trăm ngàn tinh nguyên tới tay, đây là một lượng tài phú thật lớn, Giang Ly rất thoải mái. Tất nhiên hẩn sẽ chữa trị Tuyết Bích Nhi hết sức, trong quá trình trị liệu sẽ thu được không ít kinh nghiệm thôi miên, còn có thể hưởng thụ dinh dưỡng; việc này giúp mình tương Nã Vũ Trụ cùng với thủ thế "Tâm Linh Đại Đế Ấn" thu được ít nhiều đột phá.

Ở nhà.

Bật quang não (một dạng máy tính 3D) lên, có rất nhiều tin tức.

Giang Ly tập trung tìm kiếm bài viết về chợ đen thành phố "Khư Hoa", chốc lát có một lượng lớn tư liệu, có đủ loại tin tức, loạn xà ngầu.

Theo thông tin này, có mua bán vũ khí, thuê tay đánh, chém giết kẻ thù, mời Thôi miên sư, lại có mua bán dược phẩm, thậm chí có sàן giác đấu, bang hội thông báo tuyển dụng

Tin tức loạn hết cả.

Nhưng ít ra, Giang Ly phát hiện trên đó có nhiều tin tức thuê Thôi miên sư sơ cấp với giá rất cao.

Nói chung, chợ đen chính là nơi vô cùng hỗn loạn, tràn ngập cơ hội và là Thiên Đường của tội phạm.

Đương nhiên còn có một số các loại thuốc cấm mà ở chợ bình thường không thể mua.

- Uhm, Nguyệt Tinh Chi Linh đắt quá, giá 150 đến 180 ngàn tinh nguyên một bình khoảng 10 gram. Hơn nữa, đi chợ đen có thể bị người khác cướp mất. Thuốc cấm không thể làm thành bưu kiện gửi qua bưu điện, sau khi kiểm tra phát hiện ra sẽ tương đương với việc buôn bán ma túy.

Mua thuốc cấm nhất định phải tới "Chợ đen", một bên giao hàng một bên gia tiền.

- Nguyệt Linh Chi Tinh mình mua không nổi, thoát ra thôi, tìm xem có loại nào tăng sức sống của của tế bào, bổ sung tiềm năng sinh mệnh, giá cả trong vòng một trăm ngàn tinh nguyên không nhỉ?

Giang Ly đọc một bài viết.

Đột nhiên một loại thuốc cấm phù hợp đập vào mắt hắn.

Đó là một dược phẩm đựng trong ống nghiệm, màu xanh ngọc, lóe ra ánh sáng lộng lẫy.

- Thuốc tiêm Siêu cấp protein tăng hoạt tính bạch cầu!

Giang Ly mở to mắt nhìn giới thiệu: Có thể tiêm vào trong tế bào siêu cấp protein, tăng cường sức miễn dịch của cơ thể và tăng hoạt tính tế bào khôi phục thương tổn, trì hoãn lão hóa, thanh trừ độc tố, điều chỉnh bài tiết. Nhưng bởi vì tiêm trực tiếp, dược tính rất mạnh khiến thần kinh bị thương tổn, nên nhất định phải tâm linh trong trạng thái ngủ say mới có thể dùng.

Thật ra, đại đa số thuốc cấm đều có dược tính rất mạnh, đều có thể gây tổn thương cho hệ thần kinh; tuy tiêm vào có thể cải thiện thể chất nhưng rất đau đớn; còn loại nhẹ nhàng thì dễ gây nghiện, tổn hại về mặt tinh thần. Chỉ có tâm linh vô cùng mạnh mẽ, dùng ý chí điều chỉnh thân thể vượt qua dược tính mới có thể hoàn mỹ hấp thu.

Siêu cấp protein.

Chuyên dùng để cường hóa tế bào.

Giang Ly nhìn lại phần giới thiệu một lần nữa, lại tìm kiếm thông tin về sản phẩm Siêu cấp protein, phát hiện sau khi tiêm vào người tốt nhất ở trạng thái ngủ say giai đoạn thứ ba trong vận động ngủ say Túy Quyền, hoạt động mạnh mẽ hóa giải dược tính mới có thể hấp thu dược tính một cách hoàn mỹ, bằng không tế bào hấp thu nhiều dinh dưỡng như vậy sẽ đẩy nhanh quá trình lão hóa, sinh ra các loại bệnh tật, công năng của gan bị suy yếu.

Dinh dưỡng quá thừa so với thiếu dinh dưỡng còn nguy hiểm hơn.

Dinh dưỡng quá thừa sẽ gây béo phì, mỡ máu, tiểu đường, sơ võ động mạch, tai biến mạch máu não; hấp thu quá nhiều dinh dưỡng trong một lúc mà không kịp chuyển hóa có thể gây ngộ độc, quá nhiều protein dẫn tới việc gia tăng gánh nặng cho gan thận.

Người bình thường sau khi tiêm siêu cấp protein vào toàn thân bị sưng vù, các cơ quan nhanh chóng bị tổn thương, dẫn tới cái chết.

Về phần có thể đạt đến "Túy Quyền", liệu có mấy người.

Cho nên thứ này vừa đạt yêu cầu lại càng cao.

- Rất tốt, may mà mình không phải lo lắng vì quá thừa dinh dưỡng mà gặp nguy hiểm, mình thiếu chính là dinh dưỡng bổ sung tiềm năng sinh mệnh. Giang Ly quyết định, mặc dù không đạt đến giai đoạn ba nhưng hẳn tuyệt đối không lo dinh dưỡng quá thừa: - Tìm thời gian thích hợp đi chợ đen mua "Siêu cấp protein" này mới được.

Tuy nhiên, đi chợ đen cần chuẩn bị rất nhiều không thể nóng vội. Ở trên mạng tìm kiếm, chợ đen Khư Hoa Thành bang phái san sát, không có cảnh sát, có nhiều người đi qua bị cướp, phụ nữ lại càng thâm hiểm, bị cưỡng hiếp chỗ nào cũng có.

Nhưng ở đây có rất nhiều vật bị cấm trên thị trường, nên người tới vẫn đông như trẩy hội. Một vài công ty cần thuốc cấm cũng chỉ có thể thông qua chợ đen.

- Trước tiên chữa bệnh Tuyệt Bích Nhi, sử dụng dinh dưỡng nhà cô ấy rèn luyện thân thể sau khi cường đại mới tới chợ đen.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Trịnh Văn Bằng

Tại trường học.

Phòng huấn luyện thể năng.

Bây giờ, chỗ Giang Ly huấn luyện như sao vậy trắng sáng vậy.

Uy tín của hắn trong lớp rất cao do lần trước đánh ngang tay với lớp trưởng Trương Nhạc vì thế rất nhiều bạn cùng lớp tụ tập quanh hắn.

- Anh Giang, thể năng của anh gần đây tăng nhiều, thử sức đấm xem được bao nhiêu rồi đi?

Một cậu bạn cùng lớp có chút nịnh hót lên tiếng, cậu ta là Lý Đông, có sinh mệnh lực 0.8, cũng thuộc dạng ưu tú, dẫn đầu trong lớp nhưng trước Giang Ly và Trương Nhạc chỉ như con tép trên mép con mèo.

Trước kia, vốn các học sinh trong lớp muốn nịnh bợ Trương Nhạc nhưng tiếc là cậu ta không để ý tới mấy kẻ thấp kém, mà Giang Ly lại khá bình dị, dễ gần.

- Đúng vậy, anh Giang sang chỗ kiểm tra thể năng thử xem đi.

Vài bạn nữ cũng tiếp lời, riu rít nói.

Trước đây các cô không ai để ý Giang Ly nhưng bây giờ lại tập trung lại đây, rốt cục Giang Ly cũng cảm giác được thế nào là có thực lực là có địa vị.

Quách Mạnh ăn theo bạn bè vô cùng có mặt mũi, nét mặt sáng rực.

- Được, mình tới thử xem.

Giang Ly đi tới bật máy kiểm tra.

Cái máy này cao hơn hai người, rất lớn; trên đó có gắn bao cát được kết nối trực tiếp với quang não, có thể xác định chính xác lực lượng của mỗi cú đấm.

Hây!

Tới trước máy kiểm tra, hắn nhẹ nhàng bình tĩnh kéo tay, làm động tác chém, khí lưu phá không mà ra, tới nửa đường lại biến thành quyền, tốc độ biến chiêu nhanh như cắt, mạnh mẽ oanh kích vào bao cát.

- Lực tay: 800kg!

Quang não hiện thị số liệu, đồng thời phát ra tiếng đọc số liệu.

- Oa! 800kg! Một nữ sinh hét âm lên.

- Mình nhớ, lúc trước Trương Nhạc kiểm tra cũng chỉ có 760 kg mà thôi; nói vậy lực tay của anh Giang vượt qua cả Trương Nhạc rồi. Lý Đông âm thầm kinh hãi, cậu ta khiến Giang Ly khảo nghiệm lực tay để biết thực lực chân chính của đối phương, không ngờ vượt xa khỏi dự đoán của bản thân.

Hơn nữa, lúc Giang Ly phát lực, bước chân chưa động, lực tay chém đã đạt 800kg, nếu toàn lực còn kinh khủng đến mức nào.

Tuy em trai Giang Đào kiểm tra đạt 900kg nhưng nếu Giang Ly toàn lực thì 900kg không phải vấn đề lớn.

Một quyền này, trong lúc mọi người suy nghĩ, thì niềm hy vọng của Giang Ly càng lớn.

Phải biết, trong lớp có hơn 4000 học sinh, lực tay đại đa số đều 400 kg, một số người ưu tú mới đạt 500 kg, còn trên 500kg qua nhiều lần kiểm tra còn không có mấy người vượt qua được.

Giang Ly nhìn con số khá hài lòng, xem ra việc giao thủ cùng "Huyền Hồ", sau đó mở ra phương pháp tu luyện "Tâm Linh Đại Đế Ấn", thể năng của hắn tăng cường rất nhiều, động tác càng thêm nhuần nhuyễn, nếu Trương Nhạc tái đấu có thể hành cậu ta từ A đến Z.

- Lạ thật, hôm nay lớp trưởng Trương Nhạc không đi học?

Rất nhiều học sinh muốn chứng kiến Trương Nhạc và Giang Ly giao thủ sẽ có kết quả ra sao.

- Trương Nhạc kết giao anh em đều là những tinh anh trong trường học, nổi bật trong khóa, còn những người có sinh mệnh lực dưới 0.9 cậu ta không thèm nhìn tới.

- Tuy vậy, kiểm tra cuối kỳ, tới lúc đó mình thấy sinh mệnh lực của anh Giang nhất định đột phá 0.9, cũng là nhân vật số một.

- Trương Nhạc không lớn lối được nữa.

Mọi người bàn tán như cái chợ vỡ.

- Mọi người bắt đầu huấn luyện kỹ xảo chiến đấu đi, ai có chỗ nào khó khăn cứ hỏi mình. Giang Ly không giống Trương Nhạc, hẳn rất am hiểu việc làm tốt phe cánh, không cần bỏ công sức mấy chỉ vài ngày đã trở thành thủ lĩnh của lớp.

- Được đó. Anh Giang.

- Anh Giang rất trọng nghĩa, về sau lớp chúng mình bị ức hiếp anh Giang phải ra tay đó.

- Đúng đó, so với cùng khóa lớp chúng ta khá yếu thế, thường xuyên bị bọn nó bắt nạt; trước kia Trương Nhạc không để ý tới, bây giờ có anh Giang làm chủ cho chúng ta.

Có bạn nữ tăng bốc.

- Bạn thân à, bây giờ cậu xuân phong đắc ý rồi. Quách Mãnh đi tới, lặng lẽ nói: - Minh thấy có vài cô bé để ý đến cậu đấy, chỉ cần cậu ngoắc ngoắc ngón tay là có thể của một đám; này tạo một cơ hội cho người anh em đi, lưu lại một cô được chứ? Người anh em tôi lớp mười hai rồi vẫn FA này, đói khát không chịu nổi nữa.

- Tôi Địa Ngục mà kiếm Giang Ly cười mắng: - Đói khát không chịu được, đã là năm cuối cấp, cố gắng học hành đến khi thi đạt thành tích tốt, lên Đại học thiếu gì gái.

Lập tức, tất cả các học sinh trong phòng thể dục tập trung huấn luyện, ra sức vật lộn, đánh nhau kịch liệt, roi xuống sàn là mồ hôi và sức trẻ.

Bịch!

Cửa chính của phòng thể dục bị đá văng ra, phát ra tiếng thật lớn vang khắp căn phòng. Các học sinh trong lớp đều nhìn ra phía cửa.

Trước cửa xuất hiện một học sinh cao 1m9, thân thể rất cân đối, mặt mày anh tuấn, toát ra khí thế uy nghiêm bức người.

- Là Dương Vũ, lớp một, sinh mệnh lực 0.9, đứng thứ 37 trong trường, còn xếp trên cả Trương Nhạc; cậu ta tới lớp mình làm gì vậy? Lớp một là lớp mạnh nhất trường mà.

Dương Vũ là một trong những người mạnh nhất trường, vừa bước vào khiến mọi người cảm thấy rất áp lực. Cả lớp im lặng, không biết cậu ta muốn làm gì.

- Ai là Giang Ly?

Dương Vũ ngẩng đầu lên, quét mắt.

- Tìm mình à? Giang Ly nhú mày, tiến lên một bước, hỏi: - Có việc gì vậy?

- Cậu là Giang Ly? Dương Vũ nhìn thoáng qua Giang Ly, thấy hắn chỉ cao có 1m8, thần sắc khinh thường:

- Anh Băng muốn gặp cậu, cậu đi với tôi.

Giang Ly vốn cao 1m75 nhưng sau mấy tháng tu luyện, lại nhận được lượng lớn dinh dưỡng, nội tiết tố thay đổi, thân thể cường tráng hơn; thân thể rắn chắc, cao 1m8, cách 1m9 chỉ thiếu một ít.

- Anh Băng?

Giang Ly nhớ ra, trong trường, anh Băng rất nổi tiếng, tên thật là Trịnh Văn Băng.

- Gặp mình có việc gì vậy?

- Cậu không nên hỏi nhiều, theo tôi là được.

Dương Vũ ngoắc ngoắc tay: - Tôi đưa cậu đi gặp anh Băng.

- Bạn thân, không cần đi. Quách Mãnh bước lên một bước: - Không chừng bọn họ sẽ chinh cậu một trận, muốn đi chúng ta cùng đi. Lớp khác muốn lấy lớn hiếp bé không dễ dàng thế đâu.

- Đúng đó, anh Giang, chúng mình cùng đi với cậu! Vài người bạn học lên tiếng ủng hộ.

- Không cần, các cậu cứ huấn luyện trước đi đã. Giang Ly khoát tay. Hắn và "Huyền Hồ" giao thủ, sau khi trải qua đánh nhau sống chết, rất nhiều chuyện trước kia trở nên phai nhạt, hướng chỉ vài học sinh trong trường.

- Đi, dẫn đường cho mình. Hắn khoát tay chặn lại.

- Hừ! Dương Vũ hừ lạnh một tiếng, cậu ta chẳng thèm quan tâm đến cái đám người kia, theo y, sinh mệnh lực dưới 0.9 chỉ là gà đất chó kiếng. Hai trăm năm nước, thời đại của các quốc gia, các học sinh có thành tích tốt đều khinh thường kẻ yếu hèn chỉ bây giờ.

Lúc đó, thành tích bất quá là hư danh, bây giờ thành tích tốt là sinh mệnh lực cường đại, tính ưu việt rất cao.

Trong chốc lát, Giang Ly theo Dương Vũ tới một tòa nhà khác, cũng là một phòng thể dục nhưng cao cấp hơn nhiều, bên trong có rất nhiều các loại thiết bị thậm chí còn có Trí não ảo (dạng máy tính có trí tuệ đầy đủ)

Đây là phòng huấn luyện được trường học xây dựng đặc biệt có hệ thống trí não, có thể tạo ra đủ loại hoàn cảnh để người rèn luyện trong đó. Nhưng không phải miễn phí, mỗi giờ một trăm tính nguyên, tương đương một tháng lương của ba mẹ Giang Ly, nên chỉ có gia đình giàu có mới có thể cho con em vào huấn luyện.

Dương Vũ quét thẻ, cửa kính lớn mở ra, trung tâm phòng thể dục có một lối đi rất lớn, trên đó có một học sinh mặc quần áo học sinh màu trắng đang chiến đấu với rất nhiều binh sĩ.

Những binh sĩ đó chỉ là hình chiếu 3D, nhưng rất chân thật, vô cùng sống động; thậm chí nét mặt có thể thay đổi. Bọn họ là do máy tính tạo ra, là những chiến sĩ tinh nhuệ, am hiểu chiến đấu giết chóc; mặc dù chỉ là ảo ảnh nhưng mặt đối mặt vẫn cảm nhận được sát khí của bọn họ.

Trí não cấp cao sử dụng các loại năng lượng Lazer mô phỏng hình ảnh, những binh sĩ đó là một dạng năng lượng, nếu đánh trúng người thậm chí có vết máu.

Ban đầu, huấn luyện là việc mô phỏng việc chém hoa quả, người chuẩn bị huấn luyện sẽ xuất hiện trong một gian phòng, trong không khí có rất nhiều tia sáng, khi chúng rơi xuống biến thành hoa quả rồi, người đó phải dùng đao chém, rèn luyện đao pháp thật tinh chuẩn.

Mà bây giờ, mô phỏng huấn luyện có thể tạo ra người sống động như thật, có được lực công kích nhất định, là dạng ngưng kết năng lượng.

Rầm, rầm, rầm

Học sinh mặc áo trắng đột nhiên nhảy lên, tránh thoát đòn đánh của hai binh sĩ, bất ngờ tung ra một quyền, đập vỡ sọ một binh sĩ khác, máu chảy lênh láng, dần dần biến mất, theo sau thân hình cậu ta loé ra, xuất quyền! Bạo kích.

Tất cả những cú đâm như cuồng phong bạo vũ, mỗi quyền nặng mấy trăm kg, nhanh như gió cuốn, mãnh liệt như hổ, hơn mười binh sĩ nháy mắt bị cậu ta xé rách!

Tích, tích, tích Cảnh tượng mô phỏng biến mất.

Vù!

Học sinh mặc áo trắng nhảy xuống khỏi lối đi, mấy học sinh xung quanh vội chạy tới đưa khăn mặt lau mồ hôi.

- Anh Băng, Giang Ly đã đưa tới.

Dương Vũ vỗ tay.

- Dương Vũ, không hổ là anh em của ta. Người học sinh mặc áo trắng chính là Trịnh Văn Băng. Cậu ta cao to, phong độ, tuấn tú, lịch sự nói chung là rất đẹp trai, hơn nữa cả người toát ra một cỗ khí thế rất tự nhiên; nhìn cậu ta lúc này đem mấy binh sĩ mô phỏng xé nát thì lực lượng, kỹ xảo đều đã đạt tới đỉnh cao.

Xung quanh có vài học sinh hầu hạ cậu ta cũng có sinh mệnh lực 0.8, nhưng là con em gia đình bình thường, họ cam nguyện làm chân chạy việc vặt cho Trịnh Văn Băng để đạt được một vài ưu đãi.

Tuy nhiên, cạnh cậu ta còn có một học sinh, trông khá đẹp trai, ngạo khí lẫm lẫm, chính là lớp trưởng Trương Nhạc.

Ba học sinh xuất sắc trong trường: Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc ở chung một chỗ, như hổ rình mồi đối mặt Giang Ly.

Đương nhiên, trong ba người lấy Trịnh Văn Băng là trung tâm.

Tài sản nhà Trịnh Văn Băng lớn nhất, thực lực cũng mạnh nhất, bản thân cũng tới đỉnh điểm; kỳ thi cuối kỳ lần trước, sinh mệnh lực của cậu ta đã đạt 0.98, chỉ kém một chút là có thể bước vào cảnh giới 1.

Chỉ cần bước vào 1, địa vị lập tức thay đổi, trong trường tuyệt đối có thể hô mưa gọi gió, không chỉ có vậy, trong xã hội càng có địa vị cực cao.

Quân đội, cục cảnh sát, cơ quan chính phủ đối với học sinh như vậy cực kỳ mong muốn có được.

- Chuyện nhỏ mà không tốn tí sức nào cả. Dương Vũ gật đầu, nhìn Giang Ly: - Anh Băng ở đây, còn không vấn an?

- Mọi người đều là bạn học. Giang Ly cười nhạo: - Các người cũng không phải bang phái xã hội đen, sao phải vấn an? Trong trường có quy tắc đó từ khi nào vậy.

- To gan thật đấy, chắc muốn làm loạn. Một tên lâu la âm thầm nói: - Anh Băng, chúng ta trước cứ đánh hấn một trận rồi nói sau?

Vài tên lâu la khác lập tức vây quanh, như hồ rình mồi, xem ra chuyện này cũng không phải lần đầu.

- Lá gan cậu rất lớn đấy. Trịnh Văn Băng phát tay tạm thời không cho bọn chúng động thủ, đi tới trước mặt Giang Ly: - Em trai Giang Đào của cậu có bản lĩnh không để tôi vào mắt, còn cậu dựa vào cái gì? Chẳng lẽ mượn uy thế em trai cậu, cáo mượn oai hùm?

- Lần này cậu tới tìm tôi có việc gì.

Giang Ly nhìn quanh, thấy mình đã bị bao vây.

Nếu là mình trước kia, sẽ có áp lực tâm lý đè nặng nhưng bây giờ hấn có khát vọng chiến đấu rất lớn: - Đừng nói cho tôi là muốn tôi khuyên Giang Đào không qua lại với Lộ Diêu Diêu nữa, tôi không quản được nó, cậu tìm tôi mất công rồi.

- Hôm nay muốn cậu tới đây là muốn cậu làm một việc. Trịnh Văn Băng ném khăn mặt lau mồ hôi đi: - Khi cả nhà cậu cùng ăn cơm, tôi có một gói thuốc cậu lên bỏ vào trong bát Giang Đào, khi hoàn thành tôi cho cậu mười ngàn tình nguyện! Cả đời cậu cũng chưa gặp số tiền lớn như thế nhỉ.

- Cái gì? Cậu muốn tôi bỏ thuốc độc đối phó em trai mình?

Trên mặt Giang Ly hiện lên vẻ cổ quái. Hai trăm năm trước, thế kỷ 21, còn có học sinh vì ghen tị với thành tích của người khác mà đầu độc, không ngờ Trịnh Văn Băng cũng cùng một giuộc.

Trịnh Văn Băng vì bị Giang Đào đánh bại mà dám hạ độc thủ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Lạc Hàm

- Đừng nóng, chẳng qua là một loại độc hệ thần kinh mất tính mà thôi, vô sắc vô vị, cam đoan sẽ không bị phát hiện. Hơn nữa, tính mạng của em trai cậu cũng không bị uy hiếp, chỉ là thể năng dần dần bị giảm sút mà thôi, Trịnh Văn Băng không chút cảm xúc nói: - Tôi biết, ở nhà cậu không hài lòng, tài nguyên trong nhà đều giành cho Giang Đào, cậu vẫn không thể nổi bật, bây giờ tôi cho cậu một cơ hội, thấy sao hả?

- Nếu cậu không đáp ứng cũng không sao cả. Phía sau Trương Nhạc nói: - Tôi nghe nói cậu còn có một người em gái, đang học cấp hai phải không?

- Mày có ý đồ với em gái tao!

Sắc mặt Giang Ly biến đổi kịch liệt, lửa giận hừng hực, huấn luyện tâm linh trong thời gian dài giúp hấn khó bị kích động, bình tĩnh giải quyết: - Trịnh Văn Băng, xã hội hiện này là xã hội pháp chế, kẻ giàu cũng không thể một tay che trời, hành vi của mày chỉ khiến mày đi vào con đường chết.

- Xã hội pháp chế hiện đại? Trịnh Văn Băng giống như nghe chuyện cười khôi hài nhất thế giới: - Thời đại các quốc gia hai trăm năm trước, xã hội pháp chế tôi vẫn tin, nhưng bây giờ có người có thể sống mấy trăm năm, có người chỉ có thể sống một trăm năm, bản chất sinh mạng đã bất bình đẳng rồi còn nói pháp chế cái gì?

Dương Vũ vùng tay lên, cười lạnh: - Giang Ly, mày quá ngây thơ rồi, khoa học kỹ thuật càng phát phát triển, ưu thế người giàu càng tăng, về sau người giàu thậm chí có thể trường sinh, mà người nghèo chỉ có chờ chết. Còn chú ý pháp chế? Người giàu chúng ta trời sinh đã cao quý hơn bọn mày rồi.

- Nói thế làm được gì, đừng quên, so với khu Tinh anh, chúng ta đều là người nghèo đó. Bây giờ mày không phải là tinh anh. Giang Ly tiến lên trước một bước: - Trịnh Văn Băng tao không đồng ý đối phó em trai tao đấy, kẻ mày có đưa tao một trăm ngàn, một triệu tình nguyện cũng vô dụng, tao cảnh cáo mày nếu mày xuống tay với em gái tao, tao sẽ không tha cho mày đâu.

- Ha, ha Trịnh Văn Băng chấp tay sau lưng: - Lời này từ miệng Giang Đào phát ra còn có chút phân lượng, nhưng từ mồm mày lại là truyện cười khôi hài nhất, thật ra tao cũng không cần rắc rối như thế, chỉ cần tao nói một câu, có thể làm công việc ba mẹ mày mất ngay. Công ty ba mẹ mày làm là chi nhánh của Tuyệt Thị mà vừa lúc tao có một người anh em làm quản lý cao cấp ở Tập đoàn Tuyệt Thị.

Đây cũng là lời đe dọa to lớn.

Ba mẹ mất việc đối với gia đình Giang Ly là một đả kích rất lớn, dù sao hiện tại ở nhà đi học, ăn uống, quần áo, chi tiêu hằng ngày đều là do ba mẹ cực khổ làm việc có được.

- Ba mẹ tao cực khổ nhiều rồi để họ nghỉ ngơi cũng tốt. Giang Ly cũng không chịu để bị uy hiếp: - Tao cùng em trai sẽ kiếm tiền nuôi gia đình.

- Xem ra mày muốn chịu chết?

Trịnh Văn Băng thở dài: - Vậy tao không giúp được mày rồi.

- Mày dám! Hai mắt Giang Ly đột nhiên long xòng xọc: - Tao báo cảnh sát rồi, xem mày làm sao.

- Báo cảnh sát? Vừa rồi tao và mày chỉ nói đùa với nhau thôi mà, thử xem tình cảm của mày với em trai thế nào, thì ra mày không có chút đồ kỵ nào với em mình? Giọng điệu Trịnh Văn Băng biến đổi, cười giảo hoạt, chậm rãi nói: - Chắc, chắc, tình anh em sâu sắc ghê.

- Đùa giỡn tao? Giang Ly giật mình, bây giờ hẳn thật sự không chắc rồi cục Trịnh Văn Băng muốn làm gì? Thông thường, việc vi phạm pháp luật này sẽ khiến tiền đồ đối phương bị hủy hết nhưng cùng mình đùa giỡn có lẽ có ý uy hiếp rất rõ ràng, tao có rất nhiều phương pháp chơi anh em chúng mày, có lẽ vô tình một ngày nào đó anh em chúng mày bắt gặp trúng độc, hơn nữa là loại độc hệ thần kinh không thể phát hiện.

Hoặc là muốn châm ngòi gây xích mích trong quan hệ anh em mình.

- Anh Băng đừng nhiều lời với nó nữa. Trương Nhạc không đợi được nữa: - Trước cho thằng nhóc này ném mùi đau khổ, nó biết lợi hại tự nhiên sẽ ngoan ngoãn nghe lời.

- Trương Nhạc là mày muốn báo thù chuyện lần trước? Giang Ly bình tĩnh nói.

- Đúng thế thì sao? Thần sắc Trương Nhạc trở nên ác liệt, sắc bén: - Lần trước tao không ngờ mày tiến bộ nhanh tới vậy? Do tao sơ suất, hôm nay mày không may thế nữa đâu, chúng ta luận bàn một chút không tính là đánh nhau chứ nhỉ.

- Người anh em, cậu ra tay đi, thằng nhóc này cứng mềm không ăn rồi. Dương Vũ khoanh tay, một bộ đứng ngoài xem kịch vui: - Tôi giúp cậu áp trận, cậu chơi chết hẳn, tôi không tin một thằng nhóc nhà nghèo có tiền đồ gì.

- Trương Nhạc, tốt nhất không nên đánh nhau trong trường, chúng ta đều là người văn minh, đánh hẳn có lợi ích gì chứ? Muốn chơi hẳn có rất nhiều phương pháp, dùng nắm đấm là hạ sách mà thôi. Trịnh Văn Băng lắc đầu: - Giang Ly, mày nhớ cho kỹ, để em trai mày kiểm chế một ít tao có thể bỏ qua, nếu em trai mày còn tiếp tục kiêu ngạo, ương ngạnh như vậy tao không ngại dùng một vài thủ đoạn đối phó hẳn đâu; vuốt mặt phải nể mũi, ngày đó hẳn hung hăng tát tao một cái, bây giờ mày không nể mặt tao, mày nói tao phải làm sao đây?

Trong khi nói chuyện, ngữ khí Trịnh Văn Băng rất bình thản, cậu ta vượt qua khuôn mặt, dường như trở về khoảnh khắc cậu ta bị nhục nhã; ánh mắt dần trở nên vô cùng âm u lạnh lẽo như một con rắn độc.

- Thì ra là bị em mình bạt tai nổ đom đóm mắt!

Giang Ly rung mình, thù này không nhỏ khó trách Trịnh Văn Băng căm hận như vậy.

Mấy tên con em nhà giàu này trong trường đều nhất hô bách ứng, lại bị tát trước mặt mọi người thì chuyện gì cũng có thể làm được. Hiện tại cậu ta còn rất bình tĩnh, là một nhân vật tàn nhẫn, về sau càng khó chơi.

- Anh Băng, để tôi thay anh xả giận. Trương Nhạc đột nhiên ra tay.

Bịch!

Năm ngón tay Trương Nhạc dùng một chiêu trong "Cầm địch cách sát thuật" tên "Phân tí tọa kiên", bắt lấy vai Giang Ly.

Trương Nhạc ra tay nhanh như gió, cánh tay dài ra như khí, xuyên thủng không khí, tiếng gió rít gào; 0.9 sinh mệnh lực thi triển ra chỉ có các huấn luyện viên xuất chúng trong quân đội mới có thể ngăn cản.

So với lúc ở phòng thể dục Trương Nhạc tiến bộ rất nhiều.

Xem ra sau khi cậu ta bị Giang Ly làm bị thương cánh tay đã chấm chỉ khổ luyện còn phục dùng loại thuốc bổ nào đó tăng cường thể năng.

Bịch!

Bả vai Giang Ly dựng thẳng, cốt cách mềm dẻo như long xà, hơi chút né tránh khiến Trương Nhạc bất hụt.

- A?

- Hà

Liên tiếp những tiếng ngạc nhiên phát ra, chẳng những Trương Nhạc chấn động mà ngay cả Trịnh Văn Băng, mấy tên người hầu bên cạnh cũng không thể tin được.

Trương Nhạc là cao thủ trong cao thủ, một trảo kia đừng nói người có sinh mệnh lực 0.7 mà ngay cả học sinh ưu tú 0.8 cũng không ngăn cản nổi, ngoan ngoãn bị bắt.

- Chết tiệt!

Một chiêu thất bại, trên mặt Trương Nhạc toát ra sát khí, muốn dùng đòn sát thủ, toàn lực tiến công.

- Các cậu làm gì? Lúc này, một giọng nói truyền tới từ cửa ra vào, không biết cửa bị quẹt thẻ mở ra lúc nào; một người con gái đang đứng đó.

- Lạc Hàm?

- Lạc Hàm

Là một trong tứ đại "Nữ thần" Lạc Hàm.

- Các cậu đang làm gì đó? Bắt nạt bạn học. Lạc Hàm vừa đi tới, quét mắt nhìn cảnh tượng trước mắt, đã sớm hiểu chuyện gì phát sinh, tới cạnh Giang Ly: - Cậu không sao chứ.

- Mình không sao. Giang Ly mỉm cười.

- Trương Nhạc, cậu là lớp trưởng lớp Giang Ly vì sao muốn cùng Trịnh Văn Băng bắt nạt bạn cùng lớp? Lạc Hàm chất vấn.

- Việc này Trương Nhạc không để ý, mở tay ra: - Mình chỉ là chỉ điểm bạn Giang Ly một số kỹ xảo chiến đấu thôi mà, sao lại gọi là bắt nạt chứ?

- Đúng vậy, Lạc Hàm, Trương Nhạc chỉ điểm mà thôi, cậu xem bạn học Giang Ly toàn thân không có một vết thương nào cả, đây không gọi là bắt nạt.

Trịnh Văn Băng cười rất bình tĩnh.

Lạc Hàm nhìn Giang Ly thấy trên người không có vết thương nào, cũng không có dấu vết đánh nhau, không khỏi nhủ thầm; nhưng cô vốn băng tuyết thông minh đã đoán ra được sự việc.

- Bạn học Giang Ly, kỹ xảo chiến đấu của cậu rất kém còn cần luyện tập nhiều hơn, mình là lớp trưởng sẽ thường xuyên tìm cậu, nhất định giúp thành tích của cậu tăng lên, miễn cho thành tích của lớp bị cậu kéo xuống. Trương Nhạc một câu hai ý.

- Giang Ly cậu về trước đi.

Lạc Hàm nói: - Có cơ hội, về sau để mình chỉ điểm cậu tu hành và kỹ xảo chiến đấu không cần bọn họ.

Nghe thấy thế, Trương Nhạc, đám người Trịnh Văn Băng co rúm mặt mày, là tứ đại nữ thần của trường, Lạc Hàm, không biết bao nhiêu nam sinh muốn lại gần, nhưng chưa từng nhìn thấy cô chủ động thân cận một nam sinh, còn là một nam sinh rất bình thường.

- Không cần đâu. Giang Ly nhẹ nhàng bước lên trước: - Lớp trưởng Trương Nhạc muốn chỉ điểm kỹ xảo chiến đấu là ý tốt, mình sao có thể cự tuyệt.

- Không nên kích động, Lạc Hàm vội ngăn cản: - Giang Ly, cậu không phải là đối thủ của Trương Nhạc, đừng hành động theo cảm tính.

- Ha ha Trương Nhạc bật cười lớn: - Nếu bạn Giang Ly đã mãnh liệt yêu cầu mình liền chỉ điểm một chút. Lạc Hàm, bạn thấy đó là Giang Ly chủ động yêu cầu mình chỉ điểm đó.

- Yên tâm đi. Giang Ly nhún nhún vai, nhìn Lạc Hàm; ánh mắt đó ẩn chứa sự tự tin và lực lượng.

- Được rồi, mình ở đây nhìn cậu. Tuy Lạc Hàm rất lo lắng nhưng cô nắm chắc có thể áp trận, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc có thể không chế nên gạt đầu đồng ý.

- Lớp trưởng Trương Nhạc cẩn thận chút.

Giang Ly giang tay, hai tay nắm thành quyền, giơ cao trên đỉnh đầu kết thành thủ ấn hình tròn; cái tư thế này trăm phần sơ hở, trong chiến đấu gần như không dùng được; nhưng trong chốc lát khi Giang Ly bày ra tư thế kỳ lạ như thế, khí thế hần chột biến đổi như mặt trời chiếu sáng mặt đất, đây là chiêu đầu tiên trong "Tâm Linh Đại Đế Ấn", phối hợp cùng mình tưởng, tinh thần Giang Ly trở nên tập trung hơn rất nhiều.

- Đây là quyền pháp gì? Sơ hở nhiều thế?

Trên mặt Trương Nhạc hiện lên nụ cười lạnh, đột nhiên bước ra một bước, mặt đất chấn động, liền hoàn cùi trỏ, đây là "Quần thể thứ bạo quyền" trong "Liên hoàn thứ quyền".

Băng, băng, băng. Quyền kích phá không kèm theo cả cước pháp; Trương Nhạc ra sát chiêu.

Nhanh! Nhanh! Nhanh!

Trên tay có cùi trỏ, dưới chân có xéng, giẫm, đạp, đá kéo Hoi chút đụng phải không đứt chân thì gãy tay, nháy mắt đã áp sát Giang Ly như một đầu mãnh thú.

Thế thuật Cấp D, Cầm định cách sát thuật!

Đây là một chiêu số hung mãnh lưu hành trong quân đội, dùng cả chân cả tay, không từ thủ đoạn tội tệt nào công kích kẻ thù, chỉ cần giết chết kẻ địch, đánh cho tàn phế.

Trên mặt Giang Ly nở nụ cười, nhìn Trương Nhạc đến gần.

Bộp!

Lúc Trương Nhạc tới gần, đột nhiên hấn lóe lên, cả người như biến mất, là "Giảo cốt hồi toàn sát".

Hắn vòng quanh Trương Nhạc, một trào bắt ra ngoài, Long trào đại cầm nã, Hỏa long rực cháy! Vô số trào như ngọn lửa bập bùng bắt lấy từng chỗ yếu hại trên cơ thể Trương Nhạc.

- Đáng chết! Trương Nhạc không ngừng bị trào ảnh xua đuổi đến khi toàn thân bị bao phủ căn răng xoay người!

- Nằm xuống cho ta!

Giang Ly cười lạnh, thân hình công kích, một quyền đánh ra như cá mập phá tan mặt nước xông lên cắn người.

Hai người đụng vào nhau.

Trương Nhạc hét thảm bay ra ngoài.

Gã vừa mới đụng phải thân thể Giang Ly đã bị đối phương xoay tròn, va chạm, khéo léo hóa giải lực lượng trong đó tiếp theo một kích đánh bay.

Rắc rắc Trương Nhạc ngã trên mặt đất, xương cốt cả người như nứt ra, mắt trợn ngược ngất đi.

Nhân vật phong vân trong trường, sinh mệnh lực 0.9 một chiêu bị đánh bay ngất xỉu.

Không lâu trước đây Giang Ly cùng Trương Nhạc tương đương nhưng sau trận chiến với Huyền Hồ bị đối phương dùng tinh thần thôi miên giải khai "Tâm Linh Đại Đế Ấn" trong "Đại Mộng Tâm Kinh", sau đó thông qua tu hành ấn quyết này tổ chất thân thể Giang Ly được nâng cao, Trương Nhạc căn bản không phải là đối thủ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tôi Cũng Có Thể Đánh Cậu

Cái gì?

Một màn này chẳng những Trịnh Văn Băng cùng đám lâu la mà ngay cả Lạc Hàm cũng kinh ngạc đến ngây người.

- Lớp trưởng, kỹ xảo chiến đấu của cậu không tốt lắm nhì. Giang Ly tự nhiên, không cảm thấy mình chiến thắng Trương Nhạc có gì đặc biệt; sau khi trải qua chiến đấu với Huyền Hồ, mấy cái loại đấu đá trong trường học này chỉ là chuyện vặt vãnh: - Trịnh Văn Băng, tôi giờ lại hướng cậu thỉnh giáo một chút kỹ xảo chiến đấu được chứ? Dù gì hôm nay cậu gọi tôi tới đây là để so tài mà.

- Vô Cốt Nhu Thuật.

Ánh mắt Trịnh Văn Băng lạnh lẽo, khuôn mặt co rúm lại, lạnh cả sống lưng; cậu ta không bao giờ có thể tưởng tượng Giang Đào đã mạnh, tên anh trai phế vật còn mạnh hơn.

Một chiêu đánh bay Trương Nhạc còn khiến cậu ta bị ngất đi, cho dù là mình cũng không thể làm được. Vậy thì, thực lực Giang Ly còn hơn cả mình sao.

- Giang Ly, cậu

Lạc Hàm nhíu mày: - Cậu làm kiểu gì mà mạnh như vậy, chỉ mới có vài tháng mà?

- Mấy tháng trước tự nhiên mình thông suốt, tu hành tâm linh tiến vào Ngũ say. Tất nhiên Giang Ly không thể nói mình có thể Thai tức ra.

- Hà? Tu hành tâm linh của cậu có đột phá? Ánh mắt Lạc Hàm chợt sáng lên.

Bình dân muốn trở nên nổi bật nhưng thiếu thốn tài nguyên, cách duy nhất chính là tu hành tâm linh có bước đột phá.

- Không tệ lắm. Sắc mặt Trịnh Văn Băng hồ hững, hơi co lại: - Xem ra trong trường chúng ta lại có một cao thủ, chuyện hôm nay tôi nhớ kỹ, về sau chúng ta tính tiếp, đi!

- Nhóc con, chờ đó. Giọng điệu Dương Vũ đầy hung ác, cậu ta nóng lòng muốn thử phân cao thấp với Giang Ly, nhưng Trịnh Văn Băng đã nói cậu ta cũng không thể phản bác.

- Cừ thế đi sao? Thân hình Giang Ly chợt lóe, tới cửa phòng thể dục, ngăn đám người đó ra ngoài.

- Cậu muốn làm gì? Sắc mặt Trịnh Văn Băng lạnh lẽo.

- Không có gì, tôi chỉ muốn cho cậu biết một việc. Giang Ly khoanh tay, thân thể rất nhẹ nhàng.

- Chuyện gì. Ánh mắt Trịnh Văn Băng khép lại, nhọn hoắt như một cây kim.

Bốp!

Đột nhiên Giang Ly nhào tới, như hổ đói tìm dê, mãnh liệt như sấm rền chủ động công kích.

Chiêu thức trong "Tâm Linh Đại Đế Ấn".

Thân hình Trịnh Văn Băng vội vàng di động, vụt qua bên phải, ánh mắt ác độc: - Giết. Năm ngón tay y cong lại như móc câu, bắt chợt phóng ra, quét ngang cổ họng, nếu bị bắt lấy, yết hầu liền bị rách toạc.

Giang Ly bất động, hai tay giơ cao, đánh xuống thật mạnh, rống to: - Grừ!

Đây là đòn sử dụng thời miên.

Toàn thân Trịnh Văn Băng run lên, không tự chủ được ngừng lại trong chốc lát, nháy mắt này, Giang Ly đánh mạnh xuống bắt lấy trào của Trịnh Văn Băng sau đó vận tay, tát cậu ta một phát.

Bốp!

Tiếng cái tát giòn tan vang vọng khắp căn phòng.

Cả người Trịnh Văn Băng không ngừng lùi về sau, trên mặt in dấu một tay đấm hòn, cậu ta bị Giang Ly làm mất mặt.

Trong khoảnh khắc, không tới ba giây, không ngờ Trịnh Văn Băng đã ăn một cái tát.

- Tôi muốn nói cho cậu biết em trai tôi có thể tát cậu thì tôi cũng có thể đánh cậu. Giang Ly khoanh tay nhìn sắc mặt đỏ chót của Trịnh Văn Băng, tên kia như một con dã thú bị thương muốn nhào lên cắn xé.

Em trai ta có thể đánh ta cũng thế.

Giang Ly đã trải qua đánh nhau sống chết sao có thể sợ hãi loại cây cảnh trong nhà như Trịnh Văn Băng? So với Huyền Hồ cậu ta chỉ là một tên nhóc tập đi mà thôi.

- Cậu dám đánh tôi! Trịnh Văn Băng nói.

- Cậu không phục có phải không? Giang Ly nói tiếp:

- Hiện tại tôi tát cậu đấy, cậu có thể làm gì? Báo cảnh sát bắt tôi? Hay gọi người đến đánh tôi? Hoặc thông báo với trường học đuổi học tôi, ba cái cách đó, cậu chả làm được cái nào cả, bây giờ cậu chỉ có thể nhịn.

Đây là phòng thể dục của trường, luyện tập với nhau lỡ tay một chút là điều bình thường, báo cảnh sát là chuyện cười khôi hài nhất. Gọi người tới đánh Giang Ly cũng vô dụng. Báo cho trường học, nhà trường cũng sẽ cho rằng đây là luyện tập thông thường mà thôi.

Nói cách khác, Trịnh Văn Băng có ồn ào náo loạn thế nào cũng chỉ tổ mất mặt.

- Cậu chờ đó, Giang Ly.

Trịnh Văn Băng che mặt đi ra ngoài, cả người run rẩy, dường như không chịu nổi sẽ bùng nổ; nhưng cậu ta cũng không thể làm gì, ít nhất là bây giờ, nhục nhã ăn một cái tát này chỉ có thể nhịn.

Trong phòng thể dục chỉ còn Lạc Hàm và Giang Ly.

- Không ngờ cậu lại tiến bộ nhanh như thế. Lạc Hàm giống như lần đầu tiên gặp Giang Ly vậy.

- Đề thi đầu Đại học Tỉnh Không còn kém xa lắm. Giang Ly khoát tay: - Mình phải đi tìm em gái mình đây, chỉ sợ Trịnh Văn Băng trả thù.

- Có phải Trịnh Văn Băng trả thù vì chuyện em cậu và Lộ Điều Điều? Ánh mắt Lạc Hàm lạnh toát.

- Lạc Hàm, chuyện này cậu đừng nhúng tay vào, bây giờ chuyện quan trọng nhất của cậu là gia tăng huấn luyện cố gắng thi đầu Đại học Tỉnh Không; thời gian của cậu còn gấp gáp hơn mình; chuyện này một mình mình có thể giải quyết. Trong giai đoạn này Giang Ly không muốn tiếp xúc với Lạc Hàm quá mức thân mật, trong trường số người thích Lạc Hàm không chỉ một Trương Nhạc, Trương Nhạc chỉ là một tiểu nhân vật.

Vài vị thiên kiều chi tử có sinh mệnh lực 1, đều có ý yêu thích Lạc Hàm.

Chờ hần mạnh lên, hần mới có tư cách theo đuổi thứ mình thích.

- Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ những kẻ này rất nhỏ nhen, cậu phải thật cẩn thận đề phòng đấy. Lạc Hàm dặn dò.

- Đừng lo, cuộc thi cuối kỳ lần này, chỉ cần thành tích của mình tiến bộ đạt sinh mệnh lực 1 tuyệt đối sẽ được trường học coi trọng, bọn chúng sẽ không dám làm gì mình. Giang Ly rất tự tin: - Đúng rồi, cậu tới đây là để huấn luyện mà, mình không thể huấn luyện ở đây được, giá cả đắt quá.

- Mình mời cậu. Lạc Hàm vội vàng nói.

- Không cần đâu. Giang Ly cười cười: - Cậu nhanh tập đi mình về tự huấn luyện là được.

- Được rồi. Lạc Hàm lấy Chip học sinh quét lên quang não chứng tỏ thân phận, quang não phát ra âm thanh: - Kích hoạt thiết bị mô phỏng, mời lựa chọn hệ thống: hệ thống đánh giết lưu manh mỗi giờ 100 tinh nguyên; hệ thống đánh giết lính đánh thuê, ba trăm tinh nguyên một giờ; hệ thống đánh giết cương thi, năm trăm tinh nguyên một giờ.

- Có hệ thống võ học đại sư không? Lạc Hàm hỏi.

- Rất tiếc, hệ thống võ học đại sư không thể mô phỏng do tốn quá nhiều năng lượng, hiện tại hệ thống cương thi là mức cao nhất. Âm thanh quang não bình tĩnh không có chút cảm xúc.

- Được, mở hệ thống cương thi 3h. Lạc Hàm nói.

- Chấp nhận yêu cầu, mời nộp 1500 tinh nguyên, mặt khác tiêu phí 500 tinh nguyên mua 3h năng lượng khối.

2000 tinh nguyên không cánh mà bay.

Hai năm tiền lương của ba mẹ Giang Ly chỉ đủ 3h, quả nhiên là trò chơi của kẻ có tiền.

Nhưng đối với Lạc Hàm không đáng kể chút nào.

Cô đứng ở trung tâm thiết bị, quang cảnh xung quanh biến đổi, bốn phía cương thi xuất hiện. Một đám cương thi mình đồng da sắt, lực lượng vô cùng lớn, di chuyển nhanh như gió hướng tới Lạc Hàm mạnh mẽ công kích.

Mất nhìn, tai nghe có cảm giác vô cùng đáng sợ.

Cương thi này không phải ở dạng năng lượng, cũng không phải ảnh ảo mà là do khoa học kỹ thuật hiện đại tạo thành.

Cảnh tượng được mô phỏng nửa thật nửa giả, người trong đó công kích mạnh mẽ tuy nhiên phải dựa vào năng lượng khối để duy trì tiêu phí rất cao.

Bây giờ Lạc Hàm chém giết trong cảnh tượng được mô phỏng ra tiêu phí năng lượng rất lớn cho nên mới đắt như thế.

Nếu mỗi ngày được rèn luyện như vậy sẽ tiến bộ rất lớn, tương tự chiến đấu sinh tử thực sự; Giang Ly cũng muốn đáng tiếc không có nhiều tiền như thế.

Hắn nhìn Lạc Hàm không ngừng đánh giết cương thi, đột nhiên xuất thủ một con cương thi bị cô một đao xuyên thủng, ngã sấp xuống mặt đất, vô cùng sống động.

Hắn cũng muốn tham gia nhưng lắc đầu cười khổ, xoay người rời khỏi đây.

- Chết tiệt

Trong phòng y tế, Trương Nhạc đã hoàn toàn tỉnh táo, quay đầu còn hơi chút trắng mặt.

Cũng may Giang Ly không dùng thủ đoạn độc ác, chỉ dùng "Long trào đại cảm nã" kinh lực chấn động đem cậu ta hất văng, ngắt đi, cơ thể không bị nội thương.

Trịnh Văn Băng, Dương Vũ đứng bên cạnh thấy Trương Nhạc tỉnh táo, càng thêm âm trầm.

Từ lúc Trịnh Văn Băng bị ăn một cái tát không nói câu nào.

- Anh Băng, anh có sao không? Dương Vũ không dám hỏi nhiều, một cái tát này không phải mặt đau mà đánh thẳng vào lòng y
- Tao muốn giết hai anh em Giang Ly, Giang Đào. Trịnh Văn Băng lạnh lùng nói.
- Anh Băng đừng xúc động quá. Dương Vũ vội vàng nói: - Giết bọn chúng, cả bản thân cũng phải bồi vào.
- Chẳng lẽ chuyện này bỏ đi sao? Trương Nhạc sao nuốt được con tức này, mặt vô cùng thù hận: - Từ bé tới giờ tôi chưa từng ném qua thiệt thòi như thế, nhất là trước mặt Lạc Hàm, mặt mũi đều mất sạch rồi.
- Tao không kích động đâu, càng không mời người đối phó hai anh em bọn chúng, tao dùng dương mưu khiến cho bọn chúng nhà tan cửa nát, vạn kiếp bất phục. Trịnh Văn Băng một hồi tức giận: - Trước tiên điều tra tư liệu của Giang gia, hai em em chúng nó sinh mệnh thực không yếu, tao phải bắt được nhược điểm của hắn.
- Anh Băng, tôi có người quen ở cục cảnh sát, có thể tra ra bất cứ tư liệu nào, từ bé tới lớn bất kể việc gì rõ như lòng bàn tay. Dương Vũ thử thăm dò.
- Anh Băng, anh có kế hoạch? Trương Nhạc dường như biết rõ tâm tư của Trịnh Văn Băng.
- Tao sẽ bắt lấy nhược điểm của chúng khống chế bọn chúng. Hiện nay, chỉ cần người trong xã hội, có người thân, bạn bè, ba mẹ hắn không phải công tác ở một công ty con của tập đoàn Tuyết Thị sao? Trịnh Văn Băng tự hỏi, chốc lát lại nhe nhe vuốt vết bị tát trên mặt: - Chỉ cần khống chế được ba mẹ chúng, hai anh em tao muốn nhào nặn thế nào chẳng được, bọn chúng không phải đánh nhau rất tốt sao? Tao để cho bọn chúng tới chợ đen đánh quyền kiếm tiền về cho chúng ta.
- Ha ha Trương Nhạc cười rộ lên; - Đúng, phải đem hai tên nhóc này biến thành công cụ kiếm tiền của chúng ta, muốn bọn chúng làm gì phải làm cái đấy chỉ đánh bọn chúng một chút sao xả hết giận được.
- Đó là đương nhiên, đánh bọn chúng một chút có lợi ích gì? Trịnh Văn Băng bấm số điện thoại: - Đánh chúng chỉ là hành vi của kẻ thô lỗ. Alo, là anh Điền ak? Em là Văn Băng, anh giúp em điều tra một chút, trong công ty anh có nhân viên nào tên Giang Chấn Đông, có hai đứa con trai tên Giang Đào, Giang Ly ấy.

Nói chuyện điện thoại xong, Trịnh Văn Băng xoa xoa tay: - Một đám nghèo hèn muốn đối phó với tao sao? Không biết chữ "chết" viết thế nào ak. Hai cái tát, tao bắt cả nhà chúng mày phải đền lại.

Chuyện này với Giang Ly chỉ là một hồi sóng gió nhỏ, không hề sợ hãi.

Chuyện hắn đánh bại Trương Nhạc cũng không bị truyền đi, Lạc Hàm sẽ không nói, Trương Nhạc lại càng không, Trịnh Văn Băng cùng đám lâu la của cậu ta đều kín miệng, đây là chuyện nhục nhã bọn chúng còn sợ Giang Ly truyền ra ngoài.

Tuy nhiên, từ đó Giang Ly càng trở nên cẩn thận sợ Trịnh Văn Băng đối phó với người nhà mình; đặc biệt em gái Giang Huyền, mỗi ngày hắn bí mật theo sau con bé tới trường.

Sau việc bắt giữ "Huyền Hồ" lần trước, hắn đã có kinh nghiệm, rèn luyện tâm linh càng thêm bình tĩnh, nếu có người muốn gây bất lợi cho mình hắn có thể cảm ứng được, giống như có giác quan thứ sáu vậy.

Xem ra, đám Trịnh Văn Băng đang có một âm mưu rất lớn.

- Phải đi tới chợ đen thành phố Khư Hoa. Giang Ly nói: - Siêu cấp protein tới tay có thể giải quyết tình cảnh dinh dưỡng thiếu thốn của mình, Thai tức có thể tồn thương tiềm năng sinh mệnh. Cho dù chợ đen có nguy hiểm hơn cũng phải đi.

Giang Ly lập tức đứng dậy, nói đi là đi.

Hắn có chút mong đợi, nếu thật sự có thể dùng một trăm ngàn tinh nguyên mua loại cấm thuốc này, sau khi tiêm vào rốt cuộc có thể mình tương "Vũ Trụ chi não" (Não vũ trụ) hay không?

Hắn lập tức lên mạng mua một tấm vé xe đi thành phố "Khư Hoa", đồng thời mua một tấm "Mặt nạ da người"

"Mặt nạ da người" là một loại da mặt công nghệ cao, nhưng giá tiền lại rất rẻ, chỉ vài đồng tiền, hắn cũng không cần hóa trang cao minh gì cho cam, chỉ cần người khác không thấy mặt là được. Đi "Khư Hoa Thanh" tốt nhất không nên dùng thật, tại đó vô cùng phức tạp, hỗn loạn, bạo lực không có pháp luật.

Hơn một giờ sau, một đại hán trung niên xuống khỏi xe bay đang đỗ ở trạm xe thành phố "Khư Hoa".

Người này chính là Giang Ly khi đeo "Mặt nạ da người".

Thành phố Khư Hoa và thành phố Tinh Hoa cách nhau cả ngàn cây số nhưng chỉ mất một giờ trên xe mà thôi. Xuống xe Giang Ly cảm thấy một thế giới hoàn toàn khác.

Ấn tượng đầu tiên là nơi đây vô cùng dơ dáy và bẩn thỉu.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Siêu Cấp Protein

Đây là lần đầu tiên Giang Ly bước vào thành thị khác thành phố "Tinh Hoa".

Vừa xuống trạm xe, trên mặt đất toàn là rác rưởi, gió cuốn bay khắp nơi; người nơi đây toàn mang vẻ mặt dữ tợn, âm lãnh chẳng phải người tốt. Những tòa nhà cao tầng bốn phía đều cũ nát.

Đây là thành phố "Khur Hoa", chỗ vui chơi của kẻ mạo hiểm, thiên đường của tội phạm, là chợ đen nơi có giao dịch ngầm.

Mục đích chủ yếu của Giang Ly tới đây chính là mua thuốc cấm siêu cấp protein, để tăng cường thực lực.

Giá của Siêu cấp protein vừa đúng trong phạm vi tiền mà hắn có.

Nếu có thể tăng cường sức mạnh cơ thể, tu luyện "Tâm Linh Đại Đế Ấn" nhanh hơn, tốc độ minh tướng của đại não cũng nhanh hơn, nói không chừng bí thuật thôi miên có thể tiến thêm một bước.

Lúc đó mới chân chính kiếm được nhiều tiền.

Trước kia, hắn tuyệt đối không dám bước vào "Hang ổ của tội ác" này, nhưng hiện tại tài cao gan lớn, còn có thể rèn luyện năng lực bản thân tội gì không vào.

Đàn ông không trải qua phong ba bão táp không thể trưởng thành, chỉ ru rú trong trường học chỉ là loại hoa trong nhà kính mà thôi.

- Nhóc con, thành thật chút! Bằng không tao biến mày thành thịt lợn nướng!

Trong một góc nhỏ trạm xe, Giang Ly đang xem bản đồ đột nhiên phía sau có người đụng vào, hung khí dí vào lưng, vô cùng lạnh lẽo; là một cây côn điện cao áp, tên kia chỉ cần ấn nút dòng điện có thể giết chết một con voi.

- Mày muốn gì?

Không ngờ vừa xuống xe đã gặp phải cướp, quả nhiên là hang ổ của tội ác, tội phạm quá nhiều, bất cứ ở đâu cũng có thể bị trộm, cướp, lừa đảo.

Kẻ cướp sau lưng là một tên đàn ông đầu trọc, tay có xăm, nhìn rất to khỏe.

Gã nhe răng cười ác độc: - Muốn gì sao? Lập tức lấy Chip của mày ra chuyển khoản cho tao! Có bao nhiêu tiền chuyển bấy nhiêu.

Xã hội hiện đại rất ít người mang tiền mặt, điều này khiến việc trộm cướp khó khăn hơn. Muốn cướp bắt buộc phải ép nạn nhân chuyển khoản qua mạng mới được.

Cho nên tên đầu trọc có hình xăm cũng không hạ sát thủ ngay mà bức đối phương chuyển khoản, nếu ở thành thị khác cho dù có chuyển khoản thành công thì sau đó chỉ cần báo cảnh sát là có thể lấy lại nhưng ở thành phố "Khur Hoa" không có cảnh sát, bị cướp thì lên trời mà đòi.

Thành phố này không có pháp luật tồn tại chỉ có cá lớn nuốt cá bé, tự mình đặt ra quy tắc.

- Hóa ra là cướp; biết thành phố Khur Hoa rối loạn lắm rồi, nhưng không ngờ nhanh thế này, vừa xuống xe liền bị cướp. Haiz.

Giang Ly hơi nghiêng người, nhanh như thiểm điện thoát ra; thực ra qua tâm linh cảm ứng hắn đã phát hiện ra gã có ý đồ nhưng hắn muốn xem gã ta định làm gì; nếu là cướp thì không còn gì để nói nữa.

Bộp!

Hắn nghiêng người, đã vòng ra sau lưng gã kia, dùng cạnh bàn tay chém mạnh vào động mạch cổ gã.

Tên đầu trọc mềm nhũn, ngã xuống, cây côn điện rơi trên mặt đất, phát ra tiếng lạch cạch. Gã sao có thể là đối thủ của Giang Ly?

Sinh mệnh lực của Giang Ly đã tiếp cận 1, là cấp bậc huấn luyện viên trong quân đội; võ đạo cường hoành, một quyền nặng tới 800 kg, thân nhẹ như yến, linh hoạt như khỉ; trải qua một thời gian dài huấn luyện minh tướng, sự nhạy bén vượt qua người bình thường rất nhiều, có thể cảm giác nguy hiểm trước khi xảy ra.

Một chiêu đánh ngất đối phương, Giang Ly thần sắc vừa động, vuốt ve đầu gã kia, cảm giác gã ta đang hồ hấp, tiết tấu sinh mệnh, khẽ miết tay đường như tên đầu trọc này sắp tỉnh lại.

Hắn khẽ nói, âm thanh vô cùng nhu hòa: - Ngủ đi, ngủ đi Có phải anh đang rất mệt mỏi đúng không?

- Đúng vậy! Nghe giọng nói của Giang Ly, tên trọc trả lời một cách vô thức, mơ mơ màng màng, như người đang mê sảng.

- Quả nhiên thôi miên thành công, Giang Ly rất vui vẻ, nhớ đến việc quan trọng sau khi thôi miên: - Trong tài khoản của anh có bao nhiêu tiền?

- 8000. Tên trọc mơ màng trả lời.

- Vậy hãy chuyển khoản cho tôi nhanh lên. Giọng nói Giang Ly theo tiết tấu sinh mệnh của gã, rất thoải mái, chậm rãi: - Trước mặt anh đang có một cô gái rất xinh đẹp, anh cho cô ấy 8000 tỉnh nguyên, cô ấy nguyện đi theo anh

- Không. Tên trọc lắc đầu thật mạnh, thân hình run rẩy:

- Đồ dê tiện, muốn 8000 sao, mẹ nó! Chết mẹ đi! Ai muốn tiền tao, tao lấy mạng thằng đó!

Sau đó, gã tỉnh táo lại.

- Thôi miên thất bại ak! Giang Ly lạnh lùng nhìn gã tỉnh lại, hắn biết nếu kẻ bị thôi miên có thể phản kháng lại ý chí của mình thì đối phương sẽ thoát khỏi khống chế, tỉnh táo lại.

Đương nhiên là do tâm linh tu hành của hắn không đủ, nếu là Huyền Hồ có thể trực tiếp đánh tan ý chí đối phương, biến gã thành cái xác không hồn.

Xem ra, thuật thôi miên vẫn không đột phá được.

Tên trọc mở to mắt bị Giang Ly bắt lấy cổ họng, xiết mạnh, khiến gã không thể thở được, mặt đỏ bừng, chân tay giãy dụa.

- Đem toàn bộ tiền của mày chuyển cho tao bằng không tao lấy mạng thối! Giang Ly không tiếp tục thôi miên nữa mà dùng bạo lực khiến đối phương khuất phục. Hắn thả lỏng một chút, tên trọc thở hổn hển đe dọa: - Tao là người của hội Tam Liên, mày còn dám cướp tao.

Giang Ly lại xiết mạnh cổ họng gã.

Tên trọc vô cùng sợ hãi, liên tục gật đầu, muốn mở miệng van xin nhưng chỉ phát ra những tiếng "Ô Ô".

Giang Ly thả lỏng cổ gã một chút:

- Chuyển nhanh lên, tao cho mày một cơ hội cuối cùng! Lần cuối nhớ lấy!

- Tôi chuyển, tôi chuyển. Tên trọc vội lấy Chip của mình ra dựa theo sai khiến của Giang Ly nói ra mật khẩu.

Tỉnh tỉnh!

8000 tỉnh nguyên chuyển vào tài khoản.

- Bây giờ có thể thả tôi đi không. Tên trọc đứng dậy.

Bịch! Giang Ly lại dùng cạnh bàn tay chém gã kia ngất đi, lần này ra tay nặng hơn nhiều, chấn thương sọ não, biến gã ta thành kẻ ngu ngốc cũng không ngạc nhiên. Từ miệng tên trọc bọt mép sùi ra, như người bị động kinh, toàn thân gã run rẩy. Giang Ly xoay người rồi đi không thèm để ý tên cận bã này; gã kia đã không biết bao nhiêu lần cướp bóc rồi nếu pháp luật không trừng trị được gã thì Giang Ly không ngại làm anh hùng thay trời hành đạo, trừ hại cho dân.

Chạy nhanh ra khỏi trạm xe, cũng không có ai chú ý tới hắn bởi nơi đây là chỗ cướp bóc, giết người xảy ra còn nhiều hơn ăn cơm uống nước, chả ai rồi hỏi đi quản mấy chuyện không đâu?

Đi trên đường cái, Giang Ly hơi buồn cười, thôi miên còn không dễ bằng dùng nắm đấm.

- Cầu lớn đường phía bắc số 38? Chính là chỗ này!

Ra khỏi trạm xe, Giang Ly không bắt taxi mà lần theo bản đồ đi tìm chỗ cần đến. Taxi ở "Khư Hoa Thành" đều bị xã hội đen khống chế, không chừng sẽ trở thành nạn nhân cướp bóc, hoặc bị chở đi tới chỗ nào không biết; đã có rất nhiều cô gái ngồi trên taxi Khư Hoa Thành bị tài xế bắt đi, vô cùng thê thảm.

Trong thành thị người qua lại không ngừng nghỉ, Giang Ly chạy hết tốc lực sau hơn một giờ hắn cũng tới dưới chân một tòa nhà cao hơn 50 tầng; tòa nhà này rất hoa lệ, xung quanh sạch sẽ thậm chí còn có đài phun nước; ở thành phố này mà có một nơi như thế thì ở phía sau phải có thế lực rất lớn chống lưng.

Lưu manh bốn phía, vô số dân xã hội đen, kẻ cướp không dám làm phiền.

Đây là một trong những "Chợ đen ngầm", nơi mua bán các loại thuốc cấm.

Trên đó ghi "cao ốc An Toàn".

Đây là một chợ đen ngầm được đánh giá rất có uy tín ở thành phố Khur Hoa này, nghe đồn là sản nghiệp của một lão đại trong quân đội chuyên buôn bán thuốc cấm ở khu Tỉnh anh ra ngoài để làm lợi bất chính.

Là một trong những thế lực lớn ở trong Khur Hoa Thành, đám xã hội đen muốn làm phiền chính là tự tìm đường chết.

- Tiên sinh, chào ngài, xin hỏi ngài muốn mua gì ạ?

Giang Ly vừa tới cửa, một nhân viên phục vụ xinh đẹp liền bước tới nhiệt tình tiếp đãi khác hẳn so với phong cách hắc ám, lạnh lẽo bên ngoài thành thị này; khiến người ta có cảm giác rất thân thiết.

- Tôi tới mua thuốc tiêm Siêu cấp protein tăng hoạt tính bạch cầu, ở trên mạng có giới thiệu về nó. Giang Ly đi thẳng vào vấn đề.

- Ồ xin mời ngài theo tôi. Cô nhân viên xinh đẹp liền dẫn đường, một trăm ngàn tình nguyện không phải là số tiền nhỏ, cũng là một vụ làm ăn tương đối lớn.

Theo sau cô gái Giang Ly đi lên lầu, ước chừng tới tầng thứ 20 thì xuất hiện một đại sảnh rộng 4, 5000 mét vuông. Tại đó có rất nhiều các bình thủy tinh, bên trong chứa các loại dược phẩm.

- Đây là Huyết sắc não hạch? Giang Ly nhìn thấy rất hưng phấn. Hắn thấy chỗ rất gần mình trưng bày một quả màu máu đỏ tươi to bằng nắm đấm, quả đó trông giống như đại não vậy.

Ở trên mạng hắn biết đây là một loại quả có hiệu dụng đặc thù.

Đây là quả của một thánh thụ ngoài hành tinh, nghe đồn nó là vật tổ của người thổ dân cổ xưa, họ hiến tế người sống, dùng máu tươi cho nó.

Sinh ra loại quả giống như hình đại não của người.

Nếu ăn loại quả kia, noron thần kinh sẽ nhảy vọt về chất, tinh thần lực tăng mạnh, vô cùng có ích với việc tu hành tâm linh.

Đáng tiếc, giá niêm yết của nó khiến Giang Ly chỉ biết ngóng nhìn "Năm triệu tình nguyện".

Đánh chết hắn cũng không dám động vào.

Trừ nó ra, bên trong còn rất nhiều loại nước thuốc quý giá, giá niêm yết còn đắt hơn; Giang Ly nhìn thấy ba loại nước thuốc niêm yết giá hơn mười triệu tình nguyện.

- Nước thuốc Gen cự tượng!

Đây là loại nước thuốc có thể thay đổi gen, là tinh hoa công nghệ của loài người; dùng gen của loài voi dung hợp với gen loài người, trải qua các công đoạn công nghệ gen mà thành. Loại nước thuốc này được tiêm trực tiếp vào cơ thể người, người sẽ được cường hóa, gen sẽ mang một phần đặc tính của loài voi. Trong vòng một năm sau khi tiêm, lực lượng sẽ tiếp cận một con voi.

Tuy nhiên loại nước thuốc gen này có tính phiêu lưu rất lớn, chỉ có 50% khả năng thành công.

Nếu tiêm vào thất bại sẽ hoàn toàn không có hiệu quả, mấy triệu tình nguyện đổ xuống sông xuống biển không những thế còn có khả năng gây đột biến gen, nhẹ thì bại liệt nặng thì dẫn tới cái chết.

Tuy vậy, không ít các ông chủ siêu giàu cực khổ tu luyện mấy chục năm còn không bằng một lần tiêm vào; tính hấp dẫn quá lớn. Hơn nữa, họ không dùng thì có thể xuất ra để bồi dưỡng thuộc hạ.

Đùng thấy Giang Ly bây giờ có sinh mệnh lực 0.9, thực lực siêu quần nhưng gặp phải một người được tiêm loại gen này vào chỉ cần một đám cũng đủ để hắn du lịch trên không một chuyến.

- Siêu cấp protein tăng hoạt tính tế bào ngài muốn ở đây. Cô nhân viên phục vụ đưa Giang Ly tới trước một quầy đặt bình thủy tinh, chỉ một dược phẩm màu xanh, được bảo quản trong ống nghiệm.

- Tiên sinh, ngài muốn bao nhiêu? Cô nhân viên nhìn Giang Ly một lần nữa, khá là ngạc nhiên; cô biết loại thuốc này rất tốt nhưng yêu cầu "Ngủ say" ở giai đoạn thứ ba mới có thể hấp thu.

Tu hành tâm linh ở cấp độ đó đều là cao thủ.

- Tôi mua một ống trước.

- Được, ngài chờ chút. Cô nhân viên lấy được phẩm ra, mà Giang Ly bắt đầu chuyển khoản.

Thủ tục chuyển khoản rất nhanh, một tiếng "Tít, tít" một trăm ngàn tình nguyện đã biến mất không chút tăm hơi khiến Giang Ly đau lòng một trận. Hắn vừa có một khoản tiền lớn giờ lại còn không mấy đồng sấp trở thành một người vô sản chính cống; nhưng nghĩ lại mua được loại thuốc này, sau đó tiêm vào bù lại thương tổn do Thai tức gây ra, thì tiềm năng sinh mệnh tăng rất lớn, điều đó rất đáng để tiêu.

- Được rồi!

Ông nghiệm màu xanh kia rốt cục cũng tới tay, Giang Ly nhin sự kích động trong lòng nhanh chóng rời khỏi.

- Người anh em xin đợi chút.

Đúng lúc này, một người trung niên đi tới, ông ta rất có khí thế, chắc chắn là quản lý cao cấp của tập đoàn này. Ông ta tới trước mặt Giang Ly, nhìn hắn.

- A Giang Ly quay đầu nhìn ánh mắt ông ta, nghe tiếng nói của ông ta không ngờ mắt mình lại có chút mờ hồ.

Trúng phải thuật thôi miên!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Tiêm Vào

Đây là lần thứ hai Giang Ly gặp phải thôi miên.

Lần đầu tiên là "Huyền Hồ", suýt chút nữa thì lấy mạng hắnhắn.

Nếu không nhờ có "Viên đá màu trắng ngà" thì lần đó cuộc đời hắnhắn đã chấm hết rồi. May mà trong họa lại gặp phúc, ngược lại nhờ có tinh thần lực của "Huyền Hồ" mà khám phá được một điều bí ẩn, học được chiêu " Tâm Linh Đại Đế Ấn".

Lần này hắnhắn lại gặp thôi miên.

Hắnhắn bây giờ không ngốc nghếch như ngày đó, lúc gặp phải thôi miên , ý thức bản năng trời dậy mạnh mẽ, tư duy nhạy bén, tế bào não lớn mạnh, huyết dịch, máu toàn thân như nổ tung, não kêu ong ong, hai mắt chỉ chớp một chốc đã tuôn ra ánh sao.

- Định thôi miên ta ư?

Giang Ly nhanh chóng tỉnh táo lại, hai mắt lấp lánh xuất thần.

- Tâm linh tu hành thật là hơn người.

Viên quản lý cao cấp trung tuổi kia thôi miên không thành công, ánh mắt có chút thay đổi: - Xem ra hắnh em cũng đã từng luyện qua thuật thôi miên rồi phải không? Rất ít người có thể kháng cự thuật thôi miên của ta.

Người ngày nhất định là thôi miên sư sơ cấp, hơn nữa sinh mệnh lực chắc đạt khoảng 0.9.

- Hóa ra là đang thử dò xét. Tuy rằng trong lòng Giang Ly không thích chút nào, nhưng đây là địa bàn của đối phương, làm đình làm đám hoàn toàn không có lợi gì cả.

Hắnhắn biết rằng nếu như mình không chống đỡ nổi thuật thôi miên của đối phương thì bí mật gì cũng có thể tiết lộ.

- Không biết vị tiền sinh đây thử ta là có mục đích gì? Giọng điệu Giang Ly rất lạnh lùng.

- Chớ có hiểu lầm

Viên quảng lý cao cấp trung tuổi vội vàng cười: - Tu vi tâm linh của người anh em mạnh như vậy, không biết có muốn kiếm tiền không? Tập toàn An Toàn của chúng tôi đang tuyển thôi miên sư.

- Tuyển thôi miên sư sao?

Giang Ly đi tới chợ đêm, thứ nhất là để mua Siêu cấp Protein tăng cường sức mạnh, thứ hai là xem xem có cơ hội kiếm tiền hay không.

- Bao nhiêu tiền một tháng vậy? Công việc như thế nào. Trước tiên hấn hỏi dò về chế độ đãi ngộ.
- Chế độ đãi ngộ thế nào còn phải xem thực lực của bản thân hấn. Người quản lý cao cấp nói:
- Tại hạ họ Cao, tên Nhấn. Không biết xưng hô với người anh em đây như thế nào cho phải?
- Giang Hòa. Giang Ly tất nhiên không dùng tên thật của mình.

Song, ý nghĩa của Ly cũng chính là Hòa.

Hấn liền bịa ra tên họ này.

- Nếu không ngần ngại, Giang tiên sinh có thể thể hiện một chút thực lực của mình được không? Cao Nhấn vỗ tay một tiếng, lập tức sự chú ý của Giang Ly bị tiếng vỗ tay thu hút. Đối phương lại đang thể hiện thuật thôi miên.

Bất kể một động tác, một câu nói, một tiếng động, đều đang tiến hành thôi miên. Nếu như không phải bản thân Giang Ly tinh thông thuật thôi miên thì cũng đã bị mê hoặc rồi.

- Ta cũng chẳng có thực lực gì, không cần phải thể hiện gì đâu. Giang Ly xua xua tay, tỏ vẻ từ chối.

Tuy vậy, trong lúc hấn xua tay, bàn tay nhẹ nhàng lắc lư như hoa trời rơi là tả, mờ mờ ảo ảo, bỗng chốc thu hút ánh mắt mọi người.

Đừng!

Cô phục vụ xinh đẹp ngã ngay tại chỗ, mềm nhũn người ra, lăn đùng ra đất ngù.

Ngay cả Cao Nhấn cũng cảm thấy ánh mắt mơ mơ màng màng, sắc mặt bỗng chốc thay đổi, rồi đột nhiên rống to: - Dừng lại!

Tiếng rống hùng hồn ấy gây chấn động kinh hoàng đến mức một quày tù thủy tinh pha lê cũng có chút đong đưa lay động.

Giang Ly dừng tay!

Hấn cũng vô cùng xáo quyết, vừa mới nói là không thể hiện kỹ xảo thôi miên, kỳ thật lại đang lừa bịp kẻ khác. Trong lúc nói chuyện, hấn tập trung toàn bộ tinh thần, trí óc phối hợp với thủ ấn tạo thành sức cuốn hút vô cùng mạnh.

Thôi miên sư, phải nắm bắt mọi cơ hội khiến người bị thôi miên khó lòng phòng bị.

Nếu nói cho đối phương biết lúc bấy giờ đang tiến hành thôi miên, vậy thì đối phương sẽ có có sự chống cự trong đầu, rất khó thành công.

Giang Ly học thuật thôi miên trên mạng, đọc nhanh như gió. Hấn xem vô số chương trình dạy học qua truyền hình, trong đó một chương trình kinh điển nhất đó là một thôi miên sư tiến hành thôi miên đối với một người có sự chống đối trong tư tưởng, thế nên làm thế nào cũng không thể thôi miên được.

Sau đó, thôi miên sư kia nói rằng ông ấy mệt rồi, muốn uống một cốc nước.

Người bị thôi miên tin là thật, liền nhìn thôi miên sư rót nước.

Kết quả là động tác rót nước ấy, với dòng nước nhỏ dài đều tách ra một đường đập vào cốc, người nọ nhìn đến ngây dại, vậy là đã bị thôi miên.

Trước tiên lừa bịp, khiến đối phương không hề đề phòng, loại bỏ tâm lý phòng bị là mảnh khóa quan trọng nhất của thôi miên sư.

- Quả là lợi hại!

Cao Nhấn nhìn cô nhân viên phục vụ nằm dài trên mặt đất mà vẫn ngủ được, không hề bị tiếng gầm của y làm thức tỉnh. Thực tế tiếng gầm của y là vận dụng tiếng gầm của sư tử, đủ để đánh thức ý thức con người. Đòn cảnh tỉnh khiến đối phương hồi tỉnh trong tức khắc.

- Quá khen rồi.

Trên mặt Giang Ly lộ rõ nụ cười - Không biết bản lĩnh thôi miên của tôi thế nào?

- Cảnh giới này của hấn đã ở trình độ của thôi miên sư sơ cấp rồi đấy. Cao Nhấn dường như phát hiện ra đại lực mới vậy: - Người anh em à, tôi thấy hấn hoàn toàn có thể ký kết hợp đồng với tập đoàn An Toàn của chúng tôi, trở thành thôi miên sư hợp đồng.

- Rất vui được hợp tác với ông. Hiện giờ Giang Ly không muốn dây dưa nhiều thêm với Cao Nhấn nữa, muốn trở về để mau chóng tiêm protein siêu cấp vào cơ thể, tăng cường sức mạnh.

- Vậy thì tốt quá, người anh em, đây là danh thiếp của tôi. Sau này có chuyện gì thì cứ trực tiếp liên hệ với tôi. Cao Nhấn đưa tới một tấm danh thiếp.

Giang Ly nhận lấy, rồi quay lưng bước đi.

Đội Giang Ly rời khỏi, Cao Nhẫn rút ra một cây ngân châm, đâm thật sâu vào não của cô nhân viên phục vụ, châm cứu một lát cô ta mới tỉnh lại.

- Tổng giám đốc Cao, thuật thôi miên của người này thật là lợi hại. Cô nhân viên phục vụ sau khi tỉnh lại, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

- Đúng là rất lợi hại, xuýt chút nữa thì tôi cũng trúng chiêu của hắn. Tập đoàn chúng ta cần những nhân tài như vậy. Hi vọng người này sớm liên lạc với tôi.

Cao Nhẫn nói.

- Vậy có cần điều tra người này không ạ? Cô nhân viên phục vụ vội vã nói.

- Không cần, quy tắc của chúng ta là bất kể khách hàng là người thế nào cũng không được can thiệp quá nhiều. Cao Nhẫn lắc đầu: - Phá hủy quy tắc này sẽ làm lỡ mất nhiều khách hàng lớn, đến lúc đó cấp trên điều tra ra, chúng ta cũng không chịu nổi tội đâu.

- Vâng! Cô nhân viên hoảng hốt.

- Tôi nghĩ người này sẽ đến tìm tôi thôi... Cao Nhẫn nói: - Hắn ta có vẻ đang rất thiếu tiền.

Ra khỏi "cao ốc An Toàn", Giang Ly cảm thấy rất nhiều ánh mắt dường như nhìn chăm chăm vào hắn, y như cừu non bị bầy sói vây quanh vậy. Hắn biết rằng có một vài thành viên trong hắc bang chuyên nằm vùng cửa ra vào "cao ốc An Toàn" để rình xem có ai đi ra là ngay lập tức lên kế hoạch cướp bóc.

Trên mạng từ lâu đã có bài post như vậy rồi.

Có công ty thành viên đến chợ đen mua thuốc cấm, lúc mua xong vừa mới bước ra cửa đã bị cướp mất.

Có điều Giang Ly đã sớm có chuẩn bị, đột nhiên thân thể chợt lóe lên, mấy lần lao vào trong một hẻm nhỏ đã trông thấy có tên cao to vây quanh, hắn tam quyền lưỡng bước đánh gục đám côn đồ này, vài tên bỏ chạy, còn những tên thoát khỏi sự truy đuổi thì chạy nhanh như thoi đưa đến khi tới bên trong một tòa nhà bỏ hoang mới bình tĩnh trở lại.

Ở trên mạng, hắn từng nghiên cứu qua về đường lối chạy trốn.

Rất nhiều tòa nhà bỏ hoang ở thành Hoa Khư không một bóng người, đều là những tòa nhà còn sót lại của một trăm năm trước, rất thích hợp để ẩn náu.

Hắn phải tiến hành tiêm ở chỗ này.

Bởi vì protein là thuốc cấm, nếu đem về sẽ bị coi là phạm pháp, một khi bị điều tra ra sẽ phải ngồi tù. Tất nhiên những tội phạm buôn bán thuốc cấm có đường của họ, có thể mang đến thành phố khác, nhưng Giang Ly thì không có con đường này, thậm chí ngay cả xe lửa hắn cũng không lên nổi nữa.

Trên xe lửa từ thành Khư Hoa về thành Tỉnh Hoa, việc kiểm tra vô cùng nghiêm ngặt.

Xuống khỏi xe lửa lại là một thế giới khác.

Vì vậy, cách duy nhất của hắn chỉ có tiến hành tiêm ở trong thành Khư Hoa mà thôi.

- Kiểm tra một chút xem thuốc này có phải là hàng thật không? Tránh mua phải hàng thuốc giả thì lỗ vốn. Xem trên mạng thì thấy tập đoàn An Toàn rất lớn, không đến mức dùng thuốc giả đi lừa người khác, uy tín chợ đen cũng không hề tồi. Giang Ly vẫn không yên tâm, cầm ống thuốc màu xanh ngọc ra quan sát tỉ mỉ.

Hắn cẩn thận rót ra một ít, sau đó dùng máy tính chụp ảnh, vận dụng kính hiển vi Internet có thể cho ra kết quả điều tra sơ bộ.

Khoa học kỹ thuật phát triển đến ngày hôm nay, chỉ cần có một con chip quang là có thể thay thế rất nhiều việc, ảnh do quang não chụp ra thậm chí có thể tải lên mạng tiến hành phân tích khoa học. Có trang web đặc biệt này, chỉ thu một chút phí đương nhiên không thể dùng cho nghiên cứu khoa học, song phân biệt thật giả thì cũng tạm ổn.

Chỉ một lát sau, trên mạng đã hiển thị kết quả phân tử, còn có phân biệt thật giả. Protein siêu cấp là hàng thật.

- Hy vọng lần này có thể hấp thụ một cách tốt đẹp. Ngẫm nghĩ một lát, sau khi tìm hiểu kĩ công dụng của ống thuốc protein siêu cấp này và đợi cho nội tâm hoàn toàn bình tĩnh trở lại thì hắn mới bắt đầu tiêm.

Xoẹt!

Một cây kim châm xuống!

Nhìn ống dịch thể chậm rãi chảy vào bên trong tĩnh mạch, Giang Ly dường như ngay lập tức cảm thấy giống như nhảy vào miệng núi lửa vậy, tim đập nhanh gấp 10 lần! Đứng đờ đờ, y như đánh trống vậy, huyết mạch tựa như to lên một vòng, hiện thực mơ hồ, dường như trong cơ thể có thể có một dòng thạch nham sắp phun trào ra ngoài.

Hắn như muốn xé nát tất cả mọi thứ trước mặt mình.

- Bình tĩnh, bình tĩnh lại... Lúc đó hắn mới biết tác dụng của thuốc này mạnh đến cỡ nào. Thảo nào người bình thường không thể sử dụng. Mọi nỗ lực của hắn để giữ cho mình tỉnh táo, giữ nội tâm bình tĩnh, huyết dịch lưu thông chậm rãi đều chẳng có ích gì, cơ thể cứ cựa quậy không chịu bị khống chế.

Dược lực của protein siêu cấp thật quá kinh khủng.

Làm thế nào cũng không an tĩnh được, so với bất kỳ loại thuốc kích thích nào đều mạnh hơn mấy chục lần!

Sau khi tiêm vào người, huyết mạch sôi trào, Giang Ly cảm thấy tim mình như sắp nổ tung rồi, huyết quản cũng muốn nổ tung, não nộ như có một thứ gì bên trong nổ tung, kêu ong ong.

Hắn lập tức tiến vào ngủ say.

Quả nhiên mỗi một tế bào giống như có sinh mạng hoan hô nhảy nhót, cuối cùng cũng được ăn một bữa no nê.

Sự xâm nhập của một ống protein siêu cấp khiến cho Giang Ly thay da đổi thịt.

Đầu tiên, hình thể hắn dần dần được bồi đắp đến hoàn mỹ, cả người giống như một cái túi da, hít vào thở ra. Mỗi lần hít thở như vậy đều mang theo một lượng lớn luồng không khí, toàn thân cảm thấy một loại phản lực của xe thể thao siêu cấp.

Bất kể là ai đều cảm thấy hắn giống như siêu nhân vậy.

Nghe đồn, vào thời đại quốc gia hai trăm năm trước, có cao thủ võ học siêu cấp luyện hít thở bên bờ biển mà có thể thổi sóng biển cuộn trở lại. Giang Ly luôn cho đó là tin đồn, song nhìn trạng thái cơ thể mình hiện giờ mới cảm thấy chắc là có thật.

Cứ như vậy toàn bộ hiệu lực mạnh mẽ của thuốc protein siêu cấp đều hòa tan vào trong tế bào, đồng thời tiến hành ưu hóa và cải tạo tiềm năng sinh mệnh của hắn.

Tế bào cựa quậy, bắt đầu biến đổi cơ năng của toàn thân Giang Ly.

Tế bào khắp cơ thể cứ kè háu ăn, giữa lúc tế bào hoan hô nhảy nhót đều trở nên vô cùng cuồng tráng, đặc biệt là tế bào não trong lúc xoay chuyển điên cuồng khiến mi của hắn tựa như bị thứ gì gần giống với viên kim cương ngưng tụ lại.

Đã vài giờ đồng hồ trôi qua, hắn đã tỉnh lại, nhẹ nhàng thở ra, chỉ cảm thấy tinh lực no đủ, toàn bộ tổn thương do Thai Tức gây nên trước kia đều đã được bù đắp.

Đây là một loại trực giác, bởi vì Giang Ly kiểm tra toàn thân "bên trong" phát hiện tất cả các cơ quan, không có mùi vị trong yếu ngoài mạnh

Trước kia, hắn dù biết rằng bản thân hùng mạnh song hương vị trong yếu ngoài mạnh ở sâu trong tâm linh đều không thấy. Đây rõ ràng là tiềm năng sinh mệnh bị hao tổn, không sống được bao lâu nữa.

Hiện tại rốt cục cũng đã bắt đầu khôi phục rồi.

Có điều hiện giờ Giang Ly không dám thử Thai Tức, cảnh giới của thứ này hoàn toàn không phải là điều mà mình có thể chịu đựng được trong lúc này.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Thể Năng Tăng Cường

- Xem thể năng của mình có thể đến mức nào?

Giang Ly nắm tay. Bùm bùm!

Gân cốt trên cơ thể hơi chấn động, sinh ra một dòng khí lưu, thứ gì đó giống như cương khí.

Hắn xuất ra một quyền nhẹ nhàng, một dòng bạo khí liên tiếp từ nắm tay chạy lên cánh tay trước rồi lan khắp toàn thân. Sức lực cương nhu đầy đủ, nhìn qua có vẻ nhẹ nhàng băng quơ, nhưng thực ra lại sắc vang chớp giật.

- Ôi trời... thể năng của mình...

Giang Ly ngơ ngác nhìn đôi tay của mình, cảm thấy trong lúc hít thở đều sản sinh một luồng khí mạnh mẽ trong lục phủ ngũ tạng, cánh tay bóng loáng

trắng nõn, không một tí vết. Tuy nhiên chỉ hơi dùng sức một chút là cả cánh tay to ra tức khắc, da thịt chỉ chít chằng chịt bày thành lưới sắt, y như "người không lồ sắt thép".

Hắn ta có cảm giác là một vách tường xi măng giống như bã đậu xuyên qua cánh tay của mình.

Hắn ta vừa mới mình tưởng một chút thì lập tức ở sâu bên trong não hình ảnh "Não Vũ Trụ" dường như lại hiện ra rõ ràng, hiện giờ hắn gần như có thể trông thấy trong lúc các tinh cầu lấp lánh, trên mặt còn có một thế giới lạ lùng, cả quá trình mình tưởng bắt đầu từ vĩ mô đi về vi mô.

Ban đầu hắn đương ở trong mộng, trong viên đá trắng ngà hiển hiện ra hình ảnh "Não Vũ Trụ", vô cùng tinh xảo, hàng nghìn tỷ tinh cầu giữa lúc lấp lánh vẫn có muôn vàn biến đổi, cả một đại não quần tinh liên tục chuyển động, nếu như tốc độ nhanh một chút nữa sẽ khiến Giang Ly hoa mắt chóng mặt, chảy cả máu mũi và các tế bào não bị hao tổn.

Thế nhưng hiện tại, hắn mình tưởng quỹ đạo mà đại não quần tinh kia liên tiếp lấp lánh càng lúc càng nhanh, ngoài biểu hiện hoa mắt chóng mặt ra thì không hề chảy máu mũi.

Đó là kết quả của tế bào não mạnh lên.

Thậm chí, trong lúc mình tưởng quần tinh lấp lánh, hắn ta còn tỏa ra mùi vị đóm lửa tư duy.

Vù!

Hắn ta vừa mới suy nghĩ một chút, cả cơ thể chạy ra ngoài, nhẹ nhàng rơi xuống ban công. Phía dưới là một công trường bỏ hoang vài chục mét khiến người ta lão đảo muốn ngã.

Song hắn ta đâu có bận tâm, bởi vì căn bản không sợ độ cao.

Thân thể dường như phụ thuộc vào sự kiểm soát của ý nghĩ, muốn làm thế nào thì làm.

Rầm rầm rầm rầm...

Hắn ta luyện tập "Quân thể thứ bạo quyền" giữa công trường bỏ hoang ấy. Đó là quyền pháp đơn giản nhất, lực sát thương mạnh nhất để khảo nghiệm thể năng. Hiện giờ bước chân hắn ta xê dịch, mỗi một quyền đều phát ra tiếng nổ đùng đùng.

Âm thanh nổ đùng đùng có thể điều khiển theo ý muốn, thích nhỏ thì nhỏ, thích to liền to. Đây là lực khổng chế nhẹ nhàng như thường, quả là xử lý việc khó một cách dễ dàng.

Trước kia, hắn ta nhất định phải phóng toàn lực ra mới có thể làm nổ vang dữ dội, còn hiện tại chỉ cần một quyền nhẹ nhàng, cánh tay khê cử động là khi nổ lia lịa.

- Một...mười bảy.... hai mươi năm... ba mươi sáu...

Liên tục xuất kích, tới khi đánh tới cái thứ 36, hắn ta mới cảm thấy hơi thở dốc, mới dừng lại.

Trước khi tiêm protein siêu cấp vào, nhiều nhất hắn ta cũng chỉ xuất ra được 18 bạo, vậy mà giờ đây lại đánh xuất được đến 36 bạo, quả là kỳ tích. Xem ra uy lực của một ống protein quả nhiên là phi phàm, khoản tiền lớn hàng trăm nghìn Tinh Nguyên quả nhiên không lãng phí.

- Lợi hại! Cũng không biết quyền lực hiện giờ của mình đạt đến bao nhiêu rồi nữa? 1 tấn chẳng? Giang Ly phải tìm cơ hội thử xem sao, hiện giờ hắn ta hoàn toàn tự tin có thể chiến thắng bất kì ai.

Hắn biết rằng sinh mệnh lực của bản thân nhất định là đạt đến 1 rồi.

Răng rắc!

Tiện tay nhặt một viên đá cuội cứng chắc lên, Giang Ly dùng Long Trảo Đại Cầm Nã thử nắm lại một chút, viên đá cuội vỡ tan, véo thêm vài nhát liền trở thành mảnh vụn.

Kết án!

Hắn bắt đầu kết Tâm Linh Đại Đế Án, mới vừa động một cái tốc độ tay gần như gia tăng gấp đôi, hơi lóe một chút ngón tay liền đùng đưa hai mươi ba mươi lượt, trong lúc làm cho người ta hoa mắt chóng mặt thì luồng không khí mang theo âm thanh cũng gào thét mà theo tới.

- Tế bào não của mình đã được tăng cường, có thể mình tưởng Não Vũ Trụ, thuật thôi miên có thể sẽ tiến thêm một bước nữa, thử xem có thể thôi miên những tên côn đồ ở thành Khư Hoa hay không?

Giang Ly nhẹ nhàng xuống lầu.

Trong một con ngõ nhỏ.

Giang Ly bị ba tên cao to sấm mình bao vây

- Oắt con, ngoan ngoãn mà đưa tiền cho bọn tao, nếu không tao đành phải cắt nội tạng của mày bán lấy tiền thôi. Một tên cao to đầu trọc vỗ vỗ con dao sắc bén trong tay.

- Tụi bay còn làm cả cái việc cắt nội tạng đem bán cho người khác sao? Sắc mặt Giang Ly bỗng thay đổi.

Hắn vừa chạy tán loạn trên khắp các đường lớn ngõ nhỏ đương nhiên thu hút sự chú ý của một vài tên côn đồ. Ngay sau đó hắn bị bọn côn đồ chặn lại trong ngõ nhỏ.

- Không sai, mấy ngày trước bọn tao đã cắt của mấy người từ nơi khác đến, ha ha... được không ít tiền đâu. Một tên cao to cười dữ tợn.

- Nằm xuống! Giang Ly đột nhiên lay động một hồi. - Có phải các người cảm thấy rất choáng váng không? Các người đều uống say cả rồi, cần phải ngủ một giấc thật say...

Tay của hắn ta tựa như hoa tuyết đua nhau rơi xuống, ngay lập tức ba tên to cao lão đảo siêu vẹo tựa như say rượu.

Giang Ly trông thấy một tên côn đồ có vẻ là đại ca trong số bọn họ tập trung tinh thần cao độ - Tỉnh dậy!

Tên côn đồ quỳ người một cái, đứng dậy như cái xác không hồn, hai mắt ngơ ngác đờ đẫn.

Âm thanh của Giang Ly tràn đầy mê hoặc, cứ chốc chốc lại lắc lư tay càng làm tăng thêm sức cuốn hút: - Mày hại nhiều người như vậy, có phải cảm thấy mình đã gây ra nghiệp chướng nặng nề hay không? Chỉ cần mày nộp ra chỗ tiền có được do sát hại sinh mạng người khác mới có thể bù đắp tội lỗi...

- Quyên tiền của tao sao...

Tên cao to sấm mình mơ mơ màng màng nói, thân thể đang vùng vẫy: - Không... Ông đây cướp đồ thì có tội gì chứ, ông đây chỉ cần tiền, ai đòi lấy tiền của ông, ông mày sẽ khiến kẻ đó phải chết.

Tiềm thức của y phản kháng mãnh liệt.

- Hừ? Giang Ly không ngờ đối phương lại vẫn có thể phản kháng, ham muốn tiền của lớn hơn tất cả khiến y không ngại giết người phóng hỏa. Đối với hạng người này, muốn thôi miên không chế hành động của y vô cùng gian nan, thôi miên sư phải làm việc mà đối phương không chịu làm, tiềm thức vẫn có thể phản kháng dẫn đến thôi miên thất bại.

- Tao là đại ca của mày, mau nộp tiền ra đây, nếu không bọn mày sẽ rất thảm.

Ngữ khí của Giang Ly bỗng thay đổi, hung ác vô cùng. Đó cũng là kỹ xảo của thôi miên sư, tùy cơ ứng biến, phá giải sự đề phòng trong tiềm thức của đối phương.

- Không... đại ca. Anh không thể làm vậy được. Khó khăn lắm em mới gom góp được một chút tiền này... Tên cao to sấm mình này mơ mơ màng màng bắt đầu cầu xin, có vẻ rất kiêng dè đại ca của y.

- Nói ít thôi, mau cắt cổ của hắn cho tao! Giang Ly lại hung tợn nói.

- Đừng, đừng mà đại ca! Em nộp tiền cho anh, em nộp cho anh mà... Tên cao to toàn thân run rẩy, rồi lấy ra một con Chip.

- Mau chuyển tiền đi, tài khoản là ... Giang Ly đọc ra một tài khoản vô danh, tránh bị người khác điều tra ra, với tài khoản vô danh chỉ cần có mật mã là có thể rút tiền.

Tên cao to xăm mình kia dưới tác dụng của thuật thôi miên, leng keng chuyển hết tiền mình có sang tài khoản khác.

- Mười ngàn Tĩnh Nguyên được chuyển đến.

Trông thấy trên tài khoản của tên cao to xăm mình kia có những mười nghìn Tĩnh Nguyên,, Giang Ky kinh ngạc, có điều sau đó hắn ta biết được đây là một tiêu đầu mục, rất có thể là tiền bạc của toàn bộ băng nhóm.

Sau khi tiền chuyển đến tài khoản, hai mắt hắn ta lại phát ra ánh sao lần nữa:

- Nhớ lấy chuyện này, người đến con ngõ này rồi đột nhiên ngủ một giấc, sau đó tất cả tiền bạc đều bị Hacker trên mạng cướp sạch...

- Rồi... Em ngủ một giấc, tất cả tiền bạc biến mất một cách kì lạ, bị hacker trên mạng cướp mất... Tên cao to nhắc đi nhắc lại lời của Giang Ly.

- Ngủ đi, ngủ đi... Giọng điệu của Giang Ly lại một lần nữa êm ái nhẹ nhàng, tên cao to kia ngã xuống.

Hắn nhanh như bay rời khỏi nơi đây.

Theo tiến trình thôi miên, sau khi tên cao to tỉnh lại thì hoàn toàn không còn nhớ gì nữa.

Vù vù...

Trong một con ngõ không bóng người khác, Giang Ly thở hỗn hà hỗn hển, từng giọt mồ hôi cuộn cuộn lăn xuống cứ như thể vừa chiến đấu một trận sinh tử vậy.

Sau khi chắc chắn đã được an toàn, hắn ta tiến vào ngủ say để nghỉ ngơi.

30 phút sau, hắn hồi phục lại tinh thần.

- Tiêu hao sinh lực do thuật thôi miên thật ghê gớm, trí óc hao tổn nghiêm trọng. Đây là đánh cược tinh thần mà Giang Ly hồi tưởng lại cảnh ban nãy thôi miên tên cao to xăm mình kia khiến y chủ động lấy thẻ ra chuyển tiền, thế mới thấy thuật thôi miên này gây tổn hại tinh thần người khác thì nhất định cũng có tác dụng phụ không hề nhỏ với chính mình.

May mà hiện giờ thể năng tế bào não đều đã tăng thêm.

Thuật thôi miên này không những không tổn hại thần kinh của hắn ta mà ngược lại còn là một loại hình rèn luyện nữa.

- Thôi bỏ đi, nên quay về thì hơn. Mặc dù thuật thôi miên có thể kiếm tiền nơi này, song lại quá nguy hiểm. Ngộ nhờ gặp phải bọn cướp có súng cùng xông lên thì thân xác mình cũng chỉ có kết cục giống "Huyền Hồ" mà thôi.

Ba giờ sau, Giang Ly từ trong xe bay bước ra, trông thành phố trước mắt sạch sẽ ngăn nắp, người qua người lại đều chú ý giữ gìn trật tự, bên trong nhà ga cảnh sát tuần tra nghiêm ngặt, mắt chăm chăm theo dõi bất kì một nhân vật khả nghi nào, khi xuất bến thậm chí còn phải quét thẻ, kiểm chứng thân phận nữa.

Hắn ta đã cảm thấy mình đã được an toàn.

Cũng may là bản thân không đem thuốc cấm đến thành phố Tinh Hoa, nếu không thì tầng tầng lớp lớp kiểm tra như vậy chắc chắn sẽ bị lộ tẩy hành vi phạm pháp và bị bắt bỏ tù.

- Đợi tu luyện viên thâm toàn bộ, mình nhất định sẽ lại đến nơi đây rèn luyện. Giang Ly nhìn trên thẻ đã có gần hai mươi nghìn Tinh Nguyên mà thỏa mãn trong lòng.

Ban nãy hắn ta thôi miên mấy tên lưu manh côn đồ khiến bọn họ phải rút tiền ra chuyển khoản, thu hoạch cũng gọi là tương đối. Mười tám nghìn Tinh Nguyên đã tới tay.

Hắn thực sự muốn kiếm một khoản lớn

Trong thành Khư Hoa có rất nhiều tên côn đồ đều là đại phú hào cả, không thiếu gì những nhân vật có tài sản lên đến hàng triệu hay chục triệu. Có điều có thể tồn tại ở nơi đây đều là những kẻ có thực lực vô cùng hùng mạnh, vốn dĩ không thể nào thôi miên được. Hơn nữa bên cạnh mỗi người bọn họ đều có một lượng lớn vệ sĩ bảo vệ nghiêm ngặt, Giang Ly không có cách nào tiếp cận được.

Những kẻ này ai nấy đều tay nhuộm máu, lấy tiền của bọn họ không hề cảm thấy áy náy chút nào.

Lúc Giang Ly về đến nhà thì trời đã chạng vạng tối.

Em gái tan học cũng đã về tới nhà, em trai Giang Đào mỗi tối đều ở lại trường luyện tập tới rất muộn, thậm chí có lần còn không về nhà. Vì thế Giang Ly và em gái phải đợi bố mẹ về nấu cơm.

- Em này, gần đây anh có kiếm được ít tiền, cho em một ít tiêu vặt. Giang Ly đưa cho Giang Huyền ba nghìn Tinh Nguyên.

- Anh, anh lấy đâu ra nhiều tiền như vậy? Giang Huyền suýt chút nữa thì nhảy cẫng lên - Lẽ nào phát tài rồi hả?

- Gần đây anh thôi miên chữa bệnh cho người ta nên kiếm được chút tiền.

Giang Ly nói - Gần đây thực lực của em tiến bộ thế nào rồi?

- Em phải mua thuốc bổ nhiều một chút, phải luyện tập thân thể. Sắp thi học kỳ rồi, sinh mệnh lực của em nhất định phải đạt 0.8 thì mới có thể đứng đầu trong danh sách lớp được. Giang Huyền tràn đầy tự tin nói: - Đúng rồi anh à, kì thi cuối kỳ lần này có thể coi là cuộc thi quan trọng nhất của trường anh, nghe nói là sẽ dựa vào thành tích thi cuối kỳ để tiến hành bồi dưỡng trọng điểm. Nếu lần này anh có thể thi đỗ vào lớp trọng điểm vậy thì quả thực là rất cừ đấy.

- Yên tâm, anh nhất định sẽ làm được. Giang Ly cười cười.

Hắn ta hiện tại có thể cạnh tranh với bất kì cao thủ nào trong trường.

- Lại đây, em đã học được những quyền pháp gì rồi, để anh chỉ cho em. Giang Ly vỗ vỗ tay: - Nếu kì thi cuối kỳ này em có thể đạt được kết quả tốt, anh sẽ lại thưởng cho em 5000 Tinh Nguyên.

- Tốt quá tốt quá rồi! Giang Huyền vỗ tay.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Bị Điều Tra

Giang Huyền bắt đầu vỗ tay, cô bé đứng đứng tư thế, luyện tập quyền pháp từng chiêu từng thức, là "Cầm địch cách sát quyền" một bộ thể thuật cấp D.

- Bộ Cầm địch cách sát quyền này chú trọng bắt tóm, động tác ổn định, chính xác và tàn nhẫn. Tuy nhiên độ cong và tính hàm súc mang theo trong đó cũng tương đối ổn. Em xem này chiêu Phong hầu tòa nã, lúc cong tay thì vai phải nhún xuống vạch ra một đường cong, hình bầu dục va chạm, như vậy mới có thể mang theo lực quay tròn, một trào tóm gọn

Giang Ly ngay lập tức chỉ ra thiếu sót của em gái.

Hắn biểu diễn môn võ thuật này có vận dụng một vài kỹ xảo của "Giáo cốt hồi toàn sát".

Quả nhiên, Giang Huyền tu luyện dưới sự hướng dẫn của hắn, uy lực đã lớn mạnh hơn rất nhiều, mỗi một chiêu thức đều suôn sẻ, không giống như trước đây cứ đi một mạch. Như vậy khoảng trống xoay xở giữa hai chiêu thức lớn hơn khá nhiều, càng khiến cho cơ thể thêm linh hoạt.

Cùng lúc đó, tại một tòa biệt thự vùng ngoại ô.

Này!

Trịnh Văn Băng đang tu luyện quyền pháp, cùng tu luyện với gã ta là một người trung tuổi khoác trên mình một bộ quần áo kiểu Hoa cổ xưa, rõ ràng là một thầy dạy võ.

Hai người độ sức kịch liệt, Trịnh Văn Băng tấn công mạnh mẽ phi thường, chiêu nào cũng sắc bén, chiêu đang thể hiện là "Còn Thạch Quyền" - một môn thể thuật cấp D.

Song người trung niên thì lại tự do, bất luận quyền pháp của Trịnh Văn Băng có mạnh mẽ đến đâu, chỉ cần va vào cú đâm của y là liền quay tit, hoàn toàn không dính trên thân thể.

Cuối cùng Trịnh Văn Băng cũng sức cùng lực kiệt nên dừng lại, mồ hôi rơi như mưa.

- Vương sư phụ, tôi không ổn rồi. Gã thờ hồn hèn.

- Thể chất yếu quá, muốn nâng cao sinh mệnh lực lên tới 1 trong một khoảng thời gian ngắn, trừ khi phải xuất hiện kì tích. Vương sư phụ nói: - Vương Đạo Vinh tôi cũng không có cách nào khiến cậu một bước lên trời.

- Vương sư phụ, bố em đã tốn rất nhiều tiền để mời thầy giáo võ thuật như thầy, còn nhờ thầy dạy cho em phương pháp tu luyện hiệu quả nhất nữa. Bằng mọi giá em nhất định nâng cao sinh mệnh lực của mình lên 1 trong kì thi cuối kỳ này. Trịnh Văn Băng nghiêng răng nghiêng lợi.

- Không có khả năng này đâu, thời gian quá ngắn. Vương Đạo Vinh lắc đầu nguây nguây: - Vương gia của chúng ta là gia đình nhà võ từ xưa, bắt đầu từ thời nước Hoa Hạ đến thời đại Tinh Không bây giờ, hiểu biết về võ học võ cùng thấu đáo, bất luận là công pháp gì thì trò đều phải tự mình lĩnh hội, trừ phi tính từ thời điểm này trò đã tiến vào Ngũ say giai đoạn 2 rồi! Nếu không thì cho dù có ăn bất kì loại thuốc bổ siêu cấp gì đi chăng nữa thì cơ thể cũng không thể hấp thụ được, ngược lại dinh dưỡng vẫn dư thừa.

- Chẳng lẽ không có cách nào sao?

- Chỉ có thể dựa vào hàng phục tâm viên của bản thân mà thôi. Tuy nhiên ở chỗ ta có một bí kíp tu luyện tâm linh cổ xưa của Vương Gia có thể dạy cho trò. Vương Đạo Vinh chấp hai tay ra đằng sau, vô cùng dứt khoát, tuyệt đối không phải là hạng người rảnh rang.

- Được ạ! Trịnh Văn Băng mừng rỡ. Cùng đúng lúc đó điện thoại reo lên, gã vừa ấn một cái thì xuất hiện một người:

- Anh Băng, chuyện anh nhờ chúng tôi điều tra đều đã rõ cả rồi, sự việc đã giải quyết ổn thỏa. Có điều tên Giang Ly đó lại là công dân một sao.

- Cái gì? Công dân một sao ư? Rốt cuộc chuyện là như thế nào? Sao đột nhiên nó lại trở thành thân phận như vậy chứ? Trịnh Văn Băng mặt mũi cau có cả lại.

- Hình như tên tiểu tử đó tham gia một vụ điều tra của phòng cảnh sát, lại có công trong việc tóm được hội viên của tổ chức phục quốc Huyền Hồ nên phòng cảnh sát đã phong tặng cho hắn ta công lao to lớn.

- Công dân một sao thì làm sao mà đối phó nổi? Vậy bố mẹ của nó thì sao? Trịnh Văn Bã hùng hù hỏ hỏ vung cánh tay lên phát ra tiếng nổ: - Điều tao cần bây giờ là đối phó với bố mẹ nó để uy hiếp nó.

- Bố mẹ của nó thì rất dễ đối phó, em đang làm giả sổ sách, trong ngày hôm nay có thể trực tiếp vu cáo bố mẹ hắn là tội phạm kinh tế rồi bắt giữ. Bây giờ đến phòng cảnh sát tố cáo, họ đã bắt đầu tiến hành điều tra rồi, đến lúc đó uy hiếp hai anh em chúng nó thật là dễ như trở bàn tay. Nhân tiện em cũng đã liên hệ với chợ đen ở thành Khư Hoa xem xem ông chủ ở chợ đen có muốn trực tiếp đem hai anh em của chúng qua đó bán mạng cho chúng ta không.

- Không tôi chút nào!

Trịnh Văn Bã cười sảng sặc lên:

- Chú em, cậu thật sự đem đến cho anh tin tốt lành đấy.

- Tất nhiên, hiện giờ anh có thể gọi điện cho hai anh em Giang Đào, Giang Ly rồi. Em nghĩ phòng cảnh sát đã bắt đầu triệu tập bố mẹ bọn chúng rồi. Sinh mệnh lực hai anh em nó đều rất mạnh, ông chủ chợ đen cũng rất thích. Âm thanh trong điện thoại cũng thật nham hiểm.

- Ha ha ha... Trịnh Văn Bã cúp điện thoại. - Giang Ly, Giang Đào, hai anh em nhà nguoi chết chắc rồi. Đương nhiên tao không thể để chúng mày chết được, tụi mày đánh giỏi như vậy, làm công cụ kiếm tiền cho tao vẫn còn được.

- Huyền Hồ?

Vương Đạo Vinh không chú ý đến tình tiết nhỏ này, có điều nghe thấy hai chữ Huyền Hồ này, ánh mắt y chợt lóe lên.

- Thành viên của tổ chức phục quốc khác sao...

Trong nhà, một bộ quyền pháp đã được học xong, Giang Huyền dừng lại, nhìn bầu trời bên ngoài toàn một màu đen, không khỏi sửng sốt: - Sao bố mẹ mãi vẫn chưa về nhỉ?

- Ừm nhỉ, như mọi khi thì giờ này bố mẹ phải về rồi mới đúng chứ. Giang Ly cũng nhíu mày.

Giang Ly có một dự cảm không tốt.

Tâm linh của hắn rất linh nghiệm.

Thai tức trong một thời gian dài không những có thể phát triển tế bào cơ thể người mà thậm chí còn có thể khai phá giác quan thứ sáu của não.

Leng keng, leng keng...

Chuông cửa reo lên.

- Bố mẹ về rồi! Cô em gái Giang Huyền hết sức phấn khởi ra mở cửa.

Nhưng khi cửa mở ra lại xuất hiện vài viên cảnh sát mặc cảnh phục, mặt mày không chút cảm xúc

- Đây là nhà Giang Chấn Đông phải không?

- Vâng ạ. Giang Ly bước ra thấy sắc mặt em gái bỗng trắng bệch.

- Cậu là con của Giang Chấn Đông? Một viên cảnh sát lấy một tờ giấy ra.

- Đúng ạ. Giang Ly vẫn cố gắng giữ tỉnh táo.

- Bố mẹ cậu bị tình nghi có dính líu đến tham ô tài sản của công ty, hiện giờ đã bị cảnh sát điều tra. Theo quy định sẽ tạm giam trong vòng 15 ngày và tiến hành điều tra hành vi phạm tội của họ trong khoảng thời gian này.

Một viên cảnh sát đưa tờ giấy cho Giang Ly, đó là lệnh điều tra.

- Không... Giang Huyền hét ầm lên.

- Không sao đâu em, đừng kích động. Giang Ly kéo em gái vào trong. - Thật xin lỗi, em gái tôi còn chưa trưởng thành, cảm xúc bị kích động, theo quy định cũng không bị tính là can thiệp tư pháp chứ.

- Điều này không tính. Vài viên cảnh sát nhìn thấy hắn bình tĩnh như vậy liền gật gù đầu, trong đó một người nói: - Không bị coi là can thiệp tư pháp, lệnh điều tra chúng tôi đã đưa đến rồi, các cô cậu có thể mời luật sư, xin gặp nghi phạm. Có điều đừng có làm gì can thiệp đến tư pháp. Môn pháp luật các cô cậu chắc là đều đã học qua hết rồi, hơn nữa hiện giờ mới chỉ đang điều tra, có tội hay không còn phải chờ kết quả điều tra nữa.

- Được rồi, tôi đã hiểu. Giang Ly đưa mắt nhìn theo những người này rồi đi, hân bình tĩnh trở lại.

- Anh à, làm thế nào bây giờ? Bố mẹ chúng ta không thể làm những việc như vậy được. Nhất định là bị vu khống, làm sao bây giờ? Giang Huyền khóc ầm ỹ - Gọi điện thoại cho anh hai đi, anh ấy nhất định có cách.

- Không! Ánh mắt Giang Ly lóe sáng

- Không thể gọi điện cho em hai được, tình hình nó rất dễ kích động, nhờ làm chuyện gì đại dột thì cũng chẳng được ích gì. Anh cảm thấy chúng ta đang bị lôi vào một âm mưu, hơn nữa chuyện này sẽ ảnh hưởng đến việc học hành của em hai thì sao? Bố mẹ nhất định không muốn chúng ta nói cho em hai đâu. Mà nếu như có chuyện gì thì bố mẹ cũng sẽ gọi điện về, đằng này chẳng có điện thoại, rõ ràng là lo chúng ta phân tâm.

- Vậy phải làm sao bây giờ? Giang Huyền không hề chú ý, dù gì cô bé cũng chỉ là một đứa trẻ mười mấy tuổi mà thôi.

- Có người hãm hại bố mẹ chúng ta là điều chắc chắn. Giang Ly nghĩ một hồi, có vẻ rất bình tĩnh. - Ngày đêm phòng ngự, cuối cùng cũng vẫn phải đến, xem ra là Trịnh Văn Băng giờ trở rồi. Lần trước hẳn cũng đã lấy bố mẹ ra để uy hiếp anh, nói rằng sẽ khiến họ mất việc, không ngờ thủ đoạn lại ác như vậy! Có điều anh đã có cách, em đừng có cuống lên như vậy, để anh gọi một cuộc điện thoại.

Trong lòng hẳn đã sớm phòng bị, cuối cùng cũng vẫn tới.

Cô em gái luống cuống đến suýt khóc, nhưng thấy Giang Ly bình tĩnh gọi điện thoại, cô bé mới từ từ trấn tĩnh lại.

Tích tích tích...

Điện thoại đã được kết nối, là giám đốc Lôi.

- Hà, chủ em Giang Ly đây à, tìm tôi có chuyện gì vậy?

Giám đốc Lôi - Lần này thật sự phải cảm ơn cậu, Tuyết Bích Nhi tiểu thư sắp khỏi rồi, tôi đã báo cáo với Chủ tịch hội đồng quản trị, đợi sau khi tiểu thư hoàn toàn bình phục sẽ có hậu tạ.

Hiện giờ ông ta vô cùng nhiệt tình với Giang Ly, thái độ cũng bắt đầu chuyển sang sung hô anh em em em vô cùng thân thiết.

- Không cần hậu tạ gì hết, tôi chỉ mong ông giúp tôi một việc thôi.

Nơi làm việc của bố mẹ Giang Ly là một công ty con của tập đoàn Tuyết Thị, mà giám đốc Lôi lại là một giám đốc lớn của tập đoàn Tuyết Thị này. Lần trước Trịnh Văn Băng nói sẽ khiến bố mẹ cậu mất việc nên Giang Ly đã sớm có chuẩn bị, bây giờ xảy ra chuyện liền lập tức gọi điện đến.

- Giúp chuyện gì vậy? Tôi nhất định sẽ giúp! Đúng lúc giám đốc Lôi muốn kết thân.

- Là như này... Giang Ly kể hết sự tình mọi chuyện. - Chuyện này phải nhờ anh rồi, sau này giám đốc Lôi có chuyện gì, dù có nhảy vào nước sôi lửa bỏng tôi đây quyết không chối từ.

- Sao cơ? Lại có cả chuyện như vậy hả? Thật là to gan lớn mật quá mà! Giám đốc Lôi hùng hổ nói: - Cậu cứ chờ xem, tôi sẽ đi điều tra, nhưng trước tiên phải bảo lãnh bố mẹ cậu ra trước đã! Người anh em cứ yên tâm đi, họ sẽ không xảy ra chuyện gì đâu! Những công ty khác xảy ra chuyện tương tự như vậy thì tôi không dám nói, nhưng công ty của tôi thì chỉ cần nói một câu là đủ. Nửa tiếng đồng hồ, cậu cứ chờ tôi khoảng nửa tiếng thôi!

- Tốt quá, giám đốc Lôi, tôi chờ tin vui của anh.

Giang Ly biết rằng năng lực của giám đốc Lôi này vô cùng lớn, lại là người quản lý tất cả công việc trong nội bộ công ty, ra chỉ thị cho công ty quả là dễ như trở bàn tay.

- Em này, chúng ta đến cục cảnh sát gặp bố mẹ đi. Theo trình tự thông thường, bố mẹ cũng chỉ là được triệu đến để trợ giúp điều tra mà thôi, chỉ là hỏi chuyện chứ chẳng thể có chuyện gì cả. Pháp luật bây giờ đã khá hoàn thiện rồi, bất kì viên cảnh sát nào cũng đều phải làm theo quy định.

Giang Ly vung tay lên:

- Việc này không cần thiết phải cho em hai biết đâu, nếu không em ấy sẽ nổi tung mất. Anh biết ai đã hãm hại bố mẹ rồi, nếu anh đoán không nhầm thì kẻ hãm hại kia rất có khả năng sẽ gọi điện tới đây.

Nửa giờ sau.

Tích tích tích...

Giám đốc Lôi lại gọi điện tới: - Giang huynh đệ à, mọi chuyện đã giải quyết ổn thỏa cả rồi, bố mẹ cậu đều đã được bảo lãnh ra ngoài, hơn nữa tôi cũng đã mượn danh nghĩa công ty bắt đầu điều tra. Điều tra sơ bộ cho thấy là do cấp trên trong công ty hãm hại, hiện tại đã báo cảnh sát tiến hành triệu tập. Ngoài ra tôi đã cho người đưa bố mẹ cậu về nhà, đồng thời còn sắp xếp cho họ vào công ty mẹ của tập đoàn Tuyết Thị, thăng chức cho họ coi như là để bồi thường.

- Rất cảm ơn ông! Giang Ly vội vã ngỏ ý cảm ơn.

- Là do công ty chúng tôi không làm tròn bổn phận nên mới xảy ra chuyện như vậy. Cũng may là có cậu nhắc nhở, nếu không thì tiếng xấu đồn xa. Lời Đông vội vã: - Coi như là bù đắp cho bố mẹ cậu, cũng là điều nên làm. Bây giờ cậu có thể gọi điện cho bố mẹ rồi đây.

- Tốt quá, vậy tôi gọi liền đây.

Giang Ly bấm số điện thoại của bố.

Quả nhiên điện thoại đã gọi được rồi, giọng nói của bố vang tới: - Giang Ly phải không con? Con định hỏi sao muộn thế này mà bố mẹ vẫn chưa về hả? Bố và mẹ con gặp chút chuyện, bên tài vụ của công ty có một vấn đề nhỏ cần phối hợp với phía cảnh sát điều tra. Hiện giờ sự việc đã được điều tra rõ ràng, bố mẹ đang cùng đàm phán vấn đề bồi thường với công ty, lát nữa sẽ có xe của công ty đưa bố mẹ về nhà, khoảng tám một tiếng nữa là có thể về rồi. Nếu các con đói thì tự ra ngoài ăn trước đi, không cần đợi bố mẹ đâu.

Giọng bố nói rất nhẹ nhàng.

Giang Ly thở phào nhẹ nhõm.

Tích tích tích...

Vừa mới cúp điện thoại của bố thì một số lạ gọi đến.

Giang Ly ấn nút

Ngay tức khắc một bóng người hư ảo xuất hiện ngay trước mặt, chính là Trịnh Văn Băng.

- Trịnh Văn Băng, quả nhiên là mày! Trong lòng Giang Ly nghĩ là có thể tìm ra chứng cứ. Hết sức bình tĩnh bởi vì bố mẹ đã không sao cả rồi.

- Giang Ly, đừng tức giận. Trịnh Văn Băng cười thâm đắc ý: - Chắc là mày đã nhận được thông báo của cảnh sát rồi chứ? Có phải bố mẹ mày bị điều tra đúng không? Bọn họ thật là cả gan đấy, dám tham ô công quỹ của công ty.

- Trịnh Văn Băng, mày đã động tới điểm mấu chốt của tao rồi

Giang Ly nghiêng răng nghiêng lợi nói.

- Máy mới là kẻ chọc tức tao kia. Giọng điệu Trịnh Văn Băng rất nham hiểm. - Giang Ly, mày lại dám tát tao à. Tao đã từng nói là không thể đấu võ với mày, chỉ có thủ đoạn mới có thể chơi trò ẩu đả trong xã hội này.

- Chính mày đã hãm hại bố mẹ tao đúng vậy không? Giang Ly đã sớm lấy lại bình tĩnh và bắt đầu ghi âm.

- Chuyện của bố mẹ mày chẳng có liên quan gì tới tao cả, bọn họ tham ô công quỹ của công ty, công ty đó lại không phải của tao, vậy thì tao có thể làm gì được chứ? Có điều chúng ta cũng vốn là bạn học, tao cũng chỉ muốn giúp đỡ mày mà thôi! Trịnh Văn Bình có vẻ như biết được Giang Ly đang ghi âm, nên trả lời không có chút sơ hở gì: - Mày nói sảng bậy ít thôi, mau ra đây, đến phòng riêng số 9 trên đường lớn cửa Đông. Cho mày trong vòng nửa tiếng đồng hồ, còn nữa phải khuyên em trai mày làm rõ mọi việc và xin lỗi tao. Nếu nó không nghe tao thì mày biết hậu quả sẽ là thế nào rồi đấy!

- Tao đến ngay bây giờ, mày đợi ở đó. Giang Ly cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Khoản Bồi Thường Lớn

- Anh à, anh thật sự muốn đi gặp Trịnh Văn Băng sao?

- Đương nhiên. Giang Ly an ủi: - Em gái à, em ở nhà đợi bố mẹ về nhé.

Hắn chợt lóe lên rồi đi ra ngoài.

Trọng một căn phòng trống lẽ.

Ba tên Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ đang uống rượu, vài cô gái ở bên cạnh đang hầu rượu. Bọn chúng cười ha ha đắc ý vênh váo, tất cả đều trong lòng bàn tay.

- Anh Băng, anh đúng là lợi hại, trong chốc lát đã trừng trị tên Giang Ly đâu ra đấy, đợi hấn ngoan ngoãn đến đây chúng ta sẽ lắng nghe nó như thế nào? Giọng điệu Trương Nhạc rất bình tĩnh, y vốn dĩ là lớp trưởng, quyền cao chức trọng mà không nghĩ tới việc lôi Giang Ly ra đánh cho đến hôn mê bất tỉnh trước mặt Lạc Hàm, không còn thể diện nữa.

Lúc này đây cũng coi như nhờ âm mưa của Trịnh Văn Băng mà rửa được mối hận.

Y đang tính, khi Giang Ly đến thì sẽ lắng nghe hấn một trận đã đòi.

Tiếng gõ cửa vang lên.

Tinh thần ba người thoáng chấn động, người đi vào lại không phải Giang Ly mà là một người cao to. Thần sắc người này lạnh lùng, mặc trên mình một bộ quần áo màu đen cắt may vô cùng vừa vặn, toàn thân tràn trề một luồng lực nổ. Càng lợi hại hơn chính là trên người y hùng hùng khí thế chiến đấu, hai mắt lúc nào cũng có thể đâm xuyên tâm linh người khác.

Hai tên tùy tùng mặc vest theo sau tên cao to này cũng bùng bùng sát khí, không nói một lời, vô cùng lạnh lùng.

- Ông chủ Sa đến rồi. Trịnh Văn Băng vội vã đứng lên, bắt tay ông ta.

Sau đó y giới thiệu: - Đây là hai người anh em của tôi, Trương Nhạc và Dương Vũ. Vị này là ông chủ Sa của chợ Quyền đen của thành Khư Hoa. Lần này đặc biệt đến họp tác với chúng ta.

Ông chủ Sa xoa tay: - Trịnh Văn Băng, hai quyền thủ mà cậu định giới thiệu cho tôi đâu? Tôi muốn kiểm hàng. Nếu như thật sự có khả năng đánh, giá mà tôi sẽ trả có thể cao hơn một chút, hơn nữa còn có thể bàn về việc phân chia thi đấu. Có điều tỉ lệ từ vòng đấu quyền ở chợ đen rất cao, quyền thủ mà tôi tìm cần phải cam tâm tình nguyện, nếu không thì xảy ra rắc rối gì cũng khó lòng giải quyết được.

- Không thành vấn đề, nhất định có thể đánh được, sinh mệnh lực của hai bọn họ đều đạt 0.9, thế nào? Trịnh Văn Băng cười ầm lên: - Là hai anh em, ngoan ngoãn trong tay tôi, không dám phản kháng đâu.

- Vậy thì tốt rồi. Ông chủ Sa xoa bóp các đốt xương tay, hơn khẽ động một chút, xương cốt toàn thân run rẩy tựa như sắt thép: - Vậy người đâu? Tôi muốn kiểm hàng đã.

- Đừng vội, một lát nữa sẽ đến.

Trịnh Văn Băng lộ ra vẻ thích thú như mèo vờn chuột.

30 phút sau, Giang Ly đã tới cửa, hấn đẩy cửa ra thì thấy ba người Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ đang ở trong phòng, còn có cả ông chủ Sa kia và hai tên tay sai.

Hấn cũng không quen ông chủ Sa, nhưng từ diện mạo khôi ngô, thân thể cường tráng và thần sắc hung tợn của đối phương đã biết không phải là người lương thiện gì.

- Trịnh Văn Băng, mày thật hèn hạ, lại đi dùng thủ đoạn này. Giang Ly nhìn chăm chăm bọn chúng, nói rõ ràng từng từ từng chữ một.

- Hèn hạ? Trịnh Văn Băng cười nhạt: - Tao đã từng nói, mày không đấu nổi với tao đâu, sao hả, bây giờ thì chịu thua chưa?

- Giang Ly, mày si nhục tao, tao nhất định bắt mày phải bồi thường gấp trăm lần. Trương Nhạc vùng đứng dậy, y muốn trút giận

- Khoan đã.

Trịnh Văn Băng xoa xoa tay: - Anh em, đừng có nóng nảy, cậu đánh thương hấn cũng chẳng được lợi ích gì đâu, biến nó thành một quyền thủ chợ đen kiếm tiền cho chúng ta mới là chính đạo. Hiện giờ nó đâu còn là người nữa, mà chỉ là một món hàng hóa thôi. Ông chủ Sa, mau kiểm hàng đi.

- Được, tạm tha cho người một mạng, ngoan ngoãn mà đấu quyền ở chợ đen chúng ta, nếu không bố mẹ mày sẽ phải nếm mùi đau khổ trong nhà giam! Hiện giờ bố mẹ mày chỉ mới bị cảnh sát điều tra mà thôi, có điều không lâu nữa sẽ chính thức bị bắt giam. Trương Nhạc lại ngồi xuống, vẻ mặt rất đắc ý.

- Đây chính là hàng mà các cậu giới thiệu cho ta hả? Ông chủ Sa chỉ vào Giang Ly, vẫy vẫy tay:

- A Hoàn, lên kiểm hàng đi, xem kinh nghiệm thực chiến của hấn thế nào?

- Vâng thưa ông chủ!

Tên cao to A Hoàn kia xông lên, âm thanh ồm ồm, bất thành linh nhảy lên xông tới trước mặt Giang Ly như báo như hổ. Một quyền oanh liệt xuất ra, thế tấn công linh hoạt.

Võ học cấp độ D, Đoạt tâm quyền!

Giang Ly chẳng thèm nhìn, một quyền đâm trúng, cùng là võ học cấp độ D, Quân thể thứ bạo quyền, cánh tay giãn ra, nhìn có vẻ như rất mềm mại thông thả nhưng mang theo uy lực chấn động bạo phát.

Nắm tay của hai bên nhanh như chớp va chạm nhau trên không trung.

Răng rắc răng rắc....

Toàn bộ một bên cánh tay của tên tay sai A Hoành này gãy đến dập nát, cả người bay về phía sau rồi ngã lăn ra bàn làm rượu tung tóe khắp mặt đất.

- Cái quái gì thế này? Ông chủ Sa vùng dậy. - Người định làm gì chứ?

- Không làm gì cả, chỉ là tự vệ mà thôi. Giang ly khoanh hai tay, bình thản như thường.

- Thân thủ rất tốt. Ánh mắt ông chủ Sa sáng lên, tựa như nhìn thấy một bảo bối vậy. - Có thể kiếm cho ta một khoản kếp xù đây, Trịnh Văn Băng, đây đúng là nhân tài, chúng ta có thể ký kết giao kèo rồi.

- Tốt lắm. Trịnh Văn Băng nói với Giang Ly - Giang Ly, bắt đầu từ hôm nay tính mạng của mày không thuộc về bản thân mày nữa mà là người của ông chủ Sa ở chợ đen. Mày hãy về trường xin thôi học trước đi, sau đó đến chợ đen cùng với ông chủ Sa, ngày nào cũng đấu quyền kiếm tiền cho tao. Biết chưa hả? Như thế thì bố mẹ của mày tạm thời sẽ không sao cả.

- Các người đang nói gì vậy? Tao nghe mà chẳng hiểu gì cả? Khuôn mặt Giang Ly đột nhiên tươi cười.

- Giang Ly! Trịnh Văn Băng đập vào bàn một cái, - Xem ra mày đúng là chưa thấy quan tài chưa đổ lệ mà. Chắc tao phải gọi điện để bảo anh em chăm sóc tốt bố mẹ mày đang ở trong cục cảnh sát rồi.

Tích tích tích tích...

Lúc đó điện thoại trên người y cũng đổ chuông.

Trịnh Văn Băng cười nhạo rồi rút ra một tấm danh thiếp, mở điện thoại ra. Đúng lúc ấy một bóng người hiện ra, dáng vẻ giống như một giám đốc nhân sự, sắc mặt trắng bệch: - Anh Băng à, hỏng hết rồi. Không biết vì sao mà giám đốc Lôi Đông của tập đoàn Tuyết Thị lại bắt ngờ điều tra chuyện này, về việc tham ô công quỹ, chỉ loáng cái đã điều tra ra là do em làm giả giấy tờ. Hiện giờ em đã bị triệu tập rồi, anh mau nhờ người bảo lãnh em ra đi, nếu như em mà bị bắt thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng đấy!

Chân dung người liền tan biến ngay sau đó.

Nghe thấy âm thanh này mọi người đều cảm thấy gấp gáp và cấp bách.

Xây ra chuyện lớn rồi.

- Trịnh Văn Băng, bố mẹ tao đã nghỉ ngơi ở nhà rồi. Giang Ly ung dung nói: - Quà nhiên là mày hãm hại bố mẹ tao, món nợ này sẽ tính thế nào đây? Tao đã ghi âm lại tất cả, lại thêm điều tra của bên anh Lôi Đông nữa, chứng cứ vô cùng xác thực, e rằng lần này mày phải vào nhà tù một chuyến rồi.

Cuộc điện thoại này khiến cho mặt Trịnh Văn Băng biến sắc.

- Giám đốc tập đoàn Tuyết Thị Lôi Đông! Hắn biết Lôi Đông, đó là một nhân vật tầm cỡ, là người nắm giữ quyền hành lớn trong công ty mẹ của tập đoàn Tuyết Thị. Còn thằng em của y chỉ là một tổng giám đốc của mộ công ty con mà thôi, còn kém vài bậc so với Lôi Đông.

- Vậy... anh Băng phải làm sao bây giờ. Trương Nhạc và Dương Vũ tròn tròn mắt.

- Thật ngại quá. Giang Ly nói tiếp:

- Tao lại vừa hay có chút giao tình với người của tập đoàn Tuyết Thị, điện thoại mày cũng đã nghe thấy rồi đấy, thật đáng tiếc, đáng lẽ tiền đồ rất tốt, thế mà lại phải vào tù.

- Giang Ly, mày!

Trịnh Văn Băng đột nhiên nháy mắt một cái với ông chủ Sa. - Ông chủ Sa, bắt lấy nó!

- Trịnh Văn Băng, có phải cậu muốn giỡn ta hay không? Cậu nói là một quyền thủ chợ đen nghe theo sự sắp đặt của cậu, vậy mà lại thành ra thế này. Tôi tới đây là để bàn chuyện làm ăn, chứ không phải là lừa gạt. Ở thành Tỉnh Hoa này, tôi là một công dân tuân thủ pháp luật. Ông chủ Sa sao có thể vẫn chưa nhìn ra tất cả chuyện này chứ. Ông ta đứng lên nói với Giang Ly: - Người anh em, tôi chỉ là người ngoài cuộc, mọi chuyện chẳng liên quan gì tới tôi cả. Đây là danh thiếp của tôi, Tập đoàn Vương Quyền thành Khư Hoa có thể chúng ta sẽ có cơ hội hợp tác làm ăn, mọi người cùng kết bạn nhé, cậu đánh thương người của tôi cũng xí xóa.

- Được thôi, ông là người ngoài, tôi cũng không làm khó ông nữa.

Giang Ly nhận lấy tấm danh thiếp rồi vẫy vẫy.

Ông chủ Sa liếc mắt một cái, tên tay sai đi theo công một tên khác trên lưng rồi đi ra khỏi phòng.

Ông chủ Sa này chẳng thích dính vào vũng nước đục, thành Tinh Hoa không như chợ đen ở thành Khur Hoa, mọi thứ đều có pháp luật.

- Mày cô cũng mau đi đi, chuyện ngày hôm nay không liên quan gì tới các cô. Giang Ly phát phát tay.

Mày cô gái đã sớm sợ tới hồn bay phách lạc, vội vàng chạy ra ngoài.

- Giang Ly, thật không ngờ mày còn thủ đoạn hơn cả em mày nữa. Lúc này Trịnh Văn Băng cũng đã bình tĩnh trở lại - Nhưng cũng đừng tưởng như thế mà mày đã thắng, sẽ có lúc mày phải hối hận đấy.

- Anh Băng, không cần nói nhiều, mấy người chúng ta bắt lấy hắn rồi nói sau. Dám ghi âm làm bằng chứng? Vậy thì hủy bằng chứng là không có chuyện gì nữa rồi.

Dương Vũ bất chợt tiến lên phía trước: - Bên kia anh chỉ cần bảo lãnh người ra là tất cả được giải quyết ổn thỏa rồi.

Y vẫn muốn so tài với Giang Ly, nóng lòng muốn thử.

Bịch!

Ngay khi y tiến lên phía trước chuẩn bị tư thế, sau đó mạnh mẽ bước lên trước một bước, bàn tay mang theo khí thế Thái Sơn áp đỉnh bỗng sụp đổ, một chương vỡ lên đầu Giang Ly.

Võ học cấp C! Đại hạ chương.

Nhật lạc trường hà.

Giang Ly không thèm nhìn, giờ tay về phía trước, giữ chặt cánh tay đối phương, một chương mãnh liệt khác lại xuất ra.

Bốp!

Lại là một cái bạt tai, lần này còn ác hơn so với lần đánh Trịnh Văn Băng, khiến Dương Vũ xoay tròn cuống quýt, đầu óc quay cuồng, đặt mông xuống đất, không biết đông tây nam bắc là đâu.

Trước khi Giang Ly tiêm protein siêu cấp vào người, y vốn dĩ không phải đối thủ của Giang Ly, hiện giờ lại càng không cần phải nói.

- Bọn mày vốn không phải là đối thủ của tao. Giang Ly đánh cho Dương Vũ choáng váng rồi khoanh tay:

- Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ, lần này ba đứa mày thảm rồi.

- Giang Ly, mày dám làm gì bọn tao chứ? Bây giờ đã là xã hội pháp chế rồi. Mất Trịnh Văn Băng trắng bệch, hiện rõ nỗi hoảng hốt sâu thẳm trong lòng. Từ sau khi giám đốc Lôi Đông xuất hiện, Giang Ly gọi ông ta là anh em thì y đã biết là có chuyện chẳng lành rồi.

Tuy rằng nhà y cũng là gia đình giàu có, nhưng so với tập đoàn Tuyết Thị cũng chẳng là gì, quyền lực của giám đốc Lôi rất lớn, dù gì thì cũng là quản lý cấp cao của công ty lớn, giao thiệp rộng hơn y nhiều, người ta đã giải quyết êm đẹp mọi chuyện, hoàn toàn làm tiêu tan niềm tin của y.

Với gia cảnh nhà Giang Ly, một thị dân tiêu chuẩn hoàn toàn có thể áp chế được, nhưng mà liên can đến Lôi Đông tuyệt nhiên không dễ dàng gì.

Mà hiện tại đã có mối quan hệ này rồi, người ta chỉ mở miệng ra là có thể giải cứu được bố mẹ rồi, vậy thì còn đùa thế nào được nữa?

Y có một cảm giác lo sợ.

- Đúng là xã hội pháp chế. Giang Ly nhận được tin bố mẹ không xảy ra chuyện gì tỏ ra nhẹ nhõm vô cùng. - Tao chẳng thể làm gì được chúng mày. Chúng mày hãm hại bố mẹ tao, tất nhiên tao chỉ biết trông chờ vào pháp luật giải quyết thôi, pháp luật nên làm gì thì cứ làm như vậy thôi.

Dù rằng trong thâm tâm hắn rất muốn bóp chết tên Trịnh Văn Băng kia, có điều trong xã hội này tội cố ý giết người, tội cố ý làm hại người khác có thể dẫn đến tiền đồ bị hủy hoại, bố mẹ chắc chắn không hy vọng mình làm như vậy. Thậm chí ban nãy hắn cũng chỉ có cho Dương Vũ cái bạt tai, chứ không có đá thương gân cốt của hắn, nhất định không được để đối phương nắm được bất kì điểm yếu gì.

Trong nhà từ nhỏ bố mẹ đã thích nhân nhượng để tránh phiền phức, gặp phải rắc rối thì thà rằng nhượng bộ một bước cho xong.

Nếu Giang Ly chủ động đánh người, nhất định sẽ làm cho đối phương nắm được sơ hở, lại gây thêm rắc rối cho bố mẹ khiến họ lo lắng. Song cậu tuyệt đối không bỏ qua cho ba kẻ này. Cậu đang suy nghĩ làm thế nào để có thể dùng biện pháp chính đáng chôn vùi hoàn toàn bọn chúng.

Tất nhiên lần này cũng phải khiến chúng đổ máu, thế mới đủ để bù đắp tội lỗi chúng gây ra.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Khoản Bồi Thường Lớn Ii.

Giang Ly không hề kích động, biết rằng thế lực của gia đình Trịnh Văn Băng, Dương Vũ và Trương Nhạc đều không phải nhỏ. Nếu đánh bọn chúng trọng thương tàn phế tại đây một khi truy cứu đến cùng rất phiền phức. Dù sao thì giám đốc Lôi cũng rất có tình nghĩa, song mức độ bền vững của thứ tình nghĩa này cũng chẳng có gì là đảm bảo.

Người ta giúp mình quá nhiều rồi.

- Trịnh Văn Băng, mày đợi ngồi tù đi.

Giang Ly nói hết câu liền quay lưng bước đi.

- Đợi một chút!

Lúc này Trịnh Văn Băng mới bình tĩnh trở lại.

- Sao hả? Hay là mày muốn núm kéo tao? Giang Ly quay người lại, vẻ mặt bình tĩnh khiến ba tên đều ớn lạnh trong lòng.

- Giang Ly, giữa chúng ta cũng đâu có thâm thù đại hận gì, sao phải tuyệt tình đến vậy chứ? Giọng điệu Trịnh Văn Băng dịu xuống: - Cậu nếu sử dụng thủ đoạn để bắt tôi, nói cho mà biết cậu không làm được đâu, gia đình tao dù ít dù nhiều cũng có chút thế lực. Có điều cũng không phải ép người tới bước đường cùng như vậy, chúng ta đều là học sinh cấp ba, tương lai sáng lạng còn ở phía trước, hai bên cùng chuốc lấy rắc rối cũng chẳng tốt đẹp gì. Như vậy đi, sự việc lần này tôi xin lỗi cậu, tôi bồi thường cho cậu một khoản gọi là tạ lỗi, mọi chuyện xí xóa nhé?

- Xí xóa?

Trong lòng Giang Ly đương nhiên là không thể xóa bỏ được. Có điều nghe đối phương nói những điều này thì vừa khéo trùng với ý định ban đầu của cậu ta là đòi một khoản bồi thường kếch xù.

- Như vậy đi, tôi sẽ bỏ ra mười nghìn Tinh Nguyên làm phí bồi thường, ân oán giữa chúng kết thúc tại đây. Trịnh Văn Băng trực tiếp rút tiền ra, y tự tin rằng số tiền này có đủ sức mê hoặc.

- Mười ngàn Tinh Nguyên... Giang Ly tỏ ra khinh bỉ. - Trịnh Văn Băng, mày nghĩ tao chưa từng thấy tiền hay sao? Làm như xua đuổi ăn xin vậy?

- Vậy mày muốn bao nhiêu chứ? Trương Nhạc quát: - Tài sản nhà mày cộng lại tất cả không biết có nổi mười vạn không nữa! Thế mà lại lòng tham không đáy như vậy?

- Mày nghĩ vậy sao? Giang Ly ấn nhẹ con chip của mình, bên trên truyền đến âm thanh: - Số dư tài khoản của quý khách là 19 nghìn Tinh Nguyên, chi tiêu tháng này là 114 nghìn Tinh Nguyên...

- Sao cơ?

Trương Nhạc, Trịnh Văn Băng, Dương Vũ nghe thấy hóa đơn điện tử này suýt chút nữa thì nhảy cẫng lên, chi tiêu tháng này những 120 nghìn Tinh Nguyên, một tháng mà tiêu nhiều tiền như vậy bọn họ cũng không thể tưởng tượng nổi.

- Mày tưởng tao cần 10 nghìn Tinh Nguyên của mày sao? Giang Ly xua xua tay: - Trịnh Văn Băng, mày coi thường tao quá rồi đấy, một chút tiền mà có thể xua đuổi tao sao. Không sao cả, dù sao thì lưới rách cá chết, ba đại thiếu gia các người coi như có duyên cùng ngồi tù. Có điều trong hồ sơ mà có vết đen thì không có cách nào mà đăng kí thi đại học Tinh Không được. Tao phá hủy tiền đồ của chúng mày là đủ rồi.

- Mày... Cái mà Trịnh Văn Băng sợ chính là điều này. Nếu như mất cả chỉ dẫn chài cùng với Giang Ly thì không đáng tạo nào, y rất sợ phiền phức. Hiện tại là năm cuối cùng thi đại học Tinh Không, vô cùng quan trọng, cứ coi như không xảy ra chuyện gì cả mà thân đầy tiền án cũng chẳng đáng chút nào.

- Vậy mày muốn bao nhiêu đây, cho tao một con số cụ thể đi! Trương Nhạc tiến lên trước một bước: - Tao biết là mày muốn đòi tiền mà.

- Hừm! Chúng mày cứ đợi đấy, tha cho chúng mày hay không đợi tao gọi điện thoại cho giám đốc Lôi đã. Giang Ly đi ra ngoài. Trương Nhạc và Trịnh Văn Băng nán lại trong phòng ngơ ngác nhìn nhau, vẻ mặt u ám nặng nề.

Chuyện này vẫn nên hỏi ý kiến của Lôi Đông, gã ta dù sao cũng đã từng tái nhiều rồi.

- Có chuyện gì vậy, người anh em? Nhận được điện thoại, Lôi Đông liền hỏi.

- Anh Lôi à, chuyện là thế này... ... Giang Ly kể lại tỉ mỉ một lượt tình hình lúc này. - Tôi đang tính tổng bọn chúng vào nhà giam, có điều bọn chúng muốn tự dân xếp, anh Lôi có thể cho một chủ ý được không?

- Ra là vậy... Lôi Đông nghĩ một lát: - Giang huynh đệ, cậu rất muốn tống chúng vào ngục đúng không nào?

- Đúng vậy. Giang Ly gật đầu:

- Thậm chí tôi còn muốn giết chúng nữa, dám chơi tôi.

- Đừng kích động. Lôi Đông vội nói: - Thực ra bây giờ cậu có thể đường đường chính chính khởi tố, nhưng tôi không tán thành cậu làm như vậy. Thứ nhất trình tự khởi tố rất phức tạp gây rất nhiều phiền phức cho cậu, mà đây lại là giai đoạn cậu chuyên tâm học tập. Thứ hai, quan tòa một khi đã mở phiên tòa xét xử thì người nhà của Trịnh Văn Băng, Dương Vũ và Trương Nhạc rất có thể chố cùng rút gậy, nhờ như làm cản chuyện gì thì không đáng chút nào. Thứ ba, nếu bây giờ chúng ta bắt giữ nhân viên quản lý cấp cao của công ty con mà không có đủ bằng chứng chứng minh Trịnh Văn Băng trực tiếp làm những chuyện này thì cho dù có làm đi nữa hẳn cũng chỉ bị coi là tòng phạm hãm hại bố mẹ cậu, nhiều lần cũng bị giam giữ mấy chục ngày và chỉ có chút chấm đen trong hồ sơ mà thôi. Hơn nữa bố mẹ cậu cũng không bị tổn hại gì, chẳng qua chỉ là phòng cảnh sát tra hỏi theo đúng quy định mà thôi, cho nên tòa án chỉ có thể đồng ý chuyện cậu đòi phí bồi thường tổn thất tinh thần thôi. Tôi khuyên cậu nên tự dân xếp thì hơn, có thể đòi một khoản bồi thường thật lớn, bọn họ chắc sẽ chấp nhận yêu cầu này thôi. Cậu còn có tương lai sáng lạng phía trước, không cần lãng phí thời gian với mấy tên cặn bã này đâu.

- Rất cảm ơn anh Lôi, tôi nên đòi bồi thường bao nhiêu thì thích hợp?

Giang Ly khẽ gật đầu. Lôi Đông dù gì cũng là một giám đốc lớn, nhìn xa trông rộng, những điều ông ta nói đều rất thực tế. Bố mẹ cũng không bị tổn hại gì, nếu như cứ cố truy đến cùng, khi phòng cảnh sát chính thức hỏi đến thì về mặt trình tự chẳng có sơ hở gì.

- 300 nghìn, bắt người nhà bọn họ mỗi tên chi ra 100 nghìn Tỉnh Nguyên làm phí bồi thường. Có điều nói chuyện với chúng cần thận trọng một chút, nhất định phải để bọn chúng chủ động đề xuất, tránh việc bọn chúng quay lại cắn cậu, nói cậu dọa dẫm tống tiền. Lôi Đông nhắc nhở lại lần nữa. - Như vậy đi, tôi sẽ cử một luật sư đến thương lượng với bọn chúng.

- Bọn họ dám cáo buộc tôi dọa dẫm tống tiền sao? Giang Ly được nhắc nhở nên mới nhận ra là có thể có khả năng này. - Tôi vừa mới quay một video cũng có thể dùng làm bằng chứng.

- Vậy nhớ cất giữ cẩn thận. Tôi sẽ cử luật sư đến thương lượng với chúng, mọi chuyện sẽ ổn cả thôi, từ bây giờ cậu chỉ cần đợi kết quả, không cần phải đề xuất chuyện bồi thường với bọn chúng đâu. Lôi Đông quả nhiên không hổ là giám đốc lớn, những âm mưu quỷ kế này đối với ông ta mà nói chỉ là trò con nít mà thôi.

- Cảm ơn anh Lôi.

- Đừng lo gì cả. Thuật thôi miên của cậu lợi hại như vậy, sau này có thể giúp đưa con trai tôi thôi miên. Nó bây giờ đang học tiểu học mà cạnh tranh kịch liệt lắm. Lôi Đông biết rằng kết giao với một cao thủ thôi miên sẽ không lỗ vốn.

Cạch.

Giang Ly cúp điện thoại rồi đi vào, Trịnh Văn Băng đứng dậy: - Giang Ly, rốt cục mày định thế nào đây?

- Chẳng thế nào cả, anh Lôi nói rồi, bọn mày lại dám làm ảnh hưởng đến uy tín tập đoàn Tuyết Thị hả, suýt chút nữa thì gây ra tiếng xấu. Bên họ muốn khởi tố mày đây, song tao có đỡ lời rằng đều là học sinh, hà có gì phải hủy hoại tiền đồ của nhau chứ? Hiện giờ luật sư của giám đốc Lôi đang trên đường, khoảng nửa tiếng đồng hồ nữa sẽ đến đây, tụi mày liệu mà thương lượng với người ta đi. Giang Ly hoàn toàn không đề cập đến việc bồi thường để tránh bị vu cáo là dọa dẫm tống tiền: - Chuyện này tao khuyên tụi mày nên thông báo với người nhà để cùng bàn bạc giải quyết thì hơn.

Sắc mặt Trịnh Văn Băng trắng bệch: - Giang Ly, mày điên rồi!

- Chém chém giết giết là những chuyện chỉ có kẻ phạm phu mới làm. Bây giờ đã là xã hội pháp chế rồi, chúng ta phải tuân theo trình tự pháp luật, nên làm gì thì làm như vậy Giang Ly chậm rãi ngồi xuống.

Dương Vũ, Trương Nhạc không gọi điện thoại cho người nhà, bọn chúng biết rằng chuyện lần này không thể để lộ ra ngoài. Nếu gọi điện cho người nhà có thể sẽ bị một trận chửi bới, sẽ càng thêm khó xử hơn.

Nửa tiếng sau, luật sư đã đến.

Đó là một người trung tuổi mắt đeo cặp kính, hào hoa phong nhã, vừa mới bước vào đã bắt tay Giang Ly: - Xin chào anh bạn Giang Ly, tôi là luật sư tập đoàn Tuyết Thị.

- Xin chào, lần tranh cãi này hoàn toàn phải dựa vào anh rồi, tôi không rõ về pháp luật lắm, nhờ anh đến thương lượng với bọn chúng vậy. Giang Ly nói.

- Được thôi. Vị luật sư quay người lại. - Các cậu là Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc phải không?

- Vậy ông muốn thế nào? Trịnh Văn Băng đứng dậy, ánh mắt rất căng thẳng.

- Tập đoàn Tuyết Thị chúng tôi đã thu thập đầy đủ chứng cứ, cậu đã cấu kết với giám đốc công ty con ngầm chiếm đoạt tài sản của công ty, hãm hại cả bố mẹ người khác, lại thêm tội cấu kết với ông chủ quyền chợ đen mưu đồ buôn bán người, chỉ ngần này thôi đã đủ cấu thành tội nghiêm trọng rồi. Chứng cứ chúng tôi nắm giữ, bất cứ lúc nào cũng có thể khởi tố các người. Luật sư nói năng hùng hồn đầy lí lẽ. - Theo điều 3751 bộ luật công dân, nếu

như các cậu nhận được sự tha thứ từ phía người bị hại, người bị hại có thể lựa chọn không khởi tố bởi vì đây không phải là vụ án công tố nên có thể tự dàn xếp giải quyết.

- Nói nhiều như vậy, suy cho cùng cũng chỉ là muốn bồi thường chứ gì, ông muốn bao nhiêu? Trịnh Văn Bằng nghe xong liền hiểu ra: - Lần này ta sẽ bỏ tiền, mười nghìn Tinh Nguyên, có đủ không?

- Sai sót của vị giám đốc kia đã gây ra tổn thất nghiêm trọng đối với công ty chúng tôi, tài chính phát sinh thua lỗ. Ít nhất cũng phải 300 nghìn Tinh Nguyên, công ty chúng tôi nhất định phải đòi lại khoản nợ này.

Luật sư nói.

Giang Ly đứng bên cạnh nghe, cảm thấy luật sư đúng là luật sư, không cần nói bao nhiêu tiền mà chỉ cần nói công ty bị tổn thất bao nhiêu.

Cách này khiến đối phương không thể nắm bắt được điểm yếu.

Thật lợi hại.

Nếu như là mình, nhất định đã nói là 300 nghìn rồi. Như vậy sẽ sinh ra hiểm nghị là dọa dẫm tổng tiền.

- 300 nghìn! Trịnh Văn Bằng, Dương Vũ, Trương Nhạc xem chút nữa thì nhảy dựng lên. - Vậy thì khác gì đi cướp chứ!

- Tôi nói là công ty tôi bị tổn thất 300 Tinh Nguyên, số tiền này nhất định phải truy hồi. Vị luật sư giọng điệu lạnh lùng. - Lẽ nào các cậu câu kết với công ty con, các cậu cũng nắm giữ tài sản của công ty? Nếu thật sự là như vậy, tôi khuyên các cậu nên bồi thường cho công ty, chúng tôi sẽ không khởi kiện, nếu không thì tổn thất của công ty chỉ có thể nhờ đến pháp luật truy hồi lại thôi.

- Ông... Trịnh Văn Bằng nghe những lời này thực sự không tìm thấy chút sơ hở nào.

Dương Vũ và Trương Nhạc nhìn chằm chằm vào Giang Ly và luật sư, bọn chúng cũng không có cách nào cả.

- 300 nghìn thì 300 nghìn! Một lúc lâu sau đó Trịnh Văn Bằng chợt hạ quyết tâm: - Tôi bồi thường, hy vọng lần này đạt được thỏa thuận, xóa bỏ tất cả.

- Tổn thất của công ty truy hồi lại được rồi, chúng ta không cần phải kháng án nữa. Vị luật sư lấy ra một văn bản. - Các cậu ký tên vào, sau đó tiến hành bồi thường.

- Trương Nhạc, Dương Vũ, mỗi người chúng ta chỉ 100 nghìn. Trịnh Văn Bằng nhìn bản thỏa thuận rồi thương lượng.

- Anh Bằng à, tất cả số tiền em tích góp được.... Trương Nhạc không nỡ bỏ tiền ra, 100 nghìn đối với y cũng không phải là một con số nhỏ. Đây là tất cả phí sinh hoạt mà bố mẹ cho và tiền tiết kiệm từ nhỏ tới lớn của y. Mặc dù bọn chúng đều là gia đình triệu phú nhưng cũng không thể đặt tất cả tài sản của gia tộc lên người chúng được.

Mỗi người có thể bỏ ra được 100 nghìn đã là tốt lắm rồi.

- Nói ít thôi, qua ải này trước đã rồi hãy nói. Trịnh Văn Bằng nói.

- Em phải tìm anh trai để vay 50 nghìn đã. Dương Vũ vội gọi điện.

Giang Ly lạnh lùng nhìn ba tên góp tiền lại, không nói lời nào cả. Khoản tiền 300 nghìn không thể nào mà hóa giải mối hận trong lòng cậu, nếu như có cơ hội thì sẽ khiến cho bọn chúng không thể thoát thân được.

Chỉ một lát sau, leng keng! Ba người đã chuyển khoản thành công, vị luật sư yêu cầu bọn họ ký tên vào bản thỏa thuận, đợi cho ba người vội vã rồi đi liền chuyển khoản cho Giang Ly. Trên tài khoản của Giang Ly lập tức có hơn 300 nghìn Tinh Nguyên.

Giang Ly còn muốn trả phí cho luật sư, nhưng vị luật sư vội xua tay: - Cậu là anh em của anh Lôi, tôi sao có thể nhận tiền của cậu được. Chuyện mà anh Lôi giao phó, tôi đây sẽ ra sức hoàn thành. Chẳng qua chỉ là ba cậu học sinh, kinh nghiệm xã hội vẫn còn non nớt, đối phó với chúng chỉ để như trở bàn tay.

- Rất cảm ơn anh. Giang Ly cảm ơn lại lần nữa.

- Chết tiệt! Chết tiệt thật! Lần này ba chúng ta đều trở thành nghèo rớt mồng tơi mất rồi!

Suốt dọc đường, ba tên Trịnh Văn Bằng, Dương Vũ, Trương Nhạc đều vô cùng phẫn nộ.

- Anh Bằng, lần này chúng ta bị dọa dẫm như vậy, chẳng lẽ không có cách nào phản kháng sao? Trương Nhạc không cam lòng.

- Vậy có cách gì sao? Anh mày vốn dĩ muốn đàm phán với Giang Ly để nó ra giá! Sau đó dụ nó nói ra một vài câu không nên nói, như vậy có thể phản cáo nó tội dọa dẫm tổng tiền. Ai mà ngờ được tự dưng lại có một tên luật sư chứ, một chút sơ hở cũng không nắm được! Trịnh Văn Bằng cảm thấy tất cả mọi âm mưu đều sụp đổ.

- Cái gì mà công ty tổn thất chứ! Em thấy cũng chỉ là muốn lừa gạt một khoản tiền của chúng ta mà thôi. Trương Nhạc đánh một quyền vào tường.
- Tổn thất của công ty bọn họ hoàn toàn có thể tự bịa đặt ra, không chút sợ hãi nào. Chúng ta biết rõ là bị dọa nạt mà không thể làm khác được. Đầu Dương Vũ hiện giờ vẫn hơi choáng váng, bị Giang Ly tát cho một cái quả là một mối nhục lớn, song y cũng không dám tiến tới tính sổ.
- Cứ đợi đấy! Tao quyết không đội trời chung với hai anh em Giang Ly, Giang Đào chúng mày. Trịnh Văn Bằng nghiêng răng nghiêng lợi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Kỳ Thi Cuối Kỳ

Lấy được bồi thường ba trăm nghìn tinh nguyên, Giang Ly cảm thấy số tiền này phải dùng cho đúng.

Hắn vẫn muốn mua Nguyệt Linh Chi Tinh, đây chính là Nhật Nguyệt Tinh Hoa mà trong truyền thuyết nói, đáng tiếc là quá đắt, ba trăm nghìn vừa vặn mua được hai bình.

- Cứ quyết định như vậy, số tiền này mua một bình Nguyệt Linh Chi Tinh, số còn lại để lại một trăm nghìn cho mẹ, như vậy vẫn còn mấy chục nghìn, có thể mua chất dinh dưỡng, mua thức ăn cho mèo, còn có thể bồi dưỡng cho em gái, em trai không biết có thiếu tiền không? Cũng đưa cho nó ít đồ, nhưng mình phải đợi sau khi thi cuối kỳ xong, lực sinh mệnh của mình đạt đến 1! Rồi nói với mẹ, đến lúc đó, tất cả đều danh chính ngôn thuận, bây giờ nói ra thì cũng nghe rợn người quá.

Hắn về đến nhà, trong phòng khách sáng đèn, bố mẹ đang nhỏ giọng bàn bạc chuyện gì đó, nhìn Giang Ly quay về, cũng không hện mà cùng nhau im bật.

- Bố mẹ, hai người sao lại bị công ty điều tra vậy? Giang Ly giả bộ không hiểu: - Cảnh sát đến nhà, con và em gái sợ chết khiếp.

- Không việc gì hết, lần này là một hiểu lầm. Giang Chấn Đông vội vàng giải thích: - Bố và mẹ con nhân họa đắc phúc, vào công ty mẹ của tập đoàn Tuyệt Thị, còn lấy được mười nghìn tiền an ủi nữa. Nói chung, chuyện này cũng đã qua rồi, đợi Giang Đào về, chúng ta đừng nói cho nó biết nhé.

Bố mẹ còn chưa biết tất cả những chuyện này đều là do Giang Ly giải quyết.

Bọn họ vốn dĩ bị cảnh sát gọi đến, mới hỏi được vài câu, liền bị người của công ty đến bảo lãnh ra ngoài, căn bản không biết tình hình cụ thể, còn cho rằng công ty nhầm thật.

Giang Ly cũng không nói cho bố mẹ biết, tránh bọn họ lo lắng.

- Em trai học hành căng thẳng, Tâm Linh tu hành càng không được xảy ra sự cố, nếu không sẽ công cốc, chuyện này con tuyệt đối sẽ không nói cho nó biết.

- Con cũng phải cố gắng học tập, mau chóng tăng sinh mệnh lực của mình lên 0.8, như vậy mới tìm được công việc tốt được.

Giang Chấn Đông dặn dò, ông cũng không biết thực lực của con trai mình.

Đêm khuya, quả nhiên em trai mới quay về, trong nhà vẫn rất yên tĩnh, ai cũng không biết trận phong ba tan cửa nát nhà này đều được Giang Ly hóa giải thành không rồi.

Tất cả đều sóng yên biển lặng hết.

Ngày hôm sau, trong sơn trang của tập đoàn Tuyệt Thị.

Giang Ly uống cạn một chén dinh dưỡng và một giọt Nguyệt Hoa Chi Tinh, rồi lại vận dụng thôi miên, mười ngón tay mềm nhện run rẩy, khiến cho Tuyệt Bích Nhi tiến vào trong giấc ngủ sâu.

Tuyệt Bích Nhi qua vài lần thôi miên, sắc mặt càng lúc càng hồng hào, sức sống hoàn toàn khôi phục, tâm linh bị thương cũng đã chữa khỏi.

Giang Ly mỗi ngày đều tiến hành thôi miên một lần, nhờ vào cơ hội thôi miên dùng lượng lớn được phẩm dinh dưỡng Lục Thần và một giọt Nguyệt Linh Chi Tinh.

Đến lúc này, hắn mới có thể dùng minh tượng Nảo vũ trụ để rèn luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, thuật thôi miên của hắn càng lúc càng tinh thâm hơn, dần dần lĩnh ngộ được một chút tinh túy, tu vi Tâm Linh cũng tiến bộ từng chút từng giọt một.

Thể năng lại càng xuất sắc, hơi động một chút, toàn thân đều sung mãn sức mạnh mang tính bạo tạc.

Sau khi tiêm protein siêu cấp, hần tiến hành kiểm tra toàn thân một lượt, phát hiện tế bào tiềm năng sinh mệnh bị tổn thương đã hoàn toàn khôi phục lại.

- Giang Ly, thật sự cảm ơn anh. Tuyết Linh rất có thiện cảm với Giang Ly, nhìn nụ cười mỉm bình thản của chị, biết cô đang tiến vào một giấc mộng ngọt ngào.

- Không cần khách khí, mấy ngày hôm nay tôi nhờ vào chất dinh dưỡng và Nguyệt Linh Chi Tinh của cô cũng đạt được tiến bộ không nhỏ. Giang Ly thành thật nói: - Đây là chuyện cùng có lợi, sau ngày hôm nay, tôi không cần phải trị bệnh cho Tuyết Bích Nhi tiểu thư nữa, vì cô hoàn toàn khỏe mạnh rồi, giao kèo của chúng ta lúc trước cũng đã hoàn thành rồi.

Tuyết Linh gật đầu nói: - Thuật thôi miên bây giờ của anh, hoàn toàn có thể khảo hạch được chứng chỉ Thôi miên sư sơ cấp, hay là thi lấy một cái đi? Thôi miên sư sơ cấp cũng không đủ cầu, hơn nữa anh cũng giỏi hơn những Thôi miên sư sơ cấp bình thường, nếu như sau này tiến bộ, trở thành Thôi miên sư trung cấp, bản thân cũng có thể tạo dựng một tập đoàn.

Thôi miên sư sơ cấp có thể trở thành phú ông, thì thôi miên sư trung cấp có thể trở thành đại nhân vật hiển hách.

- Kỳ thi cuối kỳ đang ở trước mắt, đợi tôi thi xong rồi tính tiếp. Giang Ly cũng muốn thi chứng chỉ Thôi miên sư, nhưng quan trọng hơn vẫn là kỳ thi cuối kỳ.

Hần phải lấy được sự công nhận của trường, làm việc mới danh chính ngôn thuận được.

Hơn nữa, thuật thôi miên của mình cũng còn phải tôi luyện thêm.

Thực tế hần thôi miên thành công, toàn bộ là dựa vào tác dụng kỳ diệu của Tâm Linh Đại Đế Ấn và minh tướng của Nào vũ trụ, dựa vào thuật thôi miên của bản thân, chỉ sợ không thể nào lấy được chứng chỉ Thôi miên sư sơ cấp.

Bởi vậy có thể thấy, Thôi miên sư khó làm thế nào.

- Đúng rồi, sao cô lại không học thuật thôi miên?

Tâm linh cảnh giới của Tuyết Linh giống như của Giang Ly, cũng là giai đoạn thứ hai Ngũ say, theo lý mà nói, cũng hoàn toàn có thể trở thành Thôi miên sư sơ cấp.

- Tôi cũng học qua, nhưng rất khó học, hơn nữa trở thành Thôi miên sư nhất định phải giao tiếp với đủ loại người, tôi không quen. Tuyết Linh khua tay nói.

Cô không thể trở thành Thôi miên sư, Thôi miên sư phải giải phóng tâm linh, tạo thành lực cảm hóa mãnh liệt, điều này người bình thường khó có thể làm được. Người có sức mạnh lớn cũng chưa chắc có thể trở thành cao thủ chiến đấu, đồng thời người có tu vi tâm linh mạnh cũng chưa chắc có thể trở thành Thôi miên sư.

Thời gian tiếp theo, Giang Ly mỗi ngày ngoài tu luyện ra thì chỉ có tu luyện.

Tuyết Bích Nhi bệnh cũng đã khỏi hoàn toàn, nhưng hần cũng mất đi cơ hội bổ sung dinh dưỡng mỗi ngày, may mà bây giờ có ba trăm nghìn tinh nguyên mà Trịnh Văn Băng bồi thường, cộng thêm một số tích lũy mà hần lấy được từ việc thôi miên bọn du côn trong Khư Hoa thành, về mặt dinh dưỡng cũng không thiếu, thuốc dinh dưỡng Lục thần một nghìn một ông cũng có thể mua được.

Bên Trịnh Văn Băng ngừng công kích, cũng không có âm mưu gì.

Giang Ly thăm cảnh giác, cũng không buông lỏng, gia tăng tu luyện, có chất dinh dưỡng đầy đủ, hần tu luyện cũng rất nhanh.

Hần cũng không đến chợ đen mua Nguyệt Linh Chi Tinh, vì không thể mang về, cần phải dùng trong chợ đen. Một ngậm một bình dùng quá lãng phí, thứ này dùng từng giọt mới tốt, một bình dùng mười ngày mới có thể phát huy công hiệu hoàn mĩ nhất.

Rốt cục ngày kiểm tra cuối kỳ cũng đã đến.

Ngày 30/12/2250, một nhà năm miệng ăn đã ăn xong bữa sáng, Giang Ly liền đến trường học.

Không khí trường học rất căng thẳng, tất cả học sinh đều yên lặng chuẩn bị.

Lần này học sinh cấp ba thành tích xuất sắc nhất, trường học nhất định sẽ làm trọng điểm bồi dưỡng. Số sinh viên này nhận được sự ưu đãi của trường học, các loại học bổng, tài nguyên ưu tú, cũng sẽ được cung cấp. Thậm chí còn có cơ hội tham gia huấn luyện chiến đấu trong quân đội.

Trường học sẽ không tiếc bất cứ giá nào, để mở đường cho những sinh viên có năng lực thi đỗ đại học Tỉnh Không.

Mỗi một sinh viên của đại học Tỉnh Không, đều là dự bị tinh anh của nhân loại, tương lai rất có tiền đồ, trường nào có càng nhiều học sinh đỗ, thì càng có tiếng, sau này số sinh viên này cũng sẽ vì trường cũ mà cống hiến.

Cả nhân loại không biết có bao nhiêu trường trung học, đều đang âm thầm cạnh tranh.

Nếu Giang Ly lấy được xuất bồi dưỡng trọng điểm của trường học, cho dù là đám người Trịnh Văn Bằng cũng không dám làm gì hắn, trường học cũng sẽ không bỏ qua cho bọn họ.

Rất nhiều lãnh đạo trường học đều đang quan tâm đến thành tích thi cử của đợt học sinh cấp ba này, thậm chí lãnh đạo của Ủy ban nhân dân thành phố cũng rất quan tâm chú ý.

Trường học, giảng đường.

- Các em, hôm nay là ngày kiểm tra cuối kỳ, mọi người chắc hẳn cũng đều biết quy định, tiếp theo, ngồi lên trên quang não (máy tính đa chiều), bên trong có đề thi, buổi sáng thi văn hóa, buổi chiều thi thể năng, tổng hợp lại, chính là thành tích lực sinh mệnh của các em.

Trong phòng học, trên mỗi chỗ ngồi đến xuất hiện một máy tính, trên máy tính xuất hiện âm thanh có hệ thống.

Lúc này, bạn học và bạn bè tốt đi nữa cũng chẳng quan tâm đến chào hỏi, tâm trạng rất căng thẳng.

Giang Ly tâm trạng cực kỳ thoải mái nhẹ nhàng, hắn ngồi phía trước quang não, điều chỉnh hô hấp.

Tiếng chuông vang lên.

Hắn lấy ra chip học sinh của mình, quét lên trên quang não, nhập phần tin tức bản thân, lập tức có rất nhiều đề thi xuất hiện. Trong đó có văn học, lịch sử, toán, vật lý, sinh vật, hóa học, tâm lý, pháp luật, thiên văn Tổng cộng có mười ba môn.

Những đề mục này, tương đối khó, ngành giáo dục chuyên dùng để chọn lựa nhân tài.

Mười ngón tay của Giang Ly rất nhanh, đánh chữ và làm bài trên quang não, trên cơ bản cũng không có nhầm lẫn gì. Kiến thức của hắn vô cùng rộng lớn, từ khi dùng viên đá màu trắng ngà mỗi ngày tiến vào cảnh giới Thái tức, sau đó lại tu luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, sức mạnh tâm linh cũng vô cùng mạnh, xem qua là nhớ là chuyện nhỏ, năng lực lý giải cũng mạnh hơn người thường, học các môn văn hóa cũng dễ như trở bàn tay.

Ba tiếng sau.

Tất cả các đề bài đều được trả lời xong.

Tích tích tích Trên quang não lập tức hiện qua thành tích.

Điểm tối đa.

Tất cả các đề thi văn hóa, có hơn nghìn câu hỏi, thậm chí có đề bài còn phải tính toán phức tạp, tuyệt đối không phải trong thời gian ngắn có thể giải được, nhưng tất cả những thứ này đối với Giang Ly mà nói cũng không có khó khăn gì.

- Thi xong rồi, lại là điểm tối đa. Giang Ly thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, thành tích của hắn cũng đã truyền lên đại quang não, một hội đồng giáo viên đang ngồi xem.

- Cái gì? Mới có ba tiếng đồng hồ mà đã giải xong tất cả đề bài rồi sao? Còn là điểm tối đa nữa?

- Đến luận văn cũng là điểm tối đa?

Bình thường, làm bài thi cần phải năm tiếng đồng hồ, cho dù là người có tốc độ nhanh nhất, có lối tư duy nhanh nhẹn nhất, cũng phải mất bốn tiếng.

Người ba tiếng đã làm xong, hơn nữa còn là điểm tuyệt đối, quá hiếm thấy. Chấm điểm cũng là do quang não hoàn thành, giáo viên không có năng lực chấm bài thi, điều này ngăn cản sự gian dối trong thi cử.

Hơn nữa, quang não của trường học kết nối với hồ sơ dạy học của chính phủ, thành tích thi cử của học sinh cũng trực tiếp được móc nối với hệ thống giáo dục của nhà nước, trường học không có năng lực can thiệp vào.

Thành tích thi cử như này, làm hồ sơ trọng yếu, về sau tòng quân, thi cán bộ nhà nước, thậm chí là làm việc ở công ty lớn ở bên ngoài, đều là tư liệu quan trọng.

- Không phải gian lận đấy chứ.

Trong phòng quan sát, vài vị giáo viên ngo ngác nhìn nhau, thậm chí hiệu trưởng cũng nhíu mày.

Hiệu trưởng dặn bảo: - Cho giám sát kiểm tra một lần, trước mặt quang não, không thể nào gian lận được.

- Vâng.

Một vị giáo viên lập tức phóng tầm giám sát, tốc độ nhanh hơn một chút, liền phát hiện Giang Ly đang ngồi làm bài trên quang não, mười ngón tay cực

nhanh, như mây trôi nước chảy, làm mỗi một đề dường như không có thời gian suy tính, thể hiện kiến thức phong phú và lòng tin định liệu trước.

Thực ra đến bây giờ, kỳ thi cũng đã không có khả năng phát sinh ra hiện tượng gian dối nào.

- Tốc độ làm bài của em ấy thật nhanh, quả thực không cần suy nghĩ. Một vị giáo viên tán thưởng: - Anh nhìn đề toán có độ khó cao nhất kia, em ấy không cần phải nghĩ ngợi gì dùng các loại công thức côi bỏ, lối suy nghĩ nhanh nhẹn, phản ứng cực nhanh.

- Học sinh này là ai?

Hiệu trưởng hỏi một giáo viên.

- Em ấy tên Giang Ly, sát hạch lực sinh mệnh là 0,7. Là một học sinh rất bình thường, không biết lần này tại sao lại đột nhiên đột phá đến vậy? Một vị giáo viên điều tra ra tư liệu.

- Khoan đã

Hiệu trưởng đột nhiên phát hiện ra, tin tức công dân trên chip học sinh của Giang Ly, có một ngôi sao, không khỏi chấn động: - Học sinh này, không ngờ là công nhân một sao?

- Đúng, công dân một sao, sao lại có được?

- Không ngờ là công dân một sao, đây rốt cục là chuyện gì? Làm công hiến trọng đại gì cho nhân loại?

- Hiệu trưởng, bây giờ ông mới là công dân một sao, bồi dưỡng bao nhiêu nhân tài cho nhân loại, mới có được công lao công dân một sao. Học sinh này không ngờ cũng có.

Những giáo viên xung quanh đều nhao nhao bàn tán.

Giang Ly bình thường cũng không thu hút sự chú ý của người khác, bây giờ đột nhiên đột phá, đương nhiên sẽ chấn động.

- Học sinh này là một nhân tài, nhưng thành tích thi văn hóa cũng không là gì, quan trọng nhất là kỳ thi thể năng. Hiệu trưởng nói: - Trước tiên không cần kinh động đến em ấy, đợi sau khi em ấy thi thể năng xong rồi, lấy tố chất tổng hợp chính thể của em ấy để đánh giá.

- Đúng vậy, xem ra học cũng không uổng phí.

Giang Ly chống lưng mệt mỏi:

- Tốc độ và điểm số này của mình bây giờ chắc hẳn cũng đã thu hút sự chú ý của trường học rồi nhỉ. Nhưng không cần gấp, đợi thi thể năng buổi chiều nay nữa, rồi làm cho bọn họ chấn động một thể.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Hệ Thống Võ Học Đại Sur.

Cuộc thi buổi sáng kéo dài đến trưa, có người mừng có người lo.

Mọi người thậm chí ăn cơm trong nhà ăn của trường cũng không có tâm trạng, vì buổi chiều còn có một đợt thi quan trọng nữa đang đợi, kỳ thi thể năng đặc biệt nặng nề.

Trong kỳ thi hai trăm năm trước, học sinh chỉ cần nhìn điểm thi, bây giờ thì lại hoàn toàn đảo ngược. Vì người có khí lực cường tráng, mới có thể làm tốt các việc, người có thể năng không được tốt, thậm chí không thể tiến hành đi lại giữa vũ trụ.

- Giang Ly, kỳ thi lần này của cậu thế nào?

Trong phòng ăn, lúc ăn cơm, Quách Mạnh mới đến hỏi, lúc này Giang Ly đang uống chất dinh dưỡng, cậu nhìn thấy bạn bè mà hâm mộ: - Cậu không ngờ xa xỉ đến mức uống chất dinh dưỡng Lục thần! Một nghìn tinh nguyên một ống đấy, cậu phát tài rồi sao?

- Nào, cậu cũng uống một ống đi, bổ sung thể lực, chiều thi cho tốt. Giang Ly tiện tay đưa cho cậu một ống.

Quách Mạnh nắm chặt lấy, không dám tin: - Cho mình thật sao?

- Mình còn lừa cậu sao? Giang Ly lắc đầu:

- Uống nhanh đi.

- Chẳng lẽ là giả sao? Quách Mãnh vội vàng mở ra, mau chóng một ngụm uống hết, lập tức nét mặt tỏa sáng nói: - Quả nhiên là hàng cao cấp, thể năng của mình cảm giác tăng không ít.

- Đây là ảo giác, loại thuốc dinh dưỡng sinh vật này phải dùng thời gian dài, kiên trì rèn luyện mới có thể rửa sạch tạp chất trong cơ thể. Giang Ly cười: - Đúng rồi, cậu chuẩn bị tốt cho bài thi thể năng chiều nay chưa?

- Hoàn toàn chưa, mặc cho số phận đi, dù sao đại học Tinh Không chắc cũng chẳng có hi vọng gì rồi? Quách Mãnh chép miệng chặc lưỡi nói: - Mình là hàng đệm lưng, làm nền cho người ta. Bây giờ cậu xem ra long tinh hồ mãnh, lần này nhất định phải có thành tích tốt đấy nhé! Sau này phát đạt rồi đừng quên người anh em này.

- Không thành vấn đề, Giang Ly mình là ai cậu còn không rõ sao? Giang Ly vỗ bả vai cậu.

- Chúc cậu may mắn. Quách Mãnh vội rời đi, chuẩn bị tâm lý, chuẩn bị thi.

Giang Ly thực ra lại rất bình tĩnh, vì hắn biết thực lực của mình.

Thời gian nghỉ ngơi hai tiếng trôi qua thật nhanh.

Tới lúc thi, Giang Ly cùng bạn thi vào trong một sân thể dục lớn, khoảng chừng hơn chục nghìn mét vuông, trong đó có từng cỗ máy, trên đó có thể thí nghiệm các loại số liệu thể năng, bao gồm chạy, quyền thuật, đá đánh

- Bắt đầu.

Một thí sinh đứng trước Giang Ly đi đến cỗ máy, sau khi một mệnh lệnh vang lên, bắt đầu mãnh liệt tiến lên, hai giây khoảng cách trăm mét trong vòng 8 giây là chạy xong.

Anh ta nghỉ ngơi trong chốc lát, bắt đầu ra quyền, liên tục đánh ra một trăm quyền, mồ hôi như tắm, cuối cùng trên cỗ máy hiển thị một con số bình quân, 0,36 tấn.

Sau đó, anh lại bắt đầu đá đánh, ngồi xổm sâu, vác nặng.

Một loạt khảo nghiệm, trên cỗ máy xuất hiện một loạt con số, một giọng nói vang đến: - Tổng kết kiểm tra, lực sinh mệnh 0,85, mời tiến vào trong phòng chiến đấu, tiến hành khảo nghiệm thực chiến cuối cùng.

- Haiz, còn chưa đến 0.9, hi vọng có thể tăng thêm điểm số trong vòng thực chiến cuối cùng. Bằng không căn bản không thể nào lấy được xuất bồi dưỡng trọng điểm của trường. Học sinh này ủ rũ nói.

Cuối cùng còn có khảo nghiệm chiến đấu.

Hạng mục đó, chính là năng lực phản ứng của người dự thi, kinh nghiệm thực chiến, thi tốt hạng mục này, cũng có thể thêm điểm, thi không tốt, thì có thể bị hạ điểm.

- Người kế tiếp, Giang Ly, số

Giang Ly đi đến cỗ máy, cỗ máy này rất lớn, tương đương với một phòng khoảng ba mươi mét vuông.

Trên thềm máy có bánh xích, là hình thức máy chạy bộ, phía trên có khảo nghiệm tốc độ trăm mét, còn có bia ngắm khảo nghiệm lực đánh.

- Xem xem thể năng của mình rốt cục mạnh thế nào! Hít thở thật sâu, Giang Ly làm vài động tác, là tư thế trong Tâm Linh Đại Đế Ấn, lập tức điều chỉnh trạng thái toàn thân đến mức tốt nhất, tế bào toàn thân dường như đang mãnh liệt hô hấp.

- Mời thí sinh bắt đầu

Âm thanh máy móc trở nên dồn dập, Giang Ly đứng trên bánh xích, đột nhiên âm thanh chói tai truyền ra, hắn bắt đầu mạnh mẽ tiến lên. Bước chân đạp trên bánh xích dường như tỏa ra một mùi cao su cháy.

1 giây, 2 giây, 3 giây, 4 giây, 5 giây

Tích tích tích thành tích xung kích trăm mét xuất hiện rồi, là 4.8 giây!

- Cái gì, 4.8 giây?

Rất nhiều giáo viên nhìn thấy cảnh này, chạy lên, nhìn bên ngoài cỗ máy, cho rằng cỗ máy này có trục trặc gì rồi.

Nhưng Giang Ly cũng không để ý, nghỉ ngơi một chút, lại bắt đầu khảo nghiệm lực đánh.

Hắn ở trong cỗ máy, người khác không thể nào đi vào được, chỉ có thể đứng bên ngoài quan sát hắn, phát lực.

Bịch bịch bịch

Thân người hắn như giương cung bắn hổ, xương cốt toàn thân mạnh mẽ vang dội, sức lực tập trung đến cực điểm, thì triển ra lực tấn công mạnh nhất trong thể thuật cấp C Toái Cốt Cự Thạch Phá.

Liên tục một trăm quyền, điên cuồng như vũ bão đánh lên trên tấm bia cao su cực lớn.

Toàn bộ bia ngấm cao su giống như gấp phải bão, không ngừng lay động, bên trên hiện ra một loạt con số, mỗi một thí sinh, cần phải trong thời gian quy định, đánh đủ 100 quyền, đây chẳng những là khảo nghiệm lực đánh, hơn nữa còn muốn khảo nghiệm sức chịu đựng, toàn lực đánh ra 100 quyền, đối với thể năng tiêu hao cũng là rất lớn.

Có người thậm chí đến nhịp hô hấp cũng không theo kịp.

Còn Giang Ly sau khi đánh ra một trăm quyền như vũ bão, mặc dù mệt, nhưng cũng không đến mức thở hổn hển.

- Lần khảo nghiệm này, lực đánh bình quân một trăm quyền, 1 tấn. Mời khảo nghiệm đá nghiêng, ngồi xổm sâu, gánh nặng Phản ứng số liệu trung thực của quang não.

Đây không phải là khảo nghiệm sức của một quyền, mà là lực bình quân của 100 quyền, nếu như Giang Ly chỉ đánh một quyền, thì số liệu kia còn mạnh hơn nữa!

Lực bình quân của 100 quyền nếu so với sức bật cao nhất thì nhỏ hơn rất nhiều, cao thủ bình thường sau khi đánh ra mấy chục quyền cũng đã thở hổn hển rồi.

- Cái gì? Lực đánh bình quân 1 tấn? Học sinh này không ngờ phá được 1 tấn! Rốt cục là mạnh đến cỡ nào? Tốc độ chạy 100 mét là 4.8 giây.

- Xem xem tổng hợp số liệu của hắn là bao nhiêu?

- Lợi hại, lần sát hạch này có kỳ tích lớn nhất rồi.

- Hắc mã, tuyệt đối là một con hắc mã.

- Thông báo cho hiệu trưởng

Những giáo viên xung quanh đều bị chấn động, vì xuất hiện một hạt giống tốt như này, là một trong những người được đề cử vào đại học Tinh Không.

Chị Đào và Long lười đã xuất hiện, bọn họ nhìn nhau, gật đầu, dường như kết quả kỳ thi lần này cũng nằm trong dự liệu.

Chỉ chốc lát sau, thành tích Giang Ly đầm đía, ngồi xổm, gánh nặng cũng đã hiện ra, sau đó quang não cho điểm - Thành tích khảo sát lần này, bước đầu tính ra, lực sinh mệnh 1, sau đây, mời thí sinh bước vào phòng chiến đấu, tiến hành khảo sát thực chiến.

- Lực sinh mệnh quả nhiên đạt đến 1. Giang Ly vừa nhìn điểm số, lập tức sắc mặt tươi cười, trong lúc thi hắn cũng không dốc sức toàn bộ, vì tiếp theo còn có khảo sát thực chiến, nếu như khảo sát thực chiến không được, còn bị hạ điểm, lực sinh mệnh cũng có thể lùi về 0.99.

Khảo sát thực chiến, được tiến hành trong phòng chiến đấu hư cấu chuyên môn.

Phòng chiến đấu hư cấu này chính là nơi mà lần trước Trịnh Văn Băng và Lạc Hàm huấn luyện, sau khi tiến vào, sẽ xuất hiện một cảnh tượng mô phỏng, sau đó xuất hiện một bóng người hư cấu, là bất chúc một đại sư võ học, đối chiến võ học với anh, từ đó có thể biết được năng lực thực chiến của anh thế nào.

Đây là hệ thống võ học đại sư.

Đại sư võ học mô phỏng kia cực kỳ lợi hại, là một bóng người năng lượng ngưng tụ mà thành, giống y như người thật, hơn nữa trong thời gian ngắn, có tất cả năng lực giống như người thật, thậm chí hít thở, nhịp tim, nhịp mạch, đều giống như đúc.

Cái này vốn dĩ là trong quân đội phát minh ra, kỹ thuật võ cùng tiên tiến, nhưng năng lực tiêu hao lại cực lớn, chỉ có cơ cấu như trường học mới có thể mua được, hơn nữa cho dù là trường học cũng không đủ dùng để huấn luyện, chỉ là khi nào sát hạch mới dùng đến.

Lấy ra dạy học cũng không thực tế, không mở nổi.

Nghe nói, toàn bộ trường học mở một lát hệ thống "Võ học đại sư" này, để toàn trường sát hạch, mỗi một giờ tiêu hao năng lượng đáng giá mấy chục nghìn tinh nguyên.

- Thí sinh Giang Ly, học sinh số

Giang Ly tiến vào trong phòng chiến đấu, một khoảng tối đen, giờ tay ra không nhìn rõ năm ngón, chỉ có một giọng nói vang đến: - Bây giờ bắt đầu sát hạch, khởi động hệ thống võ học đại sư, năng lượng tập hợp xong.

Vù!

Một tia laze ngưng tụ, cảnh tượng biến đổi, xuất hiện một khoảng trống, trên mặt đất có cỏ xanh, xung quanh có cây cối, hoa cỏ rậm rờ, chính giữa có một người đang đứng, người này mặc một áo dài rất cổ xưa, chòm râu màu trắng, trên đầu còn có một mái tóc dài thật dài, thân người cũng không cao lớn, ngược lại có chút nhỏ gầy.

Nhưng, ông già mái tóc áo dài này đứng trong sân, một cảm giác yên tĩnh, sâu xa, sâu không thể lường được tự phát.

- Đến!

Ông già mặc áo dài tóc dài vẫy tay với Giang Ly, rất sống động, giống như đại sư võ học từ rất xưa tái hiện trong nhân gian vậy.

Cuộc thi chính thức bắt đầu.

Giang Ly thật cẩn thận, không dám khinh xuất, đi lòng vòng quanh đại sư võ học này, sau khi đi vòng ra sau lưng ông, đột nhiên tay như rắn, chớp lấy đuôi sam của đối phương.

Đuôi sam này chính là nhược điểm.

Nhưng khi tay của hắn chớp được đuôi sam này, một bàn tay xuất hiện ở cổ tay hắn, nhẹ nhàng đẩy ra.

Động tác rất nhẹ nhàng.

Àm ầm! Giang Ly cảm thấy mình bước vào trong một lỗ xoáy, tất cả sức lực bị đánh bay, thân thể không ngờ có một xu thế như con quay xoay tròn, hơn nữa nghiêm trọng hơn chính là huyết quản toàn thân giống như dây đàn vậy, bị người ta gảy mạnh, như sấm đánh trúng.

Bắp thịt toàn thân hắn, căng như dây đàn, đối phương vung tay một cái, liền khiến cho huyết quản của hắn bị thương, gần như mất đi sức chiến đấu.

Đây mới là tu vi thực sự của đại sư võ học.

Thái cực! Thủ huy tỳ bà!

Giang Ly thậm chí không cảm thấy rõ ràng, ông già này ra tay như nào, toàn thân không có chút sơ hở nào, nhưng trong thân thể có một sức mạnh cực kỳ thần bí, giống như "khí" của ngày xưa vậy.

- Giảo cốt hồi toàn sát!

Hắn biết không ổn rồi, thân thể đang theo xu thế xoay tròn, đánh Vô Cốt Nhu Thuật ra, toàn bộ thân hình xoay tròn, tay như mũi dao, hung hăng chém giết, bổ về phía cổ của đại sư võ học.

Nếu như là người khác chưa từng tu luyện Vô Cốt Nhu Thuật, bị một chiêu Thủy Huy Tỳ Bà này đánh có thể đánh bại, hung hăng lăn lộn mấy vòng, nhưng tố chất thân thể Giang Ly rất tốt, lại từng chiến đấu với Huyền Hồ, trong nháy mắt liền hiện ra tố dưỡng thực chiến tốt đẹp, không ngờ thoát được một kích, bắt đầu giết lại.

Một chiêu phản sát này, rất nhanh, thật sự là trình độ chiến đấu đỉnh cao của Giang Ly.

Đáng tiếc, đại sư võ học lại nhanh hơn hắn, hai tay vung lên, giống như đang đùa với một cây thương lớn, vẽ một vòng tròn trên không trung, khoanh vùng quanh tay Giang Ly, lập tức trong khoảnh khắc đụng vào nhau đó, cánh tay Giang Ly vang lên tiếng kêu kẹt, dường như tiến vào trong một cái máy xay thịt, sắp bị bẻ gãy.

Thái cực! Vân thủ!

Bịch!

Hắn bay lên một bước, hung hãn đá vào mắt cá chân của đại sư võ học, ý đồ tự giải cứu mình.

Hai chân của võ học đại sư như có mắt, chân vừa động, xoay thành chữ thập, đá lại Giang Ly.

trên dưới đắc thủ, Giang Ly lập tức rơi vào khốn cảnh, nếu như không có gì bất ngờ, ngay sau đó hắn sẽ bay ra ngoài, bị đánh đến gãy chân đứt gân, vô cùng thê thảm.

Trong lúc này, rèn luyện hàng ngày của hắn có được hiệu quả, thân hình vận vẹo, như long xà, không ngừng né tránh, lùi về phía sau.

- Vô Cốt Long Xà Vù!

Thân pháp tuyệt chiêu cứu mạng, khiến cho hắn thoát được khốn cảnh, rời xa đại sư võ học. Người này rất giống với tường đồng vách sắt, võ học tinh thông, Giang Ly so với ông quả thực kém đến mười mấy cấp bậc, gần người sẽ bị đánh.

Lui! Lui! Lui!

Giang Ly không ngừng lùi về phía sau, thân hình lắc lư, không dám tiến gần đến đại sư võ học.

Đáng tiếc là, đại sư võ học cũng sẽ không buông tha cho hắn, bước chân như đạp trên đám lục bình, vô cùng nhẹ nhàng, như giòi trong xương tấn công đến, Giang Ly vừa mới lùi được khoảng hơn mười mét, trong nháy mắt đã bị đuổi kịp, đánh một quyền đến.

Một quyền này vô cùng mạnh mẽ, hoàn toàn đảo điên thân hình ông già kia, giống như thanh niên trai tráng, người sắt không lồ, một quyền vô cùng cương mãnh.

Thái cực, loạn cung xạ hổ!

Giang Ly cũng không thêm nhìn, biết quyền này hoàn toàn không thể ngăn lại được, vì vậy hướng ra ngoài tránh né.

Hây!

Võ học đại sư bật một hơi, lại là một quyền, còn hung mãnh hơn quyền vừa rồi, phong tỏa tất cả đường lui của Giang Ly, như khóa chặt lấy con sông, ngăn cho thuyền đi.

Hồng quyền, thiết tọa hoành giang!

- Không thể đỡ nổi, làm sao đây? Vô Cốt Nhu Thuật không ngăn cản nổi, nếu như đỡ lấy, thì mình chắc chắn sẽ bị đánh bay, hoàn toàn mất đi sức chiến đấu!

Giang Ly nhìn thấy quyền này, trong đầu lóe lên một ý tưởng, giác quan thứ sáu dường như dự liệu trước được kết cục của mình.

Nghìn cân treo sợi tóc.

Hắn đột nhiên hai tay như gió, tâm linh tiến vào một loại cảnh giới phiêu lãng gió mây, mây trôi mờ mịt, bất tri bất giác tuân theo bản năng, thi triển thủ thế Tâm Linh Đại Đế Ấn, như gió như mây, vân tòng long, phong tòng hồ.

Một quyền này của ông già đại sư võ học đánh lên cánh tay của hắn, thủ ấn của hắn vốn dĩ lồm vào trong, hướng ra ngoài phiêu đảng, hóa giải không ít sức mạnh.

Ác ác ác

Ông già đại sư võ học kia lại tiến thêm một bước, vẻ mặt không chút thay đổi, sâu thẳm trong đan điền không ngờ lại phát ra tiếng ngân dài, lại đánh ra một quyền!

Một quyền này hoàn toàn khác, phong cách cương mãnh lúc trước thay đổi, như quỷ mị hốt hoảng, như gần như xa, nhìn như rất chậm, thực tế phá vỡ tốc độ cực hạn, một quyền hung hãn, xé rách phòng tuyến của Giang Ly, đánh lên trên ngực hắn.

Thế thuật cấp B, quỷ thần quyền.

Quỷ thần xuất hiện!

Ba quyền liên tục, quyền thứ nhất loạn cung xạ hổ, quyền thứ hai thiết tọa hoành giang, quyền thứ ba quỷ thần xuất hiện.

Cái này cũng đã thuộc phạm trù tuyệt chiêu.

Cuối cùng, phòng ngự nào của Giang Ly cũng hoàn toàn vô dụng, bị đánh bay ra ngoài, mắt nổi đom đóm! Toàn thân thậm chí ngón tay cũng không nhúc nhích nổi.

Tích tích tích Quang nào lúc này phát ra âm thanh ra hiệu dừng lại: - Sát hạch chiến đấu kết thúc, kinh nghiệm thực chiến đủ tư cách, điểm số tổng hợp lực sinh mệnh 1!

Ông già đại sư võ học biến mất.

Vốn dĩ là một thể năng lượng, mỗi một phút tiêu hao cực lớn, trường học không muốn lãng phí thêm chút thời gian nào.

Xoẹt

Nghe thấy âm thanh này, Giang Ly hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm, mặc dù đối chiến với đại sư võ học thất bại, bị một quyền đánh bay, nhưng cuối cùng điểm số vẫn là số nguyên, không bị trừ.

Lực sinh mạng đạt 1.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Lớp Trọng Điểm

- Võ học đại sư này thật lợi hại, mình thấy rất nhiều người gặp được ông ta, chiêu đầu tiên đã bị đá bay ra ngoài rồi. Giang Ly rất hâm mộ, nếu như trong nhà có một hệ thống võ học đại sư như này, trình độ chiến đấu và tố dưỡng võ học của mình chắc ít nhất cũng phải tăng mười mấy cấp bậc, đáng tiếc ý tưởng này không thực tế.

Cả trường không dùng nổi, huống chi là gia đình?

Sau khi quang nào đánh giá lực sinh mệnh xong, Giang Ly thở phào, biết lần này mình chắc chắn sẽ trở thành đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của trường rồi.

Bình thường thành tích lực sinh mệnh đến 0.9 cũng sẽ được trường học để ý đến, còn 1, thì quá đặc biệt rồi. Các loại tài nguyên, cơ hội ưu tú, toàn bộ đều là tích tụ trên thân thể những người như này.

Hôm nay mình sẽ trở thành con cưng của trường học, có quang sáng của nhân vật quan trọng.

Từ trong phòng sát hạch chiến đấu ra, Giang Ly liền nghe thấy một bạn học đang mắng mỏ: - Chết tiệt, lần khảo sát lần này sao lại khó như này? Không ngờ lại là võ học đại sư, một hiệp thôi mình đã bị đá ra ngoài, làm điểm thi của mình vốn dĩ là 0.9, lại bị hạ điểm, còn 0.89.

Đây là một học sinh rất ưu tú, con cháu nhà giàu, thể trạng cường tráng, dùng rất nhiều thuốc bổ, vốn dĩ khảo sát chắc hẳn có cơ hội lấy được thành tích tốt, nhưng cuối cùng chiến đấu lại gặp phải võ học đại sư, không may mắn bị trừ điểm.

Quả nhiên nhiều người cũng đang đứng mắng mỏ, nói lần này võ học đại sư biến thái, khác quá nhiều so với lần thi trước.

Cho dù bình thường một số nhân vật quan trọng trong trường, lực sinh mệnh của bản thân đến 0.9 rồi, sau khi đi ra về mặt đều ngưng trọng, dường như thành tích chiến đấu kéo điểm của bọn họ xuống.

Giang Ly yên tâm thoải mái, về mặt thần nhiên, đang nghiền ngẫm kinh nghiệm giao đấu cùng với ông già võ học đại sư.

- Hiệu trưởng, có thành tích sát hạch rồi.

Ba tiếng sau, trong phòng giám thị rất nhiều giáo viên đang tụ tập lại, tất cả thành tích sát hạch đều xuất hiện rồi, đứng đầu là thành tích của học sinh cấp ba.

- Hiệu trưởng, lực sinh mệnh học sinh trường chúng ta có 11 người đạt đến 1, trong đó học sinh cấp ba có 10 người.

Một giáo viên nhanh như bay tổng kết số liệu.

- Không ngờ có 11 học sinh sinh mệnh lực đạt đến 1? Hiệu trưởng vội vàng nói: - Học sinh có điểm văn hóa tuyệt đối kia thế nào?

- Lực sinh mệnh của hắn cũng là 1. Lại một giáo viên báo cáo: - Thi văn hóa được điểm tuyệt đối! Chạy trăm mét trong 4.8 giây, lực đánh 1 tấn cuối cùng đối chiến với hệ thống võ học đại sư, lấy được điểm tuyệt đối, kinh nghiệm thực chiến ưu tú.

- Hắc mã Vài giáo viên gật gật đầu: - Thành tích tiến bộ quá nhanh, lần thi trước mới có 0.7 lực sinh mệnh, bình thường, lần này không ngờ lại mạnh đến mức độ này rồi?

- Thành tích cao nhất là ai vậy? Vẫn là Âu Dương Tinh phải không?

Hiệu trưởng gõ ngón tay lên mặt bàn, đang tính toán cái gì đó.

- Đúng vậy, lực sinh mệnh của Âu Dương Tinh là 1.1, cao hơn nhiều so với mọi người, anh ta thi đỗ đại học Tinh Không chắc đến 70%, ngoài ra, còn có Lạc Hàm, Đặng Thiên Chiếu, Vương Văn Long, Lý Trường Thiên, Tiêu Hồng, Tuyết Linh, Vân Thường Thường, Lộ Điều Điều, Giang Ly.

- Tốt tốt tốt, mười học sinh này, chính là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm, kỳ sau, vạch ra một kế hoạch bồi dưỡng trọng điểm, nhất định phải đẩy được bọn họ lên, năm nay trường chúng ta không thể mất mặt nữa được. Năm ngoái một đại học Tinh Không cũng không thi đậu, năm nay nếu như lại như vậy, thì hiệu trưởng tôi đây chỉ có thể từ chức mà thôi. Hiệu trưởng cười khổ nói:

- Tình hình thi cử của học sinh cấp một, cấp hai thế nào? Có ai nổi bật hay không? Đúng rồi, vừa nãy anh chẳng phải nói có mười một nam thanh niên

lực sinh mệnh đạt đến 1 hay sao? Sao mới có mười người?

- Còn một học sinh nữa, lần thi này cũng là 1! Nhưng em này không phải là học sinh cấp ba. Em đó tên Giang Đào, là em trai ruột của Giang Ly. Vị giáo viên này vội vàng giải thích: - Cấp ba có mười người sinh mệnh lực đạt 1. Cộng thêm Giang Đào nữa là 11 người.

- Hóa ra là Giang Đào, nó tiến bộ nhanh vậy sao? Đúng là thiên tài. Hiệu trưởng gật đầu, dường như nằm trong dự liệu:

- Nhà họ Giang này có hai người con trai, đều là người nổi bật. Nếu như toàn bộ đều thi đỗ đại học Tỉnh Không, đây mới thực sự là chấn động.

- Xuất bồi dưỡng trọng điểm năm nay có bao nhiêu? Một giáo viên hỏi: - Vẫn là mười xuất?

- Không, năm nay tăng thêm năm xuất, bốn xuất sau, yêu cầu gia đình bọn họ tài trợ thêm một trăm nghìn tỉnh nguyên, có thể gia nhập vào lớp trọng điểm. Còn Giang Đào kia, em ấy là học sinh 11, còn lâu mới thi đại học, nhưng tiềm lực rất lớn, muốn làm tuyển thủ hạt giống thu hút sự chú ý cao độ. Ngoài ra lần thi này những học sinh thiên tài lực sinh mệnh đạt đến 1, mỗi người được nhận học bổng ba trăm tỉnh nguyên.

Hiệu trưởng ra lệnh, ký văn kiện.

- Quả nhiên, email được chuyển đến rồi.

Giang Ly vừa mới ra khỏi trường thi, trên chip học sinh liền truyền đến tin tức có mail, là do hiệu trưởng gửi.

- Giang Ly, vì em thi xuất sắc, nhà trường quyết định thêm em vào lớp bồi dưỡng trọng điểm năm mươi người, từ ngày mai, đến lớp trọng điểm của trường báo danh.

- Đã nhận.

Hắn ấn nút đã nhận, trả lời hai từ.

Trong lòng vô cùng sung sướng, lớp bồi dưỡng trọng điểm có thể được rất nhiều tài nguyên, về trường học, chính phủ và quân đội cũng sẽ cùng nhau phối hợp tiếp xúc, cung cấp những điều kiện thuận lợi cho học sinh lớp trọng điểm.

Leng keng.

- Anh có ba trăm tỉnh nguyên tiền học bổng.

Trước kia, ba trăm tỉnh nguyên tiền học bổng cũng đã là rất nhiều rồi, nhưng bây giờ đối với hắn mà nói, đến Khư Hoa thành một chuyến cũng đã ngót nghét mười nghìn rồi, cái này thực sự cũng không thấm vào đâu, may mà muối dù nhỏ cũng là thịt.

- Giang Ly, chúc mừng cậu, lần này đạt được thành tích cao, được vào lớp bồi dưỡng trọng điểm.

Bên ngoài trường thi, có một cô gái đang tiến đến, là Tuyết Linh. Cô đi đến đâu đều là tiêu điểm.

- Sau này mọi người đều là bạn cùng lớp rồi, mong được chiếu cố. Giang Ly vội vàng cười đáp lại, từ sau khi mình chữa khỏi bệnh tinh thần của Tuyết Bích Nhi, hắn và Tuyết Linh cũng trở nên thân quen hơn.

- Năm nay lớp trọng điểm tăng thêm thành năm mươi người, trong đó có kẻ thù của anh, thế này thì anh có thể xả giận được rồi. Tuyết Linh như không như có nhìn phía xa.

- Trịnh Văn Băng! Trương Nhạc! Dương Vũ! Giang Ly trong chốc lát nhìn thấy ba người này, sắc mặt tươi cười.

Thành tích của ba người này, đại khái là trên 0.9, tuyệt đối sẽ không vượt qua 1.

Trịnh Văn Băng cũng thấy Giang Ly và Tuyết Linh cười cười nói nói, trong lòng lập tức hồi hộp, sắc mặt lại càng âm trầm, gã nói chuyện vài câu với Dương Vũ, Trương Nhạc rồi vội vã rời đi.

- Bọn họ chắc cũng cùng lớp, sau này muốn tụ tập lại chắc cũng dễ dàng.

Giang Ly nhìn bóng lưng ba người rời đi, hắn đương nhiên không phải muốn tụ tập ba người này lại, đánh một trận đơn giản, căn bản cũng không có ý nghĩa gì.

Muốn là muốn ba người tâng gia bại sản, kết cục thê thảm, không có cơ hội đòi hỏi.

Ba tên này đều là người giàu có, Giang Ly muốn bọn họ ném thứ mùi vị biến thành người nghèo.

Từ từ, không phải vội.

Hắn thầm nhủ.

Bây giờ mình chiếm ưu thế tuyệt đối.

Vì sau khi kỳ thi này có thành tích, lực sinh mệnh đạt đến 1, hơn nữa top 10 cao thủ của trường sẽ được Tỉnh Hoa chính phủ trao giải, trở thành nhân vật quan trọng, học sinh hạt giống như này chính phủ cũng sẽ luôn để ý bồi dưỡng và bảo hộ.

Hơn nữa mình còn có thể trở nên mạnh hơn nữa.

- Giang Ly, có một điều anh cần nhớ, Âu Dương Tinh đứng thứ nhất của trường chúng ta, lực sinh mệnh 1.1 mạnh nhất, là người lòng lang dạ sói, có thể không trêu chọc thì tốt nhất là đừng đụng đến gã.

Tuyệt Linh và Giang Ly sánh vai bước đi, nhắc nhở vài câu, một chiếc xe từ trên không chậm rãi hạ xuống, cô nhảy lên, cuốn bụi mà đi.

- Mình cũng phải kiếm tiền mua một chiếc xe. Giang Ly có chút ngưỡng mộ, bây giờ thực sự hẳn có tư cách mua xe. Thân phận công dân một sao không phải để trang trí, có rất nhiều thuận lợi.

Khi Giang Ly về đến nhà, cha đang ngồi xem ti vi, mẹ đang nấu cơm. Nhìn thấy hắn về, cha cũng không mở miệng hỏi thành tích thi cử thế nào, dường như biết Giang Ly thi không tốt, từ nhỏ đến lớn đều là như vậy.

Đang muốn mở miệng cho cha mẹ sự ngạc nhiên, ngoài cửa vọng lại một giọng nói, hắn liền nhìn thấy em trai Giang Đào và em gái Giang Huyền đi vào, trên đầu của Giang Huyền còn rất nhiều băng vải, hình như là bị thương.

- Có chuyện gì vậy? Giang Ly đứng lên.

- Là khi em gái thi, bị trật chân rồi. Giang Đào cười: - Em cũng dẫn nó đến bệnh viện xem qua rồi, nghỉ ngơi hai ngày sẽ khỏi. Bây giờ trật chân như này là chuyện nhỏ, rất nhanh sẽ khỏi.

- Anh cả, em không sao. Thần sắc Giang Huyền rất hưng phấn: - Lần thi này lực sinh mệnh của em đạt 0.7, là ưu tú trong lớp đấy, anh hai còn lợi hại hơn, lực sinh mệnh của anh ấy là 1! Xếp thứ nhất của khối, anh cả, thành tích của anh là bao nhiêu vậy?

Giang Huyền vẫn là trung học cơ sở, cơ thể còn chưa dậy thì hoàn toàn, lực sinh mệnh 0.7 coi là ưu tú rồi, nếu như là trung học thì cũng là bình thường.

- Huyền Huyền, đi nghỉ ngơi đi. Cha Giang Chấn Đông vội quát lớn: - Lần sau cẩn thận hơn đấy, đừng bị trật chân, mặc dù là vết thương nhỏ, nhưng cũng tốn của A Đào không ít tiền.

- Cha, chuyện nhỏ, chỉ có mấy chục nghìn nguyên mà thôi, lần này con lấy được học bổng ba trăm nghìn nguyên. Em trai Giang Đào tỏ vẻ không để ý.

Mẹ từ trong phòng bếp đi ra: - A Đào, không ngờ con lại đứng đầu khối! Hôm nay phải chúc mừng mới được.

- Cái này cũng không là gì. Thần sắc Giang Đào cũng không hưng phấn lắm, cứ như là chuyện đương nhiên, trong ngữ khí vô cùng tự tin: - Đúng rồi, cha mẹ này, kỳ nghỉ này của con, cũng đã ký hợp đồng với quân đội rồi, đến giúp quân đội làm chút chuyện, kiếm chút tiền, e rằng kỳ nghỉ đông cũng sẽ không về nhà.

- Cái này được, cái này được Cha mẹ rất vui mừng, ký kết với quân đội là chuyện tốt, vừa có thể kiếm tiền, lại có thể được rèn luyện tốt.

Bọn họ biết rằng, học sinh có lực sinh mệnh 1 như Giang Đào này, quân đội, cảnh sát, công ty lớn, chính phủ đều muốn có được. Rất nhiều công ty tìm đến, đề nghị ký kết.

- A Ly, kỳ nghỉ đông này con chắc hẳn cũng không có chuyện gì đúng không. Giang Chấn Đông gõ bàn một cái: - Cha tìm cho con một công việc tạm thời, kiếm chút tiền trợ cấp cho gia đình ủng hộ cho em trai con.

- Cha à, con có chuyện, e rằng không đi được. Giang Ly liếm môi.

- Có chuyện gì? Giang Chấn Đông có chút không vui.

- Được rồi, A Ly không muốn đi làm thì đừng làm khó nó, ở nhà nghỉ ngơi đi. Mẹ liền đứng ra giảng hòa: - Hơn nữa, bây giờ A Ly có thể kiếm được bao nhiêu tiền chứ?

- Được Được rồi Giang Chấn Đông như quả bóng cao su xì hơi, lắc đầu, uống một ngụm trà, có chút chua xót.

- Là như này. Giang Ly cũng không giấu diếm nữa: - Lần thi này lực sinh mệnh của con đạt 1, được nhà trường cho vào lớp trọng điểm, mấy ngày nữa còn trao giải, còn muốn quân đội tiến hành huấn luyện.

Giọng điệu của hắn rất bình tĩnh, nhưng lại tạo thành chấn động rất lớn.

Xoảng

Chén trà của Giang Chấn Đông trong tay rơi xuống đất, dường như không nghe rõ nói: - Con nói gì?

Chương 34: Cuộc Điện Thoại Thần Bí.

- Cha, anh cả nói phải đi tham gia huấn luyện trọng điểm. Em gái Giang Huyền nói: - Mọi người đừng coi thường anh cả, lần trước anh ấy giúp cảnh sát phá được vụ án lớn, còn cho con ba nghìn tinh nguyên tiền tiêu vặt nữa.

- Khoan đã Giang Chấn Đông lập tức không phản ứng kịp, đến mẹ cũng kinh sợ, em trai Giang Đào nhìn Giang Ly, dường như mới biết người anh trai này: - A Ly, thành tích thi lần này của anh rốt cục là được bao nhiêu vậy?

- Lực sinh mệnh 1.

Giang Ly thành thật trả lời.

- Cái gì? Giang Chấn Đông kích động đến giọng nói cũng thay đổi, cả nhà đều giật nảy mình.

- Đây là thành tích thi cử, còn có email của hiệu trưởng nữa. Giang Ly lấy chip học sinh của mình ra, trên đó xuất hiện hình ảnh ảo, cái này không thể nào là giả được.

- Có tiền đồ rồi, có tiền đồ rồi Cha mẹ đều vây lấy, nhìn thành tích, cứ như đang nằm mơ: - Đúng là 1 thật, con trai con sao lại làm được vậy?

- Gần đây con thông suốt rồi, cũng có thể tiến vào ngũ say bất cứ lúc nào. Giang Ly nói cũng là sự thật.

- Tâm linh tu hành đi lên rồi. Cha mẹ bỗng nhiên tỉnh ngộ: - Ta nói sao lại có thể tiến bộ nhanh như này được?

- Ha ha ha Giang Chấn Đông vui vẻ cười ha hả: - Cái này, hai đứa con trai của Giang Chấn Đông ta có tiền đồ rồi, những người đó cướp đi của cái của ta! Con trai ta có tiền đồ rồi, như vậy có thể đoạt lại rồi.

- Cha, cha đang nói gì vậy? Giang Ly vốn dĩ cảm thấy cha mình có bí mật, vì hấn từ nhỏ đến lớn, chưa từng nghe đến tin tức của ông bà, dựa theo tuổi thọ của người hiện đại, cho dù Giang Ly làm cha rồi, thì ông của hấn chắc hẳn vẫn còn chứ.

- Không có gì, đợi các con thi đỗ đại học Tinh Không, cha sẽ nói cho các con biết chuyện của nhà họ Giang chúng ta. Giang Chấn Đông khua tay nói: - Nào, hôm nay chúng ta cùng chúc mừng, đi mua rượu ngon về đây.

- Cha, mẹ, để con đi mua rượu. Giang Đào nói: - Tâm linh tu hành của anh trai không ngờ lại tiến bộ nhanh như vậy, đột nhiên thông suốt, bây giờ em đi mua một bình rượu Tứ Sí Hồ Cốt, cha mẹ cũng uống một chút, chúc mừng bọn con!

- Rượu Tứ Sí Hồ Cốt! Phải hơn một nghìn tinh nguyên mới mua được một bình, tương đương với lương một năm của hai người chúng ta. Mẹ chăm chăm nhìn Giang Đào: - Con lấy đâu ra nhiều tiền như vậy?

- Con làm rất nhiều việc ở trường. Giang Đào tùy ý nói: - Kiếm một chút tiền, cộng thêm học bổng và một số thứ nữa là đủ tiêu, cho nên cha mẹ sau này không cần phải tốn nhiều tiền cho con nữa, hai người cứ mua chút thuốc bổ bồi bổ thân thể, còn cả em gái nữa cũng phải bồi dưỡng nhiều vào.

- Uhm, em sẽ cố gắng, vượt qua anh cả và anh hai! Em gái Giang Huyền dường như cũng phấn khởi, ánh mắt lóe lên chút hào quang kiên định.

- Rượu đến đây Chỉ chốc lát sau, một bình rượu mà em trai thông qua mạng mua đã được mang đến, cả nhà ngồi quây quần, ăn cơm uống rượu, vui vẻ hòa thuận Cha mẹ cũng say rồi, em gái cũng say rồi, mặc dù uống không ít, Giang Ly và Giang Đào vẫn còn rất tỉnh táo, sau khi sắp xếp cho mọi người ngủ xong, hai anh em mới ra ban công hóng gió.

- Anh, không ngờ trong thời gian ngắn anh đã tiến bộ đẩy lực sinh mệnh lên 1, đến em cũng không phát hiện ra, đúng là bỗng nhiên nổi tiếng. Em trai Giang Đào nói: - Hôm nay cha mẹ rất mừng, em cũng rất vui. Anh, có anh ủng hộ trong nhà, em cuối cùng cũng có thể buông tay làm một số chuyện rồi.

- Em trai, từ nhỏ em đã rất thông minh, hình như biết một số bí mật của cha mẹ, ông nội của chúng ta là người thế nào? Giang Ly hỏi nghi vấn trong lòng ra.

- Em cũng không biết. Em trai Giang Đào lắc đầu: - Nhưng hình như em thoáng nghe thấy, họ Giang chúng ta, là một gia tộc không hề nhỏ, nhưng cha lại bị gia tộc đuổi đi, những thứ khác thì em cũng không biết gì cả.

- Anh cũng đoán là như vậy. Giang Ly nói: - Điều này hình như là nỗi đau của cha, nhắc đến chuyện này liền buồn bực không vui, chúng ta tìm thời gian điều tra thêm, xe có đại gia tộc họ Giang không?

- Chuyện này hay là đợi chúng ta thi đỗ đại học Tinh Không rồi tính tiếp. Giang Đào lắc đầu nói: - Con người bây giờ phát triển hiện đại, rất nhiều hành

tinh đều có dấu chân người, rất nhiều thứ đều là bí mật, không dễ dàng điều tra ra.

- Vậy thì cũng chỉ có thể như vậy, hai người chúng ta đều phải thi đỗ đại học Tỉnh Không.

Giang Ly và Giang Đào đập tay.

Bốp!

Tiếng vỗ tay truyền ra ngoài, trong màn đêm yên tĩnh cô về nhiệt huyết thanh xuân, đó là một sức mạnh cảm xúc mãnh liệt.

Đêm khuya, trong phòng, Giang Đào bấm số điện thoại, cũng gọi hơn mười lần rồi, cuối cùng cũng thông, từ bên trong truyền đến một giọng nói uy nghiêm: - Giang Đào, anh nghĩ thông rồi?

- Vương tướng quân, tôi nghĩ thông rồi, có thể gia nhập vào tổ chức của các ông. Giang Đào dùng âm thanh trầm trầm nói.

- Thật sao? Giọng nói uy nghiêm bên trong kia có chút bất ngờ sung sướng: - Giang Đào, anh là thiên tài, không có sự hỗ trợ tài nguyên nào, thì Tâm linh tu hành của bản thân bước vào giai đoạn thứ ba Ngũ say, thậm chí nhanh chóng có thể Nhập định, nếu như có thể trải qua sự bồi dưỡng của chúng tôi, tuyệt đối có thể trở thành một cao thủ hùng bá một phương.

- Cái này tôi biết, tôi cũng không nghi ngờ về năng lực của các ông chút nào. Ngữ khí của Giang Đào vô cùng bình tĩnh:

- Nhưng, chuyện của tôi, không liên quan gì đến gia đình tôi, nếu như tôi xảy ra chuyện gì, tôi hi vọng các ông có thể bảo vệ tốt cho người nhà tôi, như vậy, tôi mới có thể bán mạng cho các ông được.

- Giang Đào, anh nên nhớ, anh không phải bán mạng cho chúng tôi, là vì tương lai của toàn bộ dân tộc, sự phục hưng của cả quốc gia. Trong huyết mạch của anh, đang chảy dòng máu của Hoa Hạ cổ quốc, anh nên vì phục hưng cả quốc gia mà cống hiến máu huyết và sinh mạng của mình. Giọng nói uy nghiêm kia mãnh liệt nói.

- Đúng vậy, tôi chính là có lý tưởng như vậy, nên mới gọi điện cho các ông, gia nhập vào tổ chức phục quốc. Giang Đào trầm giọng bình tĩnh nói:

- Nhưng tôi cần một khoản tiền.

- Anh muốn bao nhiêu? Vương tướng quân thần bí trong điện thoại không chút chần chừ.

- Một triệu! Giang Đào nói ra một con số: - Một triệu tinh nguyên, không phải cho tôi, mà là phí an gia cho nhà tôi. Mỗi năm các ông đưa cho nhà tôi một trăm nghìn tinh nguyên, tổng cộng mười năm, tôi muốn bảo đảm nhà tôi cơm áo gạo tiền không phải lo, tôi mới có thể gia nhập vào cùng các ông được.

- Không thành vấn đề, ngày mai tôi sẽ lấy danh nghĩa quân đội phát hàm, nói anh gia nhập vào một ngành đặc biệt của quân đội, sau đó đưa cho nhà anh một trăm nghìn tinh nguyên phí an gia. Vương tướng quân nói: - Hơn nữa, thông qua sự huấn luyện đặc biệt của chúng tôi cộng thêm thiên phú của anh, thi vào đại học Tỉnh Không cũng không có bất cứ vấn đề gì! Đến lúc đó, chúng tôi sẽ sắp xếp anh vào khu Tỉnh anh, cả nhà anh cũng có thể hưởng thụ.

- Được! Giang Đào trả lời.

Cúp điện thoại, về mặt của anh ta mặc dù trầm trọng, nhưng ánh mắt lại lóe lên vẻ kiên định: - Đi trên con đường không có lối về, tổ chức phục quốc phục hưng dân tộc chúng ta, quốc gia chúng ta, cũng là lý tưởng của mình. Mặc dù trào lưu của con người bây giờ là thống nhất, nhưng tại sao dân tộc chúng ta không thể nào là chúa tể của tất cả? Anh cả, anh phải bảo vệ tốt cho cha mẹ và em gái, bây giờ anh có thể chèo chống được gia đình này, em cũng có thể yên tâm thực hiện lý tưởng của mình, khoản tiền này, cũng có thể để anh yên tâm huấn luyện.

Một đêm im lặng

Sau khi thi xong, Giang Ly vẫn không rảnh rỗi, mỗi ngày đều tu luyện, học thuật thôi miên, tìm lượng lớn tài liệu trên mạng, thậm chí tiêu phí tinh nguyên đăng ký mua giáo trình học thôi miên, xem tác phẩm và lý luận của một số thôi miên sư cao cấp.

Từ sau khi tu luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, năng lực tư duy và lý giải của hắn cũng tăng lên mấy lần, các loại tri thức vừa nhìn chút thôi liền rõ ràng.

Bằng không, hắn cũng sẽ không đạt được điểm tuyệt đối trong môn thi văn hóa.

Còn em trai Giang Đào không ở nhà, nói là tham gia đợt huấn luyện đặc biệt của quân đội, quân đội cũng phát thư mời, huấn luyện một kỳ nghỉ mới có thể về nhà.

Cả nhà đều đang phấn đấu.

Ba ngày sau, Giang Ly lại đến trường học.

Trường học cũng đã nghỉ, cả trường đều trống vắng, vô cùng yên tĩnh.

Thi xong rồi liền vắng tanh vắng ngắt, nhưng đối với một trăm tinh anh của trường mà nói, cuộc huấn luyện tàn khốc bây giờ mới bắt đầu.

Kế tiếp một kỳ nghỉ, phải tiến hành đặc huấn.

Vừa mới đến trường học, Giang Ly còn chưa đến lớp huấn luyện trọng điểm, liền nhìn thấy một chiếc xe ô tô lo lừng bay vào trường học, rồi dừng lại trên quảng trường, là Lạc Hàm.

- Giang Ly, chúc mừng cậu đã vào được lớp huấn luyện trọng điểm. Lạc Hàm dừng xe lại, chào hỏi Giang Ly. - Không ngờ trong chốc lát đã bộc phát được thực lực mạnh như vậy.

- Lạc Hàm, cậu mua xe rồi à? Giang Ly kinh ngạc nói, không phải là vì nhà Lạc Hàm thiếu tiền, chỉ có công dân một sao mới có thể mua xe, Lạc Hàm chẳng nhẽ cũng là công dân một sao sao?

- Mình cũng đã là công dân một sao rồi, đương nhiên có thể mua xe. Lạc Hàm cười: - Trước đây rất lâu, mình giúp quân đội làm việc, tích lũy đủ giá trị công huân.

- Lợi hại. Giang Ly bật ngón tay cái lên.

- Cậu mới lợi hại, mình từ tiểu học đã bắt đầu tích lũy công huân rồi, đến bây giờ mới có được danh hiệu công dân một sao, văn kiện kia cậu nhận được rồi. Lạc Hàm cười nói.

- Chuyện của mình không ngờ cậu cũng biết? Ánh mắt Giang Ly nhất động.

- Cậu tiến bộ quá nhanh, mình nghĩ người có lòng đều sẽ chú ý điều tra một chút, huống chi, bây giờ cậu là đối thủ cạnh tranh của mình mà? Lạc Hàm cười: - Lần huấn luyện trọng điểm của trường này, chẳng khác gì chuẩn bị thi đại học Tỉnh Không, những học sinh lực sinh mệnh đạt đến 1, đều là đối thủ tiềm tàng của mình, phải biết suất tuyển sinh của đại học Tỉnh Không trong thành phố chúng ta cũng không nhiều.

- Ha ha, có cạnh tranh mới có tiến bộ. Giang Ly cũng cười nói.

- Lạc Hàm, cậu đến rồi?

Lại một chiếc ô tô từ trên trời hạ xuống, khói xe tạo thành một đường cong trên không trung, sóng khí cuộn cuộn, dừng trên quảng trường, một nam thanh niên từ trong bước ra, không phải tự mình lái xe, mà là nhà đưa đón.

Đặng Thiên Chiếu.

Lực sinh mệnh 1, Tâm linh tu hành tiến vào Ngũ say, bản thân hùng mạnh, thuộc vào tầng lớp học sinh mạnh có tài nguyên, lại có thiên phú, nhân vật quan trọng có số có má trong trường.

Người theo đuổi Lạc Hàm.

Lúc này, gã từ trong xe của gia tộc bước xuống, nhìn thấy Lạc Hàm và Giang Ly đang cười cười nói nói, ánh mắt lập tức xuất hiện một hàn ý.

- Chú Trí, chú về trước đi.

- Được, thiếu gia. Người đàn ông lái xe kia lại điều khiển xe bay lên không trung, quay đuôi một cái liền biến mất.

Cho dù là Đặng Thiên Chiếu cũng không phải là công dân một sao, không thể nào tự mình lái xe, chỉ có thể để người trong gia tộc đưa đón.

- Hôm nay là ngày huấn luyện trọng điểm, sao mình có thể không đến được chứ? Lạc Hàm mặc dù cũng mỉm cười, nhưng lại khiến gã cảm thấy vẻ khách sáo lãnh đạm, khiến người ta không dám thân cận, không còn vẻ thoải mái như vừa nãy nói chuyện với Giang Ly nữa.

Đặng Thiên Chiếu bộ mặt không để ý, y theo đuổi Lạc Hàm lâu lắm rồi, đáng tiếc đối phương trước sau không lạnh không nhạt, từ chối thẳng thừng. Còn bây giờ lại cùng với một tên tiểu tử chuyện trò vui vẻ.

- Là bạn Giang Ly phải không, lần thi này cậu đột nhiên đột phá, thật đáng mừng. Chúng ta làm quen một chút đi. Bước đến trước mặt Giang Ly, y giờ tay ra.

Giang Ly cũng đưa tay ra bắt tay với y.

Răng rắc

Đặng Thiên Chiếu biến sắc, xương cốt bên trong đau nhức, y cảm thấy cánh tay của Giang Ly cứ như là một cái kim nhỏ đỉnh lớn vậy, muốn bóp nát năm ngón tay của y.

Cũng là lực sinh mệnh 1, y không ngờ không phải là đối thủ của Giang Ly.

Cứ tiếp tục như này, thì bị bêu xấu mất.

Cũng may Giang Ly buông lỏng tay, hấn không muốn làm quá.

- Bạn Đặng này, thực lực của cậu cũng rất mạnh, chúng ta sau này giao lưu trao đổi nhiều hơn nhé. Sau khi buông tay ra, Giang Ly nói chuyện cẩn thận, để cho người ta chút sĩ diện.

Gần đây điên cuồng tu luyện, có chất dinh dưỡng đầy đủ và minh tướng Nảo vũ trụ, những kẻ mạnh ngang cấp căn bản cũng không phải đối thủ của hấn.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Bùa Hộ Mệnh

- Điểm lực sinh mệnh của người này là 1, cũng giống như mình, tại sao thân thể của hấn lại mạnh như vậy? Chẳng lẽ ăn thuốc bổ cao cấp gì sao? Không thể nào, mình từ nhỏ đến lớn, đều ăn các loại thuốc bổ cao cấp mà lớn, hấn là một học sinh nghèo, có thể mua được thứ tốt gì chưa? Đặng Thiên Chiếu trong lòng khó chịu, nhưng cũng không có cách nào, thân thể của đối phương quá mạnh.

Thực ra y không biết, Giang Ly dựa vào Tâm Linh Đại Đế Ấn mà rèn luyện, thân thể vô cùng siêu việt.

Trong lòng nghi ngờ, Đặng Thiên Chiếu biết Giang Ly ra tay lưu tình, để thể diện cho y, gạt đầu, vội vàng bước sang một bên, chào hỏi với người khác, tránh xấu hổ.

Lạc Hàm đều nhìn thấy hết, cũng thảm kinh hãi, theo lý mà nói, Giang Ly và Đặng Thiên Chiếu hai người không phân cao thấp, nhưng bây giờ thì quá rõ rồi, Đặng Thiên Chiếu hình như có chút không địch lại nổi.

- Lạc Hàm, cậu cũng ở đây à?

Lại có một chiếc ô tô bay đến, cách mặt đất còn khoảng hơn ba mét nữa, một người con gái nhảy xuống, rơi xuống đất không tiếng động, là Tuyết Linh.

Tuyết Linh liếc nhìn một chút, vẻ mặt mỉm cười: - Lạc Hàm, gần đây tu luyện thế nào? Chúng ta bây giờ là bạn cùng lớp rồi, học kỳ cuối cùng, xem xem ai có thể thi đỗ đại học Tinh Không?

- Được! Lạc Hàm không cam lòng ngóc đầu lên nói: - Học kỳ cuối ở chung lớp trọng điểm, mình cũng có nhiều cơ hội độ sức với cậu.

Hai cô gái đang nói chuyện, đối lập nhau, không ai phục ai.

Trên quảng trường bạn học dần dần nhiều hơn, lần này lớp huấn luyện trọng điểm có năm mươi người, ai ai cũng là tinh anh, lực sinh mệnh yếu nhất cũng là trên 0.9, phần lớn trong nhà đều có xe đưa đón, trên không trung không ngừng có ô tô dừng lại đưa đến rồi lại đi, các loại thương hiệu ô tô làm cho người ta hoa cả mắt.

Có lẽ, gia đình có tài sản ít nhất chính là Giang Ly.

Ô ô, lại là một chiếc xe hơi khổng lồ đáp xuống quảng trường, khác nhau là đi ra có cả trai lẫn gái, lần này trường học có mười nhân vật nổi tiếng, thì có chín người đã đến rồi.

Vương Vân Long, Lý Trường Thiên, Tiêu Hồng, Tuyết Linh, Vân Thường Thường, Lộ Điều Điều, Giang Ly, Đặng Thiên Chiếu, Lạc Hàm.

Em trai của Giang Ly là học sinh 11, mặc dù lực sinh mệnh cũng là 1, nhưng lần này là lớp bồi dưỡng 12, anh ta vẫn còn phải đợi một học kỳ nữa mới có thể đến, nhưng trường học cũng coi anh ta là hạt giống tuyển thủ, chắc chắn sẽ có bồi dưỡng khác, còn bản thân anh ta cũng đến quân đội tìm việc làm, một kỳ nghỉ, nhất định cũng kiếm được không ít tiền lương.

Chín cao thủ, Giang Ly là dễ thấy nhất, ngoài ra còn có một người nữa, cũng không lái xe đến, là con cháu bình dân, tên Tiêu Hồng.

Học sinh này đáng người không cao, nhưng hai mắt như điện, khiến cho người ta có cảm giác cô độc và kiêu ngạo, cũng không thích sống chung, bình thường cũng không nói chuyện, thường xuyên nhắm mắt dưỡng thần, ngoài tu luyện ra thì cũng không có thứ gì có thể thu hút được hứng thú của gã, cho dù là nữ sinh xinh đẹp cũng không được.

Gã là một nhân vật huyền thoại trong trường học, xuất thân bình dân, nhưng đã thể hiện là thiên phú từ rất sớm, Tâm linh tu hành tiến vào Ngũ say, lại làm việc ở bên ngoài, nghe nói cũng đã ký kết trở thành một quản lý cao cấp cho một công ty rất lớn, lương rất hậu hĩnh.

- Những học sinh này, ai ai cũng không phải là người bình thường.

Giang Ly trầm ngâm.

Chỉ chốc lát sau, trên quảng trường người đến càng lúc càng đông hơn.

Những học sinh khác đến đều là lực sinh mệnh 0.9, bọn họ tự giác tụ tập lại cùng một chỗ, không lai vãng đến chín cao thủ kia, mơ hồ phân chia cấp bậc.

Những kẻ mạnh lực sinh mệnh đến 1, cao cao tại thượng, nhìn xuống rất nhiều học sinh, những học sinh này có lợi hại đi nữa cũng chỉ làm nền, trên thực tế cũng là như vậy, người có lực sinh mệnh 1, hoàn toàn có thể đánh bay bốn năm người 0.9 liên thủ lại, chênh lệch rất lớn.

Vốn dĩ Giang Ly cũng không có tư cách đánh đồng cùng với những người này, bây giờ một bước nhảy lên đỉnh đầu bọn họ, rất nhiều người liền không thoải mái.

- Chúng ta đều đến đủ rồi, chỉ có Âu Dương Tinh là chưa đến. Vương Vân Long khoanh tay trước ngực, lạnh lùng cười, nói với Đặng Thiên Chiếu đứng bên cạnh: - Ý vào danh hiệu đệ nhất trong trường liền kênh kiệu như vậy?

- Không có cách nào, ai bảo lực sinh mệnh của anh ta là 1.1 chứ, mạnh hơn chúng ta một cấp bậc đấy. Ánh mắt của Đặng Thiên Chiếu hiện lên vẻ ghanh tỵ rõ rệt.

Ô ô

Trên bầu trời có tiếng động vang lên.

Một chiếc ô tô to gấp đôi những chiếc ô tô thông thường bay tới, sau đó từ từ hạ xuống, một thanh niên từ trong bước ra, thanh niên này khoảng mười tám tuổi, thân người cao 1,9m, mặc quần áo bó sát màu đen, dáng vẻ hiên ngang đi xuống, liếc nhìn một chút, ánh mắt sắc bén, giống như nguyên thủ đang quan sát bộ đội vậy.

- Đó chính là Âu Dương Tinh, đến rồi!

- Anh ta là đệ nhất cao thủ của trường, nghe nói trường đánh giá anh ta 90% thi đỗ vào đại học Tinh Không.

- Cho dù không thi vào đại học Tinh Không, anh ta có thể gia nhập vào bất cứ bộ ngành chính phủ nào, vậy thì cũng có thể làm quan to rồi.

- Gia tộc Âu Dương có rất nhiều người tham chính, kinh doanh, độc quyền rất nhiều vụ làm ăn lớn của thành phố, làm quan cũng cầu thả bình thường, Âu Dương Tinh chắc chắn muốn thi vào đại học Tinh Không, sau đó di dân đến khu Tinh Anh, trở thành tinh anh kẻ mạnh của nhân loại, chiến đấu trong tinh không!

- Khí thế thật mạnh, nghe nói anh ta cũng đã Ngủ say đến giai đoạn thứ ba rồi, không biết có phải thật không nữa

Xôn xao Sự xuất hiện của Âu Dương Tinh khiến cho nơi này chấn động.

- Đây là Âu Dương Tinh? Quả nhiên mạnh hơn so với chúng ta.

Giang Ly thâm kinh hãi, đệ nhất cao thủ của trường, muôn người chăm chú nhìn, khí thế trên người cực mạnh, bộ dạng trải qua trăm trận, tinh thần giống như lưỡi đao quét sạch tất cả tạp chất: - Mình chống lại người này, quả thực cũng không phải đối thủ, phải cẩn thận mới được.

Âu Dương Tinh sau khi bước xuống, vung tay lên, cỗ máy kia liền tự động bay lên không trung.

Đây mới là học sinh của đại gia tộc.

Người đứng đầu trong tám trăm nghìn học sinh, bao gồm cả giáo viên, huấn luyện viên của trường cũng không phải đối thủ của anh ta.

Đại nhân vật lực sinh mệnh 1.1.

- Thật lắm chuyện. Có vài cao thủ lực sinh mệnh 1 không phục.

- Hiệu trưởng đến rồi. Không biết ai nói một tiếng, lập tức cả đám người liền yên tĩnh trở lại.

Từ rất xa, hiệu trưởng xuất hiện trên đài cao của quảng trường, nhưng ông là làm nền, nhân vật chính thực sự là một quân nhân, quân nhân này dáng người khôi ngô, quân phục ngay ngắn, ánh mắt sáng ngời, khiến người ta không dám nhìn trực diện.

Ngoài ra, còn có một quan viên chính phủ, đứng sánh vai cùng quân nhân này.

Giang Ly từng xem ti vi, vị quan viên chính phủ này không ngờ lại chủ tịch thành phố Tinh Hoa!

Quyền lực của chủ tịch thành phố Tinh Hoa vô cùng lớn, một tay che trời, bình thường cũng không dễ dàng ra mặt, nhưng lần này là trao giải cho học sinh xuất sắc của trường, ông ấy cần phải đến, kỳ thi mỗi năm nếu như Tinh Hoa thành có một học sinh thi đỗ đại học Tinh Không, đó chính là chiến tích của ông. Bất cứ thành phố nào, đều vô cùng coi trọng chuyện này.

- Các học sinh, tôi là chủ tịch thành phố!

Chủ tịch thành phố vừa xuất hiện, trực tiếp lên tiếng, giọng điệu rất thân thiết: - Các em đều là những nhân vật nổi bật của trường, top 50 trong tám trăm nghìn học sinh, bây giờ bước ra ngoài xã hội, đều là kẻ mạnh của nhân loại, nhưng các em không thể vì vậy mà kiêu ngạo, cái mà các em cần phải làm là trở thành tinh anh của nhân loại, thi đỗ đại học Tỉnh Không. Lần này, đối với thành tích xuất sắc của các em, chính phủ sẽ dành cho các em sự khen thưởng và phần thưởng. Tiếp theo, mời mấy em học sinh sau lên đài nhận thưởng. Âu Dương Tinh, Vương Văn Long, Lý Trường Thiên, Tiêu Hồng Tuyết Linh, Vân Thường Thường, Lộ Diêu Diêu, Giang Ly, Đặng Thiên Chiêu, Chu Lạc Hàm!

Mười học sinh nghe thấy chủ tịch thành phố phát biểu, đều bước lên đài.

Lập tức, một đám phóng viên truyền tin ở phía trước liền tiến hành tiếp sóng chụp chiếu.

Hàng năm, đây đều là đại sự có tính chấn động.

Rất nhiều xí nghiệp lớn đều muốn gặp chủ tịch thành phố, nhưng căn bản không thể gặp nổi, bây giờ Giang Ly lại bắt tay cùng đại nhân vật của Tỉnh Hoa thành này, đối phương thân thiết cô vũ mình, lập tức cảm thấy như đang ở trong mơ vậy.

- Giang Ly, hi vọng em có thể tiếp tục cố gắng, thi đỗ đại học Tỉnh Không, cống hiến cho Tỉnh Hoa thành và cho cả nhân loại chúng ta. Chủ tịch thành phố thân thiết bắt tay từng người một, khi đến lượt Giang Ly ông cười tự nhiên, tuyệt đối không phải qua loa cho xong chuyện: - Gia đình có khó khăn gì, có thể phản ánh với chính phủ chúng tôi, chúng tôi nhất định sẽ cố gắng giải quyết!

Lời này, Giang Ly nghe rất thoải mái: - Cảm ơn chủ tịch thành phố, tôi nhất định sẽ cố gắng.

Hắn biết, lời này không phải chủ tịch thành phố nói cho có lệ, người nổi tiếng của mỗi một nhiệm kỳ, đều có thể nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ từ chính phủ.

Khi đang bắt tay cùng chủ tịch thành phố, ông đích thân tặng một huy hiệu phong vân, còn cả học bổng ba nghìn tinh nguyên nữa.

Huy hiệu phong vân là một vinh dự đặc biệt.

Trịnh Văn Băng, Dương Võ, Trương Nhạc đứng ở dưới nhìn Giang Ly được phát huy hiệu phong vân, sắc mặt ai nấy đều trở nên vô cùng khó coi, đều biết rằng sau này muốn dùng âm mưu gì càng thêm khó khăn.

Học sinh như này, cũng đã được chính phủ quan tâm chú ý, trọng điểm bồi dưỡng, tương đương có thêm một lá bùa hộ mệnh.

Chủ tịch thành phố sau khi tiếp kiến xong những người này, lại lên tiếng: - Lần này, chính phủ và quân đội hợp tác, tiến hành bồi dưỡng các em, hi vọng các em có thể trưởng thành hơn trong đợt huấn luyện này, vị này là huấn luyện viên giỏi nhất của Tỉnh Hoa thành chúng ta, Tổng Tư lệnh Quân, bây giờ ông ấy sẽ sắp xếp chuyện huấn luyện quân sự lần này cho các em.

Lúc này, vị quân nhân kia đi nhanh về phía trước, khiến người ta có cảm giác như mãnh thú đạp chân vậy.

- Các em, các em đều là những người mạnh, tố chất cao hơn những quân nhân bình thường trong bộ đội, nhưng mục tiêu của các em cũng rất cao, là thi đỗ đại học Tỉnh Không, cho nên quân đội chúng tôi có sắp xếp lịch huấn luyện cho các em, cực kỳ tàn khốc, bây giờ các em nếu như không muốn tham gia, cũng có thể tự rút lui. Huấn luyện viên này nói chuyên, giọng nói không lớn, nhưng lại rõ ràng truyền đến tai mỗi người.

Giang Ly vừa nghe thấy, liền biết thực lực của người này không thấp hơn Huyền Hồ, nhưng chắc cũng không phải là Thôi miên sư.

Nếu là Thôi miên sư, sức cuốn hút khi nói chuyện tuyệt đối sẽ còn mạnh hơn như này.

Nhưng thực lực này cũng không hổ là đệ nhất huấn luyện viên quân khu của thành phố Tỉnh Hoa.

Cũng chỉ có loại người này, mới áp chế được đám học sinh bướng bỉnh không chịu thuần phục.

- Quyết định không rút lui!

- Tất cả vì nhân loại!

Một trăm người phía dưới đồng thanh nói, mỗi một học sinh đều chịu sự huấn luyện quân đội nghiêm khắc, có tác phong quân nhân.

- Tốt lắm, bắt đầu từ bây giờ, huấn luyện cũng đã bắt đầu, mỗi một người, chạy bộ, đến phòng trang bị của trường học, bên trong theo số có áo giáp kim loại phù hợp với dáng người của các em, sau khi mặc vào, thì đến đây tập hợp! Đệ nhất huấn luyện viên lớn tiếng nói.

- Vâng, phục tùng mệnh lệnh! Tất cả học sinh, đến đệ nhất cao thủ Âu Dương Tinh cũng lớn tiếng nói, đây là huấn luyện quân đội, không thể đùa bỡn và nóng nảy được.

Bất kỳ gia tộc nào, cũng không sánh bằng quân đội.

Giang Ly cũng cùng với đám học sinh, chạy đến phòng trang bị của trường, lấy chíp học sinh của mình quét, mở ngăn tủ của mình, lập tức liền nhìn thấy bên trong có rất nhiều áo giáp, mũ giáp, ngực giáp, bao đầu gối, miếng lót vai, giày kim loại

Hắn lập tức mặc vào, lập tức cảm thấy mình giống như một người máy, bộ giáp sắt này, chẳng khác gì có thêm hai trăm cân, đè lên người hắn đến cử động cũng khó khăn.

Cũng may tổ chất thân thể của những người này vô cùng cường hãn, mặc bộ giáp kim loại này vào, chẳng khác gì rèn luyện thân thể, huấn luyện vác nặng toàn thân.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Huấn Luyện Giết Người?

- Đáng tiếc, đây là áo giáp bằng vàng ròng, không phải Áo giáp động lực. Giang Ly cảm thán một câu, chính là vào hôm bắt giữ Huyền Hồ mà trông thấy chiếc Áo giáp động lực, trong đó ẩn chứa hệ thống động lực, có thể bay lượn, lướt đi, sau khi mặc vào người sức mạnh lớn vô cùng, thao tác linh hoạt, sức chiến đấu tăng mạnh.

Những Áo giáp kim loại này, tuy trông giống Áo giáp động lực như đúc, kỳ thực lại chẳng có động lực, chỉ là mô hình, giống như xe hơi chẳng có động cơ vậy.

Vào lúc đám học sinh mặc áo giáp vào người, trên đài cao tại quảng trường, Huân luyện viên đệ nhất đang cùng Hiệu trưởng trò chuyện, còn Chu tịch thanh phố thì đã rời đi.

- Tổng tướng quân, tư chất đám học sinh hôm nay thế nào? Hiệu trưởng hỏi.

- Rất tốt, cực kỳ cao Tổng tướng quân gật gù đầu: - Đặc biệt là mười người kia, sau khi nhập ngũ, trải qua đào tạo, tuyệt đối có thể trao tặng quân hàm Đại tá, nếu chẳng phải ta đã trải qua 40 năm tu luyện, thì căn bản là chẳng thể hơn được bọn chúng. Nhưng nếu chúng muốn thi đỗ Đại học Tinh Không, thì vẫn cứ phải trải qua thử thách sau cùng, nói câu thực lòng, yêu cầu của Đại học Tinh Không quá biến thái, đến cả tôi mà dự thi bây giờ, thể năng còn qua lọt, thi văn hóa thì tiêu chắc. Kì thực, lần đặc huấn này, chỉ cần mười người kia đã được rồi, số còn lại phía sau đều chẳng có bản lĩnh gì.

Về thể năng, võ đạo, quyền pháp thì Tổng thiếu tướng vô cùng lợi hại, chỉ tiếc thay, y không có phước phần đỗ Đại học Tinh Không.

Thứ nhất, sau khi y nhập ngũ, liền toàn tâm tu luyện võ đạo, không hề xao lãng, thi văn hóa không đạt. Thứ nhì, Đại học Tinh Không quy định tuổi dự thi là 20, vượt tuổi không được dự thi.

Cũng bởi tuổi tác càng cao, càng khó uốn nắn được.

- Cũng phải cho bọn chúng cơ hội, dù sao cũng có tiềm lực, nói không chừng lại có đột phá bất ngờ đấy. Hiệu trưởng vội vàng biện giải: - Lần này, phụ huynh của đám học sinh sinh mệnh lực 0.9 đó cũng tài trợ không ít. Việc hợp tác giữa trường học và quân đội lần này, nhất định là trường học ra tiền.

- Điểm này tôi hiểu, sinh mệnh lực 0.9 đã là rất ưu tú rồi, có thể làm Huân luyện viên bình thường trong quân đội, tôi không có ý khinh thường những học sinh đó. Tổng tướng quân nói: - Tôi đã sớm sắp đặt đợt huấn luyện tàn khốc rồi, kích phát tiềm lực con người, để xem bọn chúng có chịu đựng nổi không.

Một chiếc ô tô bay chuyên dụng cực lớn dừng lại trong chốn sơn cốc rậm rạp.

Chốn này núi non bao phủ, liên miên không dứt.

Cây cối cao lớn che khuất cả bầu trời, xanh um tươi tốt, một hương vị hoang dã xộc thẳng vào mặt, loáng thoáng như có tiếng dã thú gầm rú quanh quẩn ở nơi rừng sâu núi thẳm.

Ở ngoại vi các dãy núi, có giăng một lưới điện cao mấy chục thước, trên đó viết rằng: Cấm khu quân sự.

Sau khi nhân loại thống nhất, liền bắt đầu xử lý hàng loạt vấn đề ô nhiễm môi trường và Địa Cầu, trải qua hơn 200 năm xử lý, các khu rừng rậm nguyên thủy như thế này có khắp mọi nơi.

Khi nhân loại có được kỹ thuật bước nhảy xuyên không gian cũng như những phát triển không ngừng về khoa học kỹ thuật sinh vật, chỉ cần mang ra một ít chất dịch sinh trưởng của thực vật, lập tức có thể khiến các loại thực vật sinh trưởng điên cuồng.

Hiện tại, hoàn cảnh cư trú tại Địa Cầu rất tốt, cảnh quan cũng có nhiều thay đổi lớn.

- Từ giờ trở đi, các em phải tiến hành tập huấn dã chiến rất tàn khốc!

Một trăm người từ xe bước ra, ai nấy đều vận Áo giáp, tới trong sơn cốc, Tổng thiếu tướng nhìn khắp mọi người: - Đây chính là căn cứ quân sự của

quân đội chúng ta, phòng theo môi trường chiến trường tàn khốc ngoài Địa Cầu, kỳ thi Đại học Tinh Không của các em có một môn sát hạch, chính là Chính phủ dùng chiến hạm cỡ lớn đưa các em ra ngoài hành tinh để sát hạch, thông qua được sát hạch, mới được chính thức xem là học viên của Đại học Tinh Không.

Tất cả mọi người đều lắng lắng nghe.

- Nói thật cho các em biết, các lần khảo hạch của Đại học Tinh Không, mỗi năm đều tàn khốc hơn so với năm trước. Ba mươi năm về trước, ta cũng là một thành viên tham gia khảo hạch, bị đưa vào chiến trường ngoài hành tinh, xem chút là táng mạng, không thông qua khảo hạch! Tổng thiếu tướng nói: - Mỗi một học sinh của Đại học Tinh Không, đều là những chiến sĩ thiên chùy bách luyện (kinh qua muôn ngàn thử thách). Các em muốn trở thành học viên, ta có thể nói một câu, còn xa mới đủ! Âu Dương Tinh!

- Có

Âu Dương Tinh đứng thẳng bước ra.

- Em là cường giả đệ nhất của nhà trường, sinh mạng lực đạt tới 1.1 có phải không?

- Vâng!

Àm!

Tổng thiếu tướng đánh ra một quyền nặng nề vào người Âu Dương Tinh, áo giáp phát ra âm thanh đing tai nhức óc, nhưng thân thể Âu Dương Tinh chỉ lắc lư hai cái, không lùi một bước.

- Được lắm! Tổng thiếu tướng khen rằng: - Tuy nhiên theo phân tích của bộ đội chúng ta, cơ hội đỗ Đại học Tinh Không của em vẫn không phải trăm phần trăm, thậm chí có khả năng táng mạng ở kỳ khảo hạch thực chiến sau cùng! Trong cấm khu quân sự này, nuôi thả vô số sinh vật ngoài Địa Cầu, dã thú hung mãnh, các em tiến vào bên trong, sẽ gặp phải công kích, sẽ có thương vong, các em hiện giờ rút lui vẫn còn kịp.

- Chúng em kiên quyết không rút lui!

Một trăm học sinh, đều là các tinh anh được tuyển lọc ra từ tám trăm ngàn học sinh, đây là cơ hội khó có thể được huấn luyện trong cấm khu quân sự, sao có thể lùi bước được.

Cho dù gia đình họ có là đại phú hào, cũng không thể nào có được cơ hội rèn luyện này, nhiều lắm cũng chỉ được diễn luyện ở máy ảo.

Tuy nhiên, nói thế nào thì máy ảo vẫn là thế giới hư cấu, làm sao sánh được với các cuộc ẩu đả thực sự?

Loại huấn luyện thực tế này, có tác dụng rất lớn để tôi luyện ý chí.

- Các em mang theo đầy đủ lương khô và nước, tiến vào trong rừng, huấn luyện trong mười ngày! Áo giáp các em mang trên người, là để bảo vệ các em không bị thương tổn, sinh vật ngoài hành tinh vô cùng hung mãnh, xác phạm máu thịt chẳng thể chống lại, đương nhiên nếu các em muốn thoải mái, và không sợ chết, thì cởi ra cũng chẳng sao!

Tổng thiếu tướng nói: - Các em vào trong đó huấn luyện cũng có lợi, chốn rừng rậm um tùm này, có rất nhiều sinh vật ngoài hành tinh rất có giá trị, các em trừ khử chúng rồi, có thể giành được vật liệu trên người chúng! Các thứ này đều sẽ là tài sản của các em.

- Ồ.

- Oa..

Rất nhiều học sinh đều sôi nổi bàn luận.

- Xi, này có là gì, đều là tự chúng ta ra tiền. Mấy chục học sinh phía sau trong lòng khó chịu

Nhà bọn họ đã ra rất nhiều tiền, mới có tư cách vào lớp huấn luyện trọng điểm này, lần hợp tác này giữa quân đội và trường học, trường học cấp cho quân đội rất nhiều tiền để huấn luyện học sinh, cho nên bọn họ là đang tiêu tiền của chính mình, dù có giết càng nhiều sinh vật ngoài hành tinh cũng chẳng ăn thua gì.

Chỉ có Giang Ly âm thầm gật đầu, đây là phúc lợi ban cho hắn.

- Mười ngày sau, các em phải tập hợp tại một cửa vào khác của căn cứ quân sự! Tổng thiếu tướng mang bản đồ ra: - Cửa vào đó, cách chỗ này khoảng ba trăm cây số theo đường thẳng.

- Khoảng cách theo đường thẳng?

Mọi người cả kinh, chốn này núi cao trùng điệp, có câu Vọng sơn bào tử mã (trông thì gần, thực chất lại rất xa), nhìn ở phía đối diện, kì thực chẳng biết phải đi bao lâu, khoảng cách ba trăm cây số theo đường thẳng, chỉ e lộ trình thực tế phải đi cả ngàn cây số.

- Còn điểm sau cùng!

Sắc mặt Tổng thiếu tướng có chút âm trầm: - Tại mảnh căn cứ quân sự này, còn một loài sinh vật đặc thù khác, chính là các võ sĩ đến từ những tinh cầu khác. Lần này, mục đích chủ yếu khi các em tiến vào rừng huấn luyện, chính là để giết chết bọn chúng. Lần này, kẻ nào giết được càng nhiều, sau khi rời khỏi, sẽ đồ đầu khóa huấn luyện! Sẽ được ban thưởng! Giá trị một trăm ngàn Tinh Nguyên quân nhu được phẩm!

- Cái gì? Giết người!

- Bảo chúng tôi giết người?....

Rất nhiều học sinh đều thất kinh, chẳng ngờ đợt huấn luyện lần này, lại tàn khốc khó tưởng tượng như vậy.

Ghi nhận cho đến nay, nhân loại ở Địa Cầu lợi dụng bước nhảy alpha, phát hiện ra vô số các tinh cầu có sự sống, ngoại trừ gặp được các quái vật muôn hình muôn vẻ ngoài tinh cầu, vẫn còn các tinh cầu có loài người cư trú.

Tỷ như, Đại Mộng Tâm Kinh mà Giang Ly có được, chính là đến từ một tinh cầu tu sĩ vô cùng lợi hại.

Tinh cầu này, không có khoa học kỹ thuật, loài người không thể tiến hành bay vào không gian, tuy nhiên vật liệu trên tinh cầu lại rất phát triển, tu luyện ra được vô số cao thủ, cho dù loài người chiếm được ưu thế khoa học kỹ thuật, cũng không thể tấn công vào được.

Đương nhiên, nhân loại đã đứng ở thế bất bại.

Bởi vì nhân loại chốn Địa Cầu có thể vượt qua vũ trụ mờ mịt, còn các võ sĩ chốn tinh cầu kia cho dù có thể dời sông lấp biển, cũng chẳng thể nào vượt qua khoảng cách giữa các vì sao.

Tuy nhiên, nhân loại ngoài tinh cầu cũng là người. Hôm nay, khóa huấn luyện khảo nghiệm tàn khốc này, lại là huấn luyện giết người!

Tâm trạng của rất nhiều học sinh đều lập tức đóng chặt lại.

Xã hội hiện đại, về cơ bản không thể giết người, cho dù là phú hào cũng không được, quyền được sống đã được tôn lên cao nhất trong pháp luật. Tuy rằng xã hội vẫn còn nhiều mảng tối, nhưng các học sinh trải qua giáo dục chính quy, chẳng một ai lại là một cuồng ma khát máu cả.

Giang Ly chưa từng giết ai, cũng chẳng muốn giết ai.

- Thế nào? Các em sợ rồi ư? Ánh mắt của Tổng thiếu tướng vô cùng sắc bén, mắt lạnh đảo qua, tất cả mọi người đều cảm thấy ớn lạnh trong lòng.

Rõ ràng Tổng thiếu tướng đã từng giết người.

- Tất cả vì nhân loại, tất cả các chủng tộc không phải người Địa Cầu, đều là kẻ địch của chúng ta. Không gian vũ trụ này, là rất lạnh lùng, luật rừng rất tàn khốc, nhân loại muốn không ngừng lớn mạnh, thì phải chinh phục và tranh đoạt! Y nhìn qua nhóm người này, trên mặt lộ rõ vẻ khinh bỉ: - Nhân loại ở Địa cầu này vì sao mà có cuộc sống tốt đẹp? Chính là các tinh anh của nhân loại chiến đấu mà có được! Mỗi một thời hưng thịnh, đều phải đi đôi với máu và lửa, thu hồi lòng nhân từ của các em lại! Trong vũ trụ này, không có hai chữ Nhân Từ!

Đạo lý này ai cũng hiểu.

Giang Ly biết rằng, cả vũ trụ này, đích thực là không có nhân từ, năm đó giữa các quốc gia của nhân loại chốn Địa Cầu, đều tiến hành các cuộc chiến tranh tàn nhẫn, là vì sinh tồn, vì lợi ích, nhất định phải giết chóc.

- Nếu kẻ nào không bằng lòng, hiện tại có thể rút lui!

Tổng thiếu tướng nói.

- Chúng em không rút lui!

Vẫn chẳng có ai rút lui.

- Nếu đã như vậy, bắt đầu! Bây giờ là mười hai giờ trưa. Mười ngày sau, các em phải xuất hiện tại lối ra khác! Cũng vào thời gian này!

Tổng thiếu tướng ra lệnh một tiếng, lần này cuộc thí luyện chính thức bắt đầu.

Vù!

Một thân ảnh rất nhanh xuyên vào rừng cây, ngay lập tức đi xa.

Chính là đệ nhất cao thủ của trường học, Âu Dương Tinh!

Gã cao cao tại thượng, chẳng thèm nhập bọn với mọi người.

- Giang Ly, chúng ta cũng vào thôi Lạc Hàm tới gần Giang Ly. - Cầm khu quân sự này rậm rạp cây cối vô cùng nguy hiểm, nhiều người có thể hỗ trợ tốt cho nhau.

- Giang Ly, lập đội cùng tôi Âm thanh của Tuyết Linh rất lớn, khiến không ít người chú ý, lập tức Giang Ly liền biến thành đối tượng bị người đồ kỵ. Hắn cảm giác được có rất nhiều ánh mắt hùng hục nhìn chăm chăm vào hắn, tựa hồ muốn thiêu đốt hắn vậy.

Lạc Hàm và Tuyết Linh đều là hai đại nữ thần của trường học, bình thường nghe được một chút câu nói thôi, các nam sinh đều đã thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ) rồi, hiện giờ cả hai đại nữ thần không ngờ đều muốn lập đội với Giang Ly?

Lập đội thí luyện cũng là một cơ hội tốt nhất để làm tăng thêm cảm tình.

- Mọi người cùng nhau đi, tôi thấy lần thí luyện này vô cùng tàn khốc, mọi người nhận cơ hội mà so bì xem, để tôi làm trọng tài, xem hai người các cô ai có được thành tích tốt hơn? Giang Ly có chút trầm tư, biết rằng trước mắt không tiện ứng đối, cự tuyệt bất cứ nữ thần nào cũng sẽ khiến đối phương mất thể diện, từ đó tạo thành trở ngại, chẳng bằng cùng nhau vẫn hơn.

- Được Tuyết Linh ánh mắt chợt lóe, nàng đã sớm muốn tỷ thí với Lạc Hàm. - Chu Lạc Hàm, cô có dám cùng ta tỷ thí một chút, xem lần này ai lợi hại?

- Không thành vấn đề!

Lạc Hàm rất tùy ý: - Giang Ly, cậu tới làm trọng tài, chúng ta đi thôi.

- Đi!

Ba người dường như rất ấn ý, đột nhiên lao đi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Đối Chọi Gay Gắt

Bóng dáng của rất nhiều người nhảy vào rừng núi, cho dù trên người mặc hơn hai trăm cân Áo giáp, cũng vẫn nhanh nhẹn như vượn. Đây chính là biểu hiện của sinh mệnh lực hùng mạnh.

Vốn ra, phải xuyên qua từng bụi cây, rừng gai trong rừng núi là việc vô cùng đáng ghét, thường phải chặt đứt chúng rồi mới tiến vào được.

Nhưng sau khi mặc vào bộ Áo giáp kim loại này, mọi chuyện liền trở nên dễ dàng hơn nhiều, đều trực tiếp xuyên qua vô số bụi gai khóm cây đâm ngang.

Hơn nữa, bên trong Áo giáp kim loại còn một lớp màng mỏng, không thấm nước, cho dù là các côn trùng nhỏ trong rừng như kiến, rất đều không thể chui lọt vào.

Trong khu rừng nguyên thủy, điều đáng sợ nhất không phải các loại quái thú, mà là những côn trùng nhỏ, chỗ nào cũng có thể xâm nhập được, bị cắn trúng thì vừa đau lại ngứa, thậm chí là nguy hiểm tính mạng.

Trầm trọng hơn một chút, nhất là khi đi lại trong rừng núi, thể lực tiêu hao gấp mấy chục lần người thường, chỉ có những người hùng mạnh mới có thể băng qua.

Năm mươi học sinh, lớp thì tụm năm tụm ba, lớp thì đơn độc hành động, tiến vào chốn rừng sâu rậm rạp, giống như một nhúm cát rắc vào trong biển lớn, chỉ chốc lát liền tan biến không còn tung tích.

Trịnh Văn Băng, Dương Võ, Trương Nhạc ba người cũng lết lết theo sau, bọn chúng nghiêng răng nghiêng lợi, hận Giang Ly đến thấu xương, lại chẳng dám có động thái gì, có thể thấy rõ ràng, Giang Ly đã được hai nữ thần Lạc Hàm và Tuyết Linh ưu ái, dám đối đầu với hai cô nàng, rõ ràng là tìm chết.

- Tên súc sinh Giang Ly này chẳng rõ chó ngáp phải ruồi ra sao, thực lực lại đột nhiên tăng mạnh.

Trịnh Văn Băng trộm gà chẳng thành lại còn mất thêm gạo, bồi thường ba trăm ngàn Tinh Nguyên, đương nhiên không cam lòng, y muốn báo thù.

- Chúng ta trả thù thế nào đây? Theo cách chính quy thì không xong rồi, Tuyết Linh và Lạc Hàm đều che chở hắn. Dương Võ đã hỏi phục, nhưng thân thể vẫn còn đau âm ỉ, gã bị Giang Ly cho một bạt tai, trong lòng dấy lên một cảm giác bị sỉ nhục điên cuồng.

- Chờ mà xem, chúng ta có lẽ có thể châm ngòi để Âu Dương Tinh và Giang Ly tranh đấu, chỉ cần Âu Dương Tinh ra tay, hắn thế nào cũng sẽ chịu thiệt.

Trương Nhạc rất âm hiểm.

- Đúng, hai tên này nếu xảy ra xung đột, vậy thì có trò hay để xem rồi.

- Chúng ta có cần liên lạc Âu Dương Tinh không?

- Có thể, nhất định phải khiêu khích.

Ba tên lết lút lên vào rừng rậm.

Thanh trường đao sáng như tuyết đã xuất hiện trong tay của Tuyết Linh, đột nhiên vung lên, một mảng bóng tuyết mù mịt rơi xuống, đao thuật cấp D, Tuyết Hoa Cái Đỉnh. Bốn phương tám hướng đều trong tầm bao phủ của thanh trường đao.

Rất nhiều bụi cây nằm dưới thanh trường đao của nàng, toàn bộ đứt lìa, lộ ra một vệt phẳng trên đường.

Thanh trường đao này chính là vũ khí tùy thân của nàng.

Tham gia huấn luyện lần này, nhất loạt đều chỉ cho phép mang theo binh khí lạnh.

Đương nhiên, vũ khí nóng như súng ống, vốn chỉ cấm dân thường mang theo, đại phú hào có thể sở hữu, cũng chỉ có thể lén lút sử dụng mà thôi, còn vũ khí lạnh thì lại chẳng cần phải cấm.

Đao chính là binh khí sở trường của Tuyết Linh, dài ba xích, mũi đao hẹp, dùng thép hợp kim siêu cường tạo thành, thật sự có thể chém sắt như bùn.

Đây là do hơn hai trăm năm trước, mô phỏng hình dáng đao võ sĩ Đông Dương Nhật Bản, nhưng hẹp hơn, mũi đao lệch, chính giữa có một khe nhỏ tựa như rãnh máu.

Thanh đao này ở trong tay của Tuyết Linh, được sử dụng thành thạo, linh hoạt như trò ảo thuật hồ điệp xuyên hoa.

Vù!

Một con quái xà đột nhiên từ trong cỏ vọt ra, miệng phun nọc độc, bắn tung tóe lên Áo giáp sắt thép, Áo giáp đó không ngờ xuất hiện sương mù màu trắng, có dấu vết bị ăn mòn, nếu như nọc không phải phun vào Áo giáp, thì toàn thân đều sẽ bị thối rữa.

Ánh đao lóe lên, đầu rắn rơi xuống, Tuyết Linh ra tay, một đao chuẩn xác chém rơi đầu rắn xuống, sau đó tại tiếp một chiêu Thiêu Đẳng Khán Kiếm (lên đèn xem kiếm), toàn bộ thân rắn đều bị phanh ngực xẻ bụng, một túi mật rắn được móc ra, dính vào thân đao.

- Giang Ly, thu gom lại đi, đây là loại rắn Ba Khúc xà ngoài tinh cầu, giá thu mua túi mật rắn phải đến mấy chục Tinh Nguyên.

Tuyết Linh tuy đã giết rắn, đoạt được gan rắn, chính mình lại cũng không cần, loại hàng vài chục Tinh Nguyên này chẳng lọt được vào mắt nàng.

Giang Ly lại cẩn thận thu gom, lấy ra một gói to, không chút e dè, mấy chục Tinh Nguyên cũng là một khoản tiền, tương đương với nửa tháng tiền lương của cha mẹ, muỗi tuy nhỏ nhưng vẫn có thịt.

- Lạc Hàm, đây là sinh vật ngoài tinh cầu đầu tiên mà ta giết được, năm xưa lúc quân đội của nhân loại đến được Ba Khúc tinh cầu, loại quái xà này đã khiến quân đội chúng ta tử thương không ít.

Tuyết Linh đắc ý nói xong, cảm giác đao pháp mỗi tiếp, tinh thần cũng nâng cao lên nhiều.

- Nếu chẳng phải trên người cô mặc Áo giáp kim loại, thì hiện giờ đã toàn thân thối rữa rồi. Lạc Hàm lạnh lùng nói:

- Huống hồ, cô xem đầu rắn đi?

Tuyết Linh rung mình

Trên đầu rắn bị chặt đứt không ngờ lại bị đâm một chiếc kim dài, dính chặt ở phía trên, bắn thủng não của Ba Khúc xà.

Kim thép này hiển nhiên là do Lạc Hàm phóng ra.

Không một ai biết nàng đã phòng kim châm từ lúc nào.

Nọc độc của Ba Khúc xà vô cùng lợi hại, có tính ăn mòn rất mãnh liệt, về cơ bản nếu bị bắn trúng, toàn bộ xương cốt đều sẽ không còn. Một trăm năm trước, quân đội của nhân loại hành quân đến Ba Khúc tinh cầu, lượng lớn rắn độc phun nọc độc khiến quân đội của nhân loại tổn thất không ít, thậm chí cả một số Áo giáp mỏng yếu cũng có thể bị ăn mòn hòa tan.

Không ngờ Lạc Hàm lại biết phóng châm.

- Lần này hòa rồi. Giang Ly thấy hai nàng tranh đấu quyết liệt: - Tôi thấy rõ ràng, lúc Lạc Hàm phóng kim châm, đao của Tuyết Linh cũng đã chém tới da rắn, hai người các cô là cùng lúc cảnh giác.

- Tùy thôi, chỉ một Ba Khúc xà nhỏ nhỏ, cũng chẳng đáng lọt vào mắt ta, Lạc Hàm, bộ dạng chơi chằm của cô rất giống gã biến thái ái nam ái nữ trong tiểu thuyết trước đây là Đông Phương Bất Bại đó.

Tuyết Linh cười rộ lên.

- Chơi chằm không chỉ có Đông Phương Bất Bại, còn có Tôn Ngộ Không nữa. Lạc Hàm thản nhiên cười, kim châm ở đầu ngón tay như thoát ần thoát hiện, giống như lưỡi rắn vậy.

- Hừ! Tuyết Linh lập tức nói: - Lạc Hàm, có bản lĩnh thì tỷ thí xem, cởi bỏ Áo giáp, lướt xuyên vào rừng, thế nào? Từng giây từng phút đều lâm vào hiểm cảnh, trong thời khắc sinh tử, mới có thể đạt được sự tối luyện chân chính, cô có dám hay không?

- Có gì mà không dám? Lạc Hàm liền bắt đầu cởi bỏ Áo giáp trên người.

- Đừng, tôi nói hai vị, tranh hơn thua cũng không cần phải đem sinh mạng bản thân ra đùa giỡn! Giang Ly giật hết cả mình, tại chốn rừng rậm nguy hiểm này, cởi bỏ Áo giáp tương đương tìm chết, giống như vừa rồi, không nhờ Áo giáp thì nọc độc của Ba Khúc xà đã bắn vào người, toàn thân thối rữa, mỹ nữ cũng biến thành bạch cốt thôi.

Hành vi cởi bỏ Áo giáp quả thực là lẩn lộn trên mũi dao, càng vào sâu trong rừng rậm, về sau còn chẳng biết sẽ phải gặp nguy hiểm gì nữa.

Thấy Lạc Hàm kéo Áo giáp xuống, Tuyết Linh cũng nhanh chóng cởi bỏ Áo giáp, hiện ra bộ y phục bó sát người, dáng người thật hấp dẫn, thân cao hơn một mét tám, là một đại mỹ nữ cao lớn.

Dáng người của Lạc Hàm cũng chẳng kém, cả hai đều vận y phục bó sát, chất lượng rất tốt, không biết làm từ loại da gì. Từng đợt mùi hương ngào ngạt phát ra, khiến người ta không khỏi mơ màng.

- Hai vị, đừng có tranh đấu như vậy được chứ, rừng rậm vô cùng nguy hiểm, chẳng may không ổn, cho dù y thuật hiện đại có phát triển, cũng chẳng cứu kịp đâu.

Giang Ly không ngừng khuyên can.

Nhưng hai nàng căn bản là không nghe.

- Như vậy mới khiến tâm trí tập trung, phòng bị nguy hiểm mọi lúc mọi nơi, rèn luyện năng lực cảm ứng cho ý chí và tinh thần, trong chốn sâu trong lùm cỏ, có ba con nhện độc, bốn con bọ cạp, hai con rắn Đồi tai Lạc Hàm khê động, nắm bắt được rất nhiều vị trí một cách chuẩn xác, liền phát tay.

Xoẹt xoẹt xoẹt

Chín chiếc kim nhỏ như lông bò bắn ra, trong bụi cỏ một trận xôn xao, quả nhiên một ít độc trùng đã bị triệt tiêu chuẩn xác.

- Giang Ly, vác Áo giáp hộ chúng ta! Tuyết Linh cười rạng rỡ: - Buổi tối khi nghỉ ngơi, vẫn phải mặc Áo giáp vào.

- Vác Áo giáp? Áo giáp của hai người đều muốn ta vác ư?

Giang Ly sùng sốt, một bộ Áo giáp nặng hai trăm cân, thêm vào bộ của hai người, trên người phải vác hơn sáu trăm cân. Đây tuyệt đối là một sự tra tấn khủng khiếp.

- Cậu muốn chứng tỏ bản lĩnh nam nhi, giúp nữ nhi vác đồ có là gì. Tuyết Linh lúc này, cố ý trêu chọc Giang Ly.

- Đúng, giúp chúng ta vác đồ vật, vậy mới là nam nhân tốt. Chẳng biết vì sao, một Lạc Hàm đang đối chọi gay gắt không ngờ lại cùng Tuyết Linh liên hợp lại đối phó Giang Ly.

- Bỏ đi, ta đành làm khuôn vác một lần vậy, lúc luyện tập, các cô đi chạm một chút, ta vác nhiều đồ vật như vậy cũng xem như tập luyện rồi. Hắn ngồi xồm xuống, đem gấp từng áo giáp lại, cuối cùng tạo thành hai rương sắt lớn, mỗi tay nhắc một chiếc, đi theo sau hai nàng, từng bước như bay, tuyệt nhiên không bị bỏ lại phía sau.

Vốn dĩ, Lạc Hàm và Tuyết Linh đã thoát bỏ gánh nặng, băng đi vô cùng nhanh chóng, Giang Ly có thúc ngựa cũng không theo kịp các nàng, tuy nhiên, cởi bỏ Áo giáp cũng đồng nghĩa với nguy hiểm, mỗi một đoạn đường đều phải đi thật cẩn thận, tập trung ý chí, tinh thần bao quát bốn phía xung quanh mấy trăm mét bụi cỏ, bụi cây, cho nên tốc độ di chuyển cũng không nhanh hơn bao nhiêu.

Về phần Giang Ly căn bản không phải e ngại, lần lượt băng cây vượt rừng, cho dù trong các lùm cây bụi cỏ có độc trùng cũng nghiền nát mà băng qua, giẫm đạp từng tảng lớn còn trùng.

- Ong độc tới rồi!

Lúc mọi người đã vượt qua vài ngọn núi, đột nhiên trước mặt truyền lại âm thanh ôông

Lập tức, Lạc Hàm và Tuyết Linh đều biến sắc, nhìn thấy phía trước một bầy ong độc to lớn, tụ thành đoàn, ngưng lại thành từng khối bánh, từng con một đều dài một ngón tay, to bằng ngón cái, cũng là một loại ong độc ngoài tinh cầu, vô cùng lợi hại, có đặc tính công kích.

Suru suru suru...

Cảm thấy được hơi thở người, một bầy ong độc lớn đột nhiên bay tới, hung mãnh vô cùng.

Cả người Lạc Hàm như một chiếc cung, đột nhiên sụp xuống, tay phát lên, lập tức một mảng kim châm vút ra, va vào đám ong độc đang bay tới, lập tức đám ong độc rơi xuống như mưa.

- Sát! Tuyệt Linh bùng lên, đao trong tay vẽ lên một vòng tròn, cánh tay chấn động, xuất ra mấy trăm đường đao, thân đao vung lên vun vút, mỗi một đao đều chuẩn xác chém trúng một con ong độc.

Không một con ong độc nào có thể tiếp cận được thân thể nàng trong vòng ba thước.

Đao thuật cấp C Bạo Vũ Trảm.

Đây là chiêu thức trong cổ kiếm pháp, đao pháp Nhật Bản, cùng kiếm thuật Hoa Hạ diễn hóa tạo thành, phải đạt đến độ chính xác và tốc độ cực cao, đòi hỏi yêu cầu rất cao đối với cơ thể.

Có một số cao thủ, chuyên ở trong các không gian đóng kín mà chém ruồi nhặng, có thể chỉ trong một giây, chém chết hơn chục con ruồi nhặng, mỗi con đều đứt đôi.

Mà tốc độ của Tuyệt Linh lại càng nhanh, trong một giây chém ra hơn hai mươi đao, hơn nữa nhịp thở kéo dài, liên tục trăm sát.

Giang Ly chỉ nhìn thấy đao pháp lóe lên, khiến Tuyệt Linh như được che phủ đến mưa gió cũng không xuyên thấu, ong độc từng lớp rơi xuống, hơn mười giây sau, đàn ong này chẳng còn một con.

Tuy nhiên, trên mặt Tuyệt Linh không ngờ lại sưng đỏ một khối lớn, vô cùng khiếp đảm, hiển nhiên là bị ong độc lọt qua chích phải, dung nhan bị hủy rồi.

Tuy nhiên nàng sớm có chuẩn bị, lập tức lấy ra một bình phun sương nhỏ, phun lên mặt, vết tấy đỏ lập tức biến mất, lại trơn bóng như mới, đây là loại dược thủy phục hồi làn da, giá cả đắt đỏ, một lọ nhỏ thể này cũng đã tới mấy ngàn Tinh Nguyên, hơn nữa rất khó mua được trên thị trường.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Mộng Nhập Thần Lực

- Tuyệt Linh, khuôn mặt cô thiếu chút nữa thì bị hủy.

Lạc Hàm cười rộ lên, có một chút vui sướng khi người gặp họa.

- Xem ra Bạo Vũ Trảm không luyện được thành thực. Tôi nhớ có đại sư võ học tu luyện Bạo Vũ Trảm, đứng ở trong cuồng phong bạo vũ, đao pháp bảo vệ toàn thân, mưa gió không xuyên qua được. Cuối cùng bão táp dừng lại, toàn thân trên dưới không hề bị ướt, mưa gió đều không thấm vào người. Cô ngược lại bị một đàn ong độc đốt vào mặt.

- Hừ!

Tuyệt Linh tìm một chỗ ngồi xuống, không nói lời nào, chỉ hít vào thở ra, nghỉ ngơi, dường như trong quá trình chém giết ong độc vừa rồi đã lĩnh ngộ được không ít:

- Cô thì biết cái gì? Vừa rồi, tôi rút cuộc mới tìm được chỗ hồng trong đao pháp của mình. Trong tinh thần có chỗ hồng, mới để cho ong độc lọt lưới. Loại kinh nghiệm quý giá này, cô chưa từng trải qua, dù sao cũng không hiểu được. Trong khoảng khắc khi ong độc đốt trúng, tôi đã hiểu rõ.

- Tôi đã sớm lĩnh ngộ ra sơ hở!

Giọng Lạc Hàm lạnh như băng, đứng lên.

Hai người đối chọi gay gắt, không ai chịu nhường ai.

Giang Ly không nói lời nào, tránh cho dẫn lửa thiêu thân. Hai cô gái này cạnh tranh với nhau quá kinh khủng. Hấn chẳng qua là lao công, yên lặng ở phía sau mang theo áo giáp là tốt rồi.

Việc này một chết đi được. Chỉ có điều đối với thể lực của hấn là một sự rèn luyện lớn nhất.

Sau khi hai cô nghỉ ngơi một chút, lại đứng dậy đi sâu vào trong rừng cây. Giang Ly đi theo. Lúc này Lạc Hàm đột nhiên lùi lại, cũng rút từ bên hông ra vũ khí lạnh, một thanh nhuyễn kiếm được đặt ở đai lưng, hàn quang lóe ra, sắc bén vô cùng, hàn khí kinh người.

Hiện đại dùng kim loại và kỹ thuật rèn tạo ra bất kỳ loại vũ khí lạnh như đao, kiếm hoàn toàn vượt qua cổ đại.

Bất luận thần binh lợi khí nào của cổ đại đều không chịu nổi một kích của kim loại được rèn với kỹ thuật hiện đại.

Dọc theo đường đi thật đúng là vượt mọi chông gai.

Tốc độ của hai cô rõ ràng nhanh hơn. Mà Giang Ly đi theo ở phía sau, còn có chút quá sức. Nhưng hắn âm thầm vận dụng Tâm Linh Đại Đế Ấn mình tưởng một chút, bắt đầu khôi phục thể lực chạy tiếp.

Hắn thở hổn hển vài lần đã tới cực hạn.

Mặc áo giáp hai trăm cân, mang theo hòm áo giáp sắt bốn trăm cân, muốn theo sát hai cô thực sự rất khó khăn.

Hai cô cạnh tranh lẫn nhau, phát ra mùi thuốc súng, càng lúc càng nhanh.

Thể lực của Giang Ly dần dần không theo kịp.

- Phụ nữ điên lên thật đáng sợ.

Hắn âm thầm lắc đầu, nhưng cũng không dừng lại nghỉ ngơi. Đây không phải là rèn luyện tốt sao? Hắn không chịu bỏ qua.

Hít thở... . Hít thở... .

Đột nhiên, thần trí hắn bắt đầu trở nên mơ hồ, cả người tiến vào trong giấc ngủ mơ. Lại là tiến vào ngủ mơ trong lúc chạy! Giống như đang mộng du.

Đang vận động lại tiến vào Ngủ say sao?

Đây là cảnh giới cực kỳ cao thâm. Giai đoạn thứ ba.

Cho dù là cao thủ, tiến vào Ngủ say, cũng phải ngồi xuống, dừng vận động, tĩnh tâm, hít thở, thân thể vững vàng, mới có thể tiến vào.

Chỉ cần bên ngoài có gió thổi cỏ lay, cao thủ lập tức bật người dậy, thoát khỏi trạng thái ngủ say.

Chỉ cần thân thể vận động, trạng thái tinh thần sẽ tan rã, là quy luật tất nhiên.

Chỉ có người sắp đột phá loại tu hành tâm linh này mới có thể tùy ý tiến vào giấc ngủ say như vậy.

Hắn đang chạy, mang nhiều đồ nặng, thân thể rớt cuộc đã tới cực hạn, để khôi phục thể lực, tâm linh của hắn bắt đầu mình tưởng tới các loại thủ pháp kết ấn Tâm Linh Đại Đế Ấn, thân thể bất động, tâm linh kết ấn, ý hợp tâm đầu.

Như vậy tâm linh mới lóe ra mình tưởng, khiến cho đầu và thân thể hắn đều chìm trong một trạng thái tinh thần kỳ diệu.

Đại mộng mấy ngàn thu, hiện tại là năm nào?

Tâm linh của hắn tiến vào giấc ngủ say, toàn bộ thị giác dựng thành một bộ phim.

Thân thể đang chạy như điên, mà tinh thần vẫn đang ngủ say. Nhưng tinh thần ngủ say lại có thể nhìn thấy cả cảnh tượng bên ngoài, chỉ có điều tất cả mọi điều bên ngoài lại trở thành một đoạn phim mà thôi.

Hắn cảm giác mình như đang ở trong mộng, hoàn toàn không thấy mệt mỏi, tinh thần được nghỉ ngơi đến mức hoàn mỹ. Mà tinh thần thông qua thần kinh, mạch máu, nội tiết, bắt đầu cải biến thân thể. Đây là một loại tu hành cực hạn, tu hành mộng du.

Thật giống như Tuý Quyền ngày xưa.

Người sau khi uống say, quyền kinh lớn hơn vài lần so với bình thường. Bởi vì tinh thần bị vây một loại trạng thái phản khởi, tương đương với người sử dụng thuốc kích thích.

Thần say ý không say, chân say tâm không say.

Hiện tại, tinh thần Giang Ly ngủ say, người đang mộng du, thân thể chạy như điên, cũng là loại cảnh giới này.

Ở bên trong loại cảnh giới này, thân thể hắn tương đương với từng giây từng phút sử dụng thuốc kích thích, nâng cao lớn tới cực hạn.

Hắn đi theo sát phía sau hai cô, không rơi vào thế hạ phong. Bất kể hai cô chạy nhanh như thế nào, trên cơ bản hắn đều không tụt lại phía sau.

- Sao thể lực của hấn lại mạnh như vậy?

Tuyệt Linh và Lạc Hàm đều âm thầm kinh hãi, cùng là sinh mệnh lực 1, Giang Ly dường như mạnh hơn bọn họ vài lần:

- Chẳng lẽ hấn sử dụng thuốc kích thích? Không phải. Dùng thuốc kích thích, trong khoảng thời gian ngắn sức bật nâng cao, nhưng cũng không thể duy trì lâu như vậy được. Thân thể sẽ suy sụp.

- Không! Hấn sắp đột phá! Trạng thái tinh thần sắp đột phá! Tiến vào giai đoạn ba ngủ say!

Lạc Hàm đột nhiên nói:

- Hấn đang vận động như vậy lại tiến vào giấc ngủ say, thân ngủ tâm không ngủ, thân ngủ ý không ngủ! Đây là cảnh giới cực hạn cao nhất của ngủ say.

- Ôi trời ơi, trạng thái tinh thần của hấn dễ dàng đột phá như vậy sao?

Trạng thái tinh thần Ngủ say chia làm ba giai đoạn.

Giai đoạn thứ nhất, là cần tĩnh tâm, hít thở, dẫn đường trong thời gian dài mới có thể đi vào.

Giai đoạn thứ hai, chính là bất cứ lúc nào bất cứ nơi nào cũng có thể tiến vào.

Giai đoạn cuối cùng thì ngay trong lúc vận động cũng có thể tiến vào.

Đây cũng là quan điểm miêu tả Tuý Quyền ngày xưa.

Lực vô cùng lớn, không biết mệt mỏi, quyền pháp hung mãnh, thể lực kéo dài, kỹ xảo lại vô địch.

Hiện tại, Lạc Hàm và Tuyệt Linh mới ở trong giai đoạn thứ hai, có thể tiến vào giấc ngủ say bất cứ lúc nào bất cứ chỗ nào mà thôi. Chỉ cần vận động, trạng thái ngủ say lập tức bị giải trừ.

Tuy vậy, các cô cũng là tuyệt thể thiên tài.

Grừm

Ngay khi các cô chạy vào trong một sơn cốc, phía trước truyền đến một tiếng rống to. Một con dã thú hung bạo chặn ở lối ra sơn cốc. Con dã thú này lớn như con tê giác, nhưng toàn thân có vảy, giống như áo giáp, từng mảnh từng mảnh nối với nhau ở trên thân thể.

- Thú Thiết Giáp!

Bất kể là Tuyệt Linh hay Lạc Hàm đều chấn động. Mãnh thú tinh không chân chính xuất hiện.

Thú Thiết Giáp! Lớp vảy toàn thân còn chắc chắn hơn cả sắt thép, nhưng thể lực rất mạnh, tốc độ bay nhanh. Hơn nữa vừa nhảy lên, vảy giáp mở ra, thậm chí có thể lướt qua không trung trong cự ly ngắn.

Tốc độ nhanh nhất lên tới 30m một giây!

Cho dù là chạy nhanh như ô tô cũng có thể đánh bay.

Thấy con người xuất hiện, hai mắt thú Thiết Giáp màu đỏ, đột nhiên giẫm chân bay tới, hung hăng thúc về phía ba người.

- Tàn ra! Nhanh chóng tránh ra!

Lạc Hàm và Tuyệt Linh vội vàng thét dài, lần lượt tránh ra, nhưng Giang Ly vẫn chạy vội tiến thẳng về phía trước.

- Không xong!

Trong lòng hai cô thật sự hối hận, biết lần này chỉ sợ Giang Ly sẽ tan xương nát thịt.

Àm!

Giang Ly chạy vội, toàn thân mặc áo giáp, không ngờ thực sự va chạm với thú Thiết Giáp.

Giống như hai chiếc ô tô chạy nhanh thúc vào nhau, tạo thành uy thế thật lớn có thể đủ để hủy diệt hoàn toàn thân xác máu thịt. Nhưng ngay sau đó, không ngờ Giang Ly không bị thú Thiết Giáp đánh bay.

Hấn chặn được va chạm của thú Thiết Giáp!

Thú Thiết Giáp mạnh mẽ tấn công vào thân hình hấn, bị hai tay hấn hung hăng ngăn cản được đầu nó. Thân thể lùi lại phía sau, bước chân bị đẩy trượt về

phía sau. Vô số đá vụn trên mặt đất bị áo giáp nghiền nát.

Ầm!

Hắn đột nhiên có chuyển biến. Hai tay mang theo hòm áo giáp sắt hung hăng đập vào con thú Thiết Giáp thật lớn. Con thú Thiết Giáp ngã ầm trên mặt đất.

Đầu thú Thiết Giáp phát ra tiếng xương vỡ, không ngừng co giật, cuối cùng dần dần không còn nghe thấy tiếng thở nữa.

Nó đã bị hắn trực tiếp đập chết rồi.

Đây là bạo lực trắng trợn, với lực lượng mang dã tính thô bạo. Lạc Hàm và Tuyết Linh chấn động sâu sắc. Giờ này phút này các cô cảm thấy Giang Ly mặc áo giáp lên, cao lớn giống như một người máy hình người.

- Giang Ly, anh làm như thế nào vậy?

Tại bờ sông nhỏ trong thung lũng, dùng dao cắt đầu thú Thiết Giáp, lấy ra một hình cầu tinh thiết nặng. Đây là một loại khoáng thạch quý báu, giá trị trên trăm Tinh Nguyên.

Lấy phần kim loại sinh ra trong đầu thú Thiết Giáp để rèn binh khí, áo giáp, thậm chí là máy bay chiến đấu, ô tô cần trục đều có tác dụng rất lớn, thuộc loại kim loại đặc biệt.

Thú Thiết Giáp trân quý nhất chính là thứ này.

Giang Ly thở hắt hắt, từ "Trong mộng" tỉnh lại, cảnh phim do thị giác dựng lên đã biến mất. Toàn người hắn vô cùng đau nhức, hoàn toàn không có chút sức lực nào.

Thật sự giống như người sau khi sử dụng thuốc kích thích, được tỉnh biến mất.

Trạng thái vừa rồi, lực lượng của hắn ước chừng gia tăng gần gấp hai lần. Người chìm trong trạng thái cuồng bạo, hơn nữa còn có 600 cân áo giáp sắt thép, không ngờ cứng rắn chống đỡ được thú Thiết Giáp, còn đập chết đối phương.

- Nghỉ ngơi một chút, đây là chất dinh dưỡng bổ sung thể lực.

Lạc Hàm quan tâm đưa được phẩm qua. Giang Ly đẩy áo giáp ra, mặt đến mức gần như không thể hoạt động được. Hắn miễn cưỡng cảm lấy được phẩm uống vào. Một cảm giác mát mẻ lưu chuyển toàn thân, mỗi một tế bào đều đang hoan hô nhảy nhót.

Qua hơn mười phút, đau đớn trên người hắn giảm đi:

- Đây là chất dinh dưỡng gì, lại có hiệu quả tốt như vậy?

- Đây là Tuyết Tùy.

Tuyết Linh dùng nước rửa trường đao.

- Một ống là ba nghìn Tinh Nguyên, có thể tăng cường tế bào sức sống, giảm bớt mệt nhọc cho cơ thể, loại bỏ độc tố trong cơ thể, tuyệt đối không có tác dụng phụ. Hơn nữa dùng một ống có thể ba ngày không cần ăn uống, dinh dưỡng vẫn đầy đủ. Loại thuốc kia ở trong dạ dày của anh kết hợp với axit tăng cường màng dính cho dạ dày khiến năng lực tiêu hóa cũng gia tăng rất lớn. So với được phẩm sinh vật Lục thần tốt hơn một cấp bậc.

- Không thể tưởng tượng được cô lại hiểu rõ ràng như vậy.

Lạc Hàm khẽ cười nói:

- Cô cũng mang theo thứ này đi à.

- Đây là được phẩm dã chiến của bộ đội đặc chủng, khẳng định phải mang theo.

Tuyết Linh nhìn Giang Ly:

- Giang Ly, trong tu hành đường như anh vừa mới lĩnh ngộ được gì đó sao?

- Tôi cũng không biết. Đường như không có ý định trong lúc đang vận động đã tiến vào giấc ngủ say, cả người giống như mộng du, cũng không biết mệt mỏi, lực lớn vô cùng. Nhưng sau khi trạng thái bị giải trừ, liền mất sức.

Giang Ly trầm suy nghĩ về tình huống vừa phát sinh.

- Chúc mừng anh bước vào giai đoạn thứ ba của Ngủ say, rất nhanh là có thể Nhập định.

Trong giọng nói của Lạc Hàm có chút hăm dọa:

- Giai đoạn thứ ba của Ngũ say, trong Top 10 của trường học chúng ta, rất có thể chỉ có anh và Âu Dương Tinh bước vào.

- Âu Dương Tinh không thể Nhập định sao?

Giang Ly hỏi:

- Chẳng lẽ trường học của chúng ta không có một người nào Nhập định sao?

- Hừ! Anh ta có thể Nhập định, đã sớm kiêu căng chẳng thành người tốt.

Tuyết Linh và Lạc Hàm đều không ưa người này.

Nghĩ ngợi một chút, Tuyết Linh đột nhiên đứng lên:

- Giang Ly, chúng ta đối luyện một chút được không?

- Được!

Giang Ly cầu còn không được, lập tức đứng thẳng lên.

- Cẩn thận!

Ngay thời điểm hấn vừa đứng thẳng lên, Lạc Hàm vội vàng nhắc nhở. Lúc này, Tuyết Linh đã tới bên cạnh hấn, một chưởng bổ tới. Chưởng phong xé không khí, hoàn toàn lao xuống, giống như mảnh vải treo ngược thác nước, một khi bị đánh trúng, lập tức bị đánh ngã xui.

Vị trí cô cắt qua là phản động mạch chủ ở cổ.

Võ học cấp độ C, Đại Hà Chưởng!

Giang Ly không cần nhắc nhở, lập tức phản ứng. Hấn đánh trả một trào, dùng "Long Trảo Đại Cầm Nã", Hắc Long hồi đầu, cánh tay co duỗi, căn bản không cần dùng mắt xem, năm ngón tay duỗi ra, nắm trúng cổ tay của Tuyết Linh. Chỉ cần bị nắm trúng, cổ tay lập tức bị trảo xuyên qua, gân cốt bị phá nát.

Hai người đều sử dụng thủ pháp linh hoạt, sắc bén.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Huyết Hải Thâm Cừ

-- Tốt!

Hai tay Tuyết Linh liền cuốn mãnh liệt vào phía trong, giống như bố trí cạm bẫy, chuyên chờ dã thú vào cũi, lại có phong phạm trong hệ thống của đại sư võ học. Hai tay nổi thành hình tròn, hoàn toàn đan xen, lách lên đánh gãy toàn bộ xương cốt.

Cánh tay Giang Ly co lại, lại đánh ra một trào.

Bá bá bá... .

Khắp nơi đều là trào ảnh, có xu thế dường như lửa cháy mạnh.

Hỏa long liệu nhiên!

Một chiêu này chú ý chính là rất nhanh, xuất kỳ bất ý, tấn công mạnh dồn sức đánh, sử dụng lưu loát, đánh tan kẻ thù, giống như một con hỏa long phun lửa khắp nơi, thiêu đốt mặt đất.

Trong một giây đồng hồ, thủ trảo của Giang Ly đã đánh ra hơn mười chiêu. Mỗi một chiêu đều giống một ngọn lửa, loáng thoáng mang theo tàn ảnh.

- Lợi hại!

Thần sắc Tuyết Linh vô cùng ngưng trọng, cũng không lui về phía sau. Cổ tay chợt đập ra phía ngoài. Võ học cấp độ C "Đại Hà Chưởng" lại đánh ra.

Mỗi một chiêu đánh ra, đều mang theo sóng khí hung mãnh, liên tiếp chém kênh phá đào, va chạm với "Long Trảo Cầm Nã Thủ" của Giang Ly. Mỗi một lần va chạm, đều có uy lực kinh người.

Hai người nhanh chóng đối chiến. Quyền cước không có mất, cứng đối cứng, thuần túy là võ học đánh nhau kịch liệt, chỉ cần có chút sẩy tay liền đứt gân gãy xương.

Lạc Hàm nhìn không chớp mắt, hy vọng có thể nhìn ra sơ hở trong võ học của Tuyết Linh. Từ nhỏ, cô và Tuyết Linh chính là đối thủ cạnh tranh, không ai nhường ai. Thậm chí trong gia tộc cũng cạnh tranh lẫn nhau.

Sột sột soạt soạt... .

Vừa lúc đó, có âm thanh từ trong bụi cây lớn ở cửa sơn cốc truyền ra. Dường như có vật gì đó đang bay nhanh tới gần.

Tại Lạc Hàm vừa nghe có tiếng động, tâm linh lại có một loại cảm giác hít thở không thông:

- Không tốt. Nhanh dừng tay. Có thứ gì đó nguy hiểm tiếp cận!

Vèo vèo....

Giang Ly và Tuyết Linh đang đối chiến, ngay lập tức tách ra. Hai người đều cảm giác được nguy hiểm cực độ.

Bọn họ thậm chí không kịp mặc áo giáp vào, đã nhìn thấy bóng người thon dài từ trong bụi cây nhảy ra!

Không sai. Đúng là bóng người.

Không phải là dã thú trong rừng cây, cũng không phải là sinh vật ngoài tinh cầu, mà là con người.

Ba người Giang Ly, Tuyết Linh, Lạc Hàm tập trung lại cùng một chỗ, nhanh chóng tạo thành ba góc, nhìn con người từ trong bụi cỏ xông tới. Những người này rõ ràng không phải là người trong quân đội, cũng không phải bạn họ tiến đến thí luyện. Quần áo của bọn họ mặc rách rưới. Có người mặc da thú, nhưng hơi thô rất cường đại. Còn có mấy người quần áo đầy đủ, quần áo màu trắng giống như người cổ đại, trên tay mang theo trường kiếm, trường thương, giống như võ sĩ mang theo vũ khí đi ra.

- Thiên ngoại tà ma!

Một thủ lĩnh áo trắng đứng ra, quần áo có chút rách rưới, trên mặt phong trần mệt mỏi. Khuôn mặt kiên nghị, rất có khí chất, quả thực là một người đàn ông đẹp trai. Nhìn dáng vẻ bề ngoài, anh ta ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, cầm trong tay một thanh kiếm sắc, phát ra ánh sáng lạnh. Hai mắt anh ta sáng như sao, nhìn có một lực hấp dẫn rung động lòng người.

Tuyết Linh và Lạc Hàm đều ngây người một chút, bởi vì người đàn ông thủ lĩnh áo trắng này thật sự quá xuất sắc, rất có khí chất. Bất kỳ một gã bảnh bao nào ở trường học so sánh với anh ta, quả thực chính là một đám rác rưởi.

Tuy nhiên, bốn chữ từ trong miệng người thủ lĩnh áo trắng thốt ra lại là ngôn ngữ Địa Cầu, khiến ba người đều chấn động. Bọn họ đã hiểu được mình gặp ai.

Võ sĩ ngoài tinh cầu.

Rõ ràng là con người.

Con người địa cầu xâm lấn thế giới của bọn họ, đoạt lấy tài nguyên. Bọn họ bị nhốt ở trong vùng cấm của quân sự. Văn minh của bọn họ thấp, vẫn còn ở thời đại phong kiến, nhưng bọn họ là văn minh võ học.

- Chẳng lẽ đó chính là võ sĩ ngoài tinh cầu? Chúng ta hiện tại phải giao chiến cùng bọn họ sao? Thậm chí phải giết người?

Giang Ly thật cẩn thận nói.

- Đúng vậy, bọn họ chính là võ sĩ ngoài tinh cầu...

Sắc mặt Lạc Hàm vô cùng ngưng trọng:

- Bọn họ gọi chúng ta thiên ngoại tà ma. Hai bên không có khả năng thỏa hiệp. Bọn họ giết chúng ta là muốn trăm yếu trừ ma. Một khi giao chiến, không thể nhân từ nương tay.

- Thật cường đại. Đám người võ sĩ ngoài tinh cầu này, sinh mạng lực mỗi người đều gần tới 1. Thậm chí thủ lĩnh áo trắng còn mạnh mẽ hơn chúng ta... .

Giọng Tuyết Linh có chút không bình tĩnh.

Đây mới thực là cứng đối cứng. Nếu như là quái thú, các cô sẽ không biết sợ.

Nhưng trước mắt rõ ràng là con người, sẽ chém giết lẫn nhau. Đối với học sinh mà nói, đây cũng là khảo nghiệm máu và lửa.

- Các vị!

Thủ lĩnh áo trắng dùng kiếm chỉ vào Giang Ly, Lạc Hàm, Tuyết Linh, giọng nói đột nhiên trở nên căm phẫn, oán hận dâng trào, đằng đằng sát khí:

- Thiên ngoại tà ma xâm lấn gia viên của chúng ta, giết hại đồng bào của chúng ta, đoạt lấy bảo vật của chúng ta, bắt con gái của chúng ta làm tù binh, đây tớ, giam giữ chúng ta trong rừng, làm đối tượng cho bọn chúng tu luyện. Đó chính là sự tàn nhẫn của đám tà ma này! Trời vì sao không diệt chúng!

Người đàn ông cầm kiếm căm phẫn thét dài, âm thanh chấn động, xuyên kim liệt thạch, không ngờ khiến Giang Ly, Lạc Hàm, Tuyết Linh cảm thấy choáng váng.

Một hơi thở cửa nát nhà tan, huyết hải thâm cừu, oán khí ứ đọng trong ngực, hận trời, hận đất, hận chúng sinh từ trên người y phát ra.

Bất kể là Lạc Hàm, Giang Ly đều kinh hãi khiếp đảm, cảm giác được bất luận cao thủ học sinh nào so với người đàn ông này đều chỉ là đánh nhỏ, nháo nhỏ. Người đàn ông này mới chân chính là sát thần đi ra từ núi thâm biển máu.

Không ngờ Giang Ly có thể nghe hiểu được lời người đàn ông này nói.

Là ngôn ngữ của con người địa cầu, tuy nhiên đứt quãng. Hiển nhiên, người đàn ông này học xong ngôn ngữ của con người địa cầu, nhưng giọng điệu rất quái dị, cứng đơ, tràn đầy sát khí.

- Giang Ly, Tuyết Linh, hiện tại là thời điểm sinh tử tồn vong của chúng ta. Thủ lĩnh áo trắng này mạnh nhất, đối với con người địa cầu chúng ta có mối thù sâu như biển. Chúng ta rơi vào trong tay gã, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt. Nhất định phải liều mạng!

Lạc Hàm đột nhiên nói:

- Tôi cùng Tuyết Linh trực tiếp tấn công người thủ lĩnh này. Những người khác, Giang Ly anh đến giải quyết, không cần nương tay! Chúng ta không giết bọn chúng, bọn chúng nhất định sẽ giết chúng ta.

Rốt cuộc đã bắt đầu phải giết người.

Giang Ly do dự một chút.

Nhưng sau đó hắn liền trở nên kiên định. Không phải mình cố ý giết người, mà là tự vệ. Hơn nữa trong tình huống hiện tại, địch đông ta ít, ai giết ai còn không nói chắc được.

- Giết!

Người thủ lĩnh áo trắng đột nhiên ra tay. Dáng người gã hơi còng đột nhiên đứng thẳng, Trường kiếm như cầu vồng, chém giết lại đây. Giang Ly thậm chí có thể nghe thấy rõ ràng tiếng xương sống của gã chọt dựng thẳng, giống như tiếng kéo dây cung.

Một kiếm này, từ khoảng cách ước chừng 50m, chưa tới thời gian hai giây kiếm quang liền tới trước mặt ba người.

Ba người vội vàng tán ra.

Xoẹt!

Trên mặt đất bị kiếm quang cày ra một rãnh thật sâu. Có thể thấy được kiếm thuật của người đàn ông áo trắng này đã đạt tới cực điểm, sinh mạng lực cũng đã vượt qua "1". Điểm duy nhất không đủ chính là cuộc sống nhiều năm trong rừng khiến cho thể lực của gã bị tiêu hao rất lớn, gió sương đã ăn mòn thân thể của gã.

Đây cũng là cơ hội sinh tồn duy nhất của đám người Giang Ly, nếu không chỉ còn đường chết.

- Tuyết Linh, công kích!

Lạc Hàm một tay cầm nhuyễn kiếm, một tay đột nhiên đánh ra. Lập tức rất nhiều kim châm giống như châu chấu bay về phía người đàn ông áo trắng. Lạc Hàm âm hiểm dùng châm, xuất quỷ nhập thần.

Trên tay cô vãi ra kim châm đầy trời, có lực xuyên thấu có thể bắn thủng thủy tinh công nghiệp.

Bá!

Người thủ lĩnh áo trắng kia giờ kiếm lên. Kiếm quang loang loáng tạo thành một tia chớp hình vòng cung chọt lóe lên. Tất cả kim châm đều bị chặn lại rơi xuống dưới. Sau đó, gã bắn lên cao, bước chân như lang như hổ, cướp đoạt phương vị, vùng trường kiếm, cạnh sắc như xuân yển, đâm về phía cổ của Lạc Hàm.

Nếu trứng, cổ của Lạc Hâm sẽ lập tức đứt lìa, đầu cũng sẽ bị gọt sạch.

Đây không phải cảnh tượng giả thuyết, mà là ầu đã chân thật. Có thể nói, cả đời học sinh cũng khó có khả năng gặp được nguy hiểm như vậy.

Một trận ầu đã mau tươi chảy đầm đìa được triển khai như vậy.

Trong lòng Giang Ly cũng không nghĩ ngợi thêm, toàn lực ra tay.

Những người này bị bắt giữ, làm vật thí luyện, bản thân rất đáng thương. Nhưng hiện tại mình bị bao vây, ở trong tình trạng yếu thế cũng không có gì để suy nghĩ nhiều. Bảo vệ mình, bảo vệ bạn học mới là hành vi hàng đầu.

Rống!

Bảy tám võ sĩ ngoài tinh cầu đột nhiên xung phong liều chết tới gần!

- Nhất ma thập sát!

- Nhất ma thập sát... .

Trong miệng bọn họ hô khẩu hiệu, sát ý sôi trào, quốc thù gia hận tập trung cùng một chỗ, triển khai công kích hung mãnh đối với Giang Ly.

Bọn họ nghe không hiểu võ sĩ ngoài tinh cầu nói, nhưng Giang Ly vẫn nghiền ngẫm một chút cho ra ý tứ, chắc hẳn là "Trảm yêu trừ ma" !

Đám người Giang Ly ở trong mắt bọn họ, không phải là con người mà là "tà ma thiên ngoại" .

Một cây trường thương đâm tới trước. Đầu thương còn đầm máu, không biết đã giết qua bao nhiêu dã thú, sát khí nồng đậm. Trường thương không ngừng run rẩy, tạo thành đường cong, liên tục đâm tới.

Trong một chớp mắt, Giang Ly chỉ cảm thấy thân thể, mắt, cổ họng, trái tim,... tất cả những vị trí quan trọng đều bị bao phủ ở bên trong.

Đối phương là đại gia thương thuật, một thương đánh chết, phong tỏa tất cả đường lui, làm cho người ta không thể lui được nữa.

Thi triển trường thương chính là một võ sĩ ngoài tinh cầu mặc da thú. Y phục của y đã sớm bị rách hết, xem ra đã sinh sống ở trong rừng rất lâu, trải qua bão táp sương gió, nhưng không có chút khí chất dã tính, dường như vốn có địa vị không tệt trên tinh cầu.

Thân hình Giang Ly không lui về phía sau. Lúc này hẳn không thể lui về phía sau. Bởi vì một khi lui về phía sau, trường thương của đối phương sẽ chuyển hướng tới Lạc Hâm, Tuyết Linh, khiến áp lực đối với hai người tăng lên. Rất có thể bọn họ sẽ bị thủ lĩnh áo trắng giết chết tại chỗ!

- Long!

Dưới áp lực quá lớn, một trào của hắn cứng rắn bắt lấy đầu thương, thi triển ra "Thanh Long xuất thủy" trong Long Trảo Đại Cầm Nã. Lần này, hắn còn âm thầm thi triển thủ ấn tương tự với Long Trảo trong "Tâm Linh Đại Đế Ấn".

Ở trong đầu của hắn, khoảnh khắc minh tường, chính mình hóa thành một thần long, ngao du ở trong vũ trụ, đột nhiên ngâm nga một tiếng, các vì sao rơi xuống.

Cùng lúc đó, ở sâu trong cổ họng hắn phát ra tiếng rống gầm rất nhỏ. Đây là do một cổ khí lưu tập trung ở trong dạ dày, đột nhiên lao ra khỏi thân thể, tạo thành sóng âm.

Cùng lúc đó, tay của hắn run rẩy thế như mộng ảo, mang theo ảo ảnh.

Thổ dân ngoài tinh cầu vừa thấy, thương thuật bị kiềm hãm, tinh thần toàn thân đều chịu ảnh hưởng, bị thôi miên. Đương nhiên bọn họ không hoàn toàn bị thôi miên, mà là mơ màng. Có thể thấy được tâm linh người này cũng rất cường đại, không đơn giản có thể thôi miên được.

Cũng may lần này bị cản trở, liền hiện ra sơ hở trí mạng. Cao thủ so chiêu, sai một ly, đi nghìn dặm.

Răng rắc!

Giang Ly vừa đón đỡ, long trảo bắt lấy thân thương, thân thể tiến tới gần, hung hăng đánh một chưởng cắt qua kim loại, cửa lên động mạch lớn trên cổ của võ sĩ ngoài tinh cầu.

Võ sĩ ngoài tinh cầu trực tiếp ngã xuống, bị đánh tới hôn mê.

Giang Ly cũng không thêm nhìn, đoạt trường thương trong tay, đột nhiên run lên, đón đỡ được bốn năm binh khí đao kiếm trường mâu đánh tới.

Cây thương này được rèn từ kim loại, nặng tổng cộng đến bốn mươi, năm mươi cân. Giang Ly run rẩy đứng lên rất khó khăn, nhưng khi sử dụng sinh mệnh lực 1, thi triển ra không khác mấy so với gậy gỗ, nhẹ nhàng thoải mái.

Cầm thương trong tay, uy lực binh khí tăng mạnh, Giang Ly đối mặt rất nhiều võ sĩ ngoài tinh cầu vây giết, vẫn thân nhiên không sợ hãi.

Ước chừng có bốn năm võ sĩ ngoài tinh cầu bao vây tấn công hần.

Sinh mạng lực của bọn họ hần đều là "1", vốn cực kỳ khủng bố. Quyết chiến một chọi một đều rất khó khăn. Cũng may Giang Ly dung nhập võ thuật "Tâm Linh Đại Đế Ân", mang theo năng lực thôi miên. Hơn nữa đám võ sĩ ngoài tinh cầu này hàng năm sống trong rừng, dinh dưỡng cũng không phong phú, thể lực giảm xuống, làm sao có thể so sánh với đám người Giang Ly mỗi ngày đều sành ăn như vậy?

Ban đầu, Giang Ly hoàn toàn có thể giết chết võ sĩ cầm trường thương. Chỉ có điều nếu hần có thể nương tay, cũng không cần đánh chết. Đánh ngất khiến bọn họ mất đi sức chiến đấu là tốt nhất.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Một Kiếm Cắt Yết Hầu

Giết!

Võ sĩ ngoài tinh cầu ở xung quanh lại bị giết chết từng người một. Đầu tiên là võ sĩ cầm trường mâu. Trường mâu trong tay gã là xà mâu tám trượng. Chỉ hơi đâm tới một cái, đã đến bên người Giang Ly, theo sau là đao kiếm trong tay mấy võ sĩ. Bọn họ cũng đánh lên từ phía sau.

Đao kiếm tới người mang theo quỹ tích đường cong, mỗi chiêu sẽ đâm xuyên qua tất cả phòng ngự của Giang Ly.

Nguy hiểm giáng xuống.

Nhiều cao thủ như vậy cùng nhau bao vây tấn công, cho dù Giang Ly có ba đầu sáu tay cũng không có khả năng ngăn cản.

- Bạo Vũ Thương!

Dưới thế công như vậy, hần lấy thương làm đao, không ngờ thi triển ra "Bạo Vũ Trảm". Đại sư đao thuật ở trong bão táp múa đao, mưa gió không qua, giọt nước không dính, đó là tuyệt học của Tuyết Linh.

Lúc này hần gặp phải công kích từ bốn phương tám hướng đến, chỉ có thể bảo vệ toàn thân, lui ra phía sau.

Bóng thương lao lên, đón đỡ bốn phía.

Đinh đinh đang đang.

Đóm lửa bắn ra bốn phía, cùng với đao kiếm trường thương nổ vang!

Sát khí sôi trào, thù sâu như biển. Mỗi lần va chạm, tinh thần của Giang Ly đều có thể cảm giác được niềm tin tất sát của đối phương, hy sinh quên mình, không bỏ đến cực điểm.

Hần chưa từng trải qua cuộc chiến đấu sinh tử như vậy. Cho dù chiến đấu với Huyền Hồ, chẳng qua là một mặt chạy trốn. Huyền Hồ không có sát ý nặng như vậy.

Xoẹt

Thân thể Giang Ly bị ép lui về phía sau. Khi tới một khối nham thạch thật lớn, trên người hần đã đầm đìa máu tươi, quần áo bị đao kiếm cắt qua.

Nhất là trên vai hần bị một mâu đâm trúng, xuyên cả vào da thịt, máu tươi nhuộm đỏ cả nửa người.

Đây là một mâu ám sát của cao thủ trường mâu kia.

Dùng thương thi triển "Bạo Vũ Trảm" chung quy không tiện. Giang Ly bị công phá phòng ngự. Hiện hiện kinh nghiệm thực chiến của hần vẫn không đủ, võ học tinh dưỡng và tâm linh tinh dưỡng cũng chưa đạt tới đỉnh cao.

Đau đớn mãnh liệt khiến cho cơ thể hần co giật.

- Nhất ma thập sát!

Võ sĩ ngoài hành tinh cầm trường mâu thấy Giang Ly bị thương, thân thể nhảy mạnh tới, đâm ra một mâu. Toàn thân y giống như cá trong biển, bô song chém biên.

Giang Ly ra sức đón đỡ!

Đ...A...N...G...G!

Trường thương và trường mâu va chạm vào nhau, móc vào nhau. Cánh tay Giang Ly run lên, dường như không nắm chặt được thương. Dù sao hai tay khó địch nổi bốn tay. Nhiều người như vậy cùng nhau bao vây tấn công hắn, hơn nữa đều là cao thủ võ học có kinh nghiệm chiến đấu phong phú. Hắn chỉ là một học sinh, tuy rằng thể lực mạnh mẽ, nhưng thực sự ầu ả không khỏi không đủ.

- Nhất ma tháp sát!

Bốn năm võ sĩ ngoài tinh cầu rất nhanh liền tập trung lại đây. Thân hình bọn họ nhảy lên, còn nhanh nhẹn hơn cả châu chấu, động tác tốc độ vượt qua cả báo săn. Một võ sĩ ngoài tinh cầu trong tay cầm trường đao thân hình vọt tới, dường như chuột đất, lai giống như Ninja Nhật Bản cổ đại, đao pháp liên tục quét đến. Một mảnh ánh sao phá không gào thét.

Giang Ly vội vàng lui về phía sau, cảm nhận được cái chết uy hiếp nồng đậm.

Rào

Hắn không thể lui được nữa. Chân hắn đã giẫm vào trong dòng sông nhỏ. Hành động đã bị cản trở lớn.

- Thập sát!

Võ sĩ ngoài tinh cầu lại xung phong liều chết lao lên. Bọn chúng cười hô hô la lên. Giang Ly nghe hiểu được "thập sát" ý tứ chính là "Giết!" Hoặc là nói "Trảm". Nhất ma thập sát chính là giết chết ma đầu, trảm yêu trừ ma.

Ô ô ô... . . .

Võ sĩ ngoài tinh cầu cầm trường mâu run lên, phá không lập tức lao tới. Trường mâu nhìn như thông thả và nặng nề, kỳ thật tốc độ cực nhanh, cắt qua không khí ma sát mang theo mùi sắt, hung hăng đâm tới đầu Giang Ly.

Mà lúc này, một võ sĩ khác cầm đao kiếm đã tới gần người hắn. Từng góc độ tiến công phạm vi đều vô cùng xảo quyết, cắt tới các vị trí khí quan trên thân thể Giang Ly.

Bây giờ Giang Ly không mặc áo giáp, một khi bị đánh trúng, lập tức sẽ bị băm thây.

- Chẳng lẽ phải chết ở chỗ này?

Lần đầu tiên Giang Ly cảm giác được cái chết chỉ cách mình trong gang tấc. Hắn tập trung tinh thần cao độ. Sinh tử khủng bố kích phát tiềm lực của hắn.

- Ngủ say!

Đột nhiên, hắn tiến vào ngủ say ngay khi đang vận động, chính là trạng thái tinh thần vừa mới lĩnh ngộ được.

Nguy cơ khiến hắn vận dụng hết lực lượng toàn thân, một thương xuất kích bốn phía, cả người giống như long xà múa lượn. Thương pháp phá tan tất cả đao kiếm. Đây là Vô Cốt Long Xà Vũ.

Ở trong trạng thái Ngủ say, lực lượng hắn tăng lên nhiều, còn hung mãnh hơn cả dùng thuốc kích thích.

Đương nhiên, hắn đã rèn luyện Vô Cốt Nhu Thuật tới mức nhuần nhuyễn, nếu không đã sớm chết ở dưới thân đao kiếm.

- Nước chảy trôi miên... . . .

Trong chớp mắt tâm linh của hắn đã hội tụ ở nước chảy dưới chân, ở sâu dưới bụng, một dòng khí dâng lên qua miệng, biến thành tà âm uyển chuyển hàm súc, lại giống như nước chảy róc rách.

Đây là âm thanh trôi miên.

Đứng ở trong nước, đột nhiên gặp được âm thanh, truyền vào trong lỗ tai võ sĩ ngoài tinh cầu, thân hình võ sĩ đó lập tức chậm chạp, tinh thần mê man.

Ban đầu võ sĩ ngoài tinh cầu này căn bản không có khả năng bị trôi miên. Bọn họ có ý chí vô cùng kiên định.

Tuy nhiên, Giang Ly tiến đến giai đoạn Ngủ say thứ ba, tinh thần lực tăng vọt, Tâm Linh Đại Đế Ẩn cũng lĩnh ngộ được rất nhiều.

- Thập sát!

Dường như võ sĩ cầm trường mâu kia cảm giác được không ổn, thực lực mạnh nhất bùng phát trước hết. Gã cứng rắn cắn đầu lưỡi. Máu tươi từ trong miệng phun ra, không ngờ tỉnh lại. Gã liền đâm một mâu nhắm ngay cổ họng của Giang Ly, muốn cắt đứt tất cả sinh cơ của Giang Ly.

Lúc này Giang Ly căn bản không kịp suy nghĩ. Thương pháp giống như Thần Long Bãi Vĩ, mạnh mẽ rung động, không ngờ thi triển ra "Hỏa Long liễu nguyên" trong Long Trảo Đại Cầm Nã, đẩy trường mâu, khiến trường mâu chệch đi.

Xi!

Trường mâu đâm vào trên cánh tay của Giang Ly. Máu tươi bắn ra. Mà trường thương của hắc thuận thế đưa tới, căn bản là động tác "Hắc Long hồi đầu" trong tiềm thức!

Lần này, trường thương hung hăng đâm vào trái tim của võ sĩ cầm trường mâu kia.

Bụp!

Dường như một khí cầu bị kẹp vỡ, trái tim của võ sĩ cầm trường mâu bị đâm nát, ngửa mặt lên trời, co giật vài cái, mất đi sức sống.

Gã đã bị Giang Ly giết chết.

Lần này chỉ là trao đổi thuần túy, không phải nguoi chết chính là ta chết, căn bản không cho nguoi ta con đường sống.

Toàn thân Giang Ly đều là vết thương, nhưng trong khoảnh khắc trường thương đâm vào trái tim võ sĩ kia, hắc cảm thấy tâm linh có một loại cảm giác nói không ra lời. Không biết là khó chịu, hay là buồn thương, hoặc nói là giải thoát... Dù sao hắc linh ngộ được rất nhiều thứ. Trong một chớp mắt cả người trở nên thành thực.

- Nước!

Một thương giết chết võ sĩ cầm trường mâu, hắc lại phát ra âm thanh. Nước gọn sóng nhộn nhạo. Hơn nữa trường thương lay động, không ngờ lại sử dụng thủ pháp kết ấn "Đại Đế Ấn" đến trên mặt trường thương. Trường thương run lên, làm cho người ta có một loại cảm giác nước gọn nhấp nhô. Ngay lập tức võ sĩ ngoài tinh cầu xung quanh liền buồn ngủ, dù thế nào cũng không thể tập trung tinh thần.

Toàn thân Giang Ly đầm máu, nhân cơ hội này, thương pháp của hắc như rồng, đột nhiên đánh về phía đầu những võ sĩ ngoài tinh cầu này.

Rầm rầm rầm!

Bốn năm võ sĩ ngoài hành tinh bay ra ngoài, bị đánh bay vào trong nước, hôn mê. Giang Ly vẫn không chế được sát niệm của chính mình, không giết bọn chúng. Thiện niệm trong lòng hắc rất nặng. Đây là nhờ cho mèo hoang ăn mà xuất hiện. Tôn trọng đối với sinh mạng, bằng không người bình thường nếu khai sát giới, đơn giản sẽ giải phóng ác ma trong lòng.

- Lạc Hàm và Tuyết Linh thế nào?

Hắc giải quyết xong cuộc chiến đấu, mới nhìn sang phía trong thung lũng, phát hiện ba bóng người đang chiến đấu kịch liệt.

Tuyết Linh và Lạc Hàm bao vây tấn công kiếm thủ áo trắng, toàn thân cũng đầm máu, nhiều chỗ bị thương. Kiếm thủ áo trắng kia, mỗi lần đâm ra một kiếm đều muốn đoạt lấy tính mạng người, sát khí ngập trời, ý chí chiến đấu rất nặng, ẩn chứa quốc thù gia hận.

Mà Tuyết Linh và Lạc Hàm kém hơn rất nhiều. Dù sao các cô chưa có ai từng giết người.

- Nhất ma thấp sát!

Đột nhiên, kiếm thủ áo trắng lại bùng phát. Kiếm thuật tạo thành một tia chớp hồ quang, tựa như không tước xòe đuôi!

Đ...A...N...G...G!

Dao trong tay Tuyết Linh bị trường kiếm đánh bay.

Sau đó, kiếm quang tàn khốc xẹt qua cái cổ trắng như tuyết của cô.

Hai mắt cô lộ vẻ hoảng sợ, thân hình lui về phía sau.

Nhưng mũi kiếm sắc bén đã cắt qua da thịt.

Máu tươi bắn ra.

Một kiếm cắt yết hầu!

Tuyết Linh bị kiếm thủ áo trắng một kiếm cắt qua yết hầu, bắn ra máu tươi, đã kích thích rất sâu đối với ánh mắt của Giang Ly. Trước mắt hắc là một màu đỏ.

Bạn học xinh đẹp cứ như vậy ngã xuống vũng máu.

Giờ này khắc này, hần mới cảm giác được sự tàn khốc của sinh tồn.

Cho dù là dã thú bị nhốt ở trong lồng cũng vô cùng nguy hiểm.

- Tuyết Linh!

Trước mắt Giang Ly là một mảnh mông lung. Tuyền thượng thân của hần bị kích thích nhanh chóng dâng lên.

Bá!

Trường thương rời khỏi tay, mang theo tiếng ngân dài giống như tiếng còi liên tiếp, ném thẳng về phía kiếm thủ áo trắng.

Giang Ly tiến vào cảnh giới "Mộng nhập thần lực", thể năng ước chừng hùng mạnh gấp hai lần. Hần ném một cái, trường thương giống như tia chớp vượt qua khoảng cách mấy chục thước, gây ra uy hiếp nghiêm trọng đối với kiếm thủ áo trắng.

- Lạc Hàm, giải cứu Tuyết Linh!

Giang Ly ném trường thương, xoay người nhặt lên một trường đao, mảnh liệt lao tới tạo thành một đường thẳng tắp, mảnh hổ xuống núi, lao tới tấn công kiếm thủ áo trắng kia.

- Tuyết Linh, Tuyết Linh!

Lúc này, thân hình Lạc Hàm lui về phía sau, nắm lấy Tuyết Linh.

- Chết!

Kiếm thủ áo trắng nói ra ngôn ngữ của con người địa cầu, kiếm thuật chân động, lại đuổi giết, muốn chém hai cô thành tám mảnh.

Tình cảnh cực kỳ nguy hiểm cực

Lúc này, trường thương đã xuyên qua không trung đến phía sau gã. Nếu gã tiếp tục tấn công, tất nhiên có thể giết chết hai cô, nhưng bản thân cũng sẽ bị trường thương đâm xuyên tim mà chết.

Gã quay người lại.

Trường thương bị đánh bay lên thật cao.

Nhưng trường kiếm của gã run rẩy một hồi. Phía trên xuất hiện rất nhiều lỗ hổng. Lực lượng của Giang Ly quá mạnh, sau khi tiến vào trạng thái "Mộng nhập thần lực", rõ ràng đã vượt qua gã.

Trường thương bị đánh bay, Giang Ly mang theo gió xoáy lao đến. Trường đao đánh xuống, xé rách không khí, giống như bão táp lao xuống.

- Đáng chết!

Kiếm thủ áo trắng cảm giác được lực lượng đao pháp rất lớn của Giang Ly, tốc độ cực nhanh. Gã không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi, bàn tay cầm trường kiếm liên xoay tròn, vẽ ra rất nhiều vòng tròn, lôi kéo mũi đao.

Giang Ly chỉ cảm thấy, mỗi lần va chạm với thanh kiếm, lực lượng của chính mình lại bị giảm đi. Kiếm thuật của đối phương tinh diệu, mượn lực đẩy lực quả thực đạt tới cảnh giới đỉnh cao.

Mà cánh tay, bả vai, toàn thân mình đều là vết thương. Máu tươi còn không ngừng chảy xuôi. Nếu tiếp tục chiến đấu, rất có thể sẽ bị giết chết.

- Vũ!

Đột nhiên, Giang Ly lại thi triển ra "Bạo Vũ Trảm". Tâm linh của hần tưởng tượng ra mưa lớn, mỗi sợi tinh thần của mình đều biến thành hạt mưa, rơi xuống mặt đất. Tiếng đao phá không cùng với tiếng hít thở của mình vọng lại liên kết thành một mảnh, mưa rơi xuống xung quanh làm cho người ta có một loại hương vị giống như mưa tầm tã phủ xuống.

Nhất là ánh đao lóe lên, mê hoặc ánh mắt con người, khiến người ta buồn ngủ, tiến vào trạng thái thôi miên.

- Đây là... . . .

Đao pháp biến đổi, tinh thần kiếm thủ áo trắng đều bị chấn động rất lớn, dù thế nào cũng không thể tập trung được, mệt nhọc tới cực điểm, muốn nằm ngủ.

Xoẹt!

Giang Ly xoay tròn trường đao, tới trên cánh tay của gã. Ngay lập tức máu tươi bắn ra.

Gã bị chém trọng thương.

- Tà ma thiên ngoại!

Hai mắt kiếm thủ áo trắng đỏ ngầu, cắn đứt đầu lưỡi, máu tươi phun ra. Tinh thần gã vô cùng tập trung, cố gắng loại bỏ sự thôi miên. Trường kiếm của gã liên tục xuất kích, sử dụng kiếm thành gió, truy phong đoạt mệnh.

Mỗi một chiêu đều giống như rắn độc, cắn xé lòng người.

- Giết!

Giang Ly không nhúc nhích, trường đao biến đổi, sát nhập Tâm Linh Đại Đế Ấn vào bên trong đao pháp.

Ầm

Tiếng động vừa vang lên, sét đánh khiếp sợ, bên trong mũi đao chấn động, có tiếng sấm. Đao sau của hắn còn hung mãnh hơn đao trước, hoàn toàn không chú ý tới máu chảy trên người, giống như là Hình Thiên, đầu bị chặt đứt vẫn còn muốn chiến đấu!

Điều này là trạng thái tinh thần hoàn toàn vượt qua cực hạn của thân thể.

Sống chết đánh cược một lần!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 41: Mơ Về Quê Hương

Đao kiếm va chạm

Thủ lĩnh áo trắng bị đẩy lui ba bước, không đợi gã kịp ổn định Giang Ly xóc đao chém tới. Lúc này, tình cảnh biến ảo, đao phong ù ù, một mảnh trắng xóa.

Cuối cùng Giang Ly cũng có thể dung nhập Tâm Linh Đại Đế Ấn vào thực chiến, uy lực đại tăng.

Ánh đao hoa mỹ có thể thôi miên, sóng âm có thể thôi miên, ngay cả tiết tấu hô hấp cũng có thể thôi miên; tinh thần của thủ lĩnh áo trắng như tiền vào trống mơ, trường kiếm trên tay ngày càng chậm dần.

Xoẹt!

Giang Ly chém một đao, không ngờ chém đứt một tay thủ lĩnh áo trắng, máu phun ra như suối.

- Nhất ma thập sát!

Thủ lĩnh áo trắng bị cụt tay, vô cùng đau đớn khiến gã tỉnh táo lại, kéo gã từ trạng thái mơ mơ màng màng kích thích tinh thần. Gã không thể thất bại, ánh mắt sáng lên lập lòe tín niệm ta địch cùng chết.

Trường kiếm chấn động, toàn thân gã là một màu máu đỏ tươi; đột nhiên xuất kiếm, long lanh mãnh liệt như ánh sao, không thể nào đón đỡ, đánh vang trường đao đâm thẳng vào ngực Giang Ly.

Mà lúc này, Giang Ly ra một đao chém vào bụng gã, khiến tim gan phèo phổi lòi cả ra ngoài không thể nào sống sót.

Vốn gã phải cầm một đao của Giang Ly lại nhưng gã thà hấn ngọc nát đá tan, không đỡ còn tiến tới, áp sát Giang Ly, trường kiếm mạnh mẽ đâm sâu vào ngực hắn.

Kiểm đâm vào ngực Giang Ly, hắn rút đao chém đứt thanh kiếm, miễn cho tên đó rút kiếm ra khiến vết thương bị hở, mất nhiều máu hơn.

Thảm!

Trận chiến này vô cùng thảm!

Phù, phù!

Thủ lĩnh áo trắng ngã xuống mặt đất, ánh mắt tan rã.

Mà Giang Ly chặt đứt thanh kiếm, chưa rút nó ra vẫn cắm trên ngực hắn, lực lượng chưa được giải tỏa, còn đứng yên tại chỗ!

- Vì sao? Thủ lĩnh áo trắng giãy dựa ngồi dậy nhìn Giang Ly chăm chăm: - Nhà của chúng ta bị lũ tà ma các người giày xéo, ta không cam lòng Ta không cam lòng chết đi như thế Người thân của ta, anh em của ta, chị em của ta Vì sao thiên mệnh lại đứng ở bên các người.

- Thiên mệnh Giang Ly nghe hai chữ này, trong lòng trở nên bi thương, chiến thắng đối thủ nhưng hắn không có một chút nào vui vẻ:

- Chúng tộc, sinh tồn, vũ trụ, người nhà Những lời này như tảng đá đè nặng trong lòng hắn, không thể nói ra được vô cùng khó chịu.

- Đại mộng mấy ngàn năm, đây là năm nào?

Đột nhiên, thủ lĩnh áo trắng nhắm mắt, thì thào: - Thật hy vọng đây chỉ là một giấc mơ, sau khi tỉnh lại ta sẽ trở về nhà, về với ruộng nước, con chó vàng, cây ăn quả, em gái nhà hàng xóm Ba mẹ Con đã trở về

Gã nói bằng tiếng của loài người Địa Cầu, rất nhỏ, không có chút sát khí.

Gã đã chết!

Gã chưa trở lại được quê hương ở bên kia tỉnh không.

Giang Ly thờ dốc, ngã xuống, cả người không thể động dậy nhưng hắn không bị ngất đi, ý thức rất tỉnh táo; trận chiến sinh tử này đã biến hắn thành chiến sĩ chân chính.

Toàn thân là vết thương, nhất là thanh kiếm đâm sâu vào ngực hắn nhưng hắn không quan tâm, sâu trong tâm linh của hắn là một chốn bình yên.

- Giang Ly, cậu sao rồi. Lạc Hàm vội vàng chạy tới, đưa ra loại dược thủy rất quý, xoa lên vết thương. "Xuy, xuy, xuy", máu ngừng chảy, các tế bào không ngừng sinh trưởng, miệng vết thương nhanh chóng khép miệng, một lát sau đã không còn vết thương nào trên người.

- Giang Ly, cậu uống viên thuốc này đi. Tiếp đó cô lại lấy ra một viên thuốc nữa.

Hương thơm bay vào mũi.

- Đây là cái gì? Giang Ly miễn cưỡng nói: - Trông rất quý

- Đây là dược hoàn có hoạt tính cường hóa sinh vật, sau khi dùng có thể bảo vệ cơ năng sinh mệnh không bị mất đi, cậu bị kiếm đâm quá sâu, bây giờ mình phải rút ra, và cầm máu; nhưng rút ra máu chắc chắn sẽ tuôn ra cần có thuốc để ổn định lại Lạc Hàm giải thích.

- Tuyệt Linh sao rồi? Giang Ly không quan tâm đến thương thế bản thân, hỏi.

- Yết hầu của cô ấy bị chặt đứt nhưng mình kịp thời cấp cứu, bây giờ đã có thể đứng lên rồi tuy hô hấp còn hơi khó khăn, khôi phục cũng sớm thôi. Cô ấy có mang loại thuốc xịt tái tạo tế bào rất quý. Lạc Hàm trả lời.

- Như vậy mình yên tâm rồi. Khoa học kỹ thuật đã rất phát triển, chỉ cần người ta không chết ngay lập tức thì luôn có khả năng cứu trị nhất là những đại tiểu thư con nhà giàu này; trong người luôn mang theo rất nhiều các loại dược thủy trân quý thậm chí là các loại thuốc bí mật trong quân đội; cho dù tay, chân bị chặt đứt chỉ cần lấy lại sau đó xịt thuốc vào, băng bó cẩn thận, một thời gian sau tiến hành phẫu thuật thì có thể khôi phục như lúc ban đầu.

Lúc này, Tuyệt Linh đã ngồi dậy, sắc mặt tái nhợt, yết hầu được cuốn băng vải, giọng nói còn khàn khàn: - Kém tí nữa là mình đi rồi, nếu mình không lui lại kịp thời chỉ sợ không phải yết hầu bị cắt đứt mà đầu cũng bị gọt sạch, trời cũng không cứu nổi

- Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi Toàn thân Giang Ly mệt mỏi, không chút sức lực; ánh mắt hắn mơ màng: - Người có người nhà người, có ba, có mẹ, có cô bé hàng xóm; còn ta có nhà của ta, có ba, mẹ, có bạn học của ta Đều là những thứ quan trọng cần bảo vệ. Mặc kệ vũ trụ có tàn khốc ra sao, ta đều phải bảo vệ bọn họ, không để bọn họ trở thành người thứ hai như người.

Nghe thấy Giang Ly nói những lời này, ánh mắt Tuyệt Linh và Lạc Hàm đều lóe lên.

Trong khi nói, Giang Ly nhận viên thuốc của Lạc Hàm, uống vào quả nhiên thấy trong thân thể rất mát mẻ, tinh thần sáng láng; hắn cầm lấy thanh kiếm trong ngực, mạnh mẽ rút ra.

Xoẹt!

Máu tươi phun ra, mất máu quá nhiều khiến hắn choáng váng, thiếu chút nữa hôn mê, vô cùng suy yếu.

Nếu không phải đã uống viên thuốc kích thích hoạt tính tế bào thì hắn đã bị hôn mê, tổn thương rất trầm trọng.

Lạc Hàm vội xịt thuốc vào miệng vết thương, miệng vết thương nhanh chóng kết vảy không chảy máu nữa; cô lại đem vài loại thuốc quý đắp lên, khuôn

mặt Giang Ly mới dễ coi một chút.

- Lạc Hàm, mình không sao, cậu băng bó vết thương của bản thân đi. Giang Ly nói.

Ba người trải qua đại chiến, thương tích đầy mình thiếu chút nữa trở thành vong hồn dưới lưỡi kiếm. Kinh nghiệm cuộc chiến đấu này đủ chấn động tâm can, khiến mỗi người cảm thấy mình thu được lợi ích không nhỏ.

Ba người lẳng lặng băng bó vết thương của mình đồng thời chiêm nghiệm lại kinh nghiệm lần này.

Có thể nói, đây là một bước quan trọng nhất trong tu hành của bọn họ, trải qua sống chết. Nếu không phải có khoa học kỹ thuật hiện đại, có những loại thuốc quý thì bọn họ đã chết. Tuyết Linh bị cắt yết hầu không thể sống sót.

Mỗi người cảm thấy mình đã trưởng thành.

Nhất là Giang Ly chưa từng giết người, nhưng trong chiến đấu lần này giết hai người, lần đầu là vô ý trong chiến đấu; lần thứ hai là vì Tuyết Linh bị cắt yết hầu, hấn buông bỏ tất cả, cùng đối phương chiến đấu người chết ta sống.

Kinh nghiệm hai lần giết người với hấn vừa buồn phiền, lại vừa là một sự giải thoát; hấn tự hỏi đây là loại cảm xúc gì, phải chăng là tâm linh của mình biến hóa.

- Có vài người không chết chỉ bị đánh ngất xỉu.

Lạc Hàm hỏi: - Chúng ta làm gì với bọn họ đây?

- Để mình giải quyết bọn họ. Tuyết Linh đứng lên, vừa rồi bị cắt đứt yết hầu, mới đi qua Quỷ Môn Quan một vòng nên đối với mấy tên võ sĩ ngoài hành tinh này rất thông hận.

Khỏe môi Giang Ly giật giật, can ngăn: - Bỏ đi, những kẻ này sớm muộn gì cũng chết, chúng ta mặc kệ bọn họ đi, đừng để giết chóc làm mờ đi tâm linh, đi nào.

- Cũng được. Tuyết Linh vốn muốn giết mấy tên võ sĩ đã bị ngất xỉu này nhưng được Giang Ly nhắc nhở, giết người không còn năng lực phản kháng chỉ làm tay mình nhiễm thêm máu tanh, không phải là một chuyện tốt.

Dù sao bọn họ vẫn chỉ là học sinh mà thôi.

Nghỉ ngơi chốc lát, cả ba thấy thể lực đã khôi phục một ít, nhanh chóng rời xa thung lũng đầy máu tanh này.

Có các loại thuốc khoa học hiện đại ủng hộ, thương thế của bọn họ không coi vào đâu đương nhiên những loại thuốc này không dễ có chút nào, giá trị vô cùng xa xỉ, người thường chỉ có thể ước ao; chỉ có gia tộc giàu có, tài sản hơn trăm triệu như Lạc Hàm, Tuyết Linh hơn nữa là những nhân tài được trọng điểm bồi dưỡng mới có thể có.

Tuyết gia, Chu gia đều là đại gia tộc.

Tài sản hơn trăm triệu.

Những gia tộc vừa vừa thì không thể cho con em họ mang theo nhiều loại dược phẩm đắt tiền như thế.

Lạc Hàm và Tuyết Linh đều là những người nổi bật, có cơ hội thi đậu Đại học Tinh Không, các cô đương nhiên sẽ được gia tộc cung cấp các loại tài nguyên khổng lồ bồi dưỡng.

Cuộc chiến này đã qua, ba người mặc áo giáp bảo hộ, liên tục chạy đi trong rừng.

Bọn họ tự biết thành quả tu hành có bản thân, mỗi người cảm giác mình tiến bộ rất lớn.

Nhất là Giang Ly, giết hai tên võ sĩ ngoài hành tinh đều trong hoàn cảnh chiến đấu sinh tử phân ra thắng bại; tu hành tâm linh được rèn luyện trong thực chiến, được cô đọng lại nhất nhiều, chân chính trưởng thành. Việc vận dụng các loại võ học "Vô Cốt Nhu Thuật", "Long Trảo Cầm Nã", "Tâm Linh Đại Đế Ấn" rất thuần thục.

Hơn nữa hấn nhận ra mình rất dễ dàng tiến vào cảnh giới "Mộng Nhập Thần Lực", trong vận động chiến đấu tiến vào Ngũ say, không sợ đau đớn, không sợ nguy hiểm, không hề e sợ, lực lượng vô cùng lớn, thể lực sung mãn có thể chiến đấu rất lâu.

Nhưng sau khi giải trừ trạng thái này, thân thể rất mệt mỏi, toàn thân mệt nhọc, rất khó khôi phục.

Tuy nhiên, sau khi khôi phục lại thể lực lại tăng lên.

Đây là một biện pháp rèn luyện cực hạn.

- Phía trước có mùi máu tanh.

Đột nhiên, Lạc Hàm dừng lại, sắc mặt ngưng trọng.

Bọn họ đã ở trong rừng năm ngày, trong khoảng thời gian này họ gặp rất nhiều quái thú ngoài hành tinh, tuy nhiên đều là hữu kinh vô hiểm, các võ sĩ ngoài hành tinh thì họ không gặp được.

Đây là khu vực quân sự cấm dùng để thí luyện, cái gì quá mức hùng mạnh chắc chắn sẽ không xuất hiện.

Thời gian năm ngày này, có các loại thuốc và dinh dưỡng siêu cấp ủng hộ, ba người đã hoàn toàn khôi phục, hơn nữa mỗi người đều có tinh tiến, cảm giác mạnh mẽ hơn so với ở trường học rất nhiều.

Giang Ly cùng tổ đội với Tuyết Linh và Lạc Hàm được hưởng không ít ưu đãi, ít nhất việc ăn uống đều được sử dụng các loại đồ bổ dưỡng mà bình thường không thể tiếp xúc.

Đương nhiên, Giang Ly trở thành người bảo vệ, có nhiều lần cả ba gặp phải nguy hiểm đều là hấn ra tay giải quyết vấn đề; tinh thần và tâm linh của hắn đều tăng lên; giác quan thứ sáu vô cùng nhạy cảm thường thường có thể nhận ra nguy hiểm trước khi nó xảy ra.

Có một lần ba người đi ngang qua một vách núi, vừa mới bước vào đột nhiên Giang Ly cảm thấy nguy hiểm lập tức dừng lại.

Quả nhiên, ngay lúc dừng lại, vách đá phía trước có rất nhiều tảng đá lớn rơi xuống, nếu bước tới chỉ có nước tan xương nát thịt.

Sau vài lần chuyện như thế xảy ra, hai cô đều ngạc nhiên khi tu hành tâm linh của Giang Ly đã vượt qua các cô.

Người có tu hành tâm linh cường đại có thể cảm ứng trước nguy hiểm nhưng các cô còn chưa đạt tới cảnh giới này.

- Minh cũng ngại thấy mùi máu tươi, đi xem sao. Giang Ly bước qua, rừng cây thoáng ra, xuất hiện một mảnh đất trống nho nhỏ, ước chừng một hecta, trên đó có rất nhiều ngôi nhà bằng gỗ.

Là những người sống trong rừng.

Họ đốt rẫy, làm nương, săn bắn.

Có thể sinh hoạt tại khu vực quân sự này chỉ có một khả năng là các võ sĩ ngoài hành tinh bị quân đội bắt tới đây, bọn họ vì sinh tồn mà xây dựng nhà cửa, săn bắn.

Thấy bãi đất trống giữa rừng có vài căn nhà gỗ bị đốt cháy, ba người tập trung cao độ, sẵn sàng chiến đấu.

Nhưng cái bọn họ nhìn thấy chỉ là xác chết, khắp nơi là những thi thể.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Phi Thuyền Bị Rơi.

- Quả nhiên là các võ sĩ ngoài hành tinh, trên người còn có vết thương rất sâu, có người bị đánh vỡ sọ. Ở đây có ít nhất vài chục xác chết, ngoài đàn ông còn có phụ nữ và trẻ em.

Mùi máu tươi hấp dẫn rất nhiều ruồi bọ trong rừng kêu "Vo ve" khiến người ta buồn nôn.

- Đây là một nơi cư trú của các võ sĩ ngoài hành tinh; người giết bọn họ rất lợi hại; cậu nhìn dấu vết chiến đấu này. Lạc Hàm chỉ vào phía xa có một thanh đao gãy: - Thanh đao này là bị người ta dùng tay chém gãy, nếu mình đoán không sai thì đây là võ học cấp C "Long Ngâm Thiết Bổ Sam", cực kỳ khó luyện, trong trường chỉ có một người nắm giữ đó là Âu Dương Tinh.

"Long Ngâm Thiết Bổ Sam" là một loại võ học cổ xưa, khi tu luyện thành công thì mình đồng da sắt, có thể chịu đòn, lực lượng rất lớn. Trong xã hội ngày nay kết hợp với các loại dược phẩm tăng cường sức mạnh thân thể thì càng lợi hại hơn so với thời cổ đại.

Thật ra, xã hội hiện đại có tài nguyên phong phú chỉ cần khắc khổ tu luyện thì sự tiến bộ võ học vượt xa so với cổ đại.

- Quá độc ác, ngay cả trẻ con cũng không tha.

Tuyết Linh nhìn thấy một đứa bé ước chừng năm sáu tuổi, bị giết chết vứt trên cành cây, không đành lòng nhìn nữa. Tuy các võ sĩ ngoài hành tinh là kẻ địch, trong khi giao tranh phải chém giết lẫn nhau đó là chuyện đương nhiên, đây là luật rừng nhưng giết người không có năng lực phản kháng lại là vấn đề đạo đức.

Thời xưa, người ta còn có chính sách không giết tù binh.

- Không ngờ Âu Dương Tinh lại tàn nhẫn như vậy? Lạc Hàm lắc đầu: - Chẳng lẽ cậu ta vì giành danh hiệu đệ nhất mà làm vậy?

- Mình thấy quân đội bày ra thí luyện này là vi phạm đạo đức con người. Tuyệt Linh không đành lòng nhìn tiếp nói: - Chúng ta đi thôi, nơi này quá thê thảm.

- Quân đội có cái lý của họ. Giang Ly ngẫm nghĩ một chút nói: - Đại đa số loài người đều không thể làm ra những chuyện như vậy, nhưng chúng ta phải thi làm sinh viên Đại học Tinh Không, đứng trên một độ cao khác hẳn; vì loài người sinh tồn được trong vũ trụ phải cường đại, nhất định phải làm thế nếu không khi loài người gặp phải một nền văn minh mạnh mẽ hơn, loài người chúng ta cũng như họ bị nhốt trong lồng làm vật thí nghiệm.

Mấy ngày nay, Giang Ly suy nghĩ rất nhiều.

- Đúng vậy đó. Lạc Hàm nói: - Chúng ta học qua lịch sử, bài học đầu tiên là việc hai trăm năm trước phi thuyền ngoài hành tinh kia rơi xuống Địa Cầu khiến các quốc gia xảy ra chiến tranh. Loài người sau khi nghiên cứu phi thuyền ngoài hành tinh kia phát hiện khoa học kỹ thuật của họ đã vượt xa loài người, mà tin tức truyền ra là phi thuyền đó tới để chinh phục Địa Cầu đấy.

- Đúng thế, mỗi lần đọc qua đoạn lịch sử này của loài người mình đều toát mồ hôi lạnh. Tuyệt Linh rùng mình: - Nếu không phải phi thuyền kia bất ngờ rơi xuống thì loài người chúng ta cũng không còn tồn tại hoặc trở thành những con chuột bạch để thí nghiệm. Khoa học kỹ thuật trên chiếc phi thuyền kia đã đi trước loài người ít nhất hai nghìn năm.

- Uhm, dựa theo phát triển của văn minh nhân loại, chúng ta phải cần sau hai nghìn năm nữa mới có thể có năng lực thực hiện "Bước nhảy Alpha", đây là dưới hoàn cảnh các loại tài nguyên trên Địa Cầu không bị tiêu hao lãng phí nhưng thời đó các quốc gia trên Địa Cầu tranh đấu với nhau, các loại tài nguyên bị tiêu hao trong nội đấu; loài người rất có thể diệt vong trước khi bước vào tinh không. Giang Ly lắc đầu.

- Loài người ở Địa Cầu là tộc có thần phù hộ. Lạc Hàm cảm thán: - Có lẽ người đàn ông mặc áo trắng kia nói đúng, nhân loại địa cầu chúng ta có thiên mệnh chiếu cô?

Ba người đều nhớ lại lịch sử nhân loại được học tập, năm 2050 sau khi phi thuyền kia rơi xuống Địa Cầu, liền xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, văn minh loài người bước vào giai đoạn bùng nổ.

Đây không phải do thần phù hộ thì là cái gì? Không phải thiên mệnh thì là cái gì?

Mỗi khi đọc lại giai đoạn lịch sử này, tất cả nhân loại ở Địa Cầu đều hăng hái bước về phía trước, bởi chỉ hơi buông lỏng kết cục chính là bị chinh phục, bị diệt tộc.

Ngay cả bây giờ khi loài người Địa Cầu cường đại tới mức có thể chinh phục những tinh cầu khác nhưng vẫn không dám lơ là một giây phút nào.

Tinh không vũ trụ mênh mông vô hạn, ai biết có thể gặp được nền văn minh càng cường đại hơn không.

Hơn nữa, văn minh nơi xuất phát của chiếc phi thuyền kia, con người vẫn không thể chiến thắng bởi con người còn chưa biết nó ở chỗ nào.

Giang Ly có được "Đại Mộng Tâm Kinh", thuộc về võ học người ngoài hành tinh, tuy kế thừa ý chí của người kia phải tiêu diệt hết Thiên ngoại tà ma nhưng Giang Ly không thể làm thế, bởi hắn là con người; cha mẹ, anh chị em, bạn học đều là cái gọi là Thiên ngoại tà ma. Tự mình giết mình không phải lối suy nghĩ của người bình thường.

Bất kể ra sao, hắn đều phải bảo hộ loài người ở Địa Cầu, bảo vệ nhà của mình.

Về phần người đàn ông áo trắng trong cống thoát nước, cái ý niệm đó hắn mặc kệ, chỉ là một truyện cười, một chút ý niệm còn sót lại mà muốn mình phản lại loài người, Giang Ly còn chưa phải thẳng điện.

Ba người rời khỏi nơi đầy máu tanh này, tiếp tục đi về phía trước.

Tốc độ của bọn họ rất nhanh, theo lý thuyết chỉ trong mười ngày có thể tới một cửa ra khác của cấm khu quân sự.

Ba người trải qua cảnh giết chóc trong mừng, tất cả đều có ý nghĩ chạy thật nhanh về với sinh hoạt nơi đô thị.

Dọc đường, ba người gặp vài thi thể của võ sĩ ngoài hành tinh, bị người giết chết chỉ bằng một chiêu hoàn toàn đoạn tuyệt sức sống, hiển nhiên người ra tay có sức chiến đấu rất mạnh, chỉ có thể là Âu Dương Tinh.

Trong các học sinh thí luyện lần này, tố chất của Âu Dương Tinh rõ ràng vượt xa các học sinh khác.

- Hai cậu nhìn xem, Âu Dương Tinh đang ở phía trước.

Ba người Giang Ly lần theo dấu vết đi tới, một lúc lâu sau xuất hiện một con sông lớn chặn đường; có một người đang đứng cạnh bờ sông, dường như đang tự hỏi làm sao có thể qua được con sông này.

Người này chính là người mạnh nhất của trường, Âu Dương Tinh.

- Âu Dương Tinh!

Tuyết Linh và Lạc Hàm chào hỏi, sau đó cùng cởi áo giáp. Trước mặt là con sông lớn, không thể mặc áo giáp nặng để qua.

Ở trong rừng nguyên sinh đánh nhau lâu như vậy lần đầu tiên gặp được bạn học mặc kệ bạn học có xấu xa thế nào cũng cảm thấy rất thân thiết.

Cái tâm tình này chính là đi xa gặp bạn cũ.

Âu Dương Tinh xoay người, cũng không mặc áo giáp; cậu ta cầm áo giáp trên tay, tất nhiên là để tôi luyện bản thân nên không cần áo giáp bảo hộ.

- Sát khí thật nặng.

Giang Ly thấy trên người cậu ta có một hơi thở không rét mà run, người bình thường không cảm giác được nhưng người có tâm linh tu hành vô cùng nhạy cảm như hắn có thể cảm nhận rất rõ ràng.

Dường như bởi vì Âu Dương Tinh giết quá nhiều người nên bị quỷ nhập thể, ác quỷ bám lấy.

Hắn không muốn tới gần cậu ta.

Ác quỷ bám lấy là không thể, dù khoa học bây giờ rất hiện đại cũng không thể chứng minh tồn tại của linh hồn và quỷ hồn nhưng khi giết rất nhiều người tâm lý bị biến đổi; Tâm ma ở sâu trong lòng sinh ra chưa chắc đã không có.

- Thì ra là Lạc Hàm và Tuyết Linh.

Âu Dương Tinh chào hỏi lại cũng không thèm nhìn Giang Ly, coi hắn không tồn tại: - Hai cậu hành động thật nhanh, đã bỏ xa những người khác đuổi kịp chân mình?

- Xem ra con sông lớn này đang ngăn trở cậu? Cậu định vượt qua nó thế nào? Lạc Hàm thấy Âu Dương Tinh rất tự phụ, mặt lạnh đi: - Lấy trình độ của cậu thì cho dù mang theo hai trăm kg áo giáp cũng có thể bơi qua bờ bên kia mà.

- Mình thấy không dễ thế đâu. Giang Ly nhìn dòng sông này, nó rất sâu, rộng tới ít nhất 1km, nước chảy rất xiết, hơn nữa trong lòng cảm thấy khá nguy hiểm dường như có cái gì đó rất khủng bố thường xuyên lui tới.

- Con sông này có cả ăn thịt người, cá sấu còn có một loại cá gì đó mà người ngoài hành tinh gọi là "Cốt ngư". Nó có lực công kích rất mạnh, giống như cua, khung xương nằm bên ngoài; có thể đào hang, tốc độ đạt tới 30m/s; nếu đi xuống nó chỉ cần đâm một nhát là xuyên thủng thân thể. Âu Dương Tinh lạnh lùng nói: - Các cậu muốn xuống bơi sang bờ bên kia, mình sẽ không ngăn đâu.

- Giang Ly cậu thấy sao? Làm sao chúng mình có thể qua được?

Tuyết Linh hỏi.

- Rất đơn giản mà. Giang Ly trả lời: - Xung quanh đây toàn là những cây to, chúng mình chặt cây buộc thành bè, chỉ cần làm chắc một chút là có thể qua sông.

- Đơn giản như thế.

- Há? Âu Dương Tinh sững sốt, cậu ta không ngờ cách giải quyết lại đơn giản như vậy, gặp con sông lớn như thế này, bản thân luôn tự hỏi làm sao có thể cưỡng ép vượt qua, không để ý đến một phương pháp rất đơn giản là lợi dụng công cụ.

Đây là một loại tri thức bị ngăn trở, sau khi đại não phát triển, lý giải các sự việc một cách sâu sắc lại thường bỏ qua những chân lý đơn giản nhất, bình thường nhất; hoặc là người quá mải mê tu luyện, sùng bái thân thể mà quên đi sự hỗ trợ của công cụ.

Đây là khiếm khuyết lớn nhất của tu hành tâm linh.

Bộ! Âu Dương Tinh nhìn thẳng vào Giang Ly: - Cậu tên là gì?

- Giang Ly.

Cảm giác được địch ý nồng đậm, Giang Ly sững sốt nghĩ: không phải thế chứ, chỉ một việc nhỏ nhỏ mà cậu ta lại sinh ra thù hận với mình.

- Chính là học sinh trong kỳ thi cuối kỳ sinh mệnh lực đột nhiên tăng mạnh tới 1? Âu Dương Tinh bình tĩnh lại, gật đầu: - Ra thế, tôi biết cậu nhà không giàu có cho lắm, có thể tu luyện tới tình trạng bây giờ xem ra thiên phú không tồi đâu nhỉ?

- Thiên phú không dám nói nhưng tu luyện tâm đắc thì có một chút. Giang Ly không hề sợ hãi.

Người bình thường đứng trước Âu Dương Tinh tuyệt đối sẽ cảm giác khí thế bức người của cậu ta mà lui về phía sau, bởi sinh mệnh lực của cậu ta quá

mạnh mẽ, nhưng Giang Ly lại làm như không có việc gì. Sau trận chiến với võ sĩ mặc áo trắng kia khiến cho tu hành tâm linh của hắn lại sâu hơn một tầng.

Âu Dương Tinh trước mặt này rất mạnh nhưng hắn không quan tâm.

Phong kinh vân đạm.

- Tôi muốn xem thực lực của cậu ra sao!

Bộp!

Âu Dương Tinh vừa nói liền ra tay, một chưởng đánh ra, kinh phong bùng lên, như sấm động đất bằng, đem không khí xung quanh đánh nổ. Sóng xung kích cuộn cuộn cho dù không bị đánh trúng cũng bị chấn động đến choáng luôn.

Đây mới thực sự là võ học.

Trương Nhạc, Trình Văn Băng quyền pháp của những kẻ này so với Âu Dương Tinh quả thực yếu đến đáng thương.

Đây là võ học cấp D "Quân Thể Thứ Bạo Quyền".

Không phải võ học cao minh gì cho lắm nhưng những thứ bình thường cũng ẩn chứa tinh diệu trong đó.

"Quân Thể Thứ Bạo Quyền" chiêu thức rất đơn giản, rõ nét, mỗi quyền là thứ quyền, liên hoàn xuất kích phối hợp bộ pháp, tiến công hung mãnh, một thứ quyền một tiếng nổ.

Đây mới là chân chính huyền bí của "Thứ Bạo Quyền".

Lấy cái loại thể năng như Trương Nhạc nhiều nhất cũng chỉ đánh ra tám chín bạo cũng không tệ, sau đó quyền pháp vô lực, có thứ vô bạo, căn bản không gọi là võ học.

Mà hiện tại, Âu Dương Tinh vừa ra tay, lấy chưởng làm quyền, biến hóa tùy ý, xuất quyền là thứ bạo, lay động không trung giống như dây pháo lép lép không ngừng, khiến người ta không phân biệt nổi Đông Tây Nam Bắc.

Giang Ly biết thể công vô cùng hung mãnh, không dám chậm trễ, hắn đã sớm phòng bị; thân hình mềm dẻo như không có xương, giống như điệu múa của long xà.

Vô Cốt Long Xà Vũ.

Liên tiếp mười quyền chưởng, Âu Dương Tinh không chạm được thân thể của Giang Ly.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 43: Thí Luyện Chấm Dứt

- Vô Cốt Long Xà Vũ, không ngờ cậu tu luyện cũng được đó. Sắc mặt Âu Dương Tinh càng thêm lạnh lẽo; gã thét dài như long ngâm hồ khiếu, một dòng khí phụt ra khỏi miệng; thân thể gã to lên trông thấy, lực lượng, tốc độ tăng lên rất nhiều.

- Cần thận, đây là Long Ngâm Thiết Bổ Sam.

Lạc Hàm và Tuyết Linh cùng lên tiếng nhắc nhở.

Lần vận công này, bàn tay Âu Dương Tinh to lớn hơn nhiều, có màu xanh đen trông như một bàn tay sắt to bản bằng cái quạt bồ. Tiếng hét của gã chói tai, lao tới bắt lấy.

Hai mắt Giang Ly sáng lên, quang cảnh xung quanh trở nên giống như một thước phim quay chậm, hắn tiến vào trạng thái "Mộng Nhập Thần Lực", tuyến thượng thận kích thích nội tiết tố tăng vọt, cũng đánh ra một quyền.

Toái Cốt Cự Thạch Phá!

Ầm ầm!

Hai nắm đấm đụng vào nhau, hai người đều lui lại bảy tám bước, lực lượng hai bên ngang nhau.

Răng rắc Cốt cách toàn thân Giang Ly rung chuyển, mà Âu Dương Tinh cũng chẳng khác gì.

Hai bên mở to mắt nhìn nhau, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

- Lợi hại Giang Ly bị chấn động, trạng thái "Mộng Nhập Thần Lực" bị giải trừ, cả người đau nhức bắt buộc phải nghỉ ngơi mới khôi phục được, sau đó mới có thể tiến vào trạng thái kia.

Mà lúc này, nếu Âu Dương Tinh lại tấn công tiếp, chắc chắn hẳn không thể ngăn cản.

Dù sao, trong kỳ kiểm tra sinh mệnh lực của Âu Dương Tinh đã là 1.1 còn hẳn mới 1.

Chênh lệch 0.1 thực lực cách biệt rất lớn.

Nhưng Âu Dương Tinh cũng không tiếp tục tấn công, hiển nhiên gã cũng rất e dè, hơn nữa còn có Tuyết Linh và Lạc Hàm ở bên như hổ rình mồi khiến gã cảm thấy bị uy hiếp nghiêm trọng.

- Không ngờ cậu có thể ngăn cản Long Ngâm Thiết Bổ Sam của tôi. Trong lòng Âu Dương Tinh cũng bị chấn kinh, gã nheo mắt, sát ý dâng lên.

Ở trường, gã luôn cao cao tại thượng, không ngờ hôm nay bị một tên vô danh tiểu tốt đánh ngang tay, sao có thể chịu nổi?

May là không có nhiều người nhìn thấy không uy danh bản thân đã bị đả kích lớn.

Mà thanh danh Giang Ly sẽ càng tăng, trường học sẽ thêm coi trọng hẳn.

- Âu Dương Tinh, vì sao đột nhiên cậu ra tay với Giang Ly? Chúng ta đều là bạn học mà. Lạc Hàm chỉ trích.

- Âu Dương Tinh, cậu giết người khiến tâm lý bị vặn vẹo rồi? Những người đó mặc dù là võ sĩ ngoài hành tinh nhưng ngay cả trẻ con, phụ nữ cậu cũng không tha, cậu còn có chút lương tri nào hay không? Tuyết Linh nhớ tới mảnh đất trong rừng kia, tức giận nói.

- Đó là cái quái gì? Chi là rèn luyện nho nhỏ mà thôi. Âu Dương Tinh không chút quan tâm - Muốn đồ Đại học Tinh Không mà một chút giết chóc như thế cũng không chịu nổi, làm sao có thể bước ra ngoài vũ trụ tàn khốc? Tuy thế, hai cậu có vẻ quan tâm tên nhóc này nhỉ?

- Nói nhiều vô ích. Lạc Hàm nhướn mày: - Trước tiên chúng ta làm sao qua sông, sau đó về căn cứ quân sự nói sau; về phần cậu muốn tỷ thí với Giang Ly về trường là có cơ hội; chúng ta đều là học sinh lớp trọng điểm, cơ hội tỷ thí với nhau không thiếu.

- Hừ, tôi không đi cùng các cậu!

Âu Dương Ly nhìn Giang Ly thâm thúy, đột nhiên chạy ra ngoài, tới cánh rừng tung liên hoàn đâm, vào một gốc cây cỡ đùi người; ba đâm một gốc cây đổ xuống; liên tiếp chặt bảy tám cây lớn, sau đó lấy dây thừng ra buộc những thân cây lại thành một chiếc bè. Tiếp theo, gã mang cái bè ra bờ sông, ném mạnh, sau đó nhảy lên trên dùng sức đẩy cái bè gỗ, chỉ chớp lát đã biến mất trong tầm mắt mọi người.

Quả thực là một cỗ máy phá hủy hình người.

Giang Ly thấy gã ba quyền đánh gãy một cây to, biết sức mạnh của mình và gã còn có chênh lệch nhiều, cần phải rèn luyện thêm.

Hắn cũng không nản lòng, bởi Âu Dương Tinh từ bé đã ăn không biết bao nhiêu loại thuốc bổ siêu cấp để lớn, lại có những giáo sư giỏi, thiết bị huấn luyện tốt; lại có cả dinh dưỡng sư chăm sóc, giáo sư tâm lý dạy bảo. Còn mình thì quá trình trưởng thành còn quá ngắn.

- Sức khỏe Âu Dương Tinh thật mạnh. Sắc mặt Lạc Hàm trầm trọng: - Giang Ly, tên kia rất hẹp hòi, cậu phải cẩn thận bởi vì thực lực cậu có thể uy hiếp được vị trí thực lực của hắn.

- Đúng vậy, chỉ bằng trận đấu vừa nãy, đối quyền ngang sức ngang tài mà truyền ra thì các thầy cô giáo, hiệu trưởng của trường đều có cái nhìn khác về cậu. Tuyết Linh nói ra điểm mấu chốt.

- Mình thấy còn phải cố gắng nhiều hơn, cậu ta thật lợi hại chẳng trách có nhiều võ sĩ ngoài hành tinh chết trên tay cậu ta như vậy. Giang Ly lắc đầu: - Tuy vậy, cái mình thiếu là tài nguyên, mình tin chắc chỉ cần đủ tài nguyên rất nhanh mình sẽ đuổi kịp cậu ta, rồi đánh bại.

- Tài nguyên là chuyện nhỏ, quan trọng là tu vi tâm linh cơ. Lạc Hàm nói: - Nếu thật sự cậu có thể "Nhập Định", nói ra ngoài thì trường sẽ toàn lực ủng hộ cậu, cậu phải biết trong trường không ai có thể nhập định đâu.

- Mình tưởng còn có một hai người chứ, không ngờ lại chẳng có ai. Giang Ly lắc đầu: - Vừa rồi chiến đấu với Âu Dương Tinh thì mình phát hiện cậu ta cũng trong trạng thái ngủ say thứ ba.

- Đi thôi, lần thí luyện này đã kết thúc, chúng ta đều học được không ít thứ. Tuyết Linh cười cười, cuộc chiến sinh tử lần này, cô được Giang Ly cứu, cảm thấy càng thân mật hơn; ngăn cách với Lạc Hàm cũng được rút lại.

Tuy vậy hai người vẫn luôn đấu võ mồm.

Vừa trò chuyện vừa chặt gỗ, đóng bè, rồi vượt qua con sông tới một cửa khác của cấm khu quân sự.

Dọc đường không gặp chút nguy hiểm nào.

Ngày thứ mười tất cả mọi người đều tập trung ở trong phòng lớn của cấm khu quân sự.

Giang Ly bắt chợt nhận ra thiếu đi vài người.

Hắn cảm giác mấy học sinh đó chỉ sợ lạnh ít dữ nhiều; lần này ngay cả Tuyết Linh cũng suýt nữa thì chầu ông bà ông vải huống chi là người khác?

Thiếu tướng Tống ngừng đầu lên nói: - Lần này, các cô cậu tiến vào vùng cấm khu quân sự, tổng thể khá tốt nhưng có vài trường hợp không may xảy ra, có vài học sinh gặp bất trắc nhưng trước khi tham gia thí luyện các cô cậu đã ký hợp đồng; mọi chuyện xảy ra không liên quan tới quân đội cùng nhà trường! Đây là cuộc thi vào Đại học Tinh Không đầu tiên, đừng nghĩ các cô cậu mỗi người đều là bảo bối trong nhà, là hoàng đế nhỏ mưa gió bên ngoài không quan hệ gì với các cậu. Từ hôm nay, các cô cậu chính thức trở thành một người quân nhân chân chính! Bất cứ lúc nào cũng sẵn sàng hy sinh vì nhân loại! Đại học Tinh Không, kẻ yếu đuối không thể thi đỗ!

- Rõ!

Rất nhiều học sinh trở nên thành thực hơn, khí chất biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Ngay cả đám Trương Nhạc, Trịnh Văn Băng, Dương Vũ cũng kiềm chế rất nhiều, hiểu rõ lợi hại.

- Bây giờ, tôi tuyên bố, thí luyện chấm dứt! Các cô cậu hoàn thành xong thí luyện, đứng thứ nhất là Âu Dương Tinh; mau tiến lên nhận thưởng cho người giết nhiều võ sĩ ngoài hành tinh nhất.

- Rõ!

Âu Dương Tinh cười lạnh, liếc mắt nhìn Giang Ly!

Ánh mắt này ý tứ rất rõ ràng: - Cậu chờ đấy!

Thí luyện lần này đệ nhất thuộc về Âu Dương Tinh.

Cậu ta nhận được vật phẩm tăng cường thân thể của quân đội trị giá một trăm ngàn tinh nguyên.

Tuy nhiên đối với đại gia như cậu ta, một trăm ngàn tinh nguyên không để vào mắt, cái chính là vinh quang.

Giang Ly cũng vốn cũng muốn đoạt giải thưởng này, đáng tiếc phải giết nhiều người; phương pháp kiếm tiền có nhiều làm sao có thể kiếm tiền bằng cách giết người chứ?

- Bây giờ, tôi tuyên bố thí luyện chấm dứt, quân đội sẽ đưa các cô cậu về trường, sau đó, trường học sẽ bố trí bước huấn luyện tiếp theo.

- Rõ!

Các học sinh rất vui vẻ, rốt cục có thể rời xa rừng rậm nguyên thủy trở lại đô thị.

Một lát sau, chiếc xe bus bay tới đón tất cả các học sinh về trường.

Sau khi về đến trường, mỗi người đều như trút được gánh nặng, muốn về thật nhanh tắm nước nóng, thông khoái ngủ một giấc giảm bớt sự mệt mỏi về cả thể chất lẫn tinh thần.

- Lần này các em làm rất khá. Hiệu trưởng nói từ phòng phát thanh: - Thông qua thí luyện nghiêm khắc, vài bạn học tử nạn, nhưng đây là lựa chọn của bản thân các em, muốn thi đỗ Đại học Tinh Không nhất định phải trải qua chém giết sinh tử! Nhà trường sẽ giải quyết tốt với gia đình các học sinh gặp bất trắc, hơn nữa trước đó nhà trường cũng đã liên lạc trước với phụ huynh các học sinh đó. Bắt đầu từ ngày mai, các em không phải huấn luyện nữa, nghỉ ngơi thật tốt, tiêu hóa thành quả thí luyện lần này, mặt khác, nhà trường mở hệ thống võ học đại sự miễn phí cho các học sinh có sinh mệnh lực 1! Mỗi tuần một lần, huấn luyện trong 30 phút.

- Hệ thống võ học đại sư Giang Ly nghe thấy vậy rất vui vẻ, đây là phúc lợi cho các học sinh xuất sắc.

Trường học không tiếc tài nguyên bồi dưỡng các học sinh ưu tú nhất.

Hiển nhiên, hệ thống võ học đại sư mở ra cần tiền, nhất định do các học sinh khác gánh vác, nhà trường không làm chuyện kinh doanh lỗ lỏ; hiện tại nhà trường mở lớp trọng điểm tuyển chọn năm mươi học sinh vào học, gia đình bọn họ phải nộp rất nhiều tiền.

- Bây giờ các em giải tán! Huấn luyện tiếp theo, nhà trường sẽ gửi thư qua Chip của các em, chú ý kiểm tra nhé!

Hiệu trưởng dứt lời, sau đó liền rời đi.

Lập tức, học sinh lớp trọng điểm tùm năm tùm ba rời đi, mỗi người đều nhớ nhà da diết, ngay cả Âu Dương Tinh cũng lười so đo với Giang Ly, vội về nhà thể ngộ thành quả tu luyện lần này.

Giang Ly về tới nhà.

- Anh, anh rốt cục đã về, lần thí luyện này thế nào hả anh? Em gái Giang Huyền vội vàng chạy tới: - Ba mẹ nghe nói anh sắp về đều xin nghỉ ở nhà nấu cơm chờ anh về ăn đó.

- Giang Ly con đã về?

Ba Giang Chấn đông đi ra từ trong phòng, trông rất vui vẻ: - Ba nghe nói trong lớp trọng điểm tham gia thí luyện có người chết, rất sợ hãi, con không làm sao chứ.

- Con không sao. Giang Ly sẽ không nói tới chuyện mình cứu tử nhất sinh, bị kiếm đâm thủng ngực, không để ba mẹ lo lắng: - Những học sinh kia gặp bất chắc nhưng con thì khác, con là học sinh có sinh mệnh lực 1 đó!

- Đúng vậy, con là học sinh có sinh mệnh lực 1. Giang Chấn Đông vui sướng cười ha ha:

- Nhanh, ăn cơm nào, hôm nay ba mẹ mua thịt Sa La thú dành riêng cho con đó.

- Em con đâu ba? Gần đây nó có gọi điện thoại về nhà không? Giang Ly nói: - Em gái ăn với anh nào.

- Không có, nó và quân đội kí hợp đồng, chẳng những không thể về nhà thậm chí cũng không thể gửi tin. Mẹ từ phòng bếp đi ra, có chút lo lắng: - Nhưng, nhà ta nhận được một trăm ngàn tình nguyện tiền trợ cấp từ quân đội.

- Cái gì? Một trăm ngàn tình nguyện tiền trợ cấp?

Giang Ly thiếu chút nữa nhảy cao ba mét, trên mặt không có chút cao hứng nào, mà vô cùng gay gắt: - Em trai rất cuộc tham gia huấn luyện nguy hiểm đến mức nào mà có tiền trợ cấp cao như vậy?

Hắn có một loại dự cảm xấu.

Bởi tiền trợ cấp cao thái quá.

- Được rồi, chuyện tiền trợ cấp, phía quân đội nói là do chính tay một vị tướng quân họ Vương ký. Giang Chấn Đông đập đập chiếc đũa: - Giang Đào để lại tiền trợ cấp này để bồi dưỡng con. Giang Ly, dù sao bây giờ chỉ còn một học kỳ nữa là con sẽ thi đại học, đừng phụ lòng sự kỳ vọng của em trai vào con!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Truyền Công Trong Giác Mơ

Mặc dù cảm thấy lo lắng nhưng Giang Ly không còn cách nào khác, hắn không thể tới quân đội hỏi tình hình của em trai; hắn còn chưa có năng lực như vậy.

Chỉ có thể chờ em trai về mới có thể hỏi rõ.

- Ba mẹ, một trăm ngàn này cũng không cần để bồi dưỡng con mà toàn lực bồi dưỡng em gái đi. Hắn suy tư một chút: - Bây giờ con không cần bồi dưỡng, cũng không thiếu tiền; gần đây con học thôi miên, trợ giúp một số người chữa bệnh kiếm được rất nhiều tiền.

Vừa nói, hắn vừa chuyển 150 ngàn vào tài khoản.

Tĩnh tĩnh.

Tài khoản của Giang Chấn Đông có thêm 150 ngàn.

- Đây là số tiền khi con vừa học thôi miên, ngẫu nhiên cứu giúp đại tiểu thư Tuyết Nhi được trả thù lao. Giang Ly tiếp tục nói: - Số tiền này con đưa cho cha giúp đỡ gia đình, tính cả tiền của em trai toàn bộ dùng để bồi dưỡng em gái.

- 150 ngàn! Nhiều tiền như vậy! Giang Chấn Đông nói: - Không ngờ con cứu đại tiểu thư Tập đoàn Tuyết Thị? Khó trách công ty mẹ của Tập đoàn Tuyết Thị đối với ba mẹ rất khách khí, công việc rất nhẹ nhàng.

- Lần đó khi hoàn thành một nhiệm vụ của cục cảnh sát trùng hợp cứu được tù trong tay kẻ cướp ra đó. Giang Ly không nói chuyện của Trịnh Văn Bằng.

- Chính con nên cẩn thận, ít tham gia những nhiệm vụ nguy hiểm đi. Giang Chấn Đông lo lắng nói.

- Này? Con học tập thuật thôi miên? Con có thể đi kiểm tra chứng minh tư cách Thôi miên sư đi. Mẹ nhìn tài khoản liền nói: - Bây giờ Thôi miên sư là ngành nghề kiếm rất nhiều tiền.

- Trước tiên an tâm học tập đi đã. Ba lập tức phủ quyết:

- Còn một học kỳ nữa con nhất định phải thi đỗ Đại học Tỉnh Không. Làm sinh viên Đại học Tỉnh Không còn quan trọng hơn cái khác nhiều.

- Con sẽ cố gắng hết sức.

Giang Ly âm thầm quyết tâm.

Cơm nước xong, hắt lại ra ngoài tới công viên.

Lặng lẽ đi vào công viên, nhìn bức tường cao ba mét, bất ngờ hắt nhảy vọt, một chân đạp vào bờ tường như một con báo vượt qua bức tường đáp xuống đất không một tiếng động, khả năng không chế khá là tốt.

Võ nghệ thật cao cường.

- Bảo bối anh tới thăm các cung đây.

Tới chỗ quen thuộc, một đám mèo hoang chạy tới chạy lui.

Nghe thấy tiếng Giang Ly chúng liền chạy lại.

Mười ngày không gặp, Giang Ly phát hiện chúng lớn hơn một chút, trong lúc hắt không ở đây đã gửi gắm cho em gái mình mỗi ngày cho chúng ăn.

Bụp!

Một con mèo đen tuyền lớn như một con báo nhỏ nhào tới, nhảy lên ngực Giang Ly; đây là mèo Đại Hắc.

Mà bên dưới, mấy con mèo con cào cào quần hắt, không ngừng lôi kéo rất đáng yêu. Những con mèo hoang khác cũng chạy vòng vòng xung quanh giống như đang khiêu vũ.

- Đến đây nào, ăn này, anh mang cho các cung vụn cá đây, Giang Ly lấy đồ trong túi ra, là những mảnh vụn cá thơm nức mũi.

Đây là là "Hỏa ngư" (Cá lửa), là loại cá ngoài hành tinh vô cùng quý báu. Loài cá này là do con người phát hiện khi khám phá một hành tinh nguyên thủy; tại khu vực suối nước nóng gần một trăm độ, dưới chân một ngọn núi lửa đang phun trào. Loài cá này sống trong suối nước nóng đó không sợ bị bỏng nhưng khi vớt lên lập tức bị đông cứng. Thịt cá có hương vị rất thơm ngon, hơn nữa trong thịt có một loại nguyên khí chí dương rất có lợi với cơ thể. Giang Ly đã mua một tí cho đám mèo này.

Hắt đem những con mèo này nuôi béo mập, khỏe mạnh.

Vật trân quý như vậy kể cả người nhà giàu cũng không đem đi nuôi thú cưng mà Giang Ly không hề coi đám mèo hoang này là thú cưng mà coi chúng là bạn là người thân của mình.

Nếu không có đám mèo hoang này hắt cũng không lấy được "Đại Mộng Tâm Kinh", làm sao có thành tựu ngày hôm nay?

Mỗi một con mèo ăn đều rất vui sướng.

Nhất là con mèo Đại Hắc, sau khi ăn xong, dướn người, giống như nhảy múa lại nhang nhác giống người đang tập đánh quyền, Giang Ly thấy mà buồn cười: - Đại Hắc, đáng tiếc cung lại là mèo, năng lực tư duy và trí tuệ không bằng con người nếu không anh dạy cho cung quyền pháp; một con mèo biết võ, võ mèo?

Meow, meow

Đại Hắc gật gù đắc ý nhưng chả hiểu Giang Ly nói gì.

Giang Ly lại cho Đại Hắc "Lục thần", không lo Đại Hắc bị thương tổn bởi vì thai tức thương tổn tiềm năng sinh mệnh; mèo cần dinh dưỡng ít hơn con người nhiều.

- Thôi các cung ngủ đi nào.

Thủ ấn Giang Ly đột nhiên động, một hình ảnh khắc sâu vào mắt đám mèo, chúng liền nằm xuống ngủ thật say; tiến vào trạng thái ngủ say.

Sau khi ăn "Hòa ngư", chúng phải tiêu hóa, trạng thái ngủ say là tốt nhất hơn cả việc vận động nhiều.

Giống như đang chăm sóc một đám trẻ con, đưa từng con mèo vào ổ, Giang Ly mới dừng lại. Mấy con mèo này có sinh mệnh lực không ngừng tăng lên khiến hắn rất vui mừng, như nhìn đám trẻ đang lớn vậy.

Thủ pháp thôi miên ngày càng lợi hại.

Không có cách nào khác, bởi vì tâm linh cảnh giới nâng cao đến giai đoạn Ngủ say thứ ba, trong cả trường chỉ có Âu Dương Tinh và hắn bước vào, tạo thành cục diện song hùng tranh bá.

Tu vi tâm linh được nâng cao, kỹ xảo thôi miên tăng mạnh hẳn cảm giác hoàn toàn không cần "Tâm Linh Đại Đế Ấn" có thể đạt được giấy chứng nhận tư cách "Thôi miên sư sơ cấp".

Sắp xếp ổn thỏa cho mấy con mèo, hắn lại chìm vào luyện công nơi công viên tĩnh lặng này.

Lúc này, hắn lại bắt đầu luyện tập "Quân Thể Thứ Bạo Quyền", loại quyền pháp đơn giản để kiểm tra thể năng của mình.

Bịch, bịch, bịch

Hắn sử dụng liên hoàn thứ quyền, thân hình như long xà. Hắn đã đem Long Trảo Đại Cầm Nã, một tư thế trong Vô Cốt Long Xà Vũ dung nhập trong thân pháp, càng thêm nhẹ nhàng khéo léo, lực lượng cương mãnh, một quyền giết địch.

Lúc này, tu vi võ học của hắn ngày càng gia tăng rất nhiều. Bởi trong trận chiến một mất một còn với võ sĩ ngoài hành tinh, bị trường kiếm xuyên qua ngực khiến tâm linh của hắn được tẩy rửa, cảm nhận được một chút huyền bí của sinh tử.

- 1 bạo! 2 bạo 8 bạo 16 bạo 36 bạo, 40 bạo!

Đánh tới bốn mươi bạo, hắn thở dốc, thể lực cạn kiệt không thể tiếp tục.

- Ngủ say! Lập tức trong tâm hắn hiện lên các loại thủ ấn, điều chỉnh lượng máu lên não, tiến vào trạng thái "Mộng Nhập Thần Lực"; thân thể mệt mỏi không liên quan tới bản thân, không có cực hạn tiếp tục xuất kích! Mỗi quyền đều mang theo thần lực cái thể phá nát núi sông, mạnh mẽ hơn trước rất nhiều.

Giang Ly kiểm tra, một trăm quyền trung bình mỗi quyền 1000kg, nếu ra sức đánh một quyền có thể đạt tới 1500kg. Mà khi hắn bước vào giai đoạn "Ngủ say" thứ ba, trong trạng thái mộng lung, nội tiết tố tiết ra từ tuyến thượng thận tăng vọt, ngẫu nhiên đánh ra quyền kinh vượt xa bình thường cũng không phải là điều đáng ngạc nhiên.

49 bạo!

50 bạo!

60 bạo!

Ước chừng bạo quyền thứ 60 thì tinh thần của hắn trở về bình thường, cả người ướt nhẹp vì mồ hôi, thân thể cực độ hoàn hảo, trạng thái nhập mộng giải trừ; thân thể không thể chịu đựng nổi nữa.

- Mệt quá Không ngờ có thể đánh ra 60 bạo Giang Ly dừng lại, đi tản bộ thả lỏng, sau nửa giờ tinh thần sáng láng, khoanh chân ngồi xuống tự hỏi.

Lúc này khảo sát thể năng bản thân hắn cũng nhận ra nếu ở trạng thái "Ngủ say" vận động cực hạn mà thân thể không chịu được sẽ tỉnh lại, sau đó vô cùng mệt mỏi, thân thể bị hao tổn.

- Xem ra cường độ thân thể còn chưa đủ cần thêm tiếp siêu cấp protein!

Mở Quang não (máy tính đa chiều) ra, trên đó ghi lại rất nhiều tư liệu về siêu cấp protein, còn có thông tin liên quan tới việc tu hành thôi miên, hắn bắt đầu học tập.

Thật ra, hắn muốn nhanh chóng tăng thực lực lên chỉ cần đem viên đá trắng kia đặt trong miệng tiến hành "Thai tức" là được.

Nhưng Giang Ly tuyệt đối sẽ không làm vậy, làm thế dẫn đến cạn kiệt tiềm năng sinh mạng là việc mở gà lấy trứng hay tát ao bắt cá vậy.

Hắn quyết định tu hành hy vọng có thể mau chóng "Nhập định"

Một khi "Nhập định" một thế giới mới sẽ mở ra trước mắt hắn

Mình tưởng "Não Vũ Trụ" chính là một tòa kho báu, trong khi mình tưởng hoạt động tư duy vượt xa người cùng cảnh giới.

Một lát sau, hắn mình tưởng "Tâm Linh Đại Đế Ấn", đại não cấp tốc lóe lên, các neutron thần kinh có sức sống sung mãn, mình tưởng sâu hơn một tầng.

Đây là thành quả của huấn luyện quân sự.

Mình muốn đạt tới cực hạn, hần cảm thấy bản thân dường như trong vũ trụ tối tăm, không biết liên hệ của đại não với vũ trụ ra sao. Vừa suy nghĩ, tinh thần bắt đầu phóng xạ.

Cảnh giới tu hành bây giờ và quá khứ khác xa, tâm linh của hần nhẩn mẫn, hướng bên ngoài mà đi ra, đầu tiên tiếp xúc với bên trong ổ mèo, với đám mèo đang ngủ say.

Hần có thể cảm giác sinh mạng của những con mèo, rất bình thường không có triệu chứng bệnh tật, nhưng hần phát hiện có cái gì đó không bình thường.

Bởi vì, không ngờ hần cảm thấy những con mèo có khả năng tư duy!

- Đó là cái gì?

Tinh thần hần tập trung vào não của Đại Hắc.

Rất mờ mịt, như trong một giấc mơ.

Đại Hắc biến thành người, một thiếu niên đen nhẻm, đang ra sức luyện quyền. Người đó đang tu luyện chính là võ công của Giang Ly, Vô Cốt Long Xà Vũ và Quân Thể Thứ Bạo Quyền.

- Đại Hắc là cung sao?

Trong mơ, Giang Ly bắt chợt hỏi.

- Giang Ly Một thanh âm non nớt truyền tới, cậu thiếu niên kia dừng lại nhìn Giang Ly.

- Thì ra thế. Giang Ly chấn động: - Không ngờ mình có thể kết nối với giấc mơ của mèo Đại Hắc, vậy có thể dạy nó một số thứ, khai mở trí tuệ cho nó không đây.

Đây là kết nối tâm linh.

Nghe đồn, thời xưa, các cao tăng đại đức tu hành tâm linh tới cảnh giới cực hạn có năng lực kết nối với động vật.

Giống như Phật Tổ hàng phục mãnh hổ, tiên nhân làm phép biến hồ ly, viên hầu thành những kẻ trông coi động phủ. Những truyền thuyết này có từ rất lâu nhưng chưa chắc đã không phải sự thật.

Thể năng người cổ đại không mạnh như người hiện đại bây giờ, cổ đại thiếu tài nguyên, xã hội đơn giản không có phức tạp quá lạ như bây giờ; hồng trần vạn tượng, tu hành tâm linh lại thiếu đi một ít sự ô nhiễm, một vài vị hiền giả đại đức có thể tu hành tâm linh tới cảnh giới cực cao.

- Đại Hắc, hóa ra cung cũng có trí tuệ! Học quyền ở anh Nhưng thân thể cung là mèo, luyện quyền con người không thích hợp, anh dạy cho cung phương pháp minh tướng!

Trong mơ, Giang Ly truyền thụ cho mèo Đại Hắc minh tướng thủy tinh.

Hần muốn xem một con mèo tu luyện thì ra sao?

Thủy tinh minh tướng là phương pháp minh tướng sơ cấp thích hợp nhất.

Đây là trong số các loại minh tướng của con người chọn lọc ra, là loại cơ sở nhất. Hơn hai trăm năm trước, Địa Cầu có rất nhiều quốc gia, minh tướng cũng có nhiều loại như đạo Phật có "Bạch Cốt Quan Tướng", đạo Giáo có "Thiên Cung Ngọc Khuyết", "Hỏa Long Lô Các"

Những phương thức minh tướng đó rất nguy hiểm dễ dẫn tới rối loạn thần kinh.

Sau này, vô số đại sư tâm linh không biết mệt mỏi cuối cùng nghiên cứu ra phương pháp minh tướng thủy tinh là loại an toàn nhất, hiệu quả nhất để khử trừ tạp chất trong tâm linh.

Mặc kệ kết cấu thân thể ra sao, tâm linh đều giống nhau.

Cho nên, mèo cũng có thể minh tướng thủy tinh.

Giang Ly trong mơ truyền thụ cho Đại Hắc kết tinh trí tuệ của nhân loại này.

Truyền thụ xong hần đột nhiên giải trừ trạng thái, hô hấp dần dập dần dần khôi phục lại tinh thần.

Mèo Đại Hắc vẫn đang ngủ, nhưng một lát sau nó tỉnh lại nhìn Giang Ly với ánh mắt không hiểu. Giang Ly khoát tay, rồi làm động tác hô hấp của phương pháp minh tướng thủy tinh.

Mèo Đại Hắc lập tức làm theo, bởi vì trong mơ đã từng làm nên học theo một chút là làm trôi chảy không chút chướng ngại.

Một lát sau, nó ngồi ngay ngắn trong ổ mèo, thần thái bình thản. (DG: ai biết mèo ngồi thế nào không? _)

Hiển nhiên nó tiến vào trạng thái minh tưởng thủy tĩnh.

- Nhanh như vậy đã tiến vào trạng thái minh tưởng? Giang Ly chấn động, sau đó mới hiểu ra tâm tư của mèo so với con người đơn thuần hơn nhiều, tu luyện bản thân rất nhanh chỉ có điều khi nhập môn rất khó khăn cần có người điểm hóa.

Đáng tiếc, cao thủ tâm linh có thể "Điểm hóa" động vật quá ít.

Không ngờ Giang Ly cũng có thể điểm hóa? Đây là kỳ tích hoặc nói đây là một năng lực thần kỳ của minh tướng "Não Vũ Trụ".

Tuy vậy, hần không bằng các đại sư tâm linh, người ta điểm hóa chỉ cần một ý niệm là có thể mở ra trí tuệ động vật, mà hần còn phải thôi miên động vật trước sau đó tự mình thôi miên bản thân tiến hành kết nối tinh thần với động vật, truyền thụ trong giấc mơ.

- Khó trách, khó trách môn tuyệt học này tên là Đại Mộng Tâm Kinh.

Giang Ly bắt đầu tôi luyện.

Ở trong công viên khổ tu cùng thí nghiệm.

Hần tiến hành thai tức để khôi phục tinh thần, sau đó tiến hành thôi miên một con mèo con.

Trong giấc mơ, tinh thần hần phóng xạ tới giấc mơ của mèo con.

Trong giấc mơ của mèo con, nó đang đuổi bắt bướm rất vui vẻ.

- Nhị Manh, biến thành người Giang Ly hiện ra trong mơ của nó phát ra một ý niệm.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Vương Đạo Vinh.

-- Cái gì Cái gì Mèo con lập tức nhảy lên, đi vòng vòng quanh thân hần; Giang Ly lại cố gắng dùng tinh thần nói: - Đang ở trong giấc mơ, nhóc có thể biến thành người, trong mơ nhóc muốn biến thành gì thì thành cái đó

Quả nhiên, chỉ giây lát, mèo con theo hướng dẫn của hần biến thành một đứa bé trai.

- Đến đây, làm theo anh nào, đây là một khối thủy tinh Sau lưng của Giang Ly liền xuất hiện một khối thủy tinh dơ bẩn, theo hô hấp của hần khối thủy tinh kia tạp chất biến mất dần, trở nên trong suốt.

Trong mơ, hần muốn cái gì liền có cái đó, việc truyền thụ rất dễ dàng.

Mèo con Nhị Manh theo hần tu luyện.

Vù!

Đang trong lúc tu luyện, phía trước Giang Ly biến mất, hần tỉnh lại.

Toàn thân mệt mỏi.

Đại não từng con đau đớn, hiển nhiên là do truyền công trong mộng, tư duy hoạt động quá mức khiến các neuron thần kinh mệt mỏi, khiến cả thân thể phi thường mệt nhọc.

Tốt rồi, cũng không có chảy máu mũi.

Từ khi bước vào Ngũ say giai đoạn ba, minh tướng "Não Vũ Trụ" của hần không khó khăn tới vậy.

Vội vàng sử dụng được phẩm "Lục thần", nghỉ ngơi trong chốc lát liền khôi phục; đầu óc trở nên nhanh nhạy hơn có cảm giác tinh thần sáng khoái hơn bình thường.

Xem ra đây cũng là một loại rèn luyện cực hạn.

Trong đêm khuya lạnh lẽo, hấn ở trong công viên không ngừng tu luyện, truyền thụ công phu cho mèo; để tất cả chúng có thể học được minh tướng thủy tinh, tương lai sẽ có kỳ tích xảy ra, ai mà biết được?

Những con mèo này sẽ tu luyện ngày càng mạnh.

Đi vào trong mơ truyền công, loại lực lượng tâm linh siêu nhiên này hấn tập trung rèn luyện vì thể lý giải tâm linh cùng sự giao lưu tâm linh với nhau giúp cho kết nối tinh thần rất lớn.

Cả đêm, hấn truyền thụ cho Đại Hắc, Hoa Diện Bá Vương, Đại Mạnh đến Ngũ Mạnh, bảy con mèo minh tướng thủy tinh; đến khi trời sáng rõ. Bây giờ vào đông, trời rất lạnh, vừa sáng đã có những bông tuyết rơi xuống, khiến cả đất trời một màu trắng xóa.

Giang Ly tỉnh lại từ giấc ngủ say, đứng trong công viên nhìn ra ngoài.

Cảm thấy tinh thần rất sảng khoái, tinh thần được tắm trong tuyết trắng.

Khí hậu mùa này rất rét nhưng không làm tổn thương thân thể hấn. Bây giờ lấy cảnh giới võ học của hấn cùng sinh mệnh lực 1, đã ngang bằng võ học đại sư hơn hai trăm năm trước.

Trời rét thế này, lũ mèo trốn trong ổ ngủ vùi; những con mèo được truyền thụ minh tướng thủy tinh không ngừng tu hành. Giang Ly để vào ổ chúng vụn cá cùng một ít dung dịch dinh dưỡng đã pha loãng.

Tu hành của chúng tiến triển cực nhanh, Giang Ly muốn xem chúng sau một học kỳ đám mèo này sẽ trưởng thành tới đâu?

Nhảy ra ngoài, hấn đứng trên mặt đất bắt đầu luyện quyền.

Vô Cốt Nhu Thuật.

Tuy ý di động thân mình, mềm mại không xương, như rồng rắn trườn quanh, động tác rất thành thạo tự nhiên.

Giảo cốt hồi toàn sát.

Thoát cốt ly huyền thứ.

Liệt cốt loạn vân bang.

Toái cốt cự thạch phá.

Vô cốt long xà vũ.

Hấn liên tục lặp đi lặp lại thi triển năm chiêu thức, không chút mệt mỏi. Cơ thể, mạch máu, cốt cách vô cùng dẻo dai, hơi thở mạnh mẽ, mỗi một hơi thở đều thở ra một ngụm khói trắng rét lạnh.

Dần dần hấn tiến vào một trạng thái tinh thần huyền diệu, dường như tâm linh và những bông tuyết liên hệ với nhau. Mỗi bông tuyết rơi xuống tạo thành tiếng "leng keng" nho nhỏ gột rửa tạp niệm trong lòng hấn.

Linh ngộ trong cuộc chiến sinh tử với võ sĩ ngoài hành tinh lộ ra, võ học và tâm linh có bước tiến mới.

- Hay, công phu không tồi.

Một giọng nói truyền tới.

Giang Ly vội vàng ngưng mọi động tác, tất cả cốt cách trong tư thế luyện tập trở về bình thường.

Hấn biết người tới là cao thủ; lấy cảnh giới hiện tại, gió thổi cô lay trong phạm vi mấy trăm mét, thậm chí là tiếng muỗi vỗ cánh cũng không thể tránh khỏi tai mắt của hấn.

Nhưng không ngờ có người bước tới cách hấn mười bước mà hấn không biết, đây tuyệt đối không phải ngẫu nhiên, cho dù là luyện công tiến vào cảnh giới vong ngã cũng không thể phản ứng chậm chạp như vậy.

Một người đàn ông xuất hiện trong mắt hấn.

Đó là một người trung niên khôi ngô, mặc một bộ quần áo ngủ rất bình thường nhưng Giang Ly cảm thấy ông ta rất mạnh.

- Cậu là học sinh cấp 3, tên là Giang Ly nhỉ.

Người đàn ông trung niên vươn tay ra giới thiệu: - Tôi là Vương Đạo Vinh.

Giang Ly không bắt tay ông ta, bởi hắn không thích bị người ta không chế; ông ta mạnh mẽ như vậy rất có thể trong lúc bắt tay khống chế mình thì sao, vì thế lùi lại một bước, hỏi: - Làm sao ông biết tên tôi? Ông là ai?

- Tôi là thầy của Trịnh Văn Băng.

Vương Đạo Vinh mỉm cười, âm thầm gật đầu; Giang Ly không bắt tay mình chứng tỏ cậu ta rất cảnh giác; tâm tư nhảy bén không dễ làm chuyện thiếu suy nghĩ.

- Trịnh Văn Băng Thủ hận trong lòng Giang Ly dâng lên:

- Ông tới để đối phó tôi.

- Không phải thế Vương Đạo Vinh lắc đầu:

- Chuyện của cậu và Trịnh Văn Băng không có quan hệ với tôi, chỉ bằng tên tiểu tử thối đó còn không chi phối được tôi; tôi chỉ là một giáo sư cổ võ được cha thẳng thớm đó mời thôi. Hôm nay, tôi gặp cậu là có chuyện khác.

- Hóa ra là thế.

Giang Ly thờ phào nhẹ nhõm, bằng cảm giác của tâm linh hắn cảm thấy người trung niên Vương Đạo Vinh này sâu không lường được; nhân vật như thế Trịnh Văn Băng sao có thể sai khiến nổi?

Tuy vậy, hắn cũng không mất cảnh giác.

- Nghe nói cậu bắt được Huyền Hồ? Vương Đạo Vinh nhìn từ đầu tới chân Giang Ly một lượt:

- Thực lực cậu rất mạnh nhưng để bắt được Huyền Hồ là điều không thể?

- Không phải tôi bắt Huyền Hồ, mà do lực lượng cảnh sát huy động một số lượng lớn người vây bắt, tôi chỉ phát hiện ra tên đó thôi. Giang Ly nói thật, nếu không phải cảnh sát tới nhanh thì hôm đó Giang Ly cũng đã xuống chơi với Diêm Vương rồi.

- Cậu có biết cậu đang đứng trong vòng nguy hiểm không? Vương Đạo Vinh hỏi một câu khiến tinh thần Giang Ly trở nên rất khẩn trương:

- Huyền Hồ là một trong những thành viên quan trọng trong tổ chức "Phục Quốc", cậu khiến hắn ta bị bắt, tổ chức Phục Quốc chắc chắn sẽ không bỏ qua cậu, cũng như người nhà của cậu. Thực lực của cậu bây giờ đối mặt với sự trả thù của tổ chức Phục Quốc chỉ có một kết cục: chết cả nhà!

- Tổ chức Phục Quốc lớn lối như vậy? Trong lòng Giang Ly cấp tốc tự hỏi, thật sự hắn không nghĩ tới: - Bọn họ muốn trả thù cũng phải tìm cảnh sát, trả thù tôi có lợi ích gì chứ?

Tổ chức Phục Quốc chính là một tổ chức khủng bố, nhuộm đầy máu tanh, gây ra không biết bao nhiêu tội ác tày trời.

- Trả thù cậu chính là giết gà dọa khỉ, khiến người khác không dám làm việc cho cảnh sát. Vương Đạo Vinh nhìn nét mặt của Giang Ly, biết hắn đang lo lắng:

- Không ngờ cậu khờ dại tới mức không nghĩ tới điều đó, dựa vào chút thực lực còn con nít mà chống đỡ với tổ chức Phục Quốc.

- Vương tiên sinh ông tới lần này để giúp đỡ tôi sao?

Giang Ly liếm môi, hắn không phải học sinh bình thường, lối suy nghĩ của hắn là của người trưởng thành.

- Tư chất của cậu rất tốt. Vương Đạo Vinh ngừng đầu, có một thứ khí thế rất tự nhiên:

- Tôi có thể thu nhận cậu làm đồ đệ, dạy các quyền pháp cổ xưa, hơn nữa cam đoan tổ chức Phục Quốc sẽ không làm cậu mất nửa sợi tóc gáy; gia đình cậu sẽ được bảo vệ an toàn.

- Có chuyện tốt thế sao? Một miếng bánh rơi từ trên trời xuống? Giang Ly sững sờ, đột nhiên trong đầu hắn xuất hiện một ý nghĩ, bất chợt thốt ra:

- Ông cũng là một người trong tổ chức Phục Quốc!

Nói xong, hắn liền hỏi hận.

Bởi vì, khi hắn nói xong, hai mắt Vương Đạo Vinh bạo phát, sát khí mạnh mẽ bao trùm, khiến tay chân hắn có cảm giác chết lặng.

Hắn tự cho mình có tu hành tâm linh lợi hại nhưng kém xa Vương Đạo Vinh này. Rất có thể, ông ta có tu vi tâm linh "Nhập định"!

Sau đó, khí thế Vương Đạo Vinh liền được thu liễm.

Ông ta lạnh lùng hỏi:

- Vì sao cậu có phỏng đoán như vậy?

- Rất đơn giản. Giang Ly trấn định lại nói:

- Thứ nhất, ông nói bảo vệ tôi bình an, chỉ có Chính phủ làm được việc ấy nhưng ông không phải người trong Chính phủ; cho dù ông có là phú hào cũng không có khả năng đối phó với tổ chức Phục Quốc.

Thứ hai, ông nói có thể cho tôi rất nhiều tài nguyên mà ngay cả các phú hào cũng không có vậy phải có một thế lực rất lớn sau lưng ông, cho nên tôi mới hiểu ra, suy đoán ông là một người thuộc tổ chức Phục Quốc, tổ chức này muốn khôi phục quốc gia Hoa Hạ cổ; trên căn bản khác với Huyền Hồ.

Tổ chức Phục Quốc có rất nhiều bởi hơn hai trăm năm trước, ở thế kỷ 21 có rất nhiều quốc gia tồn tại.

Huyền Hồ là người da trắng, đối lập với tổ chức phục quốc Hoa Hạ, cạnh tranh nhau tàn khốc trong thế giới ngầm.

- Suy nghĩ của cậu rất nhạy bén, có thể trong giây lát tìm ra nhiều sơ hở như vậy, chẳng lẽ cậu không sợ tôi giết người diệt khẩu? Vương Đạo Vinh cũng âm thầm kinh sợ.

- Vương tiên sinh, vừa rồi tôi nói cái gì ấy nhỉ?

Giang Ly vội nói:

- Tôi chỉ là một tiểu nhân vật đừng đem tôi vứt vào cái vòng xoáy nguy hiểm đó được không?

Tổ chức Phục Quốc, Giang Ly không có khả năng gia nhập nó. Xu hướng phát triển của loài người là thống nhất, gia nhập nó là đi ngược lại xu hướng chung.

Hơn nữa, Chính phủ coi mỗi thành viên của tổ chức Phục Quốc là một tên khủng bố, tuyệt đối sẽ không buông tha.

Bất kể thế nào hắn cũng không tham gia, chẳng sợ có hấp dẫn hơn nữa, nó liên lụy tới người nhà thì sao bây giờ?

- Có phải cậu cho rằng khôi phục quốc gia là trái với bánh xe lịch sử?

Giọng điệu Vương Đạo Vinh ngưng trọng:

- Tuy vậy, trên người cậu thuần túy là dòng máu người da vàng, nên biết chuyện khôi phục quốc gia Hoa Hạ cổ là chuyện vinh quang, thần thánh vĩ đại nhường nào.

- Loài người đã liên hợp lại thành một, ứng phó với các nền văn minh trong tình không vũ trụ; vũ trụ hiểm ác, bất cứ lúc nào cũng có thể có nền văn minh hùng mạnh giáng lâm. Loài người không đoàn kết, chém giết lẫn nhau đó là hành vi ngu xuẩn.

- Cậu nghĩ thực sự dám cao tăng vì nhân loại sao? Vương Đạo Vinh mỉm cười:

- Trước tiên tôi hỏi cậu vì sao dám cao tăng kia lại thành lập khu Tinh anh?

- Cái này Giang Ly trả lời:

- Khu Tinh anh là kết quả của sự chênh lệch giàu nghèo, Chính phủ đang cố gắng chinh phục tinh không sau đó cung cấp càng nhiều tài nguyên, mở rộng khu Tinh anh, cuối cùng biến tất cả bình dân thành khu Tinh anh.

- Hừ! Vương Đạo Vinh nhả ra hai chữ: - Tầy nào!

- Tôi cũng có năng lực phán đoán của mình. Giang Ly trầm giọng nói.

- Cậu cũng có năng lực phán đoán? Chỉ là một tên nhóc mà thôi. Thân hình Vương Đạo Vinh thẳng tắp, khí thế biến đổi dường như sĩ phu thời xưa lo lắng cho quốc gia nhân dân:

- Tôi hỏi cậu, nhân loại không ngừng chinh chiến, cướp đoạt lượng lớn tài nguyên, chỗ đầu tiên đạt được là ở đâu?

- Là khu Tinh anh. Giang Ly trả lời.

- Khu Tinh anh đạt được càng nhiều sau đó càng ngày càng lớn mạnh cuối cùng bỏ xa dân thường đó là sự thật. Một trăm năm trước tuổi thọ con người ở khu Tinh anh là 120; dân thường là 100 chênh lệch không lớn lắm, nhưng bây giờ là bao nhiêu? Cậu biết không? Giọng nói Vương Đạo Vinh như sắt thép.

- 180 tuổi. Giang Ly nói:

- Đây là số liệu phía chính phủ đưa ra, nhưng thực tế tuổi thọ trung bình ở khu Tĩnh ước chừng 200 tuổi.
- Đúng thế, cậu đoán không tồi. Vương Đạo Vinh gật đầu:
- Chênh lệch càng lúc càng lớn, bây giờ đã là gấp đôi! Về sau còn có thể lớn hơn nữa.
- Đây là điều không thể tránh khỏi, hiện tại Chính phủ đang thử nghiệm một loạt chính sách, cấp cho dân thường thêm phúc lợi. Đại học Tĩnh Không mở ra cũng là gia tăng cơ hội cho những người dân bình thường. Giang Ly nói tiếp:
- Phúc lợi con người ngày càng tốt. Trước kia, cha mẹ ta còn là học sinh, sinh mệnh lực chủ yếu của các học sinh thời đó là 0.6 mà bây giờ phổ biến tiếp cận 0.8.
- Chỉ là ân huệ nhỏ. Vương Đạo Vinh cười lạnh: - Cậu có biết Tiên giới không?
- Tiên giới?

Giang Ly nghe thấy cái danh từ này vô cùng sửng sốt, không biết tại sao Vương Đạo Vinh nói lời khó hiểu như thế.

- Khu Tĩnh anh sẽ càng ngày càng mạnh, có người trong bọn họ thọ nguyên càng ngày càng dài, thậm chí bất tử; lực lượng sánh ngang thần tiên cổ đại. Giọng điệu Vương Đạo Vinh không cao, nhưng mỗi chữ như đâm vào tâm khảm:
- Khu Tĩnh anh chính là hình thức ban đầu của Tiên giới; ở tương lai không xa, khoa học kỹ thuật càng phát triển, đầu tiên được hưởng chính là đám người ở khu Tĩnh anh, họ sẽ biến thành Tiên nhân chân chính. Khi đó, khu Tĩnh anh và khu Dân thường sẽ hoàn toàn chia cắt, trở thành thần tiên cao cao tại thượng. Thần thoại của Hoa Hạ xưa có chuyện Chuyên Húc đoạn thang trời, chắc cậu đã nghe kể; thời đại thượng cổ, có cái thang này con người có thể leo lên bầu trời; Thiên Đế Chuyên Húc chặt đứt thang trời khiến cho người và trời vĩnh viễn chia cách, hiện tại điều đó đang xảy ra tương tự.
- Cái này Giang Ly là người hiểu chuyện, biết Vương Đạo Vinh nói không phải giả. Chặt đứt thang trời thực tế chính là đem con đường phát triển của con người phá hỏng.
- Khoa học kỹ thuật phát triển khiến toàn bộ loài người không còn bình đẳng, một bộ phận kẻ thống trị thành thần, còn phần lớn loài người trở thành cừu non. Cậu nghĩ đi, nếu những kẻ thống trị nghiên cứu chế tạo ra thuốc bất tử sẽ phong tỏa để mình dùng hay cấp cho cả loài người.

Giọng nói Vương Đạo Vinh sắc bén như kim thép:

- Cục diện của loài người hiện tại phải phá bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Ta Chỉ Là Nhân Vật Bình Thường

- Thế nào? Cậu là một hạt giống có tiềm năng, nếu trở thành đệ tử của ta chắc chắn sẽ có thể thi đỗ đại học Tĩnh Không!

Wương Đạo Vinh tiếp tục dụ dỗ: - Nếu dựa vào năng lực của cậu hiện nay thì chỉ có 50% cơ hội thi đỗ vào đại học Tĩnh Không, song nếu như dưới sự trợ giúp của ta nữa thì cơ hội thi đỗ chắc chắn 100%.

- Thực sự rất xin lỗi. Giang Ly trầm ngâm một lúc:
- Tôi không hề có ý định này, điều mong ước của tôi chỉ là sống một cuộc sống hạnh phúc bên cạnh người thân. Cuộc sống hiện tại cũng không cực khổ gì cho lắm, chỉ cần tôi cố gắng nỗ lực thì cuộc sống gia đình dần dần sẽ tốt hơn, một khi đã hợp tác cùng các ông thì ngày đêm thấp thỏm lo sợ, nguy hiểm luôn rình rập, bất cứ lúc nào cũng có thể làm liên lụy đến người nhà. Vòng lốc xoáy to lớn đó tôi thực sự không dám tiến vào trong.

Hắn lựa chọn từ chối để không liên lụy đến người nhà.

Tổ chức phục quốc và chính phủ loài người, vấn đề rốt cục ai có lỗi với ai, Giang Ly cũng không hề quan tâm, hắn chỉ biết rằng nếu lao vào vòng lốc xoáy này, kết cục nhất định sẽ vô cùng thảm.

Giữa tổ chức phục quốc và loài người, ai đúng ai sai đây? Hắn chỉ là người bình thường, thật sự không có cách nào mà đoán định.

Bản thân hắn không có tư cách đánh giá.

Dù đối phương có tài nguyên thiên nhiên dồi dào song làm sao có thể cho mình một cách dễ dàng được chứ. Giang Ly một mực tin tưởng rằng, chỉ có năng lực của bản thân mới đáng tin cậy còn dựa dẫm vào kẻ khác không hề vững chắc.

Cho nên, hẳn cũng không hề ý vào mối quan hệ với giám đốc Lôi và Tuyết Linh để báo thù tên Trịnh Văn Bằng.

Dù là có giao tình với nhau, song mình nhờ người ta báo thù giúp chắc gì người ta đã sẵn lòng.

- Đã biết được bí mật của ta rồi, cậu nghĩ có thể đứng ngoài cuộc được sao chứ? Vương Đạo Vinh thấy Giang Ly kiên quyết như vậy, giọng điệu trở nên lạnh lùng khiến người ta phát sợ.

- Tôi nói lại một lần nữa, tôi chỉ là người bình thường, chẳng có tự cách gì can dự vào chuyện đại sự này, hơn nữa tôi cũng không muốn liên lụy đến người nhà. Giang Ly biết rằng Vương Đạo Vinh đang uy hiếp:

- Nếu ông muốn đối phó với tôi, vậy thì cứ việc ra tay đi, tuy rằng năng lực của tôi yếu ớt song cũng quyết liều mạng một phen.

- Lễ nào người không sợ người nhà người sẽ bị tổ chức phục quốc bên Huyện Hồ kia trả thù hay sao? Vương Đạo Vinh nhìn chăm chăm Giang Ly như nhìn một con kiến:

- Thế lực của bọn họ mạnh đến nhường nào chắc cậu cũng biết rõ, bất cứ đại gia nào dám đối đầu với họ đều sẽ tan thành mây khói trong vòng một đêm.

- Song bọn họ cũng sẽ phải trả giá, chính là bị chính phủ loài người thất cổ giết chết. Giang Ly đột nhiên hoảng hốt trong lòng, chỉ cần nói năng bất cẩn một chút thôi là sẽ bị kẻ trước mặt đánh chết ngay tức khắc:

- Tôi chẳng qua chỉ là một tên tiểu tốt, các ông cứ thúc ép tôi gia nhập vào tổ chức cũng chẳng có tác dụng gì cả. Vậy thì hà cớ gì phải trả giá nhiều như vậy chứ, hiện giờ tôi cũng là công dân một sao, nếu có bị bọn họ giết thì chính phủ nhất định sẽ điều tra, bọn họ cũng sẽ chẳng được lợi ích gì cả.

Hơn thế tôi còn giành được huy hiệu phong vân, được thị trường thành phố đích thân tiếp kiến, là hạt giống bồi dưỡng trọng điểm của trường chứ không phải là hạng bình thường.

- Người thật sự rất lạnh lợi. Sắc mặt Vương Đạo Vinh tỏ ra lạnh lùng, có vẻ như đang nghĩ điều gì đó:

- Cậu đã nghĩ tổ chức phục quốc chúng ta quá kinh khủng rồi, thực tế cho thấy cách nghĩ của cậu hoàn toàn sai lầm. Cậu không gia nhập tổ chức cũng được, tổ chức phục quốc chúng tôi đâu có thiếu thôn nhân tài. Hơn nữa cậu có thể thấy trong sổ các cao thủ là bạn học trong trường của cậu, cũng có thành viên của tổ chức chúng tôi. Tuổi trẻ như cậu có nhiều chuyện còn chưa hiểu, song có điều khi tuổi cao dần lên cậu sẽ biết được.

Đang lúc nói chuyện thì gã ta quay người rời đi.

- Ông định rời đi như vậy sao? Ông không sợ tôi sẽ báo cáo chuyện ngày hôm nay với chính phủ hay sao?

Giang Ly nói.

Vương Đạo Vinh kia chỉ cười nhạt một tiếng, không buồn đáp lại, rồi dần tan biến vào chốn rừng sâu.

Giang Ly không hề báo cáo với chính phủ bởi vì điều đó cũng chẳng có tác dụng gì, trái lại có thể sẽ gây ra đại họa sát thân cho chính hắn. Hơn nữa Vương Đạo Vinh cũng đâu có sợ hắn sẽ mật báo cho chính phủ.

Kiến càng sao có thể rung chuyển cây cỏ thụ được đây?

Lúc rời đi, ông ta cao giọng nói:

- Vì có hi sinh mới có chí khí, dám kêu nhật nguyệt gọi ngày mới, vì thích ngắm nhìn đồng lúa mà ngao du khắp nơi, phẩm chất anh hùng dưới ánh chiều... Anh hùng, chàng trai trẻ, cậu căn bản không hiểu thế nào là anh hùng?

Âm thanh này khàng khái sục sôi, hào khí anh hùng, biết không thể làm mà vẫn cứ làm, đường dài đằng đẵng, dù chết cũng không hối hận.

Trong đầu Giang Ly thoáng suy nghĩ.

Cho đến khi Vương Đạo Vinh hoàn toàn biến mất hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn tỏ ra lo sợ không phải lo cho mình mà là lo người nhà sẽ bị liên lụy.

Hắn muốn sống một cuộc sống bình lặng, tuyệt đối không lao vào những cuộc tranh đấu thị phi, nhất là với tổ chức khủng bố kiểu này thì nhất định phải tránh xa.

- Sao Vương Đạo Vinh lại buông tha cho mình được? Ông ta sẽ không dễ dàng rời đi như vậy đâu. Giang Ly có chút nghi hoặc trong lòng: - Có lẽ là ông ta cảm thấy mình không có gan làm chuyện lớn đây.

Một niềm tin mạnh mẽ trào dâng trong lòng Giang Ly:

- Nhất định phải mạnh mẽ, mạnh mẽ hơn nữa, có Đại mộng tâm kinh mình sẽ có cơ hội đứng trên đỉnh cao của nhân loại, cần gì phải cầu cạnh người khác chứ?

Trải qua trận phong ba này, Giang Ly càng thêm phần nỗ lực, mỗi tối đều ra sức luyện tập, ngủ say, rồi lại tu luyện, hần dùng số tiền còn lại đều đem ra mua thuốc bổ tâm bổ cho cơ thể.

Tu luyện một cách điên cuồng.

Cùng lúc đó, hần cũng đang nghiên cứu Đại mộng tâm kinh, mình tưởng Não vũ trụ, năng lực thần kì tiến nhập vào trong cõi mộng của người khác.

Hần phát hiện sau khi tư duy của mình lóe đến cực hạn, tinh thần bức xạ, khả năng tập trung bị phân tán, tập trung vào cơ thể người bị mình thôi miên thì hai người có thể giao lưu trong mộng.

Quá trình giao lưu trong mộng, đơn thuần chỉ là sự kết nối tâm hồn của ý thức và suy nghĩ. Vì vậy kể cả không có bất kì chướng ngại gì với mèo, hần cũng có thể khiến cho mèo biết được bất kỳ suy nghĩ nào của bản thân mình, đồng thời hần cũng biết được tất cả nhận thức của mèo.

Loại năng lực vô cùng thần kỳ này, liên kết với tâm hồn động vật, dạy động vật tập luyện, thậm chí dạy động vật những tri thức của loài người có thể biến chúng trở thành giống như con người vậy.

Đầu tiên hần dạy Đại Hắc dự trữ thực phẩm, mở mang trí tuệ

Bởi vì Đại Hắc cường tráng nhất, có trí tuệ nhất, từng tiếp xúc với Đại mộng tâm kinh.

Hần tin rằng, Đại hắc có thể cùng với “Điểm hóa” của mình sẽ có một ngày nào đó trở nên thông minh như con người vậy.

Đương nhiên, tu hành mình tưởng thủy tinh còn có “ Hoa điện bà vương” và năm chú mèo con là “Đại manh”, “Nhị manh”, “Tam manh”, “Tứ manh” và “Ngũ manh”.

Những con mèo lưu lạc khác thì còn nhiều lắm, Giang Ly cũng không có cách nào dạy bảo đến nơi đến chốn được, song có bảy chú mèo này làm lãnh đạo thì những chú mèo lưu lạc khác cũng không đến mức bị ức hiếp.

Nhất là Đại hắc hiện giờ nghiễm nhiên trở thành vua của đám mèo lưu lạc này. Ngày nào Giang Ly cũng tâm bổ cho nó được phẩm dinh dưỡng, chuyên tâm dạy dỗ nó tu luyện. Với thân thể cường tráng của nó, kể cả một người trưởng thành có sinh mệnh lực đạt tới 0.8 cũng chưa chắc đã là đối thủ của nó.

Một hôm, Giang Ly tận mắt nhìn thấy một mình Đại hắc đánh đuổi một đám chó hoang, giúp đám mèo không bị thương.

Xem ra Đại hắc cũng đã dần phục hồi được vết thương thai tức rồi, không thể chết sớm được.

- Đại hắc, mày phải bảo vệ cho bọn chúng, vì vậy phải chăm chỉ luyện tập cho tốt, biết chưa hả? Giang Ly lại một lần nữa kết nối với nó trong mộng, dạy cho nó những kiến thức về lĩnh vực tu hành. Hần như một thầy giáo tiểu học vậy, cứ giảng giải từng tiết từng tiết giúp Đại hắc hoàn toàn hiểu được nội dung mà hần nói.

Đại hắc không ngừng tiếp thu kiến thức, học tập cách tu luyện của con người và ngày càng thông minh, cơ thể ngày một cường tráng thêm.

Đồng thời tu hành của Giang Ly cũng ngày một tiến bộ, ngày nào cũng khổ luyện, Tâm linh đại đế ẩn thay đổi liên tục, khả năng thôi miên cũng ngày càng lợi hại thêm. Hơn nữa sự liên kết của môn thủ ấn và võ thuật này làm cho các môn võ thuật, phương pháp tấn công của hần cũng có được những tiến bộ rất lớn.

Trường học, trong phòng đấu vật.

Giang Ly lại một lần nữa đối mặt với hệ thống đại sư võ học.

Top 10 cao thủ của trường phải được bồi dưỡng trọng điểm, mỗi tuần hệ thống đại sư võ học có thể mở 30 phút miễn phí cho bọn họ. 30 phút đấu với hệ thống đại sư võ học, lợi ích thu được từ ưu đãi đặc biệt này không cần nói cũng biết.

Ông lão đuôi sam đứng đối diện trước mặt Giang Ly, tuy rằng tu hành đã tăng lên khá nhiều nhưng Giang Ly vẫn cảm thấy "Võ học đại sư" kia với lực áp đảo và khí thế hãi hùng, nguy nga tựa tòa núi cao, không thể nào bị đánh bại được.

- Tấn công!

Pa! Bàn tay Giang Ly như con dao vẽ ra một đường cong, đâm "Võ học đại sư", không phải là thể hiện Quân thể thứ bạo quyền, cũng không phải là Vô cốt nhu thuật cấp cao hơn hay là Long trào đại cảm nã, mà là thủ pháp trong “tâm linh đại đế ấn”, giống như là gió gào thét phá tan bầu trời.

Thủ ấn này rất huyền diệu, uy lực vô cùng lớn, lúc tốc độ tay không nhanh giống như là biểu diễn xiếc vậy. Ngón tay nhảy múa, nhưng sau khi tốc độ tay đạt đến một mức độ nhất định thì cả cơ thể bắt đầu vận động, lực sát hại và khả năng thôi miên thật sự không thể tin nổi.

- Thái cực! Lâm tước vĩ...

Tay "Võ học đại sư" đuôi sam như mây bay, cơ thể lui về phía sau, dẫn dắt từ trên xuống dưới, hóa giải được năng lực con dao, sau đó tấn công, xuất ra một quyền.

- Giương cung bắn hổ!

Quyền lao ra như mũi tên, cơ thể như cánh cung, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt lao ngay tới ngực khiến người khác khó mà đề phòng. Giang Ly ngưng thần tĩnh khí, đầu óc suy tưởng, tuy duy lóe sáng, khuấy động cơ thể, đột nhiên một tiếng hồng từ khoang mũi phát ra như tiếng sấm nổ tung, tay vung lên cao, rồi giáng xuống thật mạnh!

Một thủ thế trong Tâm linh đại đế ẩn giống như sấm sét giáng xuống kinh liệt, phát lực uy mãnh, cả cơ thể như lời công phần phát uy, khi tốc độ đạt đến cực nhanh, uy lực cực mạnh liên chấn động mặt đất và không khí.

- Xoạch! Nhát này giáng đúng vào quỹ đạo của đại sư võ học, hai quyền đụng vào nhau.

Đại sư võ học nhảy lên phía trước, cánh tay như cây thương, đâm chọc dây dợ.

Toàn thân Giang Ly có cảm giác như bị đánh bay, song ngay sau đó hấn lại lắc lư cơ thể, cánh tay loạn chiến, hai tay đánh lung tung, hóa giải tất cả sức mạnh.

So với cuộc thi lần trước, thi lần này kinh nghiệm chiến đấu và thực lực của hấn lại được nâng lên một bậc.

Quý thần xuất hiện!

Võ thuật cấp độ B, quý thần quyền!

Đột nhiên, đại sư võ học lại tấn công lần nữa, thi triển võ thuật cấp độ B. Thế nhưng lần này, Giang Ly lại vẫn có thể ứng phó được, cơ thể hấn không ngừng nhảy lên, bước chân như hoa, bước nào cũng sinh liên, hai tay xông lên phía trước, không ngờ lại có thể tuôn trào hương vị kim liên.

Đây cũng là một thủ pháp trong Tâm linh đại đế ẩn.

Cứ như vậy, cuối cùng phải mất tới mười phút, Giang Ly mới bị hệ thống đại sư võ học đánh bay.

Trong vòng 30 phút, hấn bị đánh bay tổng cộng ba lần.

Cảm nhận thấy kinh nghiệm võ thuật được nâng lên không ít. Đáng tiếc một tuần chỉ có 30 phút như vậy, nếu như mỗi ngày đều có thể luyện tập vài tiếng đồng hồ, hấn nhất định sẽ tu luyện Tâm linh đại đế ẩn đến một trình độ uyên thâm hơn nữa.

Leng keng!

Sau khi tập luyện, hấn mua một ống được phẩm dinh dưỡng, đột nhiên vọng lại một âm thanh một con chip: - Tài khoản của quý khách không đủ 1000 tinh nguyên, không thể tiến hành giao dịch.

- Hừm?

Giang Ly thần người ra, không thể ngờ mình lại nhanh hết tiền như vậy.

Cũng đúng thôi, sau khi gặp Vương Đạo Vinh, trong mấy ngày liền hấn đều tu luyện điên cuồng, số tiền tích lũy được đều đem hết ra mua các loại thuốc bổ, lại còn phải bồi dưỡng cho đám mèo kia cùng cô em gái, bất giác đã tiêu hết số tiền cướp được từ vụ thôi miên tại "thành Khư Hoa", số tiền Trịnh Văn Băng bồi thường cũng không còn một đồng nào.

Thật không có cách nào khác cả, muốn đào tạo ra một cao thủ thật sự phải tiêu quá nhiều tiền. Cao thủ tầm cỡ như Âu Dương Tinh từ nhỏ tới lớn e rằng đã phải tiêu tốn hàng triệu tinh nguyên, đó còn chưa kể có được thiên phú cao nữa.

Giang Ly từ đầu tới cuối cũng đã phải tiêu tốn mất mấy trăm nghìn tinh nguyên, có thể đào tạo đến trình độ như hiện tại đã là khá tốt rồi.

- Xem ra, lại phải đến chợ đen thành Khư Hoa tổng tiền một chuyến nữa rồi. Tâm linh hiện giờ của mình đã tu hành đến bậc cao, thuật thôi miên cũng ngày càng thêm lợi hại chẳng thua kém Thôi miên sư sơ cấp, kiếm tiền cũng có phần dễ dàng hơn. Nếu như có thể liên hệ với những ông trùm trong chợ đen kia thì thật là tốt biết mấy...

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Hành Hiệp Trượng Nghĩa

Hai tay gõ máy, mười đầu ngón tay như nhảy múa trên bàn phím ảo để tìm kiếm một vài thông tin về thành Khur Hoa. Trong xã hội hiện đại, tất cả thông tin đều có thể tìm kiếm thông qua mạng.

Hắn muốn tính toán trước khi hành động, trước tiên phải tìm kiếm trên mạng xem thế lực xã hội đen nào ở thành Khur Hoa có nhiều cửa, lại hùng mạnh hoặc là tội ác chồng chất.

Quả nhiên vừa mới tìm kiếm một lát, một danh sách các thế lực tội ác ở thành Khur Hoa đã xuất hiện.

Vô số cư dân mạng cùng công kích, có người kẻ khổ, còn có cả người bị hại đã phải đổ máu và nước mắt.

Một vài người đến thành Khur Hoa bị cướp đoạt, bị đánh đập, thậm chí có người còn bị nhốt lại cắt lấy các cơ quan trên cơ thể đem đi bán, có nhiều cô gái đến thành Khur Hoa bị cưỡng hiếp, bị ép bán dâm...

Thế lực xã hội đen thành Khur Hoa quả thực tội lỗi chất chồng.

Một vài trùm xã hội đen lớn, Giang Ly không dám động đến bởi vì cậu không phải đối thủ của chúng.

Đương nhiên giới xã hội đen lớn cũng đang dần chính quy hóa, như tập đoàn An Toàn. Tiếng xấu là trong một vài bang hội cỡ nhỏ và trung bình, ngoài ra còn có trong có tích lũy nguyên thủy rất tàn khốc.

- Tốt rồi, mình sẽ tập trung vào bang hội này! Sáp huyết Minh.

Giang Ly tìm kiếm ở trên mạng phát hiện thấy bang hội khiến người ta phẫn uất nhất chính là bang hội với cái tên “Sáp huyết Minh”, bang hội này không lớn cũng không bé, nhưng thành viên trong bang hội người nào người nấy đều rất hung ác tàn nhẫn, thậm chí còn giết người không ghê tay.

Hơn nữa Sáp huyết Minh buôn bán các bộ phận trên cơ thể người, là nơi bán dâm, chuyên cướp đoạt của những người từ nơi khác đến. Các bang hội khác sau khi cướp đoạt tài sản của người từ nơi khác đến không có giết hại, còn bang hội này lại thẳng tay giết chết, thi thể bán tiêu bản, các cơ quan đem bán cho bệnh viện ở chợ đen, thậm chí còn có kẻ đưa thẳng người xuống bệnh viện ngâm để làm thí nghiệm trên cơ thể sống.

Giang Ly nhìn thấy những tin tức này trên mạng, tinh thần phẫn nộ, nóng lòng muốn một mình đến tiêu diệt “Sáp huyết minh”.

Loại tổ chức gian tà này không đáng tồn tại trên trái đất làm nhơ bản văn minh nhân loại.

Thành Khur Hoa vốn hỗn loạn như vậy, đáng lẽ không nên có người từ nơi khác đến, song bởi vì nơi đây là chợ đen, rất nhiều tập đoàn cử người đến đây giao dịch, hơn nữa còn có rất nhiều người từ nơi khác đến đây lên lút mua thuốc cấm sau đó đem đến các chợ buôn lậu khác để bán, làm ra những hành vi phạm pháp. Ngoài ra, ở đây còn có những hoạt động mua vui mà pháp luật không cho phép như đánh bạc, mua bán dâm, thu hút rất nhiều bậc đại gia đến nơi này. Người đi kẻ lại tạo nên cảnh tấp nập dật dờ của thành phố.

Đây là một thành phố dị thường, chợ đen tạo nên cảnh phồn vinh giả tạo. Mỗi một năm có biết bao người từ nơi khác đến đây bị sát hại, song vẫn có rất nhiều người đổ xô về nơi này.

Chính phủ rất khó để dẹp nơi này. Thứ nhất, nơi này có bức xạ hạt nhân, thứ hai ở đây có tập đoàn quyền lợi của nội bộ quân đội của chính phủ, nếu như dẹp đi thì không biết sẽ dính dáng đến bao nhiêu thế lực, dần dà sẽ trở thành khối u ác tính của thành phố.

Chỉ có thể khoanh vùng khu này lại mà thôi. Hễ bất cứ ai muốn ra khỏi thành đều phải kiểm tra nghiêm ngặt, hơn nữa còn không được can thiệp đến những việc xảy ra trong thành.

- Tốt rồi, chính Sáp huyết Minh! Giang Ly đọc lướt qua thông tin trên mạng, nhìn tội ác chất chồng của bang hội này mà trong lòng sục sôi ý muốn thay trời hành đạo.

Có điều, Sáp huyết Minh có vũ khí, có đủ các loại súng ống, thậm chí còn có súng đạn thực thể cổ xưa.

Cảnh sát thời này đã tiêu hủy loại súng đạn thực thể cổ xưa này, đổi dùng súng quang làm tê mạch để giảm thiểu thương vong. Bởi lẽ lực sát thương của loại súng đạn thực thể cổ xưa này quá lớn, chỉ một phát súng có thể bắn nát sọ.

Nhưng rất nhiều băng nhóm ở chợ đen thành Khur Hoa đều dùng loại súng này.

Vì thế Giang Ly phải hết sức cẩn thận.

Có điều hắn đã trải qua gột rửa chiến đấu sinh tử với các võ sỹ ngoài hành tinh, biết rằng tu hành hay lĩnh hội tâm linh nhất định phải trải nghiệm trong thời khắc sinh tử, mọi môn võ học đều phải trải qua thực chiến.

Hắn đến thành Khur Hoa tiêu diệt bang hội xã hội đen, đầu tiên là trừ hại cho dân, thứ hai là tăng thêm kinh nghiệm thực chiến, thứ ba là nhanh chóng kiếm ra tiền.

Đêm tối.

Hắn ngồi trên một chuyến tàu siêu tốc lơ lửng trên không trung, sau một tiếng đã đến “thành Khur hoa”, vẫn cảnh tượng hỗn loạn như trước, trong bến xe khắp nơi đều là rác, có người hò hét trong góc tối, còn có cả ăn mày nữa.

Những kẻ ăn mày này đa số đều bị người khác đánh gãy chân, trở nên thảm thương vô cùng, tìm cách tranh thủ lòng thương của người khác với hy vọng họ sẽ bố thí cho mình.

Giang Ly lại không hề để ý, cứ thể hòa vào biển người mênh mông bởi vì đằng sau đám ăn mày kia có sự khống chế của các bang hội xã hội đen.

Chuyện bất bình trong thiên hạ quá nhiều, chỉ có thể giải quyết từng việc một, không thể gặp ai đều có thể giúp người đó được.

Trước tiên phải xử lý tội ác chồng chất của “Sáp huyết minh” rồi tính tiếp.

Giang Ly khoác trên mình bộ quần áo đen, đeo mặt nạ, lượn qua lượn lại trên các con ngõ nhỏ. Lần này hắn gặp vài tên côn đồ, chẳng buồn giằng co với chúng mà thẳng tay đánh cho chúng ngất xỉu.

Mấy tên côn đồ đó cũng chẳng mỡ màng gì, có tên thậm chí còn bữa no bữa đói, một tình nguyện gửi ngân hàng cũng không có.

- Phía trước chính là trụ sở Sáp Huyết Minh...

Theo bản đồ và tấm thiệp trên mạng, Giang Ly nhanh chóng tìm được trụ sở của Sáp Huyết Minh trong thành Khur Hoa.

Lần này hắn không chém giết bữa bãi trong Sáp huyết minh, mà muốn bắt giặc thì phải bắt vua trước, vì thế hắn sẽ bắt ông trùm Sáp Huyết Minh, thời miên y để y chuyển khoản.

Tài khoản của ông trùm Sáp Huyết Minh có lẽ không chỉ có mấy triệu thôi đâu?

Trụ sở Sáp Huyết Minh là một tòa cao ốc cao lớn, song không đồ sộ như tòa An Toàn mà nhỏ hơn rất nhiều. Tuy nhiên cảnh tượng hội viên ra vào tấp nập, rõ ràng là rất bận rộn.

Giang Ly đứng ở một góc bên ngoài mà trông chừng.

Chỉ trong chốc lát, ba hội viên trong bang hội từ bên đó đi qua, vội vội vàng vàng, có vẻ như phải đi làm việc gì đó.

Đều là những đấng nam nhi cường tráng, phần hông phình ra, có súng ống, hơn nữa còn là loại đạn thực thể có thể lấy mạng người như chơi. Máy người bọn họ ai nấy đều sát khí đầm đìa, rõ ràng là chẳng phải làm chuyện tốt đẹp gì.

- A Quý, A Quảng hai người phải chú ý đấy! Lần này ba chúng ta hành động độc lập, chặn giết một người đi ra từ tập đoàn An Toàn. Bang hội nhận được thông tin, tên này vừa mua thứ được phẩm trị giá mấy trăm ngàn. Lần này mà làm gọn gàng thì chúng ta có thể được chia không ít phần trăm đâu.

- Anh Bru, nếu như lần này chúng ta chặn giết thành công thì tiền thưởng của anh có thể mua được một chiếc ô tô bay để đi đấy. Tên gọi là A Quý kia cười rộ lên.

- Chỉ có công dân một sao bên ngoài mới có thể mua được xe, song ở trong thành Khur Hoa này chúng ta muốn làm gì thì làm, ha ha... đến lúc đấy giết người cướp của càng trở nên dễ dàng hơn. Hiện giờ chúng ta vẫn phải dựa vào hai chân để chạy, chứ có xe bay rồi có thể vèo một cái là bay đi. Anh Bru với cơ thể vạm vỡ nhất bỗng bật cười ha ha.

Ba người lao nhanh về phía xa.

Giang Ly âm thầm đuôi theo, khi đã ra khỏi địa bàn của Sáp Huyết Minh, đầu tiên hắn núp vào trong góc, đợi ba tên đi qua mới bất thành linh xuất hiện:

- Ba người anh em.

- Kẻ nào đó!

Ba người cảnh giác cao độ, đưa mắt nhìn sang.

Tay đã đưa về vị trí hông.

- Đứng đứng đứng... Giang Ly xua tay liên tục: - Ta chỉ là đến đưa tiền cho các vị mà thôi..

- Đưa tiền sao? Ba người bọn họ đẩy về nghi hoặc, rút súng ra, song khi nhìn vào tay của Giang Ly thì mắt mũi lại trở nên mơ mơ màng màng.

Phù phù!

Hai tên A Quý và A Quảng ngã xuống trước, Bru ca thì gãy dựa một lúc rồi sau đó từ từ lắc lư, cuối cùng cũng ngã nhoài trên mặt đất.

- Nguy hiểm thật, xem ra thời miên không phải dễ dàng gì.. Giang Ly lắc lắc đầu, hần bắt buộc phải dùng tay thôi miên, chứ vẫn chưa có khả năng thôi miên đối phương bằng mắt.

Nếu vừa rồi, tốc độ thôi miên chậm một chút thì đối phương đã nổ súng rồi, vậy thì sẽ vô cùng nguy hiểm.

Một thôi miên sư tài giỏi, không chỉ tay, ánh mắt mà cả âm thanh cũng có thể thôi miên. Nếu như ban nãy là một Thôi miên sư bậc trung ẩn nấp trong bóng tối, hát một điệu hát dân gian thì ba tên kia chưa kịp nhìn thấy người đầu đã bị thôi miên rồi.

Giang Ly vẫn chưa thành thạo thuật thôi miên, thủ pháp thôi miên của hần vẫn dựa vào thủ thế của “ Tâm linh đại đế ấn” là chính. Nếu tách khỏi thủ thế, thì các thủ pháp thôi miên khác dù cũng có một phần hiệu quả song cũng không thể đạt đến đỉnh cao.

Tu rằng tâm linh của hần đã tu hành đến giai đoạn ba của ngũ say, song về phương diện thôi miên thì vẫn cần phải nỗ lực học tập và thực nghiệm thêm. Lần thôi miên này cũng là một kinh nghiệm quý báu.

- Đứng dậy!

Nếu đã thôi miên được đối phương, vậy thì bước tiếp theo thật quá đơn giản rồi.

Giang Ly tập trung tinh thần, bắt đầu mê hoặc, ba cái xác không hồn như nhôm dậy:

- Ném súng qua đây.

- Vâng!

Ba tên cùng ném súng qua bên Giang Ly, Giang Ly cũng khá thông thạo súng ống bởi vì ngay từ thời tiểu học đã bắt đầu huấn luyện quân sự, huấn luyện quân sự nhất định phải được huấn luyện súng ống.

- Trong tài khoản của ngươi có bao nhiêu tiền chuyển hết sang cho ta. Giang Ly trực tiếp ra lệnh. Ban đầu hần vẫn phải dẫn dắt rất nhiều, còn hiện tại thuật thôi miên đã lợi hại hơn nhiều rồi, không cần phải dùng những kĩ xảo như vậy nữa.

- Cộng tất cả tiền tích góp của ba người chúng ta lại được 380000 tính nguyên, sắp mua xe được rồi. Tên Bưu ca giãy rụa đau đớn.

- Ta chính là người bán xe đây, các người đưa tiền cho ta, ta sẽ đem xe cho các người. Giang Ly tiếp lời, buôn nhanh bán lẹ, nắm chắc các dao động sinh mạng:

- Ngươi xem này, chiếc ô tô bay trước mặt ngươi trị giá hơn 550000 tính nguyên, ta bán cho ngươi với giá 380000, vậy là lời cho ngươi rồi, còn không mau chuyển khoản đi.

- Được được... Bưu ca vội vã nói, cầm con chip của mình lên bắt đầu chuyển khoản.

Leng keng, 380000 được chuyển vào tài khoản.

Giang Ly vui vẻ song không hề lơ là, trái lại hai mắt tập trung toàn bộ tinh lực chăm chú nhìn vào Bưu ca:

- Lão đại Huyết Cừu của các ngươi đang ở đâu?

Lão đại Sáp Huyết Minh tên là Huyết Cừu vô cùng tàn nhẫn, thực lực cũng rất mạnh, nghe đồn sinh mệnh lực đã đạt tới 1 từ rất lâu rồi, thông thạo súng ống, nếu không thì cũng không thể giết cả một bang hội trong thành Khur Hoa.

Cũng may là “Huyết Cừu” này không phải là thôi miên sư, giả ta không tài nào học được thuật thôi miên.

Đối với hạng người này, Giang Ly cảm thấy rất có tính khiêu chiến.

Sau khi huấn luyện quân sự, cơ thể hần ta có sự thay đổi lớn, kì vọng nhân đấu trí so đũa khí với kẻ mạnh.

Điểm mấu chốt là ba tên tay sai của gã đã tích góp được 380000 tính nguyên, vậy thì với cương vị là đại ca như gã, trong nhiều năm liền không biết đã tích góp được bao nhiêu rồi. Chắc chắn phải khoảng tầm gấp mười, hai mươi lần ý chứ.

Mỗi lần thu được vài triệu, Giang Ly chẳng mấy mà trở thành nhà giàu mới nổi. Sức mê hoặc này hần không thể cưỡng lại được.

Huống chi, diệt trừ Sáp Huyết Minh có thể thay bao nhiêu người bị hại báo thù.

- Đại ca của chúng ta đang ở bên trong trụ sở... Bưu ca vẫn không ý thức mà nói ra tất cả những gì mình biết:

- Bên cạnh anh ta có rất nhiều huynh đệ, rất khó tiếp cận.

- Thì ra là như vậy...

Giang Ly nhủ mầy, quả nhiên giống hệt như những gì cậu phỏng đoán, đại ca Sáp Huyết Minh đầu có dễ đối phó, thường ngày vẫn có rất nhiều người bên cạnh.

Nếu như Giang Ly cứ thế xông vào thôi miên tất cả, vậy thì quá ấu trĩ rồi. Hắn cũng không phải là Thôi miên sư siêu cấp trong truyền thuyết hay là Tâm linh đại sư gì cả. Nếu như kẻ mạnh như bọn chúng mà tấn công thì chỉ có một kết cục duy nhất là bị đánh cho tan xương nát thịt.

- Huyết Cừu thường ngày có lúc hoạt động đơn lẻ nào không? Một mình hắn đi ra ngoài chẳng hạn?

Giang Ly hỏi.

- Để tôi nghĩ xem đã.... Bưu ca trầm ngâm một lát; - À, đúng rồi, đại ca của chúng ta có một tình nhân không phải ở trong thành Khư Hoa mà là ở thành Tinh Hoa. Cô tình nhân đó thay đại ca quản lý việc kinh doanh bên thành Tinh Hoa, lén lút vận chuyển thuốc cấm cho những đại gia ở thành Tinh Hoa. Cứ cách một tuần là đại ca lại lén đi gặp tình nhân...

- Cách một tuần lại đến thành Tinh Hoa một chuyến sao? Giang Ly đã nảy ra kế sách trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Ăn Nấu Tu Luyện

Hắn xóa tan ý định đối phó với tên đại ca Huyết Cừu này tại thành Tinh Hoa.

Thành Tinh Hoa là thành phố mà pháp chế và nếp sống văn minh phát triển cao độ, bất kể một hành động phạm pháp nào đều bị cấm, thậm chí trên các chuyến tàu qua lại thành Tinh Hoa đều không được mang theo bất kì loại súng ống nào. Dưới sự kiểm tra gắt gao của các cơ quan, ngay cả thuốc cấm cũng không thể che giấu được.

Thế nên Giang Ly có mua bất kì loại thuốc cấm nào đều phải dùng ngay tại thành Khư Hoa.

- Đại ca của các người có bao nhiêu tài sản?

Giang Ly tiếp tục hỏi.

- Cái này thì bọn ta cũng không biết. Tài sản cá nhân của đại ca là chuyện bí mật, làm sao có thể tiết lộ cho mấy tên tay sai như bọn ta biết chứ? Song ước tính cũng có khoảng chừng vài triệu.

A Bưu mơ màng trả lời, thêm thường ao ước. Trong tiềm thức y rất mong muốn có được số tiền này.

- Thông thường thì hắn đi gặp tình nhân vào thời gian nào?

- Cuối tuần, vào buổi tối. Còn hành động cụ thể thì bọn ta cũng không rõ lắm, những hành động đơn lẻ của đại ca ở bên ngoài là một bí mật lớn...

Giang Ly hỏi hết mọi nhẽ, tinh thần mới hưng phấn mạnh mẽ, tế bào não linh hoạt, hai mắt phát ra ánh sáng huyền hồ: - Ngủ đi, ngủ một giấc thật ngon, sau khi tỉnh dậy các người sẽ quên hết tất cả mọi chuyện.

- Vâng, ngủ nào, ngủ nào, buồn ngủ quá... A Bưu ngủ chìm vào giấc ngủ rồi ngã nhoài xuống giường, không biết trời đất là gì.

Giang Ly cảm cả súng theo, sắp xếp nơi này cẩn thận rồi mới rời đi. Nếu như không có chuyện gì bất ngờ xảy ra thì ba tên này ngày mai mới tỉnh, còn việc sau khi tỉnh dậy sẽ làm như thế nào hắn cũng không màng nghĩ đến, thực ra thì hắn cũng đâu có tự tay giết người.

Tuy rằng cả ba người đứng là vết xấu nơi nơi, tội ác chất chồng, song Giang Ly không muốn tự tay giải quyết bọn chúng, dù sao thì lần này bọn họ cũng không hoàn thành nhiệm vụ, bang hội nhất định sẽ nghiêm khắc trừng phạt bọn họ, kết cục cũng chẳng tốt đẹp gì.

Răng rắc!

Trong một con hẻm nhỏ, Giang Ly ngắm nghía khẩu súng trong tay.

Một khẩu súng được chế tạo từ hợp kim chắc chắn hơn nhiều so với Von-fram hay thép, không biến hình, đạn nhỏ, song sức nổ rất lớn, tầm bắn xa. Tầm bắn xa hiệu quả là 1000- 2000 mét. Trong thời kì quốc gia cách đây hai trăm năm, tầm bắn hiệu quả của súng lục không quá 100 mét.

Giang Ly kiểm tra đạn, phát hiện một viên đạn kim loại to bằng hạt đỗ xanh.

Tăng cường sức mạnh, đẩy nhanh tốc độ, trong viên đạn hợp kim to bằng hạt đậu xanh ẩn chứa kỹ thuật năng lượng hạt nhân, sau khi rời khỏi cây súng

bắt đầu nổ, bắn nhanh kịch liệt, như vậy sẽ khiến cho cây súng không bị giật.

Một khi đã bắn trúng người, viên đạn kim loại có thể nổ tung, khiến cho cơ thể người nổ tan tành, lực sát thương rất mạnh.

Đây là súng bị cấm sản xuất, chỉ có ở chợ đen mới có thể làm ra được.

Không thể ngờ Giang Ly trong chốc lát mà lấy được ba cây súng, giá trị ít nhất cũng phải đến 30000 tinh nguyên, hơn nữa đạn cũng rất đắt, mỗi viên đáng giá hơn mười tinh nguyên.

Tuy nhiên đây chẳng qua chỉ là súng hạng xoàng mà thôi, có cây tầm bắn còn xa hơn nữa, có thể đạt tới hàng mười nghìn mét, mà sau khi đạn bắn ra có thể tự động lần theo dấu vết, viên nhỏ còn có gắn con chip điện tử.

Có điều giá cả loại đạn này đắt hơn một chút, mỗi viên phải đến hơn nghìn tinh nguyên, chỉ có quân đội khi chiến đấu ở hành tinh khác mới dùng đến.

- Xem ra tạm thời không thể trở về thành Tinh Hoa được. Giang Ly dù thích thú ba cây súng đến độ không nỡ buông tay, song cũng hiểu rằng không thể nào đem về được, chỉ cần đem lên tàu thôi là đã bị bắt rồi.

- Trước mắt cứ ở lại thành Khư Hoa ba ngày đã, dù sao thì ngày mai cũng là cuối tuần, nếu không có sự cố gì thì tên Huyết Cừu đó sẽ đi gặp tình nhân! Trong lòng Giang Ly rạo rực: - Tên Huyết Cừu này chắc sẽ đem theo không ít tiền trên người, theo thông tin lý lịch trên mạng thì thực lực tên này rất mạnh, tuy không phải là thôi miên sư, nhưng tinh thần tu vi phải ngang với mình, giải đoạn ba Ngũ say, thần lực mộng du. Tuy nhiên nếu tiêu trừ tên này có thể giúp bao nhiêu gia đình bị hại báo thù? Có thể thu được bao nhiêu tiền thưởng?

Gia đình Triệu Văn Băng kia vốn được mệnh danh là tỷ phú, song trên thực tế tiền mặt không nổi vài triệu. Chỉ cần Giang Ly làm vụ này, đoạt được tài sản của Huyết Cừu thì có thể vượt qua cả gia đình y, đến lúc đó đùa giỡn với y dễ như trở bàn tay!

Điều lo lắng duy nhất là thực lực của Huyết Cừu rất mạnh, không tài nào mà thôi miên gã ta được.

Làm như vậy chẳng khác nào bứt dây động rừng.

Tuy nhiên, gần đây Giang Ly minh tường Não vũ trụ, thuật thôi miên tiến bộ rất nhiều, có thể thôi miên được người có cùng cấp tâm linh.

- Vừa hay mình vừa mới cướp được 380000 tinh nguyên, có thể mua được Nguyệt hoa chi tinh, khi nào thực lực và trạng thái tinh thần đạt đến đỉnh cao thì tính tiếp. Giang Ly tính toán xong xuôi liền đến trụ sở tập đoàn An Toàn.

- Người anh em, lại tới mua protein siêu cấp hả?

Cao Nhẫn vẫn nhận ra “Giang Hòa” này.

- Lần này không mua protein siêu cấp mà mua Nguyệt linh chi tinh, bao nhiêu tiền một bình vậy? Giang Ly lôi con chip điện tử ra quẹt thẻ.

- Nếu như mua với số lượng lớn thì giá là 150000 một bình, còn nếu chỉ mua lẻ thì là 180000 một bình. Song người anh em đã từng làm ăn với chúng ta, vậy ta sẽ bán cho cậu với giá 170000.

- Vậy cho tôi hai bình.

Giang Ly không đắn đo gì cả, cứ thế tiêu tiền.

Hai bình “Nguyệt linh chi tinh” đến tay, hắn liền quay lưng rời đi.

Cao Nhẫn vội vàng nói: - Người anh em, đợi đã. Chuyện lần trước ta nói với cậu về việc công ty đang tuyển dụng thôi miên sư đó, người anh em có hứng thú làm không?

- Vậy tiền lương sẽ tính thế nào? Tôi không có giấy chứng nhận Thôi miên sư. Giang Ly dừng chân.

- Chuyện đó không thành vấn đề, có bằng chứng nhận lại bị chính phủ giám sát ấy chứ. Cao Nhẫn cười ồ lên: - Thực ra rất nhiều thôi miên sư trình độ sơ cấp đều không thi lấy giấy chứng nhận, như vậy lại thuận tiện trong quá trình hoạt động, những cao thủ như vậy trong thành Khư Hoa này không phải là ít. Còn về tiền lương, nếu như cậu có thể thôi miên được ta thì tiền lương ít nhất là 100000, còn có thể được bồi dưỡng trọng điểm của công ty, thậm chí còn mời cả Thôi miên sư trung cấp truyền dạy cho những kỹ xảo thôi miên nữa.

- Thôi miên sư trung cấp huấn luyện ư?

Giang Ly nghe được điều này có phần lay động.

Kỹ xảo thôi miên của hắn ta hiện giờ đơn thuần chỉ là tự học mà thôi, vì vậy thực hiện không nhanh. Nếu như không nhờ có thủ pháp kỳ diệu của “Tâm linh đại đế ẩn” thì không thể dẫn thân vào thành Khư Hoa.

Nếu có thôi miên sư trung cấp chỉ bảo, hắn ta tin rằng bản thân mình có thể tiến bộ vượt bậc.

Tuy nhiên, gia nhập vào tập đoàn An Toàn cũng chẳng phải là một chuyện tốt đẹp gì, chỗ nào cũng bị khống chế.

- Về chuyện này, tôi sẽ cân nhắc cẩn thận, lần sau sẽ liên hệ lại với ông. Đắn đo một hồi, Giang Ly lại từ chối Cao Nhấn một lần nữa.
- Thật sự đáng tiếc, tuy nhiên tôi tôn trọng lựa chọn của Giang tiên sinh đây.

Giang Ly vội vã đi ra ngoài, vừa mới bước ra khỏi trụ sở tập đoàn An Toàn, hần liền cảm thấy dường như có rất nhiều người đang nhìn chăm chăm vào mình, rõ ràng là đang theo dõi. Bọn họ đương nhiên không phải là người của tập đoàn An Toàn, mà là người của bang hội bên ngoài muốn tranh giành lẫn nhau. Người đến mua hàng ở tập đoàn An Toàn, hễ cứ đi ra từ tập đoàn An Toàn là bị nhìn chăm chăm.

- Thật là một thành phố hỗn loạn

Giang Ly lắc đầu, rồi nhanh chóng lao vào một con hẻm nhỏ.

Hần cũng cảm thấy phía sau có rất nhiều người đang đi theo.

Bằng

Hần nhanh tay rút súng ra, bắn thẳng lên trời, bắn trúng vào bức tường phía xa.

Trên vách tường ngay lập tức nổ thành một lỗ thủng to.

- Không ổn rồi, đối phương có súng!
- Viên đạn hạt nhân kim loại cỡ nhỏ nhưng lực sát thương vô cùng lớn.
- Mau chuồn thôi, hần là một kẻ hung hãn đấy...

Một vài thành viên bang hội rối hết cả lên, Giang Ly đột nhiên bùng nổ, thân thể lao thần tốc, với tốc độ hiện giờ của hần ta có thể nói là nhanh như vượn vậy. Hần lượn qua lại không ngừng qua các con phố to nhỏ, chẳng mấy chốc đã thoát khỏi tầm theo dõi của mấy tên lưu manh.

Giác quan thứ sáu của hần cho biết không có ai theo dõi cả. Giang Ly ẩn nấp trong một tòa nhà bỏ hoang vắng vẻ trong ngõ sâu, kiểm tra hai bình Nguyệt linh chi tinh xem thật hay giả, sau đó mới bắt đầu dùng.

Lần này, hần ta một hơi uống hết một bình, ngay tức khắc cảm thấy toàn thân mát lạnh như được ánh trăng bao bọc, tinh thần tỉnh táo chưa từng thấy, Giang Ly nhanh chóng tiến vào ngũ say giai đoạn ba và bắt đầu tu luyện Tâm linh đại để ẩn. Chỉ trong nháy mắt cơ thể nhẹ như nâng, hai tay đan ấn tạo sắc thái huyền ảo, các lỗ chân lông tỏa ra một làn sương trắng. Rõ ràng cả thể năng và tư duy minh tường đều đạt đến cực đỉnh.

Nửa giờ sau, hần bỗng tỉnh dậy từ cảnh giới “Túy quyền”, nắm chặt tay lại chỉ cảm thấy sức mạnh sinh ra từ tâm, chỉ hơi suy nghĩ một chút thôi là toàn thân đều căng tràn sức mạnh.

Hần cảm thấy thể năng tăng lên không ít, các tế bào não lại linh hoạt thêm một chút.

- Quả nhiên là đồ tốt, Nguyệt linh chi tinh đúng là tốt hơn protein siêu cấp nhiều. Giang Ly nhìn bình còn lại, trong lòng thầm thán phục kỹ thuật của con người quá tiên tiến, ngay cả tinh hoa nhật nguyệt cũng chế tạo ra được.

Trogn thời gian chữa trị Tuyết Bích Nhi, hần ta chỉ sử dụng từng giọt một, khi trị liệu hoàn thành mới dùng hết có nửa bình. Vậy mà giờ đây hần ta một hơi tu hết cả bình, chỉ vậy cũng đủ hình dung được công hiệu của thứ này. So với protein siêu cấp thì công hiệu phục hồi tế bào não, làm chậm quá trình lão hóa của não bộ của Nguyệt linh chi tinh càng lớn, thậm chí còn có thể dùng để phân tách tế bào khiến hoạt tính càng thêm phần mạnh mẽ.

Chi tiếc là giá cả thật sự quá đắt.

- Đáng tiếc không có tiền nên không thể sử dụng lâu dài. Nếu như trong một năm liền, ngày nào cũng có thể sử dụng một bình thì không biết sinh mệnh lực có thể tăng nhanh đến mức nào nữa?

Hiện giờ hần ta đang ý dâm.oang tường

Trong thành Tinh Hoa này có lẽ không ai có thể sử dụng “Nguyệt linh chi tinh” đều đặn mỗi ngày. Một bình cứ tính giá thấp nhất cũng đã 150000, một năm sẽ phải trả hơn 50 triệu, vậy thì ai dám đầu tư cơ chứ?

Kể cả như Âu Dương Tinh, nhiều lắm cũng chỉ có thể một tháng dùng một bình mà thôi.

Hần ta cũng phải ở trong tòa nhà này để nghỉ ngơi, ẩn náu.

Trong số những tòa nhà bỏ hoang ở thành Khư Hoa này, có cái là dấu tích để lại của hàng trăm năm về trước, song chẳng có ai thuê để buôn bán cả, đành phải bỏ hoang như vậy, có cái thậm chí còn không có quyền tài sản, nên nhiều tên côn đồ mới có thể tùy ý tìm một chỗ để che nắng che mưa. Dĩ nhiên trong những tòa nhà này hoàn toàn không có điện nước, ngay đến nhà vệ sinh cũng không thể sử dụng được nữa.

May mà Giang Ly có kinh nghiệm sinh sống hoang dã, ẩn náu trong bên trong tòa nhà này cũng không có vấn đề gì cả.

Hắn mai phục trong tòa nhà bỏ hoang cách Sáp Huyết Minh không xa lắm, mua một kính viễn vọng ngày đêm quan sát.

Ngày hôm sau, hắn dùng nốt lọ Nguyệt linh chi tinh còn lại, tu một hơi mà sài hết 170000 tinh nguyên, đổi lại là trạng thái tinh thần được nâng cao, tổ chất cơ thể cũng được nâng cao dần, đúng là một khoản đầu tư lớn.

- Không biết sinh mệnh lực đã đạt đến 1,1 hay chưa? Giang Ly lại muốn quay về trường học kiểm tra một phen.

Từ khi hắn trải qua khóa huấn luyện quân sự, trải qua chém giết ấu đả, tâm linh đã tiến bộ khá nhiều, lại điên cuồng tu hành, võ thuật nâng cao, sau khi sử dụng Nguyệt linh chi tinh thì tốc độ tay trong “Tâm linh đại đề án”, và mình tưởng đều có chút nâng cao.

Gần đây, hắn ta còn đầu tư cho cơ thể mình hơn 500000 tinh nguyên

Khoản đầu tư này của hắn không thể sánh với Âu Dương Tinh, song hắn còn tu luyện Đại mộng tâm kinh, không biết có thể đọ được với nhau hay không? Âu Dương Tinh đầu tư cho cơ thể phải đến mấy triệu, hơn hắn ta những mấy lần liền, điều này rõ ràng là không so được. Tính đến hiện giờ hắn mới dùng có hai bình Nguyệt linh chi tinh, còn Âu Dương Tinh kia có thể đã dùng hai chục bình rồi ý chứ.

- Lần này làm một chuyến lớn, lấy được tiền của Huyết Cừu thì mình có thể yên tâm tu luyện, thậm chí có thể bồi dưỡng cho em gái nữa. Giang Ly âm thầm mai phục, giống như một con báo đen mai phục trong đêm tối.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 49: Quỷ Thần Quyền

Ban đêm

Sau khi tu luyện ngủ say, tinh thần và thể năng của hắn lại một lần nữa phục hồi đến đỉnh cao, mắt chăm chú quan sát đại bản doanh của Sáp Huyết Minh thông qua kính viễn vọng, bởi vì hôm nay là cuối tuần.

Quả nhiên hắn nhìn thấy vài chiếc xe ô tô từ dưới bay lên, bay về phía bên xe.

- Chẳng qua chỉ là kẻ dương đông kích tây mà thôi.

Hắn không để ý đến chiếc ô tô bay kia, biết rằng đó chỉ là bày binh bố trận, ông trùm Sáp huyết mình không hề có bên trong. Loại xe này rất dễ bị bắn hạ, chỉ cần có súng bắn tia đường kính lớn là hoàn toàn có thể ngắm bắn đến độ cao 5000 mét trên không trung.

Loại đạn hạt nhân kim loại lần theo dấu vết hình xoắn ốc này nhắm trúng chiếc ô tô bay kia quả thực vô cùng dễ dàng.

Cự li bắn của súng lục hiện giờ còn đạt đến 1000 mét, hướng chỉ là súng bắn tia?

Quả nhiên, đợi thêm một lát, một người đi ra từ trong trụ sở công ty, có vẻ chỉ là một nhân vật bình thường trong Sáp huyết minh, đang đi về hướng bên xe.

Giang Ly ngay lập tức cảm thấy nguy hiểm vô cùng, giống như đối mặt với Huyễn Hồ vậy.

Đây chính là giác quan thứ 6 có được do tu luyện Thai tức.

Dựa vào giác quan thứ 6 vô cùng mãnh liệt, thực dụng này, Giang Ly nhiều lần tránh được nguy hiểm, không hề bị tổn thương gì.

Người khác không hề cảm nhận được rốt cuộc nhân vật bình thường kia nguy hiểm đến mức nào, song Giang Ly chỉ liếc mắt qua đã nhìn ra, người này nhất định là ông trùm của Sáp huyết minh, Huyết Cừu!

Huyết Cừu không hề dẫn theo một người nào cả, tự y cải trang thành một người bình thường song lại rất nguy hiểm. Ngồi xe rất dễ bị người khác bắn hạ, một mình trên đường, gặp phải nguy hiểm tùy cơ ứng biến, rất cơ động linh hoạt.

Người có thể năng tốt, kẻ cả có bị ngắm bắn đi chẳng nữa thì cũng chỉ trong một chốc lát có thể né tránh viên đạn. Hơn nữa với những người tu luyện ngủ say thì việc tập trung tinh thần có lúc có thể cảm nhận được nguy hiểm, ít nhiều gì cũng có giác quan thứ 6.

- Hừm, quả nhiên là một mình ra ngoài.

Giang Ly lập tức xuống dưới tầng, nhắm mục tiêu, lặng lẽ theo dõi. Tại chỗ này vẫn còn cách bên xe một quãng đường khác xa, hoàn toàn có thể xử lý

tên Huyết Cừu này trên đường đi, hơn nữa Huyết Cừu đi ra ngoài trong khi bọn thuộc hạ không hề biết con đường này, rõ ràng là y không có tùy tùng

- Tên Huyết Cừu này cũng quá nhất gan rồi. Hắn nghĩ hành động rầm rộ rất dễ lọt vào bẫy mai phục của kẻ thù, còn tự mình ra ngoài không ai hay thì sẽ không bị nghi ngờ gì cả, đáng tiếc mình đã nhìn ra điều này. Giang Ly cũng bước xuống đường lớn, hẳn chắc chắn rằng Huyết Cừu không có giác quan thứ 6 nhạy bén đến như vậy.

Lặng lẽ theo dõi đối phương, Giang Ly duy trì khoảng cách đồng thời chú ý nhìn xung quanh, tư duy nhạy bén, đầu óc tập trung, âm thầm mình tưởng đại tinh vực của Não vũ trụ và tế bào não kết hợp với nhau, hẳn có thể cảm nhận tinh tế tất cả mọi chuyện xảy ra, không có ai đang nhìn mình cả.

Một mình Huyết Cừu đi vào một hẻm nhỏ ít người lui tới. Đây là con đường đi tắt đến bến xe.

- Chính là chỗ này.

Giang Ly đã phỏng đoán rất nhiều con đường mà Huyết Cừu sẽ đi khi ra ngoài một mình. Quả nhiên lần này đối phương đã theo con đường lý tưởng của mình đi ra ngoài.

Hắn đi vòng qua một hẻm nhỏ khác, đi vào một lối khác và chạm chán Huyết Cừu!

Lúc hắn bước vào con hẻm nhỏ, đổ một bình rượu lên cơ thể, sau đó lão đảo liêu xiêu, giả bộ một gã say rượu.

Vóc dáng Huyết Cừu không cao to, chỉ có 1m80, đối với con người hiện tại mà nói thì cũng chỉ là hạng vừa vừa mà thôi.

Trong xã hội hiện tại, thể hình con người hoàn mỹ, người cao 1m90 thì đâu đâu cũng có.

Nhưng, cơ thể của y vô cùng dũng mãnh, có thể tùy ý đi lại, nhìn thì tưởng rời rạc nhưng thực ra lại có một tiết tấu đặc biệt, giống như chú sư tử mạnh mẽ ngủ say, híp mắt lại, bỗng gặp con mồi lại đột nhiên vùng dậy, gầm rống một tiếng kinh động cả trời đất.

Giang Ly lão đảo đi tới, miệng nói nhảm lảm, khắp người nồng nặc mùi rượu.

- Đừng rời xa ta, chết tiệt! Đừng rời xa ta! Ta phải giết ngươi... Lũ gian phu dâm phụ các ngươi... Giọng nói của hắn trầm xuống, bước chân loạng choạng, bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống mặt đất.

Hơn nữa, hai tay hắn đảo loạn lên, rõ ràng là đã say mềm ra rồi.

Huyết Cừu dừng lại, nhìn chăm chăm “gã say” này.

Y cau mày, đang định né sang một bên thì hai tay loạng quạng của gã say trong giây phút y nhìn chăm chú lại trở nên có nhịp điệu, tốc độ ngón tay tăng thêm vọt lên mấy chục lần, lúc thì thiên hoa loạn trụ (hoa rơi đầy trời), khi thì như liên hoa trán phóng (hoa sen rải rác), khi thì như vũ đả ba tiêu (hạt mưa gày tì bà), khi thì như tâm tâm tương ấn, khi thì xoay vòng...

Tay hắn lắc lư qua lại, đem theo vô số tàn ảnh và thanh âm.

Khi Giang Ly chưa tham gia khóa huấn luyện quân sự, tốc độ tay của Tâm linh đại đế ấn cũng đã rất nhanh nhạy.

Trong quá trình huấn luyện quân sự, hắn đã lĩnh hội được Ngũ say giai đoạn ba, kể cả khi vận động cũng có thể tiến vào Ngũ say, tốc độ tay khi thôi miên ít nhất cũng tăng hơn trước gấp rưỡi.

Trong ngày thứ hai mai phục, hắn đã tiêu hết 340000 tinh nguyên để dùng ‘Nguyệt linh chi tinh’, thể năng đã đạt đến một tầm cao mới.

Vừa rồi, khi ngoặt vào con hẻm nhỏ, hắn giả dạng thành một gã say rượu, thực tế là tâm linh đang tiến vào Ngũ say giai đoạn ba, bên ngoài thì say nhưng tâm không say, thể năng nâng lên một cấp nữa.

Lần này hắn dùng toàn lực thôi miên, không giữ lại sức lực.

Bởi vì thực lực của Huyết Cừu vô cùng mạnh!

Có thể nói là không thua kém gì Âu Dương Tinh.

Hơn nữa, tâm linh cứng cỏi, là ông trùm xã hội đen xuất thân từ chợ đen thành Khư Hoa thì sao có thể yếu ớt được?

Sinh mệnh lực ít nhất cũng phải trên 1, nếu không thì đã không thể phục chúng.

Giang Ly lão đảo, vung vẩy hai tay rồi bỗng nhiên thi triển Tâm linh đại đế ấn, mang theo tàn ảnh và thanh âm khiến cho Huyết Cừu trở nên mê mẩn, tim đập, hít thở, mạch đập rõ ràng giảm một nửa. Đó chính là dấu hiệu cho thấy tinh thần đang bị thôi miên.

Nhưng Huyết Cừu không hề ngã khụy xuống, chỉ là có đôi chút mất tập trung mà thôi.

- Quả là lợi hại!

Giang Ly đã sớm có dự tính từ trước, dù thời miền có không thành công đi nữa, thì hẳn vẫn còn có phương án hai, đó chính là trực tiếp động thủ, tấn công! Đánh cho đối phương té xỉu, hoặc là trọng thương, tinh thần ý chí đương nhiên sẽ không tập trung nổi, thời miền như vậy đơn giản hơn rất nhiều.

Hành hạ thân thể có thể tàn phá tinh thần ghê gớm.

Một người khi thân thể bị trọng thương, ý chí nhất định sẽ không thể rắn rỏi được bằng người khỏe mạnh bình thường được. Đây cũng chính là nguyên lý của việc dùng cực hình để bức cung.

Vù!

Thừa lúc Huyết Cừ đang thần thờ, cậu giậm mạnh chân xuống đất rồi vút lên trời như con rồng không lồ, chỉ phí một cái thì khoảng cách 30 mét cũng chỉ mất 15 giây.

Võ thuật cấp độ C, Long trào đại cầm nã!

Hòa long liệu nhiên.

Khắp nơi đều là ảo ảnh, một đòn công kích, xong chỉ có một trào là thật, Giang Ly tấn công chính diện. Trên thực tế là một chỗ gấp khúc trên cánh tay chộp lấy thóp sau của Huyết Cừ.

Thóp là nơi thập trung nguyên khí thân kinh con người, chỉ cần đánh trúng một nhát là sẽ gây ngất tạm thời dẫn đến thiếu máu lên não, đó cũng là thời điểm thời miền hiệu quả nhất bởi vì tế bào não thiếu đường khí, không thể không chế được tư duy.

- Khốn kiếp, dám đánh lên ta!

Nguy hiểm trước mắt, hai mắt Huyết Cừ sáng lên, cả người tỉnh táo trở lại, ý nghĩ giết người sục sôi, cơ thể dũng mãnh như một cây thương, đầu có giống người bị mê hoặc. Đó chính là ý chí sắt thép được tôi luyện qua vô số lần vào sinh ra tử.

Đùng đoàng!

Y xuất ra một quyền, cơ thể như thổi phình thành một vòng.

Quyền này lơ mờ xuất ra, giống như quỷ thần từ U Minh đi ra, lại là võ thuật cấp B, quỷ thần quyền!

Quỷ thần xuất hiện

Võ thuật cấp D là cách đấu cầm nã, cơ thể vật lộn.

Võ học cấp độ C có liên quan đến hô hấp, nội tạng, gân cốt và nội tức.

Mà võ học cấp độ B lại càng thâm sâu hơn, liên quan đến cả minh tướng.

Ví như Quỷ thần quyền, trong lúc tu luyện từng chiêu một, phải có ý nghĩ minh tướng, tưởng tượng mình trở thành quỷ thần với lực lượng vô tận, đột nhiên bước ra khỏi U Minh!

Con người trong quá trình tu luyện, tinh thần phải nhanh nhạy, tâm ý hợp nhất.

Với môn võ thuật cần phải phối hợp với minh tướng như cấp độ B này, uy lực vô cùng lớn, nhưng tu luyện cũng vô cùng khó, rất dễ dẫn đến thần kinh rối loạn, trong lúc minh tướng có thể bị tẩu hỏa nhập ma, điên cuồng hỗn loạn.

Minh tướng không thể tùy tiện tu luyện được.

Giang Ly minh tướng Náo vũ trụ nếu như không nhờ có sự trợ giúp của thai tức thì đã sớm bỏ mạng rồi. Quỷ thần quyền, Giang Ly đã gặp qua trong hệ thống đại sư võ học. Nó quả thật có thể đánh tan tác người nào chống lại, chỉ một quyền cũng đủ khiến cho bản thân bị đánh bay.

Phịch! Võ thuật cấp độ B Quỷ thần quyền và võ thuật cấp độ C Long trào đại cầm nã va vào nhau, Giang Ly ngay lập tức cảm nhận được cánh tay đau buốt, tựa như bẻ gãy từng khúc xương, lực của đối phương vô cùng mạnh, muôn vạn thử thách, trình độ võ thuật còn trên cả hần.

- Rõ ràng là sinh mệnh lực phải đạt đến 1.1! Hơn nữa, tâm linh tu luyện vô cùng cao, thậm chí đã đạt đến Ngũ say giai đoạn ba giống mình. Trong thời khắc cánh tay Giang Ly bị va chạm, sát ý và lực ép mạnh mẽ của đối phương khiến cậu muốn tháo chạy ngay tức khắc, không hề muốn đối mặt.

Nhưng một ý niệm nhắc nhở hần, lần này là thử thách tâm linh, là trận chiến sinh tử không thể lùi bước, nếu không thì tâm linh ý chí tu hành sẽ thất bại trong gang tấc. Càng khó khăn thì càng phải chiến đấu, không có gì có thể đánh bại được chính mình!

- Giết!

Hần gầm rống lên một tiếng, rồi lại ra tay lần nữa, Vô cốt nhu thuật kết hợp với Long trào đại cầm nã, toàn lực ra tay, năm chiêu: Hắc long hồi đầu, Hòa

long liệu nhiên, Bạch long phun châu, Vân long gió vuốt, Thanh long phun nước... cùng lúc thi triển. Sau đó cơ thể Vô cốt long xà vũ của hắn tung bay theo gió, không ngừng quay tròn, tất cả Giáo cốt hồi toàn sát, Thoát cốt ly huyền thứ, Toái cốt cự thạch phá, đồng loạt ra tay.

Áp dụng vào thực tiễn vô cùng say sưa, niềm tin tràn trề.

- Quỷ thần xuất hiện!

Huyết Cừu lại xuất một quyền, đánh bại tất cả các quyền của Giang Ly, lao tới trước mặt hắn khiến hắn thờ không ra hơi. - Lôi! Giang Ly giờ cao hai tay, giáng mạnh xuống, cả cánh tay biến thành một đường cong, tia chớp hình rắn, sấm sét vừa vang lên, trong hơi thở xuất hiện một dòng khí nổ. Đây không còn là võ thuật nữa mà là chiêu thức trong Tâm linh đại đế ẩn.

Uy lực mạnh mẽ của chiêu thức này như thần lôi giáng xuống chính là uy hiếp Tâm linh kẻ địch khiến cho đối phương kinh hãi, rồi ngơ ngác thần thờ, chẳng khác gì bộ dạng kinh hãi của đứa trẻ khi gặp kinh lôi.

Tu luyện Tâm linh đại đế ẩn đã lâu như vậy, hắn đã nhận ra môn thủ ấn này là một món võ thuật uyên thâm khó lường.

Hừ!

Theo Tâm linh đại đế ẩn đánh xuống là âm thanh hừ hằm hằm như tiếng sấm. Quả nhiên một chút chấn động đã khiến cho cơ thể Huyết Cừu chậm lại, trong lòng thấp thòm không yên.

- Gió!

Giang Ly mở miệng huyết một tiếng sáo dài, bàn tay cắt chém trên không trung, vạch ra một âm thanh chói tai, cánh tay đột nhiên như biến thành linh xà, tấn công về phía Huyết Cừu.

Đó là gió mạnh, là một thủ pháp trong Tâm linh đại đế ẩn, sấm nhanh gió mạnh chấn động lòng người.

- Người anh em, người là cao thủ phương nào, có chuyện gì thì từ từ nói.... Huyết Cừu lay động trong lòng, y đột nhiên nói trước, song đao thủ của Giang Ly đã chém tới, căn bản không cho y cơ hội nghi ngờ.

- Ta phải xé xác ngươi! Huyết Cừu nghiêng răng cắn mạnh đầu lưỡi, mùi máu tanh lại bay lên một lần nữa, lại là một quyền. Quyền này rõ ràng quả thực như muốn xé xác đẩy người ta vào địa ngục.

Võ học cấp độ B, chiêu thứ hai Quỷ thần quyền, Quỷ thần vào địa ngục!

Phịch! Lại đụng nhau lần nữa.

Hai người đồng thời lui về phía sau.

Da của Giang Ly bị va chạm rách một chút, máu me đầm đìa, còn cánh tay của Huyết Cừu cũng bị rách một vết, sây sát một vết dài.

Vù!

Không màng gì đến vết thương, hai người đồng thời nhào tới, hung tợn như dã thú vật lộn, không hề để ý đến an nguy của bản thân, rõ ràng là trận chiến sinh tử, không đếm xỉa gì đến sinh mạng.

Lao tù Quỷ thần .

Liên tục công kích mấy chục lần, trên người họ đều là máu tươi. Huyết Cừu rống to lên một tiếng, một quyền nữa lại xuất ra, giống như lao tù, bao phủ lấy Giang Ly.

Giang Ly không hề để ý, đột nhiên khoanh tròn hai tay lại, bao lấy tất cả đồ vật vào bên trong. Thế giới Đại Thiên thoáng như một giấc chiêm bao, va chạm vào nhau.

Rầm rầm rầm rầm..

Nắm tay điên cuồng như mưa to trút lên người Giang Ly.

Hai tay Giang Ly hung hăng đánh lao tới bộ ngực Huyết Cừu.

Hai hồ cắn nhau cả hai con đều bị thương.

Xoạch!

Giang Ly trong nháy mắt đã trúng tám chín quyền, với mỗi một quyền thì trên cơ thể hắn đều như phát ra âm thanh gãy xương, thậm chí là máu tươi bắn ra từ trong mũi. Nội tạng hắn đang chảy máu!

Ai thắng ai thua?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Mèo Viết Chữ

- Trái tim của ta!

Tay Huyết Cừ nắm lấy trái tim, thờ dòn dập, bước chân tập tễnh, lượn vòng vòng như người uống say, tâm can đều bị đá thương, cơ thể thiếu máu trầm trọng.

Gã tuy đánh Giang Ly trọng thương, song chính bản thân gã cũng trúng một đòn trí mạng. Giang Ly với một đòn tấn công trúng tim khiến cho gã chút nữa thì mất mạng.

- Thôi miên! Giang Ly bị đánh tả tơi, lúc này chỉ dựa vào chút sinh lực còn sót lại để cầm cự. Đây cũng là kết quả tu luyện Thai tức, sinh mệnh lực cứng cỏi hơn rất nhiều so với người khác.

Lúc này, hắn ta hùng hổ lao tới, thủ thế lại một lần nữa lắc lư nhưng không hề tấn công.

Huyết Cừ vội vàng né tránh, ánh mắt bị thu hút trong vô thức, đột nhiên cả cơ thể không động đậy, lẳng lặng đứng thẳng, dường như đã bị thôi miên.

Trái tim Huyết Cừ bị đá thương, lượng máu lưu thông thiếu trầm trọng, đương nhiên tế bào nào sẽ không thể có đầy đủ năng lượng và chất dinh dưỡng. Tâm linh dù có mạnh mẽ đến đâu đi chăng nữa mà không có sự trợ giúp của não bộ thì cũng không thể phát huy được sức mạnh trong thế giới hiện thực.

- Trên người người có bao nhiêu tiền?

Giang Ly miệng phun ra máu, tập trung tinh thần hỏi dò.

- 3580000. Giọng của Huyết Cừ như chết lặng đi, bất cứ lúc nào cũng có thể ngã xuống, gã bị thương rất nặng.

- Đó mới chỉ là tài sản của cá nhân người mà thôi, tiền bạc của bang hội đúng ra cũng là người nắm giữ chứ? Giang Ly lại phun ra máu, hỏi lại một lần nữa. Cậu có cảm giác mình không thể cầm cự thêm được nữa, đầu óc u mê, máu mũi chảy dài.

- Tài sản của bang hội do nhiều anh em cùng quản lý, chứ không phải một mình ta nắm giữ... Huyết Cừ ngã oạch một cái xuống mặt đất, cơ thể không thể cầm cự thêm được nữa.

- Mau đem tất cả tiền trên người người ra chuyển khoản cho ta. Giang Ly cố gắng chút sức lực cuối cùng:

- Số tài khoản là... Hắn ta biết rằng nếu như Huyết Cừ chết đi, hoặc là rơi vào trạng thái hôn mê hoàn toàn, như vậy tất cả công sức của hắn ta coi như vô ích. Kể cả hắn ra có lấy được con chip ra mà không biết được mật mã thì cũng chẳng có tác dụng gì.

Hơn nữa một khi đối phương chết rồi thì không thể nào thôi miên cho gã đứng lên một lần nữa.

Dưới tác dụng của thuật thôi miên, Huyết Cừ lôi con chip của mình ra và bắt đầu chuyển khoản. Tay của gã run lên bần bật, nhập mật mã vào, giọng nói dần dần: - Chuyển 3580000 tính nguyên đến tài khoản xxxxx.

Con chip này quả là cao cấp, cần phải đối chiếu kiểm tra giọng nói và mật mã.

Leng keng!

Giang Ly nhìn thấy trên con chip của mình xuất hiện rất nhiều con số rồi thờ phò một hồi.

Tinh thần hoàn toàn thoải mái, cơ thể hắn xuyết chút nữa thì ngã lăn ra mặt đất.

- Phải cố gắng cầm cự, không được ngã xuống đây, cố gắn lên! Giang Ly cắn chặt hàm răng, cố gượng dậy chút ý chí của mình, cả người nghiêng ngả lao đao, toàn thân là máu chạy khỏi nơi này.

Lúc này Huyết Cừ đã hoàn toàn hôn mê, hơi thở yếu ớt, khó lòng tránh khỏi cái chết.

Trong tòa nhà bỏ hoang, Giang Ly cuối cùng đã ngậm viên đá màu trắng ngà vào trong miệng, bắt đầu Thai tức. Đây là pháp bảo cứu mạng, nếu như không dùng Thai tức làm tổn thương tiềm năng sinh mạng thì hắn ta tuyệt đối không thể nào cầm cự trở về thành Tinh Hoa, nửa đường rất dễ bị bọn cướp giết chết, ngay đến việc đi đường cũng rất khó nhọc.

Hắn cảm nhận được cái chết đang rình rập.

Liên tục hô hấp thất tức, tiềm năng sinh mệnh được huy động toàn bộ.

Rất lâu sau đó, bầu trời bừng sáng, hắn ta cuối cùng cũng đã mở to mắt, cơ thể không hề đau nhức gì nữa. Tuy nhiên hắn ta biết rằng, thương tích này không phải do thất tức trị khỏi, thất tức cũng không phải là vạn năng.

Lần này Thất tức chỉ có tác dụng bảo toàn tính mạng để cầm cự đến khi về tới thành Tinh Hoa mà thôi.

Nhất định phải trở lại bệnh viện, làm một cuộc trị liệu tổng thể.

Hắn vùng dậy rời khỏi nơi này.

Ba tiếng sau, cuối cùng hắn ta cũng lên xe về thành Tinh Hoa rồi đi thẳng vào bệnh viện Tinh Hoa, làm một cuộc kiểm tra tổng thể.

Trong phòng bệnh trắng phau, Giang Ly nằm dài trên giường bệnh, bên cạnh có mấy bác sĩ đang bố trí dụng cụ để kiểm tra, sau đó đưa đến phòng phẫu thuật, tiến hành các dạng trị liệu, từ nội tạng, đến xương cốt và cả thần kinh.

Nếu như vào thời đại quốc gia hai trăm năm về trước, thương tích này đã sớm khiến con người phải bỏ mạng rồi, song hiện tại hoàn toàn có thể cứu sống được, chỉ cần không chết ngay tại chỗ, kịp thời chữa trị là có thể phục hồi bình thường.

Giang Ly trong lúc làm phẫu thuật hoàn toàn tỉnh táo, cảm nhận được cơ thể đang dần hồi phục trở lại.

Trong lúc đợi được đẩy ra từ trong phòng phẫu thuật, hắn ta cảm thấy cơ thể mình sinh khí dồi dào. Song bác sĩ chữa trị chính với vẻ mặt nghiêm túc hăm hăm đi đến bên giường bệnh, đánh tiếng các y tá bác sĩ khác đi ra ngoài: - Giang Ly, có phải em đã từng sử dụng một loại thuốc cấm nào đó thiếu đốt tiềm năng sinh lực đúng không? Mặc dù hiện giờ sinh lực dồi dào song đã tổn thương nghiêm trọng tới căn nguyên sinh mạng, khiến cho tế bào phân liệt, giảm đi vô số. Các tế bào của em hiện giờ đúng là rất cường tráng, song cũng chỉ sống được đến 30 tuổi.

- Cái gì?

Giang Ly xoay người nhồm dậy - Sao lại như thế được?

- Tổn thương lần này của cậu rất nặng, đáng lẽ sẽ bị cơ giết, hôn mê, nhưng cậu lại có thể cầm cự được đến được bệnh viện. Nếu như ta đoán không nhầm thì cậu đã dùng một loại thuốc cấm khiến cho tế bào cường tráng lên, song lại làm giảm số lần phân chia của chúng. Cậu cần phải biết rằng tuổi thọ và số lần phân chia tế bào tỉ lệ thuận với nhau, một con chim có tuổi thọ là 30 tuổi thì số tế bào phân chia 25 lần, một con chuột sống được 3 năm, tế bào chỉ phân chia 12 lần. Số lần phân chia tế bào của cậu ít hơn người bình thường rất nhiều. Tôi đã kiểm tra qua, tuổi thọ của cậu chỉ khoảng 30 tuổi mà thôi, cậu cần phải có sự chuẩn bị tâm lý.

Bác sĩ điều trị chính là một người đàn ông trung niên, thái độ rất nghiêm túc:

- Tôi đã điều tra rõ thân phận của cậu rồi, cậu là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của trường, muốn thi vào đại học Tinh không, song cũng không thể vì dùng thuốc cấm mà tổn hại đến sinh mạng của chính mình được. Cần phải biết rằng trước khi thi vào đại học Tinh không, phải trải qua một đợt kiểm tra sức khỏe, với tình trạng sức khỏe hiện giờ của cậu đã không đủ điều kiện đăng ký rồi.

- Gì cơ ạ? Giang Ly nghe xong mà run rẩy trong lòng.

Vết thương cũ do Thất tức gây ra, phải tổn rất nhiều được phẩm dinh dưỡng mới có thể bù lại, song trận chiến sinh tử với Huyết Cừu lần này suýt chút nữa thì lấy mạng hắn ta, để có thể cầm cự được bất đắc dĩ làm mới phải Thất tức, vì thế tổn thương càng nghiêm trọng hơn, gây ra tổn thương vĩnh viễn với tế bào. Điều này dẫn đến căng thẳng trong lòng, trong chốc lát có cảm giác mất hết can đảm.

Đúng là trước khi đăng ký thi vào đại học Tinh không cần phải kiểm tra sức khỏe, nếu như vẫn với tình trạng này thì ngay cả đến tư cách dự thi hắn ta cũng không có.

Đại học Tinh không sẽ không thể để cho một người tuổi thọ chỉ có 30 tuổi tham gia thi. Bọn họ muốn là một nhân tài toàn diện kia. Thậm chí ngay cả người đã từng cải tạo gen cũng không thể tham gia thi bởi vì chỉ có gen gốc của con người mới có khả năng thích nghi tốt.

Suy cho cùng hắn ta cũng không phải là bác sĩ chuyên môn nên cho rằng sức khỏe mình chẳng có vấn đề gì. Bây giờ kiểm tra ra mới biết là nghiêm trọng đến vậy.

Nếu ngay cả đại học Tinh không cũng không thể tham gia thi, vậy thì hùng mạnh còn có ý nghĩa gì nữa?

Lần Thất tức này là vì muốn ổn định vết thương mà gây ra thương tổn vĩnh viễn. Tuy nhiên không dựa vào Thất tức thì hắn ta cũng không thể trở về thành Tinh Hoa mà sẽ chết ngay giữa đường.

- Bác sĩ, vậy có cách nào để bù đắp tổn hại này không? Để khôi phục tiềm năng sinh mạng và tế bào trở lại trạng thái bình thường? Giang Ly vội vàng hỏi.

- Biện pháp thì có đấy, nhưng rất tốn kém. Bác sỹ điều trị chính ngẫm nghĩ một hồi:

- Cậu có thể đi mua Nguyệt linh chi tinh, sử dụng đều đặn hằng ngày để làm sống lại các tế bào toàn cơ thể, tăng cường dần dần tiềm năng cơ thể. Cứ như vậy trong thời gian ba năm là có thể hồi phục. Các loại chất dinh dưỡng thông thường hầu như không có bất kì tác dụng gì đối với sự phân chia tế bào.

- Những ba năm liền? Giang Ly lắc đầu: - Đây là học kỳ cuối cùng của cháu rồi, nhiều lắm cũng chỉ còn nửa năm nữa thôi. Cứ cho là phải mất ba năm như lời bác sỹ nói đi, phải sử dụng Nguyệt linh chi tinh đều đặn hằng ngày thì tốn hết bao nhiêu tiền?

- Vậy thì chẳng còn cách nào nữa rồi, chỉ có nửa năm thì căn bản không thể hồi phục được. Bác sỹ điều trị chính lắc đầu:

- Trừ phi là tâm linh tu hành của cậu có thể Nhập định, kiểm soát được nội tiết toàn thân, kết hợp với sử dụng Nguyệt linh chi tinh và Nhật linh chi tinh, hỗ trợ lẫn nhau. Ngoài ra có thể mua thêm một lượng lớn dược phẩm có tác dụng nâng cao tiềm năng tế bào nữa. Điều này còn phải xem kỹ tích của cậu đến đâu.

- Haiz... Giang Ly thở dài một tiếng, lần mò viên đá màu trắng ngà trên ngực, cậu không hề hối hận, nếu như không có thứ này thì hiện giờ một chút hi vọng cũng không có.

Sau khi ra khỏi bệnh viện, dù trong tài khoản của Giang Ly có thêm 3580000 tỉnh nguyên song trong lòng vô cùng phiền muộn.

- Phải làm sao bây giờ? Dù thu được nhiều tiền như vậy, song cơ thể lại tổn thương nghiêm trọng như vậy. Cứ tiếp tục như vậy thì ngay cả tư cách thi vào đại học Tỉnh không cũng không có nữa? Một người chỉ sống được đến tuổi 30 tuyệt đối sẽ không bao giờ được đại Học tỉnh không tiếp nhận. Giang Ly lắc đầu:

- Thôi bỏ đi, kể cả không thi đỗ đại học Tỉnh không thì mình cũng không bận tâm, chỉ dựa vào khả năng hiện giờ của mình hoàn toàn có thể sống một cuộc sống tốt đẹp, tiềm năng tế bào cũng có thể bổ sung lại được. Hiện giờ mình mới có 17 tuổi, cứ cho là chỉ sống được 30 tuổi thì vẫn còn 13 năm nữa, lẽ nào không có cách nào phục hồi trở lại hay sao? Sau này tuyệt đối không động đến Thai tức nữa là được rồi.

Nghĩ đến đây, tâm trạng của hắn ta phấn chấn hẳn lên.

Đêm khuya, Giang Ly sau khi nghỉ ngơi tỉnh dưỡng lại đi vào công viên.

Tốc độ của hắn ta rõ ràng là lại nhanh nhẹn lên rất nhiều.

Trải qua trận quyết đấu với Huyết Cừu, hắn ta lại lĩnh hội được thêm vài phần tinh hoa chiến đấu, tu dưỡng tâm linh lại uyên thâm thêm rất nhiều.

- Meo meo... Vừa mới hạ xuống đất, mèo Đại Hắc chợt nhào tới, theo sau đó là Hoa Diện Bá Vương, bốn chú mèo con Đại Manh, Nhị Manh, Tam Manh, Tứ Manh đều đến vây quanh.

- Mấy ngày nay các ngươi ăn uống vẫn tốt đấy chứ, Đại Hắc, tao đã chuẩn bị đủ đồ ăn và nước uống cho chúng mày rồi đấy, cất trong ổ đi, mày phải ngoan ngoãn ăn đấy nhé, đừng có lằng phí nghe chưa. Giang Ly vuốt ve đầu Đại Hắc.

Đại Hắc gật gật đầu giống như con người, dùng móng vuốt viết lên trên mặt đất: - Chúng em đều ỏn cả!

Năm chữ tuy là xiêu vẹo nhưng hình thù cũng đầu ra đấy.

- Vậy là tốt rồi. Ban đầu Giang Ly còn cảm thấy có điều gì đó, rồi chợt sững người nhìn chăm chăm vào năm chữ trên mặt đất, suýt chút nữa thì nhảy dựng lên: - Đại Hắc, mày biết viết chữ sao?

Đây đúng là tin long trời lở đất, một con mèo biết viết chữ, sở hữu trí tuệ gần như con người.

Meo meo

Đại Hắc nhảy lên hai cái, sau đó bắt đầu ngồi xuống, hít thở, mình tưởng, cả cơ thể chú mèo giống như người ngồi khoanh chân, nửa thân trên thẳng đứng lên.

Chỉ một chốc sau, Giang Ly cảm nhận được nhịp đập của tim, máu và mạch đập của nó đều chậm lại vài lần.

- Tu hành tiến vào Ngũ say sao? Giang Ly lại kinh ngạc một lần nữa:

- Mày đang tu luyện pha lê minh tướng pháp sao? Trong thời gian ngắn như vậy mà đã tiến vào Ngũ say được sao?

Thật sự là quá nhanh.

Mới qua có vài ngày? Lần đó Giang Ly truyền công trong mộng, khiến cho Đại Hắc tu luyện minh tướng thủy tinh. Dù hắn ta biết rằng tâm linh của mèo vô cùng thuần khiết, thuần khiết gấp hàng trăm lần so với loài người, sẽ rất dễ dàng khi tu luyện, chỉ khó ở chỗ thông suốt mà thôi. Song trong nháy mắt mà đã tu hành tiến vào ngũ say như vậy thì thật sự khiến hắn ta kinh ngạc vô cùng.

Hiện tại trí tuệ của Đại Hắc ước chừng đã ngang tầm với một đứa trẻ mười lăm mười sáu tuổi, đã vô cùng chín chắn, hiểu biết rất nhiều thứ.

Nhất là tâm linh tu hành của Đại Hắc chẳng mấy chốc sẽ đạt đến cảnh giới của Giang Ly, ngủ say giai đoạn ba.

- Lại đây, các em mau ăn đồ ăn mà ta mới mua đi, cao hồ cốt bốn cánh. Đây là hồ bốn cánh ngoài hành tinh, là đỉnh cao của động vật lớp mèo, thức ăn cao được được nấu từ xương cốt của chúng vô cùng hữu ích với động vật lớp mèo. Ta đã thăm dò rồi, đây là thức ăn mà rất nhiều ông chủ ở khu vực tinh anh dùng để cho mèo ăn.

Giang Ly đưa từng khối cao tầm bằng cái bình phát cho những con mèo. Đây không phải là thuốc cấm, trên mặt phố cũng có thể mua được, có ích rất lớn đối với con người làm cho gân cốt cường tráng, song lại chẳng có tích sự gì với Giang Ly.

Đương nhiên là phải phát cho Đại Hắc, Hoa Diện Bá Vương, đám mèo con Đại Mạnh Nhị Mạnh để chúng đem phát cho những con mèo hoang bên dưới tránh gây ra tranh cướp. Bọn chúng đều tu hành mình tướng thủy tinh, lại thêm vào văn tự Giang Ly truyền dạy trong mộng cũng dần khai sáng trí tuệ.

Mầm mống tu hành bắt nguồn từ trong tâm chúng, sớm muộn gì cũng sẽ kết quả.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Vĩnh Sinh

Sau khi bố trí ổn thỏa cho lũ mèo này, Giang Ly lại bắt đầu tu luyện.

Sau đó, hắn lại bắt đầu tu luyện Tâm Linh Đại Đế Ấn, lần này hắn thông qua thực chiến, lại cảm thấy môn võ học này có chút khác biệt.

Hắn thực chiến với võ học đại sư, sau đó lại ầu ả đã sống chết với Huyết Cừu, linh ngộ càng lúc càng nhiều Chân đế.

Hắn biết, lúc này muốn bù đắp lại sự tổn thương của thân thể, chỉ có thể dựa vào sự tiến bộ của Tâm linh, một khi đạt đến Nhập định phối hợp với các loại thuốc bổ mới có thể hồi phục nhanh chóng.

Vị bác sĩ kia cũng nói rồi, chỉ có đạt đến trình độ Nhập định, khống chế nội tiết toàn thân, bốc thuốc đúng bệnh, mới có hi vọng.

Tu luyện càng lúc càng sâu, hắn liền cảm thấy mỗi một động tác của Tâm Linh Đại Đế Ấn đều có huyền diệu thâm sâu, đáng tiếc là bây giờ không mở nổi viên đá màu trắng sữa kia, không thể nào nhìn được tu hành tiếp theo.

Thân hình như quỷ mị lay động trong công viên, từ đông sang tây, từ nam đến bắc, hắn đánh trái đánh phải, cả người hoàn toàn hóa thành một cái bóng. Cánh tay cuồng loạn nhảy múa trong không trung, nhìn qua như nhiều thêm mấy cánh tay, giống như Thiên vương tám tay vậy.

Một bộ ấn kết xong, hai tay của hắn vây quanh, cả người tiến vào cảnh giới tư duy thâm trầm nhất, đầu óc mình tưởng Nảo vũ trụ, ngẩng đầu lên nhìn sao trời, dường như cảm thấy nơi sâu cùng nhất trong vũ trụ xa xôi kia, hàng nghìn tỷ ngôi sao tạo thành đại não tinh vực yên tĩnh dừng lại, mang theo tư duy của cả vũ trụ.

Bản thân, nhân loại, tình cầu, hư không, đều là tư duy của Nảo vũ trụ mà biến thành.

Tất cả, đều là tư duy và ý niệm trong Nảo vũ trụ.

Là giấc mộng của nó.

Cho nên, thế giới Đại thiên, thoáng như một giấc chiêm bao.

Kim Cương kinh từng nói, tất cả có vi pháp, như ảo ảnh trong mơ.

- Nếu như vũ trụ là một sinh mạng, thì chúng ta đều là ý niệm tư duy của vũ trụ, không phải là chân thực, mà là hư ảo. Giang Ly đột nhiên có cảm giác này, sinh từ vô thường, tất cả là mộng.

Hắn ngồi xuống, yên tĩnh thể ngộ cảnh giới này.

Không biết qua bao lâu, trời cũng đã sáng, vừa nhìn đồng hồ, không ngờ đã hơn mười giờ rồi.

- Hôm nay ban ngày lại đến chợ đen Khư Hoa thành, tiền nhiều vậy, đi mua Nguyệt Linh Chi Tinh

Reng reng reng. ...

Lúc này, không ngờ lại có người gọi điện đến, Giang Ly giật mình, lại là Lạc Hàm.

- Alo. Trong điện thoại truyền đến giọng nói quen thuộc của Lạc Hàm:

- Giang Ly, cậu dạo này tu luyện thế nào rồi?

- Mình tu luyện cũng không tệ. Giang Ly cười:

- Từ lần huấn luyện quân sự lần trước, ầu đã sinh tử, mình cũng đột phá ra được một ít.

- Chúc mừng cậu nhé. Áo ảnh của Lạc Hàm xuất hiện:

- Giờ có rảnh không? Trưa nay mình mời cậu ăn bữa cơm?

- Đương nhiên là rảnh. Giang Ly vừa nghe thấy, trong lòng có chút kích động nhỏ, Lạc Hàm không ngờ lại chủ động mời mình ăn cơm, bình thường đều là con trai mời con gái, con gái còn từ chối, bây giờ tình hình lại đảo ngược lại rồi.

Lạc Hàm chủ động gọi điện mời ăn cơm, Giang Ly chẳng có lý do gì mà từ chối.

- Chúng ta đi đâu ăn? Mình mời cậu là được rồi, gần đây mình cũng kiếm được chút tiền, tiền mời một bữa cơm cũng có. Trong tay Giang Ly có số tiền hàng triệu, là tiểu phú ông, mời ăn cơm cũng chẳng có gì phải luống cuống cả?

- Cậu ở đâu? Mình lái xe đến đón. Lạc Hàm nghe vậy liền cười.

- Vậy được, mình dùng chip mở định vị, cậu cứ trực tiếp bay qua đây là được. Giang Ly vội vàng khởi động hệ thống định vị bạn tốt.

- Vậy mình đến đây, cậu đứng trên mái nhà cậu đợi mình. Lạc Hàm gác điện thoại.

Giang Ly để lại lời nhắn cho cha mẹ và em gái, nói không ở nhà ăn cơm tối, sau đó chạy lên tầng thượng, khoảng năm sáu phút, một chiếc xe ô tô bay vào trong không trung, dần dần hạ xuống, mang theo một con gió lớn, cửa kính xe mở ra, lộ ra bộ dạng Lạc Hàm cười tươi.

- Giang Ly, lên xe đi.

- Được!

Thân hình Giang Ly vừa động, cả người không chút khói lửa, ngồi vào ghế lái phụ.

- Thân thủ tiến bộ nhanh thật đấy. Lạc Hàm kinh ngạc:

- Mình thấy cậu bây giờ dường như có thể chống lại Âu Dương Tinh được rồi đấy.

- Cậu cũng tiến bộ không ít mà. Giang Ly chuẩn xác nắm chắc đến nhịp tim của Lạc Hàm, nhịp điệu toàn thân, cảm giác được khí tức và thể năng của cô cũng tăng lên không ít.

Đáng tiếc, bây giờ tu vi tinh thần của hắn còn chưa đến cảnh giới Nhập định, nếu không có thể cảm nhận được dao động tâm linh trong đầu Lạc Hàm, từ đó đoán được tu vi Tâm linh của cô.

- Mọi người từ trong huấn luyện quân sự đi ra, đều có tiến bộ. Lạc Hàm nhớ lại đợt huấn luyện quân sự lần đó, giết chết võ sĩ ngoài hành tinh, thỏn thức cảm thán:

- Sau khi Tuyệt Linh bị cắt yết hầu, nửa sống nửa chết, linh ngộ còn nhiều hơn mình, mình phải cố gắng hơn nữa, không thể để cô ấy vượt mặt được.

Ồ ô...

Khởi động động cơ máy, bay thẳng lên trời, bắt đầu bay lượn trên trời cao mấy trăm mét.

Giang Ly nhìn trời xanh mây trắng, mũi người thấy mùi thơm tỏa ra từ người Lạc Hàm, cảm thấy vô cùng thích ý, nửa năm trước cho dù Lạc Hàm mời hắn đi cùng, hắn cũng thấy hổ thẹn, nhưng bây giờ yên tâm thoải mái rồi, hắn có đủ sức mạnh, tương lai tốt đẹp, tiền đồ tràn đầy hi vọng, xứng đôi với Lạc Hàm.

Cho dù gia tộc của Lạc Hàm có lớn đi nữa, tài sản hơn trăm triệu cũng chẳng là gì, bây giờ hắn tiến bộ như bay, không lâu sau sẽ có được thực lực hoàn toàn bình đẳng.

- Cậu đang nghĩ gì vậy? Lạc Hàm vừa lái xe, vừa hỏi, mái tóc dài óng ả bay bay trước mặt Giang Ly, khiến hắn cảm thấy một hương vị hạnh phúc.

- Không có gì. Giang Ly bưng tỉnh:

- Mình đang nghĩ, nếu như chúng ta thi đỗ đại học Tỉnh Không, cuộc sống đại học sẽ như thế nào?

- Đại học tốt nhất của Tỉnh Hoa thành chính là đại học Tỉnh Hoa, cũng coi như có đẳng cấp, so với đại học Tỉnh Không, đến cái ỏ gà cũng không sánh nổi. Ngừ khí Lạc Hàm trầm sâu:

- Thật sự hi vọng có thể thi đậu.

- A, chúng ta đến tòa nhà Ngân Mã ăn com?

Giang Ly thấy xe Lạc Hàm hướng về phía một tòa nhà vô cùng đồ sộ phía xa hạ xuống, phía trên tòa nhà có điêu khắc một con thiên mã, lấp lánh, con thiên mã này sai cánh, khoảng chừng mấy nghìn thước, phản xạ ánh nắng mặt trời, ban đêm sẽ phóng ra, làm cho cả Tỉnh Hoa thành cũng nhìn thấy rất rõ ràng.

Đây là một trong những tòa nhà nổi bật nhất thành phố.

Nơi này đồng thời cũng là nơi ẩm thực sang quý nhất toàn thành.

Một bữa com bình thường cũng phải tốn hết chục nghìn tinh nguyên, người nào thuộc hàng phú hào mới có thể tiêu xài nổi, Giang Ly cũng đã từng nhìn thấy nữ sinh khoe “Hôm nay ăn com cùng bạn trai ở tòa nhà Ngân Mã” trên trang mạng của trường, sau đó chụp ảnh, up lên mạng, thu hút rất nhiều người, có người ganh tỵ, có người ngưỡng mộ.

Có nữ sinh thậm chí còn viết status, ai mời cô đến tòa nhà Ngân Mã ăn com, cô làm bạn với người đó

Bây giờ Tỉnh Hoa thành có thịnh hành kiểu theo đuổi con gái, chỉ cần dẫn cô ấy đến tòa nhà Ngân Mã ăn com, tuyệt đối theo đuổi cực chuẩn, tỉ lệ thành công ít nhất cũng phải 90% trở lên.

Giang Ly chưa từng ăn qua ở nơi này, vì không ăn nổi.

Hôm nay Lạc Hàm dẫn hắn đến đây ăn com, là có ý gì?

- Ở Tỉnh Hoa thành muốn ăn com ngon, thì phải đến tòa nhà Ngân Mã. Lạc Hàm cười cười:

- Sao vậy, đừng căng thẳng, hôm nay mình mời mà.

- Ha ha, làm sao có thể để một cô gái mời com chứ, đừng xem thường mình, gần đây mình cũng phát tài chút ít, mời một bữa com cũng không vấn đề gì, hôm nay ăn gì, cậu cứ gọi tự nhiên nhé. Giang Ly lắc đầu.

- Cậu phát tài gì vậy? Lạc Hàm nháy mắt, suy đoán: - Nghe nói gần đây cậu điên cuồng học thuật thời miên, hay là thành Thời miên sư sơ cấp rồi? Hơn nữa mình còn biết, cậu dùng thuật thời miên chữa khỏi bệnh cho chị của Tuyết Linh là Tuyết Bích Nhi nữa.

- Đại khái là như vậy, dù sao cũng là phát tài nhỏ. Giang Ly tự nhiên sẽ không nói thật, từ bên Sáp Huyết Minh lấy được 3 triệu 580 ngàn, đó cũng không phải là phát tài nhỏ, bản thân Lạc Hàm tiết kiệm cũng chưa chắc có nhiều như vậy.

- Vậy hôm nay mình sẽ làm khổ cậu một bữa. Lạc Hàm ánh mắt lóe sáng.

- Không sao. Giang Ly mở hai bàn tay ra, làm bộ dạng bất đắc dĩ.

Xe dừng lại bên cạnh tòa nhà Ngân Mã, lập tức liền có nhân viên bảo an đến hướng dẫn.

Giang Ly đại khái quan sát cảnh tượng xung quanh, mặt đất ngân quang long lánh, không có một hạt bụi, nhìn ra phía xa, toàn bộ Tỉnh Hoa thành đều thu vào trong tầm mắt.

Có một cảm giác đang đứng trên phi thuyền vũ trụ.

- Chúng ta lên tầng cao nhất, ngồi sát cửa sổ, phong cảnh bên đó đẹp hơn chút, mình sớm đã đặt chỗ rồi. Lạc Hàm ngựa quen đường cũ, nghiễm nhiên là thường xuyên đến, xuyên qua đại sảnh như mộng ảo, đứng trong thang máy lơ lửng lên tầng cao nhất, quả nhiên là một phòng nhĩ nhận, dùng thủy tinh ngăn cách, phía dưới có thể nhìn đến đại sảnh, hướng ra ngoài cửa sổ có thể nhìn thấy cảnh sắc toàn thành phố.

Hai người ngồi đối diện nhau xong, Giang Ly vuốt ve ghế sofa, kim loại màu bạc, đó là một loại kim loại quý trong vũ trụ, tên bí ngân, là trái đất cướp được từ một tinh cầu kỳ quái.

Loại bí ngân này rất có lợi đối với cơ thể con người, trong đó có bán ra một ít xạ tuyến có lợi, trị nhiều loại bệnh, cho nên dụng cụ gia đình làm từ bạc rất đắt tiền.

Tòa nhà Ngân Mã trang hoàng, toàn bộ đều là dùng bí ngân.

- Cậu xem xem, ăn món gì?

Bên cạnh, có một màn hình hư cấu, trên đó có rất nhiều món ăn, ghi rõ giá cả. Giang Ly nhìn đều là vật phẩm quý hiếm, đại bổ, nhưng giá cả thì cực đắt đỏ, một phần ăn nhỏ, ít nhất cũng phải đến 500 tinh nguyên.

Đây còn là ăn vặt nữa.

Đồ ăn quý giá, vốn dĩ cũng không thấp hơn 1000 tinh nguyên.

- Mình bắt đầu chọn nhé. Lạc Hàm cười khanh khách, còn cho rằng Giang Ly đang xấu hổ vì ví tiền rỗng tuếch.

- Chọn đi, thích ăn gì thì chọn. Giang Ly dường như không tập trung, đang suy nghĩ làm thế nào để chữa khỏi vết thương của mình.

- Uhm, vậy thì chọn một đĩa thủy tinh quả bảy màu, một đĩa thanh sao nguyệt thỏ hoa, hỏa ngư lộc, ba món này đi, hai người chúng ta ăn cũng chẳng bao nhiêu. Lạc Hàm chọn ba món.

Cũng chỉ là ba nghìn tinh nguyên.

Đây là cô tiết kiệm cho Giang Ly.

Hai người ngồi nói chuyện, đợi món ăn được mang lên.

Bầu trời cũng tối dần.

Tinh Hoa thành nhà nhà lên đèn, trong này nhìn ra xa, có một người bỗng nhiên quay đầu, người đó đang buồn rầu đau thương nơi ngọn đèn rầu rĩ, không khí thích hợp với tình nhân. Trong đại sảnh bên dưới, tinh nhân cũng dần tăng lên, âm nhạc trong cả toà nhà đột nhiên thay đổi, giai điệu trở nên linh hoạt kỳ ảo, tràn đầy ý nhị độc đáo, Giang Ly trước giờ chưa từng nghe thấy khúc nhạc nào như này, cảm thấy linh hồn của mình cũng sinh ra một loại xúc cảm.

- Đây là bài hát gì vậy?

Hắn nhìn thấy người trong đại sảnh, đều bị trạng thái say mê vậy lấy.

- Bài hát này tên Vĩnh Sinh, là sáng tác của Tâm linh đại sư Giang Nạp Lan và đồng bạn chiến hữu. Về mặt Lạc Hàm thể hiện thần sắc như sùng bái mình tinh vậy:

- Bài hát này, có thể làm rung động linh hồn của nhân loại.

- Trái tim không linh kia, sao có thể thoát khỏi xiềng xích?

- Sống nhờ thần linh trong thân thể, anh khi nào mới có thể thức tỉnh?

- Bên ngoài vũ trụ, có chốn bồng lai mà em từng hướng đến?

- Người yêu của em, không có trên trần thế này, là tự do của Vĩnh Sinh trong hư không...

Giang Ly vừa nghe thấy ca từ của bài hát Vĩnh Sinh này, cảm thấy tinh thần của mình hòa vào với vũ trụ, tư duy phóng thích vô hạn, linh ngộ được rất nhiều thứ chưa từng linh ngộ, đây là ca từ trong bài hát do Tâm linh đại sư Giang Nạp Lan viết, đối với người có ngộ tính sẽ có xúc động.

- Giang Nạp Lan là thần tượng của mình, là một người đàn ông như thần vậy. Lạc Hàm dường như không có ngộ tính như của Giang Ly, chỉ cảm thấy ca từ này xúc động linh hồn, không tiến vào trong một loại trạng thái không linh, cô tiếp tục nói:

- Gia tộc của cậu chính là Giang gia mà có thể sinh ra Nhật Nguyệt tinh hoa, tập đoàn Nhật Nguyệt. Tập đoàn Nhật Nguyệt bây giờ chiếm phần lớn trong giới kinh doanh của toàn nhân loại, đều dựa vào uy tín áp trận của ông ấy, nếu không làm sao có thể lũng đoạn toàn bộ ngành chế tạo của Nhật Nguyệt tinh hoa?

Giang Ly từ trong trạng thái linh không tỉnh táo lại.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang gia?

Hắn từng nghe qua tập đoàn Nhật Nguyệt, là một tập đoàn cực lớn, trải rộng ra nhiều tinh cầu, chế tạo được phẩm, cơ giáp, thậm chí là tham gia vào nghiên cứu chế tạo chiến hạm.

Nhà Lạc Hàm mặc dù là công ty lớn, nhưng đến cộng lỏng của tập đoàn Nhật Nguyệt cũng chẳng là cái gì.

Mặc dù nghiệp vụ của tập đoàn Nhật Nguyệt trên trái đất rất ít, dường như tận lực phát triển cho vũ trụ.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt bị Giang gia khống chế, cũng là họ Giang... Giang Ly lắc đầu, mình cũng họ Giang, tập đoàn Nhật Nguyệt cũng họ Giang, nhưng khác biệt quá xa, một là Thân long, một là con kiến.

Tích tích tích...

Lúc này, chip của hắn lại rung động, trên đó có người gọi đến.

- Là Tuyết Linh?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Tập Đoàn Nhật Nguyệt

Giang Ly nhìn hiển thị trên điện thoại, lại sững người, sau đó ấn mở, hình ảnh ảo của Tuyết Linh xuất hiện:

- Giang Ly, cậu có rảnh không, mình mời cậu đến tòa nhà Ngân Mã ăn cơm? Cảm ơn lần trước cậu đã cứu mình.

- Cái này... Giang Ly còn chưa mở miệng, Lạc Hàm lập tức tiến lại gần, nặng nề nói: - Tuyết Linh, mình và Giang Ly đang ăn cơm ở tòa nhà Ngân Mã, cậu hẹn lại cậu ấy ngày mai đi.

- Hai người đang ở tòa nhà Ngân Mã rồi? Tuyết Linh nhìn thấy Lạc Hàm, lại nghe thấy bài Vinh Sinh, không khỏi hàm hồ đứng lên nói:

- Giang Ly, không ngờ cậu lại không hẹn mình, ý gì vậy?

- Ô, ngại quá, vậy thì cậu cũng đến đi, ba người chúng ta cùng ăn cơm. Giang Ly có chút gượng gạo, biết Lạc Hàm và Tuyết Linh ở cùng nhau chắc chắn sẽ cãi vã.

- Được, vậy thì bây giờ mình đến. Tuyết Linh cúp điện thoại:

- Đến rồi nói tiếp

Mười phút sau, Tuyết Linh nhanh chóng bay đến, trực tiếp đến nơi này.

- Ái chà Tuyết Linh, chỗ mình đặt là bàn tình nhân, chỉ có hai ghế ngồi, làm sao đây? Lạc Hàm cố ý nói, hai người thường xuyên cãi vã nhau, Giang Ly cũng quen rồi.

- Không sao, mình ngồi cùng với Giang Ly là được rồi. Tuyết Linh lạnh lùng cười, không ngờ lại ngồi xuống cùng với Giang Ly thật.

Giang Ly lúc này còn đang đắm chìm trong không khí âm nhạc linh không của bài hát Vinh Sinh kia, nhưng thân thể mềm mại của Tuyết Linh chạm vào người mình, lập tức liền bừng tỉnh lại.

Lạc Hàm thấy Tuyết Linh cố ý trêu tức, bàn tay nhẹ ấn lên bàn, trong chớp mắt, không ngờ lại có chút khí thế điều hâu dang cánh:

- Tuyết Linh, cậu hình như rất bất mãn với mình, hay là chúng ta đi xem sao?

- Độ thì độ, cơm cũng không cần phải ăn, chúng ta bây giờ đến phòng vật của trường học, thế nào? Ý chí chiến đấu của Tuyết Linh sôi trào, đứng bật dậy, thân người thẳng tắp như một cây thương dài, cả người đang có chút chấn động nhỏ, khí thế và kiêu sắc lộ ra ngoài.

- Nhân viên phục vụ, phiền cô thêm một chỗ ngồi, tôi ngồi riêng ra được chưa. Giang Ly trợn mắt trừng hai người:

- Mọi người đều là bạn đồng sinh cộng tử rồi, đừng tức giận như vậy, mình chọn thêm vài món nữa.

- Giang Ly, mình và Lạc Hàm nếu như cùng gặp phải nguy hiểm, thì cậu cứu ai trước? Tuyết Linh gọi ra một đề khó muôn thuở.

Bá!

Lạc Hàm cũng vênh tai, muốn xem xem Giang Ly trả lời như nào.

Thử chỉ số thông minh của con trai.

- Có mình ở đây, chúng ta sẽ không bao giờ gặp phải nguy hiểm. Ánh mắt Giang Ly thoáng chốc trở nên lợi hại, hắn nhớ đến cảnh mình giết chết thủ lĩnh áo trắng.

- Ấc... Tuyết Linh và Lạc Hàm liếc nhìn nhau, cũng nhớ đến vẻ dũng mãnh và không sợ gì khi Giang Ly giết chết võ sĩ ngoài hành tinh.

- Hai người bây giờ đang ăn thuốc bổ gì? Minh cảm thấy tu luyện cũng đã đạt đến nút chai rồi, ăn thuốc bổ gì cũng không thể nào tăng lực sinh mệnh được. Giang Ly trong lòng lại nhớ đến chuyện mình chỉ thọ đến ba mươi tuổi.

- Bây giờ trên thị trường bán được vật tốt nhất chính là Tinh Thần Cường Thân Hoàn, hai nghìn tinh nguyên một viên. Nhưng loại thuốc này dùng lâu dài, hiệu quả càng ngày càng thấp đi. Lạc Hàm gợi ý cho Giang Ly:

- Thực ra, bây giờ tốt nhất chính là dùng một số thuốc cấm.

- Thuốc cấm tốt nhất đương nhiên là Nguyệt Linh Chi Tinh, tiếc là quá đắt. Tuyết Linh tiếp lời: - Cái này thực ra chính là Nhật Nguyệt tinh hoa ghi lại trong bút ký tu sĩ cổ đại, thời đại hai trăm năm trước mọi người đều không biết gì, nhân loại sau này có được khoa học kỹ thuật trên chiến hạm ngoài hành tinh, cuối cùng tinh luyện ra.

- Bây giờ mấy ngày thì cậu dùng Nguyệt Linh Chi Tinh một lần? Lạc Hàm hỏi.

- Một tháng một lọ. Tuyết Linh không giấu diếm:

- Minh nghĩ cậu cũng giống mình, một tháng một lọ cũng đã là cực hạn bồi dưỡng của gia tộc rồi. Tên Âu Dương Tinh kia có thể nhiều hơn chút, một tháng chắc phải đến hai lọ.

Thấy Tuyết Linh và Lạc Hàm thảo luận, Giang Ly trong lòng hiểu rõ, nhà địa chủ cũng không có của dư, thứ đắt đỏ như này, phú hào cũng khó có thể chịu đựng nổi.

Nghe nói phí sinh hoạt mỗi tháng mà gia tộc cho cô cũng chỉ hơn trăm nghìn tinh nguyên.

- Gần đây mình có nghe thấy tin trong nội bộ gia tộc có nói, Giang gia của tập đoàn Nhật Nguyệt có ý tiếp cận thị trường Trái đất. Một khi tiến vào đó rồi, thì giá của Nhật Nguyệt tinh hoa từ buôn lậu trở thành hợp pháp, giá cả sẽ hạ xuống rất nhiều. Lạc Hàm nói.

- Mình cũng nghe thấy tin này rồi, Nhật Nguyệt tinh hoa bây giờ là hàng cấm, nếu như tập đoàn Nhật Nguyệt muốn vào thị trường Trái đất, chắc sẽ thông qua chợ đen Khư Hoa thành. Gia tộc cũng đã mở con đường đến chợ đen Khư Hoa thành, đến lúc đó muốn mua hàng cấm để kinh doanh. Tuyết Linh gật đầu:

- Nếu như giá của Nhật Nguyệt tinh hoa giảm mạnh, thì Thôi miên sư giá trị cũng sẽ rất cao.

Nguyệt Linh Chi Tinh phải ngủ say mới có thể dùng được, chống lại ảo giác và kích thích tinh thần.

Người bình thường căn bản không thể nào tiến vào ngủ say được, lúc đó giá trị của Thôi miên sư sơ cấp sẽ hiện rõ.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang gia? Giang Ly nghi ngờ nói:

- Tập đoàn Nhật Nguyệt là xí nghiệp hùng bá của nhân loại, nghe đồn thế lực lan rộng đến khu Tinh anh, có thể để ý đến chợ đen Khư Hoa thành nhỏ bé đó sao?

- Thịt muối cũng là thịt, chợ đen Khư Hoa thành bây giờ càng lúc càng rộng lớn hơn, tiêu thụ thuốc cấm mỗi năm cũng lên đến hơn mấy tỷ, hơn mười thành phố xung quanh như Tinh Hoa thành, Nguyệt Hoa thành, Bảo Hoa thành, Phúc Hoa thành cũng đều dựa vào chợ đen này mà vận chuyển thuốc cấm, ông lớn của tập đoàn Nhật Nguyệt nhìn chường mắt, nhưng một số tầng quản lý dưới chường bọn họ phải mở rộng nghiệp vụ, tất nhiên muốn độc chiếm hoàn toàn nơi này. Tuyết Linh nói:

- Giang gia là gia tộc cổ xưa, trong thời đại quốc gia, cũng đã là bá chủ, sau này khi khoa học kỹ thuật bùng nổ chia đi một bát canh, thành lập tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang Ly cậu cũng là họ Giang, có khả năng hai trăm năm trước cũng là huyết thống Giang gia đấy?

- Mình là nhân vật nhỏ. Giang Ly tùy ý cười cười.

- Ăn cơm thôi, đồ ăn lên rồi.

Tùng đĩa thức ăn ngon khéo léo tinh xảo được mang lên, mùi hương lan tỏa, tiếc là đĩa nào cũng ít, đương nhiên những người đến tòa nhà Ngân Mã này đều là những người sang trọng phong cách, thức ăn ít mới mang phẩm vị và tao nhã, nếu không một bụng một đĩa lớn lên, quả thực khiến người ta cảm thấy thô tục.

- Mùi vị không tệ.

Lạc Hàm và Tuyết Linh nhâm nhi thưởng thức, gật đầu:

- Đầu bếp của tòa nhà Ngân Mã làm đồ ăn khác với ăn ở nhà, cùng một nguyên liệu làm ra, nhưng hương vị của nó lại ngon hơn rất nhiều, kích thích vị giác.

- Đó là đương nhiên, đầu bếp của tòa nhà Ngân Mã là số một. Giang Ly ăn một miếng Ngọc Cốt Phi Long, thực ra là một loại chim quý ngoài hành tinh, toàn thân giống như ngọc, hân ăn một miếng, cảm thấy các lỗ chân lông như muốn nổ tung, cả thân thể như đang hô hấp, nội tức lưu loát:

- Đây là món mà vừa nãy mình chọn.
- Món này phải đến hơn chục nghìn ấy chứ? Lạc Hàm nhú mày.
- Không sao. Giang Ly có cả triệu trên người, nói chuyện cũng rất thoáng.
- Chẳng phải cậu nói muốn làm khổ mình một bữa sao? Mình thấy món ăn cậu chọn đều là muốn tiết kiệm mình, nên mình mới tự chọn một chút.
- Sao lại thế này? Sao lại muốn chúng tôi đi?
- Làm gì có kiểu đuổi khách như này.
- Uy tín của tòa nhà Ngân Mã đâu? Chúng tôi ăn chưa được nửa bữa đã đuổi chúng tôi đi rồi?

Đúng lúc này, xuất hiện một trận nhốn nháo, âm nhạc Vĩnh Sinh trong đại sảnh phía dưới liền dừng lại.

- Các vị khách hàng, thật xin lỗi, tòa nhà Ngân Mã xảy ra chút chuyện, cần phải đóng cửa, cho nên mời những khách hàng đang dùng bữa ở đây, rời khỏi phòng ăn, toàn bộ phí dụng của mọi người, chúng tôi miễn hết. Trên màn hình lớn, xuất hiện một nữ nhân viên phục vụ xinh đẹp, dùng giọng nói êm tai nói xin lỗi, giải thích.

Lời được nói rất dễ nghe, nhưng một đám nhân viên phục vụ đã xuất hiện trong phòng ăn, yêu cầu mọi người rời đi.

Đây là đuổi người rồi.

- Sao lại xuất hiện chuyện như này chứ? Giang Ly sững người.
- Buồn cười, tòa nhà Ngân Mã uy tín rất tốt, sao lại có chuyện đuổi khách hàng được? Lạc Hàm và Tuyết Linh cùng ngẩng đầu lên.

Lúc này, nhân viên phục vụ cũng đi đến:

- Thưa hai cô, thưa anh, tòa nhà Ngân Mã xảy ra chút chuyện nhỏ, mời các vị lập tức rời khỏi.
- Chuyện nhỏ gì vậy? Lạc Hàm chỉ ra bên ngoài cửa sổ:
- Có phải có người đến, bao cả tòa nhà Ngân Mã này rồi, nên các cô đuổi khách đi phải không?

Giang Ly nhìn ra phía bên ngoài cửa sổ, quả nhiên liền phát hiện ra, phía xa có đoàn xe đông như châu chấu đang bay đến, xếp thành hàng ngũ trên trời, dường như đang đội một chiếc xe khác bay đến.

- Loại uy thế này? Đại nhân vật, chẳng lẽ là chủ tịch thành phố Tinh Hoa thành? Chủ tịch thành phố sẽ không nhiều dân như này, quan viên cao cấp chính phủ khác cũng sẽ không nhiều dân như vậy, nếu không bị đưa tin ra ngoài, sẽ gây ảnh hưởng lớn. Vậy thì chỉ còn một khả năng, chính là đại nhân vật của tập đoàn lớn của gia tộc tư nhân, nhưng, cả Tinh Hoa thành này hình như không có tập đoàn nào lại phách lối như này.

Giang Ly nhìn về phía xa, chiếc xe dần tiến lại gần, biển số sau xe có một chữ Giang.

- Biển xe có thêm tên họ? Hấn giật mình: - Đây đúng là tập đoàn lớn, có cống hiến trọng đại với chính phủ, nên mới có thể làm một biển số xe như này.

Xã hội hiện đại, ô tô đều là bay, đường trên mặt đất, chỉ còn lại tàu điện ngầm, đường sắt, đường đi bộ.

Hoàn toàn khác với tình trạng đường sá hỗn loạn nhiều năm trước.

Quản chế ô tô rất nghiêm ngặt, công dân một sao mới có thể xin mua, hơn nữa giá cả đắt đỏ, rất ít người có thể mua được.

Cho nên bây giờ cho dù trên không cũng có rất ít ô tô bay tới bay lui.

Nhưng, đoàn ô tô như châu chấu bây giờ, xếp thành hai hàng, chỉnh tề, giống như hai con rồng đen trên trời, loại tài lực, khí thế này, tuyệt đối không phải bất cứ tập đoàn nào cũng có thể so sánh được.

- Thật ngại quá, hôm nay tập đoàn Nhật Nguyệt đến Tinh Hoa thành chúng ta tiến hành khảo sát, bên thương nghiệp tạm thời đặt trước cả tòa nhà Ngân Mã, hi vọng mọi người thông cảm. Về mặt nhân viên phục vụ không chút thay đổi nói:

- Lần này chúng tôi miễn phí cho mọi người.
- Tập đoàn Nhật Nguyệt.

Tuyết Linh, Lạc Hàm thở dài:

- Bọn họ đến thật rồi?

- Khí thế thật lớn, tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang gia Giang Ly đứng dậy, ngược lại cũng không cảm thấy thế lực Giang gia lớn bao nhiêu, chỉ cảm thấy đối phương quá phách lối rồi.

- Không ăn nữa, chúng ta đi.

Lạc Hàm rất khó chịu.

Bữa ăn này liền tàn tiệc trong tâm trạng không vui.

Diệp Mặc về đến nhà, cha mẹ và em gái cũng đã ăn cơm xong đang nghỉ ngơi, xem tivi.

- A, anh, chẳng phải anh ra ngoài ăn cơm sao, sao nhanh như vậy đã về rồi? Giang Huyền có chút ngạc nhiên.

- Anh đến tòa nhà Ngân Mã ăn cơm, đáng tiếc lại gặp chuyện, hình như tập đoàn Nhật Nguyệt nào đó bao hết tòa nhà Ngân Mã rồi. Giang Ly vung tay.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt.

Nghe thấy cái tên này, Giang Chấn Đông toàn thân đột nhiên rùng mình, ớn lạnh.

Giang Ly cảm giác rất nhạy cảm nói:

- Cha, cha có chỗ nào không khỏe sao?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53: Thôi Miên Sư Trung Cấp

- Không sao, cha không sao. Giang Chấn Đông khua tay, đột nhiên ánh mắt nhìn về phía tivi.

- Tin bản địa, Giang Chấn Nhạc quản lý cao cấp của tập đoàn Nhật Nguyệt dẫn đầu đoàn người, đến Tinh Hoa thành chúng ta tiến hành khảo sát kinh doanh, chủ tịch thành phố đã mở thiết yến chiêu đãi tại tòa nhà Ngân Mã, hai bên tiếp xúc bàn bạc một loạt vấn đề liên quan đến việc xây dựng xưởng chế thuốc tại Tinh Hoa thành...

Trong tivi, trên đỉnh cao nhất của tòa nhà Ngân Mã, chủ tịch thành phố đang bắt tay với một người trung niên.

Người trung niên kia phong độ hiên ngang, vừa nhìn liền biết chính là đại nhân vật, cho dù có bị cách bởi tivi, cũng có thể cảm thấy khí thế và uy nghiêm bức người trên người ông.

Sắc mặt cha càng lúc càng khó coi.

Giang Ly lập tức nhảy bèn cảm giác được, thềm nhũ mảy, một dự cảm dâng lên:

- Chẳng lẽ chúng ta lại có liên quan gì đó với tập đoàn Nhật Nguyệt này sao? Nếu không sao cha lại phản ứng mạnh như vậy?

Trong lòng sưng mù chông chất, nhưng nghĩ đến mình có được lực sinh mệnh 1 trong lần thi này, cha nói muốn lấy của cải của mình về, em trai và mình còn đang đoán, Giang gia nhất định là một đại gia tộc, nếu không Giang Ly từ nhỏ đến lớn sao lại không nghe thấy ông nội bà nội, cũng không nhìn thấy ông bà ngoại nữa, trong nhà lại càng không có họ hàng thân thích, trong xã hội hiện đại này quả thực không thể tin nổi.

- Cha, có phải chúng ta có liên quan gì đó với tập đoàn Nhật Nguyệt này không?

Hắn đột nhiên hỏi.

- Không, không có... Giang Chấn Đông sững sốt, nhưng ai cũng có thể nhìn ra, nghĩ một đằng nói một nẻo.

Giang Ly gật đầu, cũng không hỏi nhiều, hắn trước nay đều biết điều, khác với bộc lộ tài năng của em trai, tuyệt đối sẽ không gây phiền phức cho cha mẹ.

Hắn chỉ biết yên lặng tu luyện, che gió che mưa cho gia đình.

Bây giờ trong nhà rất yên tĩnh, nhưng giác quan thứ sáu cho hắn biết, rất có thể tập đoàn Nhật Nguyệt đến, sẽ nổi lên một cơn phong ba bão táp.

Ngày hôm sau, Giang Ly lại đến chợ đen Khư Hoa thành, tòa nhà An toàn.

- Giang huynh đệ, anh lại đến rồi? Đón tiếp vẫn là Cao Nhẫn.

- Nghe nói Nguyệt Linh Chi Tinh sắp giảm giá rồi? Giang Ly gấp mặt liền nói luôn.

- Huynh đệ tin tức thật nhanh nhạy, tập đoàn Nhật Nguyệt đóng quân tiến vào chợ đen Khư Hoa thành, hình như có ý vận chuyển hàng hóa đến đây, nhưng chợ đen Khư Hoa thành bao nhiêu năm rồi, xã hội đen san sát, thế lực rắc rối khó gỡ, cho dù là tập đoàn Nhật Nguyệt cũng khó có thể nhúng tay vào được, rồng mạnh cũng không thể đề nổi rắn địa phương đâu. Nếu như huynh đệ muốn mua Nguyệt Linh Chi Tinh, thì đề nghị anh vài ngày sau tính tiếp, xem xem thị trường biến hóa thế nào. Cao Nhẫn nói chuyện rất khéo đưa đẩy.

- Rồng mạnh không đề được rắn địa phương? Giang Ly trầm mặc một hồi: - Các anh trong này có được vật có thể chữa trị tế bào, gia tăng số lần phân tách tế bào và tiềm năng sinh mạng không?

- Gia tăng số lần phân tách tế bào? Cao Nhẫn sững sốt, đánh giá Giang Ly: - Huynh đệ không phải vì nóng lòng cầu thành, dùng một số nước thuốc thiêu đốt tiềm lực sinh mạng đấy chứ? Làm kéo dài tuổi thọ.

- Đúng vậy. Giang Ly biết mình không giấu nổi, ánh mắt của Cao Nhẫn rất lợi hại.

- Cái này quả thực không dễ làm, bình thường thiêu đốt tiềm năng sinh mạng, trong thời gian ngắn nâng cao thực lực, nhưng sẽ thương tổn đến tế bào, không sống lâu được, ví dụ như này chỗ nào cũng có. Cao Nhẫn do dự một lát rồi nói:

- Thực ra cũng không phải không có cách, nhưng cần phải từ từ điều dưỡng, dùng nhiều Nhật Nguyệt tinh hoa, ba năm năm có thể khôi phục được.

Quả nhiên, nói không khác gì với bác sĩ kia.

- Còn có cách nào trong thời gian ngắn có thể khôi phục được không? Giang Ly nói.

- Vậy thì chỉ có thể dùng Sinh Mệnh Quả Thực thôi. Cao Nhẫn thờ dài nói:

- Nhưng thứ này vô cùng quý báu.

- Sinh Mệnh Quả Thực?

Giang Ly sững sốt.

- Đúng vậy, Sinh Mệnh Quả Thực, nó là một loại Quả Thực mà con người dùng khoa học kỹ thuật cao cấp nuôi dưỡng trong không trung, có thể khiến sức sống tế bào thân thể con người gia tăng mà thôi. Ví dụ như người già sống trăm tuổi thì sắp chết rồi, nhưng dùng Sinh Mệnh Quả Thực, ông ấy có thể kéo dài sinh mệnh của mình thêm vài năm nữa. Hơn nữa thứ này là thánh phẩm trị thương, cho dù vết thương có nghiêm trọng đi nữa, dùng nó đều có thể bảo toàn được tính mạng, sau đó khôi phục sự sống. Trong khu Tinh anh, là được phẩm trị thương của đại nhân vật tác chiến, thuộc loại thuốc cấm trong các loại thuốc cấm. Ánh mắt Cao Nhẫn lóe sáng:

- Tập đoàn An Toàn của chúng tôi tạm thời không có, nếu vị huynh đệ cần, có thể đặt tiền trước, 8 triệu một quả, chúng tôi có thể đi lấy nó cho anh.

- 8 triệu một quả? Giang Ly cau mày, hần mua không nổi. - Có thể rẻ hơn chút được không? Ví dụ 3 triệu chẳng hạn?

- Huynh đệ, cái này là làm khó tôi rồi. Về mặt Cao Nhẫn hiện về thống khổ:

- 3 triệu đến phí vận chuyển cũng không nổi, anh biết từ khu Tinh anh vận chuyển Sinh Mệnh Quả Thực ra ngoài hết bao nhiêu tiền không? 8 triệu cũng là cái giá thấp nhất rồi.

- Vậy được. Giang Ly không mua gì, quay người định đi, 8 triệu hần đập nổi bán sắt cũng không mua nổi.

- Đợi chút. Cao Nhẫn lại nói: - Huynh đệ, tôi hỏi anh có hứng làm Thôi miên sư cho tập đoàn An Toàn chúng tôi không? Cảm thấy thế nào? Nếu như huynh đệ thật sự muốn nhanh chóng khôi phục tiềm năng của mình, bù lại tế bào bị tổn thương, gia nhập vào tập đoàn An Toàn chúng tôi là chọn lựa tốt nhất.

- Vậy được, tôi có thể gia nhập, nhưng nói trước, thứ nhất tôi không làm chuyện phi pháp, thứ hai tôi là người tự do gia nhập, không ký kết bất cứ hợp đồng nào hết, không chịu bất kỳ sự trói buộc nào. Các anh có chuyện tìm tôi, thì tôi giúp, mỗi lần làm, thu một lần thù lao. Giang Ly lập tức đưa ra điều kiện.

- Cái này... Quả nhiên, điều kiện đề xuất, anh ta cũng cảm thấy khó xử: - Là Thôi miên sư của tập đoàn An Toàn chúng tôi, nhất định phải ký hợp đồng, không có sự trói buộc của hợp đồng, tiền lệ này không thể được.

- Thật sao? Hai mắt Giang Ly dường như phát ra ánh sáng yếu ớt, chăm chăm nhìn Cao Nhẫn, tay vung nhẹ một cái: - Tôi nói được là được, anh cảm thấy thế nào?

Tiếp xúc với ánh mắt của Giang Ly, sắc mặt Cao Nhẫn có chút tái nhợt, ánh mắt cũng mơ hồ:

- Được, anh nói được là được...
- Cao Nhẫn, anh có bao nhiêu tiền gửi ngân hàng?
- 12 triệu... Cao Nhẫn thành thật trả lời.
- Tập đoàn An Toàn có Sinh Mệnh Quả Thực không? Giang Ly lại hỏi.
- Có, chỉ có ba quả. Cao Nhẫn hoàn toàn bị thôi miên, hỏi gì trả lời cái đấy.
- Giá đúng là bao nhiêu?
- Giá thu mua là 3 triệu một quả, thêm các loại phí vận chuyển và nguy hiểm nữa, đại khái khoảng 4 triệu.
- Nếu như vậy, tính dậy đi. Giang Ly búng tay một cái.

Bốp!

Cao Nhẫn từ trong trạng thái thôi miên bừng tỉnh lại, đột nhiên sắc mặt trở nên khó coi: - Vừa nãy anh thôi miên tôi sao?

- Tôi chỉ là muốn anh xem thực lực của tôi thế nào mà thôi. Giang Ly như cười như không:
- Lúc trước anh chẳng phải đã nói, nếu như tôi có thể thôi miên được anh, thì tuyệt đối có tư cách ký kết với tập đoàn An Toàn sao? Bản thân anh cũng là Thôi miên sư sơ cấp mà.
- Thật lợi hại! Sắc mặt Cao Nhẫn thay đổi trong chốc lát, kiềm chế nói: - Không sai, tôi là Thôi miên sư sơ cấp, người có thể thôi miên được tôi, tôi dám nói bất cứ Thôi miên sư sơ cấp nào cũng không thể làm được, chỉ có Thôi miên sư trung cấp mới có thể hoàn toàn thôi miên được tôi.
- Tôi không phải Thôi miên sư trung cấp. Giang Ly biết, Thôi miên sư trung cấp ai ai cũng là đại nhân vật, hán bây giờ sở dĩ có thể thôi miên được Cao Nhẫn, hoàn toàn dựa vào Tâm Linh Đại Đế Ấn và minh tướng Nảo vụ trụ:
- Nhưng tôi rất nhanh sẽ bước vào cảnh giới đó.

Hắn đang thi triển tiềm lực của mình, để Cao Nhẫn hiểu được giá trị của mình.

- Tập đoàn An Toàn có ba quả Sinh Mệnh Quả Thực, giá mua vào là 3 triệu tinh nguyên một quả, anh lại nói không có, còn nâng giá lên 8 triệu, tôi cũng coi như là khách hàng cũ, Cao Nhẫn huynh đệ anh cũng đừng mách khỏe như vậy chứ? Khỏe miệng Giang Ly hiện nụ cười khẩy, nắm chắc đến từng sợi mạch của đối phương.
- Giang huynh đệ, tôi là người làm ăn chắc chắn phải nâng giá rồi. Cao Nhẫn cười trừ: - Nếu như anh muốn Sinh Mệnh Thực Quả, chúng tôi nhất định phải bán 8 triệu, vì thứ này rất khó kiếm, chỉ có thể lấy từ trong khu Tinh anh ra ngoài, nguy hiểm vận chuyển rất lớn.
- Vẫn là một câu nói, không ký kết, không làm chuyện hại người, tôi là người tự do. Giang Ly trước sau vẫn giữ vững nguyên tắc:
- Còn nữa, tôi chắc là rất nhanh là có thể đạt đến trình độ Thôi miên sư trung cấp, đến lúc đó cũng không còn là cái giá này nữa.
- Thôi miên sư trung cấp. Cao Nhẫn nghĩ lại cảnh vừa rồi, không rét mà run: - Đợi đã, tôi đi hỏi ý cấp trên một chút.

Cao Nhẫn vội vàng đi sang một bên, mở chip bắt đầu trò chuyện.

Mười phút sau, anh ta lại đi đến: - Giang huynh đệ, cấp trên rất có hứng thú với anh, ông chủ lớn của chúng tôi muốn gặp anh, không biết ý anh thế nào?

- Dẫn đường đi.

Giang Ly rất quyết đoán.

- Mời.

Cao Nhẫn đi đến tầng thượng của tòa nhà An Toàn, răng rắc, ầm vài cái nút, cửa tự động mở, sau đó xuất hiện hai đại hán, kiểm tra toàn thân.

Đi qua từng lớp cửa bảo vệ, liền đến một phòng làm việc cực lớn, thứ đầu tiên của phòng làm việc này đập vào mắt chính là áo giáp hình người, cao 2m, màu bạc sáng loáng bên trên lóe ra, cả vật thể nhìn không ra chút hương vị hán nổi nào, dường như là một thể thống nhất.

- Thiết giáp động lực!

Giang Ly sững sờ, biết thứ này vô cùng hùng mạnh, cho dù người bình thường mặc lên người, bản thân mình tuyệt đối cũng không phải là đối thủ.

Rõ ràng, tập đoàn An Toàn muốn trấn áp bang xã hội đen trong chợ đen Khư Hoa thành, tác dụng của thiết giáp động lực không dễ dàng coi thường được, phải biết loại thiết giáp động lực này, đòn thương đánh cũng không thùng.

Có một người đang ngồi phía sau phòng làm việc.

Là một lão già, khoảng hơn bảy mươi tuổi, bộ dạng cũng không có vẻ già lắm, ông cứ như vậy ngồi nghiêm chỉnh, thể hiện ra một hương vị nắm giữ đại quyền, rõ ràng là thủ lĩnh đầu não của tập đoàn An Toàn.

Bên cạnh ông, có vài quản lý cao cấp đang đứng, còn có một nữ thư ký, vô cùng xinh đẹp, thấy Giang Ly tiến vào liền dùng ánh mắt hiếu kỳ nhìn hán.

- Sở tiên sinh, Giang Hòa tiên sinh đã đến rồi.

Cao Nhân vội vàng giới thiệu.

- Xin chào, tôi tên Sở Sơn. Lão già khẽ gật đầu: - Anh có ý muốn ký hợp đồng với tập đoàn An Toàn chúng tôi? Muốn có được Sinh Mệnh Quả Thực?

- Đúng vậy, Sở lão tiên sinh. Giang Ly gật đầu.

- Thuật thôi miên của anh không ngờ có thể thôi miên được Cao Nhân? Lão già nói:

- Cao Nhân là do tự tay tôi dạy bảo, nó cũng đạt đến trình độ Thôi miên sơ cấp rồi, anh có thể thôi miên được nó, chứng tỏ thuật thôi miên của anh cũng đạt đến trình độ điều luyện nhất định rồi, để tôi kiểm tra anh một chút.

Trong lúc nói chuyện, lão già liền đứng dậy.

Khẽ động chút.

Giang Ly lập tức cảm thấy trời đất quay cuồng, toàn bộ căn phòng đều quay xung quanh lão già, ánh mắt hắn sinh ra một loại ảo giác, thân thể của lão già đó càng lúc càng lớn hơn, cuối cùng không ngờ che khuất bầu trời, tựa như ma thần.

Lão già không nói gì, thậm chí cũng không kết ấn, không có ngôn ngữ tứ chi, mà chỉ là đơn giản đứng dậy, liền khiến người ta có ảo giác mãnh liệt như này.

Đây là thuật thôi miên cấp bậc gì vậy?

Quả thực đã vượt qua sự nhận thức về thôi miên của Giang Ly rồi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Cha Của Chị Dao

- Nào vũ trụ!

Lúc này bất luận là phản kháng gì cũng là phí công. Hắn minh tường Nào vũ trụ, tế bào não sinh động hơn gấp mười lần, khổ sở chống đỡ, không bị thôi miên.

- Anh tên là gì?

Lão già mở miệng.

Àm ăm! Giang Ly nghe thấy bên trong tai mình, quả thực giống như thiên thần đang đặt câu hỏi, chấn động tâm linh, suýt chút nữa tinh thần sụp đổ.

- Giang... Hòa!

Giang Ly cố gắng kìm chế, không nói ra tên thật của mình.

- Rốt cục tên là gì?

Lão già lại hỏi.

- Giang... Giang Ly đứt quãng, nhưng cũng đang không ngừng chặn lại thôi miên, duy trì tinh thần mình không bị sụp đổ.

- Giang gì! Nói! Giọng nói của lão già trở nên to hơn, mỗi một âm thanh, âm phù, tấn công vào trong tai của hắn, giống như đánh cho tể bào não dừng lại, hắn thậm chí đến Nào vũ trụ cũng không thể nào mình tưởng nổi, hoàn toàn nghe theo câu hỏi của đối phương.

- Tôi tên là Giang Hòa! Cần lùi mạnh một cái, Giang Ly dường như đem tinh thần của mình phát huy đến cực hạn, mình tưởng Nào vũ trụ lớn hơn, máu mũi chảy ra.

Ngay tức khắc, áp lực liền buông lỏng.

Lão già lại ngồi xuống, giống như chưa từng làm gì.

Những người xung quanh đều tỏ vẻ kinh ngạc sững sốt.

- Cao Nhân, các anh ra ngoài hết đi. Lão già Sở Sơn khua tay.

- Vâng.

Cao Nhân, tất cả mọi người, thậm chí cả nữ thư ký cũng đều ra ngoài.

Sở Sơn vừa vung tay, một chiếc khăn lông trắng bay đến: - Anh bạn trẻ tuổi, lau máu mũi đi. Không ngờ một học sinh, lại có thuật thôi miên lợi hại như vậy? Chặn được thôi miên của tôi, có thể nói, cả Tinh Hoa thành này, căn bản cũng không có ai có thể chặn được thôi miên của tôi.

Giang Ly cầm lấy chiếc khăn mũi xoa lau mũi, đột nhiên hắn dừng lại: - Ông ... Ông làm sao biết được tôi là học sinh. Bây giờ hắn là một đại hán trung niên, Giang Hòa.

- Tôi chẳng những biết anh là học sinh, hơn nữa còn biết tên anh là Giang Ly. Sở Sơn cười nói:

- Mặt người hóa trang của anh đẳng cấp quá thấp, làm sao có thể tránh được camera của tôi chứ.

Lão ấn một cái nút, quả nhiên trên đó xuất hiện video của Giang Ly, nhìn rất rõ ràng, khuôn mặt hoàn toàn lộ rõ, thậm chí còn có tin tức về thân phận của hắn.

- Ông!

Giang Ly chấn động.

- Không cần căng thẳng, anh bạn trẻ. Sở Sơn vung tay, ra hiệu hắn bình tĩnh lại, quả nhiên Giang Ly cảm thấy một khí chất yên lòng tốt lành đập vào mặt, đây lại là một loại thôi miên trấn tĩnh tinh thần.

- Chẳng trách Tích Tích nói trong số học sinh của nó, có một thiên tài thôi miên, bảo tôi bớt thời gian gấp. Không ngờ lại có thể gặp được anh trong này. Lão già Sở Sơn mỉm cười nói.

- Ông ... Giang Ly nghe thấy lời này liền nói: - Ông có quan hệ thế nào với chị Đào?

Hắn tư duy nhanh nhẹn, trong nháy mắt liền nghĩ đến một người, đó chính là giáo viên dạy hắn thuật thôi miên chị Đào.

- Chị Đào? Tích Tích sao lại có cái tên này? Sở Sơn nhún mày: - Xem ra khí chất của nó vẫn linh hoạt, chưa đạt đến cảnh giới hòa hợp, thuật thôi miên khó có thể tiến thêm bước nữa.

Giang Ly không nói gì, biết lão này tuyệt đối là bề trên của chị Đào.

- Tôi chính là cha của Tích Tích. Quả nhiên Sở Sơn nói.

- Hóa ra là ông cụ Giang Ly vội vàng khom người, hành lễ: - Không ngờ trong này có thể gặp được ông.

- Cái gì mà ông cụ? Đây là cách gọi từ mấy trăm năm trước rồi. Sở Sơn không thích cách gọi này, nhưng đánh giá Giang Ly:

- Anh là một học sinh, không ngờ lại chạy đến chợ đen Khư Hoa thành, gan to胆大, không sợ bị xã hội đen giết anh sao? Trong này nguy hiểm từng bước, không phải là nơi một học sinh có thể đến.

- Vâng. Giang Ly khiêm tốn, đối phương là cha của chị Đào, không khí liền trở nên dễ thở hơn:

- Nhưng con muốn thi đỗ đại học Tinh Không, tu luyện bình thường thì không được, cần phải mượn một lượng thuốc cấm, hơn nữa trong này có thể lấy được rất nhiều kinh nghiệm thực chiến, trong thời khắc sinh tử mới có thể khiến tu vi tâm linh cao lên được.

- Cái này cũng đúng. Sở Sơn tám tấc nói: - Thuật thôi miên của anh có thể chặn được thôi miên của tôi, có tiền đồ. Có thêm thời gian, chắc chắn anh có thể trở thành Thôi miên sư trung cấp.

- Sở gia gia là Thôi miên sư trung cấp? Giang Ly mạnh dạn hỏi.

- Đúng vậy, nhưng tôi không ở trong Tỉnh Hoa thành, mà lại ở Già Mạn thành. Gần đây vì chuyện của tập đoàn Nhật Nguyệt mà chạy đến đây, xem xem đàm phán thế nào. Sở Sơn ngược lại cũng không giấu diếm gì Giang Ly: - Nghe nói anh vì cố gắng tăng thực lực, dùng thuốc cấm, làm cho tế bào bị tổn thương, phải không?

- Đúng vậy. Giang Ly thành thật trả lời, bình thường đối với bề trên hẳn luôn là một người con ngoan:

- Con từng được bác sĩ kiểm tra, bây giờ chỉ có thể sống được đến ba mươi tuổi.

- Cho nên anh cần Sinh Mệnh Quả Thực? Sở Sơn hỏi.

- Con muốn bổ sung tế bào bị tổn thương. Giang Ly trong lòng ôm hi vọng.

- Sinh Mệnh Quả Thực đúng là có thể bù đắp được lượng tế bào bị tổn thương, nhưng nếu như anh chỉ có thể sống được ba mươi tuổi, e rằng một quả cũng không bù lại nổi. Cho dù tôi bán cho anh với giá mua vào, anh cũng cần phải trả 5 triệu. Sở Sơn nói:

- Hơn nữa mặc dù tôi là một trong những thành viên trong hội đồng quản trị của tập đoàn An Toàn, nhưng cũng không đủ quyền để làm trái với quy định của tập đoàn được.

- Quy định này con biết, nhưng con trở thành Thôi miên sư của tập đoàn An Toàn, chắc chắn có thể có hợp đồng mua sắm nội bộ chứ. Giang Ly vẫn cò kè mặc cả.

- Được, nhưng vì giao phó với ban giám đốc, tôi phải kiểm tra năng lực thôi miên của anh. Sở Sơn ấn một cái nút, ngay lập tức một loạt chiến sĩ đi đến, mỗi một chiến sĩ đều lưng hùm vai gấu, lực sinh mệnh trong khoảng 0.8 đến 0.9.

- Thôi miên sư sơ cấp bình thường, thôi miên một người ngủ say cũng tiêu hao rất nhiều trí lực và thể lực. Một ngày cùng lắm cũng chỉ có thể thôi miên được hai đến ba người ngủ say, tỷ lệ thành công cũng không lớn lắm. Bây giờ anh thử cho tôi xem, rốt cục thôi miên được bao nhiêu?

Sở Sơn mở video: - Phải biểu hiện cho tốt, tôi cũng đã thu hình, nếu như anh biểu hiện tốt, có giá trị hơn những Thôi miên sư sơ cấp bình thường, tôi cũng dễ ăn nói với ban giám đốc hơn.

- Được...

Giang Ly đến trước mặt chiến sĩ đầu tiên, đây là tính nhược của tập đoàn An Toàn, xe ra ai ai cũng có ý chí chiến đấu vững mạnh, tâm linh kiên định, rất khó bị thôi miên.

Một chiến sĩ nhìn hấn, trong ánh mắt hiện ra hương vị không thêm để ý, dường như không tin Giang Ly có thể thôi miên được mình.

- Huynh đệ, nhìn tay tôi. Giang Ly giơ tay ra, múa may trước mặt chiến sĩ này một lượt, chiến sĩ lập tức bị đánh loạn trong tích tắc, nhưng anh ta vẫn có thể chống cự được, nhưng mười phút sau, anh ta liền không thể nào chịu đựng thêm được nữa, liền mềm nhũn xuống.

- Người thứ hai.

Giang Ly lại bắt đầu thôi miên người thứ hai, hấn hoa tay múa chân, không ngừng bay lên, miệng phát ra một loạt âm thanh sột soạt, chiến sĩ thứ hai cũng đã ngã xuống.

- Người thứ ba! Hấn một mạch tiến đến, mỗi một lần thôi miên, căn bản cũng không cần bao lâu, mặc kệ những chiến sĩ đó đều không tin, trong lòng chống lại, nhưng vẫn có thể bị thôi miên.

Rầm rầm rầm...

Liên tiếp 10 chiến sĩ bị thôi miên toàn bộ, Giang Ly mới phát hiện đầu óc mình đang bị choáng váng, mình tưởng Não vũ trụ tới cực hạn.

Sau mỗi lần thôi miên một chiến sĩ, hấn xoa đầu đối phương, giống như Mật tông thượng sư xối nước lên đầu của mấy trăm năm trước, chiến sĩ bị thôi miên vào giấc ngủ say.

- Lợi hại! Sở Sơn đứng bật dậy: - Một lần thôi miên được mười người? Tỷ lệ thành công 100%? Trình độ này của anh thực sự khó có thể tin được.

Thôi miên sư sơ cấp, cũng rất nhiều lần thôi miên thất bại, còn Giang Ly căn bản không thất bại không nói, như này quả thực là kỳ tích.

- Tích Tích nói không sai, quả nhiên anh là một thiên tài thôi miên. Sở Sơn liên tục nói:

- Thế này, từ bây giờ trở đi, anh chính là Thôi miên sư của tòa nhà An Toàn chúng tôi, hai yêu cầu mà anh đưa ra, không cần là chuyện làm trái pháp luật, thì tôi có thể đáp ứng, tập đoàn An Toàn chúng tôi không dựa vào chém giết mà kiếm tiền, lý do thứ hai tự thân tôi cũng có thể đáp ứng được, còn chuyện hợp đồng, thì vẫn phải ký. Nhưng trong Tỉnh Hoa thành, trong đó cũng có tòa nhà của tập đoàn An Toàn chúng tôi, hợp đồng mà anh ký cũng là hợp đồng chính quy của bộ thương mại nhà nước.

- Vậy thì được. Giang Ly yên tâm, nếu đến Tỉnh Hoa thành ký hợp đồng chính quy của bộ thương mại, thì tương đương với tìm việc làm. Bây giờ bất kỳ

công ty nào muốn ký hợp đồng, đều phải dựa theo luật lao động, đều phải đến bộ thương mại lập hồ sơ, thông qua xét duyệt, loại hợp đồng này mới có hiệu lực pháp luật.

- Nếu như vậy, thì chúng ta đến Tỉnh Hoa thành đi. Sở Sơn mau chóng muốn Giang Ly ký hợp đồng, nhân tài có tiềm lực như này đều là miếng mồi béo bở mà các công ty lớn tranh giành.

- Đợi chút, Sinh Mệnh Quả Thực mà tôi cần thì thế nào? Thứ mà Giang Ly đề ý nhất chính là cái này.

- Trên người anh có khoảng bao nhiêu tiền? Sở Sơn hỏi.

- Có lẽ là 3 triệu rưỡi. Giang Ly chắc chắn sẽ không tiêu sạch hết tiền trên người, hần thôi miên Huyết Cừu, mặc dù lấy được ba triệu năm trăm tám mươi nghìn, nhưng mất nhiều hơn được, ngược lại còn phá hỏng tiềm năng sinh mạng của mình, lợi ích duy nhất có được chính là tăng thêm kinh nghiệm thực chiến, đương nhiên tiêu diệt một bang hội tội ác chồng chất.

- Nhiều vậy sao? Lần này đến lượt Sở Sơn giật mình, lão biết cho dù gia đình giàu có gia sản nghìn vạn cũng chưa chắc lấy ra được hơn ba triệu tiền mặt.

- Bán cho tôi với giá bao nhiêu? Thứ Giang Ly quan tâm nhất chính là cái này, hần chắc chắn sẽ không giải thích.

- Anh ký kết làm Thôi miên sư của tập đoàn chúng tôi, tôi bán cho anh với giá 4 triệu, thế nào? Sở Sơn nói:

- Đây cũng không phải là buôn bán nữa rồi, mà là dựa theo giá cả bồi dưỡng nhân tài.

- Được, nhưng bây giờ trên người tôi không đủ tiền, còn kém năm trăm nghìn nữa làm thế nào? Công ty có thể cho vay được không? Sau này tôi trả dần? Giang Ly đưa ra điều kiện.

- Chuyện này đến Tỉnh Hoa thành rồi tính tiếp. Sở Sơn khua tay nói.

Ba tiếng sau, Sở Sơn và Giang Ly đã xuất hiện trong trụ sở chính của tòa nhà An Toàn trong Tỉnh Hoa thành.

Tòa nhà An Toàn của Tỉnh Hoa thành, nằm trên một ngọn núi lớn ngoài ngoại ô, toàn bộ ngọn núi đều dùng nguyên liệu vô cùng tốt để trang hoàng, là màu xanh thẫm, từ xa nhìn đến giống như một viên ngọc bích.

Vẫn là một phòng làm việc cực lớn trên đỉnh núi, Sở Sơn mở màn hình lớn, trên đó xuất hiện hợp đồng:

- Anh xem trước các điều khoản một chút đi.

Giang Ly đọc nhanh như gió, phát hiện quả nhiên là hợp đồng lao động chính quy, còn có số hiệu của bộ thương mại, chỉ cần ký tên liền có hiệu lực pháp luật.

- Không có vấn đề gì, tôi ký đây. Giang Ly đợi hợp đồng ký chuyển đến chip, sau đó mở ra ký, nhập giọng nói của mình vào, còn có cả video, vân tay, sau đó chuyển đi.

Đều là hợp đồng điện tử, hai bên ký tên, sau đó chuyển đến bộ thương mại xét duyệt, cuối cùng xét duyệt thông qua, Giang Ly sẽ trở thành nhân viên của tập đoàn An Toàn, tìm được một công việc chính thức.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Thất Sát

Kính coong!

Một tiếng đồng hồ sau.

Hồ sơ xét duyệt của bộ thương mại đã được phát đến:

- Xét duyệt chưa thông qua, người ký kết không có giấy chứng nhận sát hạch Thôi miên sư, không thể nào tiến hành ký kết, hi vọng mau chóng sát hạch khảo chứng.

Sở Sơn sững sờ, sau đó cười rộ lên:

- Tôi cũng quên bém mắt chuyện này, anh ký kết thành Thôi miên sư cần phải có giấy chứng nhận, không có chứng nhận là phạm pháp, với trình độ của anh đi kiểm chứng lấy giấy chứng nhận Thôi miên sư sơ cấp quả thực dễ như trở bàn tay.

- Con cũng quên mất chuyện này. Giang Ly vỗ đầu một cái:

- Vậy thì ngày mai tôi sẽ đi sát hạch, nhưng bây giờ nói về điều kiện, con hi vọng có thể có được Sinh Mệnh Quả Thực.

- Thế này, tôi quét thẻ cho anh trước ba triệu rưỡi, sau đó tìm công ty cho vay năm trăm nghìn, tôi bảo lãnh cho anh lấy một quả đi. Sở Sơn có một chút quyền lực.

Giang Ly vội quét thẻ, sau đó ký tên một bản hợp đồng vay nợ.

Làm xong tất cả, Sở Sơn ra lệnh cho người đem Sinh Mệnh Quả Thực đến.

Là một bình thủy tinh, trong bình có đựng một quả to bằng ngón tay cái, đỏ tươi, bên trong lóe lên ánh sáng bóng như mộng ảo, nhìn kỹ có thể nhìn thấy rất nhiều gen mật mã nhỏ tí xếp hàng dài trật tự trong quả đỏ, tổ hợp lại.

Một quả rất nhỏ, chỉ có vài khắc, nhưng lại bao hàm nhiều thứ kỳ diệu trong đó.

- Chế tạo Sinh Mệnh Quả Thực là nguyên liệu con người chúng ta lấy được từ trên đại hạm của tinh cầu ngoài hành tinh rơi xuống, chiến sĩ của khu Tinh anh ầu đã bên ngoài tinh cầu, sau khi bị thương, sẽ dùng nó để chữa trị. Sở Sơn cảm thán nói: - Anh dùng trước đi, xem xem có thể phục hồi được đến bước nào? Sau đó quay về đi kiểm tra lại một lần, ngày sai đi sát hạch lấy giấy chứng nhận Thôi miên sư sơ cấp, sau đó tới làm. Công việc chủ yếu chính là thôi miên khách hàng, mỗi lần chúng ta thu một nghìn Tinh nguyên, chia cho anh tám trăm tinh nguyên.

- Mỗi lần 800, vậy mỗi ngày tôi thôi miên mười người, thì là 8000 tinh nguyên. Hai tháng có thể trả hết nợ. Giang Ly tính toán: - Không đúng, 800 tinh nguyên này tôi còn chưa nộp 20% thuế thu nhập, chỉ còn cầm được 600 tinh nguyên.

Tập đoàn An Toàn trong Tinh Hoa thành là hành nghề chính quy, cũng ký kết Thôi miên sư, nhưng Thôi miên sư sơ cấp quá ít, khách hàng đều phải hẹn trước, mỗi lần một nghìn tinh nguyên, bây giờ chia cho Giang Ly 800 tinh nguyên, tập đoàn An Toàn rút hai phần, cũng đã quá hào phóng rồi.

Vốn dĩ tỉ lệ rút nhiều hơn, vì bây giờ số lượng Thôi miên sư sơ cấp quá ít, khách hàng còn phải xếp hàng, cho nên bất kỳ tập đoàn nào cũng không thể hạ bớt tỉ lệ ăn chia, nếu không người ta sẽ sang tập đoàn khác, tập đoàn sẽ mất nhiều hơn được.

Giang Ly mở bình ra, trực tiếp dùng Sinh Mệnh Quả Thực, thứ này chính là ăn bằng miệng.

Giang Ly sau khi dùng nó, chỉ chốc lát sau liền cảm thấy toàn thân mình hình như ngâm trong nước ấm, thoải mái, tất cả mệt nhọc trở thành hư không, khoảng chừng ba tiếng mới dừng lại.

Mở to mắt, hắn phát hiện thân thể hắn trở nên thoải mái hơn rất nhiều, nhất là lối tư duy của đầu óc nhạy cảm hơn nhiều.

- Không biết bây giờ tôi đi kiểm tra, tuổi thọ có thể đến được bao nhiêu? Chắc là phục hồi cũng không ít nhỉ? Giang Ly vội vã trở về, muốn đến bệnh viện kiểm tra xem.

- Đây là một tấm thẻ, sau này tập đoàn An Toàn chúng tôi sẽ liên hệ với anh qua cái này. Sở Sơn đưa cho Giang Ly một con chip: - Đi sát hạch giấy chứng nhận, rồi đến ký kết.

Giang Ly nhận lấy con chip, mau chóng đến bệnh viện kiểm tra.

- Thật sự khó có thể tin, tế bào của anh lại khôi phục nhanh như vậy. Qua kiểm tra, bây giờ anh ước chừng có thể sống từ 70 đến 80 tuổi, hơn nữa còn với tốc độ sinh trưởng chậm rãi.

Trong bệnh viện, bác sĩ trưởng vội về mặt ngạc nhiên thuật lại kết quả kiểm tra với Giang Ly.

- Tôi dùng Sinh Mệnh Quả Thực. Giang Ly gật đầu.

- Sinh Mệnh Quả Thực? Y sĩ trưởng búng tỉnh: - Chẳng trách, đây là một trong những kỹ thuật thần bí của nhân loại, quả thực được hình thành từ kỹ thuật trong khu Tinh anh, nhưng giá vô cùng đắt đỏ, Tinh Hoa thành không mua được, trong chợ đen cũng rất ít gặp.

- Bác sĩ, ước chừng tôi dùng bao nhiêu Sinh Mệnh Quả Thực thì có thể khôi phục toàn bộ tế bào? Giang Ly hỏi thăm, hắn biết kiến thức của mình về y học chắc chắn không bằng bác sĩ, phải hỏi chuyên gia, cho nên cũng không giấu diếm bệnh tình.

- Sinh Mệnh Quả Thực là thuốc chữa bệnh cho binh lính trong khu Tinh anh, đối chiến với kẻ thù, mau chóng chữa trị vết thương. Tác dụng tăng cường thể năng cũng không lớn lắm, nhưng thứ này cực kỳ khan hiếm trong khu Tinh anh, cho nên chính phủ không cho phép vận chuyển đến khu bình thường. Bác sĩ trưởng lắc đầu: - Bây giờ anh khoảng chừng còn phải dùng một Sinh Mệnh Quả Thực nữa mới có thể khôi phục được.

- Còn cần một quả nữa, thì phải là 4 triệu... Giang Ly trong lòng run lên, bây giờ hắn sạch sành sanh rồi, còn nợ công ty 500 nghìn nữa, bảo hắn lấy ra 4 triệu mua một quả, chết cũng không lấy ra nổi.

Sáng sớm ngày thứ hai, Giang Ly liền đến viện nghiên cứu Tâm Linh trung ương Tinh Hoa thành.

Đây là một cơ cấu dùng nghiên cứu Tâm Linh học, Linh hồn học, Tâm thần học, thuộc ban ngành chính phủ, trong này cũng có thể sát hạch lấy giấy chứng nhận Thôi miên sư.

Trước tiên là tiến hành các loại kiểm tra lý luận, sau đó chính là lấy động vật làm đối tượng thôi miên, cuối cùng xác định lý luận và kỹ năng của anh có qua không, rồi mới tiến hành thôi miên con người.

Sát hạch vô cùng nghiêm khắc, không có chút sơ hở nào.

Mặc dù Giang Ly đều qua cửa hết, lấy được giấy chứng nhận Thôi miên sư sơ cấp, với trình độ bây giờ của hắn quả thực có thể dễ như trở bàn tay.

Nhưng, viện nghiên cứu Tâm linh của Tỉnh Hoa thành chỉ có thể sát hạch Thôi miên sư sơ cấp, nếu như thăng cấp lên Thôi miên sư trung cấp, thì nhất định phải đến Kinh Hoa thành rộng lớn hơn.

Vừa lấy được giấy chứng nhận, Giang Ly lại đến tập đoàn An Toàn gặp Sở Sơn.

Lần này ký kết hợp đồng trong nháy mắt xét duyệt thành công, hiệu suất của bộ thương mại chính phủ vô cùng cao.

Trong văn phòng,

Giang Ly ký xong, bắt đầu tìm tòi học hỏi: - Chủ tịch Sở, ông nếu là Thôi miên sư trung cấp, giảng cho tôi được không? Không phải nói gia nhập tập đoàn An Toàn, là có thể được bồi dưỡng huấn luyện Thôi miên sư trung cấp sao?

Sở Sơn không thích người ta gọi ông là ông cụ, cho nên Giang Ly trực tiếp xưng hô là Chủ tịch Sở.

- Giảng bài? Anh có biết môn học Thôi miên sư sơ cấp kia, một tiết hết bao nhiêu tiền không? Sở Sơn cười cười: - Không có một trăm nghìn tình nguyện, tôi căn bản cũng không lên bục giảng.

- Có thể ngoại lệ với tôi được chứ. Giang Ly dày mặt: - Thôi miên sư thiên tài như tôi cũng không có mấy người, ông chẳng lẽ lại không muốn bồi dưỡng một cao thủ xuất thế sao?

- Da mặt của anh dày thật đấy. Sở Sơn bật cười, thần sắc vui vẻ:

- Được rồi, hôm nay tâm trạng của tôi tốt, giảng cho anh chút huyền bí tu hành vậy.

- Xin lĩnh giáo.

Giang Ly cung kính đứng thẳng, tỏ vẻ tôn trọng với tu hành.

Thấy thái độ này, Sở Sơn thầm gật đầu: - Trong lòng anh có kính nể, có thành kính, rất tốt, hạt giống tốt. Nhưng chỉ thế thôi, thứ mà anh thiếu thực sự là khí chất cường giả, biết không?

- Cái gì là khí chất cường giả? Giang Ly sùng sốt.

Sở Sơn mạnh mẽ đứng bật dậy, trước mặt Giang Ly tối sầm, chỉ cảm thấy một ngọn núi lớn đang đè xuống, toàn thân không thể động đậy, thuần túy là áp chế của tâm hồn, khiến hắn không thể không chế được thân thể của mình, không thể nhúc nhích nổi.

- Cường giả thực sự, cho dù rừng đao thương kiếm, nhưng vẫn đạo bước mà đi, vượt mọi chông gai, cho dù chết vẫn không hối hận. Sở Sơn bước chậm, phong thái như rồng.

- Loạn ngã tâm giả, giết!

- Ưu ngã tâm giả, giết!

- Hoặc ngã tâm giả, giết!

- Mê ngã tâm giả, giết!

- Khiên ngã tâm giả, giết!

- Động ngã tâm giả, giết!

- Trở ngã cầu đạo giả, giết!

Bảy chữ giết, từ miệng Sở Sơn thốt ra, Giang Ly chấn động sắc mặt tái nhợt, hắn dường như thực sự nhìn thấy tinh thần của cường giả, tâm chi kiếm trần trụi, tài năng lộ rõ, quyết chí tiến lên.

Trở ngã cầu đạo giả, giết!

- Giang Ly, mặc dù anh có thiên phú, nhưng tâm linh của anh tôi thấy rằng, vẫn yếu đuối, mờ mịt, không biết gì, tâm cảnh như này, cho dù cho anh tài nguyên vô tận, linh được vô tận, thành tích cũng có hạn. Sở Sơn vừa nhìn liền thấu tâm linh của Giang Ly cũng không kiên định: - Nhưng, phần lớn mọi người đều như anh, phải trải qua tang thương nhân gian, trần thế biến hóa mới có thể lĩnh ngộ, rửa sạch sự yếu đuối trong tâm linh, bây giờ anh có mê hoặc và không kiên định cũng trong tình lý. Bây giờ anh chỉ là đơn thuần muốn trở nên mạnh mẽ, tinh thần không biết cầu đạo.

- Tinh thần cầu đạo... Giang Ly lặp lại từ này, nhớ lại Thất Sát, tâm linh cực kỳ rung động.

- Lòng người mà, chính là kiêu sắc, không ngừng mài rửa, sắc cạnh mới có thể hiện rõ được. Sở Sơn thờ dài nói: - Giang Ly à, anh còn khiếm khuyết rất nhiều, đường còn dài, con đường cầu đạo, ai cũng không giúp được anh, chỉ có bản thân anh mới giúp được chính mình. Được, anh có vấn đề gì, cứ hỏi tôi đi, bây giờ tôi giảng giải cho anh một chút về tri thức thực tế.

- Ông cụ, cái gì là Nhập định? Giang Ly lắc đầu, bắt đầu hỏi.

Sở Sơn ngồi xuống, pha một bình trà: - Thực ra, cảnh giới Nhập định ở thời cổ rất khó, giải thích sâu sắc nhất về Nhập định có trong một đoạn trong Lục Tổ Đàn Kinh, một thiền sư tên Tổ Trí Hoàng, tính tọa hai mươi năm, tự cho là có thể nhập định, có được chân ý thiền, một đệ tử của Lục tổ tên Huyền Sách đến hỏi thăm ông ta, nhìn thấy đang tu hành, hỏi ông ta đang tu hành cái gì? Ông ấy nói đang nhập định.

Sở Sơn dừng lại một chút, uống một ngụm trà: - Huyền Sách nói, nhập định mà ông nói, trong lòng rốt cục có ý niệm hay không? Nếu như không có ý niệm, thì viên đá kia cũng có thể nhập định. Nếu như có ý niệm, thì tất cả nhân tình chúng sinh đều có thể nhập định. Trí Hoàng thiền sư nói, khi tôi đang nhập định, trong lòng mặc kệ có ý niệm hay vô niệm. Rồi Huyền Sách lại hỏi, bắt luận có ý niệm hay không, đó chính là thường định, nếu là thường định, sao lại có phân chia xuất nhập? Vì thế thiền sư Trí Hoàng tu hành hai mươi năm không thể đổi lại được, biết mình tu hành chưa đến nơi đến chốn, đến hỏi Lục Tổ Huệ Năng, Huệ Năng nói: tâm như hư không, rồi lại không chấp nhất hư không, tự tại vận dụng bản tâm, nhưng lại thờ ơ với tất cả, tiêu trừ sự khác biệt giữa Thánh nhân và người phàm, bản tính và hiện tượng hợp nhất, đây chính là nhập định.

Nghe thấy Sở Sơn giải thích như vậy, Giang Ly như hiểu như không: - Lục tổ giải thích cũng không rõ ràng lắm, cụ thể là có ý gì?

Sở Sơn gật đầu: - Lời này của Lục Tổ là giải thích cho thiền sư đại ngộ tính nghe, thực ra câu nói này tôi lý giải là thu lại tinh thần của mình, quy chiếu vào bên trong, cho tâm linh của mình là chủ thể, thân thể là hư ảo, như vậy, thân thể chính là một bộ áo giáp, đao búa chặt chém lên trên bộ giáp này, không thể làm thương mình được, cho dù núi Thái Sơn có sụp đổ trước mặt cũng không thay đổi. Đây chính là cái gọi là Quan Tự Tại Bồ Tát, chiếu sáng ngũ uẩn giai không. Nắm thật chặt lấy tâm linh của mình, thân thể chịu đủ loại thống khổ, cảm thụ trong giới vật chất, đều là đang nằm mơ, vì thế anh không có thống khổ và phiền não.

- Lời này thì tôi hiểu một chút. Giang Ly giống như ngộ ra: - Chẳng trách trong Tâm Kinh có nói, rời xa đảo mộng vọng tưởng, kết quả là niết bàn.

- Đúng vậy, chính là rời xa giấc mộng điên đảo, cuối cùng niết bàn. Sở Sơn chợt nói: - Vốn dĩ, xác thịt là thực chất, tâm linh và hư ảo. Nhưng muốn nhập định, loại trừ tạp chất, thì phải đảo ngược mộng tưởng, đem hư ảo biến thành thực chất, thực chất biến thành hư ảo.

- Đảo ngược thế giới quan của mình! Mới có thể niết bàn!

- Nhập định thực ra chính là một loại nhận thức thế giới quan, cho rằng tâm linh là chủ yếu, thân thể là hư không, các loại thống khổ cộng thêm thân xác trong giới vật chất, đều là hư không.

- Mơ thấy mình bị giết, thực ra không phải là bị giết thật.

- Khi anh thay đổi thế giới quan của mình, thì sự thống khổ và phiền não đều tan biến hết, sẽ đạt đến cảnh giới nhập định. Phật tử vì sao cắt thịt cho chim ưng ăn, xả mình cho hổ ăn? Vì ông ấy biết tất cả đều là mộng tưởng, khi anh biết mình trong mộng, cũng có thể làm được việc cắt thịt cho chim ưng ăn, xả thân cho hổ ăn.

Giang Ly bừng tỉnh: - Cho nên Phật giáo coi thân thể con người là thân xác thối tha, cho rằng tâm là chúa tể, tâm mới là chân thực, tất cả mọi chuyện đều có cách, như ảo ảnh trong mơ. Nhưng hần lại nghi ngờ: - Đạo gia chẳng phải nói, chỉ tu tính, không tu mệnh, vận kiếp âm linh khó nhập thánh! Ý chính là muốn thân thể và tâm linh song song tu hành, đây lại là tương phản với tu hành Phật giáo, rốt cục cái nào là chân lý?

Vận kiếp âm linh, chính là linh hồn.

Nhập thánh, chính là hiển thánh, hiển hiện trong giới vật chất.

Lý luận tam giới, không có thân thể, tâm linh căn bản không thể nào hiển thánh, thiếu cây cầu nối giữa chân thực và hư ảo.

Mà vừa rồi Lục Tổ cũng đã nói, cũng không cần quan tâm đến thân thể.

Nếu như tương phản, rốt cục cái nào mới là chân lý?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Pháp Môn “Lò Luyện Tâm Viên”

- Cậu đã hiểu sai rồi.

Sở Sơn lắc đầu: - Lục Tổ nói "Nhập định" tâm như hư không, lại không có ý chấp nhất hư không chính là chỉ tu tính không tu mệnh, ý nghĩa vạn kiếp âm linh nan nhập thánh. Coi tâm linh là chân thật, thân thể là hư ảo nhưng không hoàn toàn bỏ qua thân thể. Hoàn toàn buông bỏ thân thể thì phải chấp nhất, nhập ma chướng. Ví dụ tôi muốn giết cậu, nếu cậu cho rằng chỉ một giấc mơ thân thể không quan trọng đó là chấp nhất.

- Châu hiểu, nhân sinh như một vở kịch, một diễn viên giỏi là người biết rõ mình đang diễn kịch nhưng vẫn bước vào mới là Diễn Kỹ Đại Sư. Nếu anh ta cho rằng chỉ là diễn trò, không cần quan tâm vậy vĩnh viễn anh ta không thể trở thành đại sư.

Giang Ly chợt hiểu ra:

- Hiểu rõ cuộc đời như một giấc mơ, mở rộng tâm lòng đối đãi sinh hoạt và tu hành như nhau. Không quan tâm có thể nắm bắt hết hay không, đây là lời Lục Tổ tâm như hư không nhưng không chấp nhất hư không. Đây cũng là lời Phật Tổ dạy: Nhất thiết hữu vi pháp Như mộng, huyễn, bào, ảnh Như lộ diệt như hiện Ứng tác như thị quán. (1)

(1) Bài kệ Lục Như trong kinh Kim Cương, dịch: Tất cả các pháp hữu vi Như bóng, bọt nước có gì khác đâu Như sương, như điện lóe mau Hãy xem như giấc chiêm bao mơ màng.

- Đúng, thế giới quan đảo lộn cũng không chấp nhất. Sở Sơn nói:

- Mỗi người, từ thế giới hư ảo đi vào thế giới vật chất đều là một đoạn duyên phận, chúng ta phải đối xử tử tế với đoạn duyên phận này.

Giang Ly hoàn toàn hiểu lời của Lục Tổ nói.

Cuộc đời là khoảng không nhưng không vì thế mà buông bỏ ngược lại phải quý trọng đi vào thế giới vật chất.

Xem nhẹ sống chết nhưng không có nghĩa buông bỏ thân thể.

- Chủ tịch Sở, Thôi miên sư trung cấp có khả năng thế nào? Giang Ly đã bước vào giai đoạn ngủ say thứ ba, cũng có thể đột phá nhập định.

Một khi "Nhập định" liền có khả năng trở thành Thôi miên sư trung cấp.

Hắn muốn biết nhiều hơn.

Sở Sơn nhàn nhã thưởng thức trà: - Thật ra muốn trở thành Thôi miên sư trung cấp điều kiện tiên quyết là phải "Nhập định", cái gọi là nhập định chính là thủy hỏa bất xâm nhưng thủy hỏa ở đây không phải là hỏa diệm, hồng thủy trong hiện thực mà là tai nạn tâm linh, mỗi ý niệm sinh ra trong đầu là một tai nạn, một đại họa. Cho dù cậu tiến vào Ngủ say cũng sinh ra rất nhiều tình huống khiến hoang mang, lo sợ, giận dữ, yếu đuối trong lòng. Mà nhập định sẽ không có gì, một khi nhập định trí tuệ minh mẫn, mọi tình huống được phản ánh hết lại trong đầu, vào lúc đó có thể cảm nhận được đủ loại ảo diệu trên thân thể, thậm chí không cần làm ra động tác, thủ thế, thanh âm nào chỉ cần dùng chấn động tâm linh thôi miên kẻ địch.

- Lợi hại như vậy sao?

Giang Ly rung động nói:

- Không ngờ có thể không cần dùng động tác trực tiếp phát ra sóng tinh thần? Xâm nhập đầu óc kẻ khác? Đây không phải là Quỷ đả tường yêu quái cổ đại gây ra sao? (2) (2) Hiện tượng mất phương hướng đi thành vòng tròn của con người.

- Đúng vậy, sóng não cũng cùng một dạng với sóng điện từ. Sở Sơn nói:

- Đại não của người chính là một máy phát sóng, các neuron thần kinh hoạt động, có khả năng tư duy, cảm nhận được thế giới quan, ban đầu cảm giác rất nhỏ, nhưng dần dần khi lực lượng tâm linh lớn mạnh cảm giác có thể xâm lấn đại não người khác, cưỡng ép tư duy đối phương trở nên hỗn loạn, nắm bắt kẻ đó trong tay. Tuy nhiên, Thôi miên sư trung cấp chỉ có khả năng dừng lại ở xâm lấn đại não đối phương một cách sơ bộ, còn Thôi miên sư cao cấp lợi hại tới mức có thể trực tiếp khống chế tư duy kẻ khác, kích thích tiềm năng sinh mệnh biến một kẻ từ thư sinh trời gả không chặt thành một đại cao thủ mạnh mẽ nâng được hòn ngàn cân.

Điểm này Giang Ly biết.

Bất cứ ai cũng có tiềm năng, tại thời điểm nguy cấp tiềm năng bùng phát, bà cố cũng có thể nâng tảng đá là để cứu cháu.

Tuy nhiên, sau khi tiềm năng bùng phát thường thường là cạn kiệt sinh mạng, giống như Giang Ly, cảnh giới Thai tức có lợi với hắn vô cùng nhưng tế bào cũng bị hao tổn.

Không ngờ, Thôi miên sư cao cấp có khả năng kích thích tiềm năng sinh mạng người khác, điều này có tác dụng vô cùng lớn trên chiến trường.

- Thôi miên sư trung cấp không dùng thủ thế, thanh âm, ngôn ngữ mà trực tiếp dùng sóng não xâm lấn đại não đối phương khống chế hành vi. Thôi miên

sư cao cấp thậm chí trực tiếp thôi miên kích thích tiềm năng người khác, vậy Thôi miên sư siêu cấp thì cao siêu đến đâu nữa? Giang Ly hỏi.

- Thôi miên sư siêu cấp lấy bản thân làm tâm điểm có thể trong phạm vi vài km thậm chí vài chục km không kể người và thú chỉ cần sinh vật có suy nghĩ, cũng có thể thôi miên bạo phát ra sức chiến đấu rất mạnh. Bọn họ tới đâu, người bị lây nhiễm thậm chí biến thành cái xác không hồn chỉ biết đánh giết, không biết đau đớn, sợ hãi, sức phá hoại vô cùng khủng bố.

Sở Sơn nói tiếp: - Ngay cả con chuột trong cống ngầm khi bị thôi miên cũng trở thành vũ khí của bọn họ; tóm lại tinh thần khổng chế đã đạt tới cực hạn.

- Thật kinh khủng!

Giang Ly suy nghĩ một chút, nếu một vị "Thôi miên sư siêu cấp" tới Khư Hoa Thành, tại đó, khổng chế người trong vòng vài chục km chuyển khoản, nghe mệnh lệnh kẻ đó, quên cả sống chết, đó là hành vi kinh khủng bậc nào?

- Tuy nhiên, trên thực tế Thôi miên sư siêu cấp chỉ có ở khu Tinh anh. Bởi lẽ, một khi trở thành Thôi miên sư siêu cấp liền trở thành nhân vật linh hồn của cả loài người. Những người như vậy không thiếu gì tiền tài vật chất cả. Sở Sơn hâm mộ nói.

- Vậy những tâm linh đại sư kia thì sao? Giang Ly hỏi.

- Tâm linh đại sư thì miễn bàn, bọn họ chính là thần tiên. Cái gọi là "Vạn kiếp âm linh nan nhập thánh", chính là: âm linh là tâm linh bản thân, nhập thánh là thể giới vật chất; cho dù là thôi miên sư siêu cấp nếu họ gặp thứ như tảng đá thì cũng bất lực; còn tâm linh đại sư lại khác, họ ra lệnh tảng đá cũng phải ngoan ngoãn cúi đầu.

Sở Sơn tán thưởng

- Vạn kiếp âm linh nan nhập thánh? Tảng đá cũng phải ngoan ngoãn cúi đầu. Giang Ly nghe thấy hai câu này, trong lòng cảm thấy không tin được vào tai mình nữa.

Tâm linh đại sư mới có thể can thiệp thực sự vào tâm linh vật chất khiến ngay cả tảng đá cũng phải cúi đầu.

Tảng đá không có tư duy, thuật thôi miên lợi hại tới đâu cũng vô ích.

- Chủ tịch Sở, bây giờ cháu phải nâng cao thuật thôi miên thì cần làm gì? Làm sao mới có thể nhập định, tiến hành đột phá? Giang Ly hỏi.

- Hiện giờ cậu tu luyện minh tướng thủy tinh phải không, loại minh tướng này an toàn nhất không có bất kỳ phiêu lưu nào nhưng với sự linh hoạt trong tư duy không đủ, cho nên cậu cần học loại minh tướng phức tạp hơn. Sở Sơn chậm rãi nói.

- Bây giờ Chủ tịch tu luyện loại minh tướng nào? Giang Ly ngạc nhiên.

Minh tướng có vô số phương pháp, mỗi cao thủ có một loại minh tướng độc đáo của riêng mình.

- Ta tu luyện phương pháp "Lò luyện tâm viên" Sở Sơn không chút dấu điểm, tay ấn một cái lập tức trên quang não hiện lên hình ảnh rất sống động.

Giang Ly phát hiện trên hình là một người, trong cơ thể có một con viên hầu hung bạo, không ngừng xao động mà người nọ biến thành một lò luyện đan không ngừng luyện hóa con viên hầu hung bạo kia cuối cùng hóa thành một viên kim đan.

Trên hình, thân thể biến thành lò luyện đan, viên hầu hung bạo xao động được diễn tả rất sinh động.

- Phương pháp minh tướng "Lò luyện tâm viên" chính là một loại minh tướng cao cấp, tượng trưng bản thân là một lò luyện đan, tâm linh là viên hầu tàn bạo, hung ác, xao động, các loại ma chướng không yên sau đó lấy thân thể luyện hóa cuối cùng tập trung sức mạnh luyện thành kim đan. Sở Sơn giải thích:

- Ta nhìn cậu hình như đang minh tướng một loại công pháp nào đó rất lợi hại, nhưng phải thật cẩn thận, ngàn vạn lần không được xuất hiện sai lầm, minh tướng chỉ cần tiết tấu rối loạn một chút cái giá phải trả là thần kinh rối loạn, tẩu hỏa nhập ma.

- Cháu sẽ cẩn thận. Giang Ly biết phương pháp "Lò luyện tâm viên" kém xa minh tướng "Não Vũ Trụ", nhưng một môn minh tướng có chất lượng, minh tướng "Não Vũ Trụ" quá mức thâm ảo, huyền bí chính mình còn chưa bước vào nhập môn, so sánh với phương pháp "Lò luyện tâm viên" thì khó khăn hơn rất nhiều.

- Bây giờ, cậu đối với thuật thôi miên đã nắm khá chắc rồi, tuy nhiên còn vài chỗ còn thiếu sót như lúc phát ra tiếng nói, biến hóa âm tiết còn chưa nắm giữ chuẩn xác để rung động tâm linh của người khác nhưng cũng không thể trách được, ngôn ngữ là một môn học văn, tôi sẽ giảng giải cho cậu một chút ảo diệu trong chân ngôn.

Sở Sơn gạt đầu, trên màn hình quang não bắt đầu hiện lên chữ viết.

- Những mẫu chữ này là Phạn văn; trong lịch sử loài người là một trong những loại chữ viết thần bí nhất, từng có rất nhiều cao tăng lấy loại chữ viết này như một loại đồ án để quan tưởng từ đó thu hoạch được không ít năng lực khó tin. Chúng ta muốn học tập phát âm chân ngôn nhất định phải biết Phạn văn. Cao tăng cô đại đỉnh cao đều sử dụng loại này, Phạn âm so với ngôn ngữ bình thường có lực lượng lớn hơn nhiều, có sức hút mạnh mẽ; xã hội loài người hiện đại, vô số tâm linh học giả nghiên cứu rất sâu đối với loại ngôn ngữ này, phần tôi cũng có chút tâm đắc.

Giang Ly cẩn thận quan sát.

- Đây là chữ "A" trong Phạn văn, từ thời xưa, các cao tăng đều lấy chữ "A" này để quan tưởng, chữ này giống như một ông lão cổ đại thực hiện một động tác Yoga. Loại chữ này, dùng để quan tưởng thể xác và tinh thần hợp tác sẽ sinh ra một loại không linh, cảm giác thần thánh kỳ thật nó cũng thuộc một loại tự thôi miên, cách phát âm của nó dùng một loại ngữ khí thần thánh phát ra, có một sự rung động vô cùng lớn.

Từng chữ từng chữ dưới sự giảng giải của Sở Sơn trở nên sống động. Từng chữ, được Sở Sơn phân tích từ các phương diện tâm lý học, vật lý học, y học, sinh học sau đó dạy cách phát âm sao cho đúng. Lúc phát âm, có vẻ mặt ra sao, động tác thế nào nhất định phải chăm chú, tưởng tượng mình như một tôn phật đà, làm ra sự mình tưởng thần thánh; mình tưởng càng sâu, thanh âm càng có sức hút, dù không thể thôi miên chính mình cũng khiến người khác không thể thôi lười cuốn bản thân.

Giống như một bài diễn thuyết dài, bạn nhất định phải tự mình tiến vào, hoặc là kháng khái, hoặc cuồng loạn mới có thể có sức cuốn hút với người xem. Tự bản thân không tự vào thì không cách nào cuốn hút người khác.

Cùng lúc, Sở Sơn lấy ví dụ trong lịch sử khi một vị lãnh tụ diễn thuyết có khả năng kích động đám đông cho Giang Ly xem.

Thêm nữa, ông ta còn giải thích cách phối hợp giữa thủ ấn và giọng nói sinh ra năng lực tâm linh cường đại.

Dù loại thủ ấn huyền diệu dưới sự giải thích của ông giúp Giang Ly có được gợi ý sâu sắc.

Những kiến thức này đã gợi ý nhiều điều về thuật thôi miên.

Hắn nghe Sở Sơn giảng giải mới biết mình còn rất kém cỏi cần phải học hỏi thêm nhiều điều.

- Tâm Linh Đại Đế Ấn của mình chỉ có một đồ án mình tưởng cũng không có phát ra tiếng nói, nếu mình đoán không sai, Tâm Linh Đại Đế Ấn bao gồm rất nhiều các loại động tác khác nhau, mỗi động tác có lẽ tương thích với một loại đồ án mình tưởng cùng âm thanh. Đáng tiếc, Đại Mộng Tâm Kinh không thể mở ra. Giang Ly âm thầm suy nghĩ.

Khó trách Sở Sơn có thể thành "Thôi miên sư Trung cấp", so sánh với ông ta kiến thức của mình không đáng nhắc tới, nếu không phải dựa vào tác dụng của mình tưởng Não Vũ Trụ cùng Tâm Linh Đại Đế Ấn hẳn khỏi mơ tưởng có thể thuận lợi thôi miên như vậy.

Thời gian trôi qua thật nhanh đã qua một ngày.

Trời tối đen.

Sở Sơn dừng lại:

- Đã lâu không có giảng bài nhẹ nhàng thoải mái như vậy, ngộ tính của cậu rất mạnh, những gì nên nói tôi đã nói, cậu hiểu được bao nhiêu đó là do bản thân.

- Hôm nay được dạy vĩnh viễn không quên. Giang Ly đứng lên, cúi đầu thật sâu, rất cung kính.

- Đi đi. Sở Sơn phát tay: - Đại đạo mịt mờ, chân ý khó cầu, trong tay có kiếm, trong lòng vô trần

Giang Ly nghe thấy tiếng thở dài biết nhân vật như ông đều có niềm tin và đạo của riêng mình.

Chính mình thì chưa có.

Con đường cầu đạo, khó khăn biết bao.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Thôi Miên Hai Người Người

Được sự chỉ dạy của Sở Sơn Giang Ly có cảm giác thông suốt.

Hắn cố gắng học tập kỹ xảo thôi miên cùng với tăng cường tu vi tâm linh tựa như sau mưa trời lại sáng.

Trong nhà.

Giang Ly đang dạy em gái Giang Huyền tu hành đồng thời kiểm tra thuật thôi miên của bản thân.

Đột nhiên, hần phát ra thanh âm ba dài hai ngắn, thê lương, thê lương như quý khóc; đây là thành quả phát âm gần đây hần học tập được.

Quả nhiên, Giang Huyền chấn động, sắc mặt tái nhợt, hoảng sợ lui về sau.

- Em có cảm thấy gì không? Giang Ly ngừng lại hỏi.

- Lúc em nghe thấy tiếng nói đó, đầu óc trở nên trống rỗng, mắt như nhìn thấy một phần mộ cô linh, lại có tiếng hồ ly ca hát, khiến tim em run rẩy. Giang Huyền khôi phục lại tinh thần, quệt miệng nói: - Anh, xin anh đừng có tự nhiên phát ra tiếng ghê rợn như thế nữa, dọa chết em mất.

- Đây là thuật thôi miên em phải phòng bị. Giang Ly trịnh trọng nói:

- Thôi miên sư cao minh, giọng nói có thể khiến cho đại não sinh ra ảo giác, nhất là lúc em nghe phải âm thanh đó phải cảnh giác, lập tức tiến vào trạng thái minh tĩnh như thủy tinh như vậy mới không bị thôi miên.

- Biết rồi. Giang Huyền vui vẻ nói: - Anh, anh đã trở thành Thôi miên sư? Nghề này kiếm được tiền lắm hả? Nghe đâu một tháng được mấy vạn ha.

- Anh còn chưa bắt đầu làm việc, mấy ngày nay bận bịu việc tiêu hóa vài thứ, giờ đã có chút thành quả, bây giờ có thể đi làm rồi.

Giang Ly dẫn dò em gái đứng dậy đi tới Tập đoàn An Toàn ở vùng ngoại ô.

Đi vào trong phòng làm việc, Sở Sơn không có ở đó, thay vào đó là một người quen là chị Đào.

- Chúc mừng em Giang Ly trở thành Thôi miên sư của Tập đoàn An Toàn chúng ta. Cô vui vẻ bắt tay Giang Ly, lúc này cô không còn là giáo viên mà là phó tổng giám đốc chi nhánh ở thành Tỉnh Hoa của Tập đoàn An Toàn Sở Tích Tích.

- Bây giờ em bắt đầu đi làm sao? Giang Ly không thể chờ đợi: - Bây giờ em còn nợ công ty năm trăm ngàn, nhiều ghê.

- Có thể, bây giờ Thôi miên sư cung không đủ cầu, khách hàng quá nhiều, chỉ cần em có bản lĩnh là có thể kiếm tiền. Chị Đào mỉm cười:

- Nghe cha chị nói em có thể thôi miên mười người cùng lúc tiến vào ngủ say? Chị muốn xem bản lĩnh của em, em đi theo chị.

- Dạ!

Giang Ly cung kính đi theo chị Đào ra ngoài, ra phía sau núi; từng dãy hoa viên như một sơn trang nhân nhả để nghỉ ngơi; sơn tuyến, nước chảy, căn phòng bằng thủy tinh, trong khoa học viễn tưởng có vẻ cổ xưa.

Đây là nơi nghỉ dưỡng cao cấp, những người tới đây đều là người có tiền, mỗi ngày đến thừa giần, rèn luyện, an dưỡng.

- Ở thành Tỉnh Hoa, Tập đoàn An Toàn chúng ta chủ yếu kinh doanh chỗ nghỉ dưỡng, em thấy sao? Chị Đào vừa dẫn Giang Ly đi tham quan, vừa hỏi.

- Rất xa hoa. Giang Ly gật đầu: - Có rất nhiều thứ hấp dẫn em, trên mạng em thấy giới thiệu, nhân viên mát xa của Tập đoàn An Toàn rất chuyên nghiệp, có thể hiểu biết chính xác từng khớp xương, độ mệt mỏi; chỉ cần mát xa một chút toàn thân thư sướng như tắm gió xuân.

- Nhân viên mát xa chỉ là phụ chủ yếu là các Thôi miên sư. Chị Đào nói:

- Xã hội hiện đại, mọi người chú ý tới an dưỡng tinh thần cho nên những nơi an dưỡng rất nhiều nhưng chân chính có thể hấp dẫn nhất với khách hàng là do tổ chất các Thôi miên sư.

Giang Ly biết rất nhiều người muốn tiến vào giấc ngủ say.

Một nơi nghỉ dưỡng lớn, tổ chất các Thôi miên sư là điều hấp dẫn cơ bản.

Trong khi nói chuyện, Sở Tích Tích mang theo Giang Ly tới một căn phòng lớn; nó được xây dựng trên một vách núi bằng những tấm thủy tinh thật lớn. Ở đây, ngồi ta có thể quan sát cảnh sắc tươi đẹp phía xa vách núi, đôi khi có áng mây bay qua, uyển chuyển, yêu kiều.

Trong phòng, một người phụ nữ trung niên mang theo một chú bé độ mười ba mười bốn tuổi tới đây nghỉ ngơi; cậu bé rất nghịch ngợm, chạy trốn khắp nơi; còn người phụ nữ kia thì đang răn dạy nhân viên phục vụ.

- Các người làm sao vậy? Thôi miên sư còn chưa tới? Mỗi lần đều bắt tôi phải chờ, lãng phí thời gian. Người phụ nữ tức giận, có lẽ do phải chờ Thôi miên sư quá lâu mất đi sự kiên nhẫn.

- Rất xin lỗi quý khách. Nhân viên phục vụ vội vàng xin lỗi, không ngừng giải thích: - Hiện tại khách hàng quá đông, đều đang xếp hàng chờ đợi Thôi miên sư, quý khách vui lòng đợi thêm chút nữa.

- Đợi? Tôi chờ một tiếng rồi! Kế hoạch huấn luyện của con tôi là ngủ say một tiếng buổi trưa, sau đó buổi chiều huấn luyện thể năng, thời gian rất chặt chẽ. Người phụ nữ giận dữ: - Còn để cho tôi chờ tiếp, tôi liền đổi chỗ an dưỡng khác.

- Ở thành Tinh Hoa này nơi an dưỡng của Tập đoàn An Toàn chúng tôi có tổ chất Thôi miên sư cao nhất, chất lượng tốt nhất. Nếu quý khách tới nơi khác chỉ sợ xếp hàng đợi một ngày cũng không đợi được Thôi miên sư. Sở Tích Tích đi tới: - Di Mặc, chồng đi là quan viên tòa thị chính, nên biết bây giờ Thôi miên sư thật sự rất ít.

- Tích Tích, rốt cục cháu cũng tới. Người phụ nữ trung niên đứng thẳng dậy, oán trách: - Không phải đi nói Tập đoàn An Toàn kém, nhưng thật sự đi đợi mãi mất hết cả kiên nhẫn rồi.

- Không phải cháu tới rồi sao? Sở Tích Tích nhìn cậu bé đang chơi đùa kia nói:

- Đi cũng biết đây con của đi không thích hợp thôi miên, rất khó có hiệu quả, vì thế Thôi miên sư không muốn thôi miên cho con đi.

Thôi miên cần người phối hợp, tâm lý phải tin tưởng Thôi miên sư, Thôi miên sư bảo làm cái gì phải làm cái đó như vậy thôi miên mới nhanh được.

Nhưng thằng bé này rất ngang bướng, không chịu phối hợp, vậy nên Thôi miên sư muốn thôi miên thành công cũng phải mất mấy giờ, mệt mỏi chán nản.

Thôi miên sư không thích kinh doanh kiểu vậy, bởi nếu làm thế mỗi ngày chỉ có thôi miên một người, thu nhập giảm mạnh.

- Việc này Trên mặt người phụ nữ trung niên hiện ra vẻ khó xử:

- Trẻ con hiếu động cũng bình thường mà, đi cũng không có cách nào cả, đi khổ tâm vô cùng vì thằng bé, tất cả chỉ có Tập đoàn An Toàn mới có thể thuận lợi để nó tiến vào ngũ say.

- Vì thế, hôm nay cháu đã mời vị Thôi miên sư cao cấp nhất của Tập đoàn An Toàn tới thôi miên con đi. Sở Tích Tích chỉ Giang Ly.

- Cậu ta? Người phụ nữ nhìn Giang Ly rất ngờ vực, không chút tin tưởng.

- Anh ta là Thôi miên sư? Cậu bé cười ha hả: - Hắc, hắc Anh ta chỉ lớn hơn con mấy tuổi, con không cần anh ta thôi miên, con không tin anh ta, đuổi anh ta đi.

- Cháu xem? Người phụ nữ cũng không tin Giang Ly.

- Giang Ly, phải xem em thế nào rồi. Sở Tích Tích mỉm cười.

- Gừmmmm! Hai tay Giang Ly nắm chặt, đột nhiên rộng to thẳng vào thằng bé, cảnh cáo.

Động tác cậu bé dừng lại, trên mặt hiện lên vẻ si ngốc, giống như quá sợ hãi, ánh mắt mờ mịt.

- Lại đây! Hai mắt Giang Ly phát ra ánh sáng xanh như mắt mèo, lập lòe; còn thằng bé như cái xác không hồn bay lại, chân không chạm đất.

Giang Ly nhẹ nhàng vuốt đầu nó, nhẹ nhàng, nhẹ nhàng Lập tức, trên mặt đứa bé hiện lên vẻ bình thản, an bình.

Giang Ly kết thúc thủ ấn, nhẹ nhàng niệm: - Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn phao ảnh. (Dịch: Tất cả pháp hữu vi, như mộng, huyễn, bọt, bóng. Hai trong bốn câu kết của Đức Phật trong kinh Kim Cương.)

Cậu bé cùng niệm theo:

- Nhất thiết hữu vi pháp, như mộng huyễn phao ảnh

Niệm tiếp niệm tiếp, cậu bé ngoan ngoan ngồi xuống, tiến vào ngũ say như lão tăng đang thiền.

Người phụ nữ liền lấy ra dụng cụ kiểm tra ngũ say.

- Chỉ số giấc ngủ đạt 120 điểm, trạng thái ngũ say tốt nhất. Dụng cụ kiểm tra cho ra kết quả, bình thường chỉ có 100 mà hôm nay lại hiện ra 120 rõ ràng cao cấp hơn.

- Không ngờ cao tới vậy! Cậu Người phụ nữ kinh ngạc, trước đó thủ pháp thôi miên của Giang Ly vô cùng kỳ diệu, khác xa những gì cô ta tưởng tượng về Thôi miên sư.

Mỗi lần cô ta thấy Thôi miên sư sơ cấp đều bắt con mình phối hợp, dùng cái gì đồng hồ quả lắc, thủ thế, dọa dẫm dụ dỗ, loay hoay toát mồ hôi hột mới miễn cưỡng thành công cũng đã quá trưa.

Bây giờ, Giang Ly chỉ rống một tiếng, thằng bé đã ngơ ngác ngác như cái xác không hồn; rồi chỉ việc xoa nhẹ cái đầu thằng bé đã tiến vào ngũ say mà lại còn có cảm giác như đang thiền, dù cho không phải người biết tu hành tâm linh cũng nhìn ra có rất nhiều chỗ tốt.

- Cao thủ, tuyệt đối là cao thủ; không thể nhìn mặt mà bắt hình dong, nước biển không thể dung đầu để đo. Giờ phút này người phụ nữ rất kính nể, bước lên thi lễ: - Đại sư, tha thứ cho sự bất kính của tôi.

- Không cần khách khí. Giang Ly vội vàng đáp lễ: - Tôi độ con trai bà cũng có công đức, âu cũng là duyên phận.

Hắn đã thôi miên khiến cậu bé kia vào ngủ say, sâu trong lòng có một loại vui sướng; là bản thân đã đem cảnh giới tu hành bản thân chia sẻ với người khác, trấn an xao động tâm linh người khác, đưa tâm hồn họ vượt qua khổ ải.

Được Sở Sơn chỉ điểm, tâm linh của hắn đã cô đọng rất nhiều, mấy ngày này tu hành đã có sự khác biệt rất nhiều.

Khi thức dậy cậu bé ngủ say hắn cảm thấy công đức. Có thể phá sinh tử, có thể được Niết Bàn, có thể độ chúng sinh là vì công đức.

Tu tâm có thể phá sinh tử, dùng thôi miên quá đỉnh có thể khiến chúng sinh tỉnh tâm.

Cái đó so với ở chợ đen thôi miên trộm cướp tiền hoàn toàn khác nhau.

So sánh hai cơ với nhau, Giang Ly cảm thấy dùng thôi miên giải trừ sự thống khổ của người khác, yên ổn tâm linh chúng sinh càng có lợi cho tu hành.

- Tôi đi thôi miên cho người khác, bà cứ tự nhiên, chăm sóc tốt cho cậu bé. Giang Ly gật đầu, người phụ nữ trung niên liền hành lễ, tỏ vẻ cảm kích: - Đại sư, tôi sẽ đem thanh danh của ngài truyền bá ra ngoài.

Giang Ly và Sở Tích Tích đi ra từ trong phòng, Sở Tích Tích liên tục cảm thán:

- Quả nhiên, thuật thôi miên của em đã vượt qua chị nhưng còn chưa đạt tới cảnh giới Thôi miên sư trung cấp, còn cần giọng nói thúc dục. Bây giờ em tu hành ra sao? Có lần mò tới cảnh giới nhập định hay chưa? Nhập định cũng chia làm ba cái cảnh giới tiểu định, đại định thường định; cha chị cũng vừa tới tiểu định.

- Nhập định sao mà gian nan quá. Giang Ly lắc đầu:

- Trong kinh Lục tổ, lão thiền sư thiền hai chục năm cũng không biết nhập định thế nào cuối cùng vẫn là Lục tổ một lời điểm tỉnh, nhân vật như em lại chỉ có thể đau khổ lần mò.

- Hà? Sở Tích Tích sững sờ:

- Giang Ly, em thay đổi rất nhiều, dần dần có một loại khí chất so với cái bộ dáng trước kia cải thiện rất nhiều?

- Trước kia bộ dáng em ra sao? Giang Ly hỏi.

- Thiếu một chút phong phạm cao thủ, là một thiếu niên bình thường. Sở Tích Tích khoát tay:

- Làm cho người ta cảm thấy như một đứa trẻ, nhưng mấy ngày nay thay đổi rất nhiều.

- Vậy sao, phải cảm ơn Chủ tịch Sở chỉ điểm. Giang Ly biết, Sở Sơn đã giúp mình mở ra cánh cửa tâm hồn, giúp mình nhìn ra sự đặc sắc của thế giới tu hành.

- Tuy rằng em không thể nhập định nhưng so với Thôi miên sư sơ cấp thông thường mạnh hơn nhiều, hôm nay chị muốn xem em có thể thôi miên bao nhiêu người? Sở Tích Tích lại dẫn Giang Ly vào sơn trang khác.

Bên trong là một người trung niên, là quan viên chính phủ cũng đang chờ đợi Thôi miên sư.

Người quan viên này tóc hoa râm, rõ ràng công tác quá mệt mỏi, lại lực dục với người khác, bị stress hy vọng thôi miên có thể giảm bớt áp lực.

Thấy Giang Ly tiến vào, đầu tiên tỏ vẻ không tin.

Nhưng sau đó, Giang Ly thoáng làm vài thủ thế, nói một hai câu, vuốt ve đỉnh đầu, ông ta liền nhẹ nhàng tiến vào giấc ngủ say, cả quá trình không tới một phút đồng hồ.

Người bạn theo quan viên này nhìn chỉ số giấc ngủ hiện trên dụng cụ kiểm tra quả thực không thể tin vào mắt mình.

Cứ thế, Giang Ly một đường thôi miên, thôi miên xong cho hai chục người.

Thôi miên sơ cấp thông thường chỉ có thể thôi miên hai ba người mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Táng Gia Bại Sản (1)

Trong vòng vài giờ, Giang Ly đã thực hiện công việc tương đương mười Thôi miên sơ cấp.

Thôi miên hai mươi người hẳn cảm thấy rất mệt mỏi, biết hôm nay không thể tiếp tục thôi miên nếu không đại náo, và noron thần kinh sẽ bị tổn thương.

Hai mươi người, mỗi người hẳn được chia 800, tổng là 16000 trừ đi thuế là còn được 12800 tính nguyên.

Quan trọng hơn, hẳn thôi miên từng người, lại tăng thêm kinh nghiệm và có những cảm ngộ khác nhau đối với thôi miên và tu hành rất có sự trợ giúp.

Mấy hôm trước hẳn chỉ có thể thôi miên mười người.

Hiện tại số người ước chừng tăng lên gấp đôi, có thể thấy kỹ xảo cùng tâm linh đều đạt bước nhảy vọt.

Tuy vậy số tiền này còn chưa đủ.

Hắn cũng không nhận được tiền, số tiền thôi miên đều dùng để trả nợ.

May mắn là công ty cho vay không lấy lãi nếu không chi cần lãi đã đủ để chết hẳn. Tóm lại tay trắng vẫn chỉ là tay trắng, đến tiền mua dịch dinh dưỡng cũng không có mấy.

Huống chi hẳn còn muốn một quả Sinh Mệnh quả thực giá bốn triệu mới có thể khôi phục thân thể hoàn toàn.

Cứ thế, đừng nói mỗi ngày thôi miên 20 người cho dù 200 người cũng không đủ.

Tuy việc kiếm đủ tiền còn xa vời vợi nhưng hẳn cũng không nóng vội, mỗi sáng tiến hành thôi miên, buổi chiều tu luyện, buổi tối đi công viên chăm sóc lũ mèo thuận tiện tu luyện tiếp.

Bởi vì không có tiền mua số lượng lớn dinh dưỡng nên thể lực nâng cao không mấy nhưng tu vi tâm linh tăng tiến rất mạnh.

Mười ngày liên tiếp, hẳn luôn duy trì tiết tấu này.

Dần dần hẳn đã trở thành Thôi miên sơ cấp nhất trong Tập đoàn An Toàn. Thanh danh ngày càng lớn, việc buôn bán của Tập đoàn tốt hơn nhiều so với trước.

Thôi miên sơ cấp trong thành Tinh Hoa rất ít, Giang Ly bằng cả mười người cộng lại, thôi miên nhanh chất lượng tốt, rất nhiều khách hàng hi vọng hẳn thôi miên, mỗi ngày đều có vài trăm khách hàng xếp hàng chờ đợi.

Đáng tiếc là hẳn căn bản không thể thôi miên toàn bộ.

Leng keng!

Hôm nay, hẳn thôi miên xong, đang tiến hành điều tức và nghỉ ngơi đột nhiên thư đến phát ra giọng nói của Sở Tích Tích: - Giang Ly đến văn phòng.

Hắn lập tức tới văn phòng.

- Em xem video này. Sở Tích Tích mở màn hình lớn.

Hình ảnh chậm rãi hiện ra.

Chỉ thấy xa xa, một chiếc xe bọc thép rất lớn bay lên không bắn ra viên đạn hình trứng, phát ra tiếng nổ rầm trời.

Mặt đất rung lên bần bật, mấy tòa cao ốc lắc lư.

- Chiếc xe bọc thép này là của quân đội, phía trên có ký hiệu Nhật nguyệt? Đó là chợ đen ở thành Khư Hoa? Chiếc xe bọc thép này không thể bay trên không thành Tinh hoa như thành Khư Hoa thì không ai quản, thích làm gì thì làm. Giang Ly chấn động, nhìn màn hình chăm chú, chú ý tỉn tức.

Quả nhiên, chiếc xe bọc thép kia hạ xuống chính là một khu bỏ hoang trong thành Khư Hoa tạo thành chấn động thật lớn.

Giang Ly chăm chú quan sát.

Ầm ầm!

Cánh cửa xe bọc thép mở ra.

Bên trong, xuất hiện bóng đen rất lớn dường như muốn thoát ra ngoài.

- Nổ súng!

Đột nhiên, quảng trường xuất hiện rất nhiều thành viên hắc bang cầm súng xung điện bắn ra vô số viên đạn đất tiền.

Bùm bùm bùm.

Ngon lửa phụt ra, tập kích vào phía trong cánh cửa mở.

Chiến đấu vô cùng nguy hiểm, không thể tới gần; sức công phá của những viên đạn quá lớn thậm chí phá tan nát bê tông cốt thép nhưng chiếc xe bọc thép vẫn không có chút hề hấn gì.

Vèo!

Trong lúc chiếc xe bọc thép bị rất nhiều tên hắc bang tấn công, một bóng đen bay nhanh ra ngoài.

Bóng đen thân cao hai mét, toàn thân một màu đen giống như một ma thần, sau lưng còn có những cái gai nhọn hoắt; vô số viên đạn bắn vào người bóng đen đó, nổ ầm ầm oàng oàng như không mảy may có dấu vết nào cả.

A!

Một tiếng hét thảm, cái bóng đen nay dùng tốc độ vượt qua tốc độ âm thanh vọt tới trước mặt một thành viên hắc bang, đâm xảm vào người tên đó; tên thành viên hắc bang chỉ kịp hét thảm một tiếng sau đó biến thành một màn sương máu.

- Cơ giáp có tốc độ âm thanh! Giọng Giang Ly trầm thấp.

Trước kia, một cái ô tô chạy tốc độ vài trăm km/h đâm vào người cũng đủ thịt nát xương tan, mà vận tốc đó ước chừng 28m/s.

Mà vận tốc âm thanh 340m/s.

Va chạm với vật thể có tốc độ âm thanh hài cốt không còn, biến thành sương máu.

- Đây là cái gì? Thiết giáp có hệ thống động lực đạt tới vận tốc âm thanh? Lốp vỏ bên ngoài bằng kim loại. Giang Ly chấn động, trong màn hình được phóng to hẳn nhìn thấy một màn đồ sát.

Cái bóng đen di chuyển với tốc độ âm thanh kia di chuyển tứ phía; các thành viên hắc bang cầm súng ống liên tục bị giết hại.

Siêu nhân là thế nào? Đây là siêu nhân.

Bá!

Cái bóng kia bay lên một tòa nhà cao tầng, xuyên qua hành lang, không có bất kỳ ai có thể ngăn cản nó dù chỉ một hiệp. Cái gì võ học đại sư trước mặt nó chỉ như tờ giấy mỏng.

Không đến mười phút, toàn bộ trăm tay súng hắc bang bị giết chết.

Bất luận loại súng nào cũng không hề để lại dấu vết trên thân bóng đen kia.

Ngoài quảng trường, thành viên hắc bang bị quét sạch không còn; toàn bộ bị giết sạch bởi một người.

- Mạnh thật! Tâm tình Giang Ly kích động, nhìn màn hình mà cảm nhận cơ giáp có vận tốc âm thanh kia mạnh mẽ như thế nào.

Video trên internet đến đây kết thúc.

- Đây là cảnh do Tập đoàn Nhật Nguyệt gây ra ngày hôm nay, hoàn toàn xé rách công kích của hắc bang, chấn áp tại chỗ. Sắc mặt Sở Tích Tích không tốt cho lắm nói tiếp: - Hiện tại, bọn họ tại thành Khư Hoa xây dựng quy mô lớn, mở một tổng bộ, trực tiếp bán cấm dược! Bởi vậy, Tập đoàn An Toàn chúng ta bị tổn thất lớn trên thị trường cấm dược, rất nhiều khách hàng đã tới Tập đoàn Nhật Nguyệt mua cấm dược. Bây giờ, giá Nguyệt Linh Chi Tinh giảm chỉ còn có 70 ngàn 1 bình.

- Giảm một nửa! Lông mày Giang Ly nhướn lên.

Vốn Nguyệt Linh Chi Tinh có giá 140 ngàn giờ chỉ còn có 70 ngàn, đây quả thật là tin tức chấn động thị trường chợ đen; vô số người cuộn cuộn đi vào.

Tập đoàn Nhật Nguyệt ra tay, đem thị trường đảo lộn, mây mưa thất thường.

Đây là bước đầu tiên trong kế hoạch chiếm lĩnh thị trường Địa Cầu của bọn họ.

- Thu nhập của Tập đoàn An Toàn chúng ta chủ yếu dựa vào cấm dược. Hiện tại, thị trường cấm dược bị xung kích trên quy mô lớn, tổn thất vô cùng nghiêm trọng. Chi tính riêng thành Tinh Hoa có rất nhiều gia tộc vốn đặt mua cấm dược ở Tập đoàn chúng ta, hiện tại như ong vỡ tổ kí hợp đồng với Tập

đoàn Nhật Nguyệt.

Sở Tích Tích lại mở một hình ảnh khác, xuất hiện rất nhiều bản danh sách, rất nhiều các khách hàng quen thuộc của Tập đoàn An Toàn quay đầu sang Tập đoàn Nhật Nguyệt.

Giang Ly liếc mắt một cái thấy tên Tập đoàn Tam Hợp.

Tập đoàn Tam Hợp này chính là ba gia tộc của Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ liên hợp, thế lực cũng không nhỏ.

- Tập đoàn Tam Hợp lúc này ngang nhiên xé bỏ ước định với chúng ta đi đặt hàng Nguyệt Linh Chi Tinh ở Tập đoàn Nhật Nguyệt; đồng thời phái ra rất nhiều người tới chợ đen hoạt động chuẩn bị một số hoạt động kinh doanh lớn. Vừa nói, Sở Tích Tích lại tiếp tục mở tài liệu cụ thể.

- Há? Trong lòng Giang Ly vừa động, nghĩ ra một ý tưởng.

- Lần này chị tìm em là muốn em hiểu tình thế trước mắt, xem em có nghĩ ra cách gì không để xoay chuyển tình thế hiện tại? Sở Tích Tích nói.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt quá mạnh, thậm chí cả cơ giáp có tốc độ âm thanh cũng xuất hiện, sau khi chiếm cứ thành Khư Hoa, thế lực sẽ ngày càng mở rộng. Giang Ly lắc đầu: - Tạm thời cũng không có ý gì hay, cơ giáp có vận tốc âm thanh đó thuộc loại cơ giáp Trung vũ, sức người không có khả năng chống lại.

- Thật sự là đau đầu!

Sở Tích Tích thở dài một hơi.

Cơ giáp chia làm "cơ giáp Đê vũ", "cơ giáp Trung vũ", "cơ giáp Cao vũ", "cơ giáp Siêu vũ", "cơ giáp Thần thánh".

Cho dù "cơ giáp Đê vũ" cũng có lực lượng vô cùng lớn, đao thương bất nhập, từ mặt đất nhảy qua toà nhà cao mười tầng. Để chế tạo loại cơ giáp này giá thành vô cùng đắt đỏ, hơn nữa pháp luật cấm sử dụng, là loại vũ khí có tính phá hoại khủng bố. Bất cứ ai cất chứa ngoại trừ quân đội, là vi phạm pháp luật, ngồi tù cả đời.

Mà "cơ giáp Trung vũ" là cơ giáp có tốc độ âm thanh, uy lực còn lớn hơn nữa; Giang Ly đã nhìn thấy.

Về phần "cơ giáp Cao vũ", cơ giáp Siêu vũ", cơ giáp Thần thánh" gì đó, thực tế Giang Ly gặp trong mơ khi tiếp xúc Đại Mộng Tâm Kinh, thấy loài người sử dụng khi tấn công tinh cầu khác.

Xác thịt căn bản không thể chống lại thứ này.

"Cơ giáp Trung vũ" cho dù ở trong quân đội cũng có rất ít, chỉ có một số thành phố cấp 1, quân đội ở đó mới được trang bị. Thành Tinh Hoa không phải thành phố cấp 1 mà chỉ là thành phố cấp 4, cấp 5 gì đó.

Bình thường để chế tạo một cơ giáp đê vũ giá thành lên tới mấy trăm vạn.

Cơ giáp thì Trung vũ gấp mấy chục thậm chí mấy trăm lần.

Trong thành Khư Hoa, có lẽ một số Tập đoàn lớn có "cơ giáp Đê vũ" nhưng không có "cơ giáp Trung vũ", cho nên một bộ "cơ giáp Trung vũ" đủ để toàn trường khiếp sợ.

Vũ chính là vũ lực.

Đê vũ chính là vũ lực cấp thấp.

Ban đêm.

Giang Ly tới ngoại ô thành Khư Hoa, hẩn lẳng lẳng ẩn núp, chờ đợi.

- Mỗi lần Tập đoàn Tam Hợp đều dừng tại đây vào thành mua cấm dược, mình mai phục tại đây lấy hàng. Giang Ly thông qua tin tức của Tập đoàn An Toàn, biết Tập đoàn Tam Hợp gần đây sẽ nhập một lượng hàng hóa lớn.

Vì thế, hẩn liền tiến vào chợ đen dò la tin tức.

Dựa vào năng lực thôi miên, hẩn ở chợ đen như cá gặp nước, ngay lập tức nắm được một ít bí mật của tập đoàn Tam Hợp.

Hẩn sẽ không bỏ qua ba người Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc.

Vùng ngoại ô thành Khư Hoa thật ra là một khu phế tích, nơi đây là những nhà xưởng, tòa nhà cao tầng bỏ hoang; những hố sâu, rãnh thoát nước thải hôi thối; rác chất thành đống.

Giang Ly yên lặng ẩn núp.

Qua nhiên, chỉ chốc lát sau, trong bóng đêm một chiếc ô tô bay hạ xuống, có vài cao thủ đi ra, khí thế rất mạnh! Người trong tộc Trịnh Văn Bổng, Dương Vũ, Trương Nhạc đến rồi.

- Quả nhiên bọn họ đã tới!

Giang Ly ần núp thật kỹ, quan sát mấy cao thủ, yên lặng lắng nghe.

Từng lời truyền tới lỗ tai hắn.

- Hiện tại, chợ đen ngưng long hỗn tạp, người nhiều gấp mười lần trước kia, lần này chúng ta tới lấy hàng ngàn vạn lần không thể để xảy ra chuyện gì.

- Yên tâm đi, chúng ta có nhiều người như vậy ần núp trong xe; ai dám tới gần, bị vô số khẩu súng bắn chết; chúng ta đợi người Tập đoàn Nhật Nguyệt tới một tay giao hàng một tay giao tiền tương đối an toàn.

- Sao người của Tập đoàn Nhật Nguyệt còn chưa đến?

- Họ tới rồi

Giang Ly khẽ động, đã thấy vài người mặc vài cái "cơ giáp Đê vũ" bay tới, đáp xuống gần chỗ này. Những cơ giáp kia cao 2m, toàn thân là kim loại, vô cùng mạnh mẽ, trên đó còn có dấu hiệu của Tập đoàn Nhật Nguyệt.

Một người trong số đó mang theo một cái rương.

- Hàng chúng ta đã mang tới, giao tiền đi.

- Trước tiên xem hàng. Người của Tập đoàn Tam Hợp vội vàng nói; đội ngũ hai bên cùng ở một chỗ kiểm tra; Giang Ly cũng đã nhìn thấy trong vali toàn bộ là Nguyệt Linh Chi Tinh.

- Các người kiểm tra đi, 100 bình Nguyệt Linh Chi Tinh, mỗi bình 70 ngàn, các người cần trả 7 triệu. Một người trong Tập đoàn Nhật Nguyệt nói.

- Không thành vấn đề.

Giao dịch thành công.

Suru suru Người của Tập đoàn Nhật Nguyệt bay đi, ngay tức khắc không thấy bóng dáng đâu nữa.

Mà sau khi người của Tập đoàn Tam Hợp kiểm tra hàng cẩn thận mang rương trở lại xe.

- Chính là lúc này!

Đột nhiên, Giang Ly thét dài.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Táng Gia Bại Sản (2)

Tiếng thét dài như quỷ khóc thần sầu lại giống như cáo cùng mèo song ca bên nắm mồ hoang.

Bất cứ ai bất chợt nghe thấy âm thanh này đều sồn tóc gáy, tâm linh run lên, toát mồ hôi hột, đầu óc mơ màng.

Mười người trên xe nghe thấy âm thanh này đều sợ hãi, cùng hét lên: - Ai? Là ai?

Tinh thần bọn họ vốn căng thẳng, tiếng thét này xé rách phòng tuyến tâm linh bọn họ.

Nhưng, khi cái âm thanh ấy bắt đầu, có lúc dài, lúc ngắn khiến người ta có cảm giác không thờ nổi, lỗ tai như muốn phát điên, cảm giác vô cùng chấn động.

Lúc Giang Ly ần núp đã nắm chắc thời gian hành động của đám cao thủ trên xe kia, hiện tại đột ngột phát ra âm thanh thôi miên mới khiến toàn bộ đám người này hôn mê.

Thuật thôi miên của hắn đã có chút thành tựu, mỗi âm thanh phát ra đều nhằm vào sinh mệnh tiết tấu của con người; đột nhiên bạo phát tiến hành quấy

rối; mười tiếng chẳng khác nào có mười người bị thôi miên.

Loại thôi miên này so với thôi miên ở cao ốc An Toàn còn đơn giản hơn.

Bởi vì khách hàng ở cao ốc An Toàn cần trợ giúp tiến vào giấc ngủ say cần phải cẩn thận tránh việc thần kinh bị thương tổn.

Mà thôi miên lúc này là trực tiếp kích thích khiến đối phương hôn mê không cần e dè đối phương tổn thương não bộ.

Bây giờ thuật thôi miên của Giang Ly đã không kém mấy so với Huyền Hồ.

Tiếng của Giang Ly ngày càng nhanh, mỗi một giây có hơn mấy chục âm tiết biến hóa, chọt cao chọt thấp làm cho người ta không thờ nổi.

Cao thủ Tập đoàn Tam Hợp choáng váng đầu óc muốn bản thân tỉnh táo nhưng thân thể không như ý muốn, nghiêng nghiêng ngã xuống.

Bịch!

Bên cạnh, mấy cao thủ lần lượt ngã xuống.

Chỉ có Trịnh tiên sinh còn đang cầm chiếc vali kia đau khổ chịu đựng.

Ánh mắt ông ta mơ hồ, vội vàng ngồi xuống, cố sức hô hấp khiến bản thân bình tĩnh sau đó lấy hai tay bịt tai mình lại.

Nhưng một bóng người mạnh mẽ tiến tới, tay cầm dao đâm tới chỉ lưu lại tàn ảnh; bóng dao chạm nhẹ sau ót ông ta, khiến ông ta bất tỉnh.

Giang Ly đã chạy tới!

Hắn xuất kỳ bất ý sử dụng âm thanh thôi miên toàn bộ người trong xe rồi mới tiếp cận sau đó đánh ngất Trịnh tiên sinh.

Mặc dù Trịnh tiên sinh có thực lực không thua kém gì Huyết Cừu nhưng thuật thôi miên của Giang Ly so với ngày đó đã gấp không phải một hai lần cho nên mới dễ dàng có kết quả như vậy.

- Thật nhiều súng! Có những kẻ này mai phục trong xe nếu mình không dùng thuật thôi miên chế trụ kẻ địch chỉ sợ vừa lại gần đã trở thành cái tổ ong rồi. Giang Ly cầm lấy cái vali, kiểm tra trong xe một chút thấy trong xe có rất nhiều người đang mai phục, chuẩn bị tiếp ứng khi có sự cố; nếu những người này không bị thôi miên thì cho dù cường giả có sinh mệnh lực 1.1, thậm chí 1.2, 1.3 cũng không thể lại gần được.

Không tới được gần đã bị bắn thành thịt nát!

Xem ra Tập đoàn Tam Hợp rất coi trọng cuộc làm ăn này, vô cùng cẩn thận.

Mở vali ra Giang Ly nhìn thấy bên trong có rất nhiều bình nhỏ xếp san sát nhau; 100 bình Nguyệt Linh Chi Tinh giá trị tới 7 triệu nếu chuyển tới thành Tinh Hoa bán qua tay người khác mỗi bình có thể bán được 100 ngàn.

- 7 triệu, là tất cả số vốn lưu động của Tập đoàn Tam Hợp, lần này chúng mày tang gia bại sản rồi. Giang Ly cầm theo chiếc vali, thân mình lại lui vào trong bóng đêm, biến mất.

Hắn tới cao ốc An Toàn trong chợ đen thành Khur Hoa.

Đạt được 100 bình Nguyệt Hoa Chi Tinh với bản lĩnh của hắn thì không cách nào vận chuyển ra khỏi thành Khur Hoa chỉ có cách mượn đường của Tập đoàn An Toàn, vừa hay trả nợ họ luôn.

Thành Khur Hoa hỗn loạn vô cùng, loáng thoáng có thể thấy rất nhiều tòa cao ốc bị bỏ hoang đang được trang hoàng lại, là Tập đoàn Nhật Nguyệt triển khai kiến thiết trên quy mô lớn, thành lập căn cứ chuẩn bị cho sau này thống nhất chợ đen.

Trong quá khứ, bất cứ tập đoàn nào cũng không thể có khả năng thống nhất chợ đen bởi vì trong đó có liên quan tới lợi ích của rất nhiều lão đại trong quân đội. Tập đoàn An Toàn chỉ chiếm mấy phần trăm lợi nhuận nhưng đã vô cùng khổng lồ, nhưng bây giờ Tập đoàn Nhật Nguyệt cũng sẵn tham gia phá vỡ thế cân bằng.

Giống như một hồ nước nhỏ đột nhiên có một con cá mập lớn xông vào.

Ầm!

Cao ốc An Toàn, tại tầng cao nhất, Giang Ly đem cái vali đặt lên bàn, mở ra, trong đó xuất hiện 100 bình Nguyệt Linh Chi Tinh.

- Cao Nhẫn, liên hệ Chủ tịch Sở, nói tôi muốn trả nợ. Lấy Nguyệt Linh Chi Tinh ra gán nợ, đồng thời đặt mua một quả Sinh Mệnh Quả Thực. Giang Ly nói với Cao Nhẫn.

- Giang huynh đệ Cao Nhẫn lau mồ hôi trên trán, anh ta biết Giang Ly đã trở thành thủ tọa Thôi miên sư của Tập đoàn An Toàn, rất được cấp trên coi trọng, địa vị vượt lên trên mình nhiều: - Tôi lập tức liên hệ với Chủ tịch Sở.

30 phút sau, trên màn hình lớn xuất hiện hình ảnh của Sở Sơn: - Giang Ly, tôi đồng ý dùng Nguyệt Linh Chi Tinh để trả nợ, cùng đồng ý cho cậu đổi một quả Sinh Mệnh Quả Thực, tiền tính dựa theo giá hiện tại là 70 ngàn / bình.

- Được!

Giang Ly đồng ý luôn, hẳn biết Tập đoàn Nhật Nguyệt hiện tại đang chèn ép Tập đoàn An Toàn đã cắt giảm số lượng cung ứng Nguyệt Linh Chi Tinh, nên Tập đoàn An Toàn rất cần Nguyệt Linh Chi Tinh.

Lập tức, hắn lấy ra 63 bình trả hết nợ nần, và đổi lấy một Sinh Mệnh Quả Thực.

Thật ra hắn chỉ còn nợ hơn 300 ngàn, bởi vì mười ngày tiền hắn thôi miên toàn bộ dùng để trả nợ.

Cuối cùng giao dịch cũng hoàn thành.

Tập đoàn An Toàn đưa tới một quả Sinh Mệnh Quả Thực, Giang Ly vội vàng nuốt vào.

Một hơi thở ấm áp bay lên, trong cơ thể hình thành một vòng tuần hoàn; Giang Ly chăm chú quan sát trong cơ thể cảm thấy tế bào dường như đang hoan hô vui sướng; mỗi một tế bào trong cơ thể có được tiềm năng sinh mệnh cường đại, tất cả sinh cơ hoàn toàn khôi phục.

Không cần dụng cụ kiểm tra, Giang Ly cũng có thể đoán đại khái tình trạng cơ thể mình, đây là kết quả của sự tiến bộ trong tu hành tâm linh; với cao thủ tu hành tâm linh thậm chí còn có thể quan sát từng biến đổi nhỏ trong cơ thể còn chính xác hơn cả các dụng cụ khoa học.

3 tiếng sau, đột nhiên Giang Ly nhảy dựng lên, hai mắt lóe ra như điện đăm thẳng về phía Cao Nhẫn.

Soạt, soạt, soạt

Cao Nhẫn không tự chủ được lùi về sau vài bước: - Giang huynh đệ, cậu ngày càng mạnh rồi, khó trách cấp trên nhìn trúng cậu; còn thừa 37 bình Nguyệt Hoa Chi Tinh chúng tôi giúp cậu chuyển tới thành Tinh Hoa.

- Được, cảm ơn. Giang Ly lại lấy ra hai bình, uống cạn, toàn thân trở nên rất mát mẻ; xung quanh cơ thể một cỗ khí tức mát lạnh bao lấy, tạo thành những vòng xoáy chui vào lỗ chân lông; cảm giác lâng lâng như trên mây, phiêu diêu tự tại.

Nếu đổi lại là người khác, sẽ bị trầm mê trong ảo giác khó có thể tự kiểm chế.

Nhưng tâm linh của Giang Ly rất mạnh mẽ, nắm trong tay từng chi tiết trên cơ thể, căn bản không xuất hiện hiện tượng không khống chế được cơ thể.

Có Nguyệt Linh Chi Tinh tu vi của hắn sẽ tăng nhanh một cách không ngờ, tuy nhiên đối với tu hành tâm linh không tăng nhưng thể năng lại có một bước đi rất lớn.

Thành Tinh Hoa, bờ sông, trong một ngôi biệt thự.

Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc và Dương Vũ ba người tụ hội, cười ha ha.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt đến thật đúng lúc, không ngờ khiến cho Nhật Nguyệt Tinh Hoa giảm giá mạnh, chúng ta có thể mua thêm càng nhiều Nguyệt Linh Chi Tinh bổ sung thân thể tiến hành tu hành. Giọng Trịnh Văn Băng rất âm trầm.

- Đúng vậy, tập đoàn đã huy động tài chính tới chợ đen mua 100 bình Nguyệt Linh Chi Tinh, bán cho những gia đình hạng trung có thể kiếm được 3 triệu. Lợi nhuận trong việc này dùng để bồi dưỡng chúng ta đấy. Trương Nhạc vuốt ve mặt mình: - Chúng ta phải nghĩ với tên Giang Ly tiểu tạp chủng kia, chuyện lần trước không trả lại hắn gấp trăm lần không tao không hà hết giận!

- Gần đây thằng đó đang làm gì?

- Hình như ký hợp đồng với Tập đoàn An Toàn trở thành Thôi miên sư. Dương Vũ xiết chặt tay, kêu răng rắc:

- Hơn nữa có chút danh tiếng.

- Tập đoàn An Toàn? Trịnh Văn Băng cười cười: - Đã là của ngày hôm qua, Tập đoàn Nhật Nguyệt sẽ nghiền nát nó, khiến nó phá sản, mua lại; bây giờ việc chúng ta cần làm là bám đuôi Tập đoàn Nhật Nguyệt.

- Nhất định phải chính tay tôi giết thằng cò hó Giang Ly kia! Trương Nhạc bật dậy.

Tích, tích, tích

Tiếng phát ra từ con Chip!

Trịnh Văn Băng nhấn một cái, trên đó xuất hiện một người đàn ông, thần sắc vô cùng kích động: - Không xong, hàng hóa Tập đoàn Tam Hợp của chúng ta mua ở chợ đen bị cướp rồi, 100 bình Nguyệt Hoa Chi Tinh mất hết, hiện tại quản lý cao cấp của gia tộc đã tới chợ đen điều tra tình hình. Lão gia tức

giận đến học máu!

- Cái gì?

Sắc mặt Trịnh Văn Bằng trắng bệch, con Chip rơi xuống mặt đất: - Tại sao lại như vậy, có xe thiết giáp của gia tộc, súng ống, có cao thủ bảo vệ cho dù người có vũ lực cao tới đâu cũng không thể cướp đi được mà!

Trương Nhạc, Dương Vũ toàn thân run rẩy: - Trời ạ, toàn bộ bị cướp! Đây là tất cả số vốn lưu động của gia tộc nếu không tìm về được, sẽ không còn tài chính để quay vòng, sẽ tang gia bại sản aaaa.

Lúc này, Giang Ly mặc kệ ba nhà đại loạn, trở lại thành Tinh Hoa.

Trước tiên, hắn tới bệnh viện kiểm tra.

Vị bác sĩ chính kinh ngạc: - Các tế bào của cậu khôi phục toàn bộ, hơn nữa còn phát triển rất tốt, tiềm năng sinh mệnh rất cường đại, chẳng lẽ lại sử dụng Sinh Mệnh Quả Thực?

- Vậy thương thế của tôi đã hoàn toàn khôi phục? Giang Ly đã đoán trước được kết quả nhưng bây giờ tới kiểm tra chỉ là xác nhận mà thôi.

- Đúng vậy, không có vấn đề gì. Bác sĩ trưởng khẳng định: - Hơn nữa, các phương diện thể năng của cậu đều phi thường cường hãn, nếu phỏng đoán trên phương diện lực lượng, sinh mệnh lực của cậu đã vượt qua 1, tuyệt đối là 1.1.

- Quả nhiên được nâng cao, cuộc thi trước mình chỉ có 1, trải qua huấn luyện quân sự, lĩnh ngộ ngũ say giai đoạn 3, lại trải qua lần đánh nhau sống chết với Huyết Cừu, sử dụng Sinh Mệnh Quả Thực, học tập thôi miên, dùng Nguyệt Linh Chi Tinh việc thể năng gia tăng là hợp tình hợp lý. Hắn nhớ lại những gì bản thân đã trải qua từ lúc có được Đại Mộng Tâm Kinh tới giờ cứ như một giấc mộng vậy.

Tới đỉnh núi nơi đặt trụ sở của Tập đoàn An Toàn.

Hiển nhiên, Sở Tích Tích đang đợi hắn, trên bàn đặt 35 bình Nguyệt Linh Chi Tinh.

- Em chơi Tập đoàn Tam Hợp quá thâm rồi. Sở Tích Tích đi thẳng vào vấn đề, ánh mắt nhìn đầy thâm ý: - Vốn lưu động của bọn họ tất cả có 7 triệu, bọn em cướp hết, hiện tại tài chính của bọn họ xảy ra vấn đề lớn rất khó để trở mình.

Tiền vốn lưu động 7 triệu không phải là con số nhỏ.

Cả đời Huyết Cừu giết người cướp của mới tích lũy được 3 triệu.

Nếu không phải Giang Ly mua hai quả Sinh Mệnh Quả Thực thì tài sản trong ngân hàng của hắn đã lên tới chục triệu. Mà bây giờ, trên người hắn vẫn không có tiền mặt, chỉ có 35 bình Nguyệt Hoa Chi Tinh.

Mà những bình Nguyệt Hoa Chi Tinh này hắn không muốn bán mà để dùng tăng cường thực lực.

- Mười lăm ngày nữa là trường học chính thức khai giảng, tới lúc đó có cuộc thi, chị hi vọng em vượt qua Âu Dương Tinh trở thành tuyển thủ hạt giống số một trong trường thậm chí cả thành Tinh Hoa, những đãi ngộ lúc đó sẽ hoàn toàn khác so với quá khứ. Sở Tích Tích nói: - Số Nguyệt Hoa Chi Tinh này cũng đủ để em dùng nửa tháng.

- Yên Tâm, bây giờ em tin chắc có thể đánh bại tên đó. Giọng nói Giang Ly rất nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: Thay Đổi Lớn

Ban đêm, hắn lại vào công viên; Đại Hắc vẫn đang tu luyện, thấy Giang Ly tới, hai mắt mở ra, phát ra ánh sáng màu xanh yếu ớt kèm theo những tiếng meo meo. Giang Ly liền cảm thấy mình hơi choáng váng, hiển nhiên là thuật thôi miên đã rất tinh thâm.

- Uhm! Thôi miên?

Hắn cười rộ lên, giờ tay ôm lấy mèo Đại Hắc từ trong ổ ra: - Đại Hắc thuật thôi miên của mày không tệ đâu, có thể thôi miên người thường rồi; hôm nay anh mang cho mày thứ tốt đây, đến đây xem nào?

Hắn lấy ra "Nguyệt Linh Chi Tinh".

Đại Hắc vui vẻ nhảy ra khỏi tay Giang Ly.

- Từ từ, uống từng giọt thôi, Giang Ly lấy một giọt dịch dinh dưỡng bên trong cho nó uống hết.

Lập tức trên người Đại Hắc xuất hiện một tia ánh trắng, trông có vẻ yêu dị.

Trong chốc lát, ánh trắng trên người Đại Hắc tan biến, tiếng kêu meo meo cũng phát sinh biến hóa, có nhiều âm tiết hơn, thanh điệu dường như có sự biến đổi.

- Đây chính là Nhật Nguyệt Tinh Hoa chính tông trong cổ đại, động vật hấp thu biến thành yêu quái. Giang Ly chờ mong: - Không biết sẽ biến hóa ra sao?

- Thêm nữa, thêm nữa! Đại Hắc dùng vuốt viết chữ lên mặt đất.

Giang Ly lại cho Đại Hắc một giọt.

Cứ như vậy, hẳn cho Đại Hắc uống từng giọt, cuối cùng uống hết một bình, Đại Hắc lại bắt đầu tu luyện mình tướng thủy tinh.

Ước chừng một giờ, đột nhiên Đại Hắc đứng lên, toàn thân lông liếc dựng đứng, cả người phát ra khí thể như mãnh hổ, ngủ mà không phải ngủ, tỉnh mà không phải tỉnh.

Rống!

Nó rống một tiếng như mãnh hổ hạ sơn, sinh ra một con lốc xoáy "Vân tông long, phong tông hổ".

- Ngủ say giai đoạn thứ ba?

Giang Ly chấn động: - Tại sao tu hành nhanh như vậy? Tuy động vật tu hành nhanh hơn loài người gấp nhiều lần, nhưng cái tốc độ này mình cũng không thể tin được?

- Thế nào? Giang Ly, em lợi hại không. Đại Hắc viết chữ, trong đôi mắt hiện ra sự đắc ý: - Đây là Nhật Nguyệt Tinh Hoa? Em cảm giác dây thanh của mình biến đổi, có thể phát ra nhiều âm tiết hơn, cứ thế này sớm hay muộn em cũng có thể nói tiếng người.

- Nói tiếng người? Giang Ly gật đầu: - Cũng không phải không thể. Nhật Nguyệt Tinh Hoa thật sự có thể khiến động vật thay đổi.

- Giang Ly, anh đem con Chip quang não của anh cho em xem? Đại Hắc viết chữ: - Nếu ta có được Chip quang não có thể biết thêm nhiều tin tức của loài người, cũng có thể tự học trên mạng.

- Đây, anh dạy cho cách dùng Chip quang não. Giang Ly nghĩ cũng đúng, mua cho Đại Hắc quang não, để nó có thể trực tiếp lên mạng học tập.

Nhận lấy cái Chip của Giang Ly, Đại Hắc nhấn một cái, xuất hiện một cái "Màn hình ảo", bắt đầu học tập các thao tác. Nó thấy cái tài khoản ngân hàng của Giang Ly, khinh bỉ viết: - Giang Ly, trong tài khoản của anh ít tiền thế?

- Chả có cách gì, tiền xài hết rồi, bây giờ chỉ còn lại Nguyệt Hoa Chi Tinh nhưng mà bây giờ anh có thể thôi miên kiếm khá nhiều tiền. Giang Ly nói ra chuyện ở chợ đen thành Khư Hoa cướp đi đồ của gia tộc Trịnh Văn Băng.

- Uhm. Đại Hắc gật đầu.

- Sau khi quen với các thao tác của quang não, anh sẽ đem kinh nghiệm tu hành cùng thôi miên nói cho chú mày biết, mà truyền công trong mơ đi, nói tốn nước bọt lắm. Tuy nhiên, bây giờ nhất định mày phải phối hợp với anh, anh mới có thể thôi miên chú mày. Giang Ly khoát tay, âm thầm làm ra thủ thế thôi miên, mèo Đại Hắc thì đứng yên bất động.

Cuối cùng, dưới sự phối hợp của mèo Đại Hắc, nó mới dần dần bị thôi miên, Giang Ly đem kỹ xảo thôi miên gần đây học được, còn cả phương pháp "Lò luyện tâm viên", truyền cho nó.

7 giờ sau, Giang Ly và Đại Hắc tỉnh lại. Lúc này, đã là sáng sớm ngày hôm sau, Giang Ly sáng sớm đi mua cho Đại Hắc một con Chip quang não.

Đại Hắc chờ Giang Ly đi rồi, mới ngậm con Chip trong miệng, nhảy một cái, chạy ra khỏi công viên đi tới nhà ga, bước vào đoàn tàu đi tới thành Khư Hoa.

Đoàn tàu hiện tại, khá dễ dàng, có thể để thú nuôi lên tàu mà không cần mua vé.

Một con thú nuôi có thể lên tàu đi bất cứ đâu trên Địa Cầu này.

Toà nhà An Toàn thành Tinh Hoa.

Giang Ly vừa mới thôi miên 25 vị khách, lúc này mới ngừng lại.

- Giang Ly em tiến bộ thật lớn, không ngờ vài ngày đã thôi miên thêm được 5 người. Sở Tích Tích rất kinh ngạc.

- Không có gì, mỗi ngày em đều dùng hai bình Nguyệt Linh Chi Tinh. Giang Ly làm ra vẻ đương nhiên: - Có cái này không tiến bộ thần tốc mới là lạ đó.

- Hy vọng em tiếp tục tiến bộ thần tốc thêm một ít nữa. Sắc mặt Sở Tích Tích khá nhợt nhạt, trông khá mệt mỏi, xem ra cô rất hao tổn tâm trí vì Tập đoàn Nhật Nguyệt: - Nếu em có thể thắng tới Thôi miên sư trung cấp, nghiệp vụ của chúng ta tại thành Khư Hoa này sẽ tăng rất mạnh.

Thôi miên sư trung cấp chính là một cái biên vàng, nếu ở thành Tinh Hoa đóng quân, thì ngay Chủ tịch thành phố cũng tới cổ động. Nhân vật như vậy có sức ảnh hưởng quá lớn.

Sở Sơn cũng không ở lại thành Tinh Hoa nhỏ nhỏ thế này.

- Hôm nay, thu nhập của em là 16000, đã chuyển vào tài khoản. Sở Tích Tích ra hiệu cho Giang Ly kiểm tra: - Bây giờ em không cần trả nợ nữa, số tiền thu vào là của chính em đó.

Thôi miên 25 người, thu vào 20 ngàn, khấu trừ 20% thuế, một ngày cũng kiếm chác được 16 nghìn, đủ mua rất nhiều loại dinh dưỡng về nhà.

Đây chính là thu nhập do làm việc mà có, đường đường chính chính, là người đóng thuế vinh quang.

- Tiến theo việc Nhật Nguyệt Tinh Hoa giảm giá mạnh sẽ là số lượng Thôi miên sư càng không đáp ứng nổi nhu cầu khách hàng.

Sở Tích Tích thở dài.

Nhật Nguyệt Tinh Hoa cần phải trong trạng thái ngủ say không sinh ra ảo giác mới có thể hấp thu. Sau khi giảm giá, rất nhiều gia đình mua cho con cái; cùng với đó là đám quan chức quen thuộc sử dụng nhất định phải nhờ Thôi miên sư tiến vào giấc ngủ say.

Lúc này, Thôi miên sư sơ cấp nhất định không đáp ứng được nhu cầu, giá cả có thể tăng thêm.

- Em về nhà trước đây, tới lúc đó kiếm tiền mua biệt thự, cải thiện đời sống cho người thân. Giang Ly nói lời tạm biệt với Sở Tích Tích để về nhà, cho em gái sử dụng Nguyệt Linh Chi Tinh.

Bộp, bộp, bộp.

Hắn bước lên cầu thang bộ đi về cửa nhà, đột nhiên sừng sốt.

Bởi vì hắn thấy trước cửa nhà có hai người đang đứng rất nghiêm trang.

Hai người kia, toàn thân mặc áo da màu đen, đeo kính râm, không hề nhúc nhích, quan sát bốn phía, giống như là môn thần; loáng thoáng Giang Ly có thể thấy sát khí trên hai người tỏa ra, hiển nhiên đã giết người!

- Sao trước cửa nhà mình lại xuất hiện hai người này. Giang Ly đi tới.

- Đứng lại, là ai? Không được lại gần!

Đột nhiên, một người áo đen hét lớn.

- Đây là nhà tôi, các ông là ai? Sao đứng trước cửa nhà tôi? Giang Ly bức mình, rõ ràng là nhà mình lại bị người khác canh giữ, lại không cho mình đi vào.

Đồng thời, hắn cũng có một dự cảm không tốt.

Tại sao có người đứng trước cửa nhà mình.

- Nhà người? Một người áo đen mỉm cười âm trầm: - Người họ Giang?

- Đúng vậy, tôi họ Giang, rốt cục các người là ai? Giang Ly ngẩng đầu lên, hắn nhìn ra hai người áo đen này rất mạnh, so với những vệ sĩ thông thường rất khác biệt chỉ sợ là những chiến sĩ thường xuyên chém giết. Hắn âm thầm đề phòng.

- Người họ Giang vậy vào đi. Một người áo đen đi tới, bắt chợt tung ra một trào!

Răng rắc!

Cánh tay to lớn đầy lực lượng, một trào hướng tới vai Giang Ly, đây là một loại võ học cấp C, Long trào đại cầm nã!

Thanh Long xuất thủy!

Long trào đại cầm nã là võ học trong quân đội, chỉ có quân nhân mới nắm giữ thành thạo.

Một trào này, ra tay rất tàn nhẫn muốn bóp nát vai Giang Ly.

Tâm linh Giang Ly rất nhạy bén, hẳn có thể cảm nhận địch ý rất nhỏ, làm sao không biết kẻ trước mặt này muốn mình bị thương: - Không ổn, chẳng lẽ những người này đã khổng chế ba mẹ? Em gái?

Trong lòng Giang Ly rất lo lắng, ra tay không chút lưu tình.

Răng rắc!

Không chút do dự, hẳn ra một trường trong Cẩm định cách sát thuật chiêu Tiết mạch, cạnh bàn tay ra sau mà tới trước vô cùng nhanh.

Tay người áo đen cách vai Giang Ly 3cm, đi bị chém trúng, vang lên một tiếng.

- A? Trên mặt người áo đen hiện lên vẻ kinh ngạc, rút tay lại, tránh né cú chém này, rồi bất ngờ tung một quyền kích sát.

Một quyền này, tiếng gió rít gào, là võ học cấp B, Quỷ thần quyền, quỷ thần xuất hiện.

- Một vệ sĩ không ngờ mạnh tới vậy, ngang với Huyết Cừu? Giang Ly cũng chấn động, ngưng tụ tâm thần, Tâm Linh Đại Đế Ấn mạnh mẽ bỏ xuống, Tấn lợi liệt phong, lấy cứng đối cứng.

Ầm ầm!

Hai cánh tay như lốc xoáy chạm vào nhau, lập tức Giang Ly cảm thấy đối phương xương cốt như sắt thép, toàn thân run lên bần bật.

Nhưng hiện tại hẳn cũng không phải bình thường, rống to một tiếng! Dùng tới thuật thôi miên, chuẩn xác nắm được tiết tấu sinh mệnh đối phương; tiết rống này đánh thẳng vào điểm yếu tâm linh của kẻ địch, đây chính là chân ngôn phát ra bằng tiếng Phạn.

Tên vệ sĩ chấn động, toàn thân run rẩy, chậm chạp 0.1s.

- Liệt cốt loạn vân băng!

Một bước tới, Giang Ly tung một đấm đánh vào ngực đối phương.

Tên áo đen không kịp kêu, trên mặt hiện lên sự đau đớn vô cùng; thân hình hai trăm cân mà cứ như một trang giấy bay đi, dán trên vách tường, sao đó từ từ trượt xuống; kính râm bị vỡ nát, oán hận nhìn Giang Ly. Tên đó phun ra một ngụm máu tươi, bất tỉnh.

Xoẹt!

Một kích đánh bất tỉnh tên đó, nhưng đằng sau một ánh sáng lóe lên; thì ra tên áo đen còn lại lấy ra một con dao găm, vô thanh vô tức tiến tới đây.

Dao găm hướng động mạch chủ trên cổ Giang Ly khẽ rạch một cái.

Dao găm sắc lạnh như tuyết, trên mũi dao tỏa ra hàn khí, chỉ hơi sượt qua da là máu chảy.

Giang Ly vọt lên trước, thân thể lay động, miệng phát ra âm thanh, tứ chi rung lắc, đây cũng là chiêu thức trong Tâm Linh Đại Đế Ấn. Tên áo đen còn lại cầm dao găm ngay người, vội cúi đầu lắc mạnh muốn duy trì tỉnh táo.

Lúc này Giang Ly cũng không thèm nhìn tới, nắm chơ cơ hội, búng ngón tay bắn lên mặt dao găm.

Người áo đen như bị sấm đánh bên tai, nửa người chết lặng. Mặc dù Giang Ly chỉ búng ngón tay nhưng với lực lượng bây giờ của hắn thì cho dù là sắt thép cũng bị uốn cong.

Dao găm bay cao lên, cắm vào góc tường.

Theo con dao bắn ra, Giang Ly giờ chân đá ra.

Oa tâm cước!

Chuẩn xác đá trúng bụng tên còn lại.

Người áo đen bị đá ngã từ trên rơi xuống, lăn trên bậc cầu thang, mặt mũi bầm dập, mắt trợn trắng, sùi bọt mép bất tỉnh.

Ba đấm hai đá giải quyết hai tên áo đen nhưng Giang Ly không dám sơ xuất chút nào, hai tên kia kỳ thật rất mạnh! Sinh mệnh lực đạt tới 1, người như vậy sao chịu đi làm vệ sĩ? Rốt cuộc là đại nhân vật cỡ nào mới có thể khiến bọn họ ra sức? Tại sao lại tới nhà mình, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Cánh cửa khép hờ.

Hắn một bước xông tới, bên trong truyền ra tiếng nói: - Giang Chấn Đông, không ngờ phản bội Giang gia chúng ta hai mươi năm, trở thành một tiểu thị

dân?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Nhân Vật Lớn?

Tiến vào cửa nhà.

Cảnh mà Giang Ly nhìn thấy, lại khiến cho hắn lạnh hết sống lưng.

Trong phòng khách cha mẹ và em gái bị ép đứng trong một góc nhỏ, còn ngồi trên ghế sofa là một người thanh niên tuổi tác cũng tương đương với hắn, khoảng mười bảy mười tám tuổi.

Bên cạnh người thanh niên đó có khoảng năm tên vệ sĩ áo đen, ai ai cũng khí thế phi phàm, giống như lính đánh thuê Mercenary vậy. Ngoài ra, còn có một lão già, khoảng hơn sáu mươi tuổi, đứng chấp tay, nhìn cảnh tượng xung quanh, thâm bất khả trắc.

Cánh cửa trong nhà bị bạo lực phá hư

Trên bàn ăn một mớ hỗn loạn.

Rất nhiều thuốc bổ vung vãi trên mặt đất.

Rõ ràng là cả nhà đang ăn cơm, thì đám côn đồ này phá cửa vào, tạo thành mớ hỗn loạn này.

Còn Tinh Thần Cường Thân Hoàn mà hắn mua cho em gái, cũng đã bị đám người này dón lại, để chồng chất trên bàn.

Người thanh niên kia nay bóp một viên Tinh Thần Cường Thân Hoàn, mặt cười khẩy nói:

- Giang Chấn Đông, ông ẩn cư trong Tinh Hoa thành nhiều năm như vậy, là một người dân bé nhỏ, nhưng lại mua nổi 2100 viên đất đỏ như này, tôi đúng là xem thường ông rồi.

Răng rắc!

Trong chốc lát gã đã bóp nát viên thuốc này.

- Đừng động đến thuốc của tôi!

Giang Huyền lòng đau như cắt, hét âm lên:

- Tên cường đạo như anh, tôi phải báo cảnh sát!

- Báo cảnh sát?

Tên thanh niên kia cười cười:

- Giang Chấn Đông, ông nói với anh ta, báo cảnh sát có tác dụng hay không?

- Anh là Giang Lưu con trai của Giang Chấn Nhạc phải không.

Giang Chấn Đông ánh mắt mang theo thù hận:

- Chuyện tôi và nhà họ Giang liên quan gì đến anh?

- To gan!

Lão già kia đột nhiên mở miệng:

- Giang Chấn Đông, ông không ngờ lại dám nói chuyện với thiếu gia như vậy! Thiếu gia thân phận như nào, ông thân phận như nào?

- Thôi đi.

Giang Lưu khua khua tay, giơ tay nhắc chân, đều mang chút quý khí:

- Tôi không so đo như một đứa trẻ con, trong Giang gia, loại người như ông ấy quá nhiều, mặc dù là dòng máu lão gia, căn bản cũng không có quyền kế thừa, thậm chí cũng không có quyền sinh con. Giang Chấn Đông, hôm nay lần này tôi đến hỏi ông, ông tự tiện rời khỏi gia tộc, còn lấy vợ sinh con, chẳng lẽ không quan tâm đến quy củ của gia tộc sao? Người đứng bên ngoài kia là con của ông phải không, thân thủ cũng không tệ, không ngờ lại phế đi hai thủ hạ của tôi, đúng là to gan.

Gã sớm đã nhìn thấy Giang Ly, nhưng không thêm để ý, rõ ràng là miệt thị.

- Giang Ly, mau ra ngoài!

Cha mẹ đều quát lớn, âm thanh cầu khẩn:

- Mau báo cảnh sát!

- Báo cảnh sát?

Giang Luru nhìn cũng không nhìn, chỉ phát tay.

Lập tức năm người áo đen liền vây đến, muốn khống chế Giang Ly lại.

Vào!

Giang Ly đột nhiên ra quyền, một chiêu năm thức, Long Trảo Đại Cầm Nã, Hỏa Long Liệu Nhiên! Hắc Long Hồi Đầu, Bạch Long Thổ Châu, Thanh Long Xuất Thủy, Vân Long Tam Trảo.

Tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi.

Xoẹt xoẹt xoẹt! Trảo ảnh giống như hỏa diễm nổ tung, chớp về phía năm người áo đen kia.

Năm người áo đen nhìn thấy trảo ảnh ác liệt, đồng thời thu lại, tránh né, không ngờ lại khiến Giang Ly xông qua, đến bên cạnh cha mẹ.

- Tiểu tạp chủng, thân thủ cũng không tệ.

Lão già kia nói chuyện, lão bước lên một bước, nhìn Giang Ly nói:

- Năm người này đều là chiến sĩ lực sinh mệnh 1, một mình anh không ngờ lại có thể ép lùi năm người. Một học sinh cấp ba, thủ đoạn lại hung ác như này, xem ra cũng không giữ lại được!

- Cỏ Hùng, đừng động đến con trai của tôi!

Giang Chấn Đông sắc mặt đại biến.

- Con của anh? Tôi sớm đã nói rồi, dựa theo gia quy nhà họ Giang chúng ta, loại người như anh không có quyền sinh con! Nhưng anh lại lén lút lấy vợ sinh con bên ngoài, con trai và con gái của anh không nên sinh ra trên thế giới này, để gen huyết mạch của nhà họ Giang lẫn ra ngoài.

Người thanh niên ngẩng đầu:

- Cỏ Hùng, giáo huấn cho con trai ông ấy một bài học trước đã.

- Vâng, thiếu gia.

Lão già Cỏ Hùng bước lên một bước, hai mắt chợt phá ra ánh sáng xanh mon mon, toàn bộ tóc tai của lão đều dựng đứng lên, dường như té bào nào đang vận chuyển đến cực điểm, huyết mạch trương phình sinh ra thân thể dị dạng.

Giang Ly lập tức từng trận choáng váng.

- Thôi miên sư trung cấp!

Hắn hét lớn một tiếng, biết Cỏ Hùng còn có một thân phận, lại là Thôi miên sư trung cấp, giống y hệt như khí thể của Sở Sơn vậy.

- Ngủ đi...

Cỏ Hùng tiến lên từng bước, thân hình ngày càng cao lớn:

- Trên người của anh đầy nghiệp chướng, đầu đầu cũng là dơ bẩn, chỉ có ngủ một giấc, mới có thể buông lỏng tâm linh, tôi sẽ rửa sạch dơ bẩn cho anh...

- Chủ nói, người hạ xuống thế gian sẽ có tội ác, cần phải quỳ xuống xám hối.

Âm thanh của lão, vô cùng vang dội.

Giống như mục sư đang hướng về Thượng Đế cầu nguyện.

Giang Ly chỉ cảm thấy âm thanh của đối phương giống như sấm sét nổ vang, nổ tung tứ phía, từng đợt bồi rồi cuốn vào trong đầu óc của mình, trước mặt xuất hiện ảo giác, tứ phía đều là ánh sáng trắng, trong ánh sáng trắng có thiên sứ huyền lệ đang bay liệng, còn thân người lão già Cổ Hùng to lớn, từ trong đám mây đi tới, mỗi một bước đều thiếu chút nữa thôi là khiến tâm linh của hắn sụp đổ, quỳ xuống, cúng bái.

Giang Ly lập tức minh tường Nảo vũ trụ, tư duy lóe lên, cất lực đối kháng lại thôi miên, phát hiện thuật thôi miên của Cổ Hùng còn lợi hại hơn Sở Sơn, trong đầu óc hắn, từng cơn buồn ngủ xông đến, dường như có một ngọn núi đè ép xuống.

Tâm linh tu hành của Cổ Hùng cũng đã Nhập định rồi!

Loại tâm linh này, có thể khiến tâm linh chấn động xâm lấn vào đại não của người khác, điều khiển tinh thần của kẻ địch!

Lần đó Sở Sơn không dùng toàn bộ sức mình, cho nên hắn còn có thể chống cự lại được, nhưng bây giờ Cổ Hùng lại toàn lực ứng phó, hắn mặc dù thuật thôi miên đột nhiên tăng mạnh, nhưng dù sao cũng không thể nhập định, còn kém quá xa so với cao thủ nhập định.

- Giang Ly, dừng tay lại!

Giang Chấn Đông muốn xông đến, lại bị mấy người áo đen chặn lại, ông quát lớn:

- Năm đó tôi tham gia nghiên cứu chế tạo Nhật Nguyệt tinh hoa, gia tộc nói chỉ cần nghiên cứu thành công, thì mấy đệ tử chúng tôi sẽ có quyền sinh con, thậm chí còn đồng ý cho tôi 1/10.000 cổ phần của công ty, là các anh tư lợi bội ước.

- Sao? Ông vẫn còn muốn cở phần sao?

Giang Lưu hình như nghe thấy chuyện buồn cười nhất trên đời cười nói:

- Loại người như các ông, gia tộc tại sao không để cho các ông tu luyện, chỉ bảo các ông nghiên cứu khoa học, chính là vì các ông là con chó mà gia tộc nuôi dưỡng! Gia tộc bằng lòng cho ông, là ban thưởng, không bằng lòng cho ông, ông cũng không thể nào oán thán được.

- Ngủ đi cho ta!

Àm àm!

Đúng lúc này, Cổ Hùng phát ra những âm thanh lớn hơn.

Toàn bộ phòng ốc đều có chút lay động, Cổ Hùng lại lần nữa thi triển toàn bộ sức mạnh, tiến hành thôi miên.

- Hà?

Ánh mắt Giang Lưu hiện lên tia kinh ngạc:

- Tên tiểu tử này tu vi tâm linh không tệ, xem ra là gen huyết mạch của Giang gia lẫn ra ngoài, mới tạo thành người mạnh như hắn. Cổ Hùng, phế hắn đi, có chuyện gì thì tôi gánh chịu.

- Giang Lưu, bây giờ là xã hội pháp chế, các ông không thể một tay che trời được!

Giang Chấn Đông lại lần nữa hét lớn, ông nhìn thấy con trai Giang Ly của mình khổ sở chống đỡ, toàn thân mồ hôi đầm đìa, đau lòng muốn chết.

- Diệt!

Mồ hôi trên mặt Cổ Hùng như mưa chảy xuống, lão không ngờ rằng Giang Ly lại khó bị thôi miên như vậy, mình đã dốc hết sức lực rồi, đối phương vẫn còn liều mạng chống đỡ, thật là không thể tưởng tượng nổi.

Ngay sau đó, lão đột nhiên toàn thân phồng lên một vòng, như cóc hít đủ khí, sau đó rống mạnh lên một tiếng, một cơn gió lốc xuất hiện, sét đánh giữa trời.

Hai tay lão kết ấn, đọc một chân ngôn, chân nhiếp nhân tâm, những người khác đều suýt nữa thì bị chấn động đến hôn mê.

Một tiếng chân ngôn này, tuyệt đối có thể đánh gục được mãnh hổ.

Giang Ly chỉ cảm thấy tim mình vang lên tiếng rầm rầm, có dấu hiệu vỡ ra, hắn biết đây là ảo giác, nhưng tâm linh vẫn bị chấn động đến mơ mơ hồ hồ.

Đúng lúc này, viên đá màu trắng ngà yên lặng trước lồng ngực hắn đột nhiên lại nhúc nhích.

Á!

Toàn thân Cổ Hùng liên tiếp lùi về sau, dòng máu nhỏ từ hai mắt chảy ra, hai tay múa loạn:

- Cái gì? Đó là thứ gì?

Tinh thần lão bắt đầu hỗn loạn, còn lợi hại hơn nhiều so với lần Huyền Hồ bị cắn trả.

- Đại Mộng Tâm Kinh lại lần nữa cứu mình, cơ hội tốt! Tôi đến thôi miên đây.

Giang Ly bùng tỉnh lại, đột nhiên gào to một tiếng:

- Quý xuống cho ta!

Thân hình Cổ Hùng lập tức run rẩy, hai đầu gối run lập cập.

- Hả?

Giang Lư có chút kinh ngạc, toàn thân phát ra khí thế không gì sánh nổi, quần áo bay phấp phới, không gió mà bay, lực sinh mệnh cường đại mãnh liệt phóng ra.

Gã bước ra một bước đi đến trước mặt Giang Ly, dường như là súc địa thành thần, bất chợt, đánh một quyền ra.

Quý thần quyền, võ học cấp B, quý thần xuất hiện!

Trong một quyền đó, quyền cương nổi lên tứ phía, không khí dưới quyền của gã, dường như biến thành nước, bắn tung tứ phía.

Quyền của gã đánh tan chương ngại, khiến người ta không biết là thật hay là hư ảo, hư hư thực thực, nắm đấm lập tức đến trước mắt.

- Quá mạnh!

Giang Ly bất chấp thôi miên, lập tức liều mạng né tránh, cũng là mười bảy mười tám tuổi, nhưng sức mạnh của Giang Lư quả thực quá nghịch thiên.

Ầm ầm! Giang Ly né tránh trong tích tắc, một quyền của Giang Lư đánh lên tường mà hấn dựa sau lưng, bước tường đó từ từ rạn nứt, ầm ầm xuất hiện một cái lỗ lớn.

Đây là do xác thịt tạo thành.

Ô ô ô...

Lúc này, tiếng còi cảnh sát bên ngoài vang đến, Giang Ly sớm đã ấn chuông báo cảnh sát từ trước khi vào cửa, bây giờ cảnh sát rốt cục cũng đến rồi.

- Thiếu gia, chúng ta đi thôi! Tập đoàn Nhật Nguyệt vừa mới đóng cửa ở trái đất, đừng để ảnh hưởng.

Cổ Hùng đột nhiên nói, lão rõ ràng vẫn còn tỉnh táo minh mẫn.

- Hừ, Giang Chấn Đông, hôm nay bỏ qua cho ông, lần sau ông cũng không còn may mắn như này nữa đâu.

Giang Lư vừa nghe thấy vậy, cũng không ra tay, lạnh lùng nhìn Giang Ly:

- Anh đang học trong trường cấp ba Tỉnh Hoa đúng không? Anh không xứng có được huyết mạch của Giang gia, tôi sẽ đích thân thu lại!

Trong lúc nói chuyện, gã đi ra khỏi nhà Giang Ly, cùng Cổ Hùng và mấy tên vệ sĩ áo đen còn lại leo lên một chiếc xe hơi, phóng lên trời.

Hai tên áo đen bị Diệp Mặc đánh cho dở sống dở chết cũng được mang đi.

Chờ cảnh sát đến nơi, trong nhà cũng trở thành một mớ hỗn độn rồi.

Cảnh sát nghe Giang Ly miêu tả lại, lúc đầu vô cùng chú trọng, nhưng sau khi nghe thấy tập đoàn Nhật Nguyệt, sắc mặt đại biến, sau khi làm thủ tục điều tra hiện trường xong liền vội vàng rời đi:

- Học sinh Giang Ly, phòng cảnh sát sẽ điều tra chuyện này, anh yên tâm chờ đợi đi.

Giang Ly thực ra cũng không ôm nhiều hi vọng về việc phòng cảnh sát điều tra chuyện này lắm.

Bây giờ mặc dù là xã hội pháp chế, nhưng thế lực của đối phương quá lớn, chỉ một câu nói có thể bỏ qua chuyện này sang một bên.

Hắn chậm rãi đi vào trong phòng, cùng em gái thu dọn đồ đạc xong, sau đó mới mở miệng hỏi:

- Cha à, rốt cục là có chuyện gì vậy? Chúng ta rốt cục có quan hệ như nào với Giang gia của Tập đoàn Nhật Nguyệt?

- Chuyện đến nước này, thì cha cũng không giấu con nữa.

Giang Chấn Đông thở dài thật dài nói:

- Vừa nãy con cũng nghe rồi, cha là người của Giang gia... Giang gia là một gia tộc lớn vô cùng bá đạo, nhưng Giang gia chia làm hai loại người, một là chính thống, bọn họ là mẹ ruột thai nghén chín tháng mười ngày sinh ra. Còn một loại nữa là ông nghiệm, bọn họ chỉ biết cha mình, nhưng không biết mẹ mình là ai, cha chính là một trong số đó.

Không cần phải nói, Giang Ly cũng đã hiểu ra toàn bộ.

Bây giờ, tổng giám đốc của tập đoàn lớn muốn nuôi dưỡng được càng nhiều hậu duệ, có người sẽ hiến tinh trùng của mình, sau đó tìm kiếm một trứng trong kho trứng, dùng người trong ông nghiệm tạo thành phôi thai, tạo ra hài nhi, như vậy cũng là hậu duệ của ông ta.

Có đại nhân vật vừa làm liền tạo ra hơn trăm đứa con.

Những đứa con này căn bản không so được với những người được thai nghén chín tháng mười ngày sinh ra, hơn nữa họ đến mẹ của mình cũng không biết là ai.

Về sau, những chuyện như này bị nhà nước cấm, bất cứ con người nào chỉ được phép thai nghén chín tháng mười ngày sinh ra, vì con người đến với thế giới này, mối quan hệ với cha mẹ là thông qua thai nghén, mới có thể sinh ra tình cảm tâm linh.

Những đứa con tạo ra từ ông nghiệm kia, huyết thống trên vấn đề di truyền đều là con của anh, nhưng trên vấn đề tình cảm thì khó có thể chấp nhận.

Chuyện như này, tạo thành sự hỗn loạn về mặt đạo đức của con người.

Nhưng, có tập đoàn cực kỳ bá đạo, căn bản cũng không coi pháp luật ra gì.

- Giang gia chúng ta, lão gia có mấy trăm đứa con trai, phần lớn đều là từ trong ông nghiệm mà ra, những người này không thể tu luyện, chỉ có thể tiến hành nghiên cứu khoa học, bọn họ thậm chí không thể kết hôn, không thể có hậu duệ, vì như vậy sẽ khiến cho huyết mạch của Giang gia lẫn ra ngoài.

Giang Chấn Đông chưa xong nói:

- Nhưng, Nhật Nguyệt tinh hoa mà tập đoàn Nhật Nguyệt nghiên cứu lúc trước, gia tộc vì để cho mấy người như cha cố gắng nỗ lực, đã đồng ý chỉ cần nghiên cứu chế tạo thành công, thì có thể có được quyền sinh con, có thể lấy vợ sinh con. Nhất là cha, thậm chí có thể có được 1/10.000 cổ phần của tập đoàn. Nhưng sau khi Nhật Nguyệt tinh hoa được luyện chế ra, thì bọn họ lại nuốt lời.

Tập đoàn Nhật Nguyệt lớn mạnh cỡ nào? Sản nghiệp bao nhiêu? Giang Ly không thể nào tính toán được, chỉ biết tập đoàn này phân bố rộng khắp rất nhiều tỉnh cầu. Nhưng có thể biết, 1.10.000 cổ phần, chắc chắn là hơn trăm triệu, thậm chí đến cả tỷ, hoặc còn nhiều hơn nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 62: Đại Đế Lôi Ân

- Nói thì nói như vậy, Giang Nhi, con làm việc vẫn phải cẩn thận hơn chút, đừng ảnh hưởng đến tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta.

Giang Chấn Nhạc gật đầu:

- Mặc dù thế lực của tập đoàn Nhật Nguyệt khổng lồ, nhưng vẫn không thể nào chống lại chính phủ nhân loại, bây giờ con biết phải làm thế nào rồi chứ?

- Biết, con sẽ để thuộc hạ ra mặt, bồi thường chút tiền, là phí tu sửa vách tường và nhà bị đập nát.

Giang Lưu cười khẩy nói:

- Nhưng, con trai của Giang Chấn Đông cũng rất lợi hại, không ngờ có thể tránh được một quyền con dắc súc đánh ra, con cũng đã điều tra rồi, lực sinh mệnh của hắn đạt 1, là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của trường học, rất có thể thi đỗ đại học Tinh Không.

- Hà? Thi đỗ đại học Tinh Không cũng không dễ làm đâu. Chúng ta còn phải để Giang Chấn Đông chủ động quay về gia tộc, tiếp tục nghiên cứu Nhật Nguyệt tinh hoa.

Giang Chấn Nhạc hơi cau mày nói:

- Nhưng phát hiện tung tích của ông ta, cũng là thành công lớn rồi.
- Cha à, sao mà phải phiền toái như vậy? Chúng ta trực tiếp bắt Giang Chấn Đông quay về gia tộc là được rồi.

Giang Lư nói:

- Chỉ cần một câu nói của cha, thì con sẽ lập tức đi làm.
- Nếu có thể làm như vậy, thì cha sớm đã làm rồi.

Giang Chấn Nhạc khua tay nói:

- Cha cũng điều tra về hồ sơ của con trai ông ta rồi, con xem đi.

Xi...

Màn hình quang não lóe sáng.

Trên đó xuất hiện hai chữ.

Giang Đào.

Phía dưới đều là một chuỗi xxx.

Đằng sau dãy xxx có ghi chú “Tuyệt mật”!

- Cái gì?

Ánh mắt Giang Lư liền lóe lên:

- Tuyệt mật? Chúng ta không điều tra được hồ sơ của hắn, sao có thể như vậy được?
- Chỉ có một khả năng, chính là gia nhập vào cơ quan bí mật bên quân đội.

Giang Chấn Nhạc có điều suy nghĩ:

- Đứa con trai này của ông ấy càng không đơn giản, cho nên mấy ngày nay cha vẫn nghĩ, làm sao có thể đối phó được với Giang Chấn Đông, nhưng các loại thủ đoạn đều có cổ kị. Ép dẫn đi, chẳng may dính đến quân đội, gây chiến với chúng ta, xảy ra chuyện mặc dù chúng ta không sợ, nhưng ảnh hưởng quá lớn, e rằng sẽ dẫn tới tấn công tập thể, phải biết tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta đến trái đất khai thác thị trường, bản thân đã bị nhiều kẻ để ý, mượn chuyện này làm mưu đồ lớn, vậy thì chúng ta cũng sẽ bị ban giám đốc xử phạt.
- Vậy sao cha.

Khóe miệng Giang Lư nhếch lên, lộ vẻ cười nhạo:

- Gì thì con cũng 17 tuổi, liền đến trường cấp ba Tỉnh Hoa học, thuận tiện thi lên đại học Tỉnh Không, nhưng trong học kỳ cuối cùng, tìm ra nội tình của hai anh em này, đồng thời tiêu diệt bọn họ, rồi bắt Giang Chấn Đông ngoan ngoãn trở về, tiếp tục nghiên cứu cho tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta, cái pháp luật nhân loại đáng chết này, có lúc làm việc rất vướng tay vướng chân.
- Cũng được, con thi đỗ đại học Tỉnh Không cũng có thể tu hành tốt hơn, tài nguyên của gia tộc bây giờ cũng cạnh tranh kịch liệt.

Giang Chấn Nhạc gật đầu:

- Ý của cha cũng là muốn con thi đỗ, tự lập môn hộ, dù sao con mặc dù là dòng chính, nhưng cũng không có cổ phần gia tộc.
- Cha à, con sẽ cho tất cả mọi người biết, Giang Lư con là người mạnh nhất.

Giang Lư ngóc đầu lên, ánh mắt lợi hại, như chim ưng bay lượn trên chín tầng mây.

- Cha sai thuộc hạ đưa con đến trường cấp ba Tỉnh Hoa làm thủ tục chuyển trường, trực tiếp tuyển vào lớp trọng điểm.

Giang Chấn Nhạc ngón tay gõ lên mặt bàn.

Sâu trong công viên.

Giang Ly một ngụm nuốt Nguyệt Linh Chi Tinh, bắt đầu tu luyện Đại Đế Lô Ấn.

Thân thể đang nhảy loạn, lao nhanh, từng thủ thể đều rất uy vũ, hoành tráng, lực hút sông núi, khí tức hơn người, năm ngón tay của hắn xòe ra, khí lưu tỏa ra, đánh ra tia chớp, xương cốt xuất hiện lõi âm cuộn cuộn.

Trong đầu, minh tướng Nảo vũ trụ, không ngừng lóe lên đến cực điểm, đột nhiên Nảo vũ trụ liền diễn hóa chớp giạt sấm vang, trải rộng vũ trụ, hàng nghìn tỉ tia chớp không ngừng lóe lên trong đầu, hình thể của mỗi một tia chớp hoàn toàn khác nhau, có cái giống như rồng, có cái giống xà, có cái giống như một ký hiệu nào đó.

Vạch ra va chạm âm dương huyền bí trong vũ trụ.

Tay của Giang Ly lại càng nhanh hơn, đột nhiên một ấn hung hăng bỏ lên trên một tảng đá lớn trong công viên.

Tảng đá này là đá hoa cương, cao hơn một người, nhưng bị Giang Ly bỏ một cái, đá vụn bên trên bay ra, xuất hiện vết nứt thật sâu! Dưới một ấn này, cũng không phải là sức mạnh thân thể máu thịt có thể phát huy được.

Sau đó, hắn tiếp tục ra tay, mỗi một chương đều đánh thành vết nứt sâu trên mặt đá.

Đang trong quá trình tu luyện Đại Đế Lôi Âm, hắn có một cảm giác vi diệu, chính là cùng với minh tướng các loại tia chớp, thân thể đang phát ra các loại biến hóa, khiến cho thể năng càng thêm sinh cơ phong phú.

Mà vầng trăng sáng treo thật cao trong đêm, sau khi Giang Ly dùng Nguyệt Linh Chi Tinh, ngẩng đầu nhìn trăng sáng, dường như có một mối liên quan về tư duy.

Hắn và ánh trăng kia sinh ra một cảm ứng tâm linh cực nhỏ, đó là cảm giác hư ảo, rất mong lung, rất đẹp, làm dịu tâm linh của hắn, cảm giác được ý chí và vũ trụ bao la.

Tu vi tâm linh của hắn phát triển từng chút một, thể năng cũng được tăng lên.

Đại Đế Lôi Âm mặc dù là một thủ thế, nhưng phối hợp với minh tướng, biến hóa liên tục, tâm và thân cùng hợp lại, linh hồn và xác thịt cùng hợp lại, đánh một ấn ra, đại lôi cuộn cuộn, trăm yêu trừ ma, trong một ý niệm.

- Minh tiến vào giai đoạn ngủ say thứ ba cũng đã lâu rồi, Nhật Nguyệt tinh hoa cũng có tác dụng tăng cường tế bào đại não, phụ trợ tâm linh tu hành, không biết lúc nào mới có thể nhập định được?

Mười ngày liên tiếp, sóng yên biển lặng, Giang Lưu dường như đã mai danh ẩn tích, cũng không còn đến gây rắc rối nữa. Giang Ly dùng Nguyệt Linh Chi Tinh khổ sở tu luyện, nghiên cứu huyền bí của Đại Đế Lôi Âm, có đầy đủ nguyên liệu, hắn tiến bộ rất nhanh chóng.

Hơn nữa, minh tướng của Đại Đế Lôi Âm và dinh dưỡng vận động tiêu hao vô cùng kịch liệt, Giang Ly dường như một ngày phải dùng hết hai bình Nguyệt Linh Chi Tinh.

Nhưng, hắn không nhìn thấy con mèo Đại Hắc trong công viên, cũng không biết đi đâu làm gì rồi, dùng con chip liên hệ với đối phương, nó cũng không trả lời lại. Giang Ly có chút lo lắng, nhưng hắn chìm đắm trong lôi pháp, hoàn toàn thần du ngoại vật.

Điên cuồng tu luyện Đại Đế Lôi Âm, lên mạng tìm kiếm ảo diệu của các loại lôi pháp.

Mười ngày tu luyện cũng khiến thuật thôi miên của hắn đột nhiên tăng mạnh.

Trong tập đoàn An Toàn.

Hắn đối diện với một khách hàng, là đại hán trung niên, ánh mắt kiên định, ý chí sắt thép, rõ ràng là một vị quân nhân. Người như này rất khó bị thôi miên, rất nhiều Thôi miên sư sơ cấp đều thôi miên anh ta thất bại.

Nhưng Giang Ly hơi mở miệng chút.

Àm ăm !

Trong cả căn phòng đều là lời âm ăm ăm, chấn động khiến cả cửa kính cũng bị rung động mãnh liệt, quân nhân này trong chốc lát đã bị choáng váng, sắc mặt ửng hồng, dường như tiềm năng thân thể đều bị kích phát.

Giang Ly xoa xoa đỉnh đầu của anh ta.

Quân nhân liền bình thần tiến vào giấc ngủ say.

Tích tắc... dụng cụ kiểm tra giấc ngủ tiến hành kiểm tra.

- Ngủ say, 150 điểm.

- Tiếp theo.

Giang Ly ngồi ngay ngắn không nhúc nhích, tiếp tục thôi miên. Lại có một khách hàng nữa tiến vào, hai đôi mắt hấn mở to, thân hình run lên, bên trong khung xương tỏa ra lời âm ùng ùng không dứt

Khách hàng này còn chưa kịp phản ứng, liền ngã xuống.

- Người kế tiếp...

Thôi miên liên tiếp hết người này đến người kia, mỗi một khách hàng sau khi bị thôi miên, chất lượng giấc ngủ đều đạt 150. còn Giang Ly thôi miên đúng 40 người mới dừng lại.

Mười ngày trước, hấn cùng lắm một ngày thôi miên được 25 người, bây giờ không ngờ tăng lên 40 người, đây cũng không thể dùng tiến bộ đột biến mà hình dung được, mà là yêu nghiệt.

Tâm linh Đại Đế ẩn của hấn có chín biến hóa, biến hóa của ẩn chữ Lôi là mạnh nhất, nhất là âm thanh kia, mình tưởng cũng có thể khiến suy nghĩ của hấn tăng lên một cực hạn.

Lúc này, Tâm Linh Đại Đế Ẩn mới hiện ra uy năng của võ học tuyệt thế.

Mới có một ẩn chữ Lôi đã lợi hại như này rồi, vậy Tâm Linh Đại Đế Ẩn đầy đủ chín ẩn sẽ lợi hại đến mức độ nào?

Giang Ly không dám tưởng tượng.

Trong văn phòng cực rộng, Sở Tích Tích đang xem video, trên đó rõ ràng hiện ra Giang Ly đang thôi miên.

Cao Nhẫn cung kính đứng bên cạnh, vẻ mặt kính sợ nói:

- Tổng giám đốc Sở, Giang Ly này là yêu nghiệt sao, không ngờ một ngày có thể thôi miên được 40 người? Hơn nữa thủ pháp thôi miên này của hấn dường như là lời pháp thì phải? Đây là thuật cấm kị, rất khó tu luyện, hơn nữa tỉ lệ trở thành ngu ngốc là rất cao.

- Tôi đưa video thôi miên của hấn cho cha

Sở Tích Tích khẽ động, gửi mail cho cha mình.

Khoảng nửa tiếng sau, trên màn hình hiện ra thân hình của Sở Sơn:

- Đây là Giang Ly hiện tại sao? Hấn tu hành lại mạnh như này sao? Lời pháp không ngờ tiểu thành rồi! Cha trước giờ chưa nhìn thấy ai tu luyện lời pháp lại nhanh như này.

- Đúng vậy cha à, tiến bộ của Giang Ly quá nhanh, con tin rằng không lâu sau hấn sẽ trở thành Thôi miên sư trung cấp thực sự.

Sở Tích Tích phân tích.

- Tu luyện lời pháp, quả thực chính là vì cái lợi trước mắt, tỉ lệ tử vong 90%

Sở Sơn lắc đầu:

- Thế này đi, con gọi hấn đến, cha dần dần từng bước chỉ điểm cho hấn, thanh niên bây giờ, đúng là không sợ gì. Mặc dù nói là khám phá sinh tử, nhưng không có nghĩa là tìm đến cái chết.

- Thôi miên bốn mươi người, kiếm được 25600 đồng.

Giang Ly nghỉ ngơi một chút, dùng một bình Nguyệt Linh Chi Tinh, nhìn con số trên thẻ, hấn trong lòng sung sướng, nhưng nghĩ đến tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang Lưu, lập tức trong lòng liền trầm xuống.

Chút thành tích này của mình đối với tập đoàn Nhật Nguyệt mà nói, cũng chẳng đáng nhắc đến.

Hôm đó Giang Lưu tùy tiện một tay, lực sinh mệnh cũng cao hơn hấn nhiều, nếu không phải cảnh sát đến kịp thời, hấn rất có khả năng bị đánh chết rồi.

Nguyệt Linh Chi Tinh còn lại bảy bình, mấy ngày nay tiêu hao quá nhiều, còn mấy hôm nữa là sẽ dùng hết, may mà thời gian mười ngày hấn cũng tích góp được khoảng hai trăm ngàn rồi.

Nhưng, hấn làm sao mua được Nguyệt Linh Chi Tinh mới là vấn đề.

Cũng không thể đến tập đoàn Nhật Nguyệt trong chợ đen mua, điều này quả thực chẳng khác gì đưa dê đến miệng cọp.

Trong một nơi có luật pháp như Tinh Hoa thành, Giang Lưu cũng không dám trắng trợn đánh chết mình, nhưng trong chợ đen thì có thể giết chết bất cứ lúc nào, không chút ảnh hưởng gì.

Leng keng, có mail.

Là của chị Đào - Sở Tích Tích, vẫn là mấy chữ đơn giản:

- Giang Ly, đến phòng làm việc của chị.

Giang Ly lập tức đứng dậy đi vào văn phòng, liền nhìn thấy thân hình cao lớn của Sở Sơn trên màn hình.

- Giang Ly, anh tu luyện lõi pháp sao?

Sở Sơn hỏi thẳng.

- Đúng vậy.

Giang Ly gật đầu:

- Gần đây đang nghiên cứu huyền bí của lõi pháp.

- Anh có biết không, thứ này không thể nào tu luyện lung tung được, tỉ lệ tử vong rất cao.

Sở Sơn khiển trách:

- Anh là một phần tiềm lực của tập đoàn An Toàn chúng tôi, được rồi! Lõi pháp kia anh dừng tu luyện, anh tu luyện thuật luyện thể Lôi châm trước đi, đợi thần kinh và thân thể chịu đựng được kích thích, thì tu luyện Lôi pháp sau.

- Thuật luyện thể Lôi châm?

Giang Ly sửng sốt.

- Thanh niên bây giờ đúng thật là...

Sở Sơn lắc đầu, lập tức trên màn hình xuất hiện một người trần truồng, toàn thân cắm đầy kim châm, kim châm đó là kim châm đặc biệt, trên đó có mang theo dòng điện.

- Một bộ pháp điện lưu kích thích này, là do khu Tinh anh để lại.

Sở Sơn ngẫm nghĩ nghiêm trọng:

- Đại học Tinh Không có huấn luyện phương pháp này, thuộc loại bí truyền, do các chuyên gia nhân loại thân thể học và chuyên gia Thần kinh học, đại tông sư võ học, tâm linh đại sư nghiên cứu ra, tham khảo một môn cổ võ thể giới của người ngoài hành tinh gọi là phương pháp tên Thuật luyện thể Lôi châm, toàn thân đầy kim châm, sau khi cắm điện, dùng dòng điện kích thích thần kinh nguyên và thân thể, ép ra tiềm năng, đồng thời khiến Thần kinh của anh quen dần với đặc tính của dòng điện, để chuẩn bị tu luyện lõi pháp. Nhưng thuật luyện thể Lôi châm này cực kỳ gian khổ, một khi thông điện rồi, dòng điện mấy millampere, sẽ khiến một binh sĩ kiên cường đau khổ mà cắn đứt đầu lưỡi của mình, loại đau đớn này còn đau hơn trăm lần so với một người phụ nữ sinh con. Nếu có thể chịu đựng được, mới có tư cách tu luyện Lôi pháp.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Thuật Luyện Thể Lôi Châm

- Nói thì nói như vậy, Giang Nhi, con làm việc vẫn phải cẩn thận hơn chút, đừng ảnh hưởng đến tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta.

Giang Chấn Nhạc gật đầu:

- Mặc dù thể lực của tập đoàn Nhật Nguyệt khổng lồ, nhưng vẫn không thể nào chống lại chính phủ nhân loại, bây giờ con biết phải làm thế nào rồi chứ?

- Biết, con sẽ để thuộc hạ ra mặt, bồi thường chút tiền, là phí tu sửa vách tường và nhà bị đập nát.

Giang Lưu cười khẩy nói:

- Nhưng, con trai của Giang Chấn Đông cũng rất lợi hại, không ngờ có thể tránh được một quyền con dóc sức đánh ra, con cũng đã điều tra rồi, lực sinh

mệnh của hắn đạt 1, là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của trường học, rất có thể thi đỗ đại học Tỉnh Không.

- Hà? Thi đỗ đại học Tỉnh Không cũng không dễ làm đâu. Chúng ta còn phải để Giang Chấn Đông chủ động quay về gia tộc, tiếp tục nghiên cứu Nhật Nguyệt tinh hoa.

Giang Chấn Nhạc hơi cau mày nói:

- Nhưng phát hiện tung tích của ông ta, cũng là thành công lớn rồi.

- Cha à, sao mà phải phiền toái như vậy? Chúng ta trực tiếp bắt Giang Chấn Đông quay về gia tộc là được rồi.

Giang Luru nói:

- Chỉ cần một câu nói của cha, thì con sẽ lập tức đi làm.

- Nếu có thể làm như vậy, thì cha sớm đã làm rồi.

Giang Chấn Nhạc khua tay nói:

- Cha cũng điều tra về hồ sơ của con trai ông ta rồi, con xem đi.

Xi...

Màn hình quang não lóe sáng.

Trên đó xuất hiện hai chữ.

Giang Đào.

Phía dưới đều là một chuỗi xxx.

Đang sau dãy xxx có ghi chú “Tuyệt mật”!

- Cái gì?

Ánh mắt Giang Luru liền lóe lên:

- Tuyệt mật? Chúng ta không điều tra được hồ sơ của hắn, sao có thể như vậy được?

- Chỉ có một khả năng, chính là gia nhập vào cơ quan bí mật bên quân đội.

Giang Chấn Nhạc có điều suy nghĩ:

- Đứa con trai này của ông ấy càng không đơn giản, cho nên mấy ngày nay cha vẫn nghĩ, làm sao có thể đối phó được với Giang Chấn Đông, nhưng các loại thủ đoạn đều có cổ kị. Ép dẫn đi, chẳng may dính đến quân đội, gây chiến với chúng ta, xảy ra chuyện mặc dù chúng ta không sợ, nhưng ảnh hưởng quá lớn, e rằng sẽ dẫn tới tấn công tập thể, phải biết tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta đến trái đất khai thác thị trường, bản thân đã bị nhiều kẻ đê ý, mượn chuyện này làm mưu đồ lớn, vậy thì chúng ta cũng sẽ bị ban giám đốc xử phạt.

- Vậy sao cha.

Khóe miệng Giang Luru nhếch lên, lộ vẻ cười nhạo:

- Gì thì con cũng 17 tuổi, liền đến trường cấp ba Tỉnh Hoa học, thuận tiện thi lên đại học Tỉnh Không, nhưng trong học kỳ cuối cùng, tìm ra nội tình của hai anh em này, đồng thời tiêu diệt bọn họ, rồi bắt Giang Chấn Đông ngoan ngoãn trở về, tiếp tục nghiên cứu cho tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta, cái pháp luật nhân loại đáng chết này, có lúc làm việc rất vương tay vương chân.

- Cũng được, con thi đỗ đại học Tỉnh Không cũng có thể tu hành tốt hơn, tài nguyên của gia tộc bây giờ cũng cạnh tranh kịch liệt.

Giang Chấn Nhạc gật đầu:

- Ý của cha cũng là muốn con thi đỗ, tự lập môn hộ, dù sao con mặc dù là dòng chính, nhưng cũng không có cổ phần gia tộc.

- Cha à, con sẽ cho tất cả mọi người biết, Giang Luru con là người mạnh nhất.

Giang Luru ngóc đầu lên, ánh mắt lợi hại, như chim ưng bay lượn trên chín tầng mây.

- Cha sai thuộc hạ đưa con đến trường cấp ba Tỉnh Hoa làm thủ tục chuyển trường, trực tiếp tuyển vào lớp trọng điểm.

Giang Chấn Nhạc ngón tay gõ lên mặt bàn.

Sâu trong công viên.

Giang Ly một ngụm nuốt Nguyệt Linh Chi Tinh, bắt đầu tu luyện Đại Đế Lôi Ấn.

Thân thể đang nhảy loạn, lao nhanh, từng thủ thế đều rất uy vũ, hoành tráng, lực hút sông núi, khí tức hơn người, năm ngón tay của hắn xòe ra, khí lưu tỏa ra, đánh ra tia chớp, xương cốt xuất hiện lôi âm cuộn cuộn.

Trong đầu, minh tướng Nảo vũ trụ, không ngừng lóe lên đến cực điểm, đột nhiên Nảo vũ trụ liền diễn hóa chớp giạt sấm vang, trải rộng vũ trụ, hàng nghìn tỉ tia chớp không ngừng lóe lên trong đầu, hình thể của mỗi một tia chớp hoàn toàn khác nhau, có cái giống như rồng, có cái giống xà, có cái giống như một ký hiệu nào đó.

Vạch ra va chạm âm dương huyền bí trong vũ trụ.

Tay của Giang Ly lại càng nhanh hơn, đột nhiên một ấn hung hăng bỏ lên trên một tảng đá lớn trong công viên.

Tảng đá này là đá hoa cương, cao hơn một người, nhưng bị Giang Ly bỏ một cái, đá vụn bên trên bay ra, xuất hiện vết nứt thật sâu! Dưới một ấn này, cũng không phải là sức mạnh thân thể máu thịt có thể phát huy được.

Sau đó, hắn tiếp tục ra tay, mỗi một chiêu đều đánh thành vết nứt sâu trên mặt đá.

Đang trong quá trình tu luyện Đại Đế Lôi Ấn, hắn có một cảm giác vi diệu, chính là cùng với minh tướng các loại tia chớp, thân thể đang phát ra các loại biến hóa, khiến cho thể năng càng thêm sinh cơ phong phú.

Mà vàng trắng sáng treo thật cao trong đêm, sau khi Giang Ly dùng Nguyệt Linh Chi Tinh, ngẩng đầu nhìn trăng sáng, dường như có một mối liên quan về tư duy.

Hắn và ánh trăng kia sinh ra một cảm ứng tâm linh cực nhỏ, đó là cảm giác hư ảo, rất mong lung, rất đẹp, làm dịu tâm linh của hắn, cảm giác được ý chí và vũ trụ bao la.

Tu vi tâm linh của hắn phát triển từng chút một, thể năng cũng được tăng lên.

Đại Đế Lôi Ấn mặc dù là một thủ thế, nhưng phối hợp với minh tướng, biến hóa liên tục, tâm và thân cùng hợp lại, linh hồn và xác thịt cùng hợp lại, đánh một ấn ra, đại lôi cuộn cuộn, trăm yêu trừ ma, trong một ý niệm.

- Minh tiến vào giai đoạn ngủ say thứ ba cũng đã lâu rồi, Nhật Nguyệt tinh hoa cũng có tác dụng tăng cường tế bào đại não, phụ trợ tâm linh tu hành, không biết lúc nào mới có thể nhập định được?

Mười ngày liên tiếp, sóng yên biển lặng, Giang Lưu dường như đã mai danh ẩn tích, cũng không còn đến gây rắc rối nữa. Giang Ly dùng Nguyệt Linh Chi Tinh khổ sở tu luyện, nghiên cứu huyền bí của Đại Đế Lôi Ấn, có đầy đủ nguyên liệu, hắn tiến bộ rất nhanh chóng.

Hơn nữa, minh tướng của Đại Đế Lôi Ấn và dinh dưỡng vận động tiêu hao vô cùng kịch liệt, Giang Ly dường như một ngày phải dùng hết hai bình Nguyệt Linh Chi Tinh.

Nhưng, hắn không nhìn thấy con mèo Đại hắc trong công viên, cũng không biết đi đâu làm gì rồi, dùng con chip liên hệ với đối phương, nó cũng không trả lời lại. Giang Ly có chút lo lắng, nhưng hắn chìm đắm trong lôi pháp, hoàn toàn thần du ngoại vật.

Diễn cuồng tu luyện Đại Đế Lôi Ấn, lên mạng tìm kiếm ảo diệu của các loại lôi pháp.

Mười ngày tu luyện cũng khiến thuật thôi miên của hắn đột nhiên tăng mạnh.

Trong tập đoàn An Toàn.

Hắn đối diện với một khách hàng, là đại hán trung niên, ánh mắt kiên định, ý chí sắt thép, rõ ràng là một vị quân nhân. Người như này rất khó bị thôi miên, rất nhiều Thôi miên sư sơ cấp đều thôi miên anh ta thất bại.

Nhưng Giang Ly hơi mở miệng chút.

Àm àm !

Trong cả căn phòng đều là lôi âm àm àm, chấn động khiến cả cửa kính cũng bị rung động mãnh liệt, quân nhân này trong chốc lát đã bị choáng váng, sắc mặt ửng hồng, dường như tiềm năng thân thể đều bị kích phát.

Giang Ly xoa xoa đỉnh đầu của anh ta.

Quân nhân liền bình thần tiến vào giấc ngủ say.

Tích tắc... dụng cụ kiểm tra giấc ngủ tiến hành kiểm tra.

- Ngủ say, 150 điểm

- Tiếp theo.

Giang Ly ngồi ngay ngắn không nhúc nhích, tiếp tục thôi miên. Lại có một khách hàng nữa tiến vào, hai đôi mắt hấn mở to, thân hình run lên, bên trong khung xương tỏa ra lời âm đùng đùng không dứt

Khách hàng này còn chưa kịp phản ứng, liền ngã xuống.

- Người kế tiếp...

Thôi miên liên tiếp hết người này đến người kia, mỗi một khách hàng sau khi bị thôi miên, chất lượng giấc ngủ đều đạt 150. còn Giang Ly thôi miên đúng 40 người mới dừng lại.

Mười ngày trước, hấn cùng lắm một ngày thôi miên được 25 người, bây giờ không ngờ tăng lên 40 người, đây cũng không thể dùng tiến bộ đột biến mà hình dung được, mà là yêu nghiệt.

Tâm linh Đại Đế ẩn của hấn có chín biến hóa, biến hóa của ẩn chữ Lôi là mạnh nhất, nhất là âm thanh kia, minh tường cũng có thể khiến suy nghĩ của hấn tăng lên một cực hạn.

Lúc này, Tâm Linh Đại Đế Ẩn mới hiện ra uy năng của võ học tuyệt thế.

Mới có một ẩn chữ Lôi đã lợi hại như này rồi, vậy Tâm Linh Đại Đế Ẩn đầy đủ chín ẩn sẽ lợi hại đến mức độ nào?

Giang Ly không dám tưởng tượng.

Trong văn phòng cực rộng, Sở Tích Tích đang xem video, trên đó rõ ràng hiện ra Giang Ly đang thôi miên.

Cao Nhẫn cung kính đứng bên cạnh, vẻ mặt kính sợ nói:

- Tổng giám đốc Sở, Giang Ly này là yêu nghiệt sao, không ngờ một ngày có thể thôi miên được 40 người? Hơn nữa thủ pháp thôi miên này của hấn dường như là lỗi pháp thì phải? Đây là thuật cấm kị, rất khó tu luyện, hơn nữa tỉ lệ trở thành ngu ngốc là rất cao.

- Tôi đưa video thôi miên của hấn cho cha

Sở Tích Tích khẽ động, gửi mail cho cha mình.

Khoảng nửa tiếng sau, trên màn hình hiện ra thân hình của Sở Sơn:

- Đây là Giang Ly hiện tại sao? Hấn tu hành lại mạnh như này sao? Lôi pháp không ngờ tiểu thành rồi! Cha trước giờ chưa nhìn thấy ai tu luyện lôi pháp lại nhanh như này.

- Đúng vậy cha à, tiến bộ của Giang Ly quá nhanh, con tin rằng không lâu sau hấn sẽ trở thành Thôi miên sư trung cấp thực sự.

Sở Tích Tích phân tích.

- Tu luyện lôi pháp, quả thực chính là vì cái lợi trước mắt, tỉ lệ tử vong 90%

Sở Sơn lắc đầu:

- Thế này đi, con gọi hấn đến, cha dần dần từng bước chỉ điểm cho hấn, thanh niên bây giờ, đúng là không sợ gì. Mặc dù nói là khám phá sinh tử, nhưng không có nghĩa là tìm đến cái chết.

- Thôi miên bốn mươi người, kiếm được 25600 đồng.

Giang Ly nghỉ ngơi một chút, dùng một bình Nguyệt Linh Chi Tinh, nhìn con số trên thẻ, hấn trong lòng sung sướng, nhưng nghĩ đến tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang Lưu, lập tức trong lòng liền trầm xuống.

Chút thành tích này của mình đối với tập đoàn Nhật Nguyệt mà nói, cũng chẳng đáng nhắc đến.

Hôm đó Giang Lưu tùy tiện một tay, lực sinh mệnh cũng cao hơn hấn nhiều, nếu không phải cảnh sát đến kịp thời, hấn rất có khả năng bị đánh chết rồi.

Nguyệt Linh Chi Tinh còn lại bảy bình, mấy ngày nay tiêu hao quá nhiều, còn mấy hôm nữa là sẽ dùng hết, may mà thời gian mười ngày hấn cũng tích góp được khoảng hai trăm ngàn rồi.

Nhưng, hấn làm sao mua được Nguyệt Linh Chi Tinh mới là vấn đề.

Cũng không thể đến tập đoàn Nhật Nguyệt trong chợ đen mua, điều này quả thực chẳng khác gì đưa dê đến miệng cọp.

Trong một nơi có luật pháp như Tinh Hoa thành, Giang Lưu cũng không dám trắng trợn đánh chết mình, nhưng trong chợ đen thì có thể giết chết bất cứ lúc nào, không chút ảnh hưởng gì.

Leng keng, có mail.

Là của chị Đào - Sở Tích Tích, vẫn là mấy chữ đơn giản:

- Giang Ly, đến phòng làm việc của chị.

Giang Ly lập tức đứng dậy đi vào văn phòng, liền nhìn thấy thân hình cao lớn của Sở Sơn trên màn hình.

- Giang Ly, anh tu luyện lời pháp sao?

Sở Sơn hỏi thẳng.

- Đúng vậy.

Giang Ly gật đầu:

- Gần đây đang nghiên cứu huyền bí của lời pháp.

- Anh có biết không, thứ này không thể nào tu luyện lung tung được, tỉ lệ tử vong rất cao.

Sở Sơn khiển trách:

- Anh là một phần tiềm lực của tập đoàn An Toàn chúng tôi, được rồi! Lời pháp kia anh dừng tu luyện, anh tu luyện thuật luyện thể Lôi châm trước đi, đợi thần kinh và thân thể chịu đựng được kích thích, thì tu luyện Lôi pháp sau.

- Thuật luyện thể Lôi châm?

Giang Ly cũng sờ.

- Thanh niên bây giờ đúng thật là...

Sở Sơn lắc đầu, lập tức trên màn hình xuất hiện một người trần truồng, toàn thân cắm đầy kim châm, kim châm đó là kim châm đặc biệt, trên đó có mang theo dòng điện.

- Một bộ pháp điện lưu kích thích này, là do khu Tinh anh để lại.

Sở Sơn ngừng khí nghiêm trọng:

- Đại học Tinh Không có huấn luyện phương pháp này, thuộc loại bí truyền, do các chuyên gia nhân loại thân thể học và chuyên gia Thần kinh học, đại tông sư võ học, tâm linh đại sư nghiên cứu ra, tham khảo một môn cổ võ thể giới của người ngoài hành tinh gọi là phương pháp tên Thuật luyện thể Lôi châm, toàn thân đầy kim châm, sau khi cắm điện, dùng dòng điện kích thích thần kinh nguyên và thân thể, ép ra tiềm năng, đồng thời khiến Thần kinh của anh quen dần với đặc tính của dòng điện, để chuẩn bị tu luyện lời pháp. Nhưng thuật luyện thể Lôi châm này cực kỳ gian khổ, một khi thông điện rồi, dòng điện mấy millampere, sẽ khiến một binh sĩ kiên cường đau khổ mà cắn đứt đầu lưỡi của mình, loại đau đớn này còn đau hơn trăm lần so với một người phụ nữ sinh con. Nếu có thể chịu đựng được, mới có tư cách tu luyện Lôi pháp.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Mèo Mun Hiển Uy

Trong phòng,

Giang Ly toàn thân trần truồng, những bắp thịt rắn chắc và xương cốt tháo vát hiện ra.

Gần đây, chiều cao của hắn đột nhiên tăng mạnh, không ngờ đã cao đến 1,9m rồi.

Hắn lấy ra một bộ kim châm, xác định chính xác huyết đạo, chậm rãi châm vào thân thể mình, chỉ chốc lát sau, toàn thân hắn chỉ chít kim châm, từng trận

cảm giác tê dại kéo đến.

- Ngứa thật, thật muốn nhỏ những cây kim châm này ra.

Hàm răng Giang Ly nghiến chặt.

Còn chưa cảm điện, cảm giác toàn thân bị châm như nhím cực kỳ khó chịu.

Cũng may tâm trí của hắn kiên định, nhẫn nại, qua lần huấn luyện quân sự bị xuyên thanh kiếm dài qua lồng ngực lần trước trong quân đội, hắn thành thực hơn rất nhiều, mình tưởng ‘Lô luyện tâm viên pháp’ liền biến sự đau đớn trên tâm linh trở thành một cơn vượn nóng nảy, dùng lò lửa luyện hóa.

Ấn đường dường như có Kim đan đang chiếu lấp lánh.

- Cấm điện!

Ấn cái nút xuống.

Xi xì xì...

Trên những cây kim châm kia có dòng điện lập lòe.

Á!

Giang Ly trong phút chốc này, quả thực gặp phải sự đau đớn như phanh thây xé xác, sự đau đớn kịch liệt suýt chút nữa khiến hắn chết ngất, nhưng hắn cũng chưa bất tỉnh, cảm giác rõ ràng từng huyết đạo giống như bị một con dao nhỏ đang cắt khoét.

- Thật đau nhức...

Hàm răng của hắn cắn chặt máu, phát ra âm thanh kèn kẹt, bắp thịt toàn thân đang lên cơ, cả người dường như muốn nhún nhảy.

Hắn cố gắng kiềm chế, biết nhảy lên một cái là hỏng hết cả việc.

Chỉ có ngồi yên bất động, kim châm không tan, chịu được đau đớn, với tâm linh cường đại cảm nhận dòng điện trong thân kinh nguyên, từ từ làm quen với đặc tính điện này, đối với Lôi đình liền có một loại cảm ngộ, như vậy mới có thể tu luyện Lôi pháp.

- Cha à, cha thấy Giang Ly có thể chịu đựng được bao lâu?

Trên màn hình bên ngoài, Sở Tích Tích đang quan sát sự thay đổi của Giang Ly, mặc dù Giang Ly trần truồng, nhưng cô cũng không chút để ý, vẻ mặt không cảm xúc, rất lạnh nhạt.

Cùng lúc đó, Sở Sơn lại càng quan sát kỹ hơn Giang Ly trên màn hình.

- Rất nhiều cao thủ, lần đầu tiên tiếp xúc với loại thuật luyện thể Lôi châm này, một phút đã ngất xỉu, tim co giật, không biết hắn có thể chịu đựng được bao lâu nữa?

Sở Sơn rất hiếu kỳ.

Giang Ly càng lúc càng đau đớn, trong phút chốc cảm điện, hắn đau nhức cực điểm, nhưng thời gian càng lâu dần, trong thân thể hắn dường như có hàng nghìn vạn con kiến nhỏ đang không ngừng cắn loạn, khiến hắn có một loại xúc động muốn điên cuồng hò hét lên.

Kiểu đau đớn thể xác này cộng thêm tâm linh, quả thực khiến người ta cuồng loạn điên cuồng.

Cảm giác vừa đau đớn vừa nhột này khiến người ta muốn cắt từng mảng thịt trên người xuống.

- Cố nhịn, cố nhịn đau.

Giang Ly ngồi ngay ngắn bất động, biết đây là tu luyện, chút đau đớn này cũng không chịu được, thì làm sao làm chuyện lớn được?

- Khỏe hạnh, là cách tu luyện tinh thần tốt nhất. Năm đó, Thích Ca Mâu Ni cũng là một vị khỏe hạnh, cuối cùng khỏe hạnh không chống đỡ được thân thể, gặp một thiếu nữ du mục, cho ông ấy sữa dê, ông ấy uống hết mới có sức mạnh, ngồi dưới gốc cây bồ đề, đại triệt đại ngộ, thành Thân thánh.

Sở Tích Tích liếm liếm môi, nhìn thấy thân thể run rẩy của Giang Ly trong video, dường như đồng cảm, cô cũng từng tu luyện thuật luyện thể Lôi Châm.

- Nào vũ trụ, Đại Đế Lôi Ấn.

Đang trong lúc đau đớn cực độ, Giang Ly vì phân tán sự chú ý của mình, cuối cùng bắt đầu mình tưởng Đại Đế Lôi Ấn.

Àm ầm!

Sâu trong đầu của hắn, vô số tia chớp điên cuồng lại xuất hiện, hai tay làm ra các loại động tác, trầm ổn, mạnh mẽ, cương liệt.

Thời gian trôi đi, sự đau đớn giảm đi nhiều, hắn cảm thấy dòng điện trên cây kim châm dường như hợp lại làm một với Lôi đình minh tướng trong đầu óc hắn.

Hắn tiếp tục kiên trì, tinh thần trở nên rõ ràng, nhạy cảm hơn, tâm linh dường như đang hấp thụ sức mạnh của dòng điện, dần lớn mạnh, minh tướng Lôi đình trong đầu cũng càng lúc càng tăng nhanh hơn.

Tóc tai của hắn giống như của Cổ Hùng ngày hôm đó, chuẩn bị dựng đứng lên.

- Có chuyện gì vậy? Hắn không ngờ lại không đau đớn nữa?

Sở Tích Tích nhìn ra phản ứng của Giang Ly.

- Hà? Đây là thủ ấn Lôi pháp gì vậy? Cha trước giờ cũng chưa từng gặp?

Sở Sơn cũng nhìn mà không hiểu, vì Đại Đế Lôi Ẩn chỉ có thủ ấn, không có minh tướng và phát âm, chính là chỉ có kiện thân mà thôi, ảo diệu không hiện ra được.

- Không biết hắn học thứ võ thuật lộn xộn này ở đâu, chắc là từ trên mạng.

Sở Tích Tích lắc đầu, tiếp tục quan sát.

Giang Ly hoàn toàn rơi vào trạng thái an bình yên lành, sự đau đớn của dòng điện từ cây kim châm đối với hắn cũng không có chút ảnh hưởng nào, vèn vẹn năm phút đồng hồ, dòng điện từng trận lập lòe, dường như năng lượng trên đó tiêu hao hết, lại nạp điện lần nữa.

Còn thân người Giang Ly run lên, những cây kim châm lả tả rơi xuống.

Hắn mở hai mắt, sáng như chớp điện, dường như cảm thấy tu vi lại sâu hơn một tầng bậc nữa, sự am hiểu về Đại Đế Lôi Ẩn lại càng thâm sâu hơn. Cùng lúc đó, thân hình của hắn khẽ run lên, vang lên tiếng lộp bộp, bấp thịt, thần kinh nguyên và huyết quản dưới sự kích thích của dòng điện, lại có được sự rèn luyện rất tốt.

Đói.

Sau đó hắn cảm giác được sự đói khát, liền lấy Nguyệt Linh Chi Tinh ra dùng.

Một bình, hai bình... năm bình.

Dùng hết đúng năm bình, lúc này mới dừng lại, trong lỗ chân lông đều xuyên thấu ra ánh trắng, cùng với nhịp thở của hắn, một vào một ra, cuối cùng thu sạch vào thân thể.

Bình thường cường giả lực sinh mệnh 1, một ngày dùng một giọt Nguyệt Linh Chi Tinh là được rồi, dùng nhiều quá sẽ thừa dinh dưỡng, còn Giang Ly bây giờ một mình uống hết mức của năm mươi ngày, mới có thể cung cấp đủ dinh dưỡng đã bị tiêu hao.

Bộp bộp bộp...

Đội Giang Ly mặc quần áo chỉnh tề từ trong phòng đi ra, Sở Sơn vỗ tay:

- Giang Ly, anh quả nhiên là kỳ tài, đáng để bồi dưỡng, tôi thực sự muốn xem anh có thể phát triển đến trình độ nào?

- Nguyệt Linh Chi Tinh hết rồi...

Giang Ly cười trừ, hắn còn lại hai bình, nếu như tiếp tục tu luyện thuật luyện thể Lôi châm, cũng không đủ tiêu hao cho một ngày.

Trong quá trình tu hành hắn phát hiện ra, thuật luyện thể Lôi châm này quả thực có sự trợ giúp rất lớn đối với tu luyện Đại Đế Lôi Ẩn.

Đại Đế Lôi Ẩn là Lôi pháp cao thâm nhất, khó có thể tìm hiểu, còn thuật luyện thể Lôi châm có thể quen với dòng điện, cuối cùng cảm ngộ Lôi Đình, có nền móng học tập, mới có thể tạo thành cao ốc được.

- Cái đó thật xin lỗi, bây giờ tập đoàn Nhật Nguyệt cũng đã dùng cung cấp Nguyệt Linh Chi Tinh cho chúng tôi rồi.

Sở Sơn lắc đầu:

- Chúng tôi cũng cần phải nghĩ cách phá vỡ sự phong tỏa của tập đoàn Nhật Nguyệt.

- Tức thật.

Giang Ly trong lòng thầm mừng, nghĩ đến thần sắc cao cao tại thượng của Giang Lư, Cổ Hùng ngày hôm đó.

Muốn tiếp tục tu luyện, còn phải có đủ nguyên liệu mới có thể chèo chống được.

- Chẳng lẽ, lại phải đến chợ đen một chuyến sao?

Giang Ly trầm nghĩ:

- Không được, quá không an toàn, tập đoàn Nhật Nguyệt chắc chắn nhắm vào mình, mình mặc dù không sợ, nhưng chuyện rõ ràng là đi chịu chết như này không làm vẫn tốt hơn.

Hắn từng thấy lực sát thương với vận tốc âm thanh của Trung vũ cơ giáp, thứ này xông đến chém giết, thì Thôi miên sư nào cũng không thể chặn lại được, trực tiếp sẽ bị xé tan tành.

Đêm khuya.

Chợ đen Khư Hoa thành, một con mèo mun đang đi trong bóng đêm.

Tốc độ của nó nhanh như gió, hơi động đậy, đến bóng dáng cũng không nhìn thấy nữa, chỉ còn lại bóng đêm, nó giống như đi xuyên qua u linh vậy.

Trong một con hẻm nhỏ đen kịt, vài đại hán đi lại nhanh như gió, trên người mỗi người đều mang thương, bọn họ vừa mới từ chỗ tổng bộ tập đoàn Nhật Nguyệt đi ra, mua được phẩm.

- Thật thoải mái, tập đoàn Nhật Nguyệt hạ giá Nguyệt Linh Chi Tinh, chúng ta cũng có thể mua được.

- Đi, về dùng, mời Thôi miên sư đến thôi miên, cứ kéo dài thế này, chúng ta cũng không thể nổi bật được.

- Ha ha, sau khi sức mạnh tăng lên rồi, sẽ giết ra một mảnh thiên địa.

- Tiền của người mà hôm nay cướp bóc, không ngờ mang đến chợ đen hơn một trăm nghìn, đúng là to gan thật...

Lực sinh mệnh của mấy tên đại hán này đều là từ 0.8 đến 0.9 cộng thêm có súng ống nữa, rất ít người có thể cướp được của bọn họ. Nhưng đúng lúc bọn họ tiến vào hẻm sâu đen kịt kia, một con mèo mun lớn chui ra, phát ra những âm thanh meo meo.

Lập tức, mấy đại hán này ngã trái ngã phải, lập tức bị thôi miên.

Con mèo mun lớn này đi đến bên người bọn họ, tìm kiếm chi chốc lát sau đã thu được mấy bình Nguyệt Linh Chi Tinh, nó uống cạn một bình trước, sau đó tiến vào trong khe hẹp vách tường mà người không thể nào chui vào được, bắt đầu ngồi xuống tu luyện.

Chỉ mấy tiếng sau, nó chợt mở hai mắt, hai mắt sáng như tuyết.

Số Nguyệt Linh Chi Tinh còn dư lại nó liền cất đi.

Như vậy, mỗi ngày con mèo mun này đều làm chuyện giống nhau, càng ngày càng cường đại, nó đi lại trong chợ đen, thôi miên bọn vô lại, lấy được chất dinh dưỡng, đan dược, Nguyệt Linh Chi Tinh, đều dùng hết, ban ngày trốn vào trong vách tường tu luyện, mở quang não thu thập kiến thức.

Đã mười ngày trôi qua.

Thân thể Đại hắc xảy ra sự thay đổi về chất, kiện tráng, nhanh nhẹn, hô như sấm một trảo có thể đâm một lỗ sâu hoắm trên tường, cùng với đó dây thanh cũng có thay đổi rõ ràng, ngữ điệu càng lúc càng nhiều hơn.

Cuối cùng, trong một lần tu luyện, nó đột nhiên nhoẽn miệng nói tiếng người:

- Giang Ly!

Cuối cùng, nó cũng lột xác, học tiếng người, lượng lớn Nguyệt Linh Chi Tinh khiến âm thanh của nó thay đổi, có năng lực học tập ngôn ngữ nhiều hơn.

Lại là một đêm tối.

Đại Hắc lại lần nữa từ trong khe tường đi sẵn.

Mục tiêu lần này của nó, là một cường giả lực sinh mệnh 1 đang vội vàng từ trong tập đoàn Nhật Nguyệt ra ngoài.

Cường giả này vừa xuất hiện, thân hình nhanh như chớp, dùng súng bắn chết mấy tên xã hội đen nhìn đều gã, sau đó mau chóng rời khỏi. Đại Hắc lặng lẽ đi phía sau, căn bản không khiến cường giả kia phát hiện ra.

Cường giả đến một ngõ nhỏ vắng người, Đại Hắc cản đường lại, hiện ra trước mặt gã.

- Đi, làm tao giết cả mình, hóa ra là một con mèo.

Cường giả này lôi súng ra, muốn bắn nó, nhìn rõ chỉ là một con mèo mun, liền nhỏ nước bọt nói.

- Ngủ một giấc đi, ngủ một giấc đi...

Đại Hắc không ngờ lại nói tiếng người, giọng nói như nước, mang theo ma lực như ảo mộng:

- Thân thể của anh có phải rất mệt mỏi không? Từ lâu lắm rồi anh chưa nghỉ phải không...

- Đúng vậy, đúng vậy...

Cường giả này không ngờ lại không ngăn nổi thôi miên của Đại Hắc, gã tiến vào giấc ngủ say, căn bản không phải là đối thủ của Đại Hắc.

Đùng!

Gã ngã nhào trên mặt đất.

Đại Hắc lại tìm kiếm một hồi trên người gã, bới được mấy bình Nguyệt Linh Chi Tinh, một ngụm uống hết một bình, lẩm bẩm:

- Xem ra tể bào của mình đã được cải tạo rồi, năng lực hấp thu dinh dưỡng cũng tăng mạnh.

Sau đó, nó nhìn về phía cường giả ngủ say này nói:

- Tài khoản của anh có bao nhiêu tiền?

- Một trăm nghìn...

Cường giả này mơ màng nói.

- Rất tốt, anh đứng dậy, chuyển vào tài khoản này...

Đại Hắc nói một dãy số tài khoản, không ngờ là của Giang Ly.

- Tôi chuyển, tôi chuyển.

Dưới sự thôi miên cường đại của Đại Hắc, cường giả này nói gì nghe nấy, gã lấy ra con chip của mình, điền mật mã vào, tự động chuyển khoản.

Kính coong!

Giang Ly đang tu hành trong đêm khuya đột nhiên bừng tỉnh, hần phát hiện trong tài khoản của mình, tự nhiên lại có thêm một trăm nghìn tinh nguyên.

- Có chuyện gì vậy? Ai chuyển khoản cho mình vậy?

Hắn không hiểu, vội vàng điều tra tài khoản gửi đến, lại phát hiện là một người không quen biết, hơn nữa địa điểm chuyển khoản lại là trong chợ đen của Khư Hoa thành.

- Tiền từ trên trời rơi xuống?

Giang Ly khó có thể tin được.

Kính coong, một email được gửi đến, trong đó xuất hiện thân thể của mèo Đại hắc, nó không ngờ lại mở miệng nói tiếng người:

- Giang Ly, số tiền này là em thôi miên người khác gửi cho anh, đừng kinh hoảng.

- Cái gì?

Giang Ly thiếu chút nữa thì nhảy dựng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Mua Biệt Thự

Trong video, bộ dạng mèo Đại hắc này nói chuyện rất sống động, ngoài thân thể là hình mèo ra, đến linh hồn, tư duy, hành động, ngôn ngữ sinh động y như một con người sống.

- Còn nữa, em cất hai mươi bình Nguyệt Linh Chi Tinh trong một căn nhà cao tầng bỏ hoang, đều là số em uống còn dư lại, anh mau phái người tới mà lấy.

Đại Hắc lại nói:

- Bây giờ tu hành của em đột nhiên tăng mạnh, chợ đen này thực sự là phong thủy bảo địa, đâu đâu cũng là tài phú, đâu đâu cũng là nơi cất giữ bảo vật, đúng rồi, anh lấy số Nguyệt Linh Chi Tinh còn thừa lại kia bồi dưỡng bọn Hoa Diện Bá Vương và Đại manh, để bọn họ tu vi thành công, cũng đến chợ đen. Còn nữa, số Nguyệt Linh Chi Tinh này anh cũng có thể dùng, bây giờ anh tu hành thành công rồi, là lúc cần đến dinh dưỡng nhất.

Kính coong.

Lại có một tọa độ được chuyển đến, là vị trí cụ thể của tòa nhà bỏ hoang, nơi cất giữ hai mươi bình Nguyệt Linh Chi Tinh.

Đại Hắc giống như sứ giả đến từ địa ngục, mỗi lần đêm xuống hành động, cũng có thể lấy được ba đến năm bình Nguyệt Linh Chi Tinh. Nếu là lúc trước, chợ đen Khư Hoa thành nó cũng không thu hoạch được nhiều như này.

Nhưng bây giờ tập đoàn Nhật Nguyệt hạ giá, mỗi ngày có hàng chục triệu người ra vào chợ đen, tạo thành đám người chen chúc như thủy triều, khiến cơ hội của Đại Hắc cũng tăng lên trăm lần.

- Đại Hắc, mày thật lợi hại, quả là phiên bản thật của Đô rê mon.

Giang Ly gửi mail đi, nói chuyện cùng Đại Hắc.

- Ha ha...

Đại hắc này cười khanh khách:

- Giang Ly, đợi em từ chợ đen về, sẽ tỉ thí với anh, hi vọng anh không bị em thôi miên? Em cảm thấy thuật thôi miên của em gần đây cũng không kém anh đâu.

- Được.

Giang Ly nghiêm túc gật đầu:

- Mày cẩn thận chút, nếu như có cơ hội, thì hỏi một chút về bí mật của tập đoàn Nhật Nguyệt, anh sẽ cho người của tập đoàn An Toàn đi lấy Nguyệt Linh Chi Tinh.

Kính coong.

Hắn lại chuyển một email đi cho Cao Nhẫn, chỉ tọa độ.

Với thực lực của tập đoàn An Toàn, kinh doanh bao năm trong chợ đen, hoàn thành chút chuyện này quả thực cũng không mất nhiều sức.

Khoảng ba tiếng sau, Cao Nhẫn liền gửi email đến, về mặt kính ngac:

- Giang Ly huynh đệ, chúng tôi căn cứ theo tọa độ của anh, quả nhiên tìm được 20 bình Nguyệt Linh Chi Tinh, sao anh có thể làm được?

- Cái này là bí mật.

Giang Ly mỉm cười, vốn dĩ vẫn lo lắng mình tu luyện không đủ nguyên liệu, bây giờ có Đại Hắc hoạt động trong chợ đen, quả thực chính là bảo khố di động.

Nếu để cho Hoa Diện bá vương, Đại Manh Nhị Manh và đám mèo con kia cùng đi, tạo thành một đoàn quân mao tinh, sẽ tạo thành uy thế cỡ nào đây?

- Lúc mình luyện công truyền thụ lại nhiều thứ cho Hoa Diện bá vương, mỗi ngày dùng một giọt Nguyệt Linh Chi Tinh, tu vi bọn nó cũng sẽ tăng mạnh.

Sau đó, Giang Ly bắt đầu tu luyện chăm chỉ hơn, trừ thôi miên khách hàng ngày ra, tu luyện thuật luyện thể Lôi châm, dùng Nguyệt Linh Chi Tinh, thỉnh thoảng Sở Sơn còn thông qua video giải thích cho hắn chút ảo diệu của Lôi pháp.

Dưới tác dụng của thuật luyện thể Lôi châm, tâm linh của hắn càng lúc càng lĩnh ngộ được nhiều huyền bí Lôi đình, cơ thể quen dần với dòng điện kích thích, mỗi lần khi tu luyện, mặc dù vô cùng đau đớn, nhưng hắn vẫn không quan tâm, bình yên vô sự, không nhúc nhích, giống như Bò Tắc vậy.

Tâm linh dường như hấp thu năng lượng dòng điện, khiến tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh.

Buổi tối, hắn bồi dưỡng Hoa Diện bá vương và năm con mèo, truyền công trong mộng, cho bọn chúng dùng Nguyệt Linh Chi Tinh, mỗi ngày một giọt, vì

bọn chúng chỉ có thể tiếp nhận được từng đó dinh dưỡng, nhiều hơn thì quan sẽ suy kiệt.

Bọn chúng bây giờ cũng bắt đầu có năng lực thôi miên sơ bộ rồi.

Vốn dĩ Giang Ly muốn bọn chúng tu luyện thêm một thời gian nữa mới cho đi, nhưng Đại Hắc không ngừng thúc giục, Giang Ly chỉ có thể để chúng đến chợ đen.

Nhưng năng lực sinh tồn của mèo trong chợ đen mạnh hơn người, rất nhiều góc ngách có thể chui vào, con người cả đời cũng không tìm thấy, hơn nữa ai sẽ để ý đến một đám mèo lang thang chứ?

Đặc biệt là mèo lang thang có năng lực thôi miên cường đại.

- Căn cứ theo tốc độ tu luyện của Đại Hắc, rất có khả năng đã vượt qua mình rồi, đạt đến cảnh giới Nhập định, thành Thôi miên sư trung cấp rồi.

Giang Ly trầm nghĩ.

Với tốc độ tu hành của con người, không thể nào đi suy đoán mèo được.

Cái gì là yêu nghiệt? Đại Hắc chính là yêu nghiệt chính tông.

Tu luyện tất nhiên không thể nào dùng lễ thường để hình dung được.

Tập đoàn An Toàn.

Sở Tích Tích đang nghe Cao Nhẫn báo cáo:

- Anh là nói, cứ cách hai ngày, Giang Ly lại bảo anh đến một địa điểm nào đó trong chợ đen để lấy đồ? Đều là Nguyệt Linh Chi Tinh?

- Đúng, mấy ngày nay tổng cộng là ba lần rồi, lần thứ nhất 20 bình, lần thứ hai 7 bình, lần thứ ba 10 bình.

Cao Nhẫn thành thật trả lời:

- Tôi cũng không biết đây là tại sao? Chẳng lẽ trong chợ đen, hắn có thể lực khác sao?

- Không hiểu nổi.

Với sự khôn khéo thông minh của Sở Tích Tích cũng phải lắc đầu:

- Bây giờ Giang Ly mỗi ngày thôi miên được 50 người, nói ra ai dám tin chứ? Đây còn là một Thôi miên sư sơ cấp nữa? Hôm nay thôi miên xong, hắn làm gì vậy?

- Đang luyện công trong phòng thể dục của chúng ta, tình lực dồi dào, tôi thấy hắn vẫn có thể tiến hành thôi miên.

Cao Nhẫn trả lời.

Tích...

Sở Tích Tích ấn mở một camera theo dõi.

Sâu trong phòng thể dục rộng lớn, Giang Ly đang tiến hành đánh mạnh vào một quả cầu sắt.

Từng chuông liên tiếp nhau, giống như cuồng lôi trên trời, nổ vang mãi không ngừng, mỗi một ấn trên quang não phía trên thiết cầu điều khiển ra một con số, 2 tấn!

Con số này rất chính xác rõ ràng, thậm chí số lẻ cũng không có, toàn bộ đều là 2 tấn!

Giang Ly liên tục đánh một trăm ấn, thân thể lập lòe lao nhanh, cương mãnh dị thường, toàn thân khê động, gân cốt nổi lên, trong mỗi một ấn đều mang theo thần uy và uy mãnh hung hãn không gì sánh nổi.

Hắn thể hiện sự khổng lồ chuẩn xác đối với năng lực sức mạnh, sức mạnh của mỗi một chuông cũng đều tương đương với mấy mớ tinh vi, thậm chí đến một kg cũng không cao hơn, không thấp hơn.

Như vậy mới là kinh khủng nhất.

Sức mạnh lớn mật dù quan trọng, nhưng quan trọng hơn là khổng lồ chính xác, không lãng phí chút xíu nào.

- Lợi hại thật! Sức mạnh của mỗi một quyền đều là 2 tấn!

Sở Tích Tích đi vào phòng thẻ dực, về mặt kinh ngạc bộc lộ từ trong lời nói:

- Sức mạnh cường đại là thứ yếu, điều khiển được sức mạnh mới là lợi hại, bây giờ anh không chế thể năng càng ngày càng tinh vi, chứng tỏ đại não và tứ chi của anh bắt đầu cân đối, giống như một cái máy tinh vi, năng lực khống chế này cộng thêm sức mạnh của anh cho chiến đấu thì thực sự rất đáng sợ.

- Em vẫn còn kém lắm.

Giang Ly nhớ đến uy thế của Giang Luru ngày hôm đó, lực sinh mệnh còn cao hơn mình, vẫn phải tiếp tục cố gắng, tu luyện khắc khổ hơn nữa.

- Mai là ngày khai giảng của trường, đến lúc đó cửa đầu tiên chính là khảo sát lực sinh mệnh, tôi xem xem em có thể đạt đến được bao nhiêu?

Sở Tích Tích ngược lại có chút chờ mong.

- Cô giáo, bây giờ biệt thự bên cạnh sông Bạch Long bao nhiêu một căn vậy? Có loại nào trùng tu xong, khoảng hơn nghìn mét vuông không.

Giang Ly rất cần một ngôi biệt thự tốt, để cha mẹ và em gái ở đó, bây giờ toàn bộ biệt thự cao cấp nhất của Tỉnh Hoa thành đều nằm bên sông Bạch Long, ở trong loại biệt thự này, người ngoài muốn tiến vào cũng vô cùng khó khăn, cần thông báo tầng tầng lớp lớp, tất cả đều là quản lý tự động hóa, quét thẻ chip để vào, độ an toàn rất cao.

Giang Luru muốn vào cũng có chút khó khăn.

Dù sao đây cũng là xã hội pháp chế, bọn họ không thể làm lớn chuyện, nếu như cố gắng phá cửa, sống trong biệt thự bên sông Bạch Long đều là quan viên chính phủ, là nhân vật tai to mặt lớn, một khi truyền tin khắp thế giới, đừng nói Giang Luru, Giang Chấn Nhạc cũng không gánh nổi.

Trong thẻ của hắn đã có hơn triệu tinh nguyên.

Mấy ngày nay, số tiền mà hắn thôi miên kiếm được, cộng với Đại Hắc mỗi ngày có lượng lớn chuyển khoản đến, con số trong thẻ ngân hàng của hắn cũng dần tăng lên.

Cha mẹ cũng không cần đi làm nữa, yên tâm ở nhà tĩnh dưỡng, an toàn yên tĩnh.

- Em muốn mua biệt thự?

Sở Tích Tích ngẫm nghĩ:

- Biệt thự bên sông Bạch Long cũng không tệ, trước kia tôi cũng mua hai căn bên đó, bán một căn cho em thế nào? Dù sao thì cũng đã sửa xong, em lúc nào cũng có thể chuyển đến.

- Bao nhiêu tiền vậy?

Giang Ly nghe xong, trong lòng cực kỳ sung sướng, giảm đi một số phiền toái.

- Lúc đó tôi mua là một triệu năm trăm nghìn, bây giờ giá cũng đã tăng gấp đôi, khoảng ba triệu.

Sở Tích Tích tính qua.

- Được, vậy em đưa cho cô trước một triệu tiền đặt cọc, trong hai tháng còn lại thanh toán thế nào?

Giang Ly cũng không cò kè mặc cả, lập tức nói. Bây giờ bản thân hắn thôi miên mỗi ngày cũng kiếm được ba trăm nghìn, cộng thêm Đại Hắc mỗi ngày hoạt động trong chợ đen, có lúc chuyển hơn một trăm nghìn, có lúc chuyển bảy mươi tám mươi nghìn.

Cứ như vậy, một ngày hắn cũng có thu nhập hơn trăm nghìn, gần hai trăm nghìn.

Một tháng có thể trả hết nợ mua biệt thự.

- Được.

Sở Tích Tích gật đầu:

- Bây giờ tôi đưa thẻ chip phòng ốc cho em, xin chuyển tên trên quang não.

Ngay sau đó, thủ tục được xử lý nhanh chóng, toàn bộ đều được tiến hành trên máy tính, mấy phút đã giải quyết xong.

Kính coong.

Giang Ly chuyển một triệu, trên thẻ chỉ còn lại mấy chục nghìn tinh nguyên.

Nhưng, ngay tức khắc, lại có một âm thanh vang lên.

Trên chip có một email được gửi đến:

- Tài khoản của anh hoàn thành giao dịch, số tiền 123.502 nghìn nguyên.

Sở Tích Tích dường như phát hiện ra bí mật, sững người:

- Ai chuyển cho em một trăm hai mươi nghìn vậy?

- Bí mật, bí mật.

Giang Ly cất đi, hẳn đương nhiên không thể nào nói thật cho Sở Tích Tích biết, nói là Đại Hắc thôi miên người khác chuyển tiền đến.

- Đây, thẻ chip của biệt thự, tôi cũng đã nhập thân phận của em vào, em có thể lấy chip mở cửa, vào trong nhà.

Sau khi thu được tiền, Sở Tích Tích liền đưa thẻ chip cho Giang Ly nói:

- Trong biệt thự của tôi, phòng luyện công, phòng thẻ dục đều có. Nhớ kỹ, em còn thiếu tôi hai triệu, mau chóng trả hết nợ nhé.

Thấy Giang Ly bỗng nhiên có thêm một trăm hai mươi nghìn trong thẻ, Sở Tích Tích cũng không nghi ngờ về năng lực trả nợ của hắn.

- Không vấn đề gì.

Giang Ly cất thẻ chip đi, mau chóng về nhà, thông báo cho cha mẹ chuyển nhà.

- Anh, không ngờ anh lại mua biệt thự bên sông Bạch Long rồi, đó là nơi sang quý nhất trong toàn Tỉnh Hoa thành, một căn phải đến mấy triệu, ngoài một số tỉ phú mua núi vùng ngoại ô kia, quan viên chính phủ đều ở trong đó.

Giang Huyền nhảy cẫng lên.

- Biệt thự bên sông Bạch Long? Căn đó giá bao nhiêu tiền?

Giang Chấn Đông giật mình:

- Con sao lại có tiền?

- Cha mẹ, em gái, cứ ở trước đi rồi nói sau, bên đó an toàn hơn, ít nhất cũng không xảy ra chuyện bị người khác vô cớ mà xông vào nhà.

Giang Ly thúc giục, càng nhanh càng tốt.

- Vậy à, vậy thì bây giờ chúng ta chuyển nhà.

Mẹ vội nói.

- Uhm, bây giờ dọn nhà.

Em gái như muốn nhún nhảy:

- Con sắp ở biệt thự, là là là...

- Bên đó nội thất đều đầy đủ hết rồi, cứ vào trong đó là có thể ở được.

Giang Ly nói:

- Đồ của nhà này cũng không cần nữa, bỏ hết đi.

Ngay sau đó người một nhà ngồi trong xe hơi liền phóng thẳng đến khu biệt thự bên bờ sông Bạch Long.

Căn biệt thự này cực rộng, bốn phía đều là tường bao, xung quanh tường bao còn là đội ngũ quân nhân có ô tô phi hành đi tuần, đâu đâu cũng là thiết bị giám sát và điều khiển, một căn biệt thự lớn, có vườn hoa và hồ bơi độc lập, còn có bãi cát độc lập nữa.

Người nhà Giang Ly vừa đến cửa, quét thẻ chip lên, cánh cửa hợp kim lớn dần mở ra, trên quang não liền có tin tức đối chiếu.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Khai Giảng

- Oa!

Đi vào trong, em gái hẳn rất ngạc nhiên thán phục kêu lên.

Trong tiểu khu, có một công viên lớn; ở đó còn có hòn non bộ, đài phun nước, quảng trường, đình nghi chân; lại nuôi bạch hạc, thiên nga, rất nhiều con cá bơi qua bơi lại trong hồ nước. Không khí trong tiểu khu rất trong sạch, khác hẳn bên ngoài có lẽ là có bộ phận tinh lọc nên nửa hạt bụi cũng không có.

Giang Ly rất nhạy cảm phát hiện ra rằng toàn bộ tiểu khu không có một con muỗi, một cọng cỏ hay động vật bò sát này nọ, thậm chí bùn đất trong cống thoát nước; chuột chấu cũng không có một con hết thấy bị thanh lý sạch sẽ. Hiển nhiên, những thứ dơ bẩn này đã sử dụng thủ đoạn đặc thù đuổi đi hoặc giết chết.

Vì khuôn trong toàn bộ tiểu khu ít hơn bên ngoài mười lần.

Ở trong tiểu khu này tuổi thọ con người tuyệt đối sẽ gia tăng thêm mười năm.

- Cái tiểu khu này tốt thật. Giang Chấn Đông gật đầu đồng ý.

Cả gia đình cùng đi tham quan nơi đây, chỉ chốc lát đã tới một căn biệt thự. Giang Huyền giành lấy con Chip trong tay Giang Ly, quyết mở cửa chính, lại một lần nữa phấn chấn vui vẻ.

Toàn bộ căn biệt thự có năm tầng, được xây dựng không phải bằng xi măng cốt thép mà là một loại polime cao phân tử; loại vật liệu này có thể thấu quang khiến căn phòng không hề có một góc tối nào nhưng người ngoài lại không thể nhìn thấy bên trong; nó còn có thể hấp thu một ít sóng ngắn khiến cho người ngoài không thể nhìn trộm và dò xét.

Trong biệt thự được trang hoàng vô cùng xa hoa, chỗ nào cũng có khí tức của khoa học viễn tưởng. Nhất là căn phòng khách lớn khi đẩy cửa ra bên ngoài chính là một bờ cát trắng, mênh mông không nhiễm một hạt bụi.

Sau đó là một con sông cuộn cuộn chảy về trước.

Nước sông trong veo có thể nhìn thấy rất nhiều con cá bơi lội; thậm chí trên bờ cát còn có con cua đang đào lỗ; nơi đây có sức sống vô cùng sống động.

Nước sông không có một chút rác rưởi tựa như một khối xanh biếc khiến người ta cảm thấy rất thoải mái, vui vẻ.

- Sáng khoái thật! Em muốn phòng này. Giang Huyền vội vàng tranh lấy một căn phòng dựa vào con con sông; ở trong đó mà cười phở lớ, tận tình hưởng thụ sung sướng hoàn toàn quên mất ưu sầu.

- Ủ! Giang Ly gật đầu: - Ba mẹ gửi cho em trai một cái thư đi, nếu nó xong huấn luyện quân sự thì trực tiếp tới đây.

- Hay, hay quá. Em gái nằm dài trên ghế salon, cũng không muốn ngồi đây.

Ghế salon lớn này được chế tạo từ da một loại dã thú tinh không tên là "Vân thú", nằm trên đó cảm giác như nằm trên mây, hơn nữa còn có tác dụng trợ giúp giấc ngủ; mùi hương thoát ra từ đó còn có thể làm giảm mệt nhọc.

Một tấm da thú này giá mấy vạn tinh nguyên.

Căn biệt thự được trang hoàng toàn bằng đồ cao cấp.

Cả gia đình cứ thế ở đây.

Giang Ly đem tất cả đám mèo lớn nhỏ để vào trong sân biệt thự, lập tức trong sân liền náo nhiệt; đám mèo nhảy từ trên xuống lăn qua lăn lại, bò lê bò càng, một nơi sức sống bùng bùng vô cùng đáng yêu.

Hiện tại hẳn muốn đem những con mèo khác khai mở trí tuệ sau đó đưa đến cạnh Đại Hắc, Đại Hắc còn cần nhiều mèo nữa ở chợ đen.

Hiện tại, mỗi ngày Đại Hắc đều chuyển khoản cho Giang Ly, cách hai ngày một lần, cho người tới địa điểm chỉ định của Tập đoàn An Toàn lấy "Nguyệt Linh Chi Tinh". Quả thực là một con mèo chiêu tài (1).

(1) Mèo chiêu tài: Tượng mèo để thu hút khách để biết thêm chi tiết:

<http://woanyshop.blogspot.com/2012/0...a-may-man.html>

Không là: Thần tài.

Trời vừa tối, tài khoản Giang Ly lại vang lên âm báo.

- Tài khoản của bạn nhận được 828 tinh nguyên từ chuyển khoản.
- Tài khoản của bạn nhận được 3473 tinh nguyên từ chuyển khoản.
- Tài khoản của bạn nhận được 14580 từ chuyển khoản.
- Tài khoản của bạn nhận được 87463 tinh nguyên từ chuyển khoản

Cả đêm hần nhận được một khoản tiền hơn 200 ngàn

Hần gửi cho Đại Hắc một bức thư: - Đại Hắc, cẩn thận chút đừng quá thường xuyên khiến người ta để ý thì hồng bát.

- Không có việc gì, vừa nãy em thôi miên một cao thủ, không ngờ trên người gã đó lấy được một lọ Nhật Hoa Chi Tinh, uống cạn liền tu luyện thật lâu, thân thể lại thêm khỏe mạnh, xem ra không bao lâu nữa em có thể nhập định. Đại Hắc nói tiếp: - Bây giờ Hoa Diện Bá Vương cũng ngủ say tãng ba rồi, năm con Tiểu Manh cũng tiến bộ rất nhanh, nơi này không lo ăn, không lo uống, mỗi ngày chúng em đều ăn thuốc bổ cao cấp.

Nhật Hoa Chi Tinh so với Nguyệt Linh Chi Tinh càng thêm bạo liệt, khi dùng rất khó có thể nắm giữ cảm xúc bản thân, nóng bức khó chịu. Tuy nhiên với tu vi của mèo Đại Hắc lại bình yên vô cùng.

Người tới chợ đen đều mang theo dịch dinh dưỡng cao cấp trên người, bởi vì không ai dám ăn cơm bụi trong chợ đen cả. Như vậy lại tiện nghi cho Đại Hắc, tùy tiện thôi miên một tên cướp là có thể có một lượng lớn tài nguyên.

Nơi đó chính là Thiên đường của mèo.

- Ngaow, ngeow, Miêu Tinh Nhân chúng ta sẽ thống nhất chợ đen, Giang Ly anh khai mở lĩnh trí cho đám mèo khác đi, cho bọn nó lại đây! Đại Hắc dặn dò mãi: - Tài nguyên tu luyện của anh, em ra, em muốn bồi dưỡng anh thành cường giả nhân loại, ngaow, ngeow

Giang Ly dở khóc dở cười, tuy nhiên gần đây mình được thom lây của Đại Hắc nhiều lắm, không uống công mình khai mở trí tuệ cho nó.

Có thể nói, được sự giúp đỡ của Đại Hắc, tài nguyên của mình so với Âu Dương Tinh còn nhiều hơn.

Mỗi ngày dùng năm bình Nguyệt Linh Chi Tinh, giá trị cũng đến 350 ngàn tinh nguyên. Tài nguyên tiêu hao của Âu Dương Tinh một tháng cũng chỉ thế mà thôi.

Hơn nữa, tiếp tục như vậy một tháng mình sợ có cả triệu thu nhập?

- Tập đoàn Nhật Nguyệt Giang Ly nói thầm: - Các người có thể lực lớn đấy, nhưng ta cũng bắt đầu bồi dưỡng thể lực của mình, quân đoàn Miêu Tinh Nhân so với loài người còn có thể tin tưởng hơn. Mình cũng phải tu luyện nhanh hơn, đừng để Đại Hắc đuổi kịp rồi vượt qua, đứng rồi lúc nào đó phải đem mình tương Nảo Vũ Trụ truyền cho Đại Hắc, khả năng thôi miên càng thêm vô địch! Hơn nữa, Đại Hắc còn xem Đại Mộng Tâm Kinh trước cả mình có tư cách đạt được truyền thụ Nảo Vũ Trụ.

Àm ăm!

Giang Ly nhảy dựng lên, trước tiên gửi cho Đại Hắc một bức thư, bảo nó cấp tốc về đây.

Mà hần tiến vào phòng thể dục tu luyện.

Gần đây Giang Ly tu luyện "Lôi Châm Luyện Thể Thuật" lợi dụng dòng điện kích thích hệ thần kinh, tu luyện một lần nữa Đại Đế Lôi Ân, hai thứ kết hợp, sức mạnh càng tăng mạnh hơn, Đại Đế Lôi Ân ngày càng lợi hại, trong khi ra tay, chiêu thức hùng hồn vô địch, mỗi một kích, dòng khí chạy trong dạ dày chấn động sâu trong bụng mang theo tiếng rền vang, uy lực vô cùng lớn, làm người ta sợ hãi.

Giờ phút này, Giang Ly chân chính cảm nhận được sự tồn tại của "Khí".

Khi vận động, trong cơ thể mỗi khớp xương, cơ thịt, nội tạng đều rung động, mang theo sự cộng hưởng giống như có sự câu thông với khí thời xưa; thân thủ nhanh như chớp, mỗi kích vô cùng mạnh mẽ, dũng mãnh mang theo sự thảm liệt, hơi thở phản chấn nhiệt huyết.

Àm ăm!

Hần ở lại trong phòng thể dục tu luyện "Đại Đế Lôi Ân", thân thể hơi phát lực liền chạy ra 20m, mạnh mẽ đánh một chương lên tấm thép, tấm thép kêu "rắc" một tiếng liền vỡ ra thành năm sáu mảnh.

Cánh tay rung lên, quyết ngang lên trên một tấm thép khác.

Tấm thép kia cũng giống tấm trước, tiếng nổ vang dội, sau đó nứt ra từng tí, dần dần nứt toác ra.

Quả thực chính là một cỗ máy phá hoại hình người.

Võ học loại khác cho dù cấp B như Quý Thần Quyền so sánh với Đại Đế Lôi Ân quả thực bé tới mức đáng thương cảm, Nếu bây giờ, Giang Ly và "Huyết Cừu" giao thủ sẽ không bị thương, chỉ cần một ấn sẽ khiến lực phủ ngũ tạng của gã nát bét.

Tĩnh tĩnh.

Đúng lúc này, khi Giang Ly tu luyện xong một bộ "Đại Đế Lôi Ân", toàn thân mồ hôi nhễ nhại, liền tắm nước nóng, ngồi khoanh chân ngay ngắn khôi phục thể lực thì trên con Chip có một bức thư được gửi tới.

Là mèo Đại Hắc.

- Giang Ly, em đã đến công viên, anh nhanh đến đây.

Giang Ly lập tức động thân, thừa lúc bóng đêm tiến vào công viên. Đêm hôm khuya khoát, ở sâu trong rừng cây, một con mèo giương đôi mắt xanh lè theo dõi hắn.

Là mèo Đại Hắc quen thuộc.

Nhưng Đại Hắc thay đổi rất nhiều, tâm linh Giang Ly vừa động có thể cảm giác được lực bạo phát trong cơ thể nó rất hùng mạnh, chỉ bằng thể năng, cao thủ sinh mệnh lực 1 cũng không phải đối thủ của nó

- Giang Ly anh mạnh lên rồi. Đại Hắc mở miệng nói tiếng người.

- Mày cũng cường đại rồi, Đại Hắc. Giang Ly gật đầu, liền thấy Đại Hắc bật nhảy lên, đứng trên vai mình. Bả vai trùng xuống, thân thể Đại Hắc ít nhất nặng hơn 50 cân, nhưng thân thể không to dài ra bao nhiêu cả, hiển nhiên là do mật độ thân thể gia tăng.

- Giang Ly, anh gọi em về là có chuyện gì? Đại Hắc hỏi.

- Anh truyền thụ cho chú mày thuật tu luyện cao thâm hơn, là do xác khô trong cống thoát nước để lại đây. Giang Ly bế Đại Hắc bỏ xuống, khoanh chân ngay ngắn, vẻ mặt nghiêm túc:

- Hiện tại, nhà anh đang gặp nguy cơ trước mắt, chú mày chính là anh em ân tòng của anh.

- Được! Xác khô trong cống thoát nước là do Đại Hắc phát hiện đầu tiên, tự nhiên biết đó là tồn tại kinh thiên động địa.

- Chúng ta gặp lại trong mộng đi.

Giang Ly và Đại Hắc đồng thời tiến vào giấc ngủ say "Nhập mộng".

Trong mơ, Giang Ly đem chuyện nhà mình xảy ra nói hết cho Đại Hắc, sau đó đem phương pháp tu luyện Não Vũ Trụ, Đại Đế Lôi Ân truyền thụ cho Đại Hắc.

Một giờ sau, cả hai thu công, đôi mắt Đại Hắc mở ra: - Minh tướng Não Vũ Trụ này thật lợi hại, là kỳ công chưa từng có! Đại Đế Lôi Ân chỉ có mình tướng cùng âm thanh có ích với em, thủ ấn kia em không thể tu luyện nhưng có loại minh tướng này, lực lượng tâm linh của em sẽ đề cao thêm một bước.

- Đi thôi, người anh em. Giang Ly vuốt ve đầu mèo: - Hai chúng ta gặp được xác khô trong cống thoát nước là duyên phận. Nhớ kỹ, duyên phận này chỉ có hai chúng ta biết, không thể truyền ta ngoài, nếu không chúng ta sẽ gặp đại họa.

- Đây là chuyện kinh thiên động địa, đích xác không thể truyền ra ngoài. Đại Hắc biết lợi hại trong truyền này, nó phát hiện xác khô đầu tiên, lúc đó còn chưa khai mở trí tuệ, không biết lợi hại bây giờ có trí tuệ của người trưởng thành, nó kiêng kỵ sâu sắc với chuyện này.

Nhìn Đại Hắc chui vào bụi cỏ không ngừng đi xa, Giang Ly lại nhìn bầu trời đã bắt đầu sáng lên, một đêm đã qua, ban mai đã tới, một ngày mới bắt đầu.

Hôm nay là ngày khai giảng.

Học kỳ cuối cùng của cấp ba rốt cục cũng bắt đầu.

Hắn nắm chặt hai tay đi tới trường học: - Không biết lần thi này sinh mệnh lực của mình đạt bao nhiêu đây?

- Này, Giang Ly nghe nói gần đây cậu đã trở thành chủ tọa Thôi miên sư của Tập đoàn An Toàn rồi hả, có tiếng tăm lớn lắm đó?

Vừa tới trường, đã nhìn thấy hai cô gái, là Lạc Hàm và Tuyết Linh. Hai cô dường như đang thương lượng chuyện gì đó.

"Hai người sao lại thân mật vậy nhỉ? Càng ngày càng tốt?" Trong lòng Giang Ly càng kỳ quái, bình thường hai cô gái này đều đối chọi nhau gay gắt mà: - Kiểm chút tiền thôi mà, không có gì đáng nhắc tới, không có gì đáng nhắc tới.

(DG: Hai cô bé này định cùng chung chồng đây mà nhưng mà hình như là không thỏa nguyện thì phải :D)

Lúc này, học sinh trong lớp trọng điểm đều đã vào phòng học.

Giang Ly nhìn người tới đông đủ nhưng không thấy ba người Trịnh Văn Băng, Dương Vũ, Trương Nhạc, không khỏi nở nụ cười lạnh, ba kẻ này đã tâng gia bại sản căn bản không thể đóng các loại chi phí của lớp trọng điểm

Hắn là học sinh có sinh mệnh lực 1 được miễn phí trong lớp trọng điểm nhưng ba tên Trịnh Văn Băng không được thể.

Một kỳ nghỉ, Giang Ly phát hiện tu vi của các bạn cùng lớp cũng đã tăng vọt, xem ra mỗi người đều liều mạng tăng tiến.

- Nhìn kia, Âu Dương Tinh đến đó.

Một hồi xôn xao, đệ nhất trường Âu Dương Tinh cuối cùng cũng vào lớp.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Đánh Bại Âu Dương Tinh

- Khí thế mạnh thật, sinh mệnh lực chẳng lẽ đã đạt 1.2?

- Không, khẳng định còn mạnh hơn, cuộc thi lần trước cậu ta đã đạt 1.1 trải qua huấn luyện quân sự cùng kỳ nghỉ, lực lượng của cậu ta tuyệt đối sẽ không chỉ tăng 0.1. Hơn nữa mình nghe nói gia tộc Âu Dương vì bồi dưỡng cậu ta đã đồng ý chi ra thêm 10 triệu tài chính làm chi phí cho cậu ta huấn luyện.

- Đúng rồi, gần đây Nguyệt Linh Chi Tinh giảm giá khiến tài nguyên Âu Dương Tinh đạt được càng nhiều.

- Nguyệt Linh Chi Tinh giá giảm mạnh, sớm sẽ có thêm nhiều cao thủ.

- Giá giảm mạnh, cũng không phải những người giàu bình thường có thể được lợi, chân chính vẫn là đám phú hào.

Âu Dương Tinh từ cửa bước vào, bạn học tán ra, bởi khí thế của cậu ta rất mạnh giống như quý thần; người chắn trước mặt cậu ta tâm linh như bị một thứ gì đó áp bức rất mạnh, cảm giác khó thở.

Thân thể cậu ta cao lớn, bả vai rộng rãi như tòa núi lớn; ngẫu nhiên hai mắt lóe ra như tinh mang kinh người.

Giang Ly lạnh lùng quan sát.

Một lát sau, 47 học sinh trong lớp đã đến đủ, hiệu trưởng cũng xuất hiện: - Các học sinh, trải qua kỳ nghỉ thấy các em mạnh lên không ít nhưng cũng không thể buông lỏng bản thân, đây là học kỳ cuối cùng phải càng thêm cố gắng, nói nhiều chỉ thêm thừa thãi, bây giờ bắt đầu cuộc thi nhập học, kiểm tra sinh mệnh lực các em.

- Âu Dương Tinh, em tới trước làm gương cho mọi người.

- Dạ!

Khí chất Âu Dương Tinh lạnh lẽo, trực tiếp đi đến tới quang não trước mặt, bắt đầu làm bài, mười ngón tay như bay. Đề bài nhập học lần này so với lần trước ít hơn nhiều, chỉ độ một phần mười mà thôi nhưng đề bài rất khó, lúc này thuần túy rèn luyện năng lực tư duy.

Thế nhưng chỉ 20 phút mà Âu Dương Tinh đã làm xong toàn bộ.

Điểm tối đa.

Sau đó, cậu ta bắt đầu kiểm tra lực tay, chạy nhanh, các loại rèn luyện thể năng, nhanh như gió cuốn, chỉ trong vòng mười phút đã hoàn thành hết. Cuối cùng là bước vào võ đài hệ thống võ học đại sư.

Tinh tinh.

Một giờ kiểm tra qua đi.

Trên quang não hiển thị ra chỉ số sinh mệnh lực.

- Sinh mệnh lực Âu Dương Tinh 1.3.

Ohhhhhh!

Trên mặt hiệu trưởng hiện lên sự khó tin: - Không thể tin được sinh mệnh lực 1.3? Chỉ trong một kỳ nghỉ ngắn mà tăng hai điểm.

- Lợi hại. Vài thầy giáo phụ trách cũng than thở: - Xem ra, cậu ta có xác suất rất cao thi đỗ Đại học Tỉnh Không.

- Bồi dưỡng trọng điểm nhất định phải trăm phần trăm!

Sinh mệnh lực 1.3 quá hùng mạnh, đây không phải là cứ chông chất thuốc bổ mà thành mà còn do thiên phú bản thân, phải biết khi sinh mệnh lực tới 1 muốn tăng lên rất khó. (DG: Khó gì cứ bạn với ông tác giả thì phi âm âm...)

Thành tích này của cậu ta khiến sắc mặt Lạc Hàm và Tuyết Linh biến đổi, Âu Dương Tinh tiến bộ quá nhanh đã bỏ xa hai cô ở phía sau.

Kế tiếp mỗi một học sinh cũng bắt đầu bài kiểm tra của mình.

Một giờ sau, Tuyết Linh và Lạc Hàm thông qua cuộc thi, sinh mệnh lực đã đạt tới 1.1. Trừ hai cô, những cường giả đạt sinh mệnh lực 1 thể năng đều toàn bộ tăng lên 1.1.

Còn có năm học sinh vốn sinh mệnh lực 0.9 cũng tăng lên 1.

Xem ra đây là kết quả của Nguyệt Linh Chi Tinh giảm giá.

Tuy nhiên có thể đạt đến 1.2 không có ai cả.

Hiệu trưởng nhìn bảng số liệu: - Cái này chắc là do giá thành Nguyệt Linh Chi Tinh ở chợ đen giảm giá, những gia đình phú hào đạt được lợi ích quá nhiều, sinh mệnh lực được nâng cao nhưng không có tăng mạnh bất ngờ đâu.

- Đúng vậy, cuộc thi vào Đại học Tỉnh Không năm sau lại khó khăn hơn năm trước. Một thầy giáo cảm thán.

Đột nhiên, tỉnh tỉnh tỉnh

Âm thanh vang dội truyền đến từ quang não.

- Giang Ly, sinh mệnh lực 1.3.

- Cái gì? Lại thêm một người 1.3 hả? Ai vậy? Giang Ly? Hiệu trưởng chấn động toàn thân: - Làm sao có thể? Cuộc thi lần trước cậu ta mới có 1 mà, một học kỳ tăng 3 điểm?

- OMG!

- WTH? Lại một học sinh sinh mệnh lực 1.3?

- Giang Ly lợi hại như vậy?

Lạc Hàm và Tuyết Linh nhìn nhau, tỏ ra khiếp sợ, mặc dù đều biết Giang Ly rất mạnh nhưng cường đại đến trình độ này là phi thường kinh khủng.

- Há?

Lúc này, hai mắt Âu Dương Tinh bạo phát tinh mang, nhìn quang não hiển thị con số, liêm liêm môi, cậu ta dường như không tin trong trường có người có thể chống lại mình; trong kỳ nghỉ này, cậu ta bị gia tộc đưa vào quân đội dùng phương thức huấn luyện Ma quỷ Địa Ngục rốt cục tăng lên 1.3. Không thể tưởng tượng còn có người đạt tới con số này?

- Giang Ly!

Không đợi nhóm hiệu trưởng kịp phản ứng, cậu ta một bước nhào tới như rồng cuốn hổ vồ, tới trước mặt Giang Ly.

- Âu Dương Tinh cậu có ý kiến gì ak? Giang Ly cười cười.

- Cậu cũng đạt tới sinh mệnh lực 1.3 không tới chút nào. Giọng điệu Âu Dương Tinh trở nên rất nhạt: - Tuy nhiên, tôi phải nói cho cậu biết, cậu không thể bằng với tôi được!

Àm!

Vừa dứt lời.

Toàn bộ phòng thể dục chấn động.

Âu Dương Tinh bước ra, lóe lên đột nhiên tới bên cạnh Giang Ly, oanh kích một quyền.

Nói động thủ liền động thủ chính là phù hợp với phong cách của Âu Dương Tinh. Cậu ta ra tay sát phạt quyết đoán, chưa bao giờ chừa cho người ta con đường sống, là một nhân vật hung ác.

Võ học cấp độ B, Quỷ Thần Quyền.

Xuất quỷ nhập thần!

Quỷ Thần Quyền có rất nhiều chiêu thức, chiêu thứ nhất chính là "Quỷ Thần Xuất Hiện", mà "Xuất Quỷ Nhập Thần" chính là sát chiêu đằng sau, vô cùng lợi hại; chú trọng bộ pháp, thân pháp, chọt lóe trong lúc di chuyển, chiêu giống như tên, thực sự xuất quỷ nhập thần, giết địch không cần chiêu thứ hai.

Trong một chiêu, liền là công kích tuyệt đối, nắm tay đánh tan không khí, không ngờ sinh ra tiếng lép bép", không khí bị chấn động; bốn phía "lép bép" như dòng nước chảy, điều này là do tốc độ đạt tới cực hạn đâm vào không khí tạo nên dị tượng.

- Đại Đế Lôi Ân!

Tâm linh Giang Ly vừa động, liền biết đối phương đánh lên, cánh tay chấn động, Đại Đế Lôi Ân bùng nổ như sét đánh giữa trời quang.

Quyền chương hai người hung hăng đụng vào nhau!

Bộp bộp, bịch bịch

Tiếng nổ liên tục vang vọng.

Giang Ly và Âu Dương Tinh lại tiếp tục giao thủ.

Trong một quyền, toàn thân hai người khí lưu cuộn cuộn.

Bình!

Hai người lại tách ra.

Giang Ly không chút sứt mẻ mà Âu Dương Tinh liền lui về sau ba bước.

Cao thấp phân biệt rõ ràng.

- Lực lượng của Âu Dương Tinh không bằng Giang Ly!

- Bị đánh lui rồi.

- Không ngờ Giang Ly chiếm thượng phong. Mọi người xung quanh kịp phản ứng, vây lại xem, đây chính là hai đại cao thủ đối chiến, ai thắng người đó là đệ nhất trường học. Âu Dương Tinh tuyệt đối không cho phép ai dè dặt mình, chiêu thứ nhất ra tay muốn giết uy phong của Giang Ly nhưng không ngờ bị đánh lui.

Lần đầu tiên Âu Dương Tinh bị đẩy lui, trên mặt hiện lên thần sắc khó có thể tin.

Mặt y đỏ bừng, giống như bị sỉ nhục.

Bị Giang Ly đánh lui là bị người khác sỉ nhục, không thể chịu đựng nổi.

- Quỷ Thần Địa Ngục!

Đột ngột, Âu Dương Tinh tiến vào trạng thái ngủ say tầng ba, cả người lắc lư, lực lượng càng mạnh. Lại là một quyền kích sát, uy lực càng lớn hơn, một mảnh không khí bị xé rách sinh ra cơn gió nhanh như thiên điện trực tiếp đánh về phía đầu Giang Ly!

Rõ là liều mạng.

Tiến vào ngủ say giai đoạn thứ ba, lực lượng Âu Dương Tinh tăng lên rất nhiều, chiêu thức, tốc độ, lực sát thương, năng lực phản ứng đều tới đỉnh cao; cậu ta không tin dựa vào sát khí của mình lại không đối kháng được Giang Ly.

Y từng giết người, hiểu sâu đạo giết chóc, kỹ thuật giết người.

- Kề nào gần ta chết, chỉ có ta mới là đệ nhất! Tiếng gầm từ thân thể y truyền ra, tựa như mãnh thú hình người.

- Muốn cứng chọi cứng? Đến đây!

Hai mắt Giang Ly bình tĩnh, cũng tiến vào ngủ say tầng ba.

Mộng Nhập Thần Lực.

Hắn thét một tiếng dài.

Khí lưu trong cơ thể dâng lên hết, như núi lửa phun trào, vận hết toàn bộ lực lượng. Cả một đám hơi thở khổng lồ phát ra từ bên trong, sét đánh khắp nơi chấn động, lôi đình thổ sơn.

Cả căn phòng phong vân chấn động, lỗ tai mỗi người như bị sét đánh bên tai, đầu óc trống rỗng.

Cho dù là Lạc Hâm, Tuyết Linh, một vài cao thủ khác cũng mặt mày tái nhợt; dưới tiếng thét dài của Giang Ly, tư duy phản ứng không kịp tạo thành một khoảng không trống rỗng.

Một vài người sinh mệnh 0.9, toàn bộ ngồi bệt mông xuống đất, hai tay ôm chặt đầu, che đi lỗ tai nhưng đều không làm nổi chuyện gì; trong âm thanh đó còn có kỹ xảo thôi miên.

- Lôi!

Một âm tiết thật dài, phun ra từ lỗ mũi Giang Ly, cả người hắn chính là một cỗ máy phát sóng, hơn nữa là do thể năng bản thân; Đại Đế Lôi Ân bất ngờ thi triển toàn lực.

Rầm rầm rầm

Hắn song chưởng múa may, hai tay sau lưng như một con nhện, có ba đầu sáu tay, mưa rền gió giạt nhắm thẳng Âu Dương Tinh mà công kích mãnh liệt nhất.

Khí thể của Âu Dương Tinh bị hắn áp đảo hoàn toàn.

Phòng ngự Quỷ Thần Quyền bị Đại Đế Lôi Ân đánh tan trong nháy mắt.

- Lôi!

Nháy mắt, Giang Ly loé lên, hung hăng đánh một chưởng vào bụng Âu Dương Tinh.

Thân thể 1m9 của Âu Dương Tinh bay lên, đập vào tường, lộn một vòng rồi rơi xuống, mắt trợn trắng, hôn mê.

- Quả nhiên, Đại Đế Lôi Ân lợi hại.

Giang Ly giải trừ trạng thái Mộng Nhập Thần Lực, nhìn hai tay mình rất vui mừng, hắn chưa từng có cảm giác được thân thể của mình có thể bạo phát ra lực lượng cường hoành như vậy.

Theo thời gian rèn luyện, tay không xé rách cơ giáp không phải là không thể.

Ở thời đại các quốc gia hai trăm năm trước, võ học tuy phát triển một cách "bồng bột" nhưng không có tài nguyên căn bản thân thể không thể đột phá cực hạn mà bây giờ lại khác.

Mà lực bạo phát của Đại Đế Lôi Ân quá mạnh mẽ.

Một Ân bộc phát ra, Âu Dương Tinh hoàn toàn không có cơ hội trả đòn, liền bị đánh tan triệt để.

- Âu Dương Tinh bị đánh bại nhanh như vậy?

- Lúc này là cái gì? Tiếng sấm kia là Giang Ly bạo phát ra hả? Đầu óc của mình bị chấn động cho trống rỗng, còn tưởng não chết rồi.

- Chẳng lẽ đây là lỗi pháp trong truyền thuyết? Ngũ Lôi Chương? Cũng là một loại võ học cấp B nhưng so với Quỷ Thần Quyền còn cường đại hơn?

- Lợi hại, thật sự lợi hại, Âu Dương Tinh cứ như vậy bị đánh tan, thậm chí ngay cả khả năng lưỡng bại câu thương cũng không có, khí thể bị áp đảo hoàn toàn.

Tất cả các bạn học lập tức thay đổi cách nhìn với Giang Ly.

Vốn cục diện lưỡng hùng tranh đấu đã bị phá vỡ, Âu Dương Tinh bị đánh bại, thế cục nghiêng về một phía, ba đám hai đá Âu Dương Tinh đã hôn mê.

- Tại sao lại tự tiện đánh nhau?

Giao thủ nhanh như chớp, thầy giáo rốt cục tỉnh lại, vị "Long Lôi" này ra tay trước, một bước tranh trước tiến vào, trong chớp mắt đã tới trước mặt Âu Dương Tinh, áp tay kiểm tra mạch đập của cậu ta, lập tức nhẹ nhàng thở ra: - Không có trở ngại gì, chỉ có khí huyết bị chấn động không tự động điều hòa được, nghỉ ngơi một chút sẽ tỉnh lại, cũng không bị thương gì lắm, ra tay nhìn rất dũng mãnh thật ra cũng là nhu kinh.

Sau đó, Long lười ngẩng đầu lên: - Là cậu gây ra?

- Đúng vậy, đột nhiên cậu ta tập kích, em nể mặt là bạn học không có hạ sát thủ, bằng không một chiêu này đủ xuyên thân cậu ta. Giọng điệu Giang Ly căn bản không để Âu Dương Tinh trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 68: Giang Lưu Xuất Hiện

Âu Dương Tinh, người giỏi nhất trong trường, nhân vật phong vân Sinh mệnh lực 1.3, giống như một ngôi sao sáng từ từ bay lên, nhưng vẫn chưa phóng ra hào quang, đã bị Giang Ly đánh bại, mất hết mặt mũi.

Giang Ly với khí thế bá chủ, trấn áp toàn hiện trường.

Lúc này, hiệu trưởng và người phụ trách chủ yếu của trường cũng lại gần.

Long lười mát xa hai cái trên người Âu Dương Tinh.

Âu Dương Tinh từ từ tỉnh lại, quả nhiên không bị tổn thương gì, quyền pháp của Giang Ly rất nắm vững, sức mạnh của mỗi một quyền đều vô cùng chính xác.

- Lợi hại! Chiến đấu trình độ này cũng có thể nương tay, thực lực của em rõ ràng cao hơn Âu Dương Tinh.

Thầy giáo Long lười bật ngón tay cái nói với Giang Ly.

Ông ta đang nói thật.

Lúc này, người phụ trách chủ yếu của trường và hiệu trưởng đều đang quan sát màn hình giám sát, phát hiện quả thực Âu Dương Tinh ra tay trước, bộc phát Quý thần quyền, một chiêu Xuất quỷ nhập thần mở màn trận chiến.

Hai người đánh nhau, Giang Ly đẩy lui Âu Dương Tinh.

Sau đó, Âu Dương Tinh tiến vào giai đoạn ngủ say thứ ba, phát động tấn công hung mãnh, nhưng Giang Ly mạnh hơn, hét dài một tiếng, âm thanh sấm sét trong người cuộn cuộn, hoàn toàn áp chế khí thế của Âu Dương Tinh, thân hình phát lời cực mạnh, trực tiếp phá vỡ phòng ngự của Âu Dương Tinh, một chiêu đánh bay.

Ánh mắt hiệu trưởng sắc bén, lập tức nhìn ra, Sinh mệnh lực của Giang Ly vượt qua Âu Dương Tinh, kỹ xảo chiến đấu lại càng tốt hơn.

- Kỳ tích, thực sự là kỳ tích...

Hiệu trưởng với ánh mắt khen thưởng nhìn Giang Ly:

- Thực lực của em đạt đến cảnh giới như này, trường học chúng ta sẽ chú trọng bồi dưỡng em, em nói xem, em cần gì không? Trường học có thể cố gắng cung cấp thỏa mãn cho em?

- Em tạm thời không gây thêm phiền toái cho trường.

Giang Ly biết thứ mà mình cần, trường học không thể nào cung cấp nổi, nhưng vẫn nói lời dễ nghe trước:

- Đợi khi nào em cần, nhất định sẽ nói cho trường biết. Hôm nay hoàn tất kiểm tra Sinh mệnh lực, em quay về đi làm trước, trường học có huấn luyện gì, thì gửi mail cho em nhé.

Tích tích tích...

Đúng lúc này, thẻ chip của hiệu trưởng rung lên, trên đó có một tin nhắn, ông ấy nhìn mail đó liền chấn động, một lúc lâu sau mới tỉnh lại nói:

- Các em học sinh, hôm nay sẽ có một học sinh mới đến trường chúng ta.

- Bạn học mới?

- Trực tiếp gia nhập vào lớp trọng điểm? Đây là người nào vậy?

Rất nhiều người ngạc nhiên, phải biết rằng lớp trọng điểm này cũng không phải có thể tùy ý vào được, cần phải thông qua thi thố, được trường sàng lọc, ngành giáo dục đồng ý mới có thể vào được, cho dù bây giờ tỉ phú trong Tỉnh Hoa thành cũng khó có thể chen chân vào được.

Giang Ly trong lòng có chút giật mình, có một dự cảm xấu.

Ô ô ô... Quả nhiên trên bầu trời của trường học, có rất nhiều ô tô phi hành bay đến, hạ xuống, khí phái thật lớn.

Sau đó mọi người liền nhìn thấy một thanh niên từ trong một ô tô lớn nhất bước ra, ánh mắt Giang Ly thay đổi kịch liệt, không sai, thanh niên đó chính là Giang Lưu.

Giơ tay nhắc chân đều có một khí thế mạnh gấp 10 lần Âu Dương Tinh.

Gã đi đến trước mặt hiệu trưởng, ánh mắt mỉm cười liếc nhìn một cái, Giang Ly liền cảm thấy sự khinh thường và sát ý của gã. Đối với mình, tên Giang Lưu này chẳng khác nào chỉ xem là một loài bò sát đáng ghét, căn bản cũng không nhìn trực diện.

- Hiệu trưởng, chào thầy.

Gã tiến đến bắt tay hiệu trưởng:

- Em, Giang Lưu của tập đoàn Nhật Nguyệt.

- Hân hạnh, hân hạnh.

Hiệu trưởng liền bắt tay, không dám vô lễ, đối phương mặc dù là học sinh chuyển trường, nhưng lại là người của Giang gia tập đoàn Nhật Nguyệt, căn bản không phải là người mà một hiệu trưởng như ông có đủ khả năng chống lại được.

- Lần này tập đoàn Nhật Nguyệt đến Tỉnh Hoa thành đầu tư, em đúng lúc muốn thi vào đại học Tỉnh Không, liền đến đây học nhờ, hiệu trưởng không phản đối chứ.

Giang Lưu rút tay ra, khẽ nói.

- Hoan nghênh, quả thực hoan nghênh. Sinh mệnh lực của Giang Lưu công tử nghe nói đã đạt đến 1.5 rồi, thi vào đại học Tỉnh Không dễ như trở bàn tay, trường học chúng tôi muốn tiếp cũng không tiếp được thiên tài tuyệt thế như em.

Hiệu trưởng rất vui mừng, Giang Lưu thi vào đại học Tỉnh Không đó là chuyện tuyệt đối, bây giờ Giang Ly, Âu Dương Tinh lại là hai hạt giống hi vọng, bất luận nói thế nào, nếu như trường học có ba suất, thì tuyệt đối là vốn liếng của ông rồi.

- Không biết bây giờ học sinh có Sinh mệnh lực cao nhất của lớp trọng điểm là ai?

Giang Lưu hỏi.

- Hà? Sinh mệnh lực của chúng tôi so với anh cũng chẳng là cái gì.

Hiệu trưởng vội nói:

- Bây giờ học sinh có Sinh mệnh lực cao nhất trường là 1.3, Giang Ly và Âu Dương Tinh.

- Hà? Sinh mệnh lực 1.3?

Khóe miệng Giang Lưu hiện ra nụ cười:

- Một nơi như Tỉnh Hoa thành này có thể xuất hiện học sinh như này cũng rất hiếm thấy, em ngược lại lại muốn xem chút xem sao?

- Giang Ly, Âu Dương Tinh, hai em lên đây gặp học sinh mới một chút, Giang Lưu.

Hiệu trưởng gật đầu, quay người nói.

Âu Dương Tinh ánh mắt lóe sáng, vừa mới bị Giang Ly đánh bại, cảm thấy sỉ nhục, muốn trả thù lại, nhưng đột nhiên lại xuất hiện một Giang Lưu như này, khí thế của y liền hạ thấp đi rất nhiều. Âu Dương gia mặc dù lớn, nhưng cũng chỉ là đệ nhất hào phú trong Tỉnh Hoa thành mà thôi, so với tập đoàn Nhật Nguyệt quả thực đến con kiến cũng không bằng.

Giang Lưu căn bản cũng không nhìn y, mà lại nhìn về phía Giang Ly.

- Anh cũng họ Giang sao?

Câu đầu tiên của gã không khách khí chút nào:

- Họ Giang này, là một họ vĩ đại, anh chỉ sợ chịu không nổi, tôi đề nghị anh đổi cái tên khác đi.

Những lời này vừa nói ra, sắc mặt hiệu trưởng liền thay đổi, ai cũng không ngờ, Giang Lư nói chuyện lại không khách khí như vậy.

Lạc Hàm và Tuyết Linh đều vô cùng tức giận.

- Tôi họ gì cũng không cần anh quan tâm, chẳng lẽ chỉ có tập đoàn Nhật Nguyệt mới có thể họ Giang sao? Anh lợi hại như vậy, đi sửa pháp luật nhân loại đi, nói chỉ có người của tập đoàn Nhật Nguyệt mới có thể họ Giang, tôi lập tức sẽ đổi.

Giang Ly cười khẩy nói, đối mặt với sự cường đại của Giang Lư, cũng không sợ chút nào, mặc dù Sinh mệnh lực của đối phương đạt đến 1.5, liều mạng đấu với mình hoàn toàn không phải là đối thủ, nhưng thôi miễn thì khó mà được.

Cảnh giới tâm linh của Giang Lư chắc chắn còn chưa Nhập định

Chỉ cần chưa Nhập định, mình thúc giục thôi miễn, gã cũng khó mà ngăn cản được.

Cổ Hùng thôi miễn, hẳn đều có thể ngăn lại được.

Tư nguyên của Giang Lư rất mạnh, thể năng cường hoành, nhưng cảnh giới tâm linh bất kỳ tư nguyên nào cũng không giúp nổi, nhất là cảnh giới Nhập định, cần phải tự mình tìm hiểu.

- Giang Ly, em không phải muốn đi làm sao? Nhanh lên.

Hiệu trưởng nhìn thấy tình hình không ổn, lập tức quát.

- Vâng, hiệu trưởng.

Giang Ly khom người rồi đi.

Giang Ly trong mắt sát cơ mãnh liệt lóe lên, lúc này hiệu trưởng mở miệng:

- Giang Lư công tử, tôi dẫn em đi tham quan một chút trường học của chúng ta, em mới đến, vẫn chưa quen mà.

Hiệu trưởng mở miệng rất đúng lúc, tránh cho Giang Lư nổi bão thành tổn thương.

Giang Lư cau mày, nhìn thấy Giang Ly đã đi xa rồi, biết đây là hiệu trưởng đang hòa giải, ánh mắt của gã lóe lên chút tia âm trầm, lúc này, người áo đen bên cạnh gã bước lên nhỏ giọng nói:

- Thiếu gia, đừng xé chuyện to ra, có rất nhiều cơ hội làm thật tên tạp chủng này.

- Anh đi theo dõi tên kia, phái người, nhất cử nhất động của hắn đều phải sát sao.

Giang Lư giao phó, sau đó gật đầu nói với hiệu trưởng:

- Nếu như vậy, thì đi thăm trường một vòng xem sao.

Giang Ly mau chóng rời khỏi trường học, trở lại tập đoàn An Toàn.

Trên cả Trái đất này, tập đoàn An Toàn là rần địa phương, cho dù tập đoàn Nhật Nguyệt cường thế nhảy dù, cũng không thể nào chen sập được tập đoàn An Toàn, chỉ có thể tranh đấu gay gắt.

- Vẫn chưa đủ mạnh!

Sau khi đến tập đoàn An Toàn, Giang Ly tiến hành thôi miễn như mọi ngày, lần này số lần hắn thôi miễn càng nhiều hơn, không ngờ đạt được 60 người, thu nhập mỗi ngày đạt 38400 đồng. Một tháng, liền thu nhập được cả triệu, trong Tinh Hoa thành như này đã là lương cao lắm rồi.

Nhưng bây giờ hắn nợ Sở Tích Tích 2 triệu.

Nhưng cũng may, Đại Hắc bên đó càng lúc càng mạnh hơn, hắn đang mong đợi, Đại Hắc quay về tu luyện Não vũ trụ sẽ đạt đến cảnh giới gì?

- Chỉ cần Nhập định!

Sau khi Giang Ly thôi miễn, dùng Nguyệt Linh Chi Tinh tinh dưỡng, đang suy nghĩ mình làm thế nào để mạnh hơn nữa! Càng nghĩ, muốn tăng nhanh tốc độ chỉ có đạt đến cảnh giới Nhập định.

Sau cảnh giới này, có khả năng mở ra huyền bí Đại Mông Tâm Kinh, đến lúc đó học được càng nhiều chiêu thức Tâm Linh Đại Đế Ấn, đồng thời mình tương Não vũ trụ và thuật thôi miễn cũng sẽ tiến thêm một bước.

Nhưng cảnh giới Nhập định rất gian nan.

Khám phá sinh tử, nhân sinh như giấc mộng, đây là cảnh giới tâm linh cấp bậc nào? Bình thường chỉ người có kinh nghiệm trải qua nhiều tang thương trong cuộc đời mới có thể tìm hiểu, ví dụ Sở Sơn, ví dụ Cô Hùng đều là những lão già.

- Vậy chỉ có thể còn một cách, đó chính là mượn viên đá trắng ngà... mạnh mẽ dùng thai tức để huấn luyện, nhưng tiếc là sẽ tổn thương đến tế bào.

Giang Ly vuốt ve Đại Mộng Tâm Kinh trước ngực:

- Nhưng nếu như mình có đủ Sinh Mệnh Quả Thực, tu luyện cũng sẽ không có chút tổn thương nào, tế bào ngược lại càng lúc càng lớn mạnh hơn, nhưng tiếc là giá thấp nhất cũng phải 4 triệu một quả...

Trong đầu hần lóe lên, nghĩ đến cách mình tăng tốc nhanh nhất, đó chính là ăn Sinh Mệnh Quả Thực, sau đó thai tức tu luyện, như vậy mới có thể tăng mạnh trong thời gian ngắn nhất.

- Hôm nay em kiểm tra, Sinh mệnh lực 1.3? Còn đánh bại Âu Dương Tinh sao?

Lúc này Sở Tích Tích tiến đến.

- Vâng, nhưng Giang Lư của tập đoàn Nhật Nguyệt nhập học vào trường, trở thành bạn học mới của chúng em.

Ngữ khí Giang Ly rất bình thường:

- Người này dường như rất tự đại, không ngờ không cho người khác được phép mang họ Giang, ngay lập tức muốn em đổi tên?

- Không cần để ý đến gã, chỉ là tính thiếu gia ăn chơi phát tác mà thôi.

Sở Tích Tích không biết ân oán của Giang Ly và Giang Lư, lại phát phát tay nói:

- Bây giờ số người mà em thôi miên cũng đã đạt đến 60 rồi, không biết đã đến cực hạn chưa vậy?

- Chắc là chưa

Giang cách lắc đầu, đột nhiên hỏi

- Trong tập đoàn An toàn còn có bao nhiêu Sinh mệnh quả thực?

- Sinh Mệnh Quả Thực, em cần thứ này làm gì?

Sở Tích Tích nghi ngờ nói:

- Vết thương của em chẳng phải khỏi rồi sao? Ăn thêm nó vào nữa cũng chẳng có tác dụng gì, Sinh Mệnh Quả Thực chủ yếu lấy trị thương, người không có vết thương nào mà ăn vào, được lực sẽ bài trừ ra khỏi thân thể, hoàn toàn không dùng được.

- Em tự biết dùng.

Giang Ly nói:

- Em tu luyện một môn thuật cảm kị, tổn thương tế bào, nếu có Sinh Mệnh Quả Thực thì có thể tiếp tục tu luyện, trong thời gian ngắn bộc phát sức mạnh tối đa! Như vậy chưa đến một tháng, em mỗi ngày tuyệt đối có thể thôi miên được một trăm khách hàng!

- Mỗi ngày thôi miên được 100 khách? Em chắc chắn chứ?

Sở Tích Tích giật mình:

- Nếu như vậy, chỉ cần em có tiền, tập đoàn An Toàn chúng tôi có thể lấy một ít về cho em. Nhưng giá thấp nhất cũng là 4 triệu một quả. Đây còn là tập đoàn An Toàn không kiếm lời, em có thể trả nổi không?

- Không!

Giang Ly lắc đầu:

- Em chỉ là hỏi một chút, tập đoàn Nhật Nguyệt trong chợ đen, không biết có bán Sinh Mệnh Quả Thực không?

- Đây không phải là nói nhảm? Sinh Mệnh Quả Thực là thánh phẩm trị thương, bất kỳ vết thương nào chỉ cần ăn nó vào, đều có thể giảm bớt, thậm chí là khôi phục, thậm chí lấy nước trái cây bôi lên miệng vết thương, lập tức sẽ khỏi hẳn. Những nhân vật lớn đều dự bị một ít, phòng khi mình xảy ra chuyện gì.

Sở Tích Tích nói.

- Vậy là tốt rồi.

Giang Ly mắt sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Bảy Con Miêu Tinh Nhân

- Đại Hắc, mày mật thiết chú ý tình hình Sinh Mệnh Quả Thực trong tập đoàn Nhật Nguyệt.

Giang Ly gửi mail cho Đại Hắc:

- Còn nữa, Hoa Diện Bá Vương, Đại Mạnh Nhị Mạnh, bọn chúng tu luyện thế nào rồi?

- Bọn chúng tu luyện rất tốt, bây giờ ai ai cũng có thể thôi miên những tên côn đồ xã hội đen, tiếc là bọn chúng chưa thể bình xét chức danh, nếu không đều là nhân vật lợi hại trong Thôi miên sư sơ cấp rồi, Hoa Diện Bá Vương mỗi ngày có thể thôi miên được 15 người, năm con Tiểu Mạnh cũng có thể thôi miên được 10 người, bọn chúng mỗi ngày đều dùng Nguyệt Linh Chi Tinh, còn em cũng đã bỏ dùng Nguyệt Linh Chi Tinh rồi, dùng Nhật Linh Chính Tinh.

- Dùng Nhật Tinh Chi Tinh hiệu quả thế nào?

Giang Ly nhìn thấy trên mail, tầng hầm bỏ hoang của cao ốc, bảy con Miêu Tinh Nhân đang tu luyện, trong một góc của tầng hầm, rất nhiều dược phẩm được chất đống, có chất dinh dưỡng, có Tuyết Tử, có Nguyệt Linh Chi Tinh, thậm chí còn có Nhật Linh Chi Tinh, ngoài ra, còn có một số dược vật không tên.

Nguyên liệu mà bảy con Miêu Tinh Nhân dùng còn nhiều hơn Giang Ly rất nhiều.

Tu vi của bọn chúng đương nhiên tăng nhanh.

Hơn nữa, bọn chúng đứa nào cũng có một chip máy tính, có thể lên mạng tìm nhiều tin tức, có mạng trong tay, đại sự của thiên hạ đều nắm trong lòng bàn tay.

- Hiệu quả rất nhỏ, thể năng, tế bào, mỗi một tác xương tủy, gân mạch của em đều đang tăng trưởng, anh yên tâm đi.

Đại Hắc nói:

- Đúng rồi, hôm qua tôi chặn lấy được 10 bình Nhật Hoa chi tinh, một mình dùng không hết, giấu ở một nơi khác, anh phái người đến đó lấy đi.

- Vậy thì tốt quá.

Giang Ly ngưng trọng nói:

- Cảm ơn mày nhé, người anh em, bây giờ thứ tao thiếu chính là tài nguyên tu luyện.

- Chúng ta còn nói gì đến cảm ơn nữa, lúc trước em chỉ là một con mèo hoang, đần độn, nhờ có anh mở mang trí tuệ của em, có được thành tích như hiện tại. Khi em mê man, anh đến cứu em, bây giờ anh có khó khăn, em đến giúp anh, trong nhân thế mệnh mông khổ ải này, hai bên cùng hỗ trợ, mới có thể đi được.

Ngữ khí của Đại Hắc linh hoạt kỳ ảo, tu vi tâm linh dường như tăng lên mấy cấp bậc, không ngờ có khí thế của đại nhân vật Thần thánh như này.

Giang Ly trong lòng chấn động, biết ngày Đại Hắc nhập định cũng không xa nữa.

- Chuyện Sinh Mệnh Quả Thực, em sẽ giúp anh tìm, đợi tin tốt của em nhé...

Đại Hắc lại chuyển mail cho Giang Ly, sau đó bắt đầu tu luyện.

Giang Ly lập tức gọi điện cho Cao Nhẫn, bảo gã đi lấy Nhật Linh Chi Tinh Hoa, 5 tiếng sau, 10 bình hào quang chói mắt nằm trong tay hắn.

Nguyệt Linh Chi Tinh trong bình là một đám ánh trắng, nhu hòa, mát lạnh, khiến người ta cảm giác ở trên cao không khỏi rét vì lạnh.

Còn trong Nhật Linh Chi Tinh là một đám lửa hùng hực, to bằng hạt đậu nành, không ngừng lập lòe, phát ra ánh sáng lửa, người nuốt vào sẽ tạo thành ảo giác tinh thần mãnh liệt.

Giang Ly lấy ra một lọ, ừng ực nuốt vào, lập tức cảm thấy cổ họng, dạ dày mình có một ngọn lửa đang thiêu đốt, sau đó tản ra toàn thân đến từng tắc mạch máu, kinh mạch, thậm chí là đại não.

Nhất là đại não, thần kinh bị kích thích, vô cùng hưng phấn, muốn nhảy múa điên cuồng.

Đã từng có người thường dùng Nhật Linh Chi Tinh, hưng phấn đến cực điểm, không ngừng nhảy múa loạn xạ cuối cùng mất sức mà chết, ảo giác tinh thần của thứ này còn mạnh hơn trăm lần so với ảo giác mà thuốc lác của hai trăm năm trước sinh ra.

Nhưng Giang Ly cũng không nhảy múa, mà lại ngồi xuống, tiến vào ngủ say, dùng tâm linh của mình hàng phục kích thích tinh thần, tôi luyện ý chí.

Dần dần, hần liền rơi vào trạng thái yên bình, 30 phút trôi qua, hần cảm thấy được lực đã tản ra toàn thân, lập tức bắt đầu tu luyện Đại Đế Lô Ấn.

Cả người giống như hồ nhảy sói chạy, mỗi một quyền, lời âm cuộn cuộn, uy lực cực lớn.

Cứ như vậy, hần lại lần nữa chìm đắm vào trong tu luyện.

Thoát cái ngày khai trường cũng đã qua gần nửa tháng, Giang Ly mỗi ngày đều quên hết tất cả mà tu luyện, cũng không đến trường học, trường học đã không dạy được hần cái gì nữa rồi, hơn nữa còn là tránh xung đột với Giang Lư.

Buổi sáng hần dùng một tiếng để thôi miên khách hàng, bây giờ số lượng thôi miên đã đạt 70 người, mỗi ngày có thể kiếm được 44800 Tinh nguyên.

Sau đó, ban ngày hần liền dùng Nhật Linh Chi Tinh, tu luyện Lô Châm Luyện Thể Thuật xong, lại tu luyện Đại Đế Lô Ấn, buổi tối dùng Nguyệt Linh Chi Tinh, tiến vào ngủ say, đi vào giấc mộng cùng trao đổi với đám mèo nhỏ nuôi trong nhà, mở trí tuệ cho bọn chúng.

Cha mẹ cũng không ra ngoài làm việc nữa, mà ở nhà an dưỡng, Giang Ly cũng đưa cho bọn họ thuốc bổ để dùng, sau đó thôi miên nghỉ ngơi, em gái lại càng tiến hành các loại rèn luyện, dần trở nên mạnh mẽ.

Chỉ tiếc là, đợt huấn luyện quân sự của em trai Giang Đào còn chưa kết thúc, bây giờ vẫn chưa trở về.

Thời gian nửa tháng này, sau khi chuyển nhà đến khu biệt thự sông Bạch Long, quả nhiên không bị quấy rối nữa, vô cùng yên tĩnh an nhàn.

Kính coong...

Trên thẻ của Sở Tích Tích, được Giang Ly chuyển khoản 2 triệu Tinh nguyên, tiền nợ mua nhà được trả sạch.

- Mới hơn nửa tháng, em đã có được 2 triệu?

Sở Tích Tích có chút không thể tin nói:

- Cho dù bây giờ mỗi ngày em thôi miên được 50 ngàn, cũng không thể nào gom góp được nhiều như vậy? Tiền từ đâu đến vậy?

- Bí mật!

Giang Ly cười cười.

Thời gian gần nửa tháng, hần điên cuồng tu luyện, đột nhiên tăng mạnh, Nhật Nguyệt tinh hoa luân chuyển dùng, tâm linh lại càng lĩnh ngộ Nhật Nguyệt sâu hơn, đêm khuya sau khi hần dùng Nguyệt Linh Chi Tinh, đối với mặt trăng hồ hấp, minh tường, cảm giác được huyền bí sâu trong ánh trăng, toàn thân mát lạnh. Còn ban ngày dùng Nhật Linh chi tinh, đối với mặt trời minh tường, lại càng cảm thụ sự hùng vĩ của mặt trời, động lực cho vạn vật.

- Được rồi, bí mật của em quá nhiều, cứ tu luyện cho tốt đi. Bây giờ cho dù là cha tôi cũng không có gì để chỉ cho anh nữa, tất cả đều nhờ tự thân anh lĩnh ngộ.

Sở Tích Tích nói:

- Nhập định, nhất định phải Nhập định, thực lực của em mới thực sự đột nhiên tăng mạnh, nếu không cho dù dùng thuốc bổ nhiều đi nữa, cũng không tăng lên được.

- Em biết rồi.

Giang Ly ngưng trọng gật đầu.

Cùng lúc đó, ở ngoại ô Tinh Hoa thành, trên một ngọn núi cực lớn.

Àm!

Một cọc sắt to bằng cánh tay bị một cước đá gãy.

Một đá tuyệt đẹp của Giang Lư, liền đá gãy cọc sắt cắm sâu lên vách tường, gã đều là tay không đánh, lực phá hoại kinh người, toàn bộ thân người chẳng khác nào một người máy cường hãn sắc bén.

- Thể năng của thiếu gia lại tăng lên rồi.

Lão già Cổ Hùng tán thưởng nói:

- Xem ra không lâu sau, có thể đạt đến 1.6 rồi.

- Chỉ tăng chút ít như này, chưa phải là thứ mà tôi mong muốn.

Giang Lư lại đánh một chuông nữa, cách không bạo kích:

- Phải thế nào mới Nhập định được? Tôi tu luyện Hư Không Quỷ Thần Trảm cũng đã lâu lắm rồi, nhưng lại không đạt được đến cảnh giới nhập định, vậy phải thế nào?

- Phương pháp rất đơn giản, ai khiến anh trong lòng khó chịu, thì anh giết người đó. Hư Không Quỷ Thần Trảm, là một môn pháp minh tướng cực cao, chân ý của nó chính là hóa tất cả thành hư không, hóa tất cả những gì khiến đầu óc anh không thoải mái thành quỷ thần, chém giết quỷ thần, lại vừa nhập định.

Lão già Cổ Hùng mỉm cười nói:

- Hư Không Quỷ Thần Trảm tu luyện đến cực điểm, tự thân liền có một loại khí thể, chúng sinh là quỷ thần, đều bị chém giết, thuần ta thì sống nghịch ta thì chết, tâm vững như bàn thạch, ý chí kiên định. Thiếu gia trong lòng vẫn còn chỗ khó chịu phải không?

- Tôi cảm thấy rất khó chịu!

Giang Lư dùng khuỷu tay đánh gãy cọc sắt:

- Cả nhà Giang Chấn Đông không ngờ lại không thể nào đối phó được? Theo quy tắc của Giang gia, trực tiếp bắt đi, xử lý toàn bộ huyết mạch tạp chủng kia, để cho Giang Chấn Đông lại nghiên cứu Nhật Nguyệt tinh hoa. Quan trọng là thân phận của Giang Đào, khiến cho cha có chút cổ kị. Hơn nữa tên tạp chủng Giang Ly đáng chết kia, không ngờ lại không khúm núm gì trước mặt tôi? Thái độ này khiến tôi rất khó chịu!

- Khó chịu, thì giết hết bọn họ đi.

Cổ Hùng nói:

- Giết chết bọn họ, thiếu gia sẽ yên lòng, tu vi cũng sẽ đột nhiên tăng mạnh.

- Đúng vậy, tôi muốn giết chết hết bọn họ.

Giang Lư dừng lại, đứng thẳng nói:

- Hư Không Thần Hồn Trảm... ha ha ha... Hai anh em này trở thành bàn đá cho tôi nhập định cảnh giới, Âu Dương Tinh đến chưa?

- Công tử, Âu Dương Tinh đến rồi, sớm đã chờ bên ngoài rồi.

Một người áo đen đi đến.

- Gọi y vào đây.

- Vâng.

Chỉ chớp lát sau, người đàn ông áo đen liền dẫn Âu Dương Tinh vào trong.

Âu Dương Tinh cúi đầu, lúc trước khí thể của y mười phần, nhưng khi gặp Giang Lư thì lại không dám làm càn, năng lượng của đối phương quá mạnh, thậm chí có năng lực khiến gia tộc của y tâng gia bại sản.

- Nghe nói Giang Ly đánh bại anh?

Giang Lư hỏi:

- Ngẩng đầu lên.

- Vâng.

Âu Dương Tinh chỉ có thể làm theo:

- Công tử có gì dặn dò?
- Giao phó của tôi rất đơn giản.

Giang Lưu ngao nghể nói:

- Tôi giao cho anh một nhiệm vụ, tạo cơ hội cho tôi, để tôi tự tay mình chém chết hai anh em Giang Ly, thế nào?
- Chuyện này...

Âu Dương Tinh sững người:

- Chuyện giết người, tuyệt đối không được làm trong Tinh Hoa thành, trừ phi hai anh em họ đến chợ đen, nhưng Giang Đào vẫn chưa về nhà, còn tham gia đợt huấn luyện quân sự, còn Giang Ly ngày nào cũng không lên lớp, bọn họ đến chợ đen rất hiếm.
- Tôi đương nhiên biết.

Giang Lưu hừ lạnh một tiếng, khiến Âu Dương Tinh run người:

- Giang Đào không nói, đợi khi anh ta quay về thì đánh chết anh ta, bây giờ tôi muốn anh dẫn Giang Ly đến chợ đen.
- Năng lượng của công tử lớn như này, chẳng lẽ không thể nào đích thân dẫn Giang Ly đến chợ đen, sau đó giết hắn sao?

Âu Dương Tinh sững người.

- Tôi không tiện ra tay, danh dự của tập đoàn Nhật Nguyệt quan trọng hơn, cho nên tôi tìm anh, anh bị hắn đánh bại, đúng lúc mượn danh nghĩa báo thù để báo thù hắn.

Giang Lưu nói:

- Mặc kệ anh dùng cách nào, nhất định phải dẫn được Giang Ly đến chợ đen, biết chưa? Sau khi xong chuyện, tôi có thể cho anh rất nhiều lợi ích. Nếu anh không nghe lời tôi, tôi có thể tùy tiện một động tác, là có thể khiến gia tộc của anh kinh doanh thua lỗ, tang gia bại sản.
- Vâng, tôi về nhất định sẽ suy nghĩ!

Âu Dương Tinh toàn thân mồ hôi toát lạnh.

- Đi đi.

Giang Lưu phát tay, đợi sau khi Âu Dương Tinh ra ngoài rồi nói:

- Gọi mấy người Trịnh Văn Băng, Trương Nhạc, Dương Vũ đến đây.
- Thiếu gia rất có thủ đoạn, tự mình không ra tay, bảo mấy người kết thù kết oán với Giang Ly ra tay, như này cho dù xảy ra chuyện gì, hoàn toàn cũng không liên quan gì đến danh dự của tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta.

Cổ Hùng tán thưởng nói.

- Tôi chẳng muốn dùng thế lực của mình, để những nhân vật nhỏ này ra tay tốt hơn.

Giang Lưu cười:

- Bọn họ cho dù xảy ra chuyện gì cũng không tiếc.

Lúc này, ba người được dẫn vào.

Ba người Trịnh Văn Băng vô cùng khúm núm trước Giang Lưu, thiếu chút nữa thì quỳ rạp xuống.

- Gia tộc của ba người các anh bây giờ đã phá sản rồi?

Giang Lưu hỏi.

- Lưu thiếu gia có thể giúp chúng tôi một tay?

Trịnh Văn Băng bắt lấy cơ hội, đau khổ cầu khẩn nói:

- Lúc trước, chúng tôi mua Nguyệt Linh Chi Tinh của Lưu thiếu gia, tất cả đều bị cướp trong chợ đen rồi, cũng không biết là ai làm nữa.

- Tôi nói cho các anh biết là ai làm

Giang Lưu đứng chấp tay nói:

- Bây giờ Thôi miên sư lợi hại nhất toàn Tinh Hoa thành là ai?

- Giang Ly!

Trịnh Văn Băng chột bùng tỉnh:

- Hắn ký hợp đồng làm Thôi miên sư với tập đoàn An Toàn, bây giờ mỗi ngày có thể thôi miên được mấy chục người, chỉ có loại năng lực như này mới có thể cướp hàng của chúng tôi.

- Đúng vậy, chính là hắn.

Giang Lưu nói:

- Bây giờ các anh biết phải làm sao rồi chứ?

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Rèn Luyện Ngoài Hành Tinh.

- Chúng tôi biết làm thế nào rồi. Trịnh Văn Băng ánh mắt lóe sáng vẻ vô cùng thù hận:

- Lưu thiếu gia cứ yên tâm, chỉ cần anh ủng hộ chúng tôi, chúng tôi nhất định sẽ cho hắn vạn kiếp bất phục.

Biết 7 triệu Nguyệt Linh Chi Tinh của gia tộc bị Giang Ly cướp đi, ba người lại càng hận thấu xương Giang Ly, có lấy hết ngũ hồ tứ hải cũng khó mà rửa sạch.

- Tôi đương nhiên sẽ ủng hộ các anh báo thù, ít nhất số hàng 7 triệu cũng phải khiến hắn nôn ra. Giang Lưu mở màn hình, trên đó liền xuất hiện rất nhiều tài liệu:

- Các anh nhìn xem, Giang Ly đã mua một căn biệt thự trong khu biệt thự ven sông Bạch Long rồi. Các anh cũng ở trong khu biệt thự này đúng không, giám sát nhất cử nhất động trong nhà hắn hộ tôi, rồi báo cáo cho tôi bất cứ lúc nào, biết chưa?

- Hắn không ngờ có thể mua được biệt thự ven sông Bạch Long! Trương Nhạc nắm chặt nắm đấm xì xào rung động:

- Xem ra hàng của chúng ta đúng là do hắn cướp rồi, không đội trời chung!

- Lưu thiếu gia, gia tộc chúng tôi bây giờ tài chính thua lỗ, nhà ở cũng đã thế chấp hết rồi, chúng tôi đã không còn ở trong khu biệt thự ven sông Bạch Long nữa rồi, chỉ sợ không thể nào giám sát được. Trịnh Văn Băng mất sáng lên.

- Tôi cho các anh ở, thì các anh cứ ở, biết chưa? Giang Lưu phát tay, vất ba tấm thẻ chip cho ba người:

- Đây là biệt thự cũ của ba người các anh, được tôi mua lại, nếu lần này các anh thay tôi làm việc tốt, thì trả lại nhà ở cho các anh cũng không phải việc gì khó.

- Cái gì? Ba người nhận lấy thẻ, liếc nhìn nhau, sau đó cúi thấp đầu nói:

- Chúng tôi từ nay về sau, sẽ vì Lưu thiếu gia mà xông pha khói lửa, không chối từ.

- Đi đi.

Giang Lưu quay lưng lại, ba người lui ra ngoài.

Tích tích tích...

Trên màn hình lập thể trong phòng của Giang Lưu hiện ra thân hình của Giang Chấn Nhạc: - Lưu Nhi, đến phòng làm việc của cha.

- Vâng, Giang Lư lập tức đi ngay, lên văn phòng cao nhất gặp Giang Chấn Nhạc:

- Cha, cha tìm con có chuyện gì?

- Con xem tin tức gần đây cha có được. Giang Chấn Nhạc chỉ, lập tức trên màn hình hiện lên rất nhiều chữ.

- Hà? Ba mươi sáu Hoa Thành tổ chức đại thi luyện học sinh siêu cấp? Chuyển ba người xuất sắc của mỗi khóa học sinh tốt nghiệp cấp ba, đến Khúc Ba tinh tiến hành huấn luyện tàn khốc, để tăng thực lực của bọn họ, tốt hơn nữa thì thi đỗ đại học Tỉnh Không? Giang Lư chấn động mạnh:

- Tin này là thật sao?

- Tất nhiên là thật rồi. Giang Chấn Nhạc gật đầu nói:

- Trên Trái đất, phẩm là thành phố có chữ Hoa, đều là huyết thống Hoa Hạ quốc của hai trăm năm trước, trong chính phủ toàn nhân loại, huyết thống người da vàng chiếm địa vị không nhỏ, nhưng chính phủ cấp cao của nhân loại đều đang đấu tranh gay gắt, cùng nhau tích lũy lực lượng, đạt được nhiều quyền lên tiếng hơn. Còn những người mà đại học Tỉnh Không bồi dưỡng ra đều là tinh anh, sau này chính phủ cấp cao, cho nên người của huyết thống nào thi vào càng nhiều, sau này quyền lên tiếng càng lớn hơn, cuộc thi đại học Tỉnh Không mấy năm trước, huyết thống người da trắng chiếm số đông. Cho nên lần này phe phái quan viên chính phủ huyết thống người da vàng quyết định, để cho học sinh đi lịch lãm rèn luyện, để bồi dưỡng ra càng nhiều cao thủ tuyệt thế hơn nữa.

- Chắc chắn... Giang Lư nở nụ cười: - Rõ ràng đến Khúc Ba tinh thi luyện, đó là một trong mấy tinh cầu nguy hiểm nhất mà loài người phát hiện ra.

- Lần này con cũng đi tham gia thi luyện này. Giang Chấn Nhạc gật đầu: - Cái này đối với con mà nói là một đợt cọ sát, tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta mặc dù lớn, nhưng đề tử như con đây cũng rất nhiều, tài nguyên không rơi vào tay con, hơn nữa cho dù tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta, so với chính phủ huyết thống người Hoa mà nói, vẫn là tương đối yếu. Cha hi vọng lần này con thi luyện, có thể trở hết tài năng, và lấy được sự ưu ái của thủ lĩnh Kinh Hoa thành, kéo gần tầng quan hệ này, rất có lợi cho con nâng địa vị gia tộc lên.

Trên Trái đất, có ba mươi sáu thành phố mang chữ Hoa, đều là người da vàng, huyết thống Hoa Hạ quốc cổ xưa của hai trăm năm trước.

Lớn nhất là Kinh Hoa thành, ước chừng có mười Tỉnh Hoa thành lớn nhỏ. Những Hoa thành khác đều thuộc thành thị tuyến một của con người.

Yến Hoa thành, Nguyệt Hoa thành, Nhật Hoa thành... đều là thành phố tuyến hai, còn Tỉnh hoa thành là thành phố nhỏ tuyến bốn năm.

Tập đoàn Nhật Nguyệt mặc dù khổng lồ, nhưng bản thân cũng chỉ là một quản lý cấp cao trong tập đoàn, tài nguyên điều động cũng không nhiều. Nếu có thể liên hệ được với thủ lĩnh của Kinh Hoa thành, thì cũng có lợi ích không nhỏ.

- Còn nữa, Lư Nhi, cha hi vọng trong lần thi luyện này, con đạt được hạng nhất!

Giang Chấn Nhạc nói: - Cái này đối với con là một đợt cọ sát! Chiến thắng tất cả học sinh, có được hạng nhất, đừng phụ thanh danh của Giang gia chúng ta!

- Đó là đương nhiên rồi! Giang Lư khoe miệng hiện nụ cười tươi:

- Đám đề cử Trái đất này, làm sao là đối thủ của con được? Đúng rồi, trong thi luyện, con hoàn toàn có thể giết chết Giang Ly, bên Giang Chấn Đông, dựa vào cha đấy.

- Giang Chấn Đông quay về tập đoàn Nhật Nguyệt chúng ta nghiên cứu, đã là kết cục chắc chắn rồi, ông ta trốn cũng không trốn nổi. Con bắt con trai của ông ta, phế bỏ, uy hiếp ông ta, ông ta tự nhiên sẽ ngoan ngoãn nghe lời, theo chúng ta nghiên cứu. Giang Chấn Nhạc khua khua tay nói:

- Ở một nơi có pháp luật như Tỉnh Hoa thành, không thể bức hiếp trắng trợn, đến Khúc Ba tinh rồi, tùy con đối phó với con trai của ông ta.

- Vâng, Mất Giang Lư nhìn lên bầu trời nói: - Thật mong chờ...

Kính coong...

Hôm nay Giang Ly đang tu luyện, đột nhiên trên chip có một mail được gửi đến: - Giang Ly, đến phòng làm việc của tôi!

Là của Sở Tích Tích.

Giang Ly lập tức vào phòng làm việc, liền phát hiện trên màn hình có hiện rất nhiều tài liệu, Sở Tích Tích cẩn thận quan sát nói:

- Thủ lĩnh của Kinh Hoa thành có động tác lớn, chuẩn bị đại thi luyện siêu cấp trong học sinh lần này, chuyển tất cả học sinh cấp ba Sinh mệnh lực 1 đến một nơi nguy hiểm như Khúc Ba tinh để rèn luyện, bồi dưỡng cao thủ, cơ hội của em đến rồi.

- Khúc Ba tinh, nguy hiểm đấy. Giang Ly giật mình, hẳn trước giờ chưa ra khỏi Trái đất, thậm chí đến Kinh Hoa thành cũng chưa đến bao giờ.

- Đây là do đại lão của Kinh Hoa thành phát ác tâm, muốn bồi dưỡng ra cường giả, sau này sau khi vào đại học Tỉnh Không để người da vàng tranh thủ được càng nhiều quyền lực. Sở Tích Tích nói - Tôi tin rằng còn mấy ngày nữa, trường sẽ đưa tin, bảo em đi. Sinh mệnh lực của em đạt 1.3, mặc dù

không độ được với những học sinh xuất sắc của Kinh Hoa thành, nhưng cũng kém không xa.

- Cái gì? Thực lực của em bây giờ vẫn chưa độ được với những học sinh xuất sắc của Kinh Hoa thành? Vậy Sinh mệnh lực của bọn họ đến bao nhiêu rồi? Giang Ly giật mình.

- Nghe nói có học sinh Sinh mệnh lực vượt 1.5, Kinh Hoa thành dù sao là đệ nhất thành trong tất cả Hoa thành, thành phố tuyển một của loài người, tài nguyên trong đó căn bản không phải một nơi nhỏ bé như Tinh Hoa thành có thể so sánh được, cứ lấy Thôi miên sư ra mà nói, Tinh Hoa thành không có Thôi miên sư trung cấp, còn Kinh Hoa thành thì lại không thiếu, ít nhất còn có một vị Thôi miên sư cao cấp! Sở Tích Tích nói.

- Thôi miên sư cao cấp!

Giang Ly mắt sáng lên, hần gặp được Thôi miên sư trung cấp, bất luận là Sở Sơn, hay là Cô Hùng, đó đều là những đại nhân vật kinh thiên động địa.

Thôi miên sư trung cấp còn như vậy, vậy Thôi miên sư cao cấp kia sẽ mạnh đến mức độ nào?

Thôi miên sư cao cấp có thể thôi miên phát huy hoàn toàn tiềm năng của người khác, dưới một suy nghĩ, một người bình thường có thể biến thành quái vật thực lực vô cùng lớn.

Thậm chí, Thôi miên sư cao cấp còn có thể khai phá đại não của người khác, khiến trí tuệ của đối phương gia tăng.

Chính là thượng sư cổ đại Quán Đỉnh.

- Em ở Tinh Hoa thành rất lợi hại, nhưng đến Kinh Hoa thành rồi thì lại không nổi bật. Sở Tích Tích nói:

- Học sinh lợi hại nhất của Kinh Hoa thành, ước chừng có thể tranh phong với Giang Lưu, còn cần phải cố gắng.

- Đến tinh cầu khác thí luyện, cũng khiến em mong đợi. Giang Ly ngắm nhìn bầu trời, vũ trụ thần bí, xúc động tâm linh của mỗi người.

Giang Ly càng thêm hăng hái tu luyện, tìm hiểu huyền bí của Đại Đế Lôi Ân, hoàn toàn chìm đắm vào trong tâm linh và tu luyện thân thể, không biết năm nào tháng nào, thực sự có hương vị mộng lớn ngàn thu, đêm nay là năm nào.

Ban ngày, hần đều uống hai bình Nhật Linh Chi Tinh, buổi tối uống năm bình Nguyệt Linh Chi Tinh, điên cuồng tu luyện, cơ bắp toàn thân hần trở nên rắn chắc hơn, hơi phát lực một chút, giống như Đại Long chấn động, mỗi một lỗ chân lông đều lộ ra khí lưu và lôi âm cuộn cuộn.

Hần ngưng luyện Đại Đế Lôi Ân đến trong xương tủy.

Tiểu là cảnh giới tâm linh của hần từ đầu đến cuối vẫn chưa đạt đến cảnh giới Nhập định.

Cũng may sức mạnh thân thể của hần cũng không ngừng gia tăng.

Đương nhiên chưa thể đến 1.4 được.

- Đại Hắc, mầy tu hành thế nào rồi? Giang Ly gửi mail:

- Tao có lẽ sắp đến phải đi ngoài tinh cầu thí luyện rồi.

- Hống hống hống... Đại Hắc trả lời: - Giang Ly, em tu hành Nào vũ trụ rồi, lực lượng tâm linh tăng vọt, gần đây thôi miên thuận buồm xuôi gió, hôm nay lại thôi miên được một cao thủ, cao thủ đó không ngờ là một Thôi miên sư sơ cấp của Kinh Hoa thành, sau khi bị tôi thôi miên, gã không ngờ phản kháng lại, nhưng bị một quyền của em đánh tan, lấy được 20 bình Nhật Hoa chi tinh từ trên người gã, nhưng em cũng không nghe nóng được tin tức gì về Sinh Mệnh Quả Thực. Đúng rồi, em từ trên người của Thôi miên sư sơ cấp này lấy được 200 ngàn, anh nhận được chưa?

- Dù gì cũng không vội, mầy chăm sóc tốt cho mình là được rồi. Giang Ly lúc này mới nhìn vào tài khoản, phát hiện trong đó quả nhiên có thêm 200 ngàn: - Nhận được rồi, khá lắm, mấy ngày nay quên mình tu luyện, tiền trong tài khoản không ngờ sắp tăng lên hàng triệu rồi.

Bây giờ trong tài khoản của hần có 963.897,25 tinh nguyên.

Đều là mấy ngày nay Giang Ly thôi miên còn có khoản tiền do Đại Hắc chuyển đến, từ khi có Đại Hắc, hần chẳng khác nào có một Thần tài ủng hộ.

- Còn nữa, ở một nơi khác, em cất giấu 30 bình Nguyệt Linh Chi Tinh, 10 bình Nhật Linh Chi Tinh, còn cả lượng lớn Tuyệt tủy nữa, anh mau phái người đến lấy đi. Đại Hắc gửi mail: - Đợi khi nào anh thí luyện ngoài hành tinh quay về, chúng ta lại ti thí một chút, chắc anh đi khoảng mấy tháng nhì.

- Uh, rất có thể quay về là tham gia thi đại học Tinh Không rồi, mầy có thời gian thì quay về để ý người nhà tao một chút, nhất là em gái tao, tránh người khác gây bất lợi cho nó.

- Không vấn đề gì, người nhà anh cứ giao cho em. Em và em gái anh cũng rất thân, khi anh không ở nhà, cô ấy thường xuyên đến thay anh cho chúng em ăn. Đại Hắc lại rống lên: - Không nói nữa, em phải đi tu luyện đây!

Vừa dứt liên hệ với Đại Hắc, Giang Ly lại nhận được một mail, là do trường gửi đến: - Ngày mai, tất cả học sinh Sinh mệnh lực 1 đến trường, Kinh Hoa

thành tổ thức thí luyện ngoài hành tinh chọn người nổi bật trong đám học sinh, mọi người phải chuẩn bị, ai không muốn đi có thể xin nghỉ, ai đồng ý đi thì chuẩn bị rời khỏi Trái đất 100 ngày.

- Không ngờ đến ngoài hành tinh thí luyện 100 ngày? Vậy thì khi quay về đúng lúc thi đại học Tỉnh Không rồi. Giang Ly từng người, 100 ngày thí luyện nói dài không dài, nhưng cũng không ngắn, trong Đạo gia có trăm ngày Trúc Cơ, có thể khiến một người thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 71: Bước Nhảy Wormhole

Ngày hôm sau, Giang Ly liền vội vàng đi tới trường học.

Đây là lần đầu tiên hắn đi học sau khi khai giảng, cũng đến 20 ngày rồi chưa đến trường, chủ yếu vì để tránh Giang Lưu. Đồng thời cũng nỗ lực rèn luyện học tập, tích lũy thực lực, để tiến hành cuộc đối kháng cuối cùng với Giang Lưu.

Hắn cũng biết rằng, Giang Lưu có ác ý đối với hắn.

Đến trường học, Giang Lưu cũng chưa xuất hiện, không biết đi làm gì rồi.

Lạc Hàm và Tuyết Linh vừa gặp liền nói với Giang Ly: - Mail trường học gửi cậu nhìn thấy rồi chứ? Quy mô của lần thí luyện này rất lớn, là tất cả những học sinh có lực sinh mạng trên 1 của tất cả ba mươi sáu Hoa Thành, so với lần thi thử quân sự lần trước, lần này quả thực là bùng nổ rồi.

Giang Ly gật gù đầu: - Tôi đã nhận được mail của trường, thời gian 100 ngày thí luyện, đi ra ngoài tinh cầu. Nhưng trường học chúng ta chẳng qua cũng chỉ có hơn mười người có lực sinh mạng 1, không biết những trường khác có được bao nhiêu?

- Tỉnh Hoa Thành là một thành phố tuyến bốn năm, học sinh có sinh mạng lực 1 tương đối ít, Kinh Hoa Thành nghe nói từ lâu đã vượt con số một trăm rồi. Ba mươi sáu Hoa Thành cộng lại, chắc cũng trên một ngàn, quả thật là cao thủ như mây mà. Tuyết Linh liếc liếc môi: - Giang Ly, bây giờ chúng ta phải lập thành một đoàn, để tránh bị người khác bắt nạt.

- Lần thí luyện này, tôi thấy rất hung ác. Lạc Hàm cũng suy tư, - Thượng quái Khúc Ba Tinh quái thú hợp thành đàn, thậm chí còn có những võ sĩ ngoài tinh cầu lợi hại hơn nữa. Hiện tại tinh cầu này còn chưa bị nhân loại khai thác, vẫn còn là tinh cầu hoang dã.

Đang lúc nói chuyện, ba người đã đi đến phòng học.

Trong phòng học lớn có mười lăm người đang tụ tập.

Ngoài mười lăm cao thủ vốn có ra, còn có thêm năm bạn học vừa mới được nâng cấp lên lực sinh mạng 1, Âu Dương Tinh cũng ở trong đó. Nhìn thấy Giang Ly vào, trong ánh mắt y lóe lên tia thù hận, nhưng ánh mắt này chỉ chột lóe qua, sau đó làm bộ như không thấy.

Bây giờ y đã không còn uy phong như hồi trước, đệ nhất cao thủ trường học đã bị Giang Ly cướp mất.

Nhưng địa vị của Giang Ly lại bị Giang Lưu áp đảo.

So sánh mà nói, Giang Lưu mới thật sự là nhân vật lớn, cao cao tại thượng, nhìn xuống chúng sinh.

- Các học sinh đều đến đông đủ rồi?

Hiệu trưởng xuất hiện ở đây, bên ngoài vang lên tiếng ô tô phi hành ầm ầm, là trường học chuẩn bị: - Các học sinh, mail của trường chắc các em cũng đều nhận được rồi, có người nào chủ động rút lui không?

- Không có. Thanh âm rất đều.

Lần thí luyện này có thể đi ra ngoài tinh cầu, cơ hội khó có được, hơn nữa lại không cần nộp chi phí, hoàn toàn do chính phủ đầu tư. Mặc dù nguy hiểm cũng là một cơ hội để trải nghiệm, ai không đi chính là đầu óc không bình thường.

Tốt lắm, lên xe đi, chúng ta đi Kinh Hoa Thành, đương nhiên có quan chức chính phủ, đi tới căn cứ bước nhảy Wormhole. Hiệu trưởng nói, - Lên xe đi, không cần chờ người nữa, bạn học Giang Lưu đã đi Kinh Hoa Thành trước rồi.

Mười lăm học sinh liền lên xe, phóng lên cao, trong nháy mắt đã biến mất.

Giang Ly nhìn phía bên ngoài cửa sổ, Tỉnh Hoa Thành dần dần rời xa. Hắn sớm đã gửi thư cho cha mẹ hắn, để họ yên tâm, đồng thời cũng chuyển toàn bộ tiền trong thẻ qua đó, để cha mẹ hắn sắp xếp cuộc sống, nuôi dưỡng em gái hắn.

Đi ra Khúc Ba Tinh ngoài tinh cầu, tiền cũng không dùng được, ở đó ngay cả tin tức tài khoản ngân hàng cũng không dùng được, hoàn toàn chỉ có sao trời, là một thế giới khác cách với nhân thế.

Năm giờ sau, Kinh Hoa Thành to lớn đã hiện ra trước mắt. Giang Ly nhìn thấy từng tòa nhà cao tầng mọc lên từ mặt đất, những tòa nhà có kiến trúc như tòa Ngăn Mã chỗ nào cũng có. Hơn nữa trên bầu trời khắp nơi đều là ô tô bay, và những châu chấu bay tới bay lui, hoàn toàn khác với Tinh Hoa Thành chỉ nhìn thấy mấy chiếc ô tô bay mà thôi.

Giao thông trên bầu trời vô cùng đông đúc.

Thậm chí Giang Ly còn nhìn thấy, có từng đội cảnh sát tuần tra trên trời mặc đồng phục áo giáp bọc thép động lực, lúc bay còn có âm thanh ầm ầm, kinh sợ đến tất cả những phần tử nằm ngoài vòng pháp luật.

Liếc mắt nhìn qua, toàn bộ tòa thành căn bản không nhìn thấy điểm cuối.

Thậm chí, trong một số dải đất trung tâm của thành phố, đều xây dựng những tòa núi lớn, trên những ngọn núi lớn ấy là những phú hào lớn.

Trong thành phố lại xây dựng những đỉnh núi lớn!

Đây là khái niệm gì?

Những ngọn núi lớn trong thành phố này còn đất hơn gấp mười lần những ngọn núi lớn ở vùng ngoại ô Tinh Hoa Thành.

Phú hào ở Kinh Hoa Thành quá nhiều, Giang Ly có cảm giác được mở rộng tầm mắt. Hẳn là lần đầu tiên đến Kinh Hoa Thành, so với trong tưởng tượng còn phần hoa hơn.

Kiến trúc của Kinh Hoa Thành thậm chí còn kéo dài ra đến biển, ở trên biển, có người tạo một hải đảo nhỏ, trên đó có thành lập một Tập đoàn lớn, chìm hút lú lo, mây mù bao phủ.

Giang Ly đột nhiên nghĩ tới rất nhiều cảnh trên biển được các tiểu thuyết tiên hiệp nhắc đến.

- Nhân loại vĩ đại, khoa học kỹ thuật vĩ đại, trên đã phát triển, văn minh nhân loại đã đạt đến cực điểm, rất có khả năng sẽ phát triển thành Tiên giới mà Trong thời đại phong kiến, nhân loại không thể tưởng tượng ra máy bay được, trong thời đại Quốc gia, nhân loại không thể tưởng tượng được bước nhảy Wormhole như bây giờ.

- Tới rồi, phía dưới chính là trường Trung học Kinh Hoa, tất cả những học sinh lực sinh mạng 1 của chúng ta, đều tập trung trong trường Trung học này, sau đó dưới sự dẫn dắt của người trong quân đội, đi tới căn cứ bước nhảy Wormhole

Xe của Hiệu trưởng hạ cánh xuống phía dưới, Giang Ly liền nhìn thấy một trường học lớn hơn gấp mười lần so với trường Trung học Tinh Hoa, là một tòa núi lớn. Ở trong thành phố, trên núi toàn bộ đều là kiến trúc phòng ốc, có nơi còn lộ ra những thác nước lớn, là nhân tạo, nhưng lại mang vẻ thiên nhiên. Thậm chí trên núi có lúc còn có mưa, còn xuất hiện cầu vồng.

Đây đều là hệ thống thời tiết do con người can thiệp.

Khoa học kỹ thuật bây giờ còn can thiệp đến cả thời tiết, toàn bộ tòa thành muốn mưa thì mưa, muốn tuyết rơi thì tuyết rơi.

Đây là sức mạnh vĩ đại của khoa học kỹ thuật.

Xe đáp xuống một bãi tập lớn, Giang Ly bước từ trên xe xuống, liền nhìn thấy khắp nơi đều là xe, từng tốp học sinh đang đứng cùng nhau.

- Đây là những người có lực sinh mạng mạnh mà Lạc Hàm đi đến, anh mắt nhìn quanh bốn phía: - Cậu xem, đó là học sinh của Nguyệt Hoa Thành, hơn ba mươi người, người bị đám đông vây quanh kia, là cao thủ đứng nhất, lực sinh mạng hình như cũng đã đạt đến 1.3, tên là Tiêu Thu Phong.

Các học sinh của mỗi trường học đều tập trung lại một chỗ, thành một nhóm nhỏ.

Học sinh của các ngôi trường trong ba mươi sáu thành phố đều đã tập trung trên sân trường Trung học Kinh Hoa Thành.

Những cao thủ thực sự nhiều như mây, tàng long ngoại hồ.

Giang Ly liếc mắt nhìn qua, những người giỏi giang không phải số ít.

- Nhìn kia, học sinh bên trường Trung học Kinh Hoa Thành đến rồi, nhiều thật! E rằng không phải chỉ có hơn ba trăm người! Tuyệt Linh nhỏ giọng kinh hãi nói, Giang Ly lập tức đã nhìn thấy từ xa có một tốp học sinh đi tới. Tổ chức chung của tốp học sinh này rõ ràng cao hơn so với những trường Trung học khác, từ tinh thần khí chất của mỗi người đều có thể nhìn ra, có một sự ngạo nghễ.

Bọn họ căn bản xem thường các học sinh của những trường khác.

Thực ra, học sinh của các trường Trung học của mỗi thành phố trước khi tiếp xúc đều khinh thường lẫn nhau, đấu đá lẫn nhau, thậm chí những học sinh

không cùng khóa trong trường cũng có xung đột.

- Giang Luru không ngờ lại ở cùng một chỗ với đám người bên trường Trung học Kinh Hoa Thành? Ánh mắt Giang Ly chuyển động, liền nhìn thấy trong số hơn ba trăm học sinh trường Trung học Kinh Hoa, người đi đầu lại là Giang Luru. Y cùng một người rõ ràng là thủ lĩnh trong đám học sinh nói nói cười cười, những học sinh phía sau chỉ có thể đi theo.

- Đó chính là học sinh đứng nhất của Kinh Hoa Thành, tên là Vu Mộ Hoa, lực sinh mạng của y đã đạt đến 1.5. Y là con trai của một lão thành ở Kinh Hoa Thành. Tuyết Linh nói: - Tuy nhiên, dường như y đang lôi kéo mối quan hệ với Giang Luru.

- Đó là điều đương nhiên. Giang Luru là công tử của Tập đoàn Nhật Nguyệt, cho dù Vu Mộ Hoa cũng cần Nhật Nguyệt tinh hoa Lạc Hâm âm trầm nói: - Thật ra tôi nghi ngờ, Tập đoàn Nhật Nguyệt đã sớm liên hệ với Kinh Hoa Thành, năng lượng mạng lưới quan hệ thật lớn mà.

- Giang Luru hiện tại là học sinh ở trường Trung học chúng ta, trong cuộc thí luyện phải nên quan tâm đến chúng ta chứ. Lúc này, một học sinh nói.

Giang Ly vừa nhìn, phát hiện thấy một học sinh vừa mới được nâng lên lực sinh mạng 1, còn đem sự kỳ vọng kỳ thác vào người khác

Ầm ầm!

Ngay lúc rất nhiều học sinh còn tụ tập ở sân trường, đột nhiên một thân ảnh màu đen từ trời hạ xuống, mặt đất chấn động, là một người mặc cơ giáp.

- Cơ giáp vận tốc âm thanh Trung Vũ! Giang Ly nhìn thân ảnh màu đen đầy uy vũ này, nhất thời tâm tình chấn động, quan sát cơ giáp này trong cự ly gần, mới cảm thấy chấn động. Nếu dùng nó để đối phó với hắn, cả một trăm người như hắn sẽ bị giết chết chỉ trong vòng mười giây.

Nắp cơ giáp tự động mở ra, một quân nhân khuôn mặt chữ điền xuất hiện: - Các vị, xin chào, tôi là Tư lệnh của Tập đoàn cao nhất ở Kinh Hoa Thành, Vương Thường Sơn. Những lời thừa thãi tôi cũng không nói nữa, bây giờ mọi người theo tôi đến căn cứ bước nhảy Wormhole trên biển.

Ầm ầm!

Trong chớp mắt, trong không trung liền xuất hiện một chiến hạm.

Chiến hạm liền lơ lửng bay lên, không đáp xuống, nhưng trên đó bỗng xuất hiện rất nhiều máy bay loại nhỏ, mỗi một máy bay dạng nhỏ có thể chứa được khoảng mười người, bắt đầu đón tất cả học sinh vào bên trong chiến hạm.

Khoảng nửa giờ, Giang Ly liền ngồi vào máy bay loại nhỏ bay vào chiến hạm.

Chiến hạm này dài khoảng 4km, chiều rộng 2km, Giang Ly vừa mới bước vào bên trong cảm giác như đã ngăn cách hoàn toàn với thế giới bên ngoài, bước vào một thế giới độc lập.

Hắn và Lạc Hâm, Tuyết Linh ngồi cùng một chỗ, chỗ ngồi là một giường kim loại lớn, có thể nằm thẳng, cũng có thể ngồi.

Phía trước mặt có một màn hình lớn, có thể nhìn được tình hình toàn bộ ở bên ngoài chiến hạm.

Bầu trời trong xanh, vạn vật yên tĩnh.

Giang Ly đối với tất cả những việc này đều có cảm giác kỳ lạ mới mẻ.

- Đợi lát nữa chúng ta sẽ ngồi trong chiến hạm này tiến hành bước nhảy Wormhole sao? Giang Ly hỏi.

Đúng vậy, chiến hạm này có tên Thái Cổ Hào, toàn bộ đều là dùng hợp kim năng lượng hỗn hợp công nghệ cao ép thành, mới có thể chịu được sức mạnh ở bước nhảy Wormhole Tuyết Linh nói, - Giá trị chế tạo của mỗi mét vuông đã đạt đến hàng ngàn hoặc hàng chục ngàn tinh nguyên.

- Mỗi mét vuông trị giá hàng chục ngàn tinh nguyên? Giang Ly giật mình sửng sốt: - Toàn bộ chiến hạm này bao nhiêu mét vuông? Trời ơi, chẳng phải là vô giá rồi sao?

- Đương nhiên, chiến hạm có thể tiến hành bước nhảy Wormhole, đều là những bảo vật vô giá. Lạc Hâm nói: - Đây cũng là lần đầu tiên tôi tiến hành bước nhảy Wormhole, đây là sức mạnh nhân loại vĩ đại.

Giang Ly đã sớm cảm nhận được sự vĩ đại của sức mạnh khoa học kỹ thuật.

- Nhìn xem, bây giờ chúng ta đã đi đến căn cứ bước nhảy Wormhole, đang ở dưới biển!

Rầm, chiến hạm cực lớn có một đầu chìm trong nước, bắt đầu lặn xuống nước. Giang Ly nhìn thấy cảnh sắc dưới biển hiện lên màn hình, đặc biệt là dưới đáy biển, một máy phát khúc xạ rất lớn, dường như là vô tận, vô số những người máy ở dưới nước đang làm việc. Nguồn năng lượng khổng lồ khiến cho tâm tình của hắn có chút sợ hãi.

- Bước vào căn cứ bước nhảy Wormhole, toàn bộ tất cả mọi người phải nằm xuống, khi tiến hành bước nhảy Wormhole, suy nghĩ của con người sẽ tạm dừng hoạt động. Linh hồn sẽ ở trạng thái chết lâm sàng, những người có lực sinh mạng 1 trở xuống, sẽ vô cùng suy yếu, thậm chí bị chết Trên màn hình, đang giới thiệu các loại hiểu biết: - Tinh cầu mà chúng ta đang đến, là Khúc Ba Tinh, giống như Địa cầu, cũng có đầy đủ đường khí và nước, các loại sinh

vật, thích hợp cho con người sống. Nhưng lại lớn gấp mười lần so với Địa cầu, nhưng ở bên trong tinh cầu, có một nguồn năng lượng rất kỳ lạ, bao quanh toàn bộ hành tinh, khiến cho trọng lực của tinh cầu và Địa cầu giống nhau, các loại định lực như định lực hấp dẫn, không thích hợp trên tinh cầu này

Giải thích ước chừng một giờ.

Đột nhiên, âm thanh khẩn cấp vang lên, chiến hạm ở trạng thái bước nhảy.

Giang Ly vội vàng nằm xuống giường, bỗng nhiên một cái chấn phủ xuống, che phủ toàn thân hắn.

Lập tức, hắn chợt nghe một thanh âm

- Bước nhảy Wormhole, đếm ngược 10, 9, 3, 2, 1! Bắt đầu bước nhảy!

Ầm ầm!

Hắn lập tức cảm giác được tâm tinh rung động mạnh, toàn bộ cơ thể dường như bắt đầu vận vẹo, tầm mắt hoàn toàn mờ hồ, đột nhiên ý thức bản thân hoàn toàn biến mất, tựa như bị xé thành nhiều mảnh.

Hắn bị "chết".

Đột nhiên, viên đá màu trắng ngà trên ngực hắn hơi run rẩy.

Worm hole: đây là một thuật ngữ thường xuất hiện trong phim khoa học viễn tưởng, có thể hiểu đây là một con đường nối liền các không gian với nhau, ngắn hơn nhiều so với việc phi hành. Cả hai so sánh với nhau như việc đi xuyên qua một quả đồi thì sẽ thuận tiện hơn việc đi trên bề mặt nó vậy.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Giác Mộng Hoàng Lương

Đại Mộng Tâm Kinh có tác dụng bảo vệ linh hồn chủ nhân.

Giang Ly có vài lần lâm vào tình trạng cực kỳ nguy hiểm, bị Huyền Hồ thôi miên, đều vì có viên đá màu trắng ngà bảo vệ mới sống sót được, mới có được phúc trong họa, tu thành "Tâm linh đại đế ấn".

Lúc này, bước nhảy Wormhole khiến linh hồn con người nằm ở trạng thái bị phá hủy. Nó cảm thấy chủ nhân đang gặp nguy hiểm, lập tức liền phát động một năng lực vô hình.

Ô ô ô ô

Trong bước nhảy Wormhole, năng lượng khổng lồ và vô hình kia, dường như có một phần bị hút vào trong viên đá màu trắng kia.

Toàn bộ chiến hạm đều bị lay động.

Bước nhảy Wormhole, là công nghệ cao nhất trong thời đại của nhân loại.

Nhân loại lấy được kỹ thuật từ chiến hạm lớn ngoài tinh cầu, nghiên cứu một trăm năm mới nắm vững được khoa học kỳ diệu này, cho nên mới tìm nguồn tài nguyên từ rất nhiều tinh cầu, từ đó làm cho sự sinh tồn của toàn bộ nhóm người thêm lớn mạnh, đi ra khỏi trái đất, đi về hướng vũ trụ mù mịt.

Đương nhiên, mỗi lần bước nhảy Wormhole, đều cần phải có một nguồn năng lượng cực lớn giúp sức. Năng lượng này không phải năng lượng hạt nhân, mà là một loại năng lượng công nghệ cao hơn nữa, dùng căn cứ trong biển đề ngưng tụ thành hình thể, mở Wormhole (lỗ giun) ra, sau đó mới bắt đầu vận chuyển.

Trong không gian mờ mịt, có vũ trụ làm tọa điểm, hố Wormhole (lỗ giun) chính là lấy năng lượng để can thiệp vào duy độ không gian, tạo thành một bước nhảy thời gian ngắn.

Nếu không, là một tinh cầu mấy chục ngàn năm ánh sáng, dùng vận tốc ánh sáng để bay cũng mất hơn một trăm ngàn năm, chỉ có thể dùng Wormhole (lỗ giun) mới có thể đến đó trong khoảng thời gian ngắn.

Lý luận của Wormhole (lỗ giun) đã được đề xuất từ ba trăm năm trước, đáng tiếc đó chỉ là một ý tưởng, không thể biến thành sự thật. Với khoa học kỹ thuật của chính nhân loại, mấy ngàn năm cũng chưa chắc có thể thực hiện được.

Tuy nhiên bước nhảy Wormhole cũng vô cùng nguy hiểm, không được có bất kỳ một lỗi nhỏ nào. Chỉ cần có một lỗi nhỏ, đều có thể khiến năng lượng

Wormhole (lỗ giun) biến dạng, khiến cho người và chiến hạm hoàn toàn biến mất trong không trung mờ mịt, thậm chí bị biến mất trong giới vật chất, biến thành những nguyên tử vô cùng nhỏ, không còn dấu vết.

Đáy biển, trong một căn cứ lớn.

Đột nhiên, năng lượng phát sinh sự dao động, nước biển toàn bộ bỗng chốc dâng trào, tạo thành những con sóng lớn, thậm chí là sóng thần.

Tích tích tích

Vô số tiếng cảnh báo liên tục vang lên.

- Chuyện gì thế? Vì sao năng lượng lại bị tràn? Đường như có vật gì đó, đang hấp thụ lượng lớn nguồn năng lượng của Wormhole (lỗ giun), đây rốt cuộc là vật gì?

- Nguy hiểm, nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm

- Nhanh chóng nạp nguồn năng lượng dự trữ, nếu không Wormhole (lỗ giun) chỉ hơi biến dạng, toàn bộ chiến hạm sẽ hóa thành tro.

- Trời ơi, rốt cuộc là vật gì đang hấp thụ năng lượng của Wormhole (lỗ giun), nguồn năng lượng này là lượng dùng điện trong mười năm của cả Kinh Hoa Thành đấy. Trừ phi là bước nhảy Wormhole, nếu không cũng không có vật gì có thể hấp thụ được.

- Bây giờ không phải lúc để thảo luận xảy ra vấn đề gì, mà là phải khởi động nguồn năng lượng ngay lập tức.

Sâu bên trong căn cứ Wormhole (lỗ giun), đột nhiên chấn động, nước biển hội tụ thành một vòng xoáy khổng lồ, một nguồn năng lượng phát tán ra, phá vỡ thời không. Sâu trong đáy biển, một Wormhole (lỗ giun) chậm chậm mở ra, rồi lại duy trì sự ổn định.

Mà những người ở sâu bên trong chiến hạm đều không hề biết gì.

Không hề có ai biết, bọn họ thiếu chút nữa đã hóa thành nguyên tử vũ trụ, biến mất vĩnh viễn trong thế giới vật chất.

Còn Giang Ly lại mơ một giấc mơ.

Giấc mộng này chân thực vô cùng, giống như đang ở trong thế giới thật. Hắn nằm mơ mình được sinh trong một đại lục cổ đại, đại lục cổ đại này không có khoa học kỹ thuật, hoàn toàn thuộc về thời đại phong kiến, thuần túy là thời đại võ học phát triển mạnh.

Đại lục này, là một tinh cầu vô cùng lớn.

Bên trong tinh cầu, thậm chí còn có một loại năng lượng gọi là "linh khí thiên địa". Năng lượng này trên địa cầu không có, khi con người tu luyện, có thể dùng phương pháp hô hấp, dẫn linh khí thiên địa vào bên trong cơ thể, khiến cho thân thể trở nên mạnh mẽ, để nguồn năng lượng mạnh mẽ được phát ra.

Đại lục này, cao thủ và tông sư võ học nhiều vô số, còn có những nhân vật như thần xuất hiện khắp nơi.

Giang Ly cứ như vậy sinh ra trong một gia đình nhỏ, bắt đầu học võ từ đầu.

Từ "dưỡng nạp hô hấp" cơ bản nhất đến các phương pháp rèn luyện quyền pháp, thậm chí đến hoàn thành bước cuối cùng, có thể dẫn "linh khí thiên địa" vào cơ thể. Từng bước từng bước trưởng thành như vậy, đều chân thật ghi lại trong lòng hắn. Trong giấc mơ, thậm chí cả chiêu thức võ học, các loại chi tiết, đều nhớ rất rõ ràng.

Cuối cùng, hắn trở thành tông sư võ học được vạn người trong đại lục ngưỡng mộ và kính trọng, giờ tay nhắc chân, đều có thể hủy diệt cả một ngọn núi. Lúc này, thiên ngoại tà ma xâm lấn, hắn vì bảo vệ cho sự an toàn của đại lục, liền đi chiến đấu với thiên ngoại tà ma. Trong quá trình chiến đấu, bị những chiến hạm loại lớn công kích, biến thành bột mịn.

Đây là một giấc mơ.

Nhưng lại quá chân thật, quá rõ ràng.

Quả thật giống như "Giấc mơ Hoàng Lương" ở cổ đại, trong một giấc mơ, đã trải qua được những phen hoa thế sự chốn nhân sinh, phú quý như mây khói. Những điều trải qua trong giấc mơ chân thật vô cùng, một khi thức dậy, dường như bản thân đã được tái sinh lại một lần khác vậy.

Ai mà biết được, thế giới chân thực, cũng chẳng qua là một giấc mơ?

Thư sinh thời cổ đại, đã trải qua "Giấc mộng Hoàng Lương", đã hoàn toàn hiểu rõ.

Giang Ly trong lúc ở trong Wormhole, cũng trải qua một giấc mộng này, dường như cũng đang chuyển thể tái sinh lại.

Đại mộng mấy ngàn thu, hiện tại là năm nào?

Mơ xong giấc mơ này, hai câu này liền vang dội lại trong tai hắn.

Giang Ly không ngừng nhớ lại cảnh trong mơ, dường như đang cảm thụ kiếp trước của mình. Trong giấc mơ từ nhỏ đến lớn, mỗi chiều mỗi thức võ học, quả thực để lại dấu ấn trong đầu hần, rõ ràng, khắc cốt, không lau sạch được.

Hần không biết vì sao ở trong Wormhole lại xuất hiện chuyện như vậy, theo hiểu biết trên lý luận, lúc thực hiện bước nhảy Wormhole, loại năng lượng thời không biến dạng sẽ triệt để khiến con người rơi vào trạng thái chết giả.

Vốn dĩ toàn bộ con người không có trí nhớ.

Nhưng bây giờ hần lại biết mình đã nằm mơ, nằm mơ chứng tỏ suy nghĩ đang hoạt động, đây rốt cuộc là vì sao?

Hần trong lúc nằm mơ suy nghĩ, không nhìn thấy cơ thể của chính mình, chỉ có thể cảm giác được hư không biến dạng.

Hần dù sao cũng rảnh rỗi vô vị, liền không ngừng hồi tưởng lại những chi tiết, quá trình trở thành tông sư võ học. Quan trọng nhất là từng chiêu thức võ học, đồng thời kết hợp với Tâm linh đại đề ấn của hần.

Tư tưởng điên cuồng tu luyện.

Một lần, hai lần, ba lần, bốn lần

Hần đang ở trong mơ, Đại đế lỗi ấn xuất thần nhập hóa, cũng không biết đã tu luyện bao nhiêu lần, chỉ biết có thể tu luyện không ngừng nghỉ. Bởi vì trong mơ có thể không ăn không uống, chỉ có tư tưởng vận hành mà thôi.

Một ngày, hai ngày, ba ngày, bốn ngày một tháng, một năm ba năm

Hần cứ tu luyện như vậy, ở trong giấc mơ cô tịch đến sắp phát điên, lấy việc tu luyện Đại đế lỗi ấn để giết thời gian. Đếm thời gian, cảm giác mình đã không ngừng tu luyện trong ba năm.

Bởi vì, hần trong giấc mơ không thể tỉnh lại được, không cảm giác được thân thể của mình, loại cô đơn vĩnh hằng này quả thực khiến cho người ta cảm thấy khủng bố.

Cũng may hần có thể dùng việc tu luyện để tránh tịch mịch.

Nếu không có Đại đế lỗi ấn, còn có những điều hần trải qua trong giấc mơ, những ấn tượng về các loại võ học, hần gần như không có sức mạnh để cầm cự tiếp.

- Đúng rồi, những điều mình trải qua trong giấc mơ, rất có thể là những trải nghiệm bình sinh của xác khô trong cống thoát nước. Giấc mơ này quả thật rất sống động, quả thật là Đại mộng kinh tâm. Giang Ly thầm cảm ngộ trong lòng: - Trong giấc mơ mình không ngờ lại tu luyện được ba năm Đại đế lỗi ấn, các loại võ học, không biết trong hiện thực đã trải qua thời gian bao lâu? Bây giờ mình đang tiến hành bước nhảy Wormhole, nhưng trong mơ tu hành được ba năm, cộng thêm trải nghiệm suốt một kiếp, đủ để khiến tâm linh mình trưởng thành hơn. Một khi bước nhảy Wormhole được tiến hành xong, mình quay về thế giới thực tại, không nói tới việc lực sinh mạng tăng lên, ít nhất kinh nghiệm về võ học cũng như về tu hành, sẽ tăng mạnh đột ngột.

Suy nghĩ một lúc, một người ở trong giấc mơ, lại có được một kinh nghiệm tuyệt thế cao thủ trong đời, lại do chính mình khổ luyện ba năm, mặc dù về mặt thể xác bên ngoài không có gì thay đổi, nhưng lại có thay đổi phát sinh trong tư tưởng.

Giống như linh hồn của một nhà khoa học được đặt trong người của một học sinh tiểu học vậy.

Tuy rằng, Giang Ly cũng không thể lý giải hết được những việc xảy ra trong giấc mơ, nhưng suy nghĩ cẩn thận lại, cũng có thể biết được không ít việc.

Kinh nghiệm võ học cũng như tiến bộ trong suy nghĩ của hần quả thật quá nhanh rồi.

Àm àm!

Đang lúc hần suy nghĩ, đột nhiên toàn bộ linh hồn bị chấn động, hần quay về với thế giới hiện thực. Chỉ cảm thấy toàn thân đau nhức, giống như bị xé ra làm hai nửa vậy, một âm thanh nhu hòa vang lên: - Bước nhảy Wormhole chấm dứt, các vị đã đến Khúc Ba Tinh, trước tiên không nên cử động, nhất định phải yên tĩnh nằm yên một tiếng đồng hồ, quen với những kỹ năng và suy nghĩ của cơ thể, trong khoang thuyền sẽ phun chất dinh dưỡng cho các vị.

Xi xì xì

Một làn sương mù mát mẻ từ trong khoang thuyền phun ra, Giang Ly hít thở một hơi, chỉ cảm thấy những đau đớn được giảm bớt đi nhiều.

Một giờ sau, trên giường kim loại, tấm chăn được mở ra, Giang Ly hơi hơi đứng lên, đứng vững trên mặt đất. Chỉ cảm thấy cơ thể nhẹ nhàng, suy nghĩ linh hoạt, dường như được thay da đổi thịt vậy.

Hần biết rằng bản thân hần cũng đã xảy ra một sự biến hóa không thể tin nổi, hơi suy nghĩ một chút, những kinh nghiệm về các chiêu thức võ học cũng lần lượt đến.

- Đại đế lỗi ấn!

Hắn nhẹ nhàng đẩy một chương.

Àm àm!

Khí huyết trong người nổ vang như sấm sét, như trường giang đại hải cuộn cuộn chảy. Tinh thần hắn vô cùng tập trung, cố gắng nắm chắc hết những động tác dù là nhỏ nhất, thủ pháp Đại Đế lôi ấn hắn cũng thuần thục hơn trước kia gấp mười lần, quả thật giống như một cao thủ võ học đã tập luyện suốt cả đời.

- Quả nhiên, Đại Đế lôi ấn mình đã thuần thục hơn rất nhiều, tu hành ở trong mơ không phải giả. Giang Ly vui mừng nghĩ, - Lực sinh mạng của mình dường như cũng có chút tăng lên, viên đá màu trắng đó rốt cuộc có thay đổi gì?

Lúc này, trên màn hình máy tính xuất hiện hình thể Vương Thường Sơn: - Các vị bạn học, lúc chiến hạm đang thực hiện bước nhảy, có một chút vấn đề nhỏ xảy ra, nhưng cũng đã giải quyết xong rồi. Bây giờ chúng ta đáp xuống Khúc Ba Tinh, tiếp theo, các bạn sẽ được phóng sinh đến tinh cầu này. Tinh cầu này có dưỡng khí, có nước, thích hợp cho nhân loại sinh sống. Các bạn không cần mặc y phục không gian, đợi sau khi các bạn xuống đó, chiến hạm của chúng ta sẽ quay trở về. Sau một trăm ngày, chiến hạm sẽ thực hiện bước nhảy một lần nữa để có mặt ở đây. Cũng tức là nói, các bạn sẽ ở đầu bên kia của không gian hành tinh, sinh sống một trăm ngày, cô lập không có sự giúp đỡ. Điều này thật sự là sự tôi luyện lớn đối với tâm linh các bạn, phấn đấu lên, các thiếu niên.

Lời vừa mới nói xong.

Xi xi xi...

Giang Ly lập tức cảm thấy được, thân thể bị một quang sáng năng lượng bao lấy, sao đó bị bắn ra khỏi chiến hạm, qua một lúc lâu sau mới đứng vững trên mặt đất.

Lúc này, hắn liền nhìn thấy, chiến hạm trên đầu hắn đột nhiên nhảy lên, rồi biến mất không nhìn thấy gì nữa.

Tất cả những học sinh thí luyện, cũng toàn bộ bị bắn xuống mặt đất.

Chiến hạm lớn biến mất.

Tất cả học sinh, đều cô độc ở lại trên tinh cầu còn chưa biết gì này, thuộc đầu bên kia của không gian hành tinh.

Ở đây, nhìn về phía biển sao mờ mịt, thậm chí còn không nhìn thấy được Địa cầu.

Nơi này, không phải là quê hương của mình.

Tất cả học sinh, đều có một cảm giác nhớ nhà, tứ cố vô thân, phiền muộn.

Giang Ly rốt cuộc cảm thấy được tâm tình của những võ sĩ ngoài tinh cầu. Trên Địa cầu, thậm chí còn không nhìn thấy được tinh cầu quê hương mình, cô đơn tịch mịch đến dường nào?

- Mong về quê nhà Giang Ly lầm bầm nói.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Hành Tinh Đầu Bên Kia

Sau khi chiến hạm lớn của loài người bay đi, rất nhiều học sinh trong lòng đều nảy sinh cảm xúc bối rối. Suy nghĩ của Giang Ly rất nhạy cảm, lập tức cũng cảm giác được tình cảnh tứ cố vô thân hiện tại, rất dễ nảy sinh cảm giác khủng hoảng, sợ hãi.

Đây cũng là một hình thức thí luyện của quân đội.

Rất nhiều học sinh theo bản năng tụ tập với nhau thành nhóm, đi cùng nhau.

Trong một chốc lát, Giang Ly cũng cảm giác được một ánh mắt nguy hiểm đánh úp về phía mình.

Là Giang Lưu.

Ánh mắt của Giang Lưu, tràn đầy sát khí, lạnh lùng mà dữ dằn, rõ ràng là dấu hiệu báo trước y sẽ hạ độc thủ với hắn.

Trên Khúc Ba Tinh, không có pháp luật, hoàn toàn là cá lớn nuốt cá bé một cách trắng trợn, Giang Lư không giết hẳn mới là lạ. Dù sao trong kỳ thí luyện này, chết vài người, thậm chí mấy trăm người cũng là chuyện rất bình thường.

Chính phủ chính là muốn chọn cường giả, khiến các học sinh cảm ngộ trong sinh tử từ đó mà đào tạo ra những cường giả chân chính.

Không có cường giả nào tạo nên từ trong nhà kính cả.

- Giang Ly, làm sao bây giờ?

Lạc Hàm và Tuyết Linh hai người nhanh chóng dựa vào hướng Giang Ly.

- Chúng ta muốn tiếp tục sinh tồn, nhất định phải rời xa những đám người này, nếu không sẽ gặp nguy hiểm. Giang Ly sớm cảm nhận được sát ý của Giang Lư, vì thế lập tức phải rời đi.

Vị trí hiện tại mà bọn họ đang đứng là một rừng rậm nguyên thủy, mệnh môn bát ngát, cây cối cao lớn, những cây cao mấy ngàn mét chỗ nào cũng có, so với trên Địa Cầu còn tươi tốt hơn nhiều.

Hơn nữa có một vài côn trùng nhỏ, thực vật các loại, cũng hoàn toàn khác trên Địa Cầu.

Những hiểu biết trên Địa Cầu căn bản không thể dùng được trên tinh cầu này.

- Giang Ly!

Đúng lúc này, Giang Lư chậm rãi đi tới, trên mặt hiện rõ thần sắc nắm chắc tất cả: - Không ngờ mày cũng tham gia lần thí luyện này? Thật tốt quá, trên Khúc Ba Tinh này, không có pháp luật của nhân loại tồn tại, trong một trăm ngày, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì? Cứ giãy dụa đi, thống khổ mà tìm kiếm đường sống đi, tao thích nhìn ánh mắt tuyệt vọng của mày.

- Giang thiếu gia, xảy ra chuyện gì? Cậu và hắn từng có quan hệ với nhau? Lúc này, người đứng thứ đầu của trường Trung học thành Kinh Hoa, Vu Mộ Hoa đi tới, ý chú ý tới động tĩnh của Giang Lư từng giây từng phút.

- Thằng đó còn chưa xứng là từng có quan hệ với mình, chẳng qua cũng chỉ là một thằng tạp chủng nhỏ nhoi mà thôi! Căn bản không nên xuất hiện trên thế giới này. Giang Lư khinh thường cười cười: - Vu Mộ Hoa, lần này thí luyện chết mấy người không có vấn đề gì chứ?

- Hoàn toàn không có vấn đề gì. Vu Mộ Hoa cũng nhìn Giang Ly, khóe miệng lạnh lùng mỉm cười: - Thí luyện làm sao không chết người được? Thành Kinh Hoa chúng tôi mỗi học kỳ đều tổ chức mười lần thí luyện sinh tử, mỗi lần cũng loại đi được mấy người.

- Nếu đã như vậy, ngay tại chỗ này tôi sẽ giết hẳn vậy.

Giang Lư đứng chấp tay, nhìn chăm chăm vào Giang Ly, trong ánh mắt hiển hiện nụ cười tàn nhẫn.

Ầm ầm!

Trong nháy mắt gã đã ra tay.

Một quyền đánh tới, không khí bốn phía cũng tán ra.

Quý Thần Quyền! Quý Thần Địa Ngục.

Một chiêu này quyền phong như ngục, hơi động đập một chút, dường như rất nhiều ác quỷ địa ngục cùng xuất hiện. Người có ý chí tinh thần hơi yếu một chút, đều sẽ nảy sinh ảo giác, sợ tới mức đá ra quần.

Đây là điểm kỳ diệu của võ học cấp độ B, mình tưởng phối hợp với quyền pháp, mờ ảo, một quyền như thần. Kẻ địch lại sẽ nảy sinh ảo giác tinh thần, quyền phong còn chưa đến, ý chí đã hoàn toàn sụp đổ.

Giang Lư là nhân vật cấp độ nào?

Sinh mệnh lực mạnh mẽ, ý chí bản thân cũng rất sắc bén, công kích đột ngột, quả thật giống như một cỗ máy hình người cao lớn. Mặt đất rung chuyển, nứt nẻ ra, rất nhiều tảng đá bị tung lên, nhắm ngay Giang Ly mà xông đến.

- Lôi!

Một tiếng của Giang Ly vang lên, không hoảng hốt không bán loạn, công kích đối diện, cơ bản không hề né tránh. Đại Đế Lôi Ấn và những kinh nghiệm võ học trong cơ thể hắn dường như được hòa làm một, quả thật từ trong động tác của Giang Ly cũng nhìn thấy rất nhiều thay đổi. Khí huyết trong cơ thể cuộn cuộn như Trường Giang Hoàng Hà, tiếng sấm phát ra cũng chấn động võ địch.

Hai tay hắn không ngừng biến hóa các loại thủ thế, giống như tia chớp đang nổ rộ, thanh âm truyền tới tai của những người đang đứng xung quanh, ai nấy đều có một cảm giác khí huyết sôi trào, sắp hôn mê đi.

Àm àm!

Tay của hai người đụng vào nhau, Giang Luru lui về phía sau mấy bước, còn Giang Ly lại rút lui, thân hình lóe lên, chớp nhoáng như rắn, lại một lần nữa tấn công tới, tốc độ nhanh tới mức không thể tin nổi. Hơn nữa trong lúc tiến lùi, hít thở hồi khí, thân hình hơi chấn động, thể lực đã hoàn toàn hồi phục, hơn nữa lại còn mãnh liệt hơn.

- Ô? Kỹ xảo chiến đấu này, sinh mệnh lực này!

Vu Mộ Hoa và những cao thủ học sinh của Kinh Hoa Thành nhìn lần giao thủ này, biến sắc: - Sinh mệnh lực của hắn dường như đã đạt đến 1.4, hơn nữa kỹ năng chiến đấu lại vô cùng kỳ diệu. Vừa rồi hắn một tiến một lùi, thu hồi khí ngay trong lúc chiến đấu, hóa giải được lực va chạm, mượn quyền thế của Giang Luru để tiến hành đòn phản kích. Đây không phải năng lực cơ thể, mà chính là kinh nghiệm chiến đấu!

Giang Luru vừa động thủ, tất cả những học sinh có mặt đều tụ tập lại để xem.

Lúc này, ai ai cũng biết Giang Luru là một nhân vật lớn, một đại thiếu gia của Tập đoàn Nhật Nguyệt, có thể nói là thế gia đời thứ hai, thực lực rất mạnh, nhưng quả nhiên lại có người có thể đấu lại y?

Rốt cuộc là ai?

- Lôi! Lúc ấy, Giang Ly, không hề sợ hãi, hoàn toàn đắm chìm trong những kinh nghiệm chiến đấu có được trong giấc mơ. Lấy Đại Đế Lôi Ân làm căn cơ, hắn tiến lùi tự nhiên, ra tay như chớp, cuối cùng sinh mệnh lực cũng đột phá 1.4.

Ngày hôm đó, sinh mệnh lực của hắn đã đạt 1.3, sau đó lại điên cuồng tu luyện, lần này nhân lần bước nhảy Wormhole không biết vì sao, viên đá trắng lại hấp thu được một phần năng lượng của bước nhảy Wormhole lại khiến hắn có được trí nhớ một đời của xác khô ở cống thoát nước. Những năng lượng xuất hiện, lại âm thầm thay đổi thân thể hắn, cuối cùng khiến sinh mệnh lực của hắn lên một cấp độ mới.

Thậm chí, hắn cảm giác được viên đá trắng đã xảy ra sự thay đổi kỳ diệu.

Cụ thể là thay đổi như thế nào, hắn cũng không thể phỏng đoán được, sau này còn phải cẩn thận nghiên cứu.

Nhưng loại thay đổi này, khiến cho sinh mệnh lực và tu vi tâm linh của hắn đều có chút tiến bộ, cho nên bây giờ đối mặt với Giang Luru cũng không hề cảm thấy sợ hãi.

Sinh mệnh lực của Giang Luru đã đạt đến 1.5, vẫn còn mạnh hơn hắn.

Nhưng hắn lợi dụng kinh nghiệm chiến đấu phong phú, hoàn toàn có thể đối kháng được.

Bởi vì kinh nghiệm chiến đấu quá quý giá, tuy bây giờ Giang Ly còn chưa thể hoàn toàn tìm hiểu hết được những trí nhớ về kinh nghiệm chiến đấu suốt cả đời của xác khô trong cống thoát nước, nhưng cho dù chỉ hiểu ra một phần, cũng đã rất lợi hại rồi.

Kinh nghiệm chiến đấu này so với kinh nghiệm hắn vốn có, quả thực quý giá gấp trăm lần. Cho dù là chiêu thức gì tới tay hắn, đều có một loại cảm giác lý giải vô cùng thần kỳ.

Lúc này, hắn có thể nhìn ra, kinh nghiệm chiến đấu của Giang Luru vẫn còn có chút vụng về.

Cho nên Đại Đế Lôi Ân của hắn thi triển ra, có thể bù lại được sự thiếu hụt của sinh mệnh lực.

Àm àm!

Lại là một tiếng vang lớn, hai người lại chạm vào nhau.

Thân hình Giang Ly chớp nhoáng như thân hình một con rắn, hoàn toàn có thể hóa giải được lực va chạm với Giang Luru, sau đó tiến hành phản kích.

- Đáng chết! Giang Luru vốn nghĩ rằng chỉ cần hai ba chiêu là có thể hạ gục Giang Ly, nhưng không ngờ dùng liên tục mấy chiêu, đối phương vẫn còn vô cùng lưu loát. Hơn nữa mỗi lần phản kích lại vô cùng linh hoạt sắc bén, điều này khiến y có chút mất mặt.

Lập tức, trong đôi mắt y, ánh mắt sắc lạnh, lại hét lớn, lực quyền lại càng thêm hung hãn: - Mấy cảm thấy rất vinh hạnh vì có thể khiến tao tiến vào ngũ say giai đoạn ba! Thi triển ra mấy chiêu cuối cùng của Quý Thần Quyền.

Hai đấm y tách ra, hít một hơi thật dài, lập tức khí lưu trong cơ thể lớn thêm một vòng khiến thân hình y trở nên cao lớn hơn; y hơi bước lên trước đã di chuyển hơn mười mét, một bước đã tới.

Rống!

Tiếng thét chói tai từ thân hình y truyền ra, quyền kinh của y tăng lên gấp đôi, hơn nữa động tác càng lúc càng nhanh, quyền pháp linh hoạt sắc bén như rìu lớn khai sơn, mỗi quyền mỗi cước mang theo tiếng gió vù vù, vô cùng bén nhọn.

Giang Ly nổi giận, gầm lên một tiếng cũng tiến vào ngũ say giai đoạn thứ ba, Mộng Nhập Thần Lực.

Hắn như lang như hổ, hổ nhảy sói chạy, thân thể co giãn, khớp xương kêu "răng rắc", tận sâu bên trong cơ thể Đại Đế Lôi Ẩn huyền bí cùng thần lôi trong tâm linh hòa hợp phát động.

Một chưởng đánh ra.

Như tia chớp vạch giữa trời quang, trực tiếp cắt lên những điểm yếu trên bàn tay kim loại của Giang Lư.

ẦM

Quyền kinh Giang Lư trào dâng mà ra.

Hai người lại đụng nhau một lần nữa.

Lúc này, Giang Lư bị đẩy lùi về sau ba bước, đồng thời Giang Ly cũng lui về sau ba bước.

Cư nhiên hai bên ngang tay.

- WTH? Không ngờ sức chiến đấu của hắn ngang với Giang Lư? Cái quái gì thế này?

- Thực lực tên nhóc này mạnh vậy? Một vài học sinh thành Kinh Hoa khó tin, thực lực Giang Lư bọn họ đều biết, có thể nói sâu không lường được.

- Tiến bộ nhanh như vậy sao? Giang Lư cũng không tiếp tục ra tay, ánh mắt càng thêm ác độc, sắc bén; y tụ lực, sử dụng một phương pháp hô hấp đặc biệt chữa trị nội tạng, khiến cho thể năng có thể bùng nổ đến cực hạn.

Mà trong lòng Giang Ly là một sự bình tĩnh.

Kinh nghiệm chiến đấu của hắn càng ngày càng phong phú, đối mặt với đối thủ hùng mạnh như Giang Lư hắn không sợ chút nào, cảm thấy có thể đánh một trận.

Ầm ầm!

Đúng lúc này, mặt đất rung lên, xa xa rừng rậm nguyên thủy dường như có dã thú xuất hiện.

- Không tốt là thú triều!

- Là Thiết Giáp Thú!

- Chúng ta tản ra nhanh!

Có một vài học sinh mạnh mẽ nhảy lên đại thụ, liền nhìn phía xa dã thú vô tận đang cuộn cuộn chảy tới đây, trên đường mọi thứ bị giẫm đạp, cây cối bị húc đổ.

Những dã thú kia chính là Thiết Giáp Thú, tính cách hung mãnh, kết thành bầy đàn, lân phiên như thiết giáp hơn nữa tốc độ rất nhanh, có thể nhảy lảng không mà lướt đi, một khi lạc vào trong bầy chỉ có con đường chết.

Vấn đề mấu chốt là bọn Thiết Giáp Thú có trí khôn, hiểu được cách săn bắn, bao vây tiêu diệt, một ít trí khôn của loài người trước mặt chúng dường như chả có ích gì.

Các học sinh bắt đầu rối loạn.

Học sinh các trường tụ lại với nhau thành các nhóm nhỏ chạy trốn tứ phía, tránh lâm vào trong thú triều.

Thân hình Giang Ly mạnh mẽ lui lại: - Lạc Hàm, Tuyệt Linh mau chạy khỏi đây, tránh đường đi của thú triều. Lúc này hắn mặc kệ việc đánh đấm với Giang Lư.

- Đáng chết! Giang Lư đang muốn truy kích lại bị Vu Mộ Hoa kéo lại: - Giang thiếu gia, chúng ta tránh né trước đã nếu không lâm vào thú triều chỉ có nước chết, về sau còn có cơ hội đối phó thẳng nhóc đó.

- Ha ha, vậy để nó sống lâu thêm chút nữa.

Giang Lư cười lạnh cũng đi theo nhóm người thành Kinh Hoa rời khỏi nơi này.

Không đầy ba mươi giây sau.

Đàn Thiết Giáp Thú như nước lũ cuộn cuộn đồng xuống nơi này; chỉ thấy trên mặt đất chỉ chút Thiết Giáp Thú; mỗi con Thiết Giáp Thú mạnh mẽ nhảy lên không, triển khai lân phiên lướt đi trên không vài chục mét, đụng phải cây cối khiến chúng liên hoàn bị đổ xuống.

Giang Ly, Lạc Hàm, Tuyết Linh ba người đã đi sâu vào rừng, phía sau có vài chục con Thiết Giáp Thú đuổi theo bọn họ.

Chỉ cần bị Thiết Giáp Thú va chạm một chút liền biến thành bánh thịt.

Lúc trước, Giang Ly đánh chết một con Thiết Giáp Thú trong thí luyện quân sự, là dựa vào áo giáp nặng nề nặng hơn sáu trăm cân, bây giờ tay không tác sát tuyệt đối không thể dễ bị bao vây.

Hơn nữa, lực công kích một con Thiết Giáp Thú và hai con hoàn toàn khác.

Hai con có thể tiến hành vây đánh, tấn công chớp nhoáng.

Hơn mười con, vậy đơn giản chính là một đại quân cơ giáp nho nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Thiên Địa Linh Khí

Ầm ầm!

Ba con Thiết Giáp Thú, mạnh mẽ nhảy lên lướt tới.

Giống như một chiếc ô tô mở hết tốc lực đâm thẳng vào mình, chạm nhẹ cũng đủ bẹp dí.

- Đại Đế Lôi Ân!

Giang Ly âm thầm rống lên một tiếng, thân hình tránh né sau một thân cây, một con Thiết Giáp Thú đụng vào đại thụ, "rắc" một tiếng thân cây gãy đôi.

Có cái giảm sóc này giúp hẳn có cơ hội bất ngờ đâm ra ba đâm.

Mỗi một đâm đều đánh ra sóng xung kích, quyền phong như lời, đánh cho không khí liên tục bùng nổ, cả ba con Thiết Giáp Thú bị đánh bay đi.

Tuy nhiên, chúng nó lại xoay người đứng dậy tiếp tục tấn công.

- Dừng lại!

Bất ngờ Giang Ly phát ra âm thanh thôi miên, hai mắt phát ra quang mang yếu ớt, thì triển thuật thôi miên.

Quả nhiên, ba con Thiết Giáp Thú liền dừng lại, vẫn không nhúc nhích, sau đó ngã xuống không đứng dậy nổi, miệng chảy ra nước dãi, dường như biến thành ngu ngốc, đã chết não!

Phía sau còn có hơn mười con Thiết Giáp Thú lao nhanh tới.

Giang Ly biết, tay không giết mấy thứ này là điều không thực tế, thể năng của mình cho dù không có vũ khí hạng nặng giết ba năm con không có vấn đề nhưng vấn đề là Thiết Giáp Thú nhiều hơn nữa đồng loạt xông lên, căn bản thân xác không thể chống lại.

Đột nhiên hắc thét lên như sấm nổ.

Âm thanh rất ngắn ngủi nhưng đầy lực lượng.

Một âm thanh phóng ra ngoài liền có một con Thiết Giáp Thú bò lăn ra đất, không phải ngủ say mà là bị thuật thôi miên của hắn phá hủy hệ thần kinh khiến nó bị chết não.

Hắn tiếp tục những tiếng thét dài, không ngờ trong đám Thiết Giáp Thú đang xông lên có con quay lại tấn công đồng bạn khiến đám đang đuổi theo loạn cào cào.

Tạm thời, Giang Ly an toàn.

- Giang Ly, thuật thôi miên của cậu lợi hại quá, không ngờ đó nha?

Lạc Hàm và Tuyết Linh nhảy từ trên cây xuống, hai cô thấy Giang Ly phát ra một tiếng thì một con Thiết Giáp Thú ngã lăn trên mặt đất hoặc nổi điên lên tấn công đồng bạn, quả thật không dám tin vào mắt mình: - Chẳng lẽ cậu đã đạt trình độ Thôi miên sư trung cấp?

- Mình còn chưa có Nhập định. Giang Ly lắc đầu:

- Nhưng mà thuật thôi miên so với cao thủ thông thường thì lợi hại hơn chút ít mà thôi.

Hắn nhìn bốn phía Thiết Giáp Thú ngã xuống, cũng âm thầm vui mừng, biết bản thân trải qua bước nhảy Wormhole chẳng những sinh mệnh lực đạt tới 1.4 mà tu vi tâm linh cũng gia tăng một chút rồi.

Hắn còn chưa đến Nhập định, chưa đạt tới Thôi miên sư trung cấp như số lần thôi miên gia tăng rất nhiều.

- Không biết mình bây giờ có thể thôi miên bao nhiêu người nhỉ? Trong lòng Giang Ly âm thầm phán đoán: - 70 hay 80 người đây? Hay nhiều hơn nhỉ? Đám Thiết Giáp Thú này so với người thôi miên cũng không khác nhau là mấy, chúng nó cũng có một chút trí tuệ.

- Cần thận!

Đang lúc Tuyệt Linh sửa sang lại quần áo, bất ngờ Giang Ly quát lên.

Một con rắn độc lặn ra từ một bụi cỏ gần đó đã mất đi dấu hiệu của sự sống.

Con rắn này là "Khúc Ba Xà", nọc độc của nó có thể ăn mòn kim loại; ở trên Khúc Ba Tinh loài rắn sinh sống rất nhiều.

Đừng nói là người bị cắn trúng cho dù lại bị nọc độc phun trúng cũng hết thuốc chữa.

Giang Ly từng gặp nó trong thí luyện quân sự, tuy nhiên ở Khúc Ba Tinh loại rắn độc này càng lợi hại hơn, là động vật nguyên sinh vô cùng hung mãnh.

May mắn hắn nhìn rõ mọi việc, tinh thần tập trung; bức xạ ra có thể cảm nhận được ngay cả con muỗi di chuyển cách đó mấy trăm mét, bất kỳ nguy hiểm nào cũng có thể phát hiện, đồng thời sử dụng thuật thôi miên trong nháy mắt đánh ngã con rắn tộc.

Bây giờ thuật thôi miên của hắn cuối cùng đã lộ mặt khủng bố của nó.

Một ánh mắt, một âm thanh, một động tác đều có thể đưa người vào chỗ chết.

Tuyệt Linh hoảng sợ, biết Giang Ly lại vừa cứu mình một mạng: - Sinh vật trên Khúc Ba Tinh này thật hung mãnh, những loại này căn bản không có khả năng xuất hiện trên Địa Cầu.

- Mình xem giới thiệu, Khúc Ba Tinh lớn hơn Địa Cầu gấp mười lần nhưng trọng lực, cùng các loại hoàn cảnh cũng tương tự Địa Cầu, thật sự là kỳ diệu; tuy nhiên các định luật vật lý trên Địa Cầu không thể áp dụng ở đây. Giang Ly cúi bìn đất, vừa nghỉ ngơi vừa cảm thụ chỗ kì diệu của dị tinh cầu này.

- Trong Khúc Ba Tinh có một loại năng lượng, bức xạ ra thay đổi toàn bộ trạng thái tinh cầu. Lạc Hàm nói: - Loại năng lượng này ở khu Tinh anh các nhà khoa học tạm gọi là "Thiên địa linh khí". Hễ là động vật sinh ra ở tinh cầu này, sẽ ít nhiều dính một tia khiến cho chúng nó cường đại hơn cùng chủng loại ở Địa Cầu nhiều, hơn nữa loại "Thiên địa linh này" sẽ bị thân thể người hấp thu thay đổi bản chất sinh mệnh, tuy nhiên người thường không thể hấp thu thậm chí cao thủ Nhập định hấp thu cũng rất khó khăn, chỉ có nhân vật cảnh giới Thai tức mới có thể tiến hành hấp thu.

- Đúng vậy, thiên địa linh khí trong Khúc Ba Tinh kỳ thật so với Nhật Nguyệt Tinh Hoa trên Địa Cầu chúng ta không khác nhau là mấy nhưng bản chất nồng đậm hơn nhiều, hơn nữa càng thêm hung mãnh, cuồng bạo. Tuyệt Linh cũng gật đầu: - Dường như cao thủ cảnh giới Thai tức khi hấp thu cũng phải cẩn thận, đã từng có cao thủ khu Tinh anh tới Khúc Ba Tinh tu luyện nhưng khi tu luyện thân thể đột nhiên bốc cháy, sau đó biến thành tro tàn.

- Tôi thai tức mới có thể hấp thu? Thì ra thế, mình hoàn toàn đã hiểu.

Giang Ly nhớ lại "Giác mộng Hoàng Lương" của mình.

Trong trí nhớ của cái xác khô trong công thoát nước, tinh cầu của gã cũng tràn ngập "Thiên địa linh khí" gì đó, tuy nhiên cần lực lượng tâm linh hùng mạnh mới có thể hấp thu vào thân thể.

Một khi trở thành nhân vật như vậy chính là cao thủ tuyệt đỉnh, tài năng vang xa trong chúng sinh.

Mà trên Địa Cầu, nhân vật như vậy cũng là rồng trong loài người.

Người có thể tới "Nhập định" đều là đại nhân vật hướng chi thai tức?

Hơn nữa, cảnh giới Nhập định chia làm "Tiểu định", "Đại định", "Thường định". Bất kể Sở Sơn hay Cổ Hùng vẫn chỉ là nhân vật ở cảnh giới "Tiểu định", nhân vật cảnh giới "Đại định" Giang Ly còn chưa nhìn thấy bao giờ.

- Gang Ly, chúng ta tạm thời an toàn rồi.

Lạc Hàm quan tâm đưa đồ uống cho hắn: - Khôi phục thể lực một chút đi, đây là tuyệt tủy, trong đó có thêm Nguyệt Linh Chi Tinh và Nhật Linh Chi Tinh.

- Không cần, cậu giữ lấy đi, mình cũng có. Giang Ly lấy ra một lọ dịch dinh dưỡng ra uống hết, ngồi trên mặt đất bắt đầu nghỉ ngơi.

Dịch dinh dưỡng của hân cũng trộn lẫn Nhật Nguyệt Tinh Hoa.

Lần này hân đi cũng mang theo một chút đồ tiếp tế miễn cưỡng có thể ủng hộ trăm ngày không có giống như lúc ở thành Tinh Hoa mỗi ngày dùng lượng lớn Nhật Nguyệt Tinh Hoa.

Thí luyện lần này chủ yếu là tu tâm, trăm ngày Trúc Cơ.

Giang Ly nghĩ thầm, ở tinh cầu ngoài hành tinh này tu luyện trăm ngày vô cùng có khả năng đạt tới cảnh giới Nhập định. Một khi Nhập định, thuật thôi miên của hân sẽ như rồng ra biển lớn.

Nghỉ ngơi một chút, thể lực ba người khôi phục, nhìn thú triều qua đi bắt đầu vào rừng tìm kiếm xem có đồng bạn nào bị thương hay không để cứu trị.

Tuy nhiên không nhìn thấy một ai, mọi người đã hoàn toàn rời đi.

Họ là những học sinh ưu tú, sẽ có phương pháp giữ mạng.

- Giang Ly trên Khúc Ba Tinh có rất nhiều bảo bối như "Huyết sắc não hạch".

Lạc Hàm mở Chip ra, trên đó hiện ra rất nhiều tư liệu của Khúc Ba Tinh. Trong đó có một cái cây kết Huyết sắc quả thực, rất nhiều người nguyên thủy cúng tế.

- "Huyết sao não hạch". Giang Ly ở chợ đen nhìn thấy Huyết sắc não hạch trong Tập đoàn An Toàn, có thể tăng cường tế bào não lên một mức độ lớn, tuy nhiên giá tiền là 5 triệu 1 quả.

Hân muốn mua một quả cũng không nổi.

Hoá ra vật này sinh trưởng ở trên Khúc Ba Tinh.

- Có thể kết nối internet không vậy? Tuyết Linh hỏi.

- Không thể, trên Chip chỉ đưa ra tư liệu. Lạc Hàm lắc đầu: - Chuẩn bị cho lần thí nghiệm này trước đó mình đã tìm kiếm rất nhiều tư liệu về Khúc Ba Tinh đều lưu trong Chip.

- Trân quý nhất trên Khúc Ba Tinh là vật gì? Giang Ly hỏi.

- Là một loại khoáng thạch tên là linh thạch. Sâu trong lòng đất, trải qua thiên địa linh khí hơn mười triệu năm, địa chất vận động kết tinh lại một chỗ, loại đá này người có thể hấp thu, hiệu quả vượt xa Nhật Nguyệt Tinh Hoa. Lạc Hàm đọc tư liệu: - Con người ở khu Tinh anh từng xuất động mấy lần chiến hạm loại lớn tới đây khai thác, tuy nhiên vì khối lượng công trình quá lớn, linh thạch rất thưa thớt, hơn nữa dưới lòng đất vô cùng nguy hiểm, lúc khai thác sẽ phát sinh vụ nổ lớn, có mấy lần chiến hạm loại lớn bị nổ tung, toàn quân bị diệt, cho nên khu Tinh anh dừng hoạt động khai thác lại. Hiện nay, thứ này ở khu Tinh anh vô cùng ít, một viên cũng giá chục triệu tinh nguyên. Người sử dụng tinh thạch tiến vào rèn luyện, linh khí sẽ từ từ tràn ra khiến cho khí lực mạnh mẽ không gì sánh kịp. Khu Tinh anh, cao thủ đều sử dụng nó, sinh mệnh lực của bọn họ có thể đạt tới 2, thậm chí là 5, là 10 đều dựa vào loại linh thạch này để rèn luyện.

- Vũ trụ thật thần kỳ, ngay cả thứ này cũng có. Thật ra Giang Ly đã biết thứ này từ trí nhớ của xác khô trong công thoát nước.

Ở trên tinh cầu kia, rất nhiều người còn chưa đạt tới cảnh giới thai tức đều phải dựa vào linh thạch tu luyện.

Mà người đạt tới cảnh giới thai tức có thể sử dụng tâm linh hô hấp thiên địa linh khí mà không cần linh thạch.

Tinh không mệnh mông, không thứ gì không có.

- Trên Khúc Ba Tinh có linh thạch rất ít, nghe nói nhân loại ở khu Tinh anh phát hiện ra một tinh cầu khổng lồ có linh thạch rất phong phú, vì thế triển khai chiến tranh quy mô lớn, đáng tiếc chúng mình không phải người khu Tinh anh, căn bản không biết tin tức trong đó. Tuyết Linh lắc đầu: - Xem ra chỉ có thể thi đỗ Đại học Tinh Không mới có thể bước vào cái vòng tròn kia.

- Aiz, nếu mình có thể thai tức thì tốt biết mấy?

Lạc Hàm thở dài: - Trên Khúc Ba Tinh trực tiếp dùng thai tức tu luyện, hấp thu thiên địa linh khí, chẳng khác gì dùng linh thạch tu luyện cả.

Àm!

Lạc Hàm nói một câu khiến người tinh mộng

Linh hồn Giang Ly như bị sét đánh, xong lập tức tỉnh táo trở lại!

Đúng chính là thai tức.

Ở trên Địa cầu, ngâm viên đá trắng tiến vào thai tức, tế bào cũng không hấp thu bất kỳ loại "Thiên địa linh khí nào" cuối cùng chỉ khiến tiềm năng sinh mệnh tiêu hao, phân chia tế bào giảm bớt.

Nhưng trên Khúc Ba Tinh này, chỗ nào cũng tràn đầy thiên địa linh khí, nếu có thể thai tức, hút linh khí vào trong tế bào tương đương với việc dùng linh thạch tu luyện, vậy cảnh giới sẽ tăng tiến thế nào đây?

Trên Địa Cầu, viên đá trắng quả là bùa đòi mạng.

Nhưng vừa tới Khúc Ba Tinh liền tuyệt đối là bảo bối.

Đêm tối.

Hằng tinh chiếu rọi Khúc Ba Tinh đã chiếu sang mặt khác, trên trời sao đêm lấp lánh nhưng không có dải Ngân Hà rực rỡ, nơi đây đã không ở trong hệ Ngân Hà mà là một tinh không xa lạ khiến lòng người phiền muộn.

Tuyệt Linh cùng Lạc Hàm bắt đầu tu luyện, các cô chặt gỗ làm thành một phòng ở cao, xung quanh vẩy nước thuốc đuổi côn trùng, bất luận loài động vật nào cũng không thể tới gần.

Mà Giang Ly lấy cớ đi xung quanh quan sát tình huống, thay các cô gác đêm, một mình tới một thân cây cách xa chỗ đó.

Hắn đem viên đá trắng ngâm vào miệng bắt đầu tu luyện.

Àm âm!

Không một chút chần chừ, hắn tiến vào cảnh giới Thai tức..

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Thể Năng Đại Bạo Phát

Vừa tiến vào Thai tức, Giang Ly liền cảm thấy tế bào toàn thân mình hô hấp từng ngụm khí lớn, dường như hấp thu năng lượng trong không khí.

Trong thời đại cổ xưa, Đạo gia đã từng có cách Tích Cốc.

Nguyên lý chính là con người không ăn cơm, do đó khiến tế bào đói khát, trong trạng thái đói khát, tế bào sẽ Khuyết thực đoạt khí, tự động cướp lấy linh khí thiên địa.

Nhưng, lý luận này là sai lầm.

Vô số người được thí nghiệm, đã bị chết đói.

Vì tu vi tâm linh của bọn không đủ, căn bản không hiểu cái gì gọi là hô hấp Thánh thai, chưa học đi, liền muốn bay, kết cục chỉ có chết.

Giang Ly thì lại khác.

Khúc Ba tinh cũng không phải Trái đất.

- Có cảm giác rồi!

Sau khi Thai tức khoảng nửa tiếng, tế bào rung động hô hấp đến cực hạn, Giang Ly liền cảm thấy trong không khí dường như có một luồng khí lưu mát lạnh, chậm rãi hấp thụ vào thân thể.

Khí lưu này, trên Trái đất căn bản không có.

Cùng với sự phản chiến của Thai tức, hắn cảm thấy linh hồn của mình mạnh hơn rất nhiều, đang trao đổi với một loại khí đặc biệt trong hư không.

Khí này chính là vật chất dinh dưỡng tốt nhất, thẩm thấu vào da, xương cốt, cơ bắp, tế bào thậm chí là từng ngóc ngách nhỏ trong toàn thân.

Trong lúc này, Giang Ly không còn là mơ màng tiến vào Thai tức như lúc trước nữa.

Hắn thực sự cảm thấy hương vị 'Thai giả thai thần kỳ'.

Thai chính là Thánh thai, kết Thánh thai của Đạo gia, chính là ngưng tụ nguyên thần.

Thánh thai kết thành, cuối cùng nguyên thần xuất khiếu, như đi vào cõi tiên.

Thực ra đây cũng chính là sức mạnh cực kỳ nhạy bén mà linh hồn có được, bắt đầu tiếp xúc với năng lượng đặc biệt trong hư không. Dùng linh hồn hô hấp, bốn phương tám hướng bắt đầu hấp thụ vào cơ thể.

Thụ thần tiên, thụ thần tiên, thạch căn cao ngạo vọng kỳ niên, tam quang trầm luân tính tự viên. (trong “Chập Long ngâm”, tác giả Trương Tam Phong.)

Tế bào toàn thân đang nhúc nhích mãnh liệt.

Tâm linh không thể can thiệp vật chất, nhưng năng lượng không phải vật chất.

Cho nên, tâm linh mạnh đến một trình độ nhất định, có thể can thiệp năng lượng.

Dưới cảnh giới Thai tức, tế bào không tiêu hao tiềm năng sinh mạng, mà là từ không trung của Khúc Ba tinh, hấp thu lấy linh khí thiên địa từ trong tinh cầu phát ra, không ngừng rửa sạch thân thể, cung cấp chất dinh dưỡng cho cơ thể.

Giang Ly cẩn thận cảm nhận, có thứ gì đó vô hình khiến tế bào lớn mạnh, hiệu quả còn tốt hơn nhiều so với Nhật Nguyệt tinh hoa. Thân thể của mình lúc trước chỉ là một cái ao nhỏ, bây giờ theo đà thân thể hấp thu linh khí thiên địa, dần dần trở thành một con sông nhỏ.

Hô hấp...

Thở ra hít vào...

Giang Ly có thể nhìn thấy xung quanh thân mình hình thành một vòng gió lốc nhỏ, đây là do tế bào điên cuồng hấp thu linh khí thiên địa mà tạo thành.

Tiềm năng sinh mạng của hắn chẳng những không chút tổn thương, ngược lại vì có thể hấp thu thiên địa linh khí bên ngoài mà tăng lên.

Đúng ba tiếng sau, hắn từ trong cảnh giới Thai tức tỉnh lại, chỉ cảm thấy khí tức toàn thân no đủ, không còn chút cảm giác đói khát nữa, thay vào đó là tinh lực dồi dào và tư duy nhạy bén.

- Linh khí Thiên địa của Khúc Ba tinh này quả nhiên cao cấp hơn Nhật Nguyệt tinh hoa. Giang Ly cẩn thận kiểm tra thân thể, nhìn hai tay của mình, các mạch dưới da đều mạnh mẽ đan thép, hơi ra sức, thứ gì cũng đều bị bóp nát.

Thân mình hẳn khỏe động.

Ngoài hơn 20m, hung hăng đánh một quyền lên một thân cây.

Thân cây giống như bị cưa đứt vậy, đẩy lùi, chỉ còn lại một cục gỗ lớn, mặt cắt bằng phẳng bóng loáng.

Hắn lại chỉ một cái, xuyên thủng cây đại thụ, khúc gỗ cứng dưới ngón tay hắn chỉ mềm nhũn như miếng đậu phụ.

- Thể năng lại tăng lên rồi! Giang Ly thở dài: - Phong thủy bảo địa, Khúc Ba tinh này thực sự là Phong thủy bảo địa của mình, mình tu luyện trăm ngày trong này, sau khi ra ngoài thì Giang Lư có là cái gì? Sinh mệnh lực 1.5 đã là cái gì?

Sinh mệnh lực của hắn bây giờ là 1.4, vốn dĩ muốn tăng lên đã vô cùng khó khăn, nhưng linh khí Thiên địa là một loại năng lượng còn cao cấp hơn cả Nhật Nguyệt tinh hoa, sau khi hấp thụ vào cơ thể, tái tạo bản thân, tăng lên cực hạn, sẽ còn siêu việt hơn Giang Lư rất nhiều.

Thân thể cường đại rồi, tế bào não tăng cường, đối với lực tinh thần cũng có sự trợ giúp nhất định, chắc chắn sẽ tăng thuật thôi miên.

Cảnh giới nhập định cần phải tìm hiểu bản thân, nhưng số lần thôi miên lại có thể tăng thêm.

Giang Ly bây giờ rất chờ mong, trăm ngày sau mình sẽ trưởng thành đến cảnh giới gì?

Đến lúc đó, quay về Tinh Hoa thành, Sinh mệnh lực vượt 1.5, có thể thôi miên trăm người, thậm chí 200 người? Thì sẽ tạo thành chấn động như nào?

- Giang Ly, bây giờ cậu nghỉ ngơi đi, mình gác đêm cho. Lạc Hàm đứng phía xa nói.

Giang Ly nhảy lên, nhảy mấy cái liền đến nơi đóng quân: - Không cần, mình vẫn còn sức, mọi người tiếp tục nghỉ ngơi đi.

- Hay là cậu nghỉ ngơi cho khỏe chút đi, đợi sáng rồi chúng ta xuất phát, tìm bạn học khác, trong rừng bạn học càng nhiều, tụ tập lại cùng nhau mới có thể sinh tồn tốt hơn được. Hơn nữa các loại dược phẩm mà chúng ta mang theo sợ chẳng mấy chốc đã dùng hết, phải tìm người khác tiếp tế. Lạc Hàm nói.

- Cũng được.

Giang Ly làm bộ đi nghỉ, sau đó nghiên cứu sự huyền bí của Thai tức.

Trong quá trình Thai tức, lợi ích tốt nhất của hần là hấp thu linh khí thiên địa, sao đó có thể cảm nhận cảnh giới linh hồn hấp thu tốt hơn, loại cảm giác linh hồn và linh khí thiên địa giao nhau này quả thực có thể nói là mỹ diệu.

Cái này cũng có tác dụng khiến cảnh giới tâm linh của hần tăng lên.

Sau đó, một hàng ba người gian nan bôn ba trong rừng, Giang Ly như cá gặp nước, mỗi ngày hần hấp thu linh khí thiên địa một lần, khiến tế bào thân thể bão hòa, sau đó tiến hành rèn luyện, tiêu hao.

Mỗi ngày Lạc Hàm và Tuyết Linh đều cảm thấy trên người hần đang phát sinh loại biến hóa bất khả tư nghị, Giang Ly bây giờ dường như đã trở thành một cỗ máy, không ngừng xuyên thẳng, chém giết, mở đường trong rừng.

Đôi khi, gặp được một đám thiết giáp thú, hần gào to một tiếng, khiến đôi phương toàn bộ bị đánh ngã.

Mỗi ngày, Giang Ly đều dùng một diện mạo mới xuất hiện trước mặt hai người con gái.

Liên tiếp hơn 20 ngày, bọn họ cuối cùng cũng phát hiện ra vết tích có học sinh tồn tại trong này, vì trên mặt đất có đóng lưã đã cháy rụi, còn có một số đồ bỏ đi, đều là sản phẩm của Trái đất, không nghi ngờ gì chính là bạn học của bọn họ.

Hơn 20 ngày tu hành, khí chất của Giang Ly sinh ra một sự thay đổi nghiêng trời lệch đất, bất luận từ trên tâm linh hay trên thân thể, cảm xúc cô đơn, tịch mịch, nhớ nhà lúc trước khi hần đặt chân lên Tinh cầu này đã hoàn toàn biến mất, thay vào đó là cảm giác thiên hạ nơi nào cũng là nhà.

Hần thậm chí có thể vứt bỏ tất cả mọi người, vĩnh viễn tu luyện trên Khúc Ba tinh.

Mùi vị hấp thụ linh khí thiên địa quá ảo diệu, không ngừng phát triển, lớn mạnh, mỗi ngày tu luyện đều có cảm ngộ mới.

- Giang Ly, thuốc trị thương, được phẩm giải độc của chúng ra không còn nhiều nữa, phải tìm được bạn học, bảo bọn họ cho một ít. Lạc Hàm lấy ra một ống thuốc, đây là được phẩm giải độc, phun lên cánh tay sưng đỏ của mình, lập tức bắt đầu tiêu sưng.

Vừa rồi, cô bị côn trùng độc cắn một cái.

Hai mươi ngày này, chất dinh dưỡng tiêu hao cũng không nhiều, nhưng thuốc giải độc thì lại tiêu hao quá nhiều, vì côn trùng độc trong này quả thực quá nhiều, có một số con côn trùng độc không chịu ảnh hưởng của thôi miên âm thanh, không thể bị giết chết.

Trừ phi Giang Ly đạt đến cảnh giới Nhập định, có thể trực tiếp dùng tư duy bắn phá, như vậy không cần nhìn thấy côn trùng độc là có thể trực tiếp giết chết.

Tất cả chúng sinh, đều bị thôi miên.

- Vết sẹo trên người tôi phải quay về làm phẫu thuật thẩm mỹ mới được. Trên bàn chân Tuyết Linh có một vết thương nhìn mà giật mình, là do bị độc trùng phun nọc độc mà thành, ngay lập tức ăn mòn một khoảng thịt lớn, cũng may là kịp thời phun thuốc giải độc, sau đó phun thuốc sinh trưởng tế bào, lúc này mới cứu vãn nổi.

- Không sao, chúng ta tìm một đám sinh viên, bảo bọn họ đổi cho một số thuốc chữa thương. Giang Ly lấy một bình Nguyệt Linh Chi Tinh, gần đây hần căn bản không tiêu hao bất kỳ chất dinh dưỡng nào, trực tiếp hấp thu linh khí thiên địa, cho nên toàn bộ đều còn.

- Chúng ta bắt đầu tìm kiếm thôi.

Ba người lại bắt đầu chạy trong rừng.

- Phía trước có người, khoảng 53 người.

Mấy tiếng sau, Giang Ly đột nhiên dừng lại: - Trong rừng cách đây khoảng 3km.

- Cái này cậu cũng có thể nghe thấy sao? Lạc Hàm ngạc nhiên:

- Chúng ta qua đó?

- Cũng tốt, 53 người tụ tập lại một chỗ, chắc chắn không phải là bạn học của Tinh Hoa thành chúng ta, chắc là học sinh của một trường cấp ba trong thành phố lớn. Giang Ly nhắc chân đá bay một tảng đá lớn cản đường, dẫn đầu chạy về phía rừng sâu.

Chỉ chốc lát sau, phía trước liền hiện ra một mảnh đất trống.

Quả nhiên trên đất trống có khoảng hơn 50 người đang ngồi, có người đang ngủ say, có người đang ngồi thiền, có người đang rèn luyện thân thể, còn có người thì lại đang chui vào trong lều tắm rửa.

- Có động!

- Cảnh giác!

- Lập tức cảnh giác!

Hơn mười học sinh nam nghe thấy có động, chợt nhảy ra.

Lúc này, Giang Ly và Lạc Hàm, Tuyết Linh từ sâu trong rừng chạy ra, Lạc Hàm lớn tiếng nói:

- Đừng lo lắng, chúng tôi là học sinh của Tinh Hoa thành, mọi người là học sinh của thành phố nào vậy?

- Hóa ra là người của Tinh Hoa thành.

- Giải tán giải tán...

- Không cần lo lắng...

- Chúng tôi là học sinh của Nhật Hoa thành, chắc chắn... Ba người các anh, không ngờ có thể sống trong rừng 27 ngày, vận khí không phải là tốt bình thường.

- Ô, hai cô này thật xinh đẹp.

- Còn học sinh nam kia là ai, mang theo hai người con gái xinh đẹp này sinh sống trong rừng sâu, thật là thoải mái.

- Hà? Mọi người nhìn xem! Học sinh nam kia hình như là người đánh nhau với Giang Lư thì phải.

- Đúng rồi...

Danh tiếng đại thiếu gia của tập đoàn Nhật Nguyệt của Giang Lư đã truyền rộng khắp đám học sinh, một số học sinh nhìn rõ mặt mũi của Giang Ly, lập tức biến sắc.

- Anh Tiêu, anh Tiêu, có người đến.

Lúc này, có học sinh lớn tiếng gọi học sinh dẫn đội của bọn họ.

Mỗi một trường học đều có đệ nhất cao thủ, ví dụ trong trường cấp ba Tinh Hoa lúc trước có Âu Dương Tinh, bình thường ra ngoài lịch lãm rèn luyện, học sinh như này chính là thủ lĩnh, nhiều người ủng hộ.

Cái lều khẽ động, một thanh niên cao lớn từ trong đó bước ra, bất động như núi, vẻ mặt không có chút gian nan vất vả gì, được chăm sóc rất tốt. Lều vải mà gã ở, được làm từ nguyên liệu phân tử công nghệ cao, cuộn lại chỉ to khoảng bằng nắm đấm, trải rộng ra thì rộng khoảng 30 mét vuông, vô cùng rộng rãi, có thể thông khí, nhưng mưa gió còn trùng thì không thể nào vào được, vô cùng thoải mái dễ chịu.

Giang Ly nhú mày, hẳn cảm giác trong lều vải đó còn có một học sinh nữ nữa.

- mấy người là học sinh cấp ba Tinh Hoa? Lạc đội sao? Tôi là Phong Trùng Tiêu của Nhật Hoa thành. Ánh mắt của Phong Trùng Tiêu này liếc nhìn từ thân thể của Lạc Hàm rồi lại đến Tuyết Linh, trong ánh mắt lộ vẻ cười lơ đãng:

- Mấy người muốn gia nhập vào đội ngũ của chúng tôi?

- Chúng tôi muốn đổi một số được phẩm trị thương giải độc, dùng Nguyệt Linh Chi Tinh đổi. Giang Ly lấy ra một bình Nguyệt Linh Chi Tinh:

- Trên Khúc Ba tinh, cũng không thể tiến hành chuyển khoản mua bán, chỉ có thể lấy đồ đổi lấy đồ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Ép Bức

- Nguyệt Linh Chi Tinh đổi lấy thuốc giải độc? Khóe miệng Phong Xung Tiêu khẽ động: - Cũng được, như vậy, 1 bình Nguyệt Linh Chi Tinh đổi lấy 1 bình Huyết thanh giải độc vạn năng, thế nào?

- Cái gì? Như vậy có khác gì đi ăn cướp. Tuyết Linh vừa nghe, hai mắt trừng trừng, vô cùng tức giận: - Một lọ Huyết thanh giải độc vạn năng chẳng qua là một nghìn Tinh Nguyên, còn một bình Nguyệt Linh Chi Tinh hiện nay là 100 ngàn!

Mặc dù giá cả Nguyệt Linh Chi Tinh không ổn định, nhưng giá cả mua trên chợ đen cũng là 70 ngàn, còn nếu thông qua con đường bí mật trong Tinh

Hoa Thành thì nhất định phải 100 ngàn.

Suy cho cùng, những người dám đến chợ đen mua cũng không nhiều, không chừng, được phẩm không mua được, ngược lại còn bị người ta giết hại

- Chúng tôi chính là bán với cái giá này. Phong Xung Tiêu khoanh hai tay lại: - Mấy người có mua hay không, không mua xin mời rời khỏi. Chúng tôi là đội ngũ của Nhật Hoa Thành, không hoan nghênh mấy người, tuy nhiên tôi có thể nhắc nhở các người, bên ngoài vô cùng nguy hiểm, không có thuốc giải độc, chỉ sợ tự nhiên gặp phải một con côn trùng nhỏ cũng có thể mất đi tính mạng rồi.

- Phong Xung Tiêu, cậu quả thật quá gian xảo. Lạc Hàm ngữ điệu lạnh lùng: - Mọi người đều là học sinh, cùng đến đây, cho dù không thể đồng tâm hiệp lực, nhưng cũng không thể xảo trá vơ vét tài sản chứ.

- Xảo trá vơ vét tài sản? Từ này sao khó nghe vậy? Phong Xung Tuyệt không nhanh không chậm, dường như nắm thóp được ba người Giang Ly: - Thuốc giải độc của chúng tôi cũng rất ít ỏi, trên tinh cầu này không thể tiếp viện, trước mắt mới được hơn 20 ngày, ngày tháng còn rất dài, nếu bán cho các cậu, người của chúng tôi thì sao?

- Nhưng giá cả cũng không thể đắt như vậy chứ. Giọng điệu Giang Ly bình tĩnh: - Một bình đổi lấy 10 lọ thuốc giải độc, thế nào?

- Bây giờ giá cả thay đổi rồi. Phong Xung Tiêu giờ hai đầu ngón tay lên: - Hai bình Nguyệt Linh Chi Tinh đổi lấy 1 lọ thuốc giải độc

- Cậu! Lạc Hàm giận tím mặt

- Thế nào? Muốn nổi giận rồi? Bởi vì các cậu làm nhầm nhiều quá, lãng phí thời gian của tôi, cho nên tôi mới quyết định tăng giá. Phong Xung Tiêu căn bản không có ý cho thuốc giải độc: - Đương nhiên, đối với con gái tôi thường rất hào phóng, hai nữ sinh này có thể ở lại, gia nhập đội ngũ của chúng tôi, chia cho hai người thuốc giải độc, còn cậu Phong Xung Tuyệt chỉ về phía Giang Ly: - Cậu có thể rời khỏi đây, đội ngũ của chúng tôi không hoan nghênh cậu, xin mời cậu tự sinh tự diệt.

- Giang Ly, chúng ta đi.

Lạc Hàm và Tuyệt Linh không nói hai lời, kéo Giang Ly rời khỏi.

- Đừng vội, việc này vẫn có thể thương lượng. Đúng lúc này, phía sau Phong Xung Tiêu xuất hiện một cô gái, cười khanh khách nói: - Ba bạn, Phong Xung Tuyệt là bạn trai của tôi, nói năng rất hung dữ, các bạn đừng để bụng, ở chỗ tôi có thuốc giải độc, không cần mua đâu, tặng cho ba bạn.

Trong lúc nói chuyện, một lọ thuốc giải độc được ném ra rơi trên tay của Lạc Hàm

- Cảm ơn... Lạc Hàm vội vàng nói lời cảm tạ

- Từ Vân, không cần nhiều chuyện. Phong Xung Tiêu dường như rất không vui, nhưng không hề phản bác cô gái này.

- Ba người các bạn lạc đội rồi, hãy ở lại đây đi. Từ Vân cũng không thêm để ý tới Phong Xung Tiêu, khẽ cười nói: - Người nhiều sức mạnh lớn, có lẽ sau này chúng tôi gặp nguy hiểm có thể dựa vào mấy bạn.

Phong Xung Tiêu hừ lạnh một tiếng, vòng qua bên khác mà đi.

Lạc Hàm và Tuyệt Linh rất có thiện cảm với Từ Vân, sau đó Từ Vân kéo hai cô gái nói chuyện, 30 phút sau, ba người dường như đã rất thân mật

Giang Ly đứng bên cạnh quan sát tất cả, ngồi xuống tìm hiểu sự huyền bí của Đại Đế Lôi Ân.

Cứ như vậy, hần ta ở cùng đám học sinh Nhật Hoa thành này 1 ngày, xung quanh doanh địa này sớm đã bị dọn dẹp sạch sẽ, không có độc trùng quái rầy, quả nhiên người nhiều sức mạnh lớn, con người là nhóm động vật quần xã, tụ tập một chỗ sẽ có sức mạnh rồi núi lấp biển.

Lại đến buổi đêm, Giang Ly lặng lẽ đi đến bìa rừng, bắt đầu tiến hành hít thở, từng chút "thiên địa linh khí" được hút vào trong cơ thể, tế bào bắt đầu cường hóa, đặc biệt là tế bào não, tư duy vô cùng nhanh, các loại hooc-môn đều nằm trong trạng thái hoàn mỹ và phối hợp.

Từ lúc hấp thu thiên địa linh khí tới nay, tinh thần lực của hần mỗi thời mỗi khắc đều đang tăng lên.

Đáng tiếc, cảnh giới Nhập định vẫn không thể đột phá.

Hần có thể cảm thấy trọng bụi cỏ phía xa kia đang ẩn nấp rất nhiều độc trùng, nhưng lại không thể sử dụng thuật thôi miên khiến chúng chết, bởi vì những độc trùng này không nghe được âm thanh, cũng không cảm nhận được thủ thế và ánh mắt, toàn bộ đều dựa vào mùi vị để truy sát con mồi, như vậy thuật thôi miên đều vô dụng với chúng.

Chỉ có tới cảnh giới "nhập định", mới có thể đưa tư duy đi ra, chỉ một ý niệm, hoàn toàn có thể khiến cho những độc trùng này chết hết.

Sức mạnh tâm linh đi ra, không có bất kỳ thứ gì có thể ngăn cản.

Cho dù là cơ giáp cũng không thể.

Cho nên, cơ giáp tuy xưng danh vô địch, vượt qua vận tốc âm thanh, nhưng gặp phải thôi miên sư cao cấp, hoặc siêu cấp, cũng chỉ có thể bó tay chịu trôi.

Đáng tiếc, cơ giáp có thể chế tạo hàng loạt, nhưng thôi miên sư cao cấp lại không thể chế tạo hàng loạt được.

- Nhập định, vô cùng gian nan... Giang Ly thai tức 3 tiếng đồng hồ, sau khi hấp thu đủ thiên địa linh khí, hít sâu một hơi, toàn thân gân cốt không ngừng rung động.

Hắn cảm thấy bây giờ hắn tràn đầy sinh lực, lần sau gặp phải Giang Lư tuyệt đối sẽ không thua.

Thai tức không chỉ là hấp thu "thiên địa linh khí", quan trọng hơn là rèn luyện sức mạnh tâm linh của hắn, khiến hắn trong quá trình tu luyện, từng bước cảm nhận được sự ảo diệu của thể giới vĩ đại này.

Kết thành thai, thần du thiên địa.

Đây là thai tức.

- Ủm. Có động tĩnh? Tốc độ thật nhanh... Vào đúng lúc này, hắn nghe thấy dường như có rất nhiều người chạy tới phía này, không khỏi ngạc nhiên: - Muộn như thế này rồi, tại sao lại có nhiều người như vậy? Lẽ nào là tập kích? Hướng tập kích dường như là doanh địa của học sinh Nhật Hoa Thành, ta phải đi thông báo cho Lạc Hàm và Tuyết Linh. Tên Phong Xung Tiêu kia không phải là hạng tử tế gì, bạn gái Từ Vân của anh ta cũng thần thần bí bí, dường như cũng có âm mưu gì đó.

Vù!

Giang Ly rất nhanh nhảy lên, đi tới doanh địa.

- Giang Ly, xảy ra chuyện gì vậy? Lạc Hàm ở trong một túp lều vải khác, đang tu luyện cùng Tuyết Linh, nhìn thấy Giang Ly nhanh chóng quay lại, có chút nghi ngờ hỏi.

- Bên ngoài có rất đông người đang tiếp cận.

Giang Ly vừa mới nói xong, rất nhiều học sinh cũng phát hiện khác thường, những người đang ngủ đều phải bò dậy, có người đi ra ngoài, có người cầm vũ khí. Còn Phong Xung Tiêu trên mặt hiện rõ nụ cười: - Mọi người đừng kinh hoảng, là lão đại của Kinh Hoa Thành.

Xột xột

Ước chừng đội ngũ khoảng hơn 300 học sinh họp thành đã đến bên ngoài doanh địa, thủ lĩnh không phải ai khác mà chính là Giang Lư và Vu Mộ Hoa.

Hai người dường như sức mạnh đã tăng lên một ít, khí thế và thực lực đều mạnh hơn lúc đầu, xem ra ma luyện hơn 20 ngày đối với họ mà nói cũng là một đột phá.

- Lư thiếu gia, người cậu muốn tìm ở đây. Phong Xung Tiêu vừa bước ra, đi đến trước mặt Giang Lư, ngữ khí rất cung kính: - Cậu thông báo với chúng tôi muốn tìm tên tiểu tử này, chúng tôi đã giữ hắn lại rồi.

- Làm rất tốt.

Giang Lư gật gù đầu, vừa nhìn thấy Giang Ly liền vung tay lên, đám học sinh Kinh Hoa Thành này liền tập trung lại, sau đó tản ra, bao vây bốn phía.

- Các người muốn làm gì? Lạc Hàm và Tuyết Linh đều không biết tình huống nguy hiểm.

- Không liên quan các cô, người Lư thiếu gia muốn đối phó là Giang Ly. Một bàn tay đang nắm chặt hai cô chính là Từ Vân:

- Hai người, tên tiểu tử này đối đầu với Lư thiếu gia, tuyệt đối sẽ không có kết cục tốt đẹp, cho nên hai người nên tránh xa hắn thì tốt hơn.

- Giang Ly Trên mặt Giang Lư hiện ra nụ cười lạnh lùng: - Lần này người có chạy đằng trời, điều không nên nhất chính là người không nên đến đây thí luyện, để ta có quyền sinh sát đối với người.

- Giang Lư, rốt cuộc ngươi muốn thế nào? Giang Ly bị bao vây xung quanh, nhưng không hề hoảng loạn: - Ngươi cũng đừng khinh người quá đáng.

- Khinh người quá đáng? Giang Lư mỉm cười:

- Ngươi là cái gì, đáng để ta ức hiếp sao? Nếu không phải cha ngươi nắm giữ một phần bí mật của chúng ta, Giang gia muốn ông ta tiếp tục quay lại làm nô lệ, ngươi cần bản không có tư cách.

- Lư thiếu gia, cậu nói với hắn ta nhiều như vậy làm gì? Cậu không cần ra tay, để ta cho người đánh gãy chân của hắn, rót cho hắn độc tố hệ thần kinh, khiến toàn bộ bản năng của hắn mất hết, phá hỏng hệ thần kinh của hắn, khiến hắn biến thành một đám bùn lầy là được rồi. Vu Mộ Hoa đi lên phía trước.

- Vu Mộ Hoa, ta và ngươi không thù không oán, vì sao ngươi lại cùng Giang Lư đối phó với ta? Giang Ly nhìn người dẫn đầu trong đám học sinh kia.

Đối phương là con trai của đại lão Kinh Hoa Thành, địa vị vô cùng cao sang, gần như nhất ngôn cửu đỉnh, cùng mình đối nghịch cũng rất phiền phức, quan trọng hơn là Vu Mộ Hoa thực lực rất mạnh, cũng ngang tài ngang sức với Giang Lư.

- Cùng Giang Lư đối phó với ngươi? Vu Mộ Hoa cười lớn: - Ngươi quá coi trọng bản thân rồi, Lư thiếu gia đến Kinh Hoa Thành làm khách, ta là chủ nhà, đương nhiên phải giúp cậu ấy giải quyết một vài tranh chấp nhỏ.

- Vu thiếu gia, ta lên hay là cậu lên? Giang Lư cũng không lập tức ra tay, dường như muốn chơi trò mèo vờn chuột.

- Kỳ thực tên tiểu tử này là một đối tượng rèn luyện thực chiến không tồi. Vu Mộ Hoa đi lên phía trước:

- Hay là để ta giúp Lư thiếu gia giải quyết vấn đề, mấy ngày nay hai người chúng ta giao lưu kinh nghiệm tu luyện, quả thật học được không ít thứ.

- Vu Mộ Hoa, ngươi là con trai của lão đại Kinh Hoa Thành, thật sự muốn làm khó ta? Sắc mặt Giang Ly có chút khó coi, trải qua tu luyện nhiều ngày như vậy, hấp thu thiên địa linh khí, hẳn tự cho rằng có thể chống lại Vu Mộ Hoa, nhưng đối phương trước mắt người đông thể mạnh, cho dù có thuật thôi miên cũng khó có thể đối phó.

Hơn nữa, trong Kinh Hoa Thành ít nhất cũng có hơn mười cao thủ sinh mệnh lực là 1.3, thậm chí 1.4, họ cũng bước vào Ngũ say giai đoạn 3, thôi miên không thể thành công.

Một điểm quan trọng hơn đó là, những học sinh Kinh Hoa Thành này, mỗi một người đều là con trai của những vị đại lão nổi tiếng, làm thương bất kỳ người nào đều sẽ không có cục diện tốt.

Sức mạnh gia đình của tên Vu Mộ Hoa bây giờ rất lớn, Thị trưởng thành phố Tinh Hoa Thành cũng phải cúi đầu khom lưng trước mặt gã ta, nếu Giang Ly làm thương đối phương, sau này trở về tuyệt đối không có cục diện tốt đẹp, mặc dù hẳn không sợ, nhưng người nhà sẽ có nguy hiểm.

Không phải vạn bất đắc dĩ, hẳn không muốn giết sạch nhóm người này.

Nhẫn nại.

Nhẫn nại.

- Thực lực của ta vẫn chưa mạnh, nhất định phải nhẫn nại! Trong lòng Giang Ly nhắc nhở chính mình: - Đợi thực sự có thể nắm chắc được cục diện, đám người này nhất định sẽ không chạy thoát, thế lực sau lưng bọn họ, ta cũng phải nhờ tận gốc.

Vù!

Thân hình hắn vọt ra ngoài, nhanh như mũi tên, trực tiếp đi đến trước mặt Lạc Hàm và Tuyết Linh, mỗi tay nắm chặt 1 người: - Chúng ta đi!

Hắn vòng qua bên cạnh, đón ngã vài cao thủ, muốn đột phá vòng vây.

Rầm rầm rầm..

- Vài học sinh đứng chặn bên ngoài doanh địa bị phá vỡ, chỉ thấy thân hình hắn hơi nhảy lên một chút liền đã đi vào trong rừng, không thấy tung tích, chỉ thấy động tác đơn giản mà làm cho người ta hoa cả mắt, còn nhanh hơn gấp mấy lần lũ khí giới leo trèo.

- Đuổi theo!

Vu Mộ Hoa sắc mặt phát lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Đuổi Giết

- Tốc độ thật nhanh!

Một vài học sinh cường mạnh của Kinh Hoa Thành cũng không kịp phản ứng.

- Sinh mạng lực của hắn ít nhất đạt đến 1.5, loại tốc độ này.... Giang Lư nắm tay, thần sắc dữ tợn trên mặt khiến người khác kinh sợ: - Tại sao lại tiến bộ nhanh như vậy? Lễ nào hắn đã dùng linh dược tuyệt thế gì cải thiện thể chất?

Giang Lư cũng hết sức kinh ngạc, lúc mới đến Khúc Ba Tinh, mặc dù kinh nghiệm chiến đấu của Giang Ly rất phong phú, nhưng sinh mạng lực của hắn rõ ràng còn kém một bậc, hôm nay trong vòng vây trùng trùng, gã ta có lòng tin có thể giết chết người ngày.

Nhưng bây giờ, thấy tốc độ tháo chạy của Giang Ly, trong lòng gã ta cũng không nắm chắc.

- Hắn trốn không thoát đâu.

Ánh mắt của Giang Lư vô cùng lạnh: - Áo giáp Động lực!

Gã vấy một cái, một học sinh Kinh Hoa Thành phía sau cầm đến một bọc lớn, cao nửa người, sau khi mở ra xuất hiện một áo giáp, không phải kim loại, mà là một loại sợi cacbon siêu cấp, vô cùng nhẹ, nhưng cường độ còn cao hơn cả kim loại.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, anh ta mặc áo giáp lên, sau đó để vào một khối kích hoạt năng lượng.

Khoảng nửa giờ sau, áo giáp siêu cấp này bắt đầu rung động, giống như mặc quần áo bình thường, bao trùm lấy toàn thân anh ta, nước lửa bất xâm.

- Lợi hại! Vu Mộ Hoa cười lớn: - Đây là cơ giáp Đê vũ bằng sợi cacbon siêu cấp, còn tốt hơn cả cơ giáp kim loại, mặc cơ giáp này, ước chừng sẽ tương đương với cường giả sinh mạng lực 2, thứ này là cấm vật, không ngờ cũng có thể có được?

- Người anh em, đừng nói cậu không có chứ?

Giang Lư cũng cười rộ lên, thanh âm thông qua cơ giáp tuôn ra, không diễn tả được sự quái dị và tàn nhẫn: - Cậu đến Khúc Ba Tinh này rèn luyện, gia tộc tuyệt đối sẽ không yên tâm, cho cậu cơ giáp cũng là chuyện bình thường.

- Cậu đoán không sai, tôi quả thực cũng mang một cơ giáp Đê vũ

Sau đó, Vu Mộ Hoa cũng lấy ra một bộ áo giáp, kích hoạt, mặc lên người: - Kích hoạt thứ này, mặc lên quá phiền phức, mỗi lần đều phải nửa tiếng đồng hồ, hơn nữa năng lượng tiêu hao cũng quá lớn.

- Tên kia chạy trốn cũng được 1 tiếng đồng hồ rồi, không biết có thể tìm được hắn không? Giang Lư vừa động, đã đi được 30 mét, không ai nhìn thấy anh ta đi như thế nào, một cây đại thụ liền ầm ầm đổ xuống.

Tốc độ và lực phá hoại này hoàn toàn có thể giết chết bất kỳ học sinh nào, đem tất cả học sinh giết sạch cũng không thành vấn đề.

Đây có thể là sức mạnh tương đương với sinh mạng lực 2

- Trốn đi, để hắn trốn thật xa. Vu Mộ Hoa cười rộ lên: - Chúng ta vừa hay hưởng thụ chút khoái cảm mèo vờn chuột, có cơ giáp này còn sợ không bắt được hắn sao? Tôi cảm thấy trên người hắn nhất định là có bí mật! Nếu không sinh mạng lực làm sao có thể tiến bộ nhanh như vậy?

- Đúng, trên người hắn hẳn là có một vài bí mật. Chúng ta có tài nguyên cực lớn, tiến bộ cũng không nhanh như vậy, nhất định phải tìm ra bí mật của hắn, không thể dễ dàng để hắn chết. Giang Lư nhảy mạnh một cái, thân hình liền xuất hiện trên một thân cây lớn.

- Vu thiếu gia, chúng ta đi, truy sát hắn.

- Không thành vấn đề!

Vu Mộ Hoa nói với đám học sinh phía sau: - Mọi người tiếp tục rèn luyện, tôi và Lư thiếu gia đi truy sát tên học sinh kia.

- Vâng!

Hơn 300 học sinh Kinh Hoa Thành đồng loạt trả lời, nghe theo lệnh anh ta.

Một khu rừng rậm rạp um tùm.

Giang Ly dừng lại, kéo theo Tuyết Linh và Lạc Hàm, nhét một cái túi lớn vào tay bọn họ: - Cầm lấy, đây là thuốc giải độc và trị thương vừa rồi tiện tay lấy được từ mấy học sinh kia, còn có một ít tiếp tế, Giang Lư và Vu Mộ Hoa nhất định sẽ không bỏ qua cho ta, chúng ta bây giờ chia ra, như vậy hai người mới an toàn. Chịu đựng qua 100 ngày, thuyền hạm xuống sẽ đón chúng ta trở về, lúc đó sẽ an toàn.

- Vậy được, Giang Ly anh cẩn thận một chút.

Tuyết Linh và Lạc Hàm biết rằng tình thế nguy hiểm, chính mình cũng không giúp đỡ được cái gì, phân tán là lựa chọn tốt nhất.

- Đây là Nguyệt Linh Chi Tinh của tôi, hai người cũng lấy hết đi, chỗ này tiếp viện có lẽ cũng đủ rồi.

Giang Ly lấy ra một chiếc ba lô

- Vậy còn bản thân anh thì sao? Lẽ nào không cần? Tuyết Linh vội vàng nói.

- Yên tâm đi, tôi có biện pháp. Giang Ly có thể hấp thu thiên địa linh khí, căn bản không cần bất kỳ cái gì, hơn nữa dần dần trong quá trình hấp thu thiên địa linh khí, trong lỗ chân lông toàn thân hần đường như tỏa ra khí thể khiếp sợ, dường như ẩn chứa toàn bộ thiên uy của Khúc Ba Tinh, độc trùng giết cũng không dám lại gần.

Cho dù bị cắn một cái, cũng rất nhanh có thể hồi phục.

Vù!

Vừa nói xong, Giang Ly liền trèo lên cây đại thụ, không ngừng nhảy đi xa, một lát đã không thấy bóng dáng đâu.

Còn Lạc Hàm và Tuyết Linh thì đi theo hướng khác.

Học sinh sinh mạng lực 1, tốc độ có thể tương đương với báo săn, 1.1 càng tàn bạo. Lạc Hàm và Tuyết Linh liền hợp lại, chỉ cần có đủ tiếp viện là có thể tự bảo vệ mình.

Còn Giang Ly lại càng không cần nói, bay nhảy trong rừng, gần như loài chim lướt đi, mỗi lần đều chuẩn xác rơi xuống một cành cây cổ thụ, mượn lực đàn hồi nhảy lên, thân thể càng ngày càng nhẹ bẫng.

Ở đây có thể rèn luyện thân pháp, võ học cũng rất có tiến bộ.

- Ừm? Phía trước có dòng nước

Liên tục chạy trốn mấy tiếng đồng hồ, Giang Ly nghe thấy tiếng nước chảy róc rách phía xa xa, vội vàng bay đến, phát hiện đó là một dòng suối nhỏ giữa rừng trong suốt, phía dưới đáy những chú cá bơi qua bơi lại.

Hắn dùng tâm linh dự cảm, phát hiện không có nguy hiểm, liền dùng nước suối rửa mặt, sau đó nhảy xuống tắm rửa, lên bờ thay bộ quần áo, lập tức cảm thấy sáng khoái tinh thần.

Sau đó, hắn ngậm hòn đá màu trắng trong miệng, bắt đầu Thai tức hấp thu thiên địa linh khí.

Một tia thiên địa linh khí chui vào trong lỗ chân lông, tích tụ lại trong tế bào chạy đi chạy lại, mát xa toàn thân, giảm bớt sự mệt mỏi của thần kinh, tăng cường hoạt tính của cơ thể.

Giang Ly tiến vào một cánh giới thần du vật ngoại.

- Ừm? Thai tức lần này và những lần trước dường như không giống nhau?

Khi Giang Ly hấp thụ, đột nhiên cảm thấy thiên địa linh khí từ một hướng chuyển đến nồng đậm rất nhiều, bình thường hấp thu đều rất mỏng manh, tựa hồ mây mù, nhưng lần này có một luồng linh khí giống như một chất keo sền sệt.

Hắn bỗng chốc tỉnh lại, nhổ hòn đá ra, quan sát bốn phía.

- Nhất định có vấn đề, tại sao lại có thể sền sệt như vậy?

Hắn bắt đầu tìm kiếm, men theo dòng suối đi lên phía trên, thi thoảng lại ngồi xuống Thai tức cảm nhận.

Quả nhiên, luồng thiên địa linh khí kia dường như đến từ bên trong con sông.

- Ở trong đây, nơi phát ra là ở đây!

Giang Ly đột nhiên nhìn thấy ở giữa dòng sông có một vòng xoáy, có vô số đá cuội chồng chất, bị dòng nước hàng năm cọ rửa, vô cùng sáng bóng. Hắn một bước đi lên, đạp hết những đá cuội kia ra, đột nhiên nhìn thấy một viên đá như quả trứng gà ở trong hõm sâu, phát ra ánh sáng rực rỡ.

Thiên địa linh khí nồng đậm chính là từ viên đá này phát ra.

- Trời ơi! Đây là... Linh thạch!

Một gam linh thạch chính bằng ngàn vạn Tinh nguyên, mà bây giờ viên linh thạch trong tay hắn ít nhất là 10 gam, cũng chính là có giá trị hàng trăm triệu.

Muốn hấp thu linh thạch, là phải ngậm trong mồm, dùng nước bọt dần dần mềm hóa, sau đó năng lượng sẽ tràn ra, thẩm thấu vào trong kinh mạch, tăng cường thể lực và tinh thần.

Hơn nữa, linh thạch có thể cho người thường hấp thụ.

Không giống như thiên địa linh khí, nhất định phải ở cảnh giới thai tức mới có thể hấp thụ.

Cho nên, trên địa cầu, linh thạch mới đắt như vậy.

Khu vực bình thường căn bản không thể thấy, cho dù là khu vực tinh anh cũng rất hiếm, bởi vì "linh thạch" rất khó tìm, cũng không thể dùng dụng cụ dò xét, chỉ có những cao thủ bước vào cảnh giới thai tức mới có thể dần dần cảm ứng tìm kiếm.

Giống như vừa rồi Giang Ly hấp thu thiên địa linh khí, cảm nhận được sự tồn tại của linh thạch, tỷ lệ này gần như là 1 phần 10 nghìn.

- Đồ tốt, linh thạch thì ra có hình dạng như thế này. Hắn vuốt ve linh thạch, nhưng không hấp thu, bởi vì hắn có thể hấp thu thiên địa linh khí, còn thứ này mang về địa cầu, lập tức phát tài.

Linh thạch phải ngâm trong mồm dần dần hấp thu, cầm trong tay cũng chỉ là một viên đá bình thường, căn bản nhìn không ra, bất kỳ dụng cụ thí nghiệm nào cũng không có hiệu quả.

Cẩn thận cất linh thạch đi, trong lòng Giang Ly vô cùng kích động, chỉ cần mang lên địa cầu, hắn lập tức trở thành triệu phú, hơn nữa còn không thiếu đường để bán, bởi vì hắn có thể thông qua tập đoàn An Toàn.

- Tu luyện, tu luyện... Tiếp tục tu luyện, ở trong này hấp thu thiên địa linh khí một trăm ngày, ta sẽ chân chính trưởng thành, hiện tại sinh mạng lực hắn là đạt tới 1.5, một trăm ngày sau, ta có thể đạt đến bao nhiêu? 1.8? Thậm chí 2? Giang Ly đang suy đoán thể năng và không gian có thể tăng trưởng sau này của mình.

Kỳ thật, chỉ có hấp thu thiên địa linh khí, Giang Ly sẽ không thể trưởng thành nhanh như vậy.

Điểm mấu chốt chính là Thai tức.

Thai tức vốn dĩ chính là một loại cảnh giới cực cao, tâm linh và năng lượng thiên địa giao hòa, chuyển hóa lẫn nhau. Người bình thường căn bản không thể lĩnh hội được cảnh giới này.

Mỗi lần lĩnh ngộ được, đều có thể đạt được thành tựu to lớn.

Lại cộng thêm thiên địa linh khí, hai cái kết hợp lại, hiệu quả phát huy quả thực không gì sánh kịp.

Cho nên Giang Ly mới tiến bộ nhanh như vậy.

- Ừm? Có nguy hiểm? Đường như đến từ phía Tây, ta phải chạy trốn theo hướng khác. Đúng lúc này, giác quan thứ 6 của Giang Ly cảm nhận được sự nguy hiểm.

Trải qua sự rèn luyện Thai tức một thời gian dài, giác quan thứ 6 của hắn đã vô cùng cường đại, có thể cảm nhận được nguy hiểm trong bóng tối.

Hắn lập tức bắt đầu trốn chạy, tránh né, thậm chí loáng thoáng biết, nguồn gốc của sự nguy hiểm này có thể chính là sự truy sát của Giang Lư và Vu Mộ Hoa.

Vù!

Thân hình hắn chui vào rừng cây, bắt đầu đóng chặt lỗ chân lông, thu lại khí tức, không ngừng chạy khắp nơi, tốc độ của hắn càng ngày càng nhanh, cả thân thể dường như mất đi trọng lượng, bắt đầu bồng bềnh trôi nổi.

Đương nhiên, đây là ảo giác, cơ thể không thể bồng bềnh trôi nổi, ngược lại với nguyên lý trọng lực học, trừ khi sinh mạng lực mạnh đến con số hai, mới có thể phá vỡ được những thứ có quy luật thông thường.

Hai giờ sau, đột nhiên một mảng rừng cây bị chẻ đôi, hai bóng người hạ xuống.

Là Giang Lư và Vu Mộ Hoa.

- Ở đây có vết tích của con người, dựa theo nguồn nhiệt cảm ứng, hai giờ trước, tên tạp chủng Giang Ly đã từng ở đây. Giang Lư ngồi xuống, cẩn thận tìm kiếm.

- Kỳ lạ, người này dường như có thể cảm nhận được nguy hiểm. Vu Mộ Hoa nhíu mày: - Giác quan thứ 6 của hắn đã đạt đến trình độ mạnh như vậy, dường như có thể tránh né sự truy sát của chúng ta trước.

- Hắn thật sự có bí mật rất lớn. Giang Lư cười dữ tợn: - Tôi đã tỉ mỉ điều tra lai lịch của hắn, căn bản chỉ là một nhân vật nhỏ, nhất định phải khai quật được bí mật của hắn! Tôi càng ngày càng có hứng thú rồi.

- Tôi cũng có hứng thú, nhân vật như thế này, giết chết hắn thật ra quá lợi cho hắn rồi, nói chung không có hứng thú. Vu Mộ Hoa đứng thẳng, vững chắc trên cây, cơ giáp có hệ thống thăng bằng, thế nào cũng không thể rơi xuống được, thậm chí có thể bay lại trong không trung, chỉ là nó tiêu hao năng lượng quá lớn mà thôi.

- Đi, chúng ta tiếp tục truy sát. Giang Lư tính toán được phương vị, lại bắt đầu tìm kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 78: Đại Hắc Nhập Định

- Mùi vị hấp thu thiên địa linh khí thật sự rất sáng khoái

Ở bên dưới thác nước, Giang Ly lại lần nữa tiến vào Thai tức, hắc ản nấp dưới đáy nước thâm sâu, dòng thác nước âm âm cứ thế chảy xuống, che dấu tất cả.

Dưới thác nước là một hồ sâu, khoảng chừng vài chục thước, khắp nơi đều là lốc xoáy, Giang Ly ôm một khối đá cực lớn, cả người vùi lấp trong cát, cho dù có thể nhìn xuyên đáy nước cũng không thể nhìn thấy thân hình của hắn.

Hắn căn bản không cần hô hấp, sau khi bước vào cảnh giới Thai tức, tâm linh không những có thể hấp thu thiên địa linh khí vào trong cơ thể, còn có thể mơ hồ dùng tế bào nuốt dưỡng khí từ trong nước, cho nên ần nấu dưới đáy nước cho dù là 3 ngày 3 đêm cũng có thể không ra ngoài.

Hắn lẳng lặng ần nấp, giống như một con lươn, vẫn không nhúc nhích, tâm linh đang đắm chìm trong cảm giác tuyệt diệu cùng thiên địa tâm linh giao lưu.

Hắn rất kiên nhẫn, có thể tiếp tục ần nấp như thế này.

Ban đêm

Ước chừng đã qua bảy tám tiếng đồng hồ, Giang Ly vẫn không xuất hiện.

Vù Vù Vù...

Đột nhiên, hai bóng dáng như ma quỷ xuất hiện bên thác nước, là Vu Mộ Hoa và Giang Lư. Hai người tìm kiếm khắp nơi, muốn tìm cho ra Giang Ly, nhưng đáng tiếc vẫn vô ích.

- Tôi khẳng định tên tiểu tử này ở gần quanh đây, nhưng một chút nguồn nhiệt cũng không cảm ứng được, bảy tám tiếng đồng hồ trước đột nhiên mất tích rồi. Vu Mộ Hoa nhíu mày nói: - Tốc độ của hắn có nhanh đi nữa, cũng không thể nhanh hơn cơ giáp của chúng ta, không thể chạy thoát được.

- Tiểu tử này có chút thủ đoạn! Giang Lư cũng vô cùng nổi giận, đã tìm hết mấy ngày rồi, đến bóng dáng của Giang Ly cũng không thấy, thậm chí đến kỹ thuật cao cảm ứng nguồn nhiệt trên cơ giáp cũng không thể tìm thấy.

Trên thực tế, Giang Ly bước vào cảnh giới Thai tức, toàn thân giả chết, đã không có nguồn nhiệt rồi, quan trọng hơn là thiên địa linh khí khiến tần suất hoàn mỹ của hắn và Khúc Ba Tinh kết hợp lại, bất kỳ công nghệ kỹ thuật cao nào cũng đều khó có thể thăm dò.

- Tôi không tin hắn còn lợi hại hơn cơ giáp! Vu Mộ Hoa cũng cảm thấy không thể tin nổi. - Sau khi tìm thấy hắn, tôi nhất định sẽ đánh gãy xương toàn thân hắn! Sau đó mới từ từ thăm vấn.

- Đi! Tiếp tục tìm!

Giang Lư lại khởi động công năng dò tìm của cơ giáp, đi về hướng xa, nguồn nhiệt trong vòng mười dặm đều được cơ giáp cảm ứng được, rất linh hoạt, hơn nữa qua lại không ngớt trong rừng, không có bất kỳ thứ gì có thể phá vỡ được sự phòng ngự của cơ giáp, tuyệt đối an toàn.

Sau mấy tiếng đồng hồ, thác nước vừa động, một bóng người chui ra, đập nước lên bờ, sắc mặt Giang Ly rất khó coi: - Cơ giáp, quả nhiên là cơ giáp, hai người này không ngờ có thể đem cơ giáp đến thí luyện, quyền thế quả nhiên có thể phá vỡ quy tắc.

Nếu hắn không phải dựa vào viên đá màu trắng, có lẽ đã chết rất nhiều lần rồi.

Mấy ngày nay, hắn không ngừng trốn chạy, đã mấy lần cực kỳ nguy hiểm, thiếu chút nữa đã bị hai người đuổi đến, may mắn có thể tiến vào cảnh giới Thai tức ần nấp, khiến cơ giáp của Giang Lư và Vu Mộ Hoa không tìm thấy, để hắn nhiều lần tránh né được nguy hiểm.

Tuy nhiên tình huống vẫn vô cùng nguy hiểm.

Hai người kia vẫn không ngừng truy sát.

- Vẫn may, ta mỗi ngày đều trở lên cường mạnh! Cơ giáp... cơ giáp có gì tài giỏi chứ! Chỉ cần ta đột phá đến cảnh giới Nhập định, khiến tư duy có thể phát ra ngoài, đến lúc đó không cần gặp mặt cũng có thể thôi miên hai người đó! Trắng trợn lột mặt cơ giáp của bọn chúng, xem bọn chúng sinh tồn như thế nào. Sắc mặt Giang Ly càng lúc càng lạnh.

Bây giờ 100 ngày mới qua được 36 ngày, thực lực của hắn đã vô cùng mạnh, đợi sau 100 ngày, có thể vượt xa Vu Mộ Hoa và Giang Lư.

Rống!

Đúng lúc này, không trung đột nhiên truyền đến tiếng rống lớn, Giang Ly vội vàng ngẩng đầu nhìn qua, phát hiện một con mãnh hổ ước chừng dài 3 mét, có 4 cánh, đang bổ nhào xuống, là đang vồ mồi.

- Súc sinh, xuống đây!

Đúng lúc này, hắc lập tức hét lớn một tiếng, tiếng hét này giống như tiếng sét đánh, chấn động không gian, không khí hiển hiện gợn sóng, phát ra bốn phía, sóng âm lập tức truyền đến tai con hổ có 4 cánh này.

Đây là "hổ 4 cánh" chỉ có Khúc Ba Tinh có.

Lần trước Giang Ly thi sinh mạng lực đạt đến 1, em trai Giang Đào đã mua một bình rượu ngâm cốt hổ 4 cánh để chúc mừng hắn, cả nhà vui vẻ uống đến say.

Hổ 4 cánh toàn thân chấn động, hạ cánh xuống, ngoan ngoãn phủ phục xuống, thân thể quái vật to lớn giống như chú mèo gục xuống, hoàn toàn bị thời miên hàng phục.

Thuật thời miên của Giang Ly càng ngày càng lợi hại, mặc dù cảnh giới không có gì tiến bộ, nhưng cùng với việc hấp thu linh khí, tế bào não càng ngày càng mạnh, minh tướng của "não vũ trụ" cũng càng ngày càng nhanh.

- Bay cho ta! Xoay người một cái, vùng vàng ngồi trên lưng hổ 4 cánh, Giang Ly mệnh lệnh cho con hổ này ngoan ngoãn bay trong đêm, ngược theo hướng của Giang Lư và Vu Mộ Hoa.

Cơ giáp của Vu Mộ Hoa và Giang Lư vô cùng lợi hại, thân thể bay nhảy chắc chắn không phải là đối thủ của bọn họ, vẫn may Giang Ly là thời miên sư, tùy tiện thời miên một sinh vật lớn, lợi dụng chúng cũng có thể khiến cho cơ giáp tạm thời không đuổi kịp mình.

Tốc độ của hổ 4 cánh cực nhanh, bay theo hướng ngược lại, chỉ chớp lát là có thể đi được trăm km, hoàn toàn nằm ngoài phạm vi Giang Lư và Vu Mộ Hoa tìm kiếm.

Cứ như vậy, Giang Ly vừa tu hành, vừa trốn tránh sự truy đuổi của Giang Lư và Vu Mộ Hoa.

Trong rừng sâu biển rộng này, hắn như cá gặp nước, mỗi ngày đều đang cường mạnh, một vài kinh nghiệm võ học Đại Đế Lôi Ân kết hợp với Hạ Thủy Đạo Can Thi, hắn thân du vật ngoại, toàn thân thoải mái, hơn nữa còn đấu trí đấu dũng với Giang Lư và Vu Mộ Hoa, dưới áp lực của hai kẻ cường mạnh, hắn tiến triển càng nhanh.

Ngày tháng trôi đi.

Ngày tháng cứ thế trôi đi, Giang Lư và Vu Mộ Hoa cuối cùng không tìm thấy tung tích Giang Ly, hai người nổi giận lôi đình nhưng cũng không thể làm gì.

Năng lượng của cơ giáp mỗi ngày đều đang tiêu hao cực mạnh.

Chợ đen Khư Hoa Thành.

Cả thành phố đều đang điên cuồng kiến thiết, sự khuếch trương của tập đoàn Nhật Nguyệt vẫn không dừng lại, thậm chí ở vùng ngoại ô cũng đang mọc lên những tòa nhà mới tu sửa.

Vô số người vào chợ đen thu mua Nhật Nguyệt Tinh Hoa, còn có các loại linh dược, thật là vàng thau lẫn lộn, bên trong lùm cỏ, ẩn nấp long xà.

Sâu trong một tòa nhà bỏ hoang.

Sáu con Miêu Tinh Nhân vây quanh mèo Đại Hắc.

Bên cạnh rất nhiều dược phẩm chồng chất như núi, lượng lớn "Nguyệt linh Chi Tinh", "Nhật Linh Chi Tinh", thậm chí còn có các loại đan dược.

Đặc biệt là dưới thân của mèo Đại Hắc, không ngờ là một cái chậu rửa mặt, trong chậu toàn bộ đều là chất lỏng, một nửa là Nguyệt Linh Chi Tinh mát mẻ, một nửa là Nhật Linh Chi Tinh tính nóng như lửa.

Hai thứ lại không dung hợp, phân biệt rõ ràng, giống như một đạo Thái Cực.

Nửa người của mèo Đại Hắc cứ như vậy ngâm trong chất lỏng Nhật Nguyệt Tinh Hoa, dùng để tắm rửa, đây là hành vi vô cùng xa xỉ.

Nhưng đối với nó mà nói, chẳng qua là tiện tay mà thôi.

Giờ khắc này, nó đang tu luyện.

Nhắm mắt cân nhắc, tìm hiểu sự huyền diệu của Não Vũ Trụ mà nó sớm đã học được, giờ khắc này tư duy lắng đọng lại, mơ hồ có thể nhìn thấy da lông rung động, Nhật Nguyệt Tinh Hoa trong chậu thẩm thấu vào trong cơ thể nó, chuyển hóa thể chất của nó.

- Tiền căn của hôm qua, trở thành quả báo của hôm nay. Trong miệng mèo Đại Hắc phát ra những âm thanh rất nhỏ, nhưng cho người ta cảm giác vô cùng thần thánh.

Cảnh giới tâm linh của nó cực cao, không biết đã lĩnh hội được cái gì, trong cơ thể liền phát ra thanh âm như tiếng sấm vang.

Thanh âm này quanh quẩn trong tòa nhà, dư âm còn vang vọng không thôi.

- Ta đến từ hư không, giáng sinh trần thế, không nhuộm nhân quả, ngày trước đủ loại nghiệp duyên, ngày nay đã chặt đứt, thần định tam giới, sắc không hư thực... Đại Hắc tiếp tục nói cảm ngộ của mình, giống như thượng đế đang tường thuật Phúc Âm, lại giống như Phật Đà đang cảm ngộ truyền đạo.

- Đại mộng mấy ngàn thu, hiện tại là năm nào?

Đột nhiên, nó phát ra tiếng than thật dài.

Hai mắt mờ trùng trùng, một luồng tư duy vô hình dao động tản mát ra, đột nhiên mọi góc ngách của tòa nhà bỏ đi truyền đến thanh âm sột soạt, rất nhiều con chuột đều từ trong huyết động tâm tối trào ra, lạnh run, vây quanh Đại Hắc dập đầu.

- Đi đi!

Đại Hắc lại phát ra một luồng tư duy dao động.

Những đám chuột này cũng nhanh chóng chui vào trong lỗ, biến mất tăm.

- Dùng tư duy thôi miên! Ta đã đạt đến cảnh giới Nhập định! Đại Hắc nhảy dựng lên, rơi xuống mặt đất, toàn thân mang theo một cỗ thiên ý, căn bản không thấy nó có động tác gì, những con mèo khác cũng cảm thấy nó là trung tâm của vũ trụ, tất cả vật chất đều vây quanh nó.

Đây là chỗ kỳ diệu của cảnh giới "Nhập định"

Tâm linh hùng mạnh, tự nhiên mang theo khí chất tâm linh vô hình.

- Lão đại, chúc mừng anh Nhập định! Từ nay về sau, sức mạnh trên chợ đen của Miêu Tinh Nhân chúng ta càng cường mạnh, thậm chí có thể không sợ cơ giáp rồi! Hoa Diện Bá Vương rống rống đứng lên: - Hơn nữa thuật thôi miên của lão đại còn mạnh hơn thôi miên sư trung cấp thông thường rất nhiều.

- Đúng vậy, chúng ta phải thành lập một thời đại lớn, thời đại của Miêu Tinh Nhân! Tranh phong cùng loài người! Đại Hắc nhảy dựng lên: - Cũng không biết Giang Ly thế nào rồi? Anh ta đi ngoài hành tinh thí luyện, sợ rằng sẽ gặp phải nguy hiểm.

- Giang Ly nhất định sẽ trở lại! Hoa Diện Bá Vương rống to: - Chúng ta phải ra ngoài săn thú, săn được nhiều hơn! Chuẩn bị càng nhiều tài nguyên cho Giang Ly! Đúng rồi, mấy ngày nay em có đưa tin cho tập đoàn An Toàn, để họ lấy được không tít được phẩm, đều đưa đến tay Giang Huyền, việc tu luyện của Giang Huyền cũng rất nhanh.

- Ủ. Đại Hắc bình thân bước đi: - Người của tập đoàn An Toàn cũng không tồi, không ngờ không ăn chặn những được phẩm kia, xem ra rất có chữ tín, nếu họ ăn chặn, ta sẽ dọn sạch bọn họ.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt và Giang Ly là kẻ địch, chúng ta cũng phải dọn sạch bọn chúng! Bắt đầu từ bây giờ, chuyên tâm đối phó với người của tập đoàn Nhật Nguyệt ở chợ đen! Hoa Diện Bá Vương tiếp tục rống lên, thanh âm giống như mãnh hổ: - Dọn sạch, dọn sạch! Ai đắc tội Miêu Tinh Nhân chúng ta, đều dọn sạch, ai muốn hại Giang Ly, cũng phải dọn sạch.

- Xử lý hết bọn họ, hồng hồng hồng...

Đại Manh, Nhị Manh... 5 con mèo nhỏ cũng rống lên, chúng bây giờ cũng có thể nói ngôn ngữ của loài người, mỗi ngày dùng lượng lớn Nhật Nguyệt Tinh Hoa để thay đổi thanh âm, lại cũng không phải là mèo con, mà là một "con báo" khỏe mạnh.

- Đêm tối phủ xuống rồi... Đại Hắc nhìn sắc trời bên ngoài: - Đêm tối là thiên hạ của Miêu Tinh Nhân chúng ta, mọi người, ra ngoài săn mồi đi...

Chúng bây giờ ra ngoài thôi miên con người, được gọi là săn mồi.

- Giang Ly đi hành tinh khác thí luyện rồi, trước mắt cũng qua được hơn 60 ngày, buôn bán của chúng ta kém đi rất nhiều, buôn bán trên chợ đen hoàn toàn bị tập đoàn Nhật Nguyệt chèn ép.

Tinh Hoa Thành, Cao Nhẫn đang báo cáo với Sở Tích Tích.

Tinh thể càng ngày càng bất lợi với tập đoàn An Toàn.

- Không phải vội. Sở Tích Tích xoa tay: - Tôi tin qua được 40 ngày, Giang Ly quay lại sẽ mang thông tin tốt cho chúng ta.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 79: Huyết Sắc Não Hạch

- Đúng rồi, mấy ngày nay cứ cách một tuần, lại có tin tức thần bí từ Khư Hoa Thành phát ra, thông báo chúng ta đi đến nơi bí mật lấy hàng hóa, sau đó chỉ định đưa đến tay Giang Huyền, cô xem... Cao Nhấn mỗi lần nhắc đến chuyện này, đều lắc đầu kêu kỳ lạ: - Ngay vừa rồi, người của chúng ta đã lấy được 10 bình Nguyệt Linh Chi Tinh và Nhật Linh Chi Tinh, toàn bộ đều trong biệt thự Bạch Long Hà.

- Xem ra Giang Ly còn bồi dưỡng một thể lực khác, đáng tiếc tìm không ra. Sở Tích Tích cũng trăm lần không tìm được lời giải đáp.

Cô đặc biệt phái người đi điều tra việc này, nhưng những người phái đi đều bị thôi miên, cái gì cũng không biết, dần dà cô liền biết tại chợ đen Khư Hoa Thành có một thể lực thần bí, vô cùng cường mạnh, ẩn nấp trong chỗ tối, là bạn của Giang Ly.

- Anh đi đón Giang Huyền đến tổng bộ của tòa nhà An toàn, tôi đích thân đến dạy cho cô ấy các loại võ học, kỹ thuật thôi miên, xem xem cô ấy có tiềm lực trở thành thôi miên sư hay không. Sở Tích Tích dặn dò.

- Vâng Cao Nhấn lui ra ngoài.

Sở Tích Tích rơi vào trạng thái trầm tư: - Giang Ly, em rốt cuộc là người như thế nào? Càng ngày càng thần bí, thể lực sau lưng em kia rốt cuộc là như thế nào?

Khúc Ba Tinh.

Giang Ly nhảy xuống từ trên người con hồ 4 cánh, hần đi đến một đỉnh núi lớn, xa xa nhìn lại, khắp nơi đều là vách núi dốc đứng, dãy núi bao la hùng vĩ so với bất kỳ địa hình nào trên địa cầu đều phải chấn động.

Mấy ngày nay, hần thôi miên hồ 4 cánh, bay theo hướng ngược lại, cuối cùng cũng tránh được sự truy sát của Giang Lư và Vu Mộ Hoa, có được yên bình. Ước chừng đã qua hơn 1 tháng, hần không ngừng du ngoạn, tu luyện, tâm không tạp niệm, trong rừng nguyên thủy, đã lĩnh ngộ được các loại địa hình của hành tinh bên ngoài.

Tâm linh của hần dần dần phóng thích, trong rừng nguyên thủy hoang vắng, hoàn toàn vứt bỏ sự ráo động ồn ào của trần thế, tâm linh đạt đến sự thả lỏng cực đại. Lại cộng thêm Thai tức mỗi ngày, hần căn bản không cần ăn uống, hoàn toàn có thể cung cấp dinh dưỡng cho cơ thể, thậm chí tắm rửa cơ thể, khiến cơ thể càng thêm cường tráng.

Lúc này, mỗi ngày hần đều ở trạng thái đạo gia tiên nhân.

Trong núi Tích Cốc, ngự vân thừa phong, không ăn không uống.

Ung dung ngao du, tự do tự tại, không gì trói buộc, tâm linh hoàn toàn bay cùng thiên nhiên.

Cuộc sống như thế này khiến cho tâm linh Giang Ly càng ngày càng tinh khiết, gần như quên luôn cả địa cầu, quên đi bạn học, quên đi tất cả ở trần thế, hần lại một lần nữa xuất hiện ý tưởng xuất thế.

Hần không muốn trở về nữa.

Cứ tu hành như vậy, khiến tu vi tâm linh của hần lại lần nữa đột phá tăng mạnh, khi minh tượng Não Vũ Trụ, tất cả hoài ức, từ nhỏ đến lớn, đều hết thảy nhớ lại, mỗi một tinh tiết đều có thể nghĩ ra, hơn nữa mỗi một việc, muốn quên thì quên, muốn nhớ thì sẽ nhớ đến.

Tuy nhiên, hần cuối cùng vẫn không đột phá được cảnh giới "nhập định".

- Bây giờ sinh mạng lực của ta không biết mạnh đến cỡ nào rồi? 1.6? Hay là 1.7? Có thể thôi miên bao nhiêu người? Phòng chừng 100 người là tuyệt đối có thể, thậm chí thôi miên được nhiều hơn!

Men theo vách đá đứng lên, Giang Ly đá chân một cái.

Đột nhiên tảng đá mấy trăm cân bị hần đạp bắn ra, phát ra thanh âm ầm ầm, ước chừng bay ra hơn 20 mét, đập vào vách núi, phát ra tiếng vang lớn.

Hần gào to một tiếng, lôi âm cuộn cuộn truyền đi, con hồ 4 cánh trong rừng sâu xa xăm bay lên không, vừa muốn bay đến bên bờ vực, Giang Ly một bước nhảy ra, không ngờ nhảy được 20 mét! Vững vàng ngồi trên lưng hồ 4 cánh.

Đây nhất định phải có dũng khí phi phạm, không màng đến chuyện sinh tử.

Nếu không, một khi hụt chân, bên dưới chính là bờ vực vạn trượng, lập tức thịt nát xương tan.

Từng đám mây mù vờn quanh người Giang Ly, hần cảm thấy mình chính là thần tiên, ánh mắt nhìn xuống dãy núi phía dưới, không ngờ giống ánh mắt của điều hâu, rõ mồn một, thậm chí có thể nhìn thấy bên trong rừng, những loài động vật thông thường như thỏ đang qua lại không ngớt, còn có loài bò sát quần thể, rắn, và rất nhiều dị thú chạy đi chạy lại trong đó.

- Thị lực của ta tốt như vậy rồi sao? Giống như kính viễn vọng vậy? Đây chắc là kết quả của tâm linh phóng xạ rồi.

Sức mạnh tâm linh cường mạnh rồi, phóng xạ ra, có thể cảm nhận được sự biến hóa rất nhỏ, phản hồi vào trong đầu, chẳng khác nào nhìn thấy tất cả, đây chính là cái gọi là "dùng tâm nhìn thế giới".

Giang Ly cười hồ 4 cánh bay lượn tự do, muốn lại lần nữa phát hiện "linh thạch". Đáng tiếc là, mấy chục ngày trôi qua rồi, hần vẫn không phát hiện được dấu vết của bất kỳ linh thạch nào, bởi vậy có thể thấy linh thạch trên Khúc Ba Tinh rất hiếm.

Lần đó phát hiện được 10 gam linh thạch đúng là gặp vận may.

- Thiên địa du du, tạp niệm cụ thanh...

Hần muốn hát vang một ca khúc.

- Ừm? Phía trước là cái gì?

Cũng không biết bay lượn bao xa rồi, hần liền nhìn thấy trên vùng đất phía xa, sâu nơi rừng cây rậm rạp, xuất hiện rất nhiều ngôi nhà bằng gỗ, vô cùng to lớn, rất sân sùi.

Là bộ lạc của người nguyên thủy.

Cả một bộ lạc, nối tiếp thành một nơi cư trú cực lớn.

Trên Khúc Ba Tinh có người nguyên thủy, điểm này Giang Ly sớm đã biết, bởi vì con người trái đất đến nay vẫn chưa chinh phục được toàn bộ Khúc Ba Tinh, cũng không biết vì sao, có lẽ là bước nhảy Wormhole cần năng lượng cực lớn, có lẽ là trên Khúc Ba Tinh có một vài thứ nguy hiểm.

Giang Ly trên không trung quan sát tỉ mỉ, phát hiện cả một bộ lạc người nguyên thủy vô cùng lớn, con người đi qua đi lại vô cùng cao lớn, có người cao đến 2 mét, người mặc da thú, tay cầm cây gỗ, thậm chí còn không có vũ khí kim loại.

Những người của những bộ lạc này, vô cùng lợi hại, thể lực mạnh mẽ, Giang Ly ước chừng quan sát một ngày một đêm, liền phát hiện nam tử thành niên của một bộ lạc đi săn thú, tay không bắt giết một vài con Thú thiết giáp không thành vấn đề.

Một trưởng là có thể đánh gục Thú thiết giáp.

Loại sinh mạng lực này, ít nhất cũng là 1.4 đến 1.4.

- Quả nhiên, có chút giống như trong sách giáo khoa ghi chép, trên Khúc Ba Tinh có người nguyên thủy, bình quân thân cao 2 mét, thể lực mạnh mẽ, trong đó có bộ lạc Vu Sư, sức mạnh tâm linh vô cùng đáng sợ, có thể thao túng dã thú, bộ lạc người nguyên thủy hiền tế, chinh chiến lẫn nhau, đem chiến sĩ của đối phương tế lễ dưới cây thánh, dùng máu tươi và não bộ tươi trái cây, là có thể có được quả Huyết Sắc Não Hạch, được coi là thánh phẩm của bộ lạc, có thể tạo xuất ra Vu sư.

Giang Ly ấn mở con chip, lật xem tư liệu của Khúc Ba Tinh.

Liên quan đến ghi chép của bộ lạc người nguyên thủy.

Khúc Ba Tinh ngăn cách với thế giới, căn bản không thể lên mạng, nhưng khi mỗi một người đến, đều tải về tư liệu của Khúc Ba Tinh, để giúp ích cho việc sinh tồn.

Vốn dĩ, nơi thuyền hạm đưa học sinh đến rèn luyện, không thể có bộ lạc người nguyên thủy cư trú, nhưng Giang Ly thôi miên được hồ 4 cánh, bay liên tục hai tháng không biết chạy được bao xa, bay đến nơi mình cũng không biết, bây giờ gặp phải bộ lạc người nguyên thủy cũng rất bình thường.

Bộ lạc người nguyên thủy này rất lớn, cao thủ nhiều như mây.

Giang Ly đột nhiên sùng sốt, bởi vì hần phát hiện một cái cây, trên cây này kết đầy quả rậm rạp, đều là quả màu đỏ giống như đại não.

- Huyết Sắc Não Hạch... Giang Ly chấn động toàn thân.

Trên chợ đen tập đoàn An Toàn hần đã nhìn qua thứ này, mỗi quả giá 5 triệu Tinh Nguyên, không có mấy người mua nổi, thứ này có khả năng hạn độ cực lớn khiến nội tiết não bộ tăng mạnh, hơn nữa còn có thể tăng cường tế bào não, có giúp ích rất lớn đối với tinh thần lực.

Đây cũng là thứ mà rất nhiều thôi miên sư mơ ước có được.

Một thôi miên sư một ngày có thể thôi miên hai ba khách hàng đi vào giấc ngủ say, nếu dùng một quả Huyết Sắc Não Hạch, như vậy số lượng hần thôi miên được sẽ tăng gấp đôi, thậm chí tỉ lệ thành công cùng hiệu suất đều tăng lên.

Ồ ô ô ô...

Giang Ly đang trong trạng thái kích động, đột nhiên nghe thấy tiếng kèn vang lên, một đám người nguyên thủy áp giải một đám nô lệ khác, ước chừng có mấy trăm người, đi đến phía dưới cây đại thụ huyết sắc kia, sau đó dùng gậy trực tiếp đánh chết những nô lệ kia, dùng rìu đá bổ đôi đầu, đem óc và máu tưới chôn dưới gốc cây, sau đó bắt đầu quỳ lạy, cầu nguyện một cách cung kính.

Vù Vù Vù...

Đột nhiên, trên không trung sà xuống một con chim cực lớn, ước chừng dài hơn chục mét, trên lưng chim đang có 1 vị Vu sư.

Vu sư là thủ lĩnh trong bộ lạc người nguyên thủy, có sức mạnh tâm linh, có thể thôi miên kẻ địch, cũng có thể thao túng dã thú. Loại nhân vật này chính là lãnh đạo hoàn toàn xứng đáng.

Tuy nhiên, thủ pháp thôi miên của bộ lạc người nguyên thủy quá thấp kém, không thể sánh với trái đất, cũng không có nghiên cứu hệ thống, cho nên số lượng Vu sư của họ rất ít, cũng không bằng thôi miên sư cấp thấp.

Có thể trở thành Vu sư, đều là cường giả "Nhập định"

Những người Nhập định trở xuống, bởi vì không có thủ pháp thôi miên hệ thống, cho nên không thể thành thôi miên sư.

Tâm linh của người nguyên thủy linh hoạt, sức mạnh tâm linh của mỗi một vị Vu sư đều rất mạnh, cộng thêm bọn họ có Huyết Sắc Nãi Hạch dùng, Giang Ly cũng không thể dễ dàng khinh địch.

Mỗi một vị cường giả Nhập định, đều là nhân vật vô địch đáng sợ.

- Huyết Sắc Nãi Hạch thật nhiều, một cây đại thụ, ít nhất có mấy trăm quả Huyết Sắc Nãi Hạch... Giang Ly quả thực thêm chảy nước miếng với đám quả Huyết Sắc Nãi Hạch kia.

Đáng tiếc chính là cây thánh được trồng nom rất nghiêm ngặt, đều là những chiến sỹ bộ lạc nguyên thủy có thực lực rất mạnh, sinh mạng lực không hề thua Giang Lư, Vu Mộ Hoa!

Sinh mạng lực từ 1.5 trở lên cũng có mấy người.

Một khi đến đó, hẳn sẽ bị xé thành từng mảnh nhỏ.

- Huyết Sắc Nãi Hạch này ta không thể không lấy... Làm sao để lấy được đây?

Giang Ly nghĩ cách, quan sát 3 ngày 3 đêm, cuối cùng hắn nhìn ra, mỗi lúc trời tối, bộ lạc nguyên thủy đều ngủ, mà cây thánh kia nằm trong một sơn cốc, cách xa bộ lạc, người nguyên thủy của bất kỳ bộ lạc nào đều không thể lại gần.

Trong sơn cốc có khoảng hơn trăm chiến sỹ bảo vệ, bên cạnh cây thánh, vị Vu sư kia có một gian nhà lớn, có lúc ông ta ra ngoài, có lúc bảo vệ bên cạnh cây thánh, bất kỳ người nào đều không thể lại gần.

- Có Vu sư cảnh giới Nhập định bảo vệ, cho dù là cơ giáp của Giang Lư và Vu Mộ Hoa cũng không thể lại gần, trừ phi là cơ giáp Trung vũ, vận tốc âm thanh siêu việt, đột nhiên tập kích, một chiêu là có thể xé rách Vu sư.

Giang Ly vừa ăn náu, vừa tu luyện.

Cuối cùng, hôm nay vị Vu sư kia đột nhiên có việc ra ngoài, cuối chú chim lớn bay đi, buổi tối chỉ còn lại hơn trăm chiến sỹ trông coi.

- Tốt, vị Vu sư kia đi rồi, ta sẽ có cơ hội thôi miên hết những chiến sỹ kia.

Giang Ly nắm lấy cơ hội, thân hình lóe ra, chỉ trong chớp lát liền tiếp cận sơn cốc, đột nhiên phát ra thanh âm giống như côn trùng, kéo kệt kéo kệt kéo kệt...

Đầu tiên, hắn truyền đến tai một chiến sỹ, vị chiến sỹ này mơ mơ màng màng, ngồi xuống ngủ.

Tình hình này giống như một bệnh dịch, từng chiến sỹ một đều bị thôi miên.

Có chiến sỹ cố gắng giãy dụa, nhưng lại không thể làm gì, giống như cành cây đã bị bẻ gãy, từ từ đổ xuống, trước âm thanh thôi miên vô cùng kỳ diệu của Giang Ly, sức chiến đấu của bọn họ căn bản không thể phát huy ra ngoài.

Không đến 10 phút, tất cả các chiến sỹ đều ngã gục xuống đất, nằm ngáy ồ ồ...

Lúc này Giang Ly mới từ trong bóng đêm đi ra.

Hắn đeo một balo to, trực tiếp trèo lên trên cây thánh Huyết Sắc, không ngừng hái quả xuống.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Đại Đế Phong Ấn

- Ước chừng khoảng 49 quả Huyết Sắc Não Hạch, tất cả hoa quả của bộ lạc nguyên thủy này đều ở đây, mỗi quả 5 triệu, 10 quả 50 triệu, 20 quả là 100 triệu? Như vậy không phải ta sẽ lấy được ít nhất hơn 200 triệu sao.

- Thử một quả, thuật thôi miên của ta tăng lên thật nhanh, ở đây ước chừng có 157 chiến sỹ, trong vòng 10 phút ta thôi miên hết toàn bộ, loại thuật thôi miên này Cô Hùng và Sở Sơn đều không sánh kịp.

Quả thực, Sở Sơn và Cô Hùng tuy rằng cảnh giới đều cao hơn Giang Ly, đã không dùng âm thanh, thủ thế, ánh mắt thôi miên. Nhưng tế bào não của bọn họ không được hùng mạnh giống Giang Ly.

Nếu bọn họ đến được đây, nhiều nhất một hơi thôi miên được bốn năm mươi chiến sỹ là đã kiệt sức.

Tốc độ của bọn họ cũng không nhanh như Giang Ly.

Mặc dù hiện tại Giang Ly vẫn là thôi miên sơ cấp, nhưng đã là đại biến thái siêu cấp.

Sau này cho dù dựa vào thuật thôi miên cũng có thể trở mình.

Hắn giống như khi trèo lên cây, không ngừng hái quả, tốc độ rất nhanh, không đến mấy phút đã hái hết 49 quả Huyết Sắc Não Hạch, toàn bộ để vào trong túi.

Đương nhiên hắn cũng cho hai quả vào trong miệng, ném thử, xem xem mùi vị thế nào.

Quả Huyết Sắc Não Hạch này có thể trực tiếp sử dụng.

Vừa nuốt xuống, đầu óc Giang Ly đã không còn minh mẫn, gần như có một luồng mùi thơm nồng đậm tiến vào trong thất khiếu, có một loại cảm giác thần du vật ngoại, khiến người ta say mê.

Xem ra cũng có tác dụng phụ gây tê thần kinh.

Cũng may trình độ tu luyện tâm linh của Giang Ly rất tài giỏi, căn bản không để ý. Toàn thân hắn vừa động, minh tướng Não Vũ Trụ, các tế bào não chọt lóe ra, được lực của Huyết Sắc Não Hạch toàn bộ đều được hóa giải.

Có cảm giác sự mệt nhọc do dùng thôi miên vừa rồi tất cả trở thành hư không, thay vào đó là tinh thần minh mẫn.

Hắn cảm thấy cảnh giới tâm linh của mình mặc dù không được nâng cao, nhưng tế bào não lại lần nữa cường mạnh một ít, có thể thôi miên được càng nhiều người.

- Tốt, sau này mỗi lần hấp thu thiên địa linh khí, sử dụng Huyết Sắc Não Hạch, đợi kết thúc thí luyện xem xem thuật thôi miên của ta có thể đạt đến trình độ nào? Tùy tiện thôi miên 200 người không thành vấn đề. Hắn hô một tiếng, hồ 4 cánh từ trên không bay xuống.

Một bước nhảy lên, ngồi vững chắc trên lưng hồ 4 cánh.

Hắn phải rời khỏi bộ lạc này, bằng không sau khi người trong bộ lạc này biết được, bản thân hắn nhất định sẽ bị xé thành trăm mảnh.

Vừa đúng lúc Giang Ly bay đi.

Đằng xa, tiếng kêu thất thanh của một con chim lớn đột nhiên vọng lại.

Trong bóng đêm, hắn nhìn thấy vị Vu sư kia không ngờ một lần nữa quay lại, hiển nhiên là có cảm ứng tâm linh, dự cảm cây thánh xảy ra chuyện, từ ngoài bay về.

Vu sư của người nguyên thủy này, còn gọi là "tiên tri", dự cảm tâm linh rất cao, họa phúc đều có thể sự cảm.

- Không tốt rồi! Giang Ly trong lòng phát lạnh, thực lực của vị Vu sư này rất mạnh, hắn không phải là đối thủ, thuật thôi miên của ông ta có thể hoàn toàn khắc chế chết hắn. Hắn vuốt ve đầu hồ 4 cánh: - Bay nhanh.

Rống!

Hồ 4 cánh cố gắng hết sức bay.

Nhưng vị Vu sư kia càng ngày càng gần, đột nhiên một tiếng thét dài, Giang Ly lập tức cảm thấy đầu óc quay cuồng, còn hồ 4 cánh càng bị đánh cho xoay vòng lao xuống dưới.

- Không tốt rồi! Giang Ly chấn động: - Thuật thôi miên của Vu sư không ngờ mạnh như vậy? Tâm linh công kích khiến cho ta sinh ra ảo giác.

Hắn vội vàng vuốt ve đầu hồ 4 cánh, thi triển "Tâm Linh Đại Đế Ấn" trấn an thực lực, lúc này hồ 4 cánh mới chấn động, nhưng vẫn tiếp tục rơi xuống.

- Đi xuống, không được trên không trung, bằng không chúng ta rơi xuống dưới nhất định chết không toàn thây! Giang Ly biết dưới sự truy sát của Vu sư, căn bản không thể dựa vào hồ 4 cánh để bay, chỉ có hạ xuống rừng sâu mới có cơ hội sinh tồn.

Vào đúng lúc này, hắn cũng liên tục hét dài, phát ra Đại Đế lời âm, công kích hướng về phía con chim lớn của Vu sư.

Nhưng chẳng ăn thua gì.

Sức mạnh tâm linh của vị Vu sư kia quá mạnh, câu thông với tâm linh của chim lớn, bản thân căn bản không thể thôi miên.

Hồ 4 cánh cụp 4 cánh, rơi xuống, hạ cánh trên một bãi đất trong rừng, gục ngã không thể dậy nổi. Lúc này Vu sư cười chim lớn cũng đáp xuống.

Giang Ly đặt chân xuống đất, vừa muốn nhảy lên, bay nhảy không ngừng trốn tránh sự công kích của Vu sư, nhưng tình thế đột nhiên thay đổi, rừng cây rậm rạp không ngờ biến thành núi đá, tường đá, căn bản không thể xuyên qua.

- Quý đã tường? Ảo giác tâm linh!

Lập tức hắn liền biết, đây là ảo giác tâm linh, sức mạnh của Vu sư quá mạnh.

Hắn không thể chạy trốn, bởi vì trước mắt sản sinh rất nhiều ảo giác, khiến hắn không thể tìm thấy đường đi chính xác, chẳng may nhảy ra, đụng phải cây lớn, thì chẳng phải vỡ đầu chảy máu sao.

- Người là ai? Tại sao lại trộm thánh quả của bộ lạc ta!

Sâu trong tâm linh, một âm thanh vang đến, Giang Ly hiểu rõ ý tứ của đối phương. Tâm linh giao lưu hoàn toàn không có chướng ngại.

Hắn liền nhìn thấy, vị Vu sư kia đi nhanh đến phía của mình, vô cùng cao to, người mặc da thú, toàn thân thảo vát, là một nam tử trung niên, mày rậm mắt to, thân cao hai thước, hình thể vô cùng hoàn mỹ.

- Nào Vũ Trụ!

Lập tức, hắn bắt đầu vận hành Nào Vũ Trụ.

Lập tức trước mắt biến đổi, đủ loại ảo giác toàn bộ biến mất, một nắm đấm đang hướng tới phía mình công kích.

Sức mạnh của nắm đấm này xé rách không khí, tạo thành dòng lốc xoáy mãnh liệt, cách bản thân chỉ còn một thước.

Sự công kích của vị Vu sư này, không ngờ khiến bản thân căn bản không phát hiện được, còn cho rằng đối phương đang chậm rãi đi tới. Loại ảo giác về mặt tinh thần này quả thực làm cho người ta không biết toàn bộ thực tại là thật hay giả.

Đây mới là cao thủ!

Giết người ta, người ta còn không cảm thấy đau đớn, chỉ cho rằng đang bay lên Thiên đường.

Ầm Ầm

Giang Ly không chút do dự, cũng đánh ra một quyền, Đại Đế Lời Ấn toàn lực bộc phát, từ trong cơ thể phát ra tiếng thét dài, toàn thân căng tròn, mặt đất chấn động, cả tảng đất lớn lật lên, giống như một con quái vật từ dưới đất chui lên.

Hai quyền chạm nhau.

Toàn thân Vu sư gân cốt chấn động, cả một bả vai bị đánh cho gãy nát! Còn Giang Ly thân hình lùi lại một bước, lại tiến lên đánh giết.

Một quyền này đã phán đoán ra, sinh mạng lực của Vu sư không bằng mình, nhưng rất có thể cũng đã đạt đến 1.6

Giang Ly thực ra là con người của xã hội hiện đại, dùng các loại dược phẩm công nghệ cao để bổ sung thân thể, có được hệ thống rèn luyện, đến nơi đây cũng thông qua Thái tức hấp thu thiên địa linh khí rèn luyện thân thể, mức độ cường mạnh của thân thể cũng không phải loài người của bộ lạc nguyên thủy có thể so sánh được.

Đương nhiên, người của bộ lạc nguyên thủy cũng mạnh hơn nhiều so với những cao thủ bình thường, hầu như đều có tố chất cao, đó là bởi vì thiên địa linh khí đặc biệt của Khúc Ba Tinh mà có.

Nhưng, đúng vào lúc Giang Ly bắt đầu đánh giết, toàn thân Vu sư đã biến mất, bản thân công kích thất bại, rắc rắc! Một cây đại thụ bị hấn đánh gãy.

Trống vắng không hề có bất cứ bóng dáng nào.

Mà sâu trong tâm linh, có một giọng nói vang lên: - Người sẽ nhìn thấy dưới chân, có một ngọn lửa đang đốt cháy thân thể của người, độc trùng chui vào lỗ chân lông của người, đang ăn nội tạng của người, có phải người đang thấy toàn thân rất ngứa? Đó chính là cảm giác độc trùng đang cắn xé cơ thể của người.

Quả nhiên, Giang Ly liền nhìn thấy một ngọn lửa đang thiêu đốt mảnh liệt dưới chân, bản thân dường như bị treo ngược lên không trung, ngọn lửa kia không ngừng bốc lên, khiến da hần xì xì chấn động, đau đến mức nói không ra lời.

Đây mặc dù là ảo giác, nhưng đau đớn lại hoàn toàn là thật.

Đã từng có người làm thí nghiệm, là "thực nghiệm cắt cổ tay", bịt kín mắt, sau đó dùng lưỡi dao cắt cổ tay, ở bên cạnh dùng ống nhỏ giọt bắt chước âm thanh của máu chảy ra. Lúc này, người đó thật sự cho rằng bản thân đang bị cắt rời, sau đó toàn thân bắt đầu suy yếu cực độ.

Còn thôi miên sư nói bạn bị lửa thiêu đốt, bạn thật sự sẽ đau đến chết.

Tất cả đều là đại não đang nắm giữ tế bào thần kinh

Đại não cho rằng đau đớn, toàn thân bạn sẽ thật sự đau đớn.

Cùng lúc đó, Giang Ly lại nhìn thấy rất nhiều độc trùng đang bay tới, chui vào trong da của mình, bắt đầu ăn máu thịt của mình, vô cùng đáng sợ.

Hắn biết rằng tất cả đều là ảo giác, nhưng cũng không thể thiếu cảnh giác, mình tưởng Nã Vũ Trụ, bắt đầu ngăn cản sự thôi miên của đối phương.

Vừa lúc loáng thoáng nhìn thấy vị Vu sư kia ở đằng xa, không ngừng nhảy lên, trong miệng phát ra âm thanh chói tai, đều hướng tới phía hắn. Cùng lúc đó, tư duy của hắn từng đợt từng đợt tấn công.

Bản thân chỉ cần hơi thư giãn một chút, lập tức ảo giác càng lớn, thân thể thống khổ vô cùng.

Cho nên hắn cũng chỉ có thể bất động.

Còn Vu sư không dám tới gần, toàn lực thôi miên, mặc dù bây giờ y chiếm thế thượng phong, sử dụng tâm linh ảo giác bao vây lấy Giang Ly, nhưng chỉ cần mất cảnh giác một chút, Giang Ly sẽ thoát khỏi tầm tay.

Một luồng sóng tâm linh ảo giác găm nhăm lao đến, mặc dù Giang Ly vận dụng Nã Vũ Trụ nhưng ảo giác vẫn dày đặc, có thể thấy thuật thôi miên của vị Vu sư này còn trên cả Cổ Hùng, Sở Sơn, cũng không biết đã đạt đến cảnh giới "đại định" hay chưa?

Nhập định 3 tầng, tiểu định, đại định, thường định. Sức mạnh tâm linh mỗi một tầng đều không giống nhau, đạt đến cảnh giới thường định đơn giản có thể dùng tư duy bắn phá xung quanh.

Đột nhiên, vị Vu sư kia bắt đầu quỷ lễ, tư thế toàn thân trở nên vô cùng thần thánh, ông ta phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt phát ra ánh sáng xanh biếc, giống như lân tinh đang chạy nhảy.

Trong nháy mắt ảo giác của Giang Ly tăng lên gấp bội.

Hắn sớm đã có chuẩn bị, đột nhiên khẽ vươn vai, đem viên đá màu trắng ngậm vào.

Lập tức, hần tiến bào cảnh giới Thai tức.

Ảo giác đều dần dần biến mất, còn vị Vu sư kia nổi giận gầm lên một tiếng, cả người loạn hưởng, thất khiếu chảy máu, không ngờ ngã xuống đất, trực tiếp tử vong, xem ra cản trở so với Cổ Hùng càng thêm lợi hại.

Vu sư lợi hại tu vi đã đạt đến "đại định", vẫn như cũ không phải là đối thủ của viên đá máu trắng.

- Phù... Giang Ly thở nhẹ nhõm, trong đầu hắn lại vang lên một âm thanh.

- Đại mộng mấy ngàn thu, năm nay là năm nào?

Là tu luyện trong Tâm Linh Đại Đế Ấn lại bắt đầu rồi.

Lần này không biết là gì? Đại Đế Phong Ấn?

Vu sư của bộ lạc nguyên thủy, lại trợ giúp hắn khỏi động tu luyện của Tâm Linh Đại Đế Ấn. Giá phải trả là bản thân phải chết. Giang Ly không quản

được nhiều như vậy, đi vào giấc mộng, lại nhìn thấy một thân hình áo trắng cao to, chân đạp hư không, đỉnh đầu quần tinh tạo thành Nỗ Vũ Trụ.

- Chúc mừng người đã khởi động tu luyện của đệ nhị ấn trong Tâm Linh Đại Đế Ấn. Đại Đế Phong Ấn trong chín Ấn, lời đại diện cho lực công kích, còn gió đại diện cho tốc độ....

- Gió đại diện cho tốc độ? Tốc độ của ta bây giờ đã vô cùng nhanh, nếu học được Đại Đế Phong Ấn, như vậy sẽ mạnh đến mức nào? Giang Ly vội vàng chăm chú lắng nghe.

Nỗ Vũ Trụ trên đầu nam tử áo trắng tiếp tục lóe sáng, đột nhiên một trận minh tường, lập tức trong vũ trụ, toàn bộ đều là những cơn lốc, có gió nhẹ, gió mát, gió lạnh, gió nóng, lốc xoáy... Vô số loại gió xuất hiện, đều là dùng minh tường tạo ra.

Cùng lúc đó, nam tử áo trắng phát ra âm thanh, giống như tiếng sấm, là các loại âm thanh gào thét, thiên biến vạn hóa, đều từ 1 âm tiết biến hóa thành.

Tấn Lôi Liệt Phong, cuồng mạnh kịch liệt.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Tốc Độ Hoàn Mỹ

- Đại Đế Phong Ấn, hoàn toàn lấy tốc độ làm chủ, bất cứ Minh Tường nào, một động tác, một thanh âm, đều vì đẩy nhanh tốc độ, nắm lấy điểm này, cảm nhận tốc độ của gió, bản chất của thời gian, cứ cuốn cuộn trôi đi, một đi không trở lại

Vô số cảm ngộ và lý luận được nói từ miệng của người đàn ông áo trắng kia, chàng ta bày ra đủ loại ảo diệu của Đại Đế Phong Ấn từ khắp các phương diện.

Giang Ly ở trong mộng không ngừng cảm nhận sự ảo diệu của Phong Ấn này.

Tâm linh của hắn ngộ ngầy, cảnh giới Thái tức phát tán ra tứ phía, vô số linh khí trời đất lại một lần nữa dung nhập thân thể như lốc xoáy.

Mắt thường có thể nhìn thấy vô số lốc xoáy sinh ra từ bốn phía, hóa thành các vòi rồng nhỏ ra ra vào vào thất khiếu của hắn.

Thậm chí miếng linh thạch trên người hắn cũng đã hòa tan, linh khí nồng đậm hóa thành dòng khí mãnh liệt chảy vào cơ thể và từng tế bào của hắn.

Ở trong mộng, Giang Ly và người đàn ông áo trắng cùng luyện công, Nỗ Vũ Trụ lấp lánh tới cực hạn, đột nhiên xuất hiện tia chớp cuồng lôi, sau đó lại hóa thành vô số cơn lốc bắn ra khắp nơi.

Hắn nhẹ nhàng nhảy lên, làm ra mấy động tác "Đại Đế Phong Ấn".

Chạy bộ, nhảy lên, lóe ra, chạy chồm, tiến công, né tránh, các động tác đều khác hoàn toàn trước kia, thân hình hợp nhất, dường như đã kết hợp chặt chẽ với dòng khí trong không khí. Mỗi lần hô hấp và phun ra nuốt vào hắn đều kéo thân hình không ngừng vận chuyển.

Bá bá bá...

Hắn lúc thì đến chỗ này, lúc lại đến chỗ cách đó 30m, loáng thoáng có hương vị của tàn ảnh khiến người ta hoa cả mắt.

Đại Đế Lôi Ấn và Đại Đế Phong Ấn hoàn toàn kết hợp cùng một chỗ, trong sự mạnh mẽ còn kèm theo cả tốc độ.

Chính vì gió rất nhanh nên khiến lôi ấn càng mãnh liệt.

Cũng vì sức bật của lôi ấn nên tốc độ của gió càng nhanh.

Sấm gió cùng tương tác, hỗ trợ lẫn nhau.

Lực sát thương tăng gấp mấy lần.

Giang Ly tựa như mộng du, không ngừng xuyên qua rừng cây này, toàn bộ cây đại thụ đều bị gãy, mỗi một chướng đều khiến các cây bị cắt rách tả tơi.

Sấm gió nhị ấn mang theo khí tức Đại Đế mờ mịt, giáng xuống nhân gian.

Nhảy được khoảng 3 tiếng thì hắn mới dừng lại, lại ngồi xuống đất tiến vào cảnh trong mộng.

Chờ hắn tỉnh lại, sắc trời đã sáng rõ.

Hắn chậm rãi thở ra một hơi, đem viên đá màu trắng ngà nhỏ ra và cất bên người.

Hai mắt mờ ra, dường như thế giới trước mắt rõ hơn rất nhiều, hơi vận công một chút là lỗ chân lông tự nhiên phun ra nuốt vào, trên người lại có loại sương trắng lượn lờ.

Hắn cảm giác sức sống của mình tràn đầy hơn bao giờ hết, các loại võ học đều lấy "Đại Đế Lôi Âm" "Đại Đế Phong Âm" làm căn cơ, hoàn toàn thông hiểu đạo lý, "Vô Cốt Nhu Thuật", "Long trào đại cầm nã", "Quân thể thích bạo quyền" đều đánh đến xuất thần nhập hóa.

Hắn dần dần trở thành người có tiềm năng trở thành võ học đại tông sư.

Tùy ý đánh thích quyền liên hoàn trong "Quân thể thích bạo quyền", lập tức bùng nổ vô số tiếng nổ, Giang Ly huy sai tự nhiên, một quyền một tiếng nổ.

Trong thời gian một giây, hắn có thể đánh ra 20 tiếng nổ.

Cứ như vậy, không khí lấy hắn làm trung tâm không ngừng bùng nổ, vô số lá cây bị hắn quyền phong cuốn đi, dưới cơn giận dữ của gió nổ thành bụi phấn.

Đây chẳng khác nào quyền cương.

Liên tiếp đánh ra ba nghìn quyền, hắn mới dừng lại, hít sâu hai lần, lại khí định thần nhàn.

- Thể năng của ta lại tiến thêm một bước dài rồi? Sao mới tu luyện một đêm mà tiến bộ nhanh như vậy? Ta cảm thấy rất nhiều thiên địa linh khí đang tiến vào trong cơ thể. Giang Ly nhìn rõ mọi việc, cảm thấy bình thường thiên địa linh khí hấp thu vào chỉ bằng 1% tối hôm qua.

Hắn đột nhiên nhớ tới chuyện gì liền vội vàng móc móc trong người.

Quả nhiên miếng linh thạch mười gram kia lại biến mất không thấy.

- Ông trời ơi! Hóa ra tối hôm qua ta hấp thu hết linh thạch rồi! 100 triệu! Ta trực tiếp tổn thất 100 triệu Giang Ly rống to, đầm ngực dậm chân, dù sao cũng không có ai, một mình trong rừng cây này, có thể thoải mái giải tỏa cảm xúc cá nhân, nên khóc thì khóc, nên cười thì cười, ngược lại lại vui vẻ, gần với tự nhiên.

Sau khi giải tỏa một lúc, hắn nhìn thấy "Huyết Sắc Nảo Hạch" vẫn còn trong túi liền lôi ra một quả rồi ăn, đây là bữa sáng.

Đây là bữa sáng trị giá 5 triệu tinh nguyên đó.

Hắn vừa ăn vừa nghĩ, nhìn thi thể Vu sư kia, bên trên không hề có thứ đồ gì quý báu, không khỏi lắc đầu, nhảy lên tiến vào sâu trong rừng.

Lần nhảy này, tốc độ của hắn tăng nhanh hơn nhiều, vận dụng các loại tư thế của "Đại Đế Phong Âm", cả người hơi xoay vòng, giờ tay ra, liú ríu, một chú chim đang nhảy nhót trong rừng cây bị hắn bắt lấy, không thể bay khỏi lòng bàn tay của hắn.

Trên cây tán loạn, có thể bắt chim, loại nhanh nhẹn này thật dọa người.

- Thoải mái quá Giang Ly đột nhiên nhìn thấy một con hồ bốn cánh rất lớn bay qua trên bầu trời, hắn mạnh mẽ gào to một tiếng, thanh âm xuyên thủng kim thạch, chấn động cả mây bay trên trời.

Con hồ bốn cánh kia sững sốt, lập tức hạ xuống, đến bên cạnh hắn, mơ mơ màng màng bị hắn thôi miên.

Sải bước về phía hồ bốn cánh, hắn quát: - Đi!

Con mãnh hổ liền bay lên, xông thẳng lên trời, bay khỏi nơi này.

Giang Lưu và Vu Mộ Hoa hoàn toàn biến mất không chút dấu vết, bởi vì Giang Ly rời xa đại đội, mượn năng lực của hồ bốn cánh nên hắn có thể hoàn toàn thoát khỏi cảnh bị đuổi giết.

Kế tiếp, ngày nào Giang Ly cũng không ngừng bay lượn, du hành, mệt thì ngủ say, đói thì hấp thu thiên địa linh khí, khi có hứng thì lại tu luyện quyền pháp. Trên vách đá, trên thác nước, trên đỉnh cây đại thụ, ở tận sâu trong hồ nước, thậm chí hắn còn nhìn thấy hải dương rộng lớn trong sa mạc nóng bức.

Nhưng Khúc Ba Tinh này cũng quá lớn, hiện nay nơi hắn du lịch chỉ là muối bỏ biển, một hạt vừng trên chiếc bánh nướng.

Hắn hoàn toàn buông tâm linh của mình, không bắt buộc sinh mệnh lực tăng lên và đạt đến cảnh giới võ học, toàn bộ đều thuận theo tự nhiên, thuận theo ý trời.

Thậm chí hắn quên cả thời gian, chỉ ngày nào cũng ăn một quả Huyết Sắc Nảo Hạch.

Dần dần Huyết Sắc Nảo Hạch cũng dùng gần hết, hắn cũng không đi phỏng đoán tinh thần lực và sinh mệnh lực của mình, quên cả bản thân.

Trạng thái tinh thần của hắn đã tiến vào "Đại mộng thiên thu, hiện nay là năm nào?"

Chính vì như vậy, không bắt buộc, không chấp nhất, tùy ý tu luyện, cảnh giới đạm bạc thanh minh khiến tu vi võ học của hắn có một loại hương vị "Vạn pháp không tương", tâm linh càng thêm hòa hợp, lĩnh ngộ được rất nhiều cảnh giới mà học sinh căn bản không thể lĩnh ngộ được.

- Huyết Sắc Não Hạch còn lại ba quả, không ăn nữa, mang về vậy. Ngày hôm nay, hắn kiểm tra túi phát hiện còn ba quả, mới nhớ ra thời gian đã quá lâu rồi, sắp 100 ngày rồi.

Leng keng!

Đột nhiên trên Chip máy tính của hắn xuất hiện một tín hiệu, là mail người khác gửi đến.

- Thời gian thí luyện còn lại 3 ngày, tất cả những học sinh còn sống trong khi thí luyện chuẩn bị mang hết các đồ tùy thân của các bạn đến địa điểm đã định tập hợp, nếu để lỡ thì các bạn sẽ vĩnh viễn ở lại trên tinh cầu này.

Sau đó trên Chip lại xuất hiện một tọa độ.

Đây là thuyền hạm nhảy đến Khúc Ba Tinh, sau đó dựa vào năng lượng bắt đầu bức xạ, cảm ứng Chip của các học sinh.

- Ta rời xa như vậy rồi á? Giang Ly nhìn tọa độ kia cách mình ít nhất hơn 10 nghìn km, lại còn là khoảng cách đường thẳng, nếu dựa vào thể năng thì trong ba ngày không thể đến kịp, cũng may có hồ bốn cánh, thứ này thể lực rất dẻo dai, có thể bay đường dài.

- Hồ bốn cánh, đi!

Giang Ly nhảy lên lưng, bắt đầu bay thẳng, không ngừng nghỉ, dựa theo tọa độ trên bản đồ, dù sao thì hắn cũng không có khả năng lạc đường.

Cả ba ngày hắn đều chạy cả ngày đêm, có lúc hồ bốn cánh cũng mệt nên hắn liền thôi miên con khác, dù sao thì trong rừng rậm nguyên thủy, loại động vật này không thiếu, có lúc không có hồ bốn cánh thì còn có chim to có khả năng bay lớn hơn.

Ưu điểm của thuật thôi miên đã thể hiện rõ vào lúc này.

Tâm linh khống chế động vật trở thành vua của rừng rậm.

Rốt cục ngày thứ ba hắn cũng đến được nơi chỉ định, đó là một vùng bình nguyên lớn, trên bình nguyên có rất nhiều học sinh đang tụ tập cùng một chỗ, còn trên không trung lại có một chiến hạm lớn đang lơ lửng như đang chờ đợi học sinh đến đông đủ.

Hắn không muốn biểu hiện ra ngoài năng lực của mình, lặng lẽ hạ xuống bên ngoài bình nguyên, tốc độ cơ thể cực nhanh, đi đến trên bình nguyên liền tìm thấy học sinh thành Tinh Hoa và cũng nhìn thấy Lạc Hàm và Tuyết Linh.

Hai nàng trên mặt dải dầu sương gió, tuy nhiên rõ ràng nhìn ra được tinh thần rất tốt, thể năng cùng tu vi cũng tiến thêm một bước, sinh mạng lực chỉ sợ đã đột phá tới 1.2 rồi.

- A, các người xem, người mà Lưu Thiếu muốn giết về rồi.

- Đúng vậy, chính là Giang Ly, bị Vu Mộ Hoa và Lưu Thiếu gia liên thủ truy sát mà vẫn về được? Nghe nói hai đại thiếu đều sử dụng cơ giáp carbon siêu cấp, trong rừng có thể nói là vô địch mà lại không đuổi giết được hắn?

- Năng lực sinh tồn của người này mạnh vậy sao?

- Lưu Thiếu gia và Vu Mộ Hoa vẫn chưa về Chiến hạm kia mãi không chịu khởi động, chắc đang đợi hai vị đại thiếu gia này, nếu lúc này chúng ta không đến thì chiến hạm đã đi rồi, chúng ta sẽ vĩnh viễn ở trên tinh cầu này.

Rất nhiều học sinh thấy Giang Ly, đều âm thầm kinh ngạc, trong lòng còn muốn xem kịch vui.

- Giang Ly, cậu không sao chứ? Tuyết Linh và Lạc Hàm vội vàng chào đón: - Giang Lưu và Vu Mộ Hoa đuổi giết cậu, cậu không bị thương chứ?

- Yên tâm, với tốc độ của bọn họ thì không đuổi kịp mình đâu. Giang Ly tùy ý cười cười, lực sinh mạng của hắn hiện nay không biết đã đạt đến mức nào, đợi khi có thời gian sẽ đo, nhìn bình nguyên phía xa, núi, sông, đất, hắn biết mình sắp rời khỏi "Khúc Ba Tinh", nơi giúp hắn lột xác rồi.

Đây là một nơi đáng để lưu luyến.

Đáng tiếc không phải cổ hương.

Hắn biết rằng, ở trên tinh cầu này tuy rằng có thể hấp thu thiên địa linh khí, tuy nhiên tâm linh tu vi cũng dừng bước tại đây, trở lại Địa Cầu, cảm nhận một chút thế sự hồng trần, mới có thể "Nhập định".

Trên Khúc Ba Tinh, hắn là xuất thế, còn về Địa Cầu hắn là người nhập thế.

- Đến đây, đến đây

Đúng lúc này đột nhiên ở phía xa có hai bóng đen bay tới, vừa hạ xuống đất liền thể hiện ra bộ dáng hỗn hển.

Răng rắc, răng rắc, mũ giáp vỡ ra, hai người xuất hiện, là Giang Lư và Vu Mộ Hoa.

100 ngày này bọn họ không hề tìm kiếm được đường đi nước bước của Giang Ly, đi tìm khắp nơi mà không thu hoạch được gì.

Hiện tại, bọn họ khó khăn lắm mới đến được địa điểm đã định, suýt chút nữa thì đến muộn, làm sao biết Giang Ly cũng xuất hiện ở đây.

- Giang Ly! Giang Lư liếc một cái, hai mắt đầy sát khí, thân hình vừa động, đột nhiên đánh úp đến.

Bóng đen chợt lóe, tốc độ nhanh không thể tin nổi, sức mạnh khổng lồ của cơ giáp đánh đến, người hai bên đều bị gió thổi bay nổi thiếu chút nữa ngã trên mặt đất, tiếng xé rách như tiếng còi hơi thật dài làm người ta thấy ghê người.

Một quyền.

Đánh vào chỗ Giang Ly đang đứng.

Sau đó mặt đất xuất hiện một hố đất rất sâu.

Mà Giang Ly lại đứng sang bên cạnh, tránh được lần công kích này.

Hắn không ngờ có thể thoát được sự công kích của cơ giáp!

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Nhấn Nại

- Cái gì?

- Sao lại thế này? Tiếng hút không khí phập phồng khắp nơi.

Giang Lư dừng lại ở hố sâu phía trên, lạnh lùng nhìn chỗ đất bị đánh ra ngoài, với sức công kích mạnh mẽ của cơ giáp thì chỉ cần bị trúng đòn này là con người chẳng khác nào bị xe ô tô đang chạy với vận tốc 100km tông vào, chắc chắn sẽ máu thịt lẫn lộn.

- Hắn lại tránh được đòn công kích của cơ giáp? Vu Mộ Hoa cũng sửng sốt, y không ra tay vì bây giờ có hàng ngàn học sinh đang tụ tập, nếu trực tiếp ra tay giết người là phạm hủ kỵ kị, nếu truyền đi thì thanh danh gia tộc y cũng bị ảnh hưởng.

Dù sao, gia tộc của y là quan viên chính phủ.

Giang Lư lại không sợ gì, những ngày vừa qua gã đã nhìn con tức trong bụng, không thể nào tìm nổi Giang Ly khiến gã trong cơn giận dữ định giết Giang Ly trước mặt mọi người.

Tuy nhiên Giang Ly đã tránh được đòn công kích, gã cảm thấy không thể tưởng tượng, lập tức sinh ra một tia dự cảm bất hảo: - Không ngờ người có thể tránh được sự công kích của cơ giáp?

- Giang Lư, người lại dám hành hung trước mặt mọi người, chẳng lẽ người tưởng trên Khúc Tinh Cầu không có pháp luật sao?

Vừa nãy Giang Ly đã dùng "Đại Đế Phong Ấn" để tránh khỏi công kích.

Tâm linh của hắn rất mạnh, cảm nhận được sát khí, bây giờ thậm chí ngay cả đạn cũng có thể tránh được, có thể tránh được cơ giáp đã là cái gì đâu.

Đây là cơ giáp Đề vũ, không phải cơ giáp Trung vũ.

Cơ giáp Trung vũ đạt được đến vận tốc âm thanh, ngay cả tâm linh cũng khó phản ứng kịp.

- Pháp luật? Ta chính là pháp luật. Giang Lư gào to một tiếng: - 100 ngày này không ngờ người lại tránh được sự đuổi giết của ta, người được lắm! Nhưng ta nói chưa người biết cho dù là trên Trái Đất hay là trên Khúc Ba Tinh ta cũng đều không tha cho người, nghe nói thuật thôi miên của người rất lợi hại, nhưng cơ giáp này của ta có thể ngăn cách mọi thanh âm, quang ảnh, hoàn toàn do quang não khống chế, ta xem người thôi miên thế nào!

Dường như gã lại tăng thêm năng lượng.

Lập tức trên cơ giáp hào quang lóe ra, dường như muốn bạo phát ra sức mạnh lớn hơn.

Giang Ly trận địa sẵn sàng đón quân địch, ánh mắt hấn lóe lên. Rất muốn giết ngay Giang Luru ở đây nhưng hấn không thể! Thực lực không đủ, đối phương có cơ giáp, thôi miên cũng vô ích!

Hơn nữa vì phía sau có người khác nên hấn càng không thể giết. Một khi giết Giang Luru thì tập đoàn Nhật Nguyệt sẽ điên cuồng trả thù, hấn căn bản không chịu nổi.

Trong trăm ngày thí luyện, Giang Ly nhiều lần bị Giang Luru đuổi giết, biết đối phương không kiêng nể gì, rất có khả năng sẽ làm hại đến người nhà của mình nên hấn luôn nhẫn nhịn, ôm một bụng tức giận, muốn điên cuồng tăng cường thực lực!

Thực lực hiện tại căn bản không đủ để đối kháng với tập đoàn Nhật Nguyệt.

- Giang Luru, đừng để ta tìm được cơ hội Đường như trong mắt Giang Ly có ngọn lửa thiêu đốt: - Tại sao, tại sao ta vẫn không thể nhập định? Sao cảnh giới Nhập định lại gian nan như vậy?

Trong trăm ngày thí luyện, ngày nào hấn cũng thất tức, lại thần du ngoại vật, du ngoạn tự do tự tại, cảnh giới võ học tăng không ít nhưng đáng tiếc vẫn chưa thể "Nhập định"!

Mấu chốt của cảnh giới "Nhập định" này là ở đâu?

Hấn thấy mình còn cách một lớp giấy nhưng từ đầu đến cuối đều không thể đâm thủng.

Giang Luru càng ép hấn thì hấn càng muốn "Nhập định"!

Đáng tiếc là vẫn chẳng ăn thua gì!

- Lần này ta sẽ khiến ngươi chết không có chỗ chôn, Vu Mộ Hoa, chúng ta cùng nhau liên kết, bắt tên tiểu tạp chủng này! Giang Luru tức giận vô cùng, mặc kệ việc giết người dưới sự chứng kiến của bao người.

Vu Mộ Hoa vẫn còn đang do dự.

Lúc này chiến hạm trên bầu trời bắt đầu khởi động, âm thanh rất lớn truyền đến: - Thời gian đã đến, tất cả các học sinh chuẩn bị, không được cử động để chiến hạm tiếp hành năng lượng tiếp dẫn

Đúng lúc này rất nhiều quang sáng trên chiến hạm đáp xuống.

Tất cả học sinh đều bị quang sáng trời buộc chặt.

Ngay cả Giang Luru muốn giết Giang Ly cũng hữu tâm vô lực.

Giang Ly chỉ cảm thấy một cỗ năng lượng đang lôi kéo mình, vèo một cái liền vào bên trong chiến hạm, sau đó mình đã nằm trên giường kim loại, cái chụp đóng kín lại, sau đó liền nghe thấy âm thanh: - Bước nhảy Wormhole bắt đầu đếm ngược mười, chín, tám, bảy, sáu, năm, bốn, ba, hai, một!

Ầm ầm!

Giang Ly lại ở trong trạng thái chết giả, dựa vào linh hồn hiện tại của hấn căn bản không thể ngăn cản năng lực bóp méo thật lớn của bước nhảy wormhole.

Lúc này viên đá màu trắng ngà lại khởi động, hấp thu năng lượng của bước nhảy Wormhole, lại khiến Giang Ly vào trong mộng cảnh, một lần nữa hấn lại giáng sinh vào cái đại lục cổ quái kia, lại mơ lại giấc mơ lần trước, từ một đứa trẻ trở thành một võ học tông sư, giấc mộng này cứ lặp đi lặp lại.

- Đáng chết! Tại sao lại xuất hiện trục trặc? Mỗi lần nhảy Wormhole ở Khúc Ba Tinh đều xuất hiện tình trạng tiêu hao quá nhiều năng lượng? Trên căn cứ Địa Cầu, một đám nhân viên nghiên cứu đang chửi ầm lên.

Mà Giang Ly lại tu luyện đi tu luyện lại trong mộng, một lần nữa cảm ngộ kinh nghiệm võ học đại tông sư.

Cùng lúc đó, phía trên hòn đá màu trắng lại xuất hiện một số hoa văn, dường như có năng lượng bước nhảy Wormhole, đã kích hoạt một số đặc tính của nó.

Giang Ly hoàn toàn không biết gì, chỉ cảm thấy tế bào trong cơ thể lại hoạt động lần nữa, sinh mệnh lực lại tăng thêm một chút, năng lượng của bước nhảy wormhole (lỗ sâu) là lực của thời gian và không gian bóp méo chuyển hóa vào cơ thể hấn thông qua viên đá màu trắng ngà khiến các tế bào có hoạt tính cao, cứng cáp hơn, khó già yếu tử vong.

Cũng không biết qua bao lâu, Giang Ly chỉ thấy thân hình chấn động, tỉnh lại từ trong mộng, trước mắt chính là Địa Cầu quen thuộc, ngôi sao xanh thẳm, hệ Thái Dương.

Chiến hạm đi ra khỏi wormhole (lỗ sâu), hạ xuống biển, sau đó mở cửa khoang thuyền, rất nhiều máy bay tiến vào đón những học sinh này.

Giang Ly ngồi máy bay đến quảng trường trung học thành Kinh Hoa, không hề nhìn thấy Giang Lư.

Hiệu trưởng đã sớm đứng chờ ở quảng trường, ông ta nhìn thấy các học sinh không thiếu một ai liền lộ ra vẻ tươi cười.

- Không ngờ lại không có thương vong, vận khí không tệ. Hiệu trưởng đánh giá mọi người: - Về thành Tinh Hoa trước, sau đó sẽ kiểm tra sinh mệnh lực của các em, nỗ lực cuối cùng, còn 20 ngày nữa là bắt đầu cuộc thi vào trường Đại học Tinh Không.

Mọi người vừa mới quay về từ tinh cầu bên ngoài, vẫn chưa hết mệt mỏi sau khi đi đường dài nhưng khi nghe tin này liền chấn động cả người, bắt đầu lo lắng.

Cuộc thi vào Đại học Tinh Không là lần thi quyết định vận mạng.

Nếu đem so sánh thì lần thí luyện này chỉ là đồ chơi cho con nít.

Mấy tiếng sau, ô tô bay đã bay đến thành Tinh Hoa, trực tiếp hạ xuống trường trung học Tinh Hoa.

- Các em về nhà nghỉ ngơi trước đi, chuẩn bị tinh thần để kiểm tra. Hiệu trưởng tuyên bố giải tán.

Giang Ly muốn về nhà ngay lập tức nên trực tiếp gọi về.

Sau đó Chip của hắn không ngừng chấn động, lại là vô số tin tức chuyển khoản ngân hàng dày đặc.

Hiện tại thẻ lại có 4 triệu 830 nghìn Tinh Nguyên!

Đều là Tinh Nguyên chuyển từ chợ đen của thành Khư Hoa, không nghi ngờ gì nữa, chính là Đại Hắc làm.

Hắn lập tức phát bưu kiện cho Đại Hắc: - Đại Hắc, ta vừa từ ngoài tinh cầu thí luyện về, bây giờ ngươi tu hành thế nào rồi?

- Em rất tốt, ha ha, đã nhập định rồi! Một wecam bắn ra, Đại Hắc xuất hiện trước mặt Giang Ly, vẻ mặt vô cùng đắc ý: - Khả năng thôi miên của em đã tiến vào cảnh giới thôi miên sư trung cấp.

- Thực lực của ta cũng tăng không ít, hấp thu linh khí thiên địa trên Khúc Ba Tinh, sinh mệnh lực tăng vọt, cũng không biết đến mức nào rồi, phải kiểm tra một chút.

Giang Ly nghe thấy Đại Hắc đã nhập định liền biết chủ mèo này bắt đầu bước vào hàng ngũ cao thủ thực sự rồi, tuyệt đối có thể khống chế thể lực chợ đen bên thành Khư Hoa.

- Đại Hắc, ngươi tới đây một chút, chỗ ta có ba quả Huyết Sắc Não Hạch, sau khi ăn, thực lực ngươi sẽ càng mạnh mẽ, nói không chừng có thể nô dịch tâm linh những thủ lĩnh hắc bang kia đó. Giang Ly quyết định cho Đại Hắc Huyết Sắc Não Hạch.

Vốn hắn định cho em gái, ba mẹ dùng. Nhưng nghĩ lại bọn họ cũng không phải Thôi miên sư, nhiều nhất cũng chỉ có thể làm tư duy rõ hơn một chút, tác dụng không lớn, còn nếu Đại Hắc ăn thì lại khác, tuyệt đối có thể nâng thực lực thôi miên lên một mức mới, như thế thực lực Đại Hắc mạnh hơn, cũng có thể bảo vệ người nhà, không để mọi người bị tổn hại.

Trong biệt thự Bạch Long Hà.

Ba mẹ, em gái Giang Huyền, Giang Ly tụ tập cùng một chỗ, vui vẻ hòa thuận.

- Anh, gần đây trường chúng ta lại làm khảo nghiệm, anh đoán xem sinh mệnh lực của em là bao nhiêu? Vừa gặp là em gái đã nhảy ra hỏi: - Anh tuyệt đối không đoán ra!

- Hơi thờ thật mạnh! Giang Ly đưa tầm mắt nhìn qua, dường như xem thấu tất cả tần suất sức sống của em gái: - Em đạt mức 0.9 rồi, rất nhanh có thể lên 1! Lợi hại.

- Oa, anh cả, anh xem thực chuẩn. Nhưng em ngày nào cũng uống Nhật Nguyệt Tinh Hoa, còn có đủ loại thuốc bổ, cô Sở Tích Tích cũng mất rất nhiều tinh lực để huấn luyện em nên bây giờ em đã học được không ít kỹ xảo thôi miên đó. Giang Huyền thấy rất tự hào vì những thành tích của mình: - Bây giờ em đứng đầu trường.

- Nếu em có thể đạt mức 1 thì mới thật sự là nhân vật phong vân, tuy nhiên em bây giờ còn là học sinh trung học, không vội. Giang Ly vỗ vỗ tay: - Ba mẹ, gần đây hai người thế nào? Trong thời gian con không ở nhà có bị quấy rầy gì không? Còn nữa, sao em trai vẫn chưa về ạ?

- Không cần lo cho A Đào, nó tiến hành huấn luyện quân sự bí mật, còn lâu mới xong, đối với nó có đi học hay không cũng thế, hai tháng trước người bên quân sự tìm chúng ta, bảo A Đào lập công, được trao tặng quân hàm nên đến nhà chúng ta thăm hỏi. Hơn nữa người của tập đoàn Nhật Nguyệt cũng không đến, gió êm sóng lặng.

- Hà? Giang Ly ánh mắt chợt lóe, xem ra em trai dường như có tiến bộ lớn và có quan hệ rất sâu với quân đội: - Cha yên tâm đi, còn 20 ngày nữa là đến kì thi vào trường Đại học Tinh Không, lần này con đỗ 100%, đến lúc đó tập đoàn Nhật Nguyệt cũng không dám làm gì chúng ta.

- Ta rất yên tâm về con. Giang Chấn Đông gật gù đầu, vui mừng nói: - Đợi con có thể lực thực sự thì hãy lập một phòng thí nghiệm cho ta, ta nghiên cứu Nhật Nguyệt Tinh Hoa thực sự. Mặc dù không có sinh mệnh lực gì nhưng ta rất quen thuộc với quá trình điều chế Nhật Nguyệt Tinh Hoa, biết rõ các đặc tính của nó, hơn nữa ta còn giữ rất nhiều tài liệu ở nơi bí mật, bọn họ đều không biết, đến lúc đó, Nhật Nguyệt Tinh Hoa không có tác dụng phụ mà chúng ta điều chế ra sẽ phá hủy nha họ Giang!

- Cái gì?

Giang Ly nghe thấy điều này thiếu chút nữa sợ ngây người.

Đây mới là một khoản lớn.

Thành lập phòng thí nghiệm khổng lồ, nghiên cứu Nhật Nguyệt Tinh Hoa không tác dụng phụ, lưu thông trên thị trường, được Chính phủ phê chuẩn, không còn là thuốc cấm, chỉ sợ trong nháy mắt là có thể thành lập một tập đoàn vô địch.

- Cha yên tâm đi, con nhất định sẽ thành lập tập đoàn cho ba, mở phòng thí nghiệm, bây giờ ba cứ an dưỡng sức khỏe là được. Giang Ly trịnh trọng hứa hẹn.

- Mấy ngày hôm nay ta dùng rất nhiều thuốc bổ, cũng bắt đầu rèn luyện, thân thể càng ngày càng tốt, hiện tại ba của con mới hơn 40 tuổi, cho dù chỉ sống 100 tuổi, cũng còn thọ hơn 50 năm nữa, hưởng hồ ngày nào cũng có thuốc tập đoàn An Toàn đưa cho, sống 120 tuổi cũng không vấn đề.

- Ngày nào con cũng sẽ thôi miên ba để ba nghỉ ngơi thật tốt. Giang Ly vỗ tay phát ra tiếng.

Ban đêm, hần thôi miên cho ba mẹ, em gái tiến vào giấc ngủ say, đo chỉ số giấc ngủ, không ngờ lên tận 200! Chất lượng giấc ngủ này căn bản không phải là mức thôi miên sơ cấp có thể đạt được.

- Ta đến từ hư không, vô sinh vô diệt, viên giác diệu tính sinh không hoa...

Đúng lúc ban đêm, Giang Ly đang ở trong phòng tu luyện thì đột nhiên có một thanh âm vang lên, hần liền nhìn thấy một thiếu niên mặc áo đen đi vào trong phòng, cả phòng rực sáng, không ngừng có những đóa hoa phát sáng rơi xuống, người thiếu niên áo đen này vẻ mặt thần thánh, dường như là thần linh từ trên trời xuống.

- Đại Hắc, ngươi quả nhiên lợi hại! Suýt chút nữa là ta bị ngươi mê hoặc. Giang Ly rống lên, lời âm nở rộ, lập tức ảo giác biến mất toàn bộ, chỉ còn lại một con mèo lớn đang ngênh ngàng vào phòng.

Vừa nãy đều là ảo giác tâm linh của mèo Đại Hắc.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Sinh Mệnh Lực 1.8

- Anh mới thật là lợi hại, chưa nhập định mà đã ngăn cản được thuật thôi miên của bốn đại nhân. Đại Hắc Mao tùy tiện nói: - Huyết Sắc Não Hạch đâu? Lấy ra đây!

- Ha ha Giang Ly đột nhiên ra tay, nhanh như chớp liền nhấc Đại Hắc lên, cười nói: - Đại Hắc, mặc dù ngươi đã Nhập định nhưng sinh mệnh lực vẫn chưa mạnh bằng ta đúng không?

- Ư ư Đại Hắc mèo cả kinh cả người da lông run rẩy: - Giang Ly anh, anh, anh sao tốc độ của anh lại nhanh thế? Sinh mệnh lực của anh đạt bao nhiêu rồi?

- Còn chưa đo, nhưng ta thấy chắc là trên 1.7, đương nhiên ngươi không tránh được, hơn nữa mặc dù ngươi đã nhập định nhưng lại không thôi miên được ta, chỉ có đại định mới uy hiếp được ta. Tu hành trên Khúc Tinh Ba, hần đã hoàn toàn không sợ thuật thôi miên của Cổ Hùng, Sở Sơn.

Thôi miên sơ cấp cảnh giới tiểu định không thể lay động tâm linh của hần.

Nếu Đại Hắc không thể uy hiếp hần, sinh mệnh lực lại còn lâu mới bằng hần thì đương nhiên sẽ bị hần bắt bằng một tay.

- Đại Hắc, đây là Huyết Sắc Não Hạch, ăn xong tinh thần lực của ngươi sẽ càng mạnh. Giang Ly lấy ra đưa cho Đại Hắc: - Ngươi giúp ta nhiều như vậy, ta có thứ tốt tự nhiên sẽ không quên ngươi, ta hy vọng ngươi có thể bảo vệ người nhà của ta.

- Không vấn đề. Đại Hắc cao hứng rống lên hai tiếng, nuốt luôn Huyết Sắc Não Hạch, bắt đầu ngồi xuống tu luyện.

Được mấy tiếng thì Đại Hắc mở to mắt, nhìn Giang Ly.

Giang Ly chỉ cảm thấy trong đầu một trận mê muội, dường như trước mắt xuất hiện rất nhiều lỗ xoáy màu đen muốn cuốn linh hồn hắn vào.

- Lôi!

Hắn lại phát ra tiếng, phá vỡ ảo giác tâm linh: - Đại Hắc, ta lại học được một chiêu, Đại Đế Phong Ấn, rất có ích cho tốc độ của ngươi, ta sẽ truyền thụ cho ngươi ở trong mộng.

Cả đêm Giang Ly đều tu luyện cùng Đại Hắc ở trong mộng.

Ngày hôm sau, Đại Hắc lại tiếp tục ở nhà tiêu hóa Huyết Sắc Não Hạch, còn Giang Ly thì đi tới trường học, bắt đầu kiểm tra sinh mệnh lực.

Hắn là người kiểm tra đầu tiên.

30 phút liền làm xong tất cả đề thi, điểm tối đa!

Sau đó thi triển tay đấm.

Một quyền liền đánh cho bao cát nổ tung, quang não hiển thị ra một con số kinh người, 4 tấn! Sau đó hắn tiến hành thi chạy.

Bá! Bá! Bá!

Chỉ 3 giây sau liền chạy hơn 100m, nhẹ nhàng như thường, nhàn nhả tự tại.

Ngồi xổm, đá nghiêng, tất cả các số liệu đều vượt mức.

Cuối cùng, vào trong hệ thống võ học đại sư, hắn vừa ra tay liền đánh ông lão buộc tóc đuôi sam thành năng lượng bị tiêu tan.

Chỉ một chiêu trong nháy mắt liền giết được võ học đại sư!

Hiệu trưởng thấy các số liệu, trông mắt thiếu chút nữa rơi ra, điên cuồng hét lên: - Không thể nào! Đây là người sao?

Cuối cùng, quang não hiển hiện ra một hàng số liệu: - Giang Ly, sinh mệnh lực 1.8.

Bịch!

Hiệu trưởng đặt mộng ngồi ở trên ghế, cả cái ghế kêu kệt kệt kệt rung động, dường như chịu không được trọng lượng của ông ta: - 1.8? Chẳng lẽ là số liệu sai? Không thể là 1.8, cho dù là Vu Mộ Hoa, học sinh mạnh nhất thành Kinh Hoa cũng chỉ 1.5, nhiều nhất là 1.6.

- Hiệu trưởng không sai đâu, sinh mệnh lực của em là 1.8. Giang Ly chắc chắn nói: - Lần này chắc chắn em sẽ nằm trong danh sách đỗ vào Đại học Tỉnh Không!

- Quả nhiên là 1.8. Liên tục kiểm tra mấy lần, hiệu trưởng xem đi xem lại, phát hiện không có bất cứ sai lầm nào, trên hồ sơ hệ thống giáo dục đã có thành tích thật sự mới xác nhận.

- Chúc mừng em, học sinh Giang Ly, em sẽ là người làm cho trường ta được vẻ vang! Ta lập tức báo cho bộ Giáo dục. Hiệu trưởng lập tức nhấn điện thoại, đây chính là tin tức trọng đại.

- Em không muốn sinh mệnh lực bị lộ ra, hy vọng hiệu trưởng tạm thời giữ kín giúp.

Giang Ly đứng lúc ngăn cản hành động của hiệu trưởng: - Đợi đến kì thi vào Đại học Tỉnh Không, lúc đó sẽ đột nhiên nổi tiếng.

- Được, nếu em muốn giấu thì chắc chắn ta sẽ giúp em. Hiệu trưởng nhớ lại sự chèn ép của Giang Lưu, không khỏi sắc mặt phát lạnh.

- Cứ như vậy đi, 20 ngày này em sẽ đến tập đoàn An Toàn toàn lực tu luyện, cố gắng cuối cùng. Thật ra Giang Ly muốn trốn ở tập đoàn An Toàn.

- Hai mươi ngày nữa là Đại học Tỉnh Không sẽ có chiến hạm đến đón các em, đến lúc đó chiến hạm sẽ là nơi kiểm tra sức khỏe, không phải ở trên Trái Đất. Hiệu trưởng ngưng trọng nói: - Hy vọng những ngày này em tự bảo vệ mình, không được để xảy ra vấn đề.

- Không thành vấn đề. Giang Ly vội vàng rời khỏi trường học, đi vào Tập đoàn An Toàn gặp được Sở Tích Tích.

- Giang Ly, kiểm tra sinh mệnh lực của em là bao nhiêu? Vừa gặp là Sở Tích Tích liền hỏi điểm mấu chốt nhất.

- 1.8. Giang Ly nói một cách bình tĩnh.

- Cái gì? Sở Tích Tích tưởng mình nghe nhầm.

- 1.8.

Giang Ly lại lặp lại một lần, đưa cho Sở Tích Tích xem tài liệu trên Chip mà chỉ mình mới nhìn thấy.

Sau khi xem, sắc mặt Sở Tích Tích không ngừng thay đổi, rất lâu không nói gì, cuối cùng chậm rãi ngồi xuống, dường như đang tiêu hóa sự thật kinh người này.

Cô không nói gì với Giang Ly nữa mà bấm một số điện thoại.

Chỉ chốc lát liền xuất hiện khuôn mặt của Sở Sơn: - Sao thế? Tích Tích, xảy ra chuyện gì à?

- Cha hãy xem tư liệu của Giang Ly đi. Sở Tích Tích không giải thích.

- Cái gì? Ta sẽ đến đó ngay. Sở Sơn nhìn tư liệu của Giang Ly, thân hình chấn động, nói: - Con chờ ta một chút, ta báo tổng bộ, 3 tiếng sau sẽ tới thành Tinh Hoa.

- Giang Ly, em tới thôi miên khách hàng! Ta xem xem thuật thôi miên của em mạnh đến cỡ nào? Sở Tích Tích lập tức gọi điện thoại kêu khách hàng: - 100 ngày vừa rồi, rất nhiều khách hàng của tập đoàn An Toàn muốn em thôi miên cho, ai cũng sốt ruột chết đi được.

- Được.

Giang Ly vẻ mặt gần như không thay đổi.

Khi một mình ở trên Khúc Ba Tinh, hần khóc lớn cười to, tận tình giải phóng. Còn sau khi về lại thế giới loài người thì hần ngược lại càng ngày càng bình tĩnh, vui buồn không hiện.

Chỉ chốc lát sau hần liền vào trong một căn phòng lớn, khách hàng xếp hàng nối đuôi nhau mà vào.

- Người đầu tiên đi ngủ đi.

Hần chỉ giờ tay chỉ vào không trung là người cách hần hơn 10m liền chậm rãi ngồi xuống, bắt đầu ngủ.

Người bên cạnh kiểm tra một chút, chỉ số giấc ngủ 200, sợ tới mức quăng hết dụng cụ đo người kia xuống đất.

- Người thứ 2.

Giang Ly lại chỉ, người thứ hai cũng nằm ngủ.

- Người thứ 3, thứ 4 Cứ như vậy hần cứ như điểm danh mà chỉ từng người một, hình như tay hần có một loại ma lực, người nào bị chỉ là người đó đều như bị nhiễm ma pháp vô hình, lần lượt bị thôi miên, ngủ say sưa.

Nửa giờ sau.

Cả 300 người khách đều bị thôi miên.

300 người này đều nằm trong phòng thể dục, những khách hàng này có người là ông chủ, quan viên chính phủ, có khi là học sinh, bên cạnh có người đi cùng, người nào cũng mang theo dụng cụ đo, người nào khi nhìn thấy chỉ số giấc ngủ tới 200 đều hận không thể quỳ xuống lạy Giang Ly.

Thôi miên 300 khách hàng trong 1 lần là khái niệm gì? Đây quả thực là thần, thôi miên sư trung cấp của thành Kinh Hoa cũng không làm được.

Nửa giờ, tài khoản của Giang Ly liền có thêm 192000 Tinh Nguyên.

Chỉ mất nửa giờ liền kiếm được gần 200000 Tinh Nguyên.

Đây quả thực là cướp tiền.

Nhưng Giang Ly đầu tư cũng lớn, hấp thu toàn bộ "linh thạch", chẳng khác nào đầu tư 100 triệu, ăn hơn 30 quả Huyết Sắc Não Hạch, giá trị gần bằng 200 triệu.

Như vậy, chẳng khác nào hần đầu tư gần 300 triệu lên người mình, còn chưa tính linh khí thiên địa hấp thu trong 100 ngày kia, nếu tính hết thì đã hấp thu tài nguyên trị giá ít nhất 500 triệu.

Cho nên sinh mạng lực của hần đạt 1.8 cũng không lạ chút nào.

Cho dù là Giang Lưu thì tập đoàn Nhật Nguyệt cũng sẽ không đầu tư lên người y nhiều như vậy.

- Nửa giờ thôi miễn 300 người? Sở Tích Tích hoàn toàn ngần ngại cả người, gần như không dám tin vào hai mắt của mình:

- Đây Giang Ly, em được thần tiên nhập vào à?

- Không, nhưng lần này em có một số kỳ ngộ bất ngờ trên Khúc Ba Tinh, có được hơn 30 quả Huyết Sắc Não Hạch, ăn tất cả hơn 30 quả đó nên em mới có tinh thần lực như bây giờ, đáng tiếc là vẫn chưa đạt đến cảnh giới Nhập định. Giang Ly lắc đầu, tinh thần lực mạnh lên chỉ có thể giúp hắn thôi miễn nhiều người hơn nhưng về bản chất thì không thể thay đổi thuật thôi miễn của hắn.

Ba tiếng sau, Sở Sơn chạy đến tập đoàn An Toàn, vừa vào phòng, không nói gì liền nhìn Giang Ly từ trên xuống dưới, thi triển mấy thuật thôi miễn, phát hiện hắn không chút sứt mẻ, thế mới biết giờ này khắc này, coi như mình không phải là đối thủ của Giang Ly.

Mặc dù Sở Sơn là cao thủ "Nhập định" nhưng ông ta cũng không thể thôi miễn Giang Ly, sinh mạng lực và sức chiến đấu còn lâu mới bằng đối phương, nếu đánh nhau thì chắc chắn sẽ bị thua.

- Giang Ly, sau khi nghiên cứu, Hội đồng quản trị tập đoàn An Toàn quyết định mời cậu làm Tổng giám đốc điều hành phân bộ tập đoàn An Toàn ở thành Tinh Hoa, cậu thấy thế nào? Sở Sơn kiểm tra xong thực lực của Giang Ly mới mở miệng.

- Tổng giám đốc điều hành cũng là người đi làm thuê, nhưng không sao, tôi đồng ý. Giang Ly không từ chối, một khi hắn thành Tổng giám đốc điều hành, ngay lập tức tay cầm quyền to, có thể sử dụng tất cả người, tất cả các kênh thông tin trong tập đoàn An Toàn ở thành Tinh Hoa, khả năng chống lại tập đoàn Nhật Nguyệt cao hơn rất nhiều.

Chỉ cần không xảy ra vấn đề gì trong hai mươi ngày thì hắn có thể đi thi vào trường Đại học Tinh Không, cá chép nhảy Long Môn.

Sinh viên đại học Tinh Không thì ngay cả tập đoàn Nhật Nguyệt cũng không thể làm gì được, Giang Lưu thì càng không thể kiêu ngạo như vậy.

- Vậy được, chúng ta kí hợp đồng đi. Sở Sơn ngay lập tức phát ra hợp đồng điện tử, thuê Giang Ly là Tổng giám đốc điều hành, chỉ chốc lát sau, một bưu kiện phát ra, lập tức tất cả nhân viên của tập đoàn An Toàn ở thành Tinh Hoa đều nhận được tin tức bổ nhiệm.

Nhưng Tổng giám đốc điều hành cũng chỉ là người đại diện chuyên nghiệp, bản thân không có cổ phần, mặc dù có thể ra lệnh với bất cứ nhân viên nào nhưng chỉ cần một câu nói của lão đại ở bên trên là có thể bị khai trừ.

Giang Ly cũng không để ý đến cổ phần, hắn quan tâm đến mạng lưới quan hệ, các loại thế lực và số nhân công khổng lồ của tập đoàn An Toàn.

Tập đoàn An Toàn ở trên địa cầu chính là đầu sỏ chính tông, có thế lực số một ở thành Tinh Hoa, mặc dù bây giờ tập đoàn Nhật Nguyệt mạnh hơn nhưng muốn nhổ tận gốc tập đoàn An Toàn thì không thể, dù sao thì đây cũng là xã hội pháp chế, không phải xã hội đen đục nhau.

Nhưng ở chợ đen thành Khư Hoa, tập đoàn An Toàn đã gần như bị tiêu diệt hoàn toàn.

- Giang Ly, hy vọng cậu có thể xây dựng lại tập đoàn An Toàn ở khu chợ đen thành Khư Hoa, đối kháng với tập đoàn Nhật Nguyệt, hiện nay chợ đen càng ngày càng lớn, nếu cứ như thế mãi thì sẽ trở thành trung tâm của cả Địa Cầu, ảnh hưởng ra bên ngoài. Các tầng lớp cấp cao của tập đoàn An Toàn chúng ta đã xác định, chỉ cần cậu hoàn thành nhiệm vụ này liền cho cậu cổ phần của Tập đoàn An Toàn.

Sở Sơn bắt đầu dụ dỗ.

- Bảo tôi đi chống lại tập đoàn Nhật Nguyệt sao Giang Ly giọng điệu rất nhạt: - Được, mục tiêu của chúng ta là đối kháng tập đoàn Nhật Nguyệt.

- Hợp tác vui vẻ. Sở Sơn và Giang Ly bắt tay.

Ông ta nhìn Giang Ly trưởng thành, nhưng hôm nay có thể đến trình độ này, quả thực là ngoài dự liệu.

Cứ như vậy, Giang Ly trở thành Tổng giám đốc điều hành thành Tinh Hoa, bắt đầu từ bây giờ, ngọn núi lớn vùng ngoại ô này sẽ do hắn làm chủ.

- Hai mươi ngày này ta sẽ sử dụng tất cả quyền lực có trong tay, tiến hành đả kích tập đoàn Nhật Nguyệt Giang Ly khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Hắn có đòn sát thủ, chính là Đại Hắc.

Mục tiêu đầu tiên là nhắm vào trấn sơn chi bảo ở chợ đen của tập đoàn Nhật Nguyệt là cơ giáp Trung vũ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Không Chế Bang Hội

Lần thí nghiệm trăm ngày này, mặc dù thực lực của Giang Ly tăng nhanh nhưng nội tâm lại nghẹn một cục lửa.

Bị Giang Lư và Vu Mộ Hoa truy giết, vẫn không thể trả đòn, chỉ có thể chạy trốn, không phải vì thực lực không đủ mà là pháp luật và thể lực trói buộc khiến hắn không thể giết, sợ người nhà bị liên lụy.

Lần này hắn muốn báo thù, đã kích thật mạnh và tập đoàn Nhật Nguyệt.

Hiện nay tập đoàn Nhật Nguyệt có thể hùng bá chợ đen là do có vũ lực uy hiếp, chủ yếu nhất là cơ giáp trung vũ kia, hành động nhanh như vận tốc âm thanh, một người chỉ cần mặc cơ giáp vào là hoàn toàn có thể không cần tốn nhiều sức lực mà tiêu diệt hết hắc bang.

Mặc loại áo giáp này lên sẽ thành người vô địch.

Nếu có thể lấy được cơ giáp này thì có thể đánh đổ tập đoàn Nhật Nguyệt trong chợ đen.

Mặc dù tập đoàn Nhật Nguyệt khổng lồ nhưng cũng cần tuân thủ một số quy tắc trò chơi, nếu như chợ đen bị đánh đổ thì bọn họ không thể xâm lấn Địa Cầu với quy mô lớn, chỉ có thể lên kút vận chuyển vật tư vào chợ đen để phản kích.

Trên thực tế cơ giáp không thể xuất hiện trong thành phố khác của nhân loại, nếu không sẽ xúc phạm nghiêm trọng đến pháp luật, sẽ phải chịu chế tài nghiêm khắc.

Vì thế, cho dù là Vu Mộ Hoa hay là Giang Lư có thể biến mất không thấy gì nữa trong khi bước nhảy wormhole lỗ sâu là do họ vội vàng cởi áo giáp ra, để trong chiến hạm, không thể mang đến thành Kinh Hoa, nếu không một khi bị lộ thì bọn họ cũng không thể chịu nổi.

- Giang Ly, em có cách gì để chấn hưng sản nghiệp chợ đen của chúng ta không? Bây giờ chợ đen trở thành chiếc bánh thơm ngon cho càng ngày càng nhiều tập đoàn, các tập đoàn đều muốn vào đó làm ăn, giá trị của chợ đen này đã tăng gấp 5 lần! Sở Tích Tích bây giờ lại trở thành thuộc hạ của Giang Ly, bởi vì nàng là phó tổng giám đốc, mà Giang Ly là Tổng giám đốc điều hành.

Nhưng Sở Tích Tích có cổ phần ở tập đoàn, theo quy định lời nói cũng có trọng lượng nên hai người quyền thế ngang nhau.

- Bây giờ em cần tình báo, tình báo về cơ giáp trung vũ của tập đoàn Nhật Nguyệt.

Giang Ly nói: - Nếu như chúng ta có thể lấy được chiếc cơ giáp trung vũ kia thì tập đoàn An Toàn có thể hoàn toàn đánh đổ tập đoàn Nhật Nguyệt ở chợ đen.

Một chiếc cơ giáp trung vũ thì toàn bộ quân đội cũng không phải đối thủ.

Suy nghĩ một chút thì một người đạt tới vận tốc âm thanh, không có gì kiên cố mà không phá nổi, là khái niệm gì vậy?

- Điểm này em cũng đừng nghĩ, trên cơ giáp có hệ thống điều khiển thông minh, cho dù trộm về được thì chúng ta cũng không dùng được, hơn nữa người khác ở nơi khác ẩn quang nào, khởi động trình tự điều khiển từ xa thì chiếc cơ giáp sẽ tự động chiến đấu để bay trở về, chiếc áo giáp đó có hệ thống chiến đấu tự động, hệ thống này được thiết kế để đối phó với những thời miên sur, vì thế cho dù thời miên những người trong đó thì cũng vô ích. Sở Tích Tích lắc đầu: - Rất nhiều người trong tập đoàn An Toàn chúng ta đều muốn đối phó với cơ giáp trung vũ kia, nhưng nghiên cứu rất nhiều phương án đều thất bại triệt để, rất nhiều hắc bang cũng thêm chày nước miếng, đáng tiếc là người muốn cướp chiếc cơ giáp này đều đã chết rồi.

- Khó đối phó như vậy sao? Giang Ly tự hỏi trong chốc lát: - Em cũng không tin, bất kỳ vật gì đều có lỗ hổng, chớ nói chi là cơ giáp.

- Chúng ta từ từ suy nghĩ biện pháp, cũng không gấp, bây giờ có thể chống đỡ được. Sở Tích Tích khoát tay:

- Việc cấp bách là vấn đề thi vào trường đại học Tinh Không, nhưng cũng không cần lo lắng, nếu như thực lực của em mà còn không thi đậu được thì chỉ năm nay không có học sinh nào thi đỗ được.

- Cuộc thi vào đại học Tinh Không, sinh mạng lực là điều thứ yếu, quan trọng nhất là kiểm tra thực chiến, đem một đám người phóng tới chiến trường tinh cầu chém giết. Giang Ly lật xem kinh nghiệm kiểm tra trước đây: - Trong thí luyện máu tanh này thì rất nhiều người có sinh mạng lực mạnh đều bị giết chết, em rất có khả năng vì quá nổi bật mà bị họ hợp lại tấn công.

- Điểm này cần vận phần cẩn thận, nhưng ta nghe nói lần thí nghiệm trăm ngày này, Giang Lư và Vu Mộ Cơ lại hạ độc thủ với em sao? Sở Tích Tích sắc mặt lạnh lẽo.

- Đúng vậy, nhưng bọn họ không thể giết chết em, hơn nữa cuộc thi vào Đại học Tinh Không không có khả năng gian lận, đều là trần trụi vào kiểm tra, ai cũng như ai, cho tập đoàn Nhật Nguyệt có lớn gấp 10 lần thì cũng không thể gian dối trong cuộc thi này. Giang Ly tin tưởng vào điểm này.

- Điểm ấy cũng không tệ. Sở Tích Tích nói: - 20 ngày này em hãy tìm hiểu đi, sinh mạng lực tăng thì chỉ sợ đã đến cực hạn, quan trọng nhất là nhập định! Nếu như em có thể nhập định thì đó mới là thiên hạ vô địch.

- Em sẽ cố gắng. Giang Ly biết rằng, nhập định tuyệt đối không thể một lần là xong, chỉ có thể nước chảy thành sông.

Trên người hắn chắc chắn còn thiếu thứ gì đó vì thế nên mới không thể phá được chướng ngại này.

Hắn đang tìm hiểu cẩn thận.

Thành Kinh Hoa, tập đoàn Nhật Nguyệt trực tiếp mua một hòn đảo nhân tạo nhỏ ở trên biển, bắt đầu xây dựng rầm rộ.

Trên tầng cao nhất của tòa nhà, đối diện với trời xanh, Giang Lưu đang tĩnh tọa.

Giang Chấn Nhạc ở cửa sổ bên cạnh nhìn cảnh biển: - Giang Lưu, lần xuất động cơ giáp này của con cũng không bắt được Giang Ly sao?

- Vâng, thưa ba, trên người hắn tuyệt đối có bí mật nào đó, thậm chí máy quét nguồn nhiệt cũng không thể bắn quét đến người hắn. Hơn nữa con triển khai sát chiêu với hắn lại bị hắn né tránh, ba xem hình ảnh mà cơ giáp của con quét về nhé? Giang Lưu mạnh mẽ đứng thẳng lên, mở ra màn hình, trên tấm hình liên tiếp hiện ra y một kích toàn lực, làm mặt đất xuất hiện một lỗ thủng lớn nhưng Giang Ly lại tránh được.

- Tốc độ thật nhanh Giang Chấn Nhạc chấn động: - Cơ thể con người sao có thể phát huy tốc độ nhanh như vậy? Sinh mạng lực của hắn là bao nhiêu?

- Con đã âm thầm tra xét, sau khi quay về, hắn đã kiểm tra một lần, sinh mạng lực đã đạt 1.8. Giang Lưu mặt không chút cảm xúc, cũng không có khiếp sợ và ghen tị.

- 1.8? Trong 100 ngày tăng từ 1.3 lên 1.8? Điều này là không thể. Giang Chấn Nhạc cũng tỉnh táo lại: - Trừ phi là đánh cuộc bằng tính mạng, tìm được thủy gen có nguy hiểm cực lớn mới có khả năng này. Dưới sự truy sát của con, sinh tử tồn vong nên hắn không thể không tìm thuốc, tập đoàn An Toàn cũng có thể lấy ra loại được thủy này.

- Cha, con cũng muốn tìm loại được thủy gen đó. Giang Lưu thần sắc không biến hóa chút nào.

- Con điên à? Muốn đánh cuộc tính mạng sao?

Giang Chấn Nhạc nhe răng nói: - Thực lực của con đã không tồi rồi còn muốn đánh cuộc cái đó làm gì? Loại được thủy gen này cũng có nguy hiểm rất lớn, con muốn chết sao? Thân phận của con bây giờ có thể nói là bất bại, con có thể giết chết loại tiểu tạp chủng này nhưng hắn lại không dám đối phó với con.

- Không sao ạ, đây là một lần khiêu chiến với tâm linh của con. Giang Lưu chậm rãi nhắm mắt lại: - Con tu luyện hư không Quỷ thần trăm, giết người khác, cũng có thể giết bản thân, sinh tử là chuyện lớn nhưng cũng chẳng là gì. Không giết mình thì làm sao Nhập định đây? Con là dòng chính nhà họ Giang thì phải cho ra dáng người nhà họ Giang, mặc dù cừu tử mà không hồi hận, sợ nọ sợ kia không phải là phong cách của nhà họ Giang chúng ta! Thế sự to lớn cũng không ai qua được sinh tử, nhìn thấu sinh tử thì còn có gì có thể ngăn chặn con nữa? Lần này con uống được thủy gen, chết thì chết, sống thì sống, không phải đánh cuộc mà là giết chính mình mà thôi.

- Được Giang Chấn Nhạc trầm ngâm một hồi, giọng điệu ngưng trọng: - Đây mới là phong cách của người nhà họ Giang ta, cha sẽ đi chuẩn bị được thuốc gen voi cho con.

- Vâng ạ, con bình ổn tâm trạng một chút. Giang Lưu ngồi xuống: - Giang Ly, trong cuộc thi vào Đại học Tinh Không, ta nhất định sẽ giết người, ta tin chắc mình sẽ thành công, sẽ không từ vong!

Chỉ chớp lát sau, một bình được thủy gen đã được mang đến.

Giang Lưu mở to mắt, cầm lấy và không do dự gì mà tiềm vào sâu trong cơ thể.

Sau đó cả người y liền mất tri giác, hoàn toàn để sinh tử thành bại do trời.

Giang Chấn Nhạc vung tay lên, vô số nhân viên y tế đưa y đến phòng bệnh, sau đó quan sát cẩn thận, hy vọng có thể giúp đỡ.

- Gió!

Trên núi thuộc tổng bộ tập đoàn An Toàn, Giang Ly ngày nào cũng khổ tu.

Một chiêu của hắn vừa đánh ra là gió sấm thay phiên nhau xuất hiện, hơi thở như sấm, hành động như gió, dưới một chưởng, một quả lớn thiết cầu đã bị chia năm xẻ bảy.

Hắn hai chân nhảy lên, hơi chút đảo qua, cọc sắt cũng bị quét gãy, luân phiên tiến công, phá hư toàn bộ phòng luyện công, võ học càng ngày càng thuần thục.

Khoảng ba giờ sau, hắn mới thu công, lắc lắc đầu: - Thể năng không tăng chút nào! Trên địa cầu không có chút linh khí thiên địa nào, thậm chí ta còn không thể thi triển thai tức

Trăm ngày thí luyện trên Khúc Ba Tinh, hắn hấp thu linh khí thiên địa trưởng thành đến mức này, bây giờ cuối cùng cũng chậm lại, cho dù dùng một lượng lớn Nhật Nguyệt Tinh Hoa cũng vô ích.

Trừ phi là tâm linh đột phá, tới nhập định, khống chế tất cả nội tiết toàn thân, thể năng mới có thể bùng nổ lần nữa.

Lập tức, hắn khoanh chân ngồi xuống, bắt đầu tu luyện "Não Vũ Trụ", mình tưởng sấm gió, lại tu luyện Lò luyện tâm viên pháp, đọc lượng lớn các loại

bút ký và kinh nghiệm "nhập định" do các cao thủ viết, một lần nữa hấp thu lượng lớn tri thức, tìm hiểu cảnh giới tâm linh tu hành.

Chợ đen thành Khư Hoa, sau khi Đại Hắc có thể nhập định, thuật thôi miên liền tăng hơn một bậc.

Mỗi ngày, đều có rất nhiều người vô tình bị thôi miên.

Đặc biệt là nó còn ăn ba quả Huyết Sắc Não Hạch, tinh thần lực càng mạnh, ẩn giấu ở sâu trong góc tối, không để bất cứ ai nhìn thấy, tinh thần bắn ra là người khác sẽ tự động đem của cải trên người đến nơi đã chỉ định.

Đêm tối đen như mực.

Trong chợ đen có chỗ đèn đuốc sáng trưng, có ngõ nhỏ nước sơn đen kịt, vô số tội ác đang xảy ra, mỗi ngày đều phải chết hàng chục người, mất tích hàng trăm người, chính phủ nhân loại trên địa cầu không quan tâm đến chuyện này, gần như ngảm đồng ý, thậm chí có quan viên chính phủ còn có lợi ích dẫn xuất trong chợ đen, thậm chí còn muốn mở rộng phạm vi thành phố đen này

Nhưng loại hành vi phản nhân loại này lập tức bị ngăn cấm

Trong một tòa cao ốc, đèn đuốc sáng trưng, các thành viên trong hắc bang ra ra vào vào.

Đây là một bang hội cỡ vừa, địa bàn của Tam Long Hội.

Giờ này khắc này, lão đại của Tam Long Hội, Lý Tam Long đang ngồi ở trên ghế, nhìn bưu kiện của cấp dưới.

Đột nhiên ánh mắt ông ta liền nhìn thẳng, chỉ thấy cả không trung rơi xuống rất nhiều hoa trời, một thiếu niên mặc áo đen xuất hiện, thân nhiên nói: - Trở thành nô lệ của ta đi, ta là thần, có thể mang đến cho ngươi vô hạn của cải.

Lý Tam Long ánh mắt lập tức si ngốc ngơ ngác: - Dạ dạ dạ... Ta nguyện ý tín ngưỡng thần.

Sinh mạng lực của Lý Tam Long đã đạt tới 1. 1, cực kỳ mạnh mẽ, nắm trong tay toàn bộ số hiệu tư lệnh của người bang hội, không ai không dám nghe theo, ông ta làm người cực kỳ tàn nhẫn, lòng lang dạ sói. Đáng tiếc là không thể ngăn thuật thôi miên ảo thuật tâm linh của Đại Hắc.

Áo giáp biến mất toàn bộ, một con mèo xuất hiện trên vai Lý Tam Long.

Lý Tam Long nhấn tiếng chuông.

Bên ngoài rất nhiều cấp dưới đều đi đến, cung kính nói: - Hội trưởng, chuyện gì xảy ra?

- Không có gì, ta chỉ muốn nói cho các ngươi biết, ta nuôi một con mèo, về sau các ngươi phải đối xử tốt với nó, coi nó là đại gia, có biết không?

Lý Tam Long sắc mặt đỏ dần: - Nhớ kỹ, đây là con vật ta rất yêu quý, ai dám đối xử không tốt với nó thì ta sẽ lấy mạng người đó!

- Dạ dạ dạ Một số thuộc hạ trong bang hội lau mồ hôi lạnh trên đầu.

- Lui ra đi. Lý Tam Long phát tay.

Những thuộc hạ này đều lui ra hết, không dám nói thêm nửa câu, họ biết Lý Tam Long làm người lòng lang dạ sói, vui giận thất thường, có khi làm việc toàn bộ bằng tâm tình, nuôi mèo là chuyện bình thường.

- Tốt lắm. Đợi sau khi thuộc hạ đều đi xuống, Đại Hắc gật đầu: - Lý Tam Long, từ nay về sau, bang hội của ngươi sẽ làm việc cho ta.

Cứ như vậy, một bang hội bị Đại Hắc hoàn toàn khống chế.

Bên ngoài nó chỉ là sủng vật của Lý Tam Long nhưng trên thực tế nó mới là người khống chế cao nhất của bang hội, Lý Tam Long đã bị nó thôi miên, trở thành cái xác không hồn chỉ biết ra lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 85: Cuộc Thi Bắt Đầu

- Giang Ly, ta đã khống chế hội trưởng của Tam Long hội là Lý Tam Long, ngày nào cũng thôi miên ông em, bây giờ ở chỗ sâu nhất trong đầu ông ta đã gieo trồng lạc ấn tinh thần rất sâu khiến ông ta cuối cùng sẽ thành nô bộc của em, Tam Long hội và tập đoàn Nhật Nguyệt có giao dịch, nếu kéo dài thì sẽ có khả năng biết được một số bí mật của tập đoàn Nhật Nguyệt.

- Giang Ly, em chuẩn bị khổng chế thêm mấy thủ lĩnh bang hội nhưng thấy bây giờ tâm tính lực không đủ, cảnh giới cũng không đủ, khổng chế một người còn miễn cưỡng, nh anh yên tâm, em rất nhanh sẽ đột phá.

- Rõng rỗng Giang Ly, tu luyện hôm nay của em lại có bước đột phá, em chuẩn bị dùng dược thủy gen.

Rất nhiều bưu kiện gửi đến.

Giang Ly nhìn thấy một bưu kiện trong đó, chấn động: - Đại Hắc, người chó làm loạn, dùng dược thủy gen tỷ lệ tử vong rất cao.

- Rõng rỗng, Miêu Tinh nhân chúng ta có mấy mạng, căn bản không sợ chết, hơn nữa mấy ngày nay em đọc các loại tư liệu khoa học trên quang não, nghiên cứu rất nhiều về gen học, nhân loại các anh căn bản vô dụng, sợ chết như vậy ư? Thế giới động vật chúng em lúc nào cũng có thể bị chết, cá lớn nuốt cá bé, chúng em ở trong thành phố thường có bạn bị chó lang thang giết chết, chết là cái gì? Hóa ra đến bây giờ anh vẫn chưa nhìn thấu sinh tử ư, ha ha...

Đại Hắc tiếp tục gửi bưu kiện đến cười nhạo Giang Ly: - Trong Lục Tổ Đàn Kinh có nói sống chết cố nhiên là chuyện lớn, nhưng nó cũng thay đổi nhanh, nhân sinh một giấc mộng, tuần hoàn đi tới đi lui.

- Vậy được, ta không can dự vào chuyện của người, nhưng người muốn uống dược thủy gen gì? Phải để hệ thống nghiên cứu trước.

- Rất đơn giản, là một loại dược thủy gen động vật loài mèo, được gọi là "Chấn Thiên Lôi Thú", em vừa mới phát hiện ở Tam Long hội, tên hội trưởng kia định dùng vào lúc sinh tử tồn vong, em đem về chuẩn bị dùng. Video của Đại Hắc chuyển về phía một lọ dược thủy gen.

Dược thủy gen này phát ra ánh sáng kì diệu, chỉ có một lọ bằng ngón tay, trong đó dường như có tia chớp đang xì xì phát ra tiếng động.

Dược thủy gen ít nhất phải mất hơn một triệu, thậm chí cả mấy triệu, lọ dược thủy gen này là trấn hội chi bảo của Tam Long hội, giá trị không cần nói.

Đương nhiên, giá trị là thứ yếu, chủ yếu là uống vào nếu không tốt thì sẽ chết nên không ai dám dùng.

Giang Ly vội vàng tìm kiếm "Chấn Thiên Lôi Thú", phát hiện là loại động vật thuộc họ mèo khổng lồ ngoài tinh cầu, toàn thân giống như lươn điện vậy, có chứa tia chớp, tiếng hô như sét đánh, thậm chí có thể xé rách cơ giáp.

Sau khi nhân loại bắt được con Lôi Thú này liền nghiên cứu gen sinh mạng của nó và chế tạo ra dược thủy gen, có thể tăng cường thể chất con người ở mức độ cao, thậm chí có thể giúp cơ thể con người chống lại được dòng điện cao thế mà không chết.

Tuy nhiên tỷ lệ tử vong của loại dược thủy gen này rất cao, gần như đạt mức 70%, hơn nữa có người mặc dù không tử vong nhưng uống vào cũng vì xung đột gen mà sức mạnh cũng không tăng nhiều.

- Đúng rồi, Đại Hắc cũng là động vật thuộc họ mèo chính tông, gen chắc cũng tương tự, cơ hội uống thành công cũng lớn hơn. Giang Ly cũng tìm trên quang não nhưng lại phát hiện không ai lấy mèo làm thí nghiệm, cũng không biết mèo uống xong sẽ ra sao.

Cũng đúng, dược thủy gen mấy triệu một lọ lại lấy ra cho mèo uống, chẳng có phú hào nào làm chuyện ngu xuẩn như vậy cả.

Trong khu tinh anh có thể có nhưng Giang Ly căn bản không thể tra được bất cứ tin tức gì trong khu tinh anh.

Khu tinh anh và khu bình thường tách biệt nhau hoàn toàn.

Hơn nữa Đại Hắc không phải mèo bình thường, bản thân nhập định, lại qua huấn luyện thai tức, gen chắc cũng mạnh hơn, tỷ lệ dùng dược thủy gen thành công chắc sẽ cao hơn nhân loại bình thường.

- Mấy ngày này em bắt đầu tìm dược thủy gen Chấn Thiên Lôi Thú rồi. Chúc em may mắn đi Đại Hắc lui xuống.

- Thật là một con mèo điên cuồng. Giang Ly luôn thấy giữ gen của nhân loại rất tốt, vì theo đuổi sức mạnh mà thay đổi gen khiến hắn có cảm giác biến thái, có lẽ đây là tính thích sạch sẽ về mặt tinh thần.

Nhưng Đại Hắc tìm dược thủy gen động vật họ mèo cũng không tính là thay đổi cơ bản.

Lập tức, hết thấy đều gió êm sóng lặng.

Giang Ly mỗi ngày đều tu luyện, tu luyện, ru rú trong nhà, học tập tri thức, rèn luyện võ học, tinh dưỡng tâm linh, mười ngày trôi qua, mười lăm ngày trôi qua, hai mươi ngày rút cục đã trôi qua.

Leng keng.

Bưu kiện phát tới.

- Tất cả những học sinh tốt nghiệp khóa này đều đến trường, hôm nay là ngày kiểm tra sức khỏe của Đại học Tinh Không! Là bưu kiện của hiệu trưởng.

Giang Ly lập tức lái một chiếc xe ô tô bay vèo tới không trung, ước chừng mười phút sau, từ từ hạ xuống trường học. Hiện tại hẳn có đủ tiền mua ô tô, hơn nữa thân phận cũng là công dân một sao, hoàn toàn có tư cách lái ô tô.

Vừa hạ xuống trường học liền nhìn thấy một chiếc chiến hạm dừng lại trên đỉnh đầu, sau đó chậm rãi hạ xuống, dừng lại trên bãi tập.

- Đây là chiến hạm của Đại học Tinh Không... Giang Ly chấn động, chỉ thấy trên chiếc chiến hạm loại nhỏ kia có rất nhiều ký hiệu sao, những sao này hợp thành bốn chữ "Đại học Tinh Không".

Theo sau, chiến hạm mở ra, trong đó xuất hiện một đội chiến sĩ mặc quần áo màu trắng, mang theo mũ giáp, lại mặc cơ giáp dè vu toàn màu xanh!

Hiệu trưởng đã đi lên nói chuyện với một chiến sĩ trong đó, đối chiếu tư liệu trên quang não và tư liệu của đối phương.

Nửa giờ sau, thẩm tra đối chiếu xong.

Một quân y trong đó nói to: - Tất cả học sinh xếp hàng theo thứ tự, tiến vào chiến hạm kiểm tra sức khỏe! Không được ồn ào, không được cãi nhau, không được chống lại mệnh lệnh, nếu không tự gánh lấy hậu quả!

Tất cả học sinh đều giật mình lạnh run!

Bọn họ biết rằng, không có bất kỳ một tập đoàn tài chính, một quan viên nào có thể sánh bằng Đại học Tinh Không. Nếu phản kháng vào lúc này thì cho dù là con trai của đại lão thành Kinh Hoa cũng có thể bị giết ngay tại chỗ, không cần chịu bất cứ trách nhiệm nào.

Trong mấy lần trước, có con trai của đại lão không phục sự sắp xếp của Đại học Tinh Không, muốn làm loạn, kết quả bị giam giữ lưu đây.

- Người đầu tiên, Giang Ly vào kiểm tra sức khỏe!

Một chiến sĩ mặc cơ giáp màu trắng quát.

- Sinh mạng lực thật mạnh, ít nhất cũng phải 1.5. Giang Ly nghe giọng là có thể âm thầm đoán được sinh mạng lực.

- Không biết có phải là sinh viên đại học Tinh Không không?

Hắn vừa sai bước đi vào.

Không gian bên trong chiến hạm rất lớn, hắn làm theo quy tắc nằm trên giường, bắt đầu kiểm tra sức khỏe, phía trên là quang não đang tính toán ra rất nhiều số liệu, kiểm tra lượng hô hấp, kết cấu tế bào, máu, các loại khí quan, thần kinh đại não, xương cốt, tủy của người, quét một lượt từ trên xuống dưới, không có bất cứ bí mật nào.

- Dù tư cách, có thể tham gia thi vào Đại học Tinh Không!

Ba phút liền hoàn thành quét cả cơ thể, quang não xuất hiện một thanh âm.

Giang Ly thở phào.

Kiểm tra sức khỏe cuối cùng cũng thông qua.

Chỉ cần thông qua kiểm tra sức khỏe thì cuộc thi tiếp theo chắc chắn không vấn đề.

- Chúc mừng em thông qua kiểm tra sức khỏe, tư cách tham gia thi sẽ được ghi trong Chip của em. Một quân y đi lên: - Bây giờ em không thể rời chiến hạm, mời đến phòng nghỉ ngơi, đợi các học sinh của Trung học Tinh Hoa kiểm tra xong thì chúng ta sẽ đưa tất cả mọi người đến địa điểm kiểm tra, trực tiếp tiến hành các mục cần kiểm tra.

- Vâng!

Giang Ly biết lúc này đối phương nói gì thì chính là cái đó, không được phản bác.

Hắn lẳng lặng đến nơi được chỉ định, là một cabin nghỉ ngơi, bắt đầu khoan chân ngồi xuống, thời gian trôi qua với hắn mà nói không có bất kỳ ảnh hưởng, hắn thật giống như một tảng đá.

Ba tiếng trôi đi, kiểm tra sức khỏe đã hoàn thành.

Hắn nghe thấy một quân y nói: - Lần này kiểm tra sức khỏe xong, Trung học Tinh Hoa có 15 người vượt qua!

- Có 15 người? Giang Ly mở to mắt, phát hiện lần này thi vào Đại học Tinh Không lại khó hơn rồi, trước kia sinh mạng lực 0.9 cũng có thể tham gia thi, bây giờ chỉ có những người sinh mạng lực trên 1.0 mới có tư cách tham gia.

15 người ngồi trong khoang thuyền đều rất căng thẳng, không biết cuộc thi tiếp đó sẽ như thế nào.

Vì đây là cuộc thi liên quan đến vận mệnh con người, thi đấu rồi, liền cá chép nhảy Long Môn, thi không đậu, liền phai mờ trước mọi người.

Người nào cũng tràn đầy nhiệt huyết, khát vọng thành đại nhân vật vượt trội hơn người, chinh chiến trong tình không, trở thành tinh anh của nhân loại, uy danh hiển hách!

- Tất cả các bạn chuẩn bị, chiến hạm bắt đầu bay. Một quân y báo! Vũ, cả chiến hạm không mất quá 3 phút đã bay đến biển, tốc độ không biết gấp vận tốc âm thanh bao nhiêu lần.

Vẫn là căn cứ bước nhảy wormhole (lỗ sâu) trên biển kia.

Lúc này Giang Ly liền nhìn thấy cả vùng biển có một đại chiến hạm đang dừng neo, to gấp mấy lần chiến hạm đi Khúc Ba Tinh lần trước.

Chiếc chiến hạm cỡ nhỏ mà mình ngồi liền chui vào bụng của chiến hạm lớn, sau đó một quân y nói: - Các em đứng hết lên đi, đi theo ta, vào trong bộ phận đại mẫu hạm, tất cả thí sinh của Địa Cầu đều tập trung ở đây, sau đó nhảy đến nơi kiểm tra, biết chưa?

- Biết rồi ạ. Giang Ly nhìn Lạc Hàm, Tuyết Linh liếc mắt một cái, phát hiện hai nàng hai mươi ngày không thấy, sinh mạng lực lại tăng lên một ít, dường như hai mươi ngày này lại liều mạng cố gắng.

Lúc này không thể nói nhiều, cũng không thể nói chuyện với nhau, hai bên chỉ có thể giao lưu bằng ánh mắt.

Vì là toàn bộ thí sinh của Địa Cầu nên lần này chiến hạm nhảy với quy mô lớn hơn rất nhiều, còn lần trước chỉ có 30 học sinh của Trung học Hoa Thành.

Đi cùng quân y vào trong khoang thuyền tàu mẹ, Giang Ly vừa nhìn là thấy khoang thuyền rộng lớn giống như sân thể dục lớn, trong đó đã có hơn 10 nghìn học sinh.

Không hề nghi ngờ, đây là cao thủ trong các học sinh trên toàn cầu.

Trong đó không ít người có hơi thở mạnh mẽ Giang Ly lại phát hiện có mấy học sinh hùng mạnh như mình! Sinh mạng lực cũng có thể có thể tới 1.8!

- Ủm?

Ngay khi hắn ngồi lên trên chiếc giường mà quân y bảo thì đột nhiên có một tia nhìn có sát khí rất nặng chiếu đến khiến tóc gáy toàn thân hắn dựng hết cả lên.

Hắn mạnh mẽ nhìn sang, lại là Giang Lư.

Giờ này khắc này, Giang Lư vẫn ở cùng con trai đại lão thành Kinh Hoa, Vu Mộ Hoa sinh mạng lực cũng tăng lên rất nhiều, trong khi hô hấp, sóng khí cuộn cuộn, nếu không đoán sai thì đạt mức 1.7! Thậm chí còn cao hơn.

Tuy nhiên người khiến người ta sợ hãi hơn là Giang Lư.

Y hô hấp không tiếng động nhưng ần núp ở đó, giống như một mãnh thú thái cổ khiến người khác cảm thấy hơi thở hung thần vô cùng về mặt tâm linh, Giang Ly đột nhiên sinh ra một loại ảo giác, ở sâu trong nội tâm một thanh âm vang dội đến: - Giang Ly, lần này ngươi chạy trời không khỏi nắng...

- Cảnh giới nhập định! Giang Ly cả người khẽ động, lập tức biết đây là cảnh giới nhập định, tư duy tiến hành truyền cách không gian!

Không ngờ Giang Lư lại đạt tới cảnh giới này, lợi hại hơn mình, hơn nữa sinh mạng lực của đối phương dường như cũng cao hơn mình.

Hắn lập tức minh tường Nỗ Vũ Trụ, làm tan rã ảo giác của Giang Lư. Hắn không nghĩ ra, vì sao Giang Lư có thể nhập định, mà hắn chậm chạp không thể?

Không có lý do gì, thứ hắn tu luyện là trong Đại Mộng Tâm Kinh tối cao tuyệt học.

- Giang Ly, tiểu tập chúng, ngươi trước sau chính là một người đốn hèn! Sợ nọ sợ kia, cho dù có gặp được nhiều kỳ ngộ và bí mật đến đâu thì cũng là một phế vật! Đợi sau khi chiến hạm nhảy tới La Sát Tinh, ta sẽ giết chết ngươi! Cho ngươi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, chờ xem... Giang Lư nhắm mắt: - Sinh mạng lực của ta đã đạt tới 2, tâm linh của ta tu vi đã có thể nhập định, hãy hưởng thụ thời gian còn sống của ngươi đi, ngươi là huyết mạch tập chủng của nhà họ Giang ta, không nên tồn tại ở trên cái thế giới này.

Giang Ly âm thầm không nói, hắn đang suy nghĩ về lời Giang Lư nói, dường như dần dần có chút linh ngộ nguyên nhân mình không thể nhập định.

Không ngờ địa điểm thi của Đại học Tinh Không lần này lại là La Sát Tinh? Đây là một tinh cầu dùng để lưu đầy phạm nhân, buổi tối rét lạnh sợ người, ban ngày lại nóng đến mức có thể nướng cháy người, trên mặt tinh cầu rất nguy hiểm, còn có rất nhiều mãnh thú hung ác.

La Sát Tinh và Khúc Ba Tinh hoàn toàn khác nhau, Khúc Ba Tinh còn có thể du lịch, nguy hiểm không lớn. Mà La Sát Tinh thì chỉ khi hậu đã có thể lấy mạng người.

- Bắt đầu bước nhảy

Tất cả học sinh đều vào trong tàu mẹ, âm thanh quang nào vang dội đến, lập tức có hơn mười nghìn học sinh nằm trên giường, chiếc lồng khổng lồ chụp hết bọn họ lại, bịt kín hoàn toàn, một cỗ năng lượng nhét đầy ở trong đó, chiếc chiến hạm này tiến tiến hơn rất nhiều so với chiếc chiến hạm lúc trước.

Ầm vang!

Năng lượng thật lớn được sinh ra, trong cảm giác của Giang Ly, chỉ thấy trên đại hạm có một lỗ sâu rất lớn đang mở ra, sau đó tàu mẹ tiến vào đó, cuối cùng biến mất không thấy gì nữa.

Mà hán cũng đã mất đi tri giác.

Viên đá màu trắng ngà lại bắt đầu chuyển động, lại hấp thu rất nhiều năng lượng của bước nhảy.

Tầng đá trong ngực hán không ngừng động dậy, hoa văn bắt đầu nổi lên nhiều hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Không Thể Nhịn Được Nữa

Lúc này, Giang Ly lại một lần nữa nằm mơ đến cảnh kia.

Cuộc đời của xác khô trong cống thoát nước

Mỗi lần hán nằm mơ, đều có cảm giác khác nhau. Mỗi lần tu vi võ học và kinh nghiệm đều tăng lên một chút.

Mà sinh mạng lực của hán cũng sẽ nâng cao một cách chậm rãi, tế bào sẽ càng mạnh hơn 1 ít.

Mỗi lần nhảy Wormhole, hán đều có thể đạt được không ít lợi ích, tuy nhiên cuối cùng hán cũng không hiểu, hoa văn trên viên đá màu trắng ngà rốt cuộc là cái gì.

Sự việc nghĩ mãi không ra thì tốt nhất không nên nghĩ, viên đá này cũng là vật ngoài thân, quan trọng là cảnh giới tâm linh của bản thân đã nâng cao, hán vẫn không thể đạt đến cảnh giới nhập định, có thể thấy viên đá này chỉ là tài nguyên, quan trọng hơn phải là nội tâm.

Cũng không biết qua bao lâu.

Bước nhảy Wormhole hoàn toàn toàn không chú ý tới thời gian.

Ầm ầm!

Đột nhiên, thân hình mọi người chấn động, đều từ trạng thái "chết giả" tỉnh lại. Biết bước nhảy wormhole đã hoàn tất, đã đến được trên "La Sát Tinh".

- Mọi người, lập tức rời tàu! Một giọng nói vang lên, cửa tàu mở ra, từng người một rời khỏi giường, tự động bị một cỗ năng lượng đưa ra ngoài, đội hai chân đứng vững, trước mắt là một đại sảnh.

Bên ngoài đại sảnh, là quái thạch lờm chờm, còn có hằng tinh nóng rực, không phải mặt trời, nhưng ánh sáng còn nóng hơn cả mặt trời.

Một vạn học sinh quan sát khắp nơi, đều biết mình đã không còn trên địa cầu.

- Nơi này chính là La Sát Tinh!

Một chiến sỹ áo trắng đi lên trước, nói trong đại sảnh: - Cuộc thi của đại học Tinh Không lần này là một cuộc thi lớn của tất cả học sinh loài người, căn cứ của cuộc thi đều trên La Sát Tinh! Mỗi một người các bạn đều phải biết, hoàn cảnh trên La Sát Tinh vô cùng khắc nghiệt! Là nơi lưu đầy phạm nhân, các bạn chỉ cần ra khỏi căn cứ là sẽ bị tội phạm hùng mạnh nhắm vào, thậm chí ăn hết máu thịt của các bạn! Người ăn người ở đây rất bình thường. Căn cứ mà hiện giờ các bạn đang đứng, là căn cứ của khu vực địa cầu, hôm nay cùng lúc này, còn có thí sinh thi của các tinh cầu khác như khu vực Hỏa Tinh, Nguyệt Tinh. Cuộc thi đầu tiên ngày hôm nay chính là sinh tồn! Các bạn chỉ được mang theo 1 bình nước, một ống được phẩm dinh dưỡng, những thứ khác không được mang đi cho dù là cái gì, thời gian sinh tồn trên La Sát Tinh là 30 ngày.

- Lâu như vậy?

Giang Ly sững sờ?

Hán biết rằng, trên La Sát Tinh không có thiên địa linh khí, cảnh giới thai tức của mình không thể hấp thu, chỉ mang một bình nước, một ống được phẩm dinh dưỡng, đó đơn giản không thể sống được hai ba mươi ngày, nhìn bên ngoài căn cứ hằng tinh chiếu rọi, nhiệt độ ít nhất lớn hơn 60 độ, cái này có thể

nóng chết người.

- Con người, trong vũ trụ lạnh giá, đầu tiên là phải sinh tồn, cho nên quan trọng nhất của cuộc thi là phải sinh tồn, những người có thể sống sót, mới là người mạnh. Ngực khí của chiến sỹ áo trắng rất lạnh: - Thời gian 30 ngày! Các bạn còn sống sót mới có tư cách vào vòng tiếp theo, tôi không cần biết các bạn dùng biện pháp gì! Nhất định phải sống sót, ai có thể sống sót mới là vương giả.

- Hiện tại, các bạn có thể rời khỏi căn cứ này rồi! Nhớ rõ, khu vực cách căn cứ khoảng 100 km, có một nguồn nước, các bạn nhất định phải tìm thấy nguồn nước trước! Còn nữa, bây giờ có học sinh nào muốn rút lui không? Bây giờ các bạn rút lui, chúng tôi sẽ đưa các bạn quay lại, bằng không chết bên ngoài kia, chúng tôi sẽ không chịu trách nhiệm!

Lại một chiến sỹ áo trắng nói.

Đây là thường lệ.

Tỉ lệ tử vong trong các cuộc thi của đại học Tinh Không rất cao, nhưng có thể lựa chọn không thi, đây là cơ hội cuối cùng, một khi đã bước vào trường thi là không thể rút lui.

Hơn 1 vạn học sinh Địa Cầu không hề nhúc nhích, tất cả tỏ vẻ không lùi bước, đây là một ván cược cả đời, những người có tư cách tham gia cuộc thi đều là nhân tài, căn bản không thể tự động từ bỏ trong tình huống này.

Phải biết rằng, một khi từ bỏ, thì đến cuộc thi khóa sau cũng không được tham gia, cả đời, chỉ có 1 cơ hội duy nhất này.

Đây cũng là một lần khảo nghiệm của đại học Tinh Không.

- Tốt lắm, các bạn không ai muốn rút lui, vậy chúc các bạn may mắn! Hy vọng các bạn có thể sống được đến khi kết thúc cuộc thi. Cuối cùng chiến sỹ áo trắng nói: - Năng lượng, khởi động!

Bá bá bá!

Lập tức, rất nhiều năng lượng thực thể hóa rơi xuống, vây lấy tất cả học sinh, cùng lúc đó trên tay Giang Ly cũng có thêm 1 bình nước, 1 ống được phẩm dinh dưỡng.

Trước khi đến, trên người mỗi người đều trống trải, ngoại trừ quần áo, đều không được mang bất kỳ đồ bảo trợ hay vũ khí gì. Bất kỳ đại thiếu gia nào cũng không ngoại trừ, Giang Ly, Vu Mộ Hoa, con trai của lão đại Kinh Hoa Thành, còn có công tử tập đoàn địa cầu khác, toàn bộ đều bình đẳng.

Như lần trước, trăm ngày thí luyện mang theo cơ giáp, lần này thì không thể.

Năng lượng chợt lóe, tất cả mọi người bị đưa ra ngoài.

Toàn bộ thí sinh đều đến bên ngoài căn cứ, cửa căn cứ cũng hoàn toàn đóng kín.

Nhiệt độ vô cùng nóng, cuộn cuộn sóng nhiệt, tập kích tới tới toàn thân Giang Ly, hần lập tức co rút người lại, ngăn cản sự mất hơi nước.

Bên ngoài là nhiệt độ 60 độ, người bình thường lập tức sẽ bị nóng chết, còn những học sinh sinh mạng lực mạnh mẽ có thể chịu đựng, mỗi một học sinh đều lập tức tiến về phía trước, phải xuyên qua bình nguyên đá vụn, đi bộ một trăm km, đến được nơi có nguồn nước mới có thể tiếp tục sinh tồn.

Đương nhiên, nơi có nguồn nước nhất định là nơi tội phạm sinh sống, vô cùng nguy hiểm. Nhưng lúc này đi đến nơi có nguồn nước mới có đường sống, ở lại đây không thể nào sống được.

Những học sinh này đều là cường giả sinh mạng lực 1 trở lên, thể chất tương đương gấp mấy lần người bình thường, hơn nữa lại đi giày, mặt đất tuy rất nóng cũng có thể chạy cấp tốc.

- Giang Ly!

Đúng lúc này, đột nhiên một tiếng rống to, chấn động màng nhĩ của rất nhiều học sinh.

Mấy bóng người chợt lóe lên, liền bao vây lấy Giang Ly, Lạc Hàm, Tuyết Linh, còn có mấy học sinh của Tinh Hoa Thành.

Là Giang Lưu, Vu Mộ Hoa, còn có con trai của mấy vị đại lão của Kinh Hoa Thành.

- Giang Lưu, ngươi muốn làm gì? Giang Ly vô cùng điềm tĩnh.

- Lưu thiếu gia, để tôi xử lý cho. Vu Mộ Hoa đi lên phía trước, trên mặt đầy châm biếm: - Giang Ly, vốn dĩ chúng ta không thù không oán, ta cũng không muốn đối phó ngươi, đáng tiếc ngươi lại làm mất mặt ta trên Khúc Ba Tinh, khiến ta vô cùng khó chịu... Tuy nhiên lần này ta có thể khuyên Lưu thiếu gia không giết ngươi, ta biết trên người ngươi có bí mật, đưa bí mật đó cho ta, còn nữa, ngươi và hai cô gái này, đưa được phẩm dinh dưỡng và nước cho ta đi.

- Ngươi muốn nước và được phẩm dinh dưỡng của chúng tôi? Sắc mặt của Tuyết Linh và Lạc Hàm rất khó coi, các cô biết, hiện tại họ còn cách nguồn

nước bên kia hơn 100 km, trời nóng như vậy, trên đường nếu không có những thứ này, rất có thể sẽ mất nước mà chết.

- Đúng vậy, đưa cho chúng ta, còn mấy người nữa. Vu Mộ Hoa chỉ vào mấy học sinh Kinh Hoa Thành: - Các người cũng đưa hết đây, đừng để ta ra tay.

Giang Lưu vẫn lạnh lùng nhìn cảnh tượng này, cũng không nói gì, khí định thần nhàn, dường như đang xem Giang Ly hóa giải thế nào.

- Đúng, các người hãy đem nước và dược phẩm dinh dưỡng cho ta. Con trai của mấy vị đại lão cười lớn, họ cũng phong tỏa đường đi, không cho Giang Ly và Tuyết Linh, Lạc Hàm chạy thoát.

- Hai cô gái kia có thể để cho ta vui đùa một chút. Một vị đại thiếu gia lớn tiếng nói, trên La Sát Tinh cậu ta liền không chút kiêng nể.

- Vu Mộ Hoa, người đừng ép người quá đáng. Giang Ly nhú nhú mày. - Trong tình cảnh này, nếu mất nước và dược phẩm dinh dưỡng thì chỉ có con đường chết.

- Chết muộn vẫn tốt hơn là chết sớm. Vu Mộ Hoa khoanh tay lại. - Ta chỉ biết, trên La Sát Tinh, có dược càng nhiều nước và dược phẩm dinh dưỡng thì cơ hội sống sót càng lớn. Cho nên sự sống chết của các người ta không quan, nếu các người phản kháng, thứ nhất, ta sẽ giết chết các người ngay lập tức, thứ hai, cho dù các người có thể sống sót, sau khi về địa cầu, gia đình ta và người sẽ không có ngày yên ổn.

- Nếu đã như vậy, ta cho người.

Giang Ly lắc đầu: - Hy vọng người có thể buông tha cho gia đình ta, còn nữa, bỏ qua cho Tuyết Linh và Lạc Hàm. Vừa nói, hắn vừa đem nước và dược phẩm dinh dưỡng cho Vu Mộ Hoa.

- Thật quá nhu nhược... Vu Mộ Hoa một phát nắm chắc nước và dược phẩm, lắc lắc đầu, y biết Giang Ly căn bản không làm gì y được, thân phận của y ở đây, có thể giết chết Giang Ly, Giang Ly cũng không thể động đến một cọng tóc của y

Bá!

Ngay tại lúc y đón lấy nước và dược phẩm, Giang Ly mạnh mẽ phát ra tiếng hét bị phản, tiếng hét dài như sấm rền, truyền ra xa, rất nhiều người đều bị chấn động ngã xuống đất.

Giang Lưu cũng bị lùi ra phía sau ba bước.

Gã ta cảm giác nguy hiểm cực độ.

Ầm ầm!

Giang Ly lúc này, trực tiếp xông lên, một nắm đấm từ trên đầu giáng xuống, Đại Đế Lôi Ân ép xuống, sức nặng của tâm linh và cơ thể ép xuống đã đến đỉnh đầu Vu Mộ Hoa.

Vu Mộ Hoa hét lớn một tiếng, không trốn được, một quyền oanh tạc.

Rắc rắc!

Cánh tay y gãy lìa, chỉ cảm giác thấy cổ xiết chặt, liền bị Giang Ly dùng tay nắm chặt, 5 ngón tay bóp chặt yết hầu, nước và dinh dưỡng đều bị cướp đi.

- Lạc Hàm, Tuyết Linh bắt lấy! Giang Ly vất qua.

Lúc này, Vu Mộ Hoa bị Giang Ly bóp chặt cổ, mặt đỏ tía tai, gằn tím mặt nói: - Giang Ly, người dám! Người dám làm vậy với ta! Người có tư cách gì!

- Giang Ly, thả Vu Mộ Hoa ra. Giang Lưu ánh mắt chột lóe: - Người muốn rước họa cho người nhà người sao?

- Cũng không có gì ghê gớm. Giang Ly bóp chặt cổ Vu Mộ Hoa, giọng điệu bình thản vô cùng: - Kỳ thực ta vẫn luôn nhẫn nhịn, chính là hy vọng các người đừng ép ta đến đường cùng, khiến ta không chịu được nữa. Các người quả thật đã làm như vậy rồi, ta phải cảm ơn các người giúp ta tu hành, coi như là phần thưởng, Vu Mộ Hoa, ta quyết định tiễn người lên đường.

Răng rắc!

Đột nhiên, toàn thân hắn phát lực, xoay người 1 cái.

Cổ của Vu Mộ Hoa xoay 360 độ, tất cả dây thần kinh đều bị chặt đứt! Sau đó hắn bay lên 1 cước, hung hăng đá một nhát vào ngực Vu Mộ Hoa.

Bịch!

Thân thể cao lớn của Vu Mộ Hoa bị đá bay đi, trong không trung hóa thành đồng thệ mơ hồ rơi xuống, sinh mạng hoàn toàn rời khỏi cơ thể.

Giang Ly một cước có thể đá quả cầu sắt chia năm xẻ bảy, huống hồ là Vu Mộ Hoa.

Con trai mấy đại lão Kinh Hoa Thành cũng bị hắn giết chết gọn gàng như vậy.

- Thật sự là hả hê...

Một phát giết chết Vu Mộ Hoa, Giang Ly cảm thấy toàn bộ tư duy đều thay đổi, buông xuống tất cả trói buộc, tâm linh cũng không có bất kỳ trở ngại nào.

Tư duy của hắn chấn động, tản mát ra, không có lo sợ.

Đây chính là "nhập định"

Giết Vu Mộ Hoa không là gì, quan trọng là ta không coi trọng thân phận của gã, không cấm kỵ, không sợ hãi.

Hắn biết rằng, bản thân rốt cuộc đã đột phá được cảnh giới "nhập định". Mức độ tinh thần cũng không giống nhau, hai mắt đảo qua, nhìn thấy Giang Lư còn có mấy vị đại thiếu gia.

Hai mắt hắn như đao, cắt đứt tất cả trở ngại: - Hôm nay, các ngươi hãy bỏ mạng ở đây đi.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Đánh Chết Giang Lư

Nhìn thấu sinh tử, bất chấp tất cả, quyết giết tất cả.

Giang Ly vào lúc này, cuối cùng cũng làm được, cho nên hắn có thể "nhập định", giết chết Vu Mộ Hoa, không đội trời chung với đại lão Kinh Hoa Thành, người nhà đều bị hãm hại, nhưng hắn vẫn sẽ làm như vậy.

Buông tay xuống, thả lỏng tâm linh, phá vỡ sự e dè và kiêng nể kia, không hề có gánh nặng, mới hiểu rõ được thế sự là hư không, đại mộng mấy ngàn thu.

Giết hắn ta thì đã làm sao?

Hắn bây giờ mới thật sự cảm thấy thế nào là cường giả? Chủ yếu là tâm lý, không có tâm lý, căn bản không phải là cường giả.

Trước đây, Giang Lư nói mình nhu nhược, không hề sai.

Mình thật sự yếu đuối, nhưng sau này sẽ không thể nữa

Àm ầm

Hắn lại thét dài: - Đại Đế Phong Ấn, Đại Đế Lôi Ấn

Thanh âm chấn động, bốn phía đều là sóng nhiệt cuồng phong, lao thẳng tới Giang Lư.

Trước tiên giải quyết xong người này hãy nói, giết gã ta!

Giờ này khắc này, Giang Ly ra tay ầm ầm như sấm, cuồng như sét đánh, sấm sét nổ vang.

Trong tiếng thét dài của hắn, sức mạnh tâm linh trùng trùng điệp điệp đánh về phía Giang Lư, đây là "Niệm Sát"! Một khi đã bước vào cảnh giới "nhập định", sức mạnh tinh thần của Giang Ly toàn bộ đều được phóng thích, mình tướng Nãi Vũ Trụ tăng lên 10 lần.

Sinh mạng lực vốn dĩ của hắn đạt tới 1.8, sau khi trải qua 20 ngày khổ luyện trở về, mặc dù tăng lên không nhiều, nhưng cũng loáng thoáng có đột phá, bây giờ trải qua bước nhảy wormhole của tàu hạm, lại lần nữa thay đổi tế bào cơ thể của hắn, khiến sinh mạng lực của hắn đạt đến 1.9!

Lại cộng thêm vừa rồi hắn đột phá đến cảnh giới "nhập định", thiên địa linh khí còn lưu lại trong cơ thể trước đây cũng hoàn toàn kết hợp với tế bào, gần như trong nháy mắt, hắn lại có đột phá.

Giang Ly cảm giác được từng tế bào, nội tiết từng chỗ bên trong cơ thể, hắn đều có thể khống chế, sự biến hóa của từng cái rất nhỏ, hắn đều có thể nắm chắc chính xác.

- Hóa ra, trong cơ thể của ta, còn lưu lại rất nhiều thiên địa linh khí, liên tục hấp thu không hết, bây giờ thì hoàn toàn có thể dung nạp vào trong cơ thể.

Giang Ly nhìn rõ mọi việc dựa vào tu vi tâm linh "nhập định", thiên địa linh khí vốn dĩ lưu lại trong cơ thể chưa hề tiêu hóa nay toàn bộ hấp thu vào tế bào não, kích thích phân bố.

Một cỗ khí tức mát mẻ bao quanh, tất cả khí nóng đều trở thành hư không, thậm chí cách hần trong vòng 10 mét, đều cảm thấy gió lạnh phát phơ, nhiệt độ không khí ít nhất giảm xuống 30 độ.

- Sinh mạng lực, tăng lên rồi! Trong lúc công kích, tiếng thét của Giang Ly càng ngày càng lớn, như một dây thép vút trong mây mù, khí tức toàn thân hần trùng trùng điệp điệp, rõ ràng đã ngang tài với Giang Lư.

Giờ này khắc này, sinh mạng lực của hần đã đạt tới 2!

Àm vang!

Giang Lư một quyền đánh tới, đầu lại Giang Ly.

- Tên tạp chủng, để ta cho ngươi biết, tất cả của ngươi đều phí công! Giang Lư toàn thân khí tức bay lên, trên cơ thể có hơi thở quỷ thần, sức mạnh tâm linh cũng tập trung đến cực điểm.

Tóc gã ta tung bay, hai mắt như điện: - Đi chết đi!

Quỷ Thần Quyền toàn bộ được khai triển.

Nắm đấm hai người chạm vào nhau trên không trung, một trận gió xoáy chấn động, đất đá bắn tung tóe.

Giang Ly lui về phía sau ba bước, Giang Lư cũng lui về phía sau ba bước.

- Giết! Giang Ly tiếp tục tấn công, gần như thể lực không hề hao mòn, thân hình như gió, chưởng ấn như sấm, giờ tay lên, chính là một chuỗi tiếng nổ lớn, bốn phía bao trùm Giang Lư.

Kinh nghiệm chiến đấu của hần phong phú hơn Giang Lư, sinh mạng lực bây giờ cũng tương đương, sức mạnh tâm linh càng lợi hại hơn rất nhiều, bây giờ hần hoàn toàn chiếm thế thượng phong.

Hần muốn một chiêu, giết chết đối phương.

Tốc độ!

Giang Ly từng quyền từng quyền, cao thấp mơ hồ, nhìn giống như sợi bông, trên thực tế nặng gần ngàn cân, một quyền có thể đâm vỡ bức tường lớn, bất luận về tốc độ hay lực bộc phát, hần đều thắng Giang Ly.

Đại Đế Lôi Ân, Đại Đế Phong Ân là võ học bậc nào?

Rầm rầm rầm..

Mấy quyền hung hần liên tục tung ra, Giang Lư chỉ cảm thấy khí huyết phù phiếm, mắt thấy ngàn sao, biết mình bị nội thương.

Gã điên cuồng hét lên 1 tiếng, quần áo trên người xé nát: - Tên tạp chủng, không ngờ ngươi lại mạnh đến mức này! Ta sẽ cho ngươi được mở mang kiến thức, võ học cấp độ A, Long tượng phá thiên kính!

Ồ ồ ồ! Một cỗ khí tức đáng sợ từ trong cơ thể gã ta phát ra, giống như một con mãnh thú thời tiền sử sống lại, thân hình như rồng, bước chân như voi, giẫm lên mặt đất, phá tan bầu trời!

Đây là võ học cấp độ A, Long tượng phá thiên kính.

Một quyền đánh tới, mang theo đại thế cuồng bạo

- Hôm nay ngươi nhất định phải chết!

Lần này Giang Ly không hề nương tay, không chút cố kỵ, toàn lực tấn công! Đừng nói đối phương là võ học cấp độ A, cho dù là cấp độ S thì làm sao?

Thân hình hần vừa động, như quỷ mỵ âm hồn, gió mang theo khí lưu, gầm vang như sấm: - Để cho ngươi thấy được võ học chân chính, Đại Đế Lôi Ân!

Hần phát ra lời âm, âm thanh lần này lớn vô cùng, mãnh liệt rống một tiếng, sóng âm hỗn hợp truyền ra ngoài, đá vụn trên mặt đất chấn động bắn ra xa.

Răng rắc!

Khí thể của hần cao hơn Giang Lư!

Sau khi nhập định, tinh thần khí chất đều có sự biến hóa, toàn lực vận chuyển. Tất cả mọi người đứng xem dường như sản sinh ra một loại ảo giác tinh

thần, đó chính là trong Tinh Không mật mờ, một pho tượng Đại Đế đồ sộ đứng vững, đưa tay về phía trước, một tinh cậu bị hấn đánh nổ.

Đá chọi đá! Giang Ly căn bản không trốn tránh.

Ầm vang! Hai người đụng thẳng vào nhau, Giang Luru bị hấn một ấn xoay ngược, đánh vào bả vai, lập tức gãy xương, mềm rũ ngã xuống, không đứng nên nổi.

Lần này thất bại, gã ta càng chống đỡ không nổi, liên tục lùi lại phía sau, nhưng lại không thể nào ngăn cản được tốc độ của Giang Ly

- Gió! Giang Ly như hình với bóng.

Đại Đế Phong Ấn theo gió lên vào trong, một chưởng đánh vào trên ngực của gã.

Bùm bùm, cả thân hình Giang Luru như rom rã bay lên, ngã xuống mặt đất.

- Không! Giang Luru miệng phun máu tươi, miễn cưỡng đứng lên, ngồi thẳng dưới đất, trên mặt hiện rõ sự tuyệt vọng, gã ta hiểu rất rõ tình trạng của mình, bị thương vô cùng nặng! Nếu ở chỗ khác còn có thể giải cứu, nhưng ở đây là La Sát Tinh, hy vọng quá xa vời.

Giang Luru giọng căm hận nói: - Giang Ly, người dám đối xử như vậy với ta! Tập đoàn Nhật Nguyệt nhất định sẽ giết sạch cả nhà ngươi! Bố của ngươi Giang Chấn Đông, em trai ngươi Giang Đào, em gái ngươi Giang Huyền đều giết sạch!

- Lâm nhảm quá nhiều rồi!

Giang Ly chạy như bay lên phía trước, cước pháp! Liên hoàn phi thích.

Một cước đá vào đầu của Giang Luru.

Phanh!

Đầu của Giang Luru nổ tung, óc chảy ra.

Cho dù là công nghệ cao nhất của nhân loại cũng không thể cứu được.

Gọn gàng, giết người không chớp mắt.

- Phù... Giết chết Vu Mộ Hoa và Giang Luru, thân sắc của Giang Ly không hề có chút dao động, đây là cảnh giới nhập định, núi thái sơn trước mắt sụp đổ mà mặt không đổi sắc.

Tuy nhiên, đây vẫn là cảnh giới "tiểu định", sẽ bởi vì đủ loại biến hóa trần thế mà ảnh hưởng, trừ phi đạt đến "thường định", như vậy mới thật sự lợi hại.

- Thích Ca, thiện nam tử, thiện nữ nhân, phát a nậu Đa La tam miểu tam bồ đề tâm, ứng như thị trụ? Như thị hàng phục kỳ tâm? Giang Ly đột nhiên nhớ đến câu nói này, 4 chữ trong đó khiến hắn bắt đầu nghiền ngẫm.

4 chữ này không phải hàng phục kỳ tâm.

Mà là " ứng như thị trụ"

Ý chính là, phát đại nguyện, làm thế nào để giữ lại tâm thái này.

Cảm tình của con người, có lúc khảng khái, có lúc nhiệt huyết, có lúc bình tĩnh, có lúc sát phạt quyết đoán, tất cả đều là cảm xúc biến hóa. Có người nhất thời kích động, sau đó lại hối hận.

Tâm tình không thể giữ lại lâu.

Ví như, một người phát đại nguyện, muốn cứu vớt muôn dân, nhưng thời gian lâu rồi, tâm linh của anh ta sẽ mệt mỏi, tâm Bồ Tát đều sẽ mất dần, không thể giữ lại tâm tình này.

Cho nên, trong kinh Kim Cương, Tu Bồ Đề hỏi Phật tổ, người phát đại nguyện muốn thành phật, làm thế nào để giữ lại tâm thái dũng mãnh tịnh tiến này, mãi không lùi bước?

Đây chính là cừu tử mà không hối.

- Chúng ta đi thôi.

Giang Ly nhặt bình nước và được phẩm của Giang Luru còn sót lại lên, đưa cho Tuyết Linh và Lạc Hàm: - Còn lại mấy vị đại thiếu gia Kinh Hoa Thành, đưa bình nước và được phẩm cho ta, ta sẽ không giết các ngươi.

- Chúng tôi đưa, chúng tôi đưa...

Tên thiếu gia Kinh Hoa Thành vừa rồi còn kiêu ngạo, bây giờ đều sợ tái mặt, trong đó có một vị đại thiếu gia giọng nói run rẩy. Bọn họ cũng là những nhân vật trời không sợ đất không sợ, nhưng Giang Ly trực tiếp giết chết Vu Mộ Hoa và Giang Lư, biết đối phương đã không kiêng nể gì, cũng không cần quan tâm giết chết bọn họ.

- Đợi một chút... Một vị đại thiếu gia đi ra: - Giang Ly, có thể cho phép chúng tôi giữ lại nước và dược phẩm? Tôi xin thề, sau khi quay lại địa cầu, chúng tôi sẽ kết liên minh với cậu, cùng đối phó với tập đoàn Nhật Nguyệt và gia tộc Vu Mộ Hoa.

- Không hề gì. Sắc mặt Giang Ly không chút cảm xúc: - Vốn dĩ muốn giết các ngươi, tuy nhiên các ngươi với bộ dạng này, ta đã mất đi hứng thú rồi, tha mạng cho các ngươi, gia tộc Vu Mộ Hoa nếu đến, ta sẽ nhổ sạch bọn họ.

Trong lúc nói chuyện, hắn xoay người rồi đi.

Mấy vị đại thiếu gia này, không có giá trị để hắn giết.

Hắn xoay người rồi đi, đưa nước và dược phẩm của Vu Mộ Hoa và Giang Lư cho Tuyết Linh, Lạc Hàm. Sinh mạng lực của hắn hiện nay đã có thể không ăn không uống rất lâu, hơn nữa hắn cũng có nước và dinh dưỡng, có thể hỗ trợ hắn ít nhất 7 ngày.

Vù!

Hắn cũng không thèm nhìn tới thi thể của Giang Lư và Vu Mộ Hoa, trực tiếp bay vút mà đi, hướng tới nơi có nguồn nước, hơn 100km đối với hắn mà nói không là cái gì, cho dù nhiệt độ cực nóng.

Sau khi Lạc Hàm và Tuyết Linh uống nước, cảm giác thân thể trở nên mát mẻ một chút, lập tức nâng cao tinh thần, chạy theo sau hắn.

Ánh sáng trên bầu trời hằng tinh còn gấp mấy lần mặt trời, sau 10 phút, Giang Lư và Vu Mộ Hoa đã thành thây khô.

Ước chừng khoảng 5 tiếng sau, Giang Ly và Lạc Hàm, Tuyết Linh đi được hơn trăm km, cuối cùng cũng nhìn thấy hồ nước phía trước, khí nước êm dịu thổi lại, nhiệt độ ít nhất giảm xuống 20 độ.

Đây là nơi tập trung nguồn nước rồi.

Trong hồ nước này, còn có cá bơi qua bơi lại.

Nơi này không thiếu thức ăn và nước.

- Thật sự là mát mẻ!

Tuyết Linh và Lạc Hàm liêu lĩnh đi đến bên hồ nước, làm ướt người để giảm nhiệt, trên đường dựa vào thể chất của bọn họ đều thiếu chút nữa trúng nắng, may mắn có được hai bình nước, mới sống sót nổi.

Đáng tiếc, trong vòng 5 giờ, hai bình nước hoàn toàn bị uống hết rồi, nếu không tìm thấy nguồn nước, sợ rằng rất nhanh sẽ chết khát.

Trên đường, các cô nhìn thấy ít nhất mấy chục học sinh đi tới, một khi ngã xuống, vĩnh viễn không đứng lên được.

- Đợi 1 chút! Giang Ly phát tay ngăn lại, quát: - Đi ra!

Đúng lúc này, từ lùm cỏ bên cạnh mép nước, nhảy ra người đàn ông, toàn thân trần trụi, đầu trọc, ẩn nấp dưới nước không nhúc nhích, dường như đang đợi gì đó.

Trên người bọn họ có hình xăm nhìn thấy mà giật mình, sinh mạng lực cực dồi dào, ít nhất đạt tới 1.5

- Tội phạm lưu đây! Lạc Hàm và Tuyết Linh cả người run lên, nếu như mình vừa rồi đi tắm, nhất định sẽ bị ba kẻ này đánh lên! Bởi vì ba tên này có sinh mạng lực rất mạnh, tuyệt đối là kẻ cướp cực hung ác.

- Tự sát đi. Giang Ly nói.

Vừa dứt lời, ba tên tội phạm đầu trọc tự cầm vật nhọn lên, hung hăng đâm vào tim mình, sau đó co quắp rồi ngã xuống, thật sự nghe theo lời của Giang Ly tự sát.

- Được rồi, không sao rồi. Giang Ly nhắm chặt mắt lại, tinh thần bắn ra, khoảng 3 phút sau mở ra: - Các cô có thể đi lấy nước vào bình, tiện thể xuống dưới cho mát, bắt vài con cá, cá trên La Sát Tinh mùi vị rất ngon, có thể là hàng thượng đẳng, trước khi đi xuống, chúng ta phải rời khỏi đây, tìm được một vài hang động ẩn nấp của bọn cướp, bằng không nhiệt độ buổi đêm ở đây sẽ xuống dưới 30 độ, chúng ta sẽ bị lạnh chết.

- Được

Lạc Hàm, Tuyết Linh vội vàng đi tắm rửa, toàn thân vô cùng sáng khoái, sau đó bọn họ liền nhìn thấy một con cá trong nước tự động bơi đến bên cạnh họ, các cô vội vàng bắt lấy, liền tiếp bắt được mười mấy con.

Con cá lớn này to khoảng lòng bàn tay, nhưng trong miệng toàn răng nanh dày đặc, lực công kích cực kỳ hung mãnh, xương khớp cơ thể cũng có thể cắn đứt, còn hung hãn hơn mấy lần Thực nhân ngư, cơ thể trong nước nếu dẫn dụ những con cá này đến, sợ rằng sẽ thịt nát xương tan.

Nhưng, bây giờ những con cá này không ngờ ngoan ngoãn nghe lời, không cần nói, là vì Giang Ly thôi miên.

Đây là thần uy của nhập định, tất cả chúng sinh chỉ cần có tư duy, là phải nghe lời.

- Ba tên cướp kia ẩn nấp dưới nước, vì sao không bị cá cắn? Lạc Hàm có chút nghi hoặc.

- Trên người bọn họ có thoa một loại chất lỏng, cá rất ghét loại mùi này. Giang Ly ngữ ngữ: - Đi thôi, rời khỏi đây, đi tới hang động ẩn nấp của kẻ cướp.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Quái Nhân

Vút thi thể ba kẻ cướp ở đó, 3 người Giang Ly, Tuyết Linh, Lạc Hàm không ngừng chạy

Khoảng 1 giờ sau, nhìn thấy phía xa xa xuất hiện một ngọn núi trụi lụi, khắp nơi nhám thạch tối đen, không có bất kỳ bóng cây nào, tuy nhiên phía dưới lại có huyết động thật sâu, không biết thông tới đâu.

Đây là nơi ở của 3 kẻ cướp.

Giang Lưu thông qua tâm linh khổng chế thôi miên, đã biết được từ trong bộ não của họ.

Cao thủ nhập định thôi miên, vô cùng kỳ diệu, tâm linh đối thoại, lấy tâm truyền tâm.

- Đó chính là sơn động mà bọn cướp ở, chúng ta vào đi, ở lâu dưới thời tiết nóng nực cũng sắp không chịu nổi rồi. Giang Ly cũng cảm thấy làn da nóng bỏng đau đớn, mặc dù hắn có sinh mạng lực đạt đến 2, nhưng dù sao cũng là máu thịt, nếu ở đây phơi nắng một ngày, làn da sẽ từng mảng rơi xuống, bị phơi nắng chết.

Nhiệt độ 60 độ không phải nói chơi.

Nếu mỗi ngày trên địa cầu cũng là nhiệt độ này, nhân loại đã sớm bị thiêu chết.

- Nhìn xem, đó là cái gì? Tuyết Linh kinh hô.

Ba người bay nhanh tới gần sơn động, liền nhìn thấy trên cửa hang rơi vãi một ít máu và quần áo, còn có cánh tay đứt rời, dường như bị người lồi xương.

- Đây là cánh tay của thí sinh của đại học Tinh Không. Giang Ly thở dài: - Bọn họ bị người bắt giết, lôi về đây, sợ rằng đã bị ăn hết chỉ còn cánh tay.

Trên La Sát Tinh, đồ ăn thiếu thốn, ăn uống tuyệt đối là việc lớn, người ăn thịt người là chuyện bình thường. Những phạm nhân bị lưu đây kia đều không phải là thứ tốt đẹp gì, có thể sống sót cũng là những kẻ vô cùng hung tàn.

Thí sinh của đại học Tinh Không bị bọn họ bắt được, một đám làn da mịn màng, tuyệt đối là bữa ăn ngon, chỗ thịt còn lại để dưới ánh mặt trời nướng, chính là một bữa mỹ thực.

Hơn nữa, những thí sinh này đều dùng linh dược lớn lên, ăn thịt của bọn họ cũng rất bổ.

Giang Ly thậm chí hoài nghi, có những học sinh trong tình huống thiếu tiếp viện, sẽ giết chết bạn học, ăn thịt của bạn học.

Trận thi đấu của đại học Tinh Không là tiến hành trên La Sát Tinh, chính là để cho người ta cảm thấy sự tàn nhẫn của máu tanh, tất cả đều lấy sinh tồn làm mục đích.

Nhân loại trong vũ trụ, mục tiêu đầu tiên cũng là sống sót.

- Bên trong huyết động này, không chỉ có 3 tên cướp ở, còn có những nhân vật lợi hại khác! Đến những thí sinh đến hồ nước lấy nước đều bị giết chết, lôi về đây ăn thịt, chúng ta nhất định phải cẩn thận! Tuyết Linh nhíu mày, cô cũng rất xem trọng sinh tử, không còn là cô bé gái: - Hang động này chúng ta nhất định phải chiếm trước, bằng không buổi tối sẽ bị lạnh chết!

- Hồ nước kia mặc dù cách đây mấy chục km, mỗi ngày đi lấy nước rất không thuận tiện, nhưng hang động này lại cách hồ nước rất gần, chúng ta chiếm

cứ huyết động này, cũng có thể có rất nhiều người đến cướp. Lạc Hàm biết tình thế ác liệt.

Trong phạm vi vài chục km gần hồ nước đều là nham thạch trụi lủi, hang động gần nhất đương nhiên sẽ phải cướp giật.

Kẻ cướp, học sinh đều sẽ đến tranh cướp nơi này, sống qua ngày tháng gian khổ.

Điểm mấu chốt nhất trên La Sát Tinh chính là, ngày thứ nhất nhất định phải đến được chỗ ẩn thân, nếu không nhất định sẽ chết.

Mỗi một chỗ ẩn nấp, đều ẩn chứa vô số máu tươi và sinh mạng.

- Bây giờ chúng ta làm thế nào? Đi vào hang động chứ? Ở bên ngoài nóng như vậy, tôi đã sắp ngất rồi. Tuyết Linh biết, tiếp tục phơi nắng 1 tiếng đồng hồ nữa, sợ rằng cô sẽ ngã xuống đất.

- Không cần sợ, bên trong nhất định có kẻ cướp, đang đợi chúng ta đi vào! Đáng tiếc là, bọn họ không biết tôi là một thời miên sư trung cấp. Trên mặt Giang Ly hiện rõ nụ cười lạnh, đột nhiên phát ra tiếng thét dài, oanh kích vào trong động.

Tiếng thét này như một cơn rồng công kích vào, toàn bộ núi đá đều rung động, núi đá cực lớn kêu lên, Lạc Hàm và Tuyết Linh bịt kín lỗ tai, vẫn cảm thấy hoa mắt chóng mặt, bọn họ tưởng tượng ra, người trong động nghe thấy âm thanh này sợ rằng sẽ bị đánh chết.

Âm thanh trong Đại Đế Lôi Ân, như sấm sét giữa trời quang, sấm dậy dữ dội.

- Đủ rồi!

Ầm ầm!

Một âm thanh từ trong truyền ra, âm thanh cuộn cuộn ngang với Giang Ly, một đờn xông ra.

Hai âm thanh va chạm vào nhau, tạo thành một luồng gió xoáy.

Một người xuất hiện ở cửa động, toàn thân đầy vết máu, thân hình cao lớn, đầu tóc lồi thoi, che mắt gần hết khuôn mặt, trên người mặc một bộ quần áo mới đầy máu, vừa nhìn là biết vừa lấy trên người những thí sinh dự thi.

Gã ta vừa xuất hiện, sát khí hung ác che đầy trời, Tuyết Linh và Lạc Hàm lập tức cảm giác nhiệt độ xung quanh hạ xuống, không ngờ có chút lạnh, cơ thể co ro lại.

Hơn nữa, sau lưng quái nhân tóc tai bù xù này, thấp thoáng có rất nhiều ác quỷ oan hồn chui ra, giống như, gã mang cả địa ngục đến.

- Lôi!

Giang Ly hai nắm chặt, tiếp tục lên tiếng.

Lôi diệt vạn ma.

Tất cả ảo giác toàn bộ biến mất.

- Không ngờ là cảnh giới nhập định? Quái nhân sừng sốt, trong cổ họng phát ra âm thanh như kim loại ma sát: - Thí sinh của đại học Tinh Không, không ngờ lại có người bước vào cảnh giới Nhập định? Thật là ngạc nhiên....

- Ông là tội phạm? Thời miên sư? Giang Ly vừa nhìn khí thế trên người quái nhân liền biết đối phương là thời miên sư, hơn nữa còn hơn cả Cổ Hùng, Sở Sơn.

- Tội phạm? Hừm! Quái nhân rẽ mái tóc ra, lộ ra một khuôn mặt, bộ dạng ước chừng khoảng 60 tuổi, là một lão già, trên miệng vẫn còn vết máu, hiển nhiên vừa mới ăn thịt người: - Không sai, ta là tội phạm, cậu là thí sinh nhân loại trên địa cầu đúng không.

- Đúng vậy. Giang Ly không hề manh động, bởi vì hắn cảm thấy thực lực của quái nhân này rất mạnh!

- Ta vốn là người trên Hỏa tinh, quê quán trên Địa cầu. Quái nhân dường như có hứng thú nói chuyện với Giang Ly.

- Vô nghĩa, bất cứ ai đều có nguồn gốc từ Địa cầu. Giang Ly bĩu môi:

- Ánh mắt của ông không mấy lương thiện, ông muốn ăn hết chúng tôi đúng không?

- Đúng vậy. Quái nhân thẳng thắn nói: - Cậu rất mạnh, từ trước tới nay ta chưa từng thấy học sinh nào mạnh như cậu, cậu nhất định đã dùng các loại linh dược trong thời gian dài, hoặc là... Gã ta ngửi xem: - Thiên địa linh khí? Cậu hấp thu qua linh thạch? Máu thịt thật ngon, nếu ăn thịt của cậu vào, có thể bổ sung thể năng tiêu hao nhiều năm của ta.

Hoàn cảnh trên La Sát Tinh ác liệt như vậy, ở lâu ngày sẽ có tổn thương rất lớn đối với cơ thể.

- Ông không ăn được tôi đâu, mọi người đều là thói miên sư trung cấp, hơn nữa sinh mạng lực của tôi đã đạt đến 2. Ông có lẽ cũng như vậy, hoặc là mạnh hơn tôi một chút. Giang Ly nhìn xuyên tất cả: - Cho nên, để cho chúng tôi ở trong động này, nước sông không phạm nước giếng.

- Không thành vấn đề.

Lão già quái nhân nghiêng người, để cho 3 người bọn họ đi vào: - Ở bên ngoài phơi nắng, nửa giờ đồng hồ cũng không chịu nổi, mỗi một chút thể lực trên La Sát Tinh đều vô cùng quý báu, hà tất phải lãng phí vào cuộc tranh đấu vô vị bên trên?

- Chúng ta đã thỏa thuận rồi, không can thiệp chuyện của nhau! Giang Ly gật gù đầu, đưa tay đón Lạc Hàm và Tuyết Linh: - Chúng ta vào trong thôi, hang động mát mẻ, trốn ở đây bảo toàn thể lực, ngày tháng còn dài.

Nói xong, hắn tới gần bên người lão già, lướt người mà qua.

Đột nhiên, ngay tại lúc hai người va vào nhau, Giang Ly một tiếng bạo rống, quyền ra như gió, xé rách đầu đôi phương.

Còn lão quái nhân thì cười sắc sảo, liên tục chỉ tay, hướng về phía cổ họng của Giang Ly.

Đều là sát chiêu, cùng ra tay, ai cũng đều không tin ai.

Ầm!

Giang Ly thẳng đầu co rút cổ, quyền rơi xuống, phát ra một chiêu thức trong Đại Đế Phong Ấn, như gió trời đổi hướng. Còn quái nhân thì ngón tay gấp khúc, mạnh mẽ lùi về, một chuồng xoay tròn, giống như ma bàn.

Bát quái! Ma bàn âm dương chuyển!

Hai người hoàn toàn va vào nhau, đồng thời lùi ra sau, sức mạnh cực lớn công kích khiến Giang Ly liên tục lay động, đòn công kích vừa rồi, hắn cảm thấy sức mạnh của quái nhân quả thực vô cùng vô tận, võ học cổ xưa tinh túy khiến hắn phát huy vô cùng nhuần nhuyễn.

Còn hai mắt quái nhân như điện, cơ thể dựa vào tảng nham thạch, bên trên xuất hiện vết nứt nẻ.

- Người trẻ tuổi thật lợi hại. Trên miệng gần xuất hiện nụ cười lạnh: - Ta bị lưu đây ở La Sát Tinh đã 10 năm, lúc đến sinh mạng lực đã là 2.5, 10 năm nay thoái hóa thật ghê gớm, có lẽ vẫn còn lại 2.1. Nhưng dựa vào kinh nghiệm võ học của ta, hoàn toàn có thể giết chết đối thủ cùng đẳng cấp. Kinh nghiệm võ học của cậu là học từ đâu? Căn bản không giống một học sinh, ta dường như nhìn thấy trên người ngươi có tinh hoa võ học hàng trăm năm trước.

- Môn võ học này của ta còn được chứ. Giang Ly cũng âm thầm kinh hãi, võ học của quái nhân siêu việt xa hệ thống đại sư võ học, ra tay hòa hợp, khiến cho người ta vô cùng hứng thú.

Nếu mình không phải có được kinh nghiệm võ học trong mộng của xác khô, chỉ sợ một chiêu là đã bị đánh bại.

- Môn võ học này của cậu rất huyền ảo, đáng tiếc là vẫn mãi không thể giác ngộ ra sự tinh túy trong đó. Quái nhân liên tục cười lạnh: - Võ học thiên hạ xuất từ vương gia ta, Vương Thường Vinh ta có thể nói tinh thông tất cả mọi võ học của nhân loại! Môn võ học của cậu từ trước tới giờ lại chưa hề nhìn thấy, có chút giống Lôi pháp đạo gia, Thủ ấn Phật gia, tuy nhiên lại hoàn toàn không giống, mang hương vị của vũ trụ bí ẩn, đây có lẽ không phải là võ học Địa Cầu. Có phải đến từ hành tinh khác?

- Cái gì? Giang Ly chấn động, không ngờ quái nhân này lại lợi hại như vậy, không ngờ nháy mắt đã nhìn ra võ học của mình đến từ hành tinh khác.

- Vương gia? Ông là người của Vương gia, vậy vì sao lại bị lưu đây ở đây? Ông gọi là Vương Thường Vinh? Tôi chỉ biết một người tên là Vương Đạo Vinh.

Người họ Vương trong thiên hạ rất nhiều, nhưng duy chỉ có thể gia võ học, nhưng gia tộc được xưng danh "Thiên hạ võ học xuất Vương gia" chỉ có một, đó chính là hơn 200 năm trước, gia tộc hoàng đế võ học Vương Siêu, vô số kiểu võ học mới, rèn luyện thân thể, tu luyện tâm linh đều là Vương gia đề xuất ra.

Thậm chí "lý luận tam giới" trong nền tảng tu luyện tâm linh cũng là ông ta đề ra.

Mặc dù Giang gia nắm giữ tinh luyện của Nhật Nguyệt Tinh Hoa, là gia tộc lớn được xưng danh gia tộc bá đạo, tuy nhiên so với Vương gia còn nhỏ hơn 1 chút, bởi vì cao thủ tuyệt đỉnh trong Vương gia nhiều vô kể.

Thậm chí, có người đồn đại, lão tổ của Vương gia Vương Siêu vẫn còn sống.

Tuy nhiên ít nhất có 150 năm chưa xuất hiện, ai cũng không biết ông ta có thể sống được bao lâu, đây có thể là lão cổ đồng từ thời đại quốc gia sống lại.

- Vương Đạo Vinh? Cùng một vai vế với ta? Vẫn chưa nghe qua, người của Vương gia quá nhiều, phân bố khắp các căn cứ của con người địa cầu. Mùi máu tanh của Vương Thường Vinh cũng không ngớt.

- Ông là bởi vì tham gia tổ chức phục quốc mà bị lưu đây ở La Sát Tinh đúng không, Giang Ly đột nhiên nói:

- Cũng có có phạm tội nghiêm trọng như vậy, mới có thể bị lưu đày và giày vò đau khổ như vậy.

- Phạm tội nghiêm trọng? Ta thấy cậu cũng là người của huyết thống Hoa Hạ, không ngờ lại nói tổ chức phục quốc là phạm tội nghiêm trọng? Vương Thường Vinh không hề để ý: - Sẽ có 1 ngày, ta sẽ ra khỏi nơi này, bước ra khỏi lao tù, sẽ quay lại nhân thế lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Đêm Rét Lạnh

Giang Ly thật ra có vài phần khâm phục Vương Thường Vinh Không vì cái gì khác, có thể sinh tồn được trên La Sát Tinh, còn sống được hơn 10 năm quả thật rất có năng lực.

- Vương Thường Vinh, có thoát ra khỏi cảnh lao tù này hay không chúng ta nói sau, sắc trời đã muộn, tôi cùng bạn học của tôi nhất định phải tránh né giá lạnh ban đêm, không có thời gian đông dài với ông. Ông không có thực lực ăn tôi, tôi cũng không có thực lực đánh bại ông, lưỡng bại câu thương, không bằng tự tìm bình an.

Giang Ly đột nhiên cảm thấy bầu trời hăng tinh rơi xuống, từng đợt hàn khí trong không trung bắt đầu thẩm thấu.

Cổ hàn khí này ê buốt đến tận xương tủy.

Đây không phải là ảo giác tâm linh, mà là cái rét thật sự, đến từ giới vật chất.

Dựa vào cảnh giới Nhập định của Giang Ly hiện tại, rất dễ phân biệt được sự khác biệt của giới vật chất và giới tâm linh.

- Cậu có tư cách vào trong hang động, đi thôi

Vương Thường Vinh quai mắt chột lóe, trực tiếp chui vào bên trong. Giang Ly dừng lại 1 chút, dừng tư duy, nắm rõ tình hình bên trong.

Đặc thù của cảnh giới nhập định chính là ở chỗ này, tinh thần lực bắn ra, có thể cảm giác tất cả hoàn cảnh, thậm chí là trong đêm tối như mực cũng không bị ảnh hưởng.

Bởi vì loại cảnh giới này không phải dựa vào mắt để nhìn, hoàn toàn dùng tâm để tìm kiếm thế giới, tất cả giới vật chất gì đó, đều rõ mồn một, nhìn thấy mọi việc.

- Chúng ta đi vào thôi Vương Thường Vinh một mình chui vào trong động, Giang Ly lập tức chui vào. - Cái huyết động này vào sâu bên trong như mê cung, bốn phương thông suốt, có thể ở rất nhiều người, chúng ta ở nơi của ba tên cướp đầu trọc, bên trong có cỏ khô có thể giữ ấm, hơn nữa còn có không khí lưu thông, có thể ở bên trong nhóm lửa sưởi ấm.

- Sắc trời u ám, lạnh quá

Mới ngần ngừ vài phút, nhiệt độ cao tới 60 độ liền hoàn toàn biến mất, thay vào đó là nhiệt độ dưới 0 độ.

Nhiệt độ không khí biến hóa cực nhanh, căn bản làm cho người ta không chịu nổi.

- Mau mau theo tôi, đi vào trong! Nhiệt độ không khí bên ngoài sẽ nhanh chóng giảm xuống.

Giang Ly vội vàng hô: - Ôm lấy eo tôi, đừng đi lạc, đứng ở bên ngoài bây giờ chỉ có con đường chết.

Lạc Hàm và Tuyết Linh đã sớm biết lợi hại, lúc này cũng không để ý cái gì, ngay lập tức dựa vào Giang Ly, bốn cánh tay mềm mại ôm lấy hắn, chui vào bên trong.

Hang động càng vào sâu càng hẹp, hắc ám

Nhưng nhiệt độ so với bên ngoài cao hơn rất nhiều, hàn khí thẩm thấu vào trong đã bị khí nóng triệt tiêu. Bởi vì nam thạch màu đen trên đỉnh núi ban ngày hấp thụ sức nóng, chứa đựng sâu bên trong, buổi đêm bắt đầu phóng thích, khiến cho nhiệt độ trong động luôn giữ trên 0 độ.

Mà phần hàn khí ban đêm huyết động hấp thụ cũng sẽ được bảo tồn, ban ngày chậm rãi phóng thích, khiến cho nhiệt độ trong động thấp hơn so với bên ngoài rất nhiều.

Như vậy mới có thể sinh tồn được, ông trời luôn để lại cho người ta một đường sinh sống.

Giang Ly chui vào hang động, từng giây từng phút cảnh giác Vương Thường Vinh đánh lén, cũng may hắn tới cảnh giới nhập định, có thể nắm giữ nhất cử

nhất động của đối phương, đối phương thôi miên cũng không làm gì hấn được.

Nếu không phải nhập định, tám chín phần mười sẽ bị đối phương ăn luôn.

Phải sống trong hoàn cảnh ác nghiệt trên La Sát Tinh, ăn thịt người đã là cái gì?

Bên ngoài hàn khí không ngừng tiến vào, tinh thần Giang Ly phóng ra bên ngoài, xem xét bên ngoài hang động, khắp nơi đều là gió lạnh, cát bay đá chạy, bầu trời thậm chí có tuyết rơi, cũng may sức mạnh tâm linh của hấn không cảm giác được giá lạnh, bằng không hấn cũng bị đông cứng rồi.

Ba người chui vào khoảng 3 giờ đồng hồ, đi tới một huyết động sâu bên trong, bốn phía nam thạch ẩm áp. Huyết động này cao hơn người, bên trong trái rất nhiều cỏ khô, còn có một đồng lửa và một ít dầu thô.

Cũng không biết dầu thô đó từ đâu lấy được, có thể nhóm lửa sưởi ấm

- Dược phẩm dinh dưỡng của các cô hãy giữ lại đi. Thứ này không cần lãng phí, vô cùng quý báu. Giang Ly nói: - Chúng ta ăn cá luôn đi, bảo tồn thể lực, cũng không nhóm lửa, ăn sống đấy. Vừa rồi vừa lạnh vừa nóng rất dễ sinh bệnh, các cô không có sao chứ?

- Yên tâm, thể chất của chúng tôi tốt lắm. Lạc Hàm nói: - Trước khi tham gia cuộc thi, gia tộc tôi đã tiêu mười triệu Tinh Nguyên mua cho tôi một dược phẩm cường hóa thể chất công nghệ cao, tăng cường thể lực, nên không dễ dàng sinh bệnh như vậy. Tuyết Linh cũng thế, hai chúng tôi sinh mạng lực cũng đã tới 1.3 rồi.

- Vậy là tốt rồi. Giang Ly bắt đầu yên tâm, sinh mạng lực 1 tất nhiên sẽ không dễ dàng sinh bệnh, trong cơ thể có sức miễn dịch vô cùng mạnh, cho dù là vi khuẩn lây nhiễm cũng sẽ bị tế bào miễn dịch giết chết.

Tổ chất cơ thể của người hiện đại mạnh mẽ hơn nhiều so với thời đại quốc gia hai trăm năm trước.

Huống chỉ sinh mạng lực của Lạc Hàm và Tuyết Linh đã tới 1.3. Thể chất mạnh, tuyệt đối không thể vì nhiệt độ không khí biến hóa mà bị đánh bại.

Ba người liền trốn trong huyết động này, ăn cá sống. Giang Ly lấy ra 1 con cá, móng tay vừa chuyển động, như lưỡi dao sắc bén cắt xuống.

Mùi vị của những con cá này rất ngon, ăn vào miệng có một loại dầu trơn giống như hương vị, hiển nhiên cũng là một vật đại bổ thể lực.

- Tiểu tử, đây là cá Răng ngọc hồ Đào Phách, mùi vị không tồi chứ. Một âm thanh truyền tới, là Vương Thường Vinh. - Ta chính là dùng cá này để vượt qua những năm tháng gian nan, tuy nhiên luôn ăn cá, thân thể thiếu các loại vi-ta-min, sinh ra rất nhiều tật bệnh, khiến cho cơ thể của ta bắt đầu thoái hóa, cũng may bắt được mấy thí sinh, lấy được dược phẩm dinh dưỡng trong tay bọn họ...

- Giết người dường như không phải chuyện gì đáng khoe. Tinh thần Giang Ly phát ra, liền thấy Vương Thường Vinh ngồi ngay ngắn sâu trong hang động, bên cạnh có mấy cỗ thi thể, thân hình cao lớn, làn da tuyết trắng, hai nam một nữ, dường như không phải người Hoa, mà là người da trắng.

Hơn 1 vạn học sinh trên địa cầu lần này, người da vàng có khoảng 2000 người, người da trắng có sáu bảy ngàn, những loại khác chiếm 2000-3000

- Ta không giết người Hoa Hạ, nhất là những học sinh có được huyết thống quốc gia Hoa Hạ cổ. Người da trắng này, có chết cũng chết rồi Vương Thường Vinh cười sặc sụa: - Còn nữa, người xem, những thí sinh trong cuộc thi nhất định sẽ có tình trạng ăn thịt bạn học, trong 10 năm nay, đại học Tinh Không đã có 3 cuộc thi ở La Sát Tinh, ta nhìn thấy tình trạng này cũng rất nhiều rồi, những bạn trẻ, khi không có thức ăn nước uống, đến thời điểm tuyệt vọng, hai nữ sinh ở bên cạnh cậu, cũng coi như thực phẩm đi.

- Lời này của ông có gì đáng cười, cũng không thể ly gián chúng tôi. Giang Ly cười cười 1 tiếng: - Lạc Hàm, Tuyết Linh, các cô nghỉ ngơi đi, khôi phục thể lực. Dược phẩm dinh dưỡng mỗi ngày chúng ta uống 1 ngụm nhỏ là được, bổ sung vitamin và các chất dinh dưỡng khác, món chính của chúng ta vẫn là cá.

- Ăn cá? Quá ngây thơ rồi, cá hồ Đào Phách một tháng mới xuất hiện một lần, ở đáy hồ có một cổng ngầm sâu đến mấy ngàn thước, cá đó chỉ có hôm nay mới lên mặt hồ, lúc khác căn bản sẽ không xuất hiện. Đại học Tinh Không chọn ngày hôm nay chính là cho các người một đường sinh tồn. Vương Thường Vinh lại kỳ quái mỉm cười:

- Ngày đầu tiên cũng tương đối khá, những ngày tiếp theo càng ngày càng gian nan, ha ha... Ba mươi ngày thời gian cũng không ngắn nha.

- Ông không phải cũng sống qua 10 năm đó sao? Tuyết Linh lên tiếng.

- Ta sống qua mười năm, chẳng qua là do ta ăn thịt người. Vương Thường Vinh giọng điệu âm trầm: - Cô bé, tội phạm trên La Sát Tinh này rất nhiều, huyết động này là nơi rất tốt, có rất nhiều phạm nhân đến đoạt hang động với ta, ta giết hết bọn họ lấy thịt ăn. Ba tên đầu trọc mà các người giết chính là thực phẩm ta nuôi dưỡng, đến khi thiếu lương thực ta cũng sẽ ăn hết bọn họ.

- Đừng nói nữa.

Lạc Hàm cau mày nói: - Ăn thịt người thật sự không có đạo đức, đánh mất nhân tính, thứ này không đáng thảo luận.

- Thật sự là tiểu nha đầu yếu đuối. Vương Thường Vinh thở dài một hơi, đột nhiên có hứng thú với Giang Ly: - Tiểu tử, đêm còn dài, không bằng chúng ta thảo luận võ học, thể nào? Bộ võ học ngoài hành tinh kia của người tên là gì?

- Đại Đế Lôi Ân, Đại Đế Phong Ân Giang Ly cũng không giấu diếm, nói rõ hai cái tên ra: - Một cái là Lôi pháp, một cái là tốc độ thuần túy, ông thấy thế nào?

Hắn có chút nắm chắc kinh nghiệm thực chiến, nhưng đối với lý giải võ học vẫn còn khiếm khuyết, thiên hạ võ học từ Vương gia, Vương Thường Vinh lý giải võ học có thể sẽ có chút dẫn dắt mình.

- Phong Lôi Nhị Ân? Trong võ học Bát Quái chương của Vương Gia cũng có Phong Lôi nhị thức, phong là Tồn, Lôi là Chấn, nhưng cùng ý nghĩ của người hoàn toàn khác nhau. Trong Kinh Dịch nói, theo gió tồn, quân tử lấy thân mệnh làm việc, tiến lùi chấn, quân tử lấy sợ hãi tu tính. Phong Lôi Nhị quái, nhìn như rất mạnh, trên thực tế nội tâm vạn lần không được cấp tiến dũng mãnh, mà là cẩn thận, dè dặt, mới có thể không chế phong lôi chỉ lực. Ta xem người vẫn chỉ là mặt dũng mãnh, vì thế vừa mới không thể lâu dài

Vương Thường Vinh đi sâu vào võ học, ngay lập tức mặt mày hơn hớn, có một loại khí chất mặc kệ là ai, ta vẫn là nhất

- Cẩn thận?

Một câu bùng tỉnh người trong mộng.

Giang Ly nghe thấy lời nói này, nhớ tới Phong Lôi quái tượng trong Kinh Dịch, kết hợp với võ học, sẽ có một sự lĩnh ngộ không thể giải thích được.

Võ học của Vương Thường Vinh cao thâm hơn rất nhiều, có thể học được không ít thứ, tuy nhiên càng như vậy, lại càng không thể lơ là thiếu cảnh giác.

- Cậu đánh một bộ Phong Lôi Nhị Ân cho ta xem? Vương Thường Vinh nói: - Ta trao đổi, ta cũng sẽ đem Bát Quái thần công phong lôi nhị chương của Vương gia cho cậu xem, thế nào?

- Không thành vấn đề. Giang Ly đứng thẳng người, chậm rãi diễn luyện trong hang động này, dù sao bộ võ học này không có mình tướng, cũng chỉ là những động tác tay chân mà thôi. Giao lưu với Vương Thường Vinh, giấu đầu hở đuôi cũng không được.

Hơn nữa, bây giờ hắn hiểu được, lợi hại không phải là võ học mà là lòng người.

Ngay cả Giang Lưu cũng có thể nhập định, hắn ta tu luyện Nảo Vũ Trụ chậm chạp không thể nhập định, đây là lòng người không thông, không có sự thay đổi, thần công tuyệt học có lợi hại đi nữa cũng không dễ làm gì.

Đại sư tâm linh Tông sư võ học chân chính, giao lưu với võ học thuần túy đều rất vô tư trong sáng, không giấu giếm, trực tiếp giao lưu.

Tuy rằng hắn và Vương Thường Vinh cách xa nhau mấy cái huyệt động, tuy nhiên Vương Thường Vinh tuyệt đối có thể thấy, đây là đặc quyền nhập định.

Kỳ thật Giang Ly còn đang âm thầm phòng bị, sợ đối phương thôi miên Lạc Hàm và Tuyết Linh.

Cũng may sau khi hắn nhập định, thuật thôi miên phóng đại, đối với Nảo Vũ Trụ lại có toàn bộ lĩnh ngộ mới, thuật thôi miên tăng lên tuyệt đối không phải nhỏ tí tẹo.

Nhưng thật ra hắn mong muốn trở lại Địa cầu, trở lại Tinh Hoa Thành, xem mình 1 hơi có thể thôi miên bao nhiêu người? Bây giờ chỉ sợ là 500? 800? Thậm chí 1000?

Phải biết rằng, nhập định và không nhập định khác nhau quá lớn.

Trước kia hắn thôi miên 300 người, bây giờ gấp đôi cũng không có gì ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Một Già Một Trẻ

Bên ngoài hang động, gió lạnh gào thét, nhiệt độ cũng đã hạ xuống âm 50°, thậm chí còn thấp hơn.

Đặc biệt là bão cát vô cùng lớn, thổi bay từng hòn đá to bằng nắm đấm, bay loạn đầy trời, có thể đánh người ta chảy máu đầu. Thời tiết như này, cho dù mặc cơ giáp cũng phải chết.

Cho dù sâu trong hang động, Tuyết Linh và Lạc Hàm cũng cảm thấy vô cùng rét buốt, ôm nhau sưởi ấm, thậm chí lấy cò khô đắp lên người, vẫn cảm thấy lạnh run.

- Thời tiết như này, ở bên ngoài chắc lạnh phải biết, không biết bao nhiêu thí sinh cũng giống như chúng ta thuận lợi tìm một hang động để tránh rét nhỉ? Tuyết Linh cảm thán nói, nếu không phải đi theo Giang Ly, cho dù tìm được hang động cũng sẽ bị tên côn đồ Vương Thường Vinh ăn tươi nuốt sống.

Trên La Sát Tinh, sâu trong mỗi hang động có thể cư trú đều có côn đồ, Tinh cầu này trăm năm nay không biết đã lưu đầy bao nhiêu tên tội phạm rồi.

Hàng năm, cả nhân loại có hàng nghìn vạn tội phạm được phóng thích lên trên này tự sinh tự diệt, những người còn sống sót cũng vô cùng ít ỏi, những người có thể sống sót tuyệt đối là loại người lòng dạ vô cùng độc ác.

Giang Ly lại cảm thấy không lạnh chút nào, tế bào của hắn hấp thu thiên địa linh khí, lại hấp thu năng lượng bước nhảy Wormhole, mơ hồ có hương vị nóng lạnh không xâm nhập vào nổi.

Năng lực sinh tồn ít nhất cũng mạnh hơn người bình thường rất nhiều, cho dù là Vương Thường Vinh cũng không thể so với hắn được.

Hắn từng chiêu từng thức từ từ diễn luyện Đại Đế Lôi Ẩn và Đại Đế Phong Ẩn, Vương Thường Vinh trong một hang động khác nhìn rất kỹ, không bỏ qua bất kỳ động tác nào.

- Đúng là tuyệt thế võ thuật... Nhìn hắn diễn luyện xong, Vương Thường Vinh cảm thán: - Mỗi một động tác, đều rất tự nhiên, căn bản không thể nào sửa đổi được, cả bộ võ học này không chút sơ hở nào, cũng không biết là do bậc tiền bối kinh thái tuyệt đỉnh nào nghĩ ra nữa? Lôi Ẩn chấn động, tru diệt tà ma, Phong Ẩn nhanh chóng, quang âm lưu thế... loại võ học này, chỉ có lão tổ tông Vương Siêu của Vương gia ta mới có thể sáng tạo ra được.

- Ông từng gặp lão tổ tông nhà ông rồi? Giang Ly lại hỏi.

Vương Siêu vào thời đại quốc gia hơn hai trăm năm trước là hoàng đế võ học, bây giờ rất nhiều lý luận võ học đều là do ông ấy viết ra, trong lòng của rất nhiều cao thủ đường như đều là nhân vật như Thần.

- Chưa, Vương Thường Vinh nói: - Đến tôi cũng không biết lão tổ tông còn sống hay đã chết, nhưng thân thể và cảnh giới tâm linh của lão tổ tông cũng đã đạt đến cảnh giới mà con người không thể tưởng tượng nổi, chắc không phải dễ dàng chết như vậy được. Căn cứ theo sổ sách của gia tộc chúng tôi có ghi chép lại, lực sinh mệnh của ông hơn trăm năm trước đã lên đến ba con số rồi, là người có lực sinh mệnh đột phá lên ba con số trong nhân loại cả Trái đất, trong khi đột phá, ông sẽ không lộ tung tích, cũng không có ai biết ông đã đi đâu.

- Lực sinh mệnh lên đến ba con số... Giang Ly quả thực không thể nào tưởng tượng nổi người như này rốt cục cường hoành đến mức nào: - Ông gặp cường giả có lực sinh mệnh lên đến ba con số chưa? Bọn họ rốt cục lợi hại đến mức nào?

Bây giờ lực sinh mệnh của Diệp Mặc là 2, cũng đã cực kỳ lợi hại rồi, một quyền đánh ra phá vỡ thiết cầu, 300m/s, tương đương với siêu nhân rồi. Nhưng so với cường giả lực sinh mệnh lên đến hai con số, quả thực khác nhau như trời với đất.

Ba con số là cái gì? Hắn không thể nào giải thích nổi.

- Tôi chưa từng gặp, nhưng lão tổ tông nhà tôi đã từng làm thí nghiệm nổ hạt nhân một lần, chính là đứng giữa trung tâm vụ nổ hạt nhân, sau khi nổ rồi, thì cũng không chút hao tổn gì dù là một sợi tóc mà bước ra. Cường giả trong khu tinh anh, trong mấy chục năm, cũng tiến hành thí nghiệm nhân thể nổ hạt nhân. Vương Thường Vinh lắc đầu nói.

- Thí nghiệm nhân thể nổ hạt nhân? Giang Ly cũng nghe nói qua, hắn vẫn không thể nào tưởng tượng nổi, nhiệt độ trong vụ nổ hạt nhân có thể khiến vật chất hóa khí, nhiệt độ hơn hai nghìn vạn độ, thậm chí là hơn trăm triệu độ, con người là thân thể máu thịt, làm sao có thể sinh tồn trong đó được?

Một ngọn núi cũng sẽ bị hòa tan ngay.

Nhưng, ảo diệu thân thể con người vô cùng cường đại, trong trí nhớ hắn đến từ Đại Mộng tâm kinh, cường giả của thế giới đó, dời sông lấp biển cũng có thể làm được.

- Tôi thấy phong lôi võ học của anh có sự mở đường rất lớn, vì có qua có lại, tôi diễn luyện Bát quái phong lôi chương của Vương gia chúng tôi một lần cho anh xem. Trong lúc nói, Vương Thường Vinh cũng đã đứng dậy, đột nhiên giơ tay ra, một tay là lôi chương, một tay là phong chương.

- Nhìn rõ rồi, tay trái là lôi, tay phải là phong! Lôi là dương, phong là âm, nhất tâm nhị dụng, lôi phong đột phát! Bát Quái lôi phong chương của Vương gia chúng tôi chính là lưỡng lưỡng âm dương, thủy hỏa là một đôi âm dương, thiên địa là một đôi âm dương, phong lôi là một đôi âm dương, sơn trạch là một đôi âm dương. Tôi thấy Lôi Phong Ẩn của anh cũng không phân chia âm dương, đáng tiếc, võ học tốt như vậy, nếu như có thể làm đến tay trái lôi, tay phải phong, thì quá hoàn mỹ, uy lực có thể tăng gấp mấy lần.

Thân thể của gã dường như hiện ra hai nửa, một tay cương mãnh, một tay âm nhu, cùng nhau luân chuyển, đánh đến cực điểm, khí lưu trong huyết động hình thành một vòng tròn, chính giữa có một đường cong hình chữ S cắt đôi vòng tròn đó.

- Nhìn kỹ, âm dương chuyển hoá, tay trái phong, tay phải lôi!

Đột nhiên, gã thay đổi, vốn dĩ tay dùng lôi chương đổi làm phong chương, tay làm phong chương lại thi triển lôi chương, cương nhu biến hóa khiến người ta không thể lường trước được sự biến hóa trong đó.

- Lợi hại! Giang Ly lúc này mới cảm thấy Phong Lôi võ học còn có loại ảo diệu này, cương nhu chuyển đổi, tả hữu tương hỗ, âm dương vô cực, hình thành rất tự nhiên.

Bây giờ hấn không làm được một tay phong, một tay lôi.

Khi thi triển lôi không thể nào thi triển phong, khi thi triển phong lại không thể nào thúc dục lôi được.

Đừng nói khi đánh nhau liền đổi tay, tiến hành âm dương chuyển đổi.

Tu dưỡng võ học rõ ràng không bằng Vương Thường Vinh.

Đánh xong một bộ quyền pháp, Vương Thường Vinh ngồi xuống thở dài nói: - Tôi ở trên La Sát tinh hơn mười năm rồi, tu vi võ học đột nhiên tăng mạnh, tâm linh cũng tăng lên một cấp bậc mới, nhưng cũng vô dụng, thân thể bị tổn hại quá lớn, tu hành tâm linh và thân thể hỗ trợ lẫn nhau, thiếu một thứ cũng không được, thời cổ đại Lữ Động Tân từng nói, chỉ tu tính, không tu mệnh, là tu hành đệ nhất bệnh. Chỉ tu tố tính không tu đan, tâm linh vạn kiếp khó nhập Thánh, nhớ đến năm đó tu vi tâm linh của tiên tổ Vương Siêu dường như vô địch, đáng tiếc tuổi tác có hạn, không thể nào hiện ra thần thông, sau đó có được kỹ thuật nhân loại lấy trên đại hạm, thân thể cường hóa, lập tức hiển thánh, thậm chí còn vượt qua mức hiển thánh, nếu lúc đó tôi có thể ra ngoài, có được tài nguyên, tu hành tuyệt đối sẽ có bước nhảy vọt lớn.

Đêm đến, một già một trẻ ngồi trong động bàn luận về võ học, vô cùng phấn khởi.

Giang Ly mặc dù đề phòng người này, nhưng lấy được rất nhiều kinh nghiệm quý giá từ người này, đối với tu dưỡng võ học của gã không thể không bội phục.

Bàn luận cho đến nửa đêm, Vương Thường Vinh khua tay nói: - Tôi muốn nhập định tu hành ngày mai lại có khiêu chiến mới, không lãng phí thời gian trong này với anh nữa.

- Tôi cũng nhập định. Giang Ly khoanh chân ngồi xuống, nói với Lạc Hàm và Tuyết Linh: - Hai người nếu lạnh thì ôm lấy tôi đi, trên người tôi chắc có chút nhiệt lượng.

- Vậy thì tốt quá! Tuyết Linh lập tức buông Lạc Hàm ra, đến ôm chặt lấy Giang Ly, lập tức cảm thấy nhiệt độ của hấn rất cao, ầm ập: - Đúng là rất ấm. . .

Lạc Hàm do dự một chút, nhìn thấy Tuyết Linh ôm Giang Ly, thần sắc có chút không tự nhiên cho lắm.

- Lúc này còn kiêng kị gì nữa? Một khi thân thể nhiễm lạnh xảy ra chuyện gì phải chết ở chỗ này, bị người ta ăn sống luôn. Giang Ly nhìn cô lạnh run rẩy liền cười nói: - Còn không qua đây sao?

- Ừ... Lạc Hàm nhẹ giọng đáp, cũng trào lên, gơ tay ra ôm lấy Giang Ly, cùng Tuyết Linh một trái một phải dựa vào người hấn.

Tất cả đều vì sinh tồn.

Giang Ly lúc này bắt đầu nhập định.

Đây là lần đầu tiên hấn nhập định nghỉ ngơi, ban ngày chém giết Vu Mộ Hoa là Giang Lưu xong vẫn một mực chạy trốn, đến bây giờ mới nghỉ ngơi được một chút.

Ngủ say có thể khiến cho thân thể nghỉ ngơi toàn diện, còn cảnh giới nhập định lại càng thêm thần kỳ hơn.

Giang Ly muốn dùng cảnh giới nhập định xem xem phân bố trong cơ thể mình rốt cục cần điều chỉnh chỗ nào không.

Nhưng hấn vừa mới nhập định, phát giác đầu tiên chính là viên đá màu trắng sữa!

Vì ba lần hấp thu năng lượng bước nhảy Wormhole, viên đá treo trước ngực xuất hiện hoa văn, nhưng hoa văn này Giang Ly vẫn chưa tìm hiểu được huyền bí trong đó, nhưng khi lực tinh thần của hấn phóng xạ lên trên viên đá màu trắng sữa kia, cả viên đá đột nhiên động đậy, Giang Ly liền cảm thấy một cánh cửa từ từ mở ra trong đó, sau cánh cửa đó, không ngờ là một không gian! Không gian này ước chừng cao 3m, hơn 100 mét vuông, là thật, không phải hư ảo.

- Cái gì? Không gian!

Hấn sững người, lực tinh thần lập tức yếu đi, không gian đó cũng lập tức biến mất.

Trong viên đá trắng sữa có không gian! Đây là phát hiện kinh người.

Có lẽ viên đá trắng sữa này hấp thu năng lượng bước nhảy Wormhole, mới sinh ra không gian này, hơn nữa mở không gian này ra, cần phải cảnh giới tâm linh nhập định.

Giang Ly lúc trước biết, mình chỉ cần đạt đến nhập định, thì có thể mở các loại huyền bí của viên đá trắng sữa này, quả nhiên, bây giờ đã mở ra không gian trong đó, như vậy thì quá tốt rồi!

Có một không gian cao 3m, hơn trăm mét vuông, tương đương với mang theo một căn phòng theo mình.

Bất luận trong tiểu thuyết miêu tả có túi không gian, túi Càn Khôn, con người bây giờ cũng đang nghiên cứu kỹ thuật xếp chồng không gian, trên thực tế kỹ thuật bước nhảy Wormhole chính là một loại diễn sinh của kỹ thuật xếp chồng không gian.

Nhưng thứ như túi không gian, cho dù là kỹ thuật trong khu Tinh anh cũng không thể nghiên cứu ra được, vẫn nằm trong giai đoạn thí nghiệm.

Nhưng Giang Ly lại có thể nhờ vào viên đá trắng sữa này, có một không gian lớn như này, đây đúng là bí mật lớn có tính chiến lược. - Khá lắm, nếu như mình tiếp tục tiến hành bước nhảy Wormhole, mỗi lần hấp thu, không gian của viên đá này có phải sẽ trở nên to hơn không? Giang Ly nghĩ, lại lần nữa dùng cánh giới nhập định quan sát sự huyền bí của viên đá trắng sữa này.

Lần này, hần tiến vào mộng đẹp.

Giấc mộng mấy nghìn thu, nay là năm nào?

Lại có âm thanh vang dội.

Người đàn ông mặc áo trắng lại xuất hiện, nhìn Giang Ly mỉm cười: - Chúc mừng anh, cuối cùng đã khám phá sinh tử, đạt đến cảnh giới tu hành đầu tiên, bước vào môn hạm tu hành. Bây giờ anh trở thành chủ nhân của Đại Mộng Tâm Kinh, có thể bắt đầu tu hành Đại Đế Hóa Ấn, nhưng bắt đầu tu luyện lần này, lực tinh thần của anh sẽ bị hấp thu khiến suy yếu, phải bảy bảy bốn mươi chín ngày mới có thể khôi phục lại, xin hỏi có bắt đầu không? Đế Đại Mộng Tâm Kinh hấp thu lực tinh thần của anh?

- Không, không bắt đầu.

Giang Ly vội vàng phát ra ý niệm

Cái này sao được, suy yếu bảy bảy bốn mươi chín ngày cũng không bằng chết đi còn hơn, hoàn cảnh nguy hiểm như La Sát tinh này, cho dù yếu đi một phút thôi cũng có họa bất trắc.

Mặc dù Đại Đế Hóa Ấn rất hấp dẫn, nhưng bây giờ không phải là lúc tu luyện.

- Nếu như vậy, thì đợi anh chọn thời gian thích hợp để tiến hành vậy... Người đàn ông áo trắng khi nói, từ từ biến mất.

Giang Ly từ trong nhập định tỉnh lại, suy nghĩ tất cả những gì xảy ra, đã hiểu ra chút tình hình. Viên đá trắng sữa bản thân vốn là một món bảo bối, Đại Mộng Tâm Kinh trong đó là một pháp bảo tu hành vô thượng, cao thủ dùng lực tinh thần tưới vào trong đó, hai thứ đều có bí mật, nhưng loại bí mật này không phải là thứ có thể hiểu thấu đáo được.

Lợi ích của lần nhập định này chính là, có thể mở không gian trong viên đá trắng sữa kia, để đựng vật phẩm.

Cũng không biết có thể cho người vào trong đó hay không.

Hần lại lần nữa thúc giục tâm linh chỉ lực thâm nhập vào, không gian đó từ từ mở ra, hần thăm dò kỹ lưỡng một chút, phát hiện bên trong tạm thời không có không khí, thuộc vào trạng thái chân không. Nhưng sau khi mở ra, câu thông với thể giới bên ngoài, không khí tràn vào trong, cũng có thể chứa được những thứ có sự sống.

Chẳng khác nào trong một căn phòng hơn trăm mét vuông.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Lấy Nước

Cả đêm, Giang Ly đều cảm nhận sự huyền diệu của cánh giới nhập định.

Tư duy trong chốc lát thả lỏng, rồi được một lát lại thu hồi lại, tất cả xung quanh đều không giấu được tai mắt của mình. Bây giờ tư duy phóng xạ của hần lấy bản thân làm trung tâm, có thể quan sát được tất cả sự vật trong phạm vi 1km.

Tiết trời bên ngoài càng lúc càng rét lạnh hơn, hần dùng tư duy thăm dò nhiệt độ, biết rõ nhờ nước bọt ra trong chốc lát sẽ biến thành băng trên mặt đất, gió gào thét đầy trời càng lúc càng lớn hơn, như những lưỡi đao sắc cắt toàn bộ trời đất, thậm chí đến viên đá nặng mấy chục kg cũng có thể thổi bay lên.

Một số viên đá đập trúng nhau trên không trung, vỡ tan thành bụi phấn.

Cả ngọn núi như đang lay động, dường như lúc nào cũng có thể bị gió thổi bay.

- Với sức gió như này, mình thấy cũng phải lên cấp 20 mất. Giang Ly trong lòng nổi lên nỗi sợ hãi, nhưng hắn muốn khiêu chiến với thiên uy như này, phúc xạ tâm linh ra ngoài, dung hòa với gió lạnh bên ngoài, cảm nhận sự ảo diệu vô thượng của Đại Đế Phong Ấn.

Hắn đang mình tưởng phong bạo vũ trụ và tự nhiên chi phong, lòng đã hiểu lòng, lúc này đều cũng nằm trong trạng thái tu luyện.

Lúc trước hấp thu thiên địa linh khí trong tế bào cấu thành vòng tuần hoàn vi diệu, có thể chống cự lại hàn khí, toàn thân ấm áp, Tuyết Linh và Lạc Hàm ôm hắn như này ngủ thật say.

Các cô cũng tiến vào giấc ngủ say khôi phục lại thể năng.

May mắn khi trên Khúc Ba tinh đã hấp thu lượng lớn thiên địa linh khí dự trữ lại trong tế bào, khiến hắn có thể giữ được độ ấm thân thể, chống lạnh đồng thời có thể chuyển hóa thành dinh dưỡng tiêu hao.

Thứ này và mỡ có chút tương đồng, như con gấu ngủ đông, cả mùa đông không ăn không uống, toàn bộ dựa vào lượng mỡ tích trữ để duy trì tính mạng.

Đương nhiên chất lượng của thiên địa linh khí cao hơn mỡ vạn lần.

- Chẹp chẹp... thiên địa linh khí à... Vương Thường Vinh lúc nào cũng quan sát tu vi của Diệp Mặc, phát hiện hắn vận chuyển thiên địa linh khí trong cơ thể nói: - Có thứ này bảo trì trong người, hoàn toàn có thể không ăn không uống một tháng, trước khi đến hắn dùng linh thạch sao? Có thể lấy được linh thạch cũng đều là nhân tài hạt giống trong gia tộc lớn.

Gã không biết, Giang Ly dùng Thai Tức hấp thu trên Khúc Ba tinh.

Mấy tiếng đồng hồ trôi đi rất nhanh.

Giang Ly đột nhiên mở mắt, cảm thấy gió lạnh bên ngoài cũng giảm đi rất nhiều, có ánh sáng phía chân trời nhún nhảy, nhiệt độ mỗi phút đều đang tăng lên, -30°, -20°, -10°... Sau đó lên đến 0°, 10°, 20°, 30°...

Trong vòng một tiếng, nhiệt độ bên ngoài liền lên đến 40°.

Lúc này không phải là lúc có thể ra ngoài, vì nhiệt độ lên quá cao, thân thể con người căn bản không chịu nổi. Trong hang động cũng bắt đầu nóng dần, nhiệt độ lên khoảng 20°.

Lạc Hàm và Tuyết Linh tỉnh lại, nhìn thấy mình ôm Giang Ly, sắc mặt đều ửng đỏ, vội buông ra.

Vào!

Lúc này miệng hang động có một bóng người chạy qua, là Vương Thường Vinh: - Tiểu tử, tôi không thể không nhắc nhở anh, lúc này bên ngoài nhiệt độ mới 40°, là lúc tốt nhất để đi lấy nước ở hồ nước bên cạnh, đợi lát nữa nhiệt độ sẽ lên đến 60°, lấy nước sẽ rất khó khăn.

Vương Thường Vinh cầm mấy bình nước, mỗi sáng sớm đều phải đi đến hồ nước bên ngoài kia cách mấy chục km để lấy nước mang về.

Nhiệt độ ban ngày rất nóng bức, trong hang động cũng rất khó chịu, cần phải tiêu hao lượng lớn nước mới được, những bình nước này đều là gã giết mấy thí sinh kia mà lấy được.

- Tôi cũng đi lấy nước, hai người ở trong động nghỉ ngơi đi. Giang Ly nghe thấy lấy nước, cũng bay ra ngoài.

- Chúng tôi cũng đi cùng anh. Tuyết Linh và Lạc Hàm vội vàng đứng dậy.

- Không cần, hai người đi theo tôi, tốc độ lại chậm. Ở lại trong động trông coi, đừng cho người khác vào, vị trí động này của chúng ta rất tốt, chắc chắn sẽ có người muốn cướp. Giang Ly nghiêm nghị nói: - Hơn nữa, hai người nhất định phải tiết kiệm thể lực, chất dinh dưỡng còn lại tuyệt đối không đủ tiêu hao mấy ngày, sau khi tiêu hao hết, chúng ta còn phải đi tìm thức ăn nữa, cũng không thể ăn thịt người được.

Đây là một vấn đề nghiêm trọng.

Mặc dù lấy được chất dinh dưỡng của Giang Lưu và Vu Mộ Hoa, nhưng ba người cũng chỉ có thể duy trì được khoảng mười ngày. Mười ngày sau hết sạch lương thực, cũng không thể dựa vào uống nước cầm cự được.

Hơn nữa trong hồ nước cũng không có cá, sau này phải đi đâu để tìm thức ăn?

- Được, chúng tôi ở lại đây tiết kiệm thể năng. Tuyết Linh lấy một ống chất dinh dưỡng: - Giang Ly, anh uống một ngụm, mọp hiểm nóng nực như này đi bộ mấy chục km lấy nước, đối với thân thể tiêu hao rất lớn.

- Không cần. Giang Ly khua tay: - Những thứ này các cô giữ lại đi, tôi đi lấy nước về trước đã.

Thân thể hắn khẽ động, cũng đã chui ra khỏi hang động, tăng tốc bay, theo sát Vương Thường Vinh kia, vì hắn lo lắng Vương Thường Vinh nửa đường quay lại, bắt hai người con gái giết hại.

Không thể không đề phòng.

- Tiểu tử, tốc độ của anh cũng nhanh đấy. Vương Thường Vinh không ngừng chạy trên đồng bằng đá vụn, tốc độ cũng không thua gì một chiếc xe con, còn tốc độ của Giang Ly thì lại càng nhẹ nhàng hơn, nhảy một cái đã là 20-30m, khi bật lên không trung, cũng cao 2-3m.

Giới động vật trên Trái đất có một loại Khiêu Linh, mỗi lần nhảy có thể nhảy cao hơn 3m, khoảng cách 10m, tốc độ có thể đạt đến 90km, có lúc đến báo đốm cũng không thể nào đuổi kịp bọn chúng, nhưng so với Giang Ly, vẫn còn kém hơn rất nhiều.

Mặc dù Giang Ly nhảy lên không cao, nhưng khoảng cách cũng không phải là thứ mà bọn chúng có thể so sánh được, hơn nữa Giang Ly sở dĩ không nhảy cao, là một cách tiết kiệm thể năng.

Nhảy cao chưa chắc tốc độ đã nhanh.

Cứ như vậy vừa nhảy vừa chao liệng tốc độ sẽ là nhanh nhất.

Vận tốc lúc này của Giang Ly khoảng 150-200km, hoàn toàn có thể vượt qua báo đốm. Nhưng nếu đạt đến 200km/h, hấn cùng lắm cũng chỉ có thể kiên trì được 1h, thể năng sẽ bị hao tổn hết, cũng không còn đứng dậy được nữa.

Lực sinh mệnh 2 là mạnh, nhưng không phải là máy móc thực sự.

Bây giờ hấn chạy cùng Vương Thường Vinh, vận tốc chỉ là 90km/h, bảo toàn thể lực, như vậy gặp cao thủ cũng có thể đối phó được.

La Sát tinh chút thể lực nào cũng rất đáng quý.

- Bên này bên này... Giang Ly thi triển tốc độ của Đại Đế Phong Ấn, sánh vai cùng Vương Thường Vinh: - Tôi sợ anh đột nhiên quay lại, gây bất lợi với hai nữ sinh kia.

- Tôi nói rồi, không giết người có huyết thống Hoa Hạ. Vương Thường Vinh lạnh lùng đáp lại: - Nhưng anh đề phòng như này rõ ràng tính tình rất cẩn thận, trên La Sát tinh sinh tồn chính là không thể tin tưởng bất kỳ kẻ nào.

Hai người không ngừng nhảy lên, lướt đi, mỗi lần nhảy lên, Vương Thường Vinh đều hai tay dang ra, học đại bàng giương cánh, cơ bắp sau lưng nổi lên, đây là cách tiết kiệm thể năng.

Còn Giang Ly thì vừa rơi xuống mặt đất, lại nhảy lên, liên tục tiến công, để lại dư âm, giống như sau khi lòi âm chấn động, còn có từng trận sấm rền vang.

Cả hai đều có ảo diệu của riêng mình.

Khoảng hơn nửa tiếng đồng hồ sau, hai người đến địa điểm lấy nước, khí hậu cũng đã vô cùng nóng bức, may mà nhiệt độ xung quanh hồ nước cực lớn này cũng hạ xuống không ít.

Giang Ly không hiểu, nước của hồ nước lớn này rốt cục từ đâu đến? Nhiệt độ hàng ngày là 60°, có thể bốc hơi toàn bộ nước trong hồ này.

Hơn nữa còn là hồ nước ngọt.

Đáy hồ chắc chắn có gì bí mật.

Hấn đến bên hồ, cũng không thấy ai đi lấy nước, Vương Thường Vinh đứng một bên đóng đầy mấy bình nước, ừng ực uống một hồi lâu, rồi lại sáng khoái tắm rửa, chải chuốt đầu tóc, thay bộ quần áo khác.

Bộ quần áo kia chính là quần áo của các thí sinh đã chết, mặc lên người có chút không vừa, nhưng cũng có thể hiện ra sự cao lớn uy mãnh của gã.

Sau khi gã làm xong, cũng không rời đi, lại nằm phục trong đám cỏ bên hồ, hình như muốn đợi con mồi đến.

Con mồi trên La Sát tinh rất ít, cho dù là có, cũng vô cùng hung mãnh, là động vật có năng lực sinh tồn cực kỳ mạnh mẽ, rõ ràng Vương Thường Vinh đang đợi học sinh đến lấy nước để săn mồi.

Trong phạm vi mấy nghìn km, chỉ có một hồ nước, bất cứ người muốn uống nước và dã thú nào cũng cần phải đến nơi này.

Giang Ly tư duy một chút, phát hiện trong nước quả nhiên vô cùng thanh tịnh, từ nông đến sâu, trong chỗ gần đến giữa hồ, xanh biếc một màu, nhìn không thấy đáy, sâu trong lòng đất dường như có hàn khí không ngừng xuất hiện.

Mấy con cá hôm qua nhìn thấy đều biến mất toàn bộ.

Trong hồ hoàn toàn trống rỗng, chỉ còn lại nước và mấy bụi cỏ trên bờ, cũng không nhìn thấy bất cứ động vật gì, còn mấy bụi cỏ này thì căn bản cũng không ăn được.

Thân thể hấn khẽ động, trực tiếp nhảy ùm vào trong hồ nước này, dần tiến sâu vào khu vực nước sâu, sau đó thi triển lực tinh thần mở hoa văn trên viên đá trắng sữa.

Lập tức, một cánh cửa từ từ mở ra.

Ừng ực ừng ực... Một lượng nước lớn chảy tràn vào trong không gian này, sau khi chảy được mấy chục tấn, Giang Ly thu lại lực tinh thần của mình, đóng cửa không gian đó lại.

Như vậy, thì không cần mỗi ngày đi bộ mấy chục km để lấy nước nữa, sau này nước tắm cũng có sẵn rồi.

Trên La Sát tinh không có vật chứa lớn, bồn sắt hay các thứ khác cũng không tìm thấy, chỉ có bình nước nhỏ, mỗi sáng đến hồ này lấy nước rồi lại quay về, lấy nước cung cấp cho đủ 1 ngày.

Viên đá trắng sữa của Diệp Mặc thông qua bước nhảy Wormhole hấp thu năng lượng, dần dần mở không gian, đựng vài chục tấn nước cũng không nặng thêm chút nào, mang theo người cũng nhẹ nhõm thoải mái.

Vì chút nước này trong không gian khác, chất lượng cũng không áp bách lên người hắn.

- Nước không cần phải lo nữa, nhưng thức ăn thì quá thiếu thốn. Lực tinh thần của hắn lại lần nữa phóng xuống đáy hồ khoảng 1km, nhưng vẫn chưa đến được đáy, cũng không dám xuống sâu thêm nữa.

Vì hắn sẽ bị chết đuối.

Trừ phi La Sát tinh này có thiên địa linh khí, hắn có thể dựa vào hấp thụ linh khí tiếp tục chờ đợi trong này, đồng thời tế bào hô hấp cũng có thể từ trong nước hấp thu đường khí.

Nhưng bây giờ rõ ràng không được.

Cho nên hắn chỉ có thể lại lần nữa nhảy lên bờ.

Lúc này, hắn nhìn thấy rất nhiều người từ phía xa chạy đến, tốc độ chạy gấp, trên tay cầm bình nước đến bên hồ lấy nước, sau đó sàng khoai tắm rửa, làm mát lạnh.

Đều là những học sinh đến tham gia cuộc thi này.

Bọn họ rõ ràng trốn tai nạn gió lạnh đêm qua, chắc chắn là tìm được hang động thích hợp để ở.

Cùng lúc đó, Giang Ly còn nhìn thấy những tên côn đồ bị lưu đây cũng bốn phương tám hướng chạy đến, bên hồ lập tức trở thành nơi vô cùng hỗn loạn.

Có hỗn loạn thì sẽ có chém giết, mỗi một tên côn đồ bị lưu đây trên La Sát tinh đều là người vô cùng hung ác, giết người ăn thịt người không chút nương tay, lần này những học sinh này tiến vào đây thi thử đều bị bọn chúng coi là con mồi.

Đương nhiên những học sinh này cũng không phải loại dễ trêu, người có tư cách tham gia cuộc thi của đại học Tinh Không, ai ai cũng thực lực mạnh mẽ, bọn họ cũng sẽ giết chết những tên côn đồ này, mong được sinh tồn.

Giết!

Một tiếng gầm từ một nơi không xa truyền đến, Giang Ly liền nhìn thấy một đám học sinh đang đánh nhau với hai tên côn đồ.

Đám học sinh này thân hình cao lớn, làn da trắng trẻo, lỗ chân lông cũng rất thô, rõ ràng là huyết thống người da trắng, tổng cộng có 7-8 người, còn côn đồ thì chỉ có hai người.

Tiểu là, thực lực của hai tên côn đồ này rất mạnh, lực sinh mệnh ít nhất cũng 1.5 trở lên.

Còn lực sinh mệnh của những học sinh kia phổ biến từ 1.2~1.3.

Nhưng còn may thực lực của một học sinh đứng đầu trong đó cũng rất mạnh, là một nam thanh niên da trắng, khí chất có chút giống với Huyền Hồ, rất âm trầm, sống mũi cao, lực sinh mệnh cũng là 1.5!

Trong khi anh ta ra tay, chặn lại sự tấn công của hai tên côn đồ kia, những học sinh khác đứng bên cạnh trợ công, hai bên đánh nhau lực lượng ngang nhau.

Úc úc úc!

Đột nhiên, một tên côn đồ phát ra âm thanh như một con gà trống, cả người nhún nhảy, một quyền đánh ra. Không ngờ là loại chiêu thức trong Quỷ thần quyền, xuất quỷ nhập thần.

Còn một tên côn đồ còn lại cũng thi triển một chiêu Quỷ thần quyền khác, quỷ thần xuất hiện.

Hai người kết hợp lại với nhau, phong bế toàn bộ đường lui của học sinh da trắng kia.

Học sinh da trắng này chết là cái chắc.

Ánh mắt Giang Ly khẽ động, đột nhiên một cước, hai viên đá mang theo âm thanh gào thét bay ra ngoài, đánh vào sau lưng tên côn đồ.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 92: La Sát Thú

Ầm ầm...

Hai tiếng nổ mạnh, sau lưng tên côn đồ xuất hiện hai lỗ thủng lớn, trực tiếp ngã nhào trên mặt đất, trong nháy mắt không còn chút khí tức. Học sinh da trắng kia vội vàng nhảy qua một bên, thờ hồn hồn, đồng thời ánh mắt hướng về phía Giang Ly.

Giang Ly bình tĩnh.

Mặc dù đối phương là người da trắng, nhưng rốt cục cũng chỉ là học sinh đến tham gia thi cử, hắn còn cứu một mạng, tránh bị tên côn đồ kia giết chết rồi ăn thịt.

Tên côn đồ bị lưu đầy đến La Sát tinh không ai là không đáng chết, cho dù chuyện Vương Thường Vinh nói vì tổ chức phục quốc, cũng không thể tin, chắc hẳn vẫn còn nguyên nhân sâu xa gì đó, nếu không với thể lực Vương gia tuyệt đối có thể giải cứu được gã.

Hai tên côn đồ lực sinh mệnh 1.5 mặc dù lợi hại, nhưng không phải là đối thủ của Giang Ly.

Sự khác biệt khi lực sinh mệnh chỉ kém 0.1 cũng là rất lớn, về phương diện thể năng chiến đấu cũng chiếm phần lớn, căn bản luận võ cũng không có khả năng lật bàn.

Tiện tay cứu một đám người da trắng này, hắn quay người liền đi, chuẩn bị quay về hang động, thời gian ra ngoài cũng lâu quá rồi, hắn lo lắng Tuyết Linh và Lạc Hàm xảy ra chuyện gì.

- Khoan đã... Học sinh da trắng kia vội lên tiếng, nói tiếng Trái đất.

Sau khi nhân loại thống nhất, rất nhiều học gia ngôn ngữ dưới sự thôi thúc của chính phủ, thành lập một bộ ngôn ngữ, sáng tạo tiếng Trái đất, ai ai đều phải học.

Nhưng bọn Giang Ly bình thường cũng không nói tiếng Trái đất, mà là nói tiếng Hán cổ xưa.

Đương nhiên bọn hắn cũng biết tiếng Trái đất.

- Chuyện gì? Hắn dừng lại, dùng tiếng Trái đất trả lời.

- Cảm ơn anh đã cứu chúng tôi, tôi tên Henri. Học sinh da trắng tên Henri này tỏ ý cảm ơn, bước lên trước bắt tay, biểu hiện vô cùng thân mật: - Lực sinh mệnh của anh thật mạnh, không biết đến bao nhiêu rồi?

- Sinh tồn trên La Sát tinh, lực sinh mệnh không phải là thứ quan trọng. Giang Ly tránh câu hỏi này: - Vừa nãy chỉ là tiện tay mà thôi, không phải để ý đâu, bây giờ tôi phải quay về hang động rồi, không có thời gian nói chuyện trong này.

Dưới nhiệt độ ác nghiệt, ai cũng không muốn ở lại lâu.

- Đợi chút... Henri vội vùng tay lên, nữ học sinh da trắng đứng cạnh liền tặng một ống dinh dưỡng đến: - Đây là thù lao chúng tôi trả, cảm ơn ân cứu mạng của anh.

- Mọi người hình như có rất nhiều chất dinh dưỡng nhỉ? Giang Ly nhìn mấy người này, trên người người nào cũng có ba bốn ống.

- Đoàn chúng tôi có hơn 50 người, đêm qua đã chết hơn 40 người. Henri dường như không muốn nhớ lại ký ức đó: - Có người bị đóng băng mà chết, có người bị côn đồ giết chết, còn có người bị bầy La Sát thú tấn công! Chúng tôi liều mạng mới giết chết côn đồ đánh lui đàn thú...

- Thật khốc liệt... Giang Ly lắc đầu: - Đồng bạn của tôi cũng cần chất dinh dưỡng, cho nên tôi nhận lấy sự cảm tạ của các anh, nhưng anh tìm tôi có chuyện gì khác?

Hắn vừa nhìn liền biết, đám người Henri này tìm hắn là có mục đích khác.

- Là như này, bây giờ chúng tôi đã tìm được một hang động để ở, nhưng hang động đó là nơi mà La Sát thú náu thân, mỗi đêm La Sát thú đều quay lại tấn công chúng tôi, tôi hi vọng có thể tìm được cao thủ giúp chúng tôi. Một nữ học sinh da trắng đứng ra nói: - Xin chào, tôi tên Lilith.

- Chào cô. Ánh mắt Giang Ly khẽ động: - La Sát thú?

- Đúng, La Sát thú là một loại dã thú cực kỳ hung mãnh trên La Sát tinh, giỏi về đào đất, hơn nữa không sợ mặt trời bạo chiếu, bọn chúng có thể đào mấy trăm mét đất, đến sâu dưới lòng đất ăn một loại nhuyễn trùng, hơn nữa còn có thể dựa vào hấp thu ánh sáng hằng tinh để sinh tồn. Henri vội vàng giải thích: - Đương nhiên, nếu như có thể giết được một con, trong cơ thể chúng có một viên La Sát Cơ Hóa Nhục to bằng móng tay mà thân thể con người có thể hấp thu, hương vị cũng rất ngon, như vậy cũng không còn lo thiếu đồ ăn nữa.

Giang Ly lấy ra thẻ chip của mình, trên đó tìm tòi xem xét tư liệu.

Trên La Sát tinh không có mạng, bất kỳ tin tức nào cũng không thể truyền đến được, nhưng Giang Ly trước đó đã tải hết toàn bộ tư liệu tinh cầu mà đại học Tinh Không có đủ khả năng thí luyện về.

Đây là khóa học cơ bản, mỗi học sinh đều nên làm.

Lập tức, trên đó liền xuất hiện tin tức của La Sát thú, cao 1m3, lớn lên có một đôi cánh đen nhánh, giống như con dơi vậy, có thể lướt bay trong không trung cao mấy chục mét, đứng thẳng đi lại, tướng mặt hung ác, có răng nanh, thân người có lân phiến, đao thương bất nhập, rất khó giết chết. Thứ như này, có chút giống với tiểu ác ma trong thần thoại phương tây, lại có chút giống với La Sát thú trong kinh Phật, loài người đổ bộ lên La Sát tinh đầu tiên chính là lấy mệnh danh La Sát làm tên cho tinh cầu này.

Hơn nữa còn lợi hại hơn chính là, lân phiến của La Sát thú có thể hấp thu năng lượng ánh sáng hằng tinh, sinh ra một thứ có tác dụng giống quang hợp, từ đó khiến thân thể có thể đạt được tiếp tế.

Cho nên, La Sát thú không ăn gì cũng được.

Trên La Sát tinh, hằng tinh rừng rực, rất thích hợp cho bọn chúng sinh tồn, nhưng bọn chúng cũng sợ rét lạnh, đêm đến đều muốn ẩn náu sâu trong hang động để ngủ đông, ở ẩn, bằng không sẽ bị chết cứng.

Trên La Sát tinh rất nhiều hang động đều là do bọn chúng đào ra.

Quan trọng hơn là, trong cơ thể của những La Sát thú này có một viên Cơ Hóa Nhục to bằng móng tay, rất ngon, có thể cho người ăn được.

Ngoài ra, lân phiến toàn thân La Sát thú và vùng thịt khác vô cùng cứng rắn, giống như sắt thép, căn bản không thể nào ăn được, La Sát Cơ Hóa Nhục kia chính là nơi năng lượng toàn thân ngưng tụ lại.

Nếu như có thể giết chết một con La Sát thú, thì vấn đề thức ăn cũng có thể được giải quyết dễ dàng.

- Được, tôi đồng ý cùng mọi người đến hang động, giết chết La Sát thú. Giang Ly lập tức đồng ý: - Nhưng tôi phải quay về hang động của tôi trước để đón hai người bạn của tôi đã.

- Tôi đi cùng anh.

Henri cùng mấy nam nữ sinh da trắng vội nói: - Nếu có thể giết chết được La Sát thú, chất dinh dưỡng của chúng tôi có thể chia cho các anh một chút.

- Đi thôi. Thân người Giang Ly nhảy lên, mau chóng rời khỏi nơi này, hấn dùng viên đá trắng sữa đựng mấy chục tấn nước, căn bản không cần mỗi ngày đến đây lấy nước, như vậy có thể tự do hành động trên La Sát tinh, không cần ở lại nơi gần với nguồn nước nữa.

Trong lúc hấn nói chuyện, người liền chạy như bay, lập lòe vài cái liền chạy xa ngoài mấy km.

- Hà, Oh my God, tốc độ của hấn thật nhanh. Một nữ sinh da trắng sợ hãi thốt lên: - Lực sinh mệnh của hấn rốt cục là bao nhiêu? 1.7? 1.8?

- Tôi thấy không chỉ có vậy, tiếc là không mang theo dụng cụ khảo nghiệm. Henri cũng mau chạy, cố gắng đi theo phía sau, nhìn bóng người Giang Ly đi xa. May mà trong này chính là nơi thẳng tắp đường chân trời, không có lối rẽ, cũng không thể mất dấu được: - Lần này sau khi khảo nghiệm La Sát tinh xong, chúng ta còn phải tiến hành một số khảo nghiệm khác, mới có thể tiến vào đại học Tinh Không. Hơn nữa sau khi lấy được suất Đại học Tinh Không, còn phải thi đấu lời đài, đại học Tinh Không sẽ chọn ra Top 10 mạnh nhất trong mỗi khóa sinh viên mới! Đó mới là nhân vật được cả thế gian chú ý đến, tôi thấy thực lực của hấn, có hi vọng vẫn đứng Top 10 mạnh nhất!

- Vấn đề Top 10 mạnh nhất? Điều này sao có thể? Lilith kinh ngạc nói: - Top 10 tân sinh viên mạnh nhất của đại học Tinh Không, quả thực ai ai cũng là cường giả nghịch thiên, lực sinh mệnh bình quân của Top 10 khóa trước đều trên 2, khóa sinh viên mới này tôi thấy còn mạnh hơn. Phải biết rằng, bây giờ chúng ta mới là khảo nghiệm khu Trái đất, còn có khu sao Hỏa, khu Mặt trăng, khu sao Mộc, đây còn chỉ là nhân loại trên hệ Mặt trời, tinh cầu thích hợp cho con người cư trú trong toàn bộ dải Ngân Hà có hơn mười cái, còn có căn cứ con người ngoài dải Ngân Hà nữa, thí sinh khu Trái đất chúng ta có hơn một vạn người, còn thí sinh mà tất cả nhân loại cộng lại, năm nay cũng có gần năm trăm nghìn người.

- Hãy chờ xem, tôi cảm thấy hấn có hi vọng. Henri nói: - Dù sao tôi chưa từng nhìn thấy học sinh nào lại có khí chất cường đại như này.

Mấy nữ sinh viên da trắng lao nhanh, lực sinh mệnh của bọn họ cũng không yếu, mạo hiểm chạy trong nhiệt độ cao như này cũng sẽ không bị cảm nắng, vì họ vừa mới bổ sung đầy đủ hơi nước xong.

Mấy chục phút sau Giang Ly đã chạy đến trước cửa hang động.

Cũng may, không có chuyện gì, Tuyết Linh và Lạc Hàm vẫn còn đang ngồi tu luyện sâu trong hang động, bồi dưỡng thể lực. Lúc này bất luận là học sinh hay côn đồ đều đi lấy nước, không có thời gian đi cướp hang động.

- Tuyết Linh, Lạc Hàm, đi ra thôi, chúng ta đổi một hang động khác. Giọng nói của hán truyền vào trong, hai người con gái đã từ trong chui ra ngoài.

- Chúng ta đến hang động nào? Tuyết Linh nhìn ánh mặt trời chói chang rùng rợn, vội vàng đưa cho Giang Ly cái mũ rộng vành làm từ cỏ khô, có thể che lại toàn thân, tránh ánh nắng thiêu đốt làn da.

Da người nếu như bị lộ ra ngoài, trải qua thời gian dài phơi nắng sẽ xuất hiện chuỗi bong bóng, nếu tiếp tục phơi nắng tiếp sẽ bị bong tróc toàn thân.

- Hai người nhanh như vậy đã kết được cái mũ rộng vành này? Giang Ly vui vẻ, nhìn thấy Lạc Hàm cũng đội một cái.

- Đây là chút lòng thành, dù gì thì chúng tôi cũng không có việc gì làm. Lạc Hàm cười nói: - Cái mũ cỏ khô rộng vành này tôi và Tuyết Linh mỗi người một nửa bện cho anh đấy, thế nào, đủ chắc chứ?

- Quả thực rất chắc, lại tránh nắng, tay nghề cũng không tệ. Giang Ly giật giật, phát hiện vành của mũ rất chắc, đột nhiên phát hiện hai người con gái này mặc dù là thiên kim tiểu thư, nhưng lại khéo tay, kỹ năng sinh tồn cũng không tệ.

- Vốn dĩ chúng tôi còn định dùng cỏ khô làm áo toi, nhưng thời gian không đủ. Đứng rồi, hang động này của chúng ta rất gần với nơi lấy nước, tại sao lại muốn tìm một hang động mới, chẳng lẽ vì Vương Thường Vinh sao? Linh Tú nhủ thầm, cô cũng không muốn bỏ cái hang động này.

- Vương Thường Vinh có chút nguy hiểm, không đến gần gần là tốt nhất. Về nước thì không có vấn đề gì, tôi cũng đã giải quyết xong rồi, bảo đảm hai người mỗi ngày đều có đủ nước dùng, thậm chí tắm rửa cũng không thành vấn đề. Bây giờ thứ mà chúng ta thiếu là thức ăn, chất dinh dưỡng mỗi ngày uống một ngụm cũng chỉ có thể bảo đảm lượng vitamin nhất định mà thôi. Giang Ly nói: - Thời gian sinh tồn 30 ngày, bây giờ mới qua ngày đầu tiên, thời gian còn dài lắm, phải tính trước mới được.

- Vậy anh chuẩn bị chuyển đến nơi nào? Lạc Hàm nhìn tứ phía, đột nhiên ánh mắt nhìn về phía sau lưng hán: - Có người đang đến.

- Không sao, đám học sinh da trắng đó là do tôi cứu bọn họ, bọn họ còn trả cho tôi một ống chất dinh dưỡng nữa, chúng ta cần phải đến hang động mà bọn họ ở trước khi trời tối, giúp bọn họ ngăn cản La Sát thú. Chúng ta có thể giết chết con La Sát thú này để lấy Cơ Hóa Nhục trên người nó, kết hợp cùng với chất dinh dưỡng là có đồ ăn rồi. Giang Ly vừa nói, khuôn mặt chờ đợi.

Mười mấy phút sau, đám học sinh da trắng liền xông đến trước mặt bọn họ.

Henri mỉm cười, chào hỏi: - Chào, hai vị mỹ nữ, tôi là Henri, là thành viên ban giám đốc tập đoàn Á Âu, rất vui khi quen biết hai mỹ nữ. Gã lập tức hiện phong độ thân sĩ, dùng tiếng Trái đất để chào hỏi.

- Chào anh. Tuyết Linh nghe thấy bốn chữ tập đoàn Á Âu, ánh mắt khẽ động, đây là một trong những tập đoàn đại tài trên Trái đất, rõ ràng Henri là con trai của một ủy viên hội đồng quản trị lớn trong đó.

- Chúng ta đi thôi. Lạc Hàm gật đầu ra hiệu, khua khua tay: - Hang động mà các anh ở cách chỗ này bao xa?

- Cách nơi này khoảng 100km, chúng tôi chắc rằng có thể đến kịp trước khi trời tối, chính là hướng kia, tôi dẫn đường. Henri giờ tay chỉ đường, không nhìn mỹ nữ nữa, trong mắt gã bây giờ sinh tồn là thứ quan trọng nhất.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Cơ Hóa Nhục

Mặt trời chiếu rọi xuống cát đá, mười học sinh chạy như bay, không ngừng lao nhanh.

Bảy người là người da trắng, ba người là người da vàng.

Trên đường đi, Giang Ly thấy rất nhiều thi thể học sinh, từng cổ thi thể bị mặt trời chiếu rọi khô khốc nhìn mà giật mình.

Những học sinh này có người đang chạy đột nhiên bị cảm nắng ngã xuống, nhưng không đứng dậy được, trực tiếp bị chết. Có người thì lại bị người ta giết chết, cướp chất dinh dưỡng và nước.

Trong nơi này, bình nước cũng rất quan trọng, nếu như có thêm mấy cái bình nước, một lần rót đầy nước, như vậy cũng không cần đi đi lại lại hàng trăm cây số dưới nhiệt độ 60° để lấy nước nữa.

Nguy hiểm trên đường đi lấy nước rất lớn, tiêu hao thể năng bị cảm nắng không nói, còn sẽ bị người ta vây giết nữa.

Giang Ly có thể trực tiếp mang theo mình mấy chục tấn nước, đây là ưu thế cực lớn.

Chạy được khoảng 3 tiếng đồng hồ, Giang Ly mới nhìn thấy một số ngọn núi cao trơ trụi, phía dưới có rất nhiều hang động sâu.

Nếu không phải đằng sau có những học sinh này liên lụy, Giang Ly một tiếng đồng hồ đã đến được đây rồi.

- Chúng ta mau chóng tiến vào hang động đi, dưới sự chiếu rọi của ánh mặt trời như này thật sự quá thống khổ. Henri vung tay lên, muốn dẫn mọi người nối đuôi nhau tiến sâu vào trong hang động nghỉ mát.

- Khoan đã.

Thân người Giang Ly khẽ động, một tay túm Lôi ẩn, một tay chỉ vào trong hang động hét lớn: - Đi ra!

Xoẹt xoẹt!

Một âm thanh sắc bén từ trong hang động truyền ra ngoài, một bóng đen lóe lên, dường như là một con dơi cực lớn, mang theo kinh phong bén nhọn, vút qua. Sát khí nồng đậm từ trên bóng đen này hiện ra, khiến cho người ta cảm thấy có ma quỷ phủ xuống trần thế.

- La Sát thú?

Giang Ly trở tay bỏ một nhát, hung hăng bỏ lên thân thể của bóng đen này, với quyền kinh một quyền này của hắn có thể đập dẹp đại thiết cầu, bóng đen này lại chỉ hét thảm một tiếng, đập lên mặt đá, sau đó trào lên, phản phật phát uy.

Hắn lúc này mới nhìn rõ bộ dạng của con La Sát thú này, giống người, đứng thẳng đi lại, ngũ quan rõ ràng, chỉ có điều trên mặt có mọc lân phiến, răng nanh giống như ma cà rồng trong phim ảnh, vô cùng dữ tợn.

Sau lưng còn có một đôi cánh đen nhánh, cường tráng mạnh mẽ, giống như tiếng lá sắt thép phát ra vậy.

- Quả nhiên giống ác ma. Bất kỳ ai nhìn thấy con La Sát thú cao 1m3 này, ấn tượng đầu tiên chính là ác ma trong địa ngục xuất hiện trong nhân gian.

Hơn nữa, La Sát thú trong đại não hình như có một suy nghĩ cực kỳ tàn nhẫn, muốn xé nát tất cả sinh vật tồn tại, vô cùng hung hãn, rõ ràng chặn lại thời miên vừa nảy của Diệp Mặc, chỉ hơi bị choáng một chút rồi thôi.

Hơn nữa, với thủ đoạn lực sinh mệnh 2 của hắn, dưới quyền này không ngờ lại không chết, có thể thấy thân thể con La Sát thú này cứng cỏi, quả thực đáng sợ.

La Sát thú nghe răng trợn mắt, đột nhiên bay lên không trung, dường như muốn bỏ nhào xuống tấn công mọi người lần nữa. Lập tức, mọi người liền cảm thấy một luồng huyết tinh khí từ trên người nó phát ra.

- Lợi hại, không ngờ có thể khiến người ta sinh ra ảo giác, con La Sát thú này trời sinh đã ẩn chứa năng lực thôi miên. Chẳng trách với thủ đoạn nhập định của mình cũng không thể nào thôi miên được nó, nhưng vẫn còn kém một chút, mơ tưởng thoát khỏi lòng bàn tay của mình! Giang Ly mỉm cười, vô cùng lạnh nhạt, trong lòng thầm nghĩ: - Tao cũng không phải là Thôi miên sư trung cấp bình thường.

- Xuống đây cho tao!

Hắn đột nhiên vận chuyển Não vũ rụ, ánh mắt hư không sinh điện, lấy hắn làm trung tâm, một luồng tư duy chấn động phát ra, tất cả mọi người có mặt tại hiện trường dường như nhìn thấy thân hình cao gần trăm nghìn trượng của hắn, tay như núi lớn, hướng về không trung bỏ một trảo, bắt lấy con La Sát thú kia.

Lúc này, con La Sát thú vốn dĩ đang bay trên không trung quả thật giống như bị tóm chặt, không ngừng đâm đá, rơi xuống, cuối cùng rơi trên mặt đất, gãy vài cái, sau đó hai chân đập một cái, chết luôn.

- Thôi miên khiến nó chỉ từ quả nhiên khó khăn hơn trăm lần so với thôi miên người bình thường Nhìn La Sát thú đã chết, Giang Ly về mặt cũng không dễ coi, muốn dùng quyền cước giết con dã thú giống như ác ma này vô cùng khó khăn, chỉ có thôi miên mới có thể phá được thần kinh đại não của nó, nhưng cần tiêu hao rất nhiều lực tinh thần.

Hắn đánh giá một chút, não lực tiêu hao lúc thôi miên khoảng 100 người chỉ có thể thôi miên được một con La Sát thú!

Với cảnh giới bây giờ của hắn, Niệm Sát 3-5 con La Sát thú cũng đã là cực hạn rồi, tiếp tục thêm nữa sẽ tổn thương đến tế bào não.

- Anh là Thôi miên sư? Hơn nữa còn là Thôi miên sư trung cấp? Henri nhìn con La Sát thú đã chết này, tròn mắt suốt chút nữa thì rơi ra: - Ban ngày là lúc con La Sát thú mạnh nhất, dưới sự chiếu rọi của ánh mặt trời, sức chiến đấu của con La Sát thú này sẽ tăng lên gấp bội! Còn ban đêm thì lại dễ đối

phó hơn nhiều, anh không ngờ lại dễ dàng giết chết được nó vào ban ngày?

- Thì ra là vậy, chẳng trách sức chiến đấu lại cường hãn như vậy. Giang Ly bước lên nắm lấy con La Sát thú, chỉ cảm thấy thân thể của nó rất nặng, ngón tay gỗ hai cái, không ngờ lại phát ra âm thanh như gõ vào kim loại, dường như là một pho tượng kim loại, không phải là thân thể máu thịt.

- Máu thịt của La Sát thú là một loại kim loại hoạt hóa, sau khi tinh luyện là nguyên liệu tốt để chế tạo chiến hạm và cơ giáp. Lạc Hàm bước lên kiểm tra kỹ càng nói: - Con người tại sao lại lập căn cứ trên La Sát tinh? Chính là nhắm trúng tài nguyên La Sát thú, nhưng đáng tiếc là rất khó bắt được nó. Nhất là trong mỗi mười nghìn con La Sát thú sẽ xuất hiện một con thú thủ lĩnh, tên La Sát vương, thứ này có thể phát ra phóng xạ tinh thần, khiến người ta sinh ra ảo giác không tự kiểm chế được, hơn nữa lực tấn công lại cực mạnh, cơ giáp bình thường không thể nào làm gì được, súng ống đường kính lớn bắn lên người nó cũng làm chỉ tạo thành chút thương thế, nhưng máu thịt như kim loại lưu động trên người nó mau chóng sẽ khôi phục, chỉ cần hấp thu ánh sáng hằng tinh, nó liền có được năng lượng liên tục không ngừng.

- Trong cơ thể nó có một viên Cơ Hóa Nhục, là nơi ngưng tụ tinh hoa của toàn thân, bây giờ xem ra, không thể nào lấy ra được. Giang Ly nắm ngón vô lấy, muốn bóp nát con La Sát thú này, nhưng thi thể cực kỳ cứng rắn, kim cương cũng không thể nào cắt được chút dấu vết trên người nó, thở dài nói: - Xem ra chỉ đợi đến độ hạ thấp, máu thịt như kim loại này dần mềm đi, mới có thể lấy được Cơ Hóa Nhục trong cơ thể nó ra mà thôi.

La Sát thú có một đặc tính, chính là thích nhiệt độ cao, bên ngoài bất luận ánh sáng mặt trời mãnh liệt cỡ nào cũng không sợ, ngược lại lại cảm thấy thoải mái. Nhưng lại rất sợ rét sợ lạnh, khi rét lạnh máu thịt như kim loại trên người sẽ trở nên mềm hóa, thân thể cũng sẽ bị suy yếu.

- Trong hang động không còn nguy hiểm gì rồi. Giang Ly dẫn đầu chui xuống dưới, hần dùng tư duy của mình quan sát một lượt, bên trong toàn bộ đều hiện rõ mồn một trước mắt.

Hang động này so với hang động mà Vương Thường Vinh ở cũng rộng rãi hơn, cho dù cách nơi lấy nước quá xa, đi đi lại lại mỗi ngày cũng mất hơn 100km

Trong hang động tĩnh mịch, uốn éo lượn vòng như mê cung, có hang động thoáng chốc liền mở ra vài con đường, tiến vào trong đó rất dễ lạc đường.

Giang Ly lại mặc kệ, hần căn bản sẽ không lạc đường, tư duy có thể quét ra bên ngoài, lấy bản thân làm trung tâm, tất cả các sự vật trong phạm vi 1km đều hiện rõ, như gương sáng chiếu vật, rõ mồn một.

Chỉ chốc lát sau, hần liền chui vào một căn phòng rộng lớn, khoảng 200-300 mét vuông, cao 3m, rất rộng, khắp nơi đều phủ cỏ khô, không biết là tên côn đồ nào cư trú trong này, bị đám học sinh kia giết xong cướp mất hang động này.

- Trong này thật thoải mái, thật tiếc là đi lấy nước không được tiện, buổi tối còn gặp phải La Sát thú tấn công, đêm qua đồng bạn của chúng tôi đã bị giết chết rất nhiều... Henri liền mang con La Sát thú bị giết chết kia vào, không được chiếu xạ ánh mặt trời, quả nhiên thân thể nó cũng đã mềm đi chút ít.

Giang Ly trong lòng khẽ động, cầm lấy một bình nước tưới lên người con La Sát thú, nhiệt độ lại hạ thấp hơn, hai tay hần ra sức xé, lập tức thịt liền mở ra, quả nhiên tìm được một viên Cơ Hóa Nhục màu trắng tuyết bên trong, mùi thơm tỏa ra khắp nơi, trong đó có chứa chất dinh dưỡng phong phú.

Móng tay hần khẽ động, xé một miếng to bằng hạt đậu tương ném vào trong miệng, vào miệng liền tan ra, giống như ngọc dịch từ cổ họng tràn xuống dạ dày, tinh lực toàn thân dày đặc, thậm chí não lực tiêu hao khi giết con La Sát thú vừa này cũng được bổ sung được chút ít.

- Hai người cũng ăn một chút đi. Giang Ly lấy đưa cho Tuyết Linh và Lạc Hàm: - Thứ này mùi vị cũng không tệ.

Một miếng Cơ Hóa Nhục chỉ to bằng móng tay, ba người mỗi người ăn một miếng nhỏ đã hết rồi.

Henri và những học sinh kia nhìn mà nuốt nước bọt, chỉ có thể đứng một bên nhìn, vì con La Sát thú này là do Giang Ly giết, theo lý mà nói là do hần hưởng thụ, hơn nữa buổi tối lại có lượng lớn La Sát thú đến tập kích, vẫn phải dựa vào Giang Ly để chặn lại. - Thứ này chất dinh dưỡng thật phong phú, hơn nữa rất có lợi cho tế bào tế não. Lạc Hàm ăn xong, lại giảng giải: - La Sát thú vốn dĩ am hiểu thời miễn, thi triển ảo giác, miếng Cơ Hóa Nhục nhỏ này thực tế đã hàm chứa tất cả năng lượng chuyển hóa khi hấp thu hằng tinh, trong đó protein, chất béo và lượng nước đều được nén lại, sinh ra biến dị, protein siêu cấp của con người căn bản không thể nào so sánh được với loại protein này.

- Lại nữa rồi... Tuyết Linh bắt đầu dĩ, trêu đùa nói: - Tôi nói cậu không mệt sao? Vẫn còn phổ cập khoa học trong này.

Đôi mắt đẹp của Lạc Hàm trừng lên, làm bộ muốn bóp cổ Tuyết Linh.

Giang Ly vội vàng kéo hai cô ra, bật cười nói: - Được rồi, hai người cũng mệt rồi, đi nghỉ ngơi đi.

Lúc trước Giang Ly cũng đã từng tiêm protein siêu cấp trăm nghìn Tinh nguyên một ống, thể năng tăng nhiều.

Nhưng loại protein siêu cấp đó căn bản không thể nào so sánh được với protein ẩn chứa trong Cơ Hóa Nhục của La Sát thú.

- Nước à! Không ngờ dùng nước quý giá như vậy để đi hạ nhiệt độ... Vài nữ học sinh da trắng nhìn thấy Giang Ly đổ một bình nước đi, đều có cảm giác phung phí của trời, tiếc nuối nói: - Lãng phí nước như này... đợi đến tối rồi, thân thể La Sát thú sẽ tự động mềm nhũn ra mà.

Giang Ly bình thần, không để ý đến mấy nữ học sinh da trắng kia, hần có không gian tích trữ nước, không cần lo lắng nước sẽ hao hết, nhưng cũng không thể để lộ ra ngoài, đợi lát nữa lặng lẽ rót đầy một bình là được.

- Được rồi, chúng ta nghỉ ngơi thôi, cả ngày bị mặt trời chiếu rọi, mọi người cũng mệt rồi, phải giữ gìn thể năng, tối đến còn phải chiến đấu gian khổ nữa. Henri giao phó: - Chuẩn bị đá cho tốt, lấp cửa hang động lại, nếu không tối đến La Sát thú sẽ chen vào, chúng ta lại bị thăm sát như đêm qua đây.

Cửa phòng này, chất đóng rất nhiều đá, dùng để chặn lối vào, La Sát thú sẽ không dễ dàng chui vào, nhưng không thể lấp kín bít, nếu không sẽ không có không khí mà thở.

Đương nhiên La Sát thú móng vuốt rất sắc bén, rất dễ có thể xé tan tảng đá lớn, nhưng dù sao cũng có thể hòa hoãn xung đột một chút.

Chỉ trong chốc lát, toàn bộ phòng đá đều yên tĩnh trở lại, Henri và sinh viên da trắng đều đang nghỉ ngơi. Còn Giang Ly cũng đang nhắm mắt dưỡng thần, đợi màn đêm dần dần kéo đến.

Khoảng mấy tiếng đồng hồ sau, cả hang động hoàn toàn tối đen, gió lạnh gào thét bên ngoài.

Giang Ly cảm nhận được vô số sát khí bao phủ trời đất xuất hiện trên bầu trời, sát khí trực tiếp xông thẳng đến chân trời, thậm chí tràn vào trong hang đá, đích thị là đàn La Sát thú không nghỉ ngơi gì.

Quả nhiên, hàng nghìn vạn con La Sát thú chen chúc vào, một khi tiến vào hang động liền chui vào bên trong, tìm nơi ấm áp ẩn náu, vừa vặn phòng đá nơi mà Giang Ly đang cư trú lại là nơi ấm áp nhất, hơn nữa còn có khí tức máu thịt tươi sống.

- Vào rồi! Mọi người cẩn thận!

Henri và các học sinh khác cũng chợt bừng tỉnh, hai mắt chăm chăm nhìn vào cửa hang bị đá phong kín, như sắp đối diện với đại địch.

Cánh cửa kia để lại một lỗ thủng, vừa vặn có thể để cho một con La Sát thú đi vào, như vậy La Sát thú ngay lập tức sẽ hướng về phía cửa động chui vào, sẽ không nghĩ tới việc phá đá.

- Mọi người, đi dùng thân thể của mình lấp cửa lại, không thể để cho nhiều La Sát thú xông vào trong đó! Henri vội vàng ra lệnh.

Lúc này, vèo một cái, một bóng đen từ lỗ thủng đó chui vào trong phòng đá, hai mắt không ngờ lại phát ra huyết quang giống như đá rubi

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Thông Hiểu Đạo Lý

- Gió!

Bóng đen kia tiến đến, Giang Ly dường như thân mình lưu động theo không khí, chuẩn xác đến trước mặt bóng đen, tay kéo một cái, thiết cát chi thuật của Đại Đế Phong Ấn từ trên không xoẹt xuống.

Xoẹt!

Giống như âm thanh máy cắt cắt phải kim loại, thân hình con La Sát thú này bị Giang Ly tay không bỏ ra, lộ ra một khối Cơ Hóa Nhục trong đó.

- Quả nhiên, La Sát thú ban đêm yếu hơn nhiều so với ban ngày dưới ánh mặt trời, thân người cũng không còn cứng như lúc đó nữa. Tiện tay nhét miếng Cơ Hóa Nhục kia vào trong miệng, quả nhiên hương thơm tràn ngập trong miệng, như uống quỳnh tương ngọc dịch.

Vốn dĩ thời gian một tháng trên La Sát tinh, chỉ có thể tối luyện tâm linh, không đủ chất dinh dưỡng ủng hộ, bất kỳ ai cũng sẽ không tăng cường được lực sinh mệnh, thể năng ngược lại còn từ từ thoái hóa dần.

Nhưng có Cơ Hóa Nhục thì lại khác.

Protein trong đó còn thuần khiết hơn nhiều so với protein siêu cấp, hàm chứa năng lượng cường đại, hơn nữa năng lượng này có thể trực tiếp được thân thể hấp thụ, mỗi ngày ăn Cơ Hóa Nhục, tăng cường bổ sung các loại vitamin, hàm lượng muối và các loại khoáng chất mà cơ thể cần trong chất dinh dưỡng, thể năng con người chẳng những sẽ không thoái hóa, ngược lại còn tăng cường thêm.

Chỉ tiếc là La Sát thú quá mạnh, với lực sinh mệnh 2 của Giang Ly, cộng thêm tuyệt học của Đại Đế Phong Ấn, đều phải đến buổi tối mới có thể giết được La Sát thú.

Hơn nữa thân thể của bọn chúng quá cứng rắn, một vết cắt vừa nãy, tay của Giang Ly cũng mơ hồ bị đau.

Với lực sinh mệnh 1.3 lúc trước của Giang Ly, cũng có thể phá vỡ tám sắt, bây giờ lực sinh mệnh 2, tay chặt một cái, tám sắt cũng có thể bị cắt đôi, thân người La Sát thú còn cứng rắn hơn cả cương cân thiết cốt, quả thực là do máy móc rèn rũa nên.

Cũng không biết trên tinh cầu này sao lại có thể sinh ra được loại sinh vật như này.

Đây quả thực là sinh vật kim loại tà ác.

Cũng may trên người nó còn có Cơ Hóa Nhục, hơn nữa thi thể rất quý giá, thi thể của một con La Sát thú bên ngoài có thể bán được hơn 1000 Tinh nguyên, rất nhiều nhà xưởng đều cần đến nó.

- Bọn chúng dồn dập vào rồi. Henri thất thanh kêu lên.

Lúc này, cửa hang động lại có bốn năm con La Sát thú chen chúc xông vào, móng vuốt bọn chúng sắc bén, có thể cắt xuyên qua nham thạch, thân thể máu thịt trước móng vuốt của bọn chúng cũng chỉ như miếng đậu hũ mà thôi.

Lạc Hàm và Tuyết Linh đồng thời xông lên.

Lạc Hàm bước chân đạp mạnh, đánh một quyền ra ngoài, hư hư thực thực, như quỷ thần xuất hiện.

Võ học cấp B, Quỷ thần quyền!

Với lực sinh mệnh 1.3 của Lạc Hàm tu luyện môn quyền pháp này đúng là hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, sẽ không bị tẩu hỏa nhập ma. Lúc trước Âu Dương Tinh mới lực sinh mệnh 1.2, cũng tu luyện môn quyền pháp này, đánh lên Giang Ly.

- Xuất quỷ nhập thần! Tuyết Linh thân hình lóe lên, phối hợp cùng Lạc Hàm, hai người hợp lực tấn công một con La Sát thú.

Hai người đồng thời thi triển Quỷ thần quyền, uy lực tăng lên không chỉ gấp đôi, một thần một quỷ, thần quỷ kết hợp, cơ hồ vô địch.

Hai người Lạc Hàm và Tuyết Linh lại nhiều năm gắn bó, mặc dù thường xuyên đấu võ mồm, nhưng vẫn hợp nhau, bây giờ kết hợp lại thì không chê vào đâu được.

Chỉ thấy hai quyền đồng thời đánh ra, một trái một phải đánh lên thân người con La Sát thú này, đánh cho con ác ma này phát tiếng kêu gào thảm thiết, sau đó bị Lạc Hàm và Tuyết Linh mỗi người nắm chắc một bên, mãnh liệt xé ra!

Sột soạt!

Toàn bộ con La Sát thú bị xé thành hai mảnh, một khối Cơ Hóa Nhục to bằng móng tay rơi xuống, hai người đồng thời giơ tay ra, mỗi người một nửa, cho vào trong miệng.

Lần này gọn gàng dứt khoát, phanh thây xé thịt, sát khí vừa hiện, quỷ thần xuất hiện. Đến Giang Ly cũng nhìn mà sửng người, không ngờ hai người con gái này kết hợp với nhau lực chiến đấu lại hung hãn như vậy.

- Thế nào? Hai người chúng tôi chuyên tu luyện hợp kích chi thuật lâu rồi, cuối cùng cũng dùng đến rồi! Tuyết Linh đắc ý nói: - Quỷ thần quyền thích hợp dùng cho hợp kích nhất.

- Lợi hại! Giang Ly bật ngón tay cái lên khích lệ nói.

Lúc này, một bóng đen lại bỏ đến, hắn không thèm nhìn, chưởng ấn mau chóng tung ra, Lôi âm bùng bùng, một chưởng liền đánh bẹp con La Sát thú! Sau đó tiến lên, dùng hai tay nắm chặt, xé rách ngay trong tức khắc!

Cơ Hóa Nhục bay ra, hắn giơ tay chộp lấy, ném vào trong miệng.

Sau đó đá một cái, lại có một bóng đen bị cái đá này của hắn đá bật mạnh vào sâu trong vách tường.

Ầm ầm!

Lúc này, La Sát thú nhảy vào trong hang động càng lúc càng nhiều, bên ngoài La Sát thú cũng dày đặc người thấy mùi máu tươi, tiếp bước xông vào.

Một khối nham thạch bị phá tan nát.

- Á! Một nữ sinh da trắng bị móng vuốt của La Sát thú cào trúng, cánh tay lập tức đầm đề rơi một mảng thịt xuống, con La Sát thú đó ném miếng thịt đó vào trong miệng, hô to gọi nhỏ, hình như vô cùng hưng phấn.

Bọn chúng khát máu, giống như cá mập, mùi máu tanh có thể kích thích lực chiến đấu của bọn chúng.

- Không ổn rồi. Lúc này Giang Ly mới biết, tại sao đêm qua người của Henri lại chết nhiều như vậy, hơn cả đoàn 50 người chỉ còn lại bảy người, vì những con La Sát thú này người trước ngã xuống, người sau tiến lên quả thực quá hung hãn.

Cánh tay của hắn duỗi ra, tóm lấy một con La Sát thú đang tiếp tục tiến công kia, sau đó lại xé ra, một viên Cơ Hóa Nhục rơi xuống, ném cho nữ sinh da trắng kia nói: - Cho Cơ Hóa Nhục này lên vết thương đi!

Cơ Hóa Nhục ẩn chứa năng lượng cực lớn, có thể sinh cơ lưu thông máu, ăn rồi chẳng những có thể điều trị nội tạng, còn có thể thoa lên vết thương hở, năng lượng trong đó sẽ thâm nhập vào huyết dịch tế bào, thay thế máu thịt con người.

Nữ sinh kia vội vàng thoa Cơ Hóa Nhục lên vết thương, Cơ Hóa Nhục lập tức hòa tan, quả nhiên cảm được máu, mảnh thịt bị cào xé cũng bắt đầu liền lại, sinh trưởng.

La Sát thú chính là dựa vào Cơ Hóa Nhục này mới có thể có được sức mạnh cường hãn như vậy.

Trên thực tế, La Sát thú có áo giáp giống như kim loại, cái khác biệt là bọn chúng không có trí tuệ mà thôi.

Nhưng Cơ Hóa Nhục quá nhỏ, căn bản cũng không đủ ăn, cần phải cố gắng giết nhiều La Sát thú hơn nữa, mới có thể thu hoạch được nhiều Cơ Hóa Nhục.

Henri lúc này thần sắc tỉnh táo, bước lên một bước, liên tục ra quyền.

Quyền pháp của anh ta vô cùng đơn giản, chỉ là Quân thể thứ bạo quyền, liên hoàn đánh ra, vài quyền liền đánh gục La Sát thú, sau đó dùng chân hung hăng đạp lên, cuối cùng xé thân thể nó lấy Cơ Hóa Nhục. Thậm chí có lúc sau khi giết chết La Sát thú rồi, căn bản không có thời gian đi lấy Cơ Hóa Nhục, đã có một con La Sát thú khác tấn công đến.

Càng ngày càng nhiều La Sát thú dũng mãnh xông vào, cho dù Lạc Hàm và Tuyết Linh đều chỉ có thể ẩn náu ở những góc khuất, từng quyền từng quyền đánh lui La Sát thú, cũng không thể nào giết chết được đối phương.

Muốn giết chết La Sát thú, cần phải dùng năng lực khổng lồ để xé rách đối phương, như vậy đã tiêu hao thể lực, còn đề phòng sơ suất, bị con La Sát thú khác tấn công.

Móng vuốt của La Sát thú, chẳng khác nào dao găm, tấn công một chút thời đến tim cũng có thể moi ra được.

- Mau chóng dựa sát vào, giống như tối qua, không để lại góc chết! Tôi và Lilith phụ trách phía trước, hai người phụ trách đỉnh đầu, hai người khác phụ trách trái phải, nhìn thấy La Sát thú tiến lên thì dùng quyền đánh bay bọn chúng! Henri lớn tiếng nói: - Lạc Hàm, Tuyết Linh, hai người các cô cũng dựa sát vào đây, còn cả Giang Ly nữa, lực sinh mệnh của hai người chúng ta mạnh nhất, chặn trước mặt, hấp dẫn hỏa lực, chỉ cần có thể kiên trì được vài giờ, thời tiết bên ngoài càng lúc càng lạnh hơn, truyền vào trong hang động, những con La Sát thú này dần dần sẽ hết khí lực, sẽ tự động rút lui!

Xem ra, đêm qua bài học máu me đầm đề cũng để lại không ít kinh nghiệm cho đám người Henri.

Lạc Hàm và Tuyết Linh vội vàng dựa sát vào đám người Henri, lại bị mấy con La Sát thú vây chặt lấy, liên tục ngăn cản, có chút mất sức.

Giang Ly khỏe mắt liếc nhìn con La Sát thú đang bỏ về phía lưng Lạc Hàm, móng vuốt sắc bén kia đang tấn công về phía tim của cô, vội vàng cúi chân trước hất lên, hất một viên đá vụn lên, phá không cấp tốc bay đi, mang theo thể dễ như trở bàn tay, đánh lên đầu con La Sát thú đó, khiến thân người con La Sát thú đó loạng choạng, phát ra tiếng rít xì xì.

Lạc Hàm trong lòng cũng cảnh giác, phía sau lưng dâng lên từng đợt khí lạnh, vội vàng quay lại đánh ra một quyền, quyền ảnh sáng tối bất định, như hư như thực, hung hăng đánh lên đầu La Sát thú.

Bụp!

Giang Ly vừa phân tâm, bất thành linh bị một con La Sát thú sau lưng nhào lên vỗ trúng, hần vội vàng lắc một cái, nhưng vẫn xuất hiện năm vết máu.

Một mình hần chặn ở cửa ra vào, gặp hơn mười con La Sát thú tấn công, góc chết căn bản không có nào tránh được, chỉ có thể ngang ngạnh đập một trào.

Ầm!

Một chương đánh trả của hần đánh bay con La Sát thú kia, đột nhiên lại đánh ra một chương nữa, cắt đôi người một con khác, thân người xoay tròn một cái, viên Cơ Hóa Nhục rơi xuống rơi vào tay hần, xoay lại phía lưng, hóa thành một khối chất lỏng bồi lên lưng, vết thương lập tức bắt đầu khôi phục lại.

- Hà? Trong lúc nguy cấp, linh quang của hần lóe lên, dường như lại linh ngộ được chân lý võ học, vì hần vừa mới liên tiếp đánh hai chiêu ra, một tay là lôi, một tay là phong.

Phong lôi hai ẩn không ngờ có khí thế kết hợp giống như Vương Thường Vinh nói.

- Có rồi!

Kinh nghiệm võ học của hần lại lần nữa thông suốt, nhớ đến Bát Quái phong lôi chương của Vương gia, và Đại Đế Lôi Ẩn, Đại Đế Phong Ẩn kết hợp lại với nhau, tay trái cuốn một cái, gió cuốn mây tan, tay phải khẽ động, lôi đình vạn quân.

Trái phong phải lôi, không ngờ lại đồng thời đánh ra!

Bùm!

Một con La Sát thú bị xé tan, Cơ Hóa Nhục trực tiếp rơi vào miệng Giang Ly.

Thân thể hắn khẽ động, ung dung né tránh dưới sự tấn công của rất nhiều móng vuốt, lại một kích nữa, lòi phong đồng thời thi triển ra, trái phải tương hỗ, uy thế tăng nhanh, trong khi ra tay liền lấy đi sinh mạng của một con La Sát thú.

Trong chớp lát, bốn năm con La Sát thú bị chết oan chết uổng.

Hắn càng lúc càng thuần thục hơn, Đại Đế Phong Ấn và Đại Đế Lôi Ấn, lực sát thương thoáng chốc đã tăng lên mấy lần.

Quẻ tượng phong lôi trong Kinh Dịch dẫn rõ hơn trong đầu của hắn, là một học sinh sắp thi lên đại học Tỉnh Không, loại linh điển cổ xưa như này không thể nào không nghiên cứu, Giang Ly lại đã từng được Vương Thường Vinh chỉ điểm cho một chút, bây giờ cộng thêm thực chiến, lĩnh ngộ Phong Lôi cấp độ càng sâu hơn.

Hai lôi kết hợp, chính là quẻ Chấn.

Sét đánh lần nữa, quân tử dùng sự sợ hãi để thức tỉnh.

Hai phong kết hợp, chính là quẻ Tốn.

Cùng với Phong Tốn, quân tử dùng thân mệnh làm việc.

Lôi phong kết hợp, chính là quẻ Hằng.

Lôi Phong Hằng, quân tử đi lập bất dịch phương. Ý chính là quân tử xác định đường đi rồi, cũng sẽ không thay đổi, mặc dù tiền đồ khúc chiết, nhưng cứu tử mà không hối hận.

Phong lôi kết hợp, chính là quẻ Ích.

Phong Lôi Ích, quân tử dĩ kiến thiện tắc thiên, hữu quá tắc cải.

Bốn quẻ này, thể hiện tất cả ảo diệu giữa phong lôi và lòng người, cùng Đại Đế Phong Ấn, Đại Đế Lôi Ấn các loại võ học kết hợp lại, sinh ra một loại thăng hoa.

Là sự thăng hoa của tâm linh và thân thể võ học, lúc này, Giang Ly dường như cảm thấy thân thể mình nhẹ nhàng hơn rất nhiều, rồi lại nặng thêm rất nhiều.

Thân thể cùng với tâm ý của hắn mà động.

Cửu trọng nhược khinh.

Lúc này, cảnh giới võ học của hắn lại tăng lên một tầng nữa, lực sát thương của hai ấn tuyệt học cũng tăng lên mấy lần, những con La Sát thú dưới tay Diệp Mặc quả thực giống như bồ dưa thái rau vậy.

Vun vút!

Bàn tay hắn như bay, một chấn một cuốn, xé tan, dường như trong nháy mắt liền có thể giết chết một con La Sát thú, cướp đi Cơ Hóa Nhục của nó.

Giang Ly thậm chí có thể tâm linh cảm ứng trước được đường tấn công của bọn chúng, có lúc lại trực tiếp tiến lên, phong kín động tác của những con La Sát thú này, trực tiếp cướp đi sinh mạng của đối phương.

Mỗi lần ra tay, đều lấy đi mạng của một con La Sát thú, ăn Cơ Hóa Nhục của nó.

Đương nhiên, có lúc hắn bị tóm lấy, cũng lập tức liền dùng Cơ Hóa Nhục thoa lên vết thương. Trong trận chiến như vậy, hắn càng lúc càng thuần thục hơn, hơn nữa tốc độ cũng nhanh hơn La Sát thú, chỉ cần La Sát thú vừa tiến vào, liền bị giết chết, thì thể dần dần chất đồng ở cửa vào, một khí tức hung thần ác sát xuất hiện.

Cuối cùng, La Sát thú bên ngoài dường như cũng đã không dám tiến vào nữa, bọn chúng phát ra những âm thanh xì xì, nhao nhao rút lui, rất nhiều âm thanh giống như triều xuống vang lên trong hang động.

Trên mặt đất, trong thông đạo phía trước cũng xuất hiện mấy trăm thi thể của La Sát thú.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Xếp Hạng Top 10

- Ôi, Thượng đế! Một mình giết 512 con, đây đúng là phi nhân loại... Henri ngạc nhiên.

Thú triều rút lui, anh ta và mấy học sinh da trắng kia giật mình tỉnh lại, biết nguy hiểm tới này cũng đã qua rồi, hơn nữa trên mặt đất còn rơi vãi không ít Cơ Hóa Nhục, mấy ngày nay cũng không lo thiếu đồ ăn nữa rồi.

Nhưng, bọn họ cũng không đi nhặt, mà lại đợi Giang Ly chia.

Những học sinh này đều là nhân kiệt, biết làm người như nào.

- Lạc Hàm, Tuyết Linh, chúng ta cùng gom lại số Cơ Hóa Nhục còn thừa kia, trong đó một nửa đưa cho Henri, nửa còn lại chúng ta giữ, thứ này chẳng những có thể dùng, còn là Thánh phẩm cầm máu sinh cơ. Giang Ly thần sắc bất động, giao phó.

Không cần hắn nói, Lạc Hàm và Tuyết Linh cũng đã bắt đầu gom lại số Cơ Hóa Nhục còn thừa.

Khi Giang Ly chiến đấu cũng ăn hết hơn 200 viên, bây giờ còn lại hơn 300 viên, Lạc Hàm chia cho mấy người Henri một nửa, nửa còn lại có hơn trăm viên, ba người mỗi người được khoảng 50 viên.

Thực ra, một viên Cơ Hóa Nhục có thể bổ sung dinh dưỡng cho một ngày, nhưng vận động nhiều thì lại tiêu hao nhiều hơn.

Giang Ly mỗi ngày nhất định phải ăn mấy trăm viên Cơ Hóa Nhục, mới có thể bảo đảm lực sinh mệnh trong hoàn cảnh ác liệt này từ từ tăng trưởng.

Trong tế bào của hắn có chứa thiên địa linh khí, chỉ cần bảo đảm hắn trong hoàn cảnh ác liệt này, thể năng không lùi mà thôi. Nếu không giống như Vương Thường Vinh, từ 2.5 lùi về 2.1, vậy cũng quá kinh khủng rồi.

Bây giờ có đầy đủ Cơ Hóa Nhục rồi, cộng thêm các loại vitamin có trong chất dinh dưỡng, ngược lại có thể tiến hành trùng kích lực sinh mệnh rồi.

- Nhiều Cơ Hóa Nhục như này, chúng ta nếu như tiết kiệm một chút, thời gian 30 ngày hoàn toàn có thể chịu đựng được. Tuyết Linh rạo rức vui mừng nói.

- Đừng tiết kiệm, một ngày ăn hết toàn bộ, toàn lực bổ sung lực sinh mệnh, phải khiến mình lúc nào cũng nằm trong trạng thái thịnh vượng nhất! Chúng ta trong hoàn cảnh ác liệt như này, chẳng những không thể suy yếu, ngược lại phải có tiến bộ! Vì kỳ thi của đại học Tinh Không cũng không phải chỉ có vòng này, đây mới là cửa đầu tiên thôi!

Giang Ly như đinh đóng cột nói: - Tiếp theo, chắc chắn còn phải thi mấy vòng nữa, sẽ không cho chúng ta bất cứ cơ hội thở dốc nào, nếu như sau khi qua được thí luyện La Sát tinh này, thân thể trở nên yếu đi, thì chắc chắn không qua được mấy vòng sau, thất bại trong gang tấc! Tôi đoán chừng mọi người mỗi ngày ăn lượng lớn Cơ Hóa Nhục, 30 ngày sau, lực sinh mệnh rất có thể đột nhiên tăng mạnh đạt đến 1.4 thậm chí là 1.5. Năng lượng có chứa trong Cơ Hóa Nhục có thể hoạt hóa tế bào, là tinh hoa vật chất trong Thiên không hằng tinh, hiệu quả tốt hơn nhiều so với Nhật linh chi tinh trên Trái đất.

Hằng tinh chiếu rọi trên La Sát tinh, ác liệt hơn nhiều so với mặt trời chiếu rọi trên Trái đất, năng lượng ẩn chứa cũng càng cực đại hơn.

Cơ Hóa Nhục trong cơ thể La Sát thú hấp thu năng lượng hằng tinh này, chẳng khác gì trực tiếp hấp thu thứ giống như Nhật linh chi tinh.

Hằng tinh này so với năng lượng mặt trời cũng đậm đặc hơn nhiều, thứ giống như Nhật linh chi tinh trong đó cũng rất nồng đậm, sau khi ăn xong, tương đương với ăn lượng lớn Nhật linh chi tinh cao cấp, hơn nữa loại Nhật linh chi tinh cao cấp này được Cơ Hóa Nhục chuyển hóa, không có tác dụng phụ.

Giang Ly dùng tâm linh cân nhắc, trong khoảng 200 viên Cơ Hóa Nhục, có chứa khoảng 10gr Nhật linh chi tinh cao cấp.

- Đúng rồi, cha muốn luyện chế ra Nhật Nguyệt tinh hoa không có tác dụng phụ, Cơ Hóa Nhục đó có phải có thể tham khảo được không? Nhưng mình có thể nghĩ đến được, tập đoàn Nhật Nguyệt chắc chắn cũng có thể nghĩ đến được, trong chuyện này tuyệt đối có vấn đề mà khoa học khó có thể khám phá ra được... Giang Ly lắc đầu nói, khoa học tinh vi hơn tu hành, có một chút sai lầm ở khâu nào đó, hạt nhân nguyên tử xảy ra vấn đề, thì cũng công toi.

Tuyết Linh và Lạc Hàm cũng cẩn thận nếm thử, ăn sạch số Cơ Hóa Nhục được chia.

Sự chán chường trong hai ngày của các cô, liền trở thành tinh thần dồi dào thoải mái, còn đem một số Cơ Hóa Nhục thoa lên da mình, một số vết sẹo do ánh sáng Hằng tinh thiêu đốt trên da cũng đã bắt đầu khô phục.

Da của các cô vốn dĩ bong tróc, vỡ ra dưới ánh mặt trời soi chiếu, trong này lại không có bất kỳ được phẩm nào có thể trị liệu được, may mà có được Cơ Hóa Nhục có thể bù đắp tất cả.

Hiệu quả của Cơ Hóa Nhục tốt hơn bất cứ dinh dưỡng phẩm nào.

Xem ra, đại học Tinh Không chọn La Sát tinh để thi thử, chính xác là cho học sinh một tia sinh cơ, chỉ cần có bản lĩnh, giết chết La Sát thú, thì có thể sinh

tồn được tốt hơn.

Henri cũng thở phào một hơi, nghe răng toét miệng cười ngời xuống, phong độ thân sĩ gì đó cũng đã quăng khỏi chín tầng mây, anh ta lấy một viên Cơ Hóa Nhục bôi lên vết thương, mặc dù da dẻ trên người đầu đầu cũng bị thiêu đốt tổn thương, nhưng anh ta chỉ cần bôi lên chỗ bị thương nghiêm trọng một chút, một số vết thương nhỏ thì bỏ qua, vì số lượng Cơ Hóa Nhục cũng có hạn.

- Chúng ta nghỉ ngơi thôi, giữ gìn thể năng, sáng sớm mai còn phải đi lấy nước nữa. Henri thở dài: - Lấy nước là một việc rất tốn sức, mỗi ngày phải đi bộ trăm km dưới ánh mặt trời thiêu đốt, đoán chừng mấy ngày nữa, da dẻ chúng ta sẽ hoàn toàn bị rạn nứt, tế bào biến chất, mắc ung thư da mất. Nếu như trong hang động này có nước, thì tỉ lệ sống sót của chúng ta sẽ tăng lên rất nhiều.

Rất nhiều người đều bị chết nắng trên đường đi lấy nước.

- Henri. Giang Ly trong lòng khẽ rung động: - Anh có biết quá trình thi thố của Đại học Tinh Không tiếp theo này là gì không?

- Vòng tiếp theo là thi cận chiến, sau đó chính là thi văn hóa, cuối cùng là thi xếp hạng. Henri trả lời: - Quá trình thi trước đây đều là như vậy, năm nay nếu như không có thay đổi gì, chắc chắn cũng sẽ theo con đường này thôi.

- Thi xếp hạng? Giang Ly hỏi: - Đó là thứ gì?

- Rất đơn giản, đại học Tinh Không hàng năm tuyển khoảng 300 người trên Trái đất, nhưng đãi ngộ của 300 người này cũng không giống nhau, nhất định phải trải qua thi đấu. Người đứng đầu trong 300 người này, chính là đệ nhất thí sinh khu vực Trái đất. Sau đó, thí sinh khu vực Trái đất và thí sinh các khu vực khác sẽ tiến hành thi xếp hạng, cuối cùng chọn ra Top 10, học sinh của Top 10 này sẽ được trao huân chương tinh anh dự bị, đây chính là mấu chốt đi dân khu Tinh anh! Henri giải thích.

- Huân chương tinh anh dự bị! Giang Ly vừa nghe đến, trong lòng thâm rung động, thứ này cũng không phải là thứ đơn giản như huân chương phong vân của Tinh Hoa thành, nó đại biểu cho đoạn mở đầu của di dân khu Tinh anh, tượng trưng của thân phận.

- Dù sao mỗi Top học sinh mới đứng Top 10 thi xếp hạng của đại học Tinh Không, đều là hào quang vạn trượng, mỗi một người đều là yêu nghiệt của nhân loại, vô số thế lực lớn, chính phủ quân đội đều chú ý đến bọn họ. Bọn họ định sẵn chính là đại nhân vật, nếu là đệ nhất, thậm chí rất có thể được đại lão của khu tinh anh nhắm trúng, thu làm đồ đệ. Một nữ sinh da trắng ngưỡng mộ nói: - Mặc dù khu Tinh anh đều cao cao tại thượng, đại lão lực sinh mệnh hơn ba con số cũng sẽ không xuất hiện, nhưng đại lão có lực sinh mệnh hai con số nhắm trúng chúng ta thì cũng không tệ.

- Đó là đãi ngộ Top 10 mới có. Henri uể oải lắc đầu: - Có thể trở thành sinh viên của đại học Tinh Không tôi cũng hài lòng lắm rồi, bây giờ có hi vọng trở thành Top 10 chính là Giang Ly, thực lực của hắn mọi người cũng đã nhìn thấy rồi, nếu như thành Top 10, còn hi vọng sẽ chiếu cố đến chúng ta.

- Thí sinh cả nhân loại cao thủ nhân tài xuất hiện liên tục, tôi làm gì có thực lực này, đến lúc đó rồi xem, nếu có cơ hội tôi sẽ thực hiện. Giang Ly nói khách khí, thực tế cũng đã thâm quyết tâm, Top 10 nhất định phải lấy được, như vậy thân phận sẽ càng thêm trác tuyệt hơn, mới có thể chống lại tập đoàn Nhật Nguyệt.

Cuộc thi đại học Tinh Không gian nan như này, chẳng trách năm ngoài một học sinh cấp ba của Tinh Hoa thành cũng không thi đậu.

Bây giờ thời gian buổi tối cũng qua được một nửa, mọi người vội vàng bắt đầu khôi phục thể lực, đám người chen chúc trong hang động, vì nhiều người, cho nên cũng cảm giác ấm áp hơn một chút. Nhất là Giang Ly đã ăn lượng lớn Cơ Hóa Nhục, khi thân thể vận chuyển tiêu hóa, cả người giống như một lò lửa lớn, ai này đều cảm giác được nhiệt khí từ trên người hắn phát ra.

Hắn khẽ phun một hơi, sóng nhiệt cuộn cuộn, hơn nữa hơi thở trong cơ thể mang theo chút hương thơm nồng.

Cơ Hóa Nhục quả nhiên là đồ tốt.

- Giang Ly... Lạc Hàm lại gần ngồi bên cạnh hắn, nhỏ giọng nói: - Vừa rồi cảm ơn anh... Nếu không phải anh, thì chắc tôi cũng ăn đủ rồi.

Cái mà cô ám chỉ chính là chuyện vừa nãy Giang Ly trong khi đánh nhau đã đá bay viên đá đánh lụi con La Sát thú, khiến hắn ngược lại lại lâm vào khốn cảnh, bị cào một nhát.

- Không cần khách khí như vậy. Giang Ly thấy cô khách sáo, trong lòng cũng không thoải mái: - Giữa tôi và cô không cần nói cảm ơn gì hết.

- Tôi... Bờ môi Lạc Hàm khẽ giật giật, muốn nói gì đó nhưng lại thôi.

- A! Vẫn là người anh ấm áp. Tuyết Linh ngồi bên hoan hô: - Cho bốn tiểu thư mượn ôm một đêm nào...

Cô nói xong liền nhao đầu về phía trước, ôm lấy Giang Ly, thỏa mãn thở ra

Lạc Hàm bị Tuyết Linh ngắt lời, cũng không nói gì thêm, ngồi yên bên cạnh Giang Ly, bắt đầu nhắm mắt nghỉ ngơi.

Tuyết Linh nhìn Lạc Hàm, cũng nhắm mắt lại nghỉ ngơi, ôm Giang Ly rồi nói với giọng điệu giễu cợt: - Giang Ly, tôi thấy anh bị thương, đau lòng quá...

Giang Ly trong lòng giật mình, thấy Lạc Hàm yên vị ngồi một bên, nên cũng giữ im lặng.

Tuyết Linh hừ hai tiếng: - Hừ, chỉ là đùa tí thôi, chút té bào hải hước cũng không có, thật nhàm chán!

Ngay sau đó, cả đêm không có chuyện gì xảy ra.

Ngày hôm sau, nhiệt độ bắt đầu lên cao, trong hang động cũng bắt đầu oi bức, nhưng khí tức trên người Giang Ly lại chuyển thành mát lạnh, nhiệt độ của hắn trước sau không chút biến đổi, giữ vững cơ thể ở mức nhiệt độ bình thường, thậm chí tỏa ra xung quanh, biến đổi trạng thái xung quanh trong phạm vi nhỏ.

Đây là hiệu quả của Thiên địa linh khí.

Trương đương với điều hòa.

Bây giờ hắn đang nhớ nhung đến những ngày trên Khúc Ba tính, thật muốn tu hành mười năm tám năm, sau khi ra ngoài tuyết đối vô địch. Đáng tiếc là, Khúc Ba tính không có tuyên thông hành, lần trước là quân đội chuyên tổ chức một chuyến, thuộc dạng thí luyện, nói cách khác bây giờ Giang Ly muốn ngòi chiến hạm đến đó thì cũng không thể nào.

Cơ hội như này cũng không nhiều.

- Chúng tôi phải ra ngoài lấy nước rồi, đi cùng chứ? Henri ra khỏi hang động, nhìn thời tiết bên ngoài, rồi lại quay lại nói.

- Không cần, chúng tôi không ra ngoài nữa. Giang Ly khua tay nói: - Nước của chúng tôi có thể duy trì được vài ngày, không cần mỗi ngày lãng phí thể năng đi lấy nước.

- Vậy thì không được, trong hang động mặc dù nhiệt độ thấp hơn bên ngoài, nhưng cũng cao đến 40°, nhất định phải bổ sung lượng lớn nước, chúng ta vẫn phải đi tìm muối, trong chất dinh dưỡng mặc dù có thành phần muối, nhưng sớm muộn gì cũng sẽ bị uống sạch. Henri hào ý nói.

- Cái này thực ra không cần, hơn nữa chúng tôi trông coi hang động cho Giang Ly khua tay: - Nghi ngơi một ngày trước, ngày mai đi lấy nước.

- Vậy cũng được, các anh trông coi hang động, chúng tôi ra ngoài. Henri lắc đầu: - Tôi sẽ lấy nước chia cho các anh một chút.

- Không cần đâu, tự chúng tôi giải quyết vấn đề nước nôi. Giang Ly cười nói: - Chút chuyện này tôi cũng không phiền các anh.

- Haiz... Henri thờ dài, rồi đi ra ngoài lấy nước, vốn dĩ bình nước của anh ta cũng không ít, đáng tiếc hàng ngày mỗi người tiêu hao nước quá lớn.

Đội những người này ra ngoài rồi, ánh mắt Lạc Hàm có chút nghi ngờ nói: - Giang Ly, chúng ta lấy nước ở đâu? Mấy bình nước kia hết sạch rồi mà.

Nhiệt độ lên cao, uống nước không ngừng, nước thực sự tiêu hao rất nhanh, lượng muối trong cơ thể cũng đại lượng tan biến, cần phải dựa vào chất dinh dưỡng để bổ sung.

Cũng may Giang Ly có thể khóa nội tiết, bảo trì tiêu hao các chất vitamin lượng nước và lượng muối trong cơ thể

Cơ Hóa Nhục cũng có thành phần muối nhất định.

- Đợi chút, tôi đi lấy nước. Giang Ly xách bình nước trống rỗng, hất vung tay lên một chút, lập tức từ trong không trung xuất hiện một tia nước nhỏ rót vào trong bình nước, trực tiếp rót đầy.

Lạc Hàm và Tuyết Linh đều ngây dại, chỉ nhìn nước từ không trung kia xuất hiện, như từ hư không mà đến.

Giang Ly chỉ dùng lực tinh thần mở viên đá trắng sữa, sau đó thi triển tâm linh ảo giác, khiến hai người con gái này nhìn thấy một cảnh giống như ảo thuật thần kỳ.

- Nước cho hai người tắm cũng có. Giang Ly cười nói.

- Không phải là giả chứ? Anh là Thôi miên sư, bắt tri bắt giác thôi miên chúng tôi. Tuyết Linh cầm lấy bình nước, ánh mắt sáng ngời, phát hiện bên trong có nước thật, cô vẫn không tin, cho rằng là ảo giác, uống hết một ngụm, một cảm giác mát lạnh đến tận tim gan, cảm giác này không phải là giả.

Nhưng, cái này cũng không đáng tin, Thôi miên sư cao minh, biết làm cho anh đau đớn, cảm quan cũng có sai lầm, độc dược đáng chết anh ăn trong miệng, giống như đang ăn đường vậy. Cho dù trong ấm nước không có nước, anh cũng sẽ nhìn thấy dòng suối tuôn ra, uống vào cũng sinh ra ảo giác, cảm thấy mát lạnh.

- Tuyết đối không phải giả, tôi sao có thể dùng ảo giác lừa hai người được chứ? Giang Ly lắc đầu nói.

- Khả khả, tên tiểu tử, không ngờ anh trốn trong hang động này, xem ra đêm qua cũng giết không ít La Sát thú nhĩ, lấy chút Cơ Hóa Nhục cho tôi ném thử xem thế nào? Một giọng nói từ ngoài hang động truyền đến, không ngờ là tiếng của Vương Thường Vinh.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 96: Long Xà Hợp Kích

- Vương Thường Vinh!

Giang Ly biến sắc, đối với người này hẳn mặc dù khâm phục, nhưng vẫn rất cố kỵ, không muốn dây dưa lãng phí nhiều cùng với gã. Người này bây giờ về ngoài thì nhiệt tình hồ hởi với hắn, nhưng lúc nào cũng có thể đánh lén trở mặt, sống hơn chục năm trên La Sát tinh, sớm đã vút đạo đức qua một bên rồi.

- Mọi người đêm qua giết được bao nhiêu La Sát thú rồi?

Vương Thường Vinh đã xuất hiện ở cửa hang động, gã nhìn thấy một đồng La Sát thú trên mặt đất, đánh giá một chút, vẻ mặt khẽ biến đổi nói: - Anh đã nắm được huyền bí của Phong lôi quyền pháp rồi? Mỗi một chiêu này đều là âm dương biến hóa, chuyển đổi lẫn nhau, giết La Sát thú gọn gàng sạch sẽ.

- Lợi hại. Giang Ly trong lòng nghiêm nghị, không ngờ Vương Thường Vinh từ trên thi thể của La Sát thú, lại có thể nhìn ra được cảnh giới võ học của mình.

- Anh sắp gặp họa lớn rồi có biết không?

Vương Thường Vinh chợt ngẩng đầu lên nói.

- Là sao? Giang Ly cau mày, cảm thấy Vương Thường Vinh không phải đang đe dọa mình.

- Hôm qua tôi nhìn thấy anh không quay về hang động, liền biết anh đi giết La Sát thú lấy Cơ Hóa Nhục. Vương Thường Vinh âm dương quái khí cười nói: - Quả nhiên thành quả phong phú, giết được nhiều La Sát thú như này, đáng tiếc là, La Sát thú giết càng nhiều, khí tức bợn chúng nhiễm trên người anh lại càng nhiều hơn, sẽ khiến anh biến thành mục tiêu tấn công của bọn La Sát thú này, một lần giết chết mấy trăm con, La Sát thú vương sẽ đến, tôi thấy đến lúc đó anh chết như nào cũng không biết.

- La Sát thú vương? Giang Ly mắt sáng lên.

Hắn biết rõ, trong mỗi mười nghìn con La Sát thú sẽ có một con làm vương, hình thể to lớn, sức mạnh cũng gấp mười lần con khác. Ngoài ra lực lượng tinh thần của La Sát thú vương cũng vô cùng lợi hại, quả thực còn vượt qua cường giả nhập định giai đoạn đầu tiên Tiểu định, đạt đến cấp độ Đại định.

- Đúng vậy, chính là La Sát thú vương. Vương Thường Vinh kiểm tra tứ phía một hồi: - Trong những con La Sát thú đến đây hôm qua cũng không có con Vương, nhưng hôm nay chắc chắn sẽ đến, trí tuệ của La Sát thú vương cũng không thua gì con người, anh xem thường nó thì sẽ bị chết rất thảm.

- Ông là muốn cùng tôi đi đối phó với con La Sát thú vương? Giang Ly hiểu ý của Vương Thường Vinh, Cơ Hóa Nhục trên người La Sát thú cũng đã là đồ tốt rồi, thì Cơ Hóa Nhục trên người con La Sát thú vương kia lại càng tốt hơn nữa.

- Tôi đến giúp anh, lấy được Cơ Hóa Nhục thì chia 5-5. Vương Thường Vinh đồng ý nói: - Chỉ có hai chúng ta liên thủ lại, mới có thể đối phó được với La Sát thú vương.

- Ông không sợ tâm linh ảo giác của La Sát thú vương sao? Tôi xem các loại tư liệu phát hiện cảnh giới tinh thần của nó bắn ra, có khả năng là cấp bậc Đại định, nếu tôi đoán không lầm, Ông cũng chỉ là Tiểu định, chắc chắn không chặn nổi thôi miên của Đại định. Giang Ly muốn thám thính hư thật của Vương Thường Vinh.

- Thực ra tôi tôi luyện tâm linh trong này, sớm đã đạt đến cảnh giới Đại định rồi. Vương Thường Vinh lắc đầu: - Tiếc là thể năng thoái hóa, tế bào não vận chuyển chưa đủ, lực tinh thần cuối cùng lại về cảnh giới Tiểu định, cảnh giới tinh thần ngược lại lại thụt lùi.

- Cảnh giới tâm linh của ông cũng thụt lùi? Giang Ly thân mình khẽ động: - Ông không phải đang đùa đấy chứ?

- Trong Pháp Hoa kinh có nói, Bồ Tát đều có thể lui chuyển, Bồ Tát tu luyện Phật pháp đại thành, muốn tu luyện đến bát địa bất động địa, mới sẽ không bị lui chuyển. Vương Thường Vinh cười ha hả quái dị nói: - Anh cũng phải cẩn thận, đừng gặp chuyện lớn gì biến hóa, đẩy lùi cảnh giới nhập định, trở thành người bình thường.

- Vậy phải thế nào mới có thể tu luyện đến bát địa bất động địa Bồ Tát? Giang Ly thử thăm dò, muốn xem xem đạo mà Vương Thường Vinh theo đuổi là cái gì.

- Ha ha, rất đơn giản, giết được một người là nhất địa Bồ Tát, giết được mười người chính là nhị địa Bồ Tát. Vương Thường Vinh ánh mắt có chút lóe sáng: - Anh không đủ ác, thanh niên ạ.

- Được rồi, chúng ta vẫn phải nói chuyện làm thế nào để đối phó với La Sát thú? Chẳng lẽ tối nay La Sát thú vương sẽ đến hang động này sao? Giang Ly đề ý chính là cái này.

- Đúng vậy, bình thường ban ngày La Sát thủ đều ở trên đỉnh núi cao có ánh sáng chói rọi kịch liệt nhất, tắm rửa ánh sáng Hằng tinh, hấp thu cả ngày, buổi tối mới tìm về hang động để tránh rét. Vương Thường Vinh lại quan sát tứ phía: - La Sát thủ tối qua đại khái có khoảng mấy nghìn con, là một bầy lớn, vương của bọn chúng chắc hẳn đang tránh rét ở chỗ khác, còn hôm nay kiểm tra số lượng, phát hiện thiếu đi mấy trăm con, chắc chắn sẽ rất giận dữ, tôi thấy chưa đến tối nó sẽ đến tập kích, ban ngày La Sát thủ càng hung mãnh, anh chắc cũng nếm thử mùi rồi đúng không.

- Ban ngày cũng sẽ xuất hiện? Giang Ly bật dậy nói: - Vậy thì gay go thật rồi.

Sức mạnh ban ngày của La Sát thủ vô cùng mạnh, với lực sinh mệnh của hắn không thể nào xé rách nổi, chỉ dựa vào thôi miên mà giết chết, nhưng năng lực thôi miên của La Sát Vương mạnh hơn hắn, có thể chặn lại thuật thôi miên của đối phương cũng đã không tệ, muốn giết được đối phương quả thực đúng là nằm mơ giữa ban ngày.

- Nhưng hai người chúng ta đều đạt đến cảnh giới Nhập định rồi, La Sát Vương cũng không thể trong thoáng chốc đã bị thôi miên. Vương Thường Vinh ngồi xuống, ánh mắt lập lòe, nói ra kế hoạch: - Đến lúc đó, hai người chúng ta kết hợp lại cùng ra tay, tôi trong này có một bộ hợp kích võ học, bây giờ truyền cho anh, phối hợp với nhau, tìm cơ hội tuyệt đối có thể giết được La Sát Vương.

- Cái gì là hợp kích chi thuật? Giang Ly bán tín bán nghi.

- Long Xà hợp kích. Vương Thường Vinh vẽ mặt hiện ra vẻ ngẩng cao đầu ngưỡng mộ nói: - Đây là tuyệt học tổ truyền của Vương gia chúng tôi, vốn dĩ tôi không muốn truyền cho anh, nhưng muốn giết La Sát Vương, thì cần phải phối hợp cùng với một cao thủ tương đương với tôi, cùng nhau thi triển, lực sát thương tăng mạnh mới có thể, những tên côn đồ khác tôi không tin, nhưng anh thì miễn cưỡng có thể nói là phù hợp.

- Ông tin tôi, tôi lại không thể tin ông Giang Ly trong lòng đề phòng, cau mày nói: - Tôi sẽ không giết người ăn thịt người, cũng sẽ không giết ông, vì giết ông cũng chẳng có ích lợi gì, ngược lại lại không thoải mái, nhưng ông thì khác, ông có thể giết chết tôi.

Vương Thường Vinh đã nhìn ra trên người hắn có thiên địa linh khí, đối với máu thịt của hắn cũng rất có hứng.

- Hừ, máu thịt của anh mặc dù không tệ, nhưng khi có chọn lựa, ai muốn ăn thịt người chứ? Vương Thường Vinh ánh mắt dữ tợn: - Ăn thịt người đều là yêu ma, ai muốn làm yêu ma? Là do kiếp sống lưu đầy trên La Sát tinh ép tôi, vì sinh tồn không thể không làm như này, Cơ Hóa Nhục của La Sát Vương có thể khiến tôi khôi phục được cơ năng đã thoái hóa của thân thể, máu thịt của anh không làm được chuyện như này, huống chi tôi và anh liên thủ thành công, chắc chắn cũng không phải giết chết một con La Sát Vương.

- Vương tiên sinh, Long Xà hợp kích là một loại võ học thuần túy sao? Có phải là long hình, xà hình bên trong hình ý quyền kết hợp lại thành quyền pháp, Hoa Hạ quốc thuật ngày xưa, dường như cũng không cao minh như này được? Lạc Hàm đột nhiên chen miệng vào nói.

- Tiểu nha đầu biết gì mà nói! Vương Thường Vinh có chút không vui: - Long Xà hợp kích đầu tiên chính xác là loại này, nhưng cùng với sự cải tiến của lão tổ tông Vương gia chúng tôi, Long Xà hợp kích không chỉ là một môn võ học, mà là một môn tâm linh tấn công chi thuật cực kỳ lợi hại! Bây giờ tôi cho mọi người mở mang tầm mắt một chút!

- Long!

Hai tay của gã khề động, giống như kết ấn, nhưng lại không phải kết ấn, lập tức sau lưng xuất hiện một con rồng lớn, phản phật phát uy, cả hang động trời đất quay cuồng, đầu đầu cũng là tiếng rồng thét dài, cả vũ trụ bị con rồng cực lớn này nuốt vào, trong chớp mắt, tâm linh ảo giác quả thực giống như thay đổi cả đất trời.

Nhất niệm sinh thế giới.

Tâm linh có thể thay đổi thế giới.

Nghe đồn rằng, cả vũ trụ đều là do ý niệm vĩ đại diễn sinh ra.

- Á...

Tuyệt Linh và Lạc Hàm hét ầm lên, các cô căn bản không chặn lại được ảo giác tinh thần mãnh liệt này, chỉ cảm thấy một con rồng lớn đang nuốt bọn họ vào, rơi vào hắc ám vô biên.

- Lợi hại... Giang Ly toát chút mồ hôi trên đầu, vừa nảy ảo giác tâm linh của Vương Thường Vinh khiến hắn cũng suýt chút nữa bị trúng chiêu.

- Đây là một tâm linh công kích trong Long Xà hợp kích mà thôi, uy lực rất yếu ớt, hơn nữa còn chưa kết hợp với vật lý thân thể trên người tấn công. Vương Thường Vinh ngữ khí có chút kiêu ngạo: - Đây là Long kích, Giang Ly tôi truyền thụ cho anh Xà kích, chúng ta Long Xà kết hợp, Long Xà lột xác, trong khi mình tương, tư duy của chúng ta có thể kết hợp cùng nhau, lực sát thương đầu chỉ tăng gấp đôi?

Vương Thường Vinh vừa nhắc đến vấn đề võ thuật, liền giống như nhất đại tông sư, huyết tính khí biến mất toàn bộ, biểu hiện ra ngoài là sự cuồng nhiệt tu hành.

Luồng chấp nhất này Giang Ly bây giờ cũng không thể nào so sánh được.

Quả nhiên cao thủ đều có mặt mạnh của mình.

Từ Vương Thường Vinh, hần học được không ít thứ, nhưng Giang Ly vẫn chỉ là một thanh niên 18 tuổi, con đường của đời mình vẫn chưa xác định, vẫn nằm trong thời kỳ trưởng thành, chưa có tính cách như Vương Thường Vinh này là đương nhiên.

- Tư duy tấn công có thể kết hợp lại? Giang Ly ngược lại là lần đầu tiên nghe thấy.

- Sao mà không thể? Vật lý tấn công không thể kết hợp, tâm linh tinh thần thì lại có thể. Lực sinh mệnh của anh là 2, lực sinh mệnh của tôi là 2.1, chúng ta kết hợp lực sinh mệnh lại không thể đánh thắng được cao thủ 4.1, một chiêu của đối phương có thể giết chết chúng ta một cách dễ dàng. Nhưng tư duy của chúng ta nếu như có thể phối hợp thật tốt, làm được câu thông tâm linh, có thể phát huy được lực đánh mạnh gấp đôi. Vương Thường Vinh nói: - Lực sinh mệnh thực sự không thể nào kết hợp lại, nhưng lực tâm linh hư ảo thì lại có thể, rất nhiều Thôi miên sư trung cấp đã từng huấn luyện, lực tinh thần kết hợp với nhau, có thể chống lại được Thôi miên sư cao cấp, nhưng số lượng nhất định phải nhiều mới được.

- Nếu như vậy, ngược lại chúng tôi có thể liên thủ với ông

Giang Ly cũng chưa nắm thừ tâm linh hợp kích chi thuật, Long Xà hợp kích nếu là võ học của Vương gia, thì chắc chắn có huyền bí đặc biệt, bản thân mình mặc dù lấy Tâm Linh Đại Đế Ấn làm căn bản, nhưng cần phải đọc nhiều toàn bộ võ học, biến chứa trăm sông, mới có thể lĩnh ngộ được cấp độ sâu hơn.

- Được, tôi dạy anh động tác nhục thể Long Xà hợp kích trước, sau đó dạy anh minh tướng, cuối cùng hai chúng ta câu thông tâm linh, cùng nhau phối hợp. May mà anh đã đạt đến cảnh giới Nhập định, dùng tâm truyền tâm phối hợp cùng tôi càng tăng thêm sức mạnh, nếu không đổi lại là người có cảnh giới thấp, tôi cũng không biết nói với anh ta như nào nữa. Vương Thường Vinh cảm thán: - Đừng nói là học sinh, cho dù là những tên côn đồ vô cùng hung ác kia cũng rất ít người có thể nhập định.

- Nhập định quả thực rất gian nan.

Giang Ly nghĩ lại kinh nghiệm của mình, có được kỳ ngộ có một không hai, lại có được sự chỉ điểm giúp đỡ của nhiều người, hơn nữa lại cố gắng học tập, dùng tất cả các loại linh dược, vẫn không thể nhập định, cuối cùng vẫn là giết chết Giang Lưu và Vu Mộ Hoa, đánh vỡ các loại trói buộc quy củ, mới đạt được Nhập định.

- Không cần nói nhiều, bắt đầu đi! Đây là Long hình! Vương Thường Vinh đột nhiên run lên, đánh ra các loại động tác: - Nhìn cho kỹ, tôi sẽ thi triển ảo giác tâm linh, đó chính là hình vẽ minh tướng.

Giang Ly vẻ mặt không chút biến đổi, chỉ nhìn các loại quyền pháp mà Vương Thường Vinh đánh ra, đỉnh đầu xuất hiện một con rồng lớn, khi thì hành vân bố vũ, khi lại nuốt vũ trụ, khi lại khí thế hào hùng, lúc lại rồng ngâm hùng tráng, mỗi một động tác, đều là con rồng lớn đang vận chuyển, dùng thần không chế thân thể.

Đương nhiên, con rồng lớn này là ảo giác, thực chất cũng không tồn tại, giống như ảo ảnh, hơn nữa Lạc Hàm và Tuyết Linh đều không thể nhìn thấy, vì Vương Thường Vinh là đang diễn cho Giang Ly nhìn, đây là tinh túy võ học, không thể truyền thụ cho người khác.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: La Sát Thú Vương

- Xà!

Quyền pháp của Vương Thường Vinh lại thay đổi, vô số con rắn lớn xuất hiện trên đỉnh đầu, hơi ra tay một chút, âm thanh xì xì xì không ngừng vang lên, Giang Ly hoa mắt, lại nhìn thấy trên mặt đất có rất nhiều rắn đang bò, thậm chí rắn còn bò đầy trên người nữa, có con rắn thậm chí còn cắn hần một cái, Giang Ly lập tức có cảm giác trúng độc, ngứa ngáy, cảm giác khó thở xuất hiện.

Nhưng hần cũng không nao núng.

Giống như Phật tổ đang Nhập định dưới gốc cây bồ đề, vạn pháp bất xâm, các loại thiên ma đều là hư không.

Ảo giác như này dần biến mất.

Nhưng hần lại bắt đầu lĩnh ngộ với môn hợp kích chi thuật này.

Quả thực là một môn tuyệt học, nhưng một người thì rất khó phát huy được hết uy lực.

- Nhớ kỹ, tư duy minh tướng, dĩ tâm ấn tâm, kết hợp với tôi mới có thể phát huy được lực sát thương cực lớn! Khi Thần Long tiềm phục có thể hóa thành Xà, khi Xà lột xác, có thể biến thành Thần Long, hai thứ kết hợp lại, vô địch thiên hạ. Vương Thường Vinh cảnh cáo: - Hai người chúng ta diễn luyện hợp kích một chút!

- Được.

Giang Ly chợt nhún nhảy một cái, nghiêng ngả diễn luyện cùng với Vương Thường Vinh, hần cũng phát ra ảo giác tâm linh, Long Xà cộng vũ.

Trong lúc không ngừng diễn tập, hần dần cảm giác được chỗ huyền bí tinh túy của Long Xà hợp kích, đối với môn pháp mình tưởng lại có rất nhiều kích động, nhất là về mặt võ học, từ trên người Vương Thường Vinh học được một số tinh hoa đại sư.

Thời gian dần trôi đi, một già một trẻ hai người si mê võ thuật hoàn toàn đắm chìm vào trong đó, tâm linh trao đổi lẫn nhau, lúc này đều có thể nhìn thấy mình tưởng của đối phương.

- Giết!

Mấy giờ trôi qua, hai người găm lên giận dữ, hai tay đánh quyền ra, trái phải đánh lên một phiến đá trong hang động.

Ầm ầm!

Giống như thuốc nổ phá núi, cả phiến nham thạch thành bột phấn, không phải kiểu đá vụn bay tứ tung, mà trực tiếp biến thành bột phấn, đây là sức mạnh của hai người kinh đạo cương nhu chuyển đổi lẫn nhau, trong nháy mắt liên đánh ra chấn động trăm lần tạo thành.

Cao thủ thời cổ luyện Miên chương lợi hại, đem gạch đặt lên trên miếng đậu hũ, một tay đánh xuống, viên gạch vỡ vụn còn miếng đậu hũ lại không hề hấn gì, đây chính là nắm vững kinh lực đến mức đỉnh phong.

Còn bây giờ, Giang Ly và Vương Thường Vinh cũng đã đạt đến loại cảnh giới này, hơn nữa có chút không kịp.

Loại sức mạnh hợp kích này, là do chấn động hơn trăm lần cộng lại, cho dù là La Sát thú có lợi hại đi nữa cũng bị đánh chết trong chớp lát.

- Ha ha, được! Vương Thường Vinh cười dài nói: - Không ngờ lĩnh ngộ của anh lợi cường hần như này, rất nhanh liền cùng tôi nắm vững được huyền bí của hợp kích chi thuật này, uy lực của môn hợp kích chi thuật này không chỉ dừng lại ở đây, nhưng hôm nay đối phó với La Sát thú Vương cũng có phần nắm chắc rồi. Bất kể thế nào, tư duy của chúng ta liên hợp lại, thì con La Sát thú Vương kia cũng không thể nào thôi miên được chúng ta, chúng ta còn có thể thi triển phản kích lại.

- Chính xác là như vậy. Giang Ly cảm thấy chuyển thí luyện trên La Sát tinh này không tệ, Vương Thường Vinh mở ra cho hần một cảnh giới mới, có thể thăm dò được một chút huyền bí của võ học Vương gia.

Đại khí, hào hùng, không thể tưởng tượng, thôn thổ thiên địa, bao hàm ý chí của vũ trụ, đó chính là tinh túy ẩn chứa trong võ học Vương gia.

Xi xì xì...

Lúc này, đã là buổi chiều, mấy người Henri vẫn chưa về, nhưng bên ngoài lại truyền vào một số âm thanh tàn nhẫn bén nhọn.

- Coi chừng, là La Sát thú sắp về rồi! Vốn dĩ bọn chúng buổi tối mới về, bây giờ quay về vào buổi chiều, rõ ràng là đến báo thù, chuẩn bị! Đúng rồi, anh có nước không? Nếu có lượng lớn nước thì càng tốt, La Sát thú sợ nhất chính là nước và khí lạnh. Vương Thường Vinh lại lần nữa khuyên bảo: - Đối phó với La Sát thú Vương, hiệu quả hắt nước rất có tác dụng.

- Hắt nước sao... Giang Ly trong lòng vui sướng, hần có mấy chục tấn nước, thoáng một chút phun ra, La Sát thú Vương cũng sẽ không chịu nổi. Nhưng như vậy sẽ lộ bí mật có một không gian, nhưng Vương Thường Vinh không thể nào rời khỏi La Sát tinh, những gì gã nói cũng không ai tin, vậy thì cũng không sao.

Nhưng chưa đến lúc quan trọng, thì cái này cũng không thể để lộ ra được.

Kèn kẹt... Một âm thanh kim loại ma sát vang lên, Giang Ly và Vương Thường Vinh lập tức thâm nhập tư duy, quả nhiên nhìn thấy trên trời có một bầy La Sát thú lớn bắt đầu quay về tổ.

- Đó chính là La Sát thú Vương! Đột nhiên, Vương Thường Vinh và Giang Ly dường như cùng lúc nhìn ra bên ngoài, trên trời cao, có một bóng lớn đang dang cánh rộng bay lượn.

Cao đúng 2m, đôi cánh sau lưng hơi vổ, dòng khí liền nâng con ác ma này lên.

Nó có một đôi mắt màu đỏ máu, bắn phá tất cả, cao cao tại thượng, dường như là ma chủ địa ngục, móng vuốt rất dài, rất giống với tay của con người, hai chân thì lại có màng, cũng có móng vuốt, nhìn xuống mặt đất rất giống con người, giống như nguyên soái trong ác ma, vương trong ác ma vậy.

Khí thế cường đại khiến Giang Ly nghĩ đến cơ giáp tốc độ âm thanh.

Nhưng, con La Sát thú Vương này chắc chắn không cường đại như cơ giáp tốc độ âm thanh, đương nhiên chỗ kinh khủng hơn cả cơ giáp tốc độ âm thanh của nó chính là có thể phát ra ảo giác tinh thần.

Ầm ầm!

Đúng lúc Giang Ly và Vương Thường Vinh tư duy phát hiện ra nó, nó đồng thời cũng phát hiện ra hai người.

- Con người ngu muội... Không ngờ lại dám giết thuộc hạ của tao... Lập tức, Giang Ly và Vương Thường Vinh đều nghe thấy chấn động tâm linh, trực tiếp truyền vào trong tư duy của hai người, không có bất kỳ chương ngại ngôn ngữ nào.

Trong vũ trụ, văn minh cao cấp đều là dùng tâm linh để giao tiếp, ngôn ngữ đến cuối cùng sẽ mất đi tác dụng.

Một tâm linh, bên này với bên kia cũng biết đối phương đang có ý gì.

Chỉ có nhập định, mới có thể có năng lực giao tiếp tâm linh.

- Chúng ta không nên nổi tinh thần với nó, thu hồi tâm linh lại, quan sát bản thân, quan tự tại Bồ Tát! Vương Thường Vinh đột nhiên nói: - Đợi nó tiến vào trong hang động, hang động này nhỏ hẹp, bầy La Sát Vương kia không thể nào xâm nhập với quy mô lớn vào được! Chúng ta có thể một kẻ làm quan cả họ được nhờ, bảo vệ lối vào! Chỉ cần thủ được thêm mấy giờ nữa, khí lạnh tràn xuống, La Sát thú sẽ bắt chiến tự loạn.

- Không vấn đề gì! Giang Ly gật đầu, lần này khác với đêm qua, có trợ thủ đắc lực như Vương Thường Vinh này, hai người phối hợp lại, giết La Sát thú chắc chắn sẽ nhanh hơn rất nhiều.

Vào!

Một con La Sát thú chui vào trong hang động, Giang Ly và Vương Thường Vinh gần như ra tay cùng lúc, hai chương đánh lên người con La Sát thú kia.

Lập tức xé rách con La Sát thú trong không trung, hiện ra Cơ Hóa Nhục.

Vương Thường Vinh một phát chop được, vội cho vào trong miệng, không chờ thêm được nữa.

Giang Ly cũng chẳng thèm đi cướp với gã, ngược lại đem qua cũng ăn mấy trăm viên vẫn còn đang tiêu hóa.

Xi xì xì... Lại vài con La Sát thú nữa xông vào, Giang Ly và Vương Thường Vinh lại ra tay, tiêu diệt từng con, Vương Thường Vinh có lúc còn có thể uống một bụng nước, gặp phải nhiều La Sát thú, đột nhiên một miệng phun nước ra, ướm người La Sát thú, những con La Sát thú này nhao nhao né tránh, tạo thành hỗn loạn, liền bị gã giết chết từng con một.

- Còn có cách này nữa sao? Giang Ly sững người, thẩm tán thưởng: - Quả nhiên là người trong nghề trong việc sinh tồn trên La Sát tinh.

Nhân vật như Vương Thường Vinh, nội tạng có thể tùy ý phồng lên, một hơi có thể uống hết nửa thùng nước, phun ra ngoài như súng bắn nước, lần lượt từng gục nước, tương đương với bị người ta đánh liên tiếp mà chết.

La Sát thú cái gì cũng không sợ, chỉ sợ nước và khí lạnh, cái này chẳng khác gì trực tiếp uy hiếp đối phương.

Ngay sau đó, Giang Ly cầm bình nước đến, cũng uống hết, liên tiếp uống hết mấy bình nước, bụng cũng bắt đầu căng phồng như một quả bóng bay, nhưng vẫn không sao cả, hắn vẫn hành động tự nhiên, tu vi đạt đến cảnh giới này rồi, nội tạng hơi căng lên một chút cũng chẳng là gì.

La Sát thú không ngừng nối đuôi nhau vào.

10 phút sau, trên mặt đất toàn bộ đều là thi thể của La Sát thú, đều được Lạc Hàm và Tuyết Linh chất đống lên, trở thành chướng ngại chặn ở cửa hang, lối đi nhỏ hẹp, chướng ngại càng nhiều càng tốt, như vậy Giang Ly và Vương Thường Vinh lại càng thêm tay nghề điều luyện hơn, bọn họ đá thi thể của La Sát thú đập trúng lên người con La Sát thú khác, khiến cho những con La Sát thú này ngã trái ngã phải, sau đó thừa cơ đi lên đánh chết.

Lại có hơn 500 thi thể con La Sát thú nằm la liệt trên mặt đất, có Cơ Hóa Nhục đã bị ăn, có viên vẫn nằm trong cơ thể La Sát thú. Lạc Hàm và Tuyết Linh liền đi lên moi Cơ Hóa Nhục từ trong thi thể ra.

- Thế này quả thực quá nhẹ nhàng, chúng ta liên thủ, chiêu thức trong Long Xà hợp kích, nhẹ nhàng liền có thể đánh tan đám La Sát thú này. Giang Ly cười nói.

- La Sát thú Vương sắp đến rồi! Vương Thường Vinh khẽ động, lông tóc toàn thân đều dựng đứng.

- Gràoooo!

Giang Ly lập tức nghe thấy một tiếng thét chói tai, giống như hoa tai đâm vào màng nhĩ mình đau nhói, đầu óc giống như trúng một kích nặng nề, còn Lạc Hàm và Tuyết Linh thì trực tiếp ngã nhào trên mặt đất.

Nhưng phản ứng của các cô rất nhanh, trước tiên lấy hai viên Cơ Hóa Nhục của La Sát thú nhét vào lỗ tai, thế này mới tránh khỏi kết cục bị điếc, bị chấn động mà chết.

Vù... Một lực lượng tinh thần cường đại đập đến, sau đó La Sát thú trong cả hang động nhao nhao bay ra ngoài, mở không gian cho thủ lĩnh mình.

Trong nháy mắt, Giang Ly đã nhìn thấy một bóng đen cao lớn xuất hiện trước mặt mình, cách bọn họ chỉ có 3m, có thể nhìn rõ làn da trên người và hai mắt khủng bố dữ tợn của con La Sát thú Vương này, người bình thường nhìn thấy bóng dáng này chỉ sợ lập tức sợ đến hồn bay phách lạc.

Phụt!

Giang Ly và Vương Thường Vinh không hện mà cùng phun ra hai ngụm nước.

Nhưng bóng đen đó lóe lên, nước phun lên vách tường, La Sát thú Vương cũng đã biến mất, chỉ chốc lát lại xuất hiện, một trào lợi hại phá không đánh đến, bao phủ thân người của Giang Ly và Vương Thường Vinh.

- Tránh ra đi! Tâm linh của Vương Thường Vinh và Giang Ly đồng thời khê động, hai người phối hợp chặt chẽ, né sang bên cạnh, trong nháy mắt nơi mà hai người vừa đứng liền xuất hiện hai cái lỗ lớn thật sâu, là do La Sát thú Vương dùng móng vuốt cào ra.

- Sức mạnh thật hung tàn, tốc độ thật nhanh, vượt xa chúng ta. Giang Ly sửng sờ, đây quả thực là đang đối mặt với một cơ giáp khủng khiếp.

- Long Xà hợp kích, tinh thần công kích! Vương Thường Vinh tay gơ Long ấn, quát lớn, Giang Ly lập tức phối hợp, thét dài chữ Xà.

Tư duy tâm linh của hai người lập tức kết nối, đại quy mô, xông về phía La Sát thú Vương.

La Sát thú Vương chợt quay người, đứng thẳng lên, hai mắt huyết quang đại thịnh, chặn lại công kích tinh thần của hai người, lại đánh một trào ra.

Móng vuốt của nó sắc nhọn, quả thực chính là một cái máy cắt kim loại do công nghệ cao làm nên, thân thể máu thịt căn bản không thể nào ngăn cản nổi. Vương Thường Vinh và Giang Ly lại lần nữa tránh ra, vách tường bị nó cào một lỗ lớn, tàn bộ nham thạch nằm trong tay nó, quả thực giống như một miếng đậu hũ.

Nhưng, nó vô hệt một cú, Giang Ly và Vương Thường Vinh vòng qua vòng lại, hai người mượn lực đẩy lực, hung hăng một quyền đánh vào sau lưng nó.

Đây là võ học Long Xà hợp kích, bao hàm tinh hoa chiến đấu qua bao lần gọt giũa, La Sát thú Vương mặc dù lợi hại, nhưng kinh nghiệm chiến đấu sao có thể so được với con người Trái đất? Đó là kỹ xảo chiến đấu của trí tuệ mà vô số con người ngưng tụ ra!

- Àm!

Cả người La Sát Vương bỗng chốc bị đánh bay, nặng nề đập mạnh lên vách tường, nhưng nó lại không có bất kỳ thương tổn gì, lại bay vọt lên, hai mắt lại càng phần nộ hơn, liều mạng tiếp tục tấn công Giang Ly và Vương Thường Vinh.

- Thân người thật mạnh mẽ. Giang Ly và Vương Thường Vinh đều chấn động trong lòng, cả hai đều cảm thấy có chút tính sai đường rồi, nhưng lúc này đâm lao phải theo lao, không phải là lúc anh chết chính là tôi lia đời.

Hai người toàn lực thi triển Long Xà hợp kích, liều mạng đấu với La Sát thú Vương trong phòng đá.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Dẫn Tôi Ra Ngoài

Thân hình La Sát thú Vương cường hãn, năng lực chịu đòn còn lợi hại hơn nhiều so với cơ giáp.

Giang Ly và Vương Thường Vinh liên thủ tấn công mỗi lần đều chỉ có thể đánh bay nó, nhưng không thể làm thương nó, hai bên giằng co, chiến đấu hoàn toàn lâm vào thế bí.

La Sát thú Vương trong miệng phát ra những tiếng kêu chói tai, ý đồ thi triển ảo giác tâm linh.

Nhưng hai người Giang Ly và Vương Thường Vinh tu luyện Long Xà hợp kích, minh tưởng một long một xà ngao du trong vũ trụ, cùng liên hệ tinh thần, giống như thái cực, âm dương biến hóa, căn bản không chệ vào đâu được.

Hơn nữa, hai người còn phát ra long ngâm xà tê, thét dài chấn động, khiến cho phong vân gào thét trong phòng đá, dòng khí cuộn cuộn, Lạc Hâm và Tuyết Linh chỉ có thể ngồi trong một góc bày thế trận chờ quân địch, chuẩn bị lúc nào cũng có thể đánh một đòn chí mạng con La Sát thú Vương kia.

Sinh mệnh lực của các cô có 1.3, cũng có thể uy hiếp nhất định với La Sát thú Vương.

Hai người liên thủ lại, kinh nghiệm võ học cao hơn La Sát thú Vương, nhưng móng vuốt của con ác ma này sắc bén, chém sắt như chém bùn, cũng khó có thể đối phó được. Ngoài sợ nước ra, quả thực toàn thân cũng không có chút nhược điểm nào.

Phụt!

Vương Thường Vinh lại phun một ngụm nước ra, thi triển rồng phun nước trong Long hình.

Nước đột nhiên phun trào, giống như mũi tên bắn thẳng ra, với độ mạnh hơi thở nội tạng của gã bây giờ, nước bắn ra thậm chí có thể bắn thủng ván gỗ trong vòng ba bước, khiến đồ sứ vỡ tan.

Một chiêu rồng phun nước này, phối hợp cùng với Long Xà hợp kích, quả thực vừa đúng lúc.

Hơn nữa, nơi mà nước bắn đến, chính là trùng mắt của con La Sát thú Vương kia. Toàn thân nó đều đau thương bất nhập, bộ phận mắt tương đối yếu, nhưng cũng được bảo vệ khá tốt.

Nhưng bây giờ nước bắn tấn công lên mắt, La Sát thú Vương lập tức cả thân hình cấp tốc bay vút, đau đớn xi xi gào loạn xạ, cả thân hình giống như nổi giận, móng vuốt không ngừng đập lên trên tảng đá, đập vô số nham thạch biến thành mảnh vụn.

Cơ hội tốt!

Giang Ly liền muốn phun thêm nước, lại đột nhiên phát hiện không còn nước nữa rồi, tất cả bình nước đều dùng hết rồi.

- Hồng rồi... Hắn giật mình, đột nhiên nhìn thấy thân hình La Sát thú Vương quay tròn, rõ ràng đang đánh về phía Lạc Hàm và Tuyệt Linh.

- Đây là kẻ vây nguy cứu Triệu! Trí tuệ của con La Sát thú Vương này quả nhiên giống y như người vậy! Giang Ly hét lớn một tiếng, tay hất lên, lập tức một con rồng dài như cột nước đánh qua, vô cùng to lớn, giống như súng bắn nước cao áp, hung hăng bắn vào sau lưng con La Sát thú Vương kia.

Lúc này, hắn bất chấp lộ bí mật của mình trước mặt Vương Thường Vinh, dùng lực tinh thần đánh một khe hở không gian to bằng nắm đấm, khi không gian đó biến hóa, áp lực cực lớn, trực tiếp liền phun nước ra ngoài.

La Sát thú Vương vừa mới đánh đến trước mặt Lạc Hàm Tuyệt Linh, toàn thân bị nước xối, lập tức lân phiến đều co rút lại, ướt như chuột lột, toàn thân lạnh run, thân thể yếu đi rất nhiều.

Cột nước vẫn âm âm tấn công lên người nó, Vương Thường Vinh thấy vậy sửng người, cột nước này từ đâu đến vậy.

- Long Xà hợp kích, xé rách nó! Giang Ly đột nhiên bạo phát, Vương Thường Vinh lĩnh ngộ, hai người thi triển tất cả sức mạnh, vút một cái tiến gần đến La Sát thú Vương, mãnh liệt xé ra!

Rầm ào ào!

La Sát thú Vương bị xé tan thành hai nửa, một khối Cơ Hóa Nhục to bằng nắm đấm trong cơ thể rớt xuống, bị Lạc Hàm bên cạnh khê động, lập tức tóm được.

- Giải quyết xong rồi... Giang Ly thở phào, lại phát hiện Vương Thường Vinh đang chăm chăm nhìn mình.

- Sao vậy? Giang Ly giả ngu.

- Tiểu tử, cột nước vừa rồi của anh là từ đâu đến vậy? Từ không trung biến ra một cột nước? Sâu trong tâm linh, giọng nói của Vương Thường Vinh lại vang lên: - Người này không thể nào làm được chuyện này, trên người hắn chẳng lẽ lại có đồ vật của kỹ thuật xếp chồng không gian sao?

Đây là đối thoại tư duy.

Giang Ly trầm tư, hắn biết mình nói khoác chắc chắn cũng không lừa được Vương Thường Vinh, người ta là cường giả nhập định, tâm linh nhạy cảm, phân biệt rõ thật giả, trước mặt gã bất luận là nói dối thế nào cũng giống như trò đùa vụng về mà thôi.

- Đúng vậy, tôi có một món bảo bối, có kỹ thuật xếp chồng không gian. Giang Ly cũng là tâm linh đối thoại.

- Quả nhiên! Vương Thường Vinh đột nhiên bình tĩnh: - Tôi luôn có một dự cảm, anh sau này chắc chắn sẽ không tầm thường, không ngờ nắm được kỹ thuật xếp chồng không gian đến khu Tinh anh của Nhân loại cũng không thể nào nắm được. Võ thuật của anh là võ thuật ngoài tinh cầu, nếu tôi đoán không nhầm, anh lấy được một món bảo vật ngoài tinh cầu đúng không?

- Anh phân tích không sai. Giang Ly thẳng thắn nói.

- Đừng lo lắng, đây mặc dù là một bí mật lớn, nhưng cũng chẳng là cái gì. Con người lấy được đại hạm ngoài tinh cầu, đó mới là tài sản to lớn, đối với anh mà nói, lấy được một chút đồ của ngoài tinh cầu cũng là bình thường, con người Trái đất và văn minh tinh cầu khác tiếp xúc với nhau, vốn dĩ chính là niên đại anh hùng xuất hiện tầng tầng lớp lớp, có người cực kỳ may mắn, lấy được của quý, có người thì lại trực tiếp mất mạng. Đại thể giới, không thiếu thứ gì, đến người nhập định, bất cứ chuyện gì đều có thể đổi đại bình đẳng, sẽ không ảnh hưởng đến tâm linh của tôi. Vương Thường Vinh cảm thán nói: - Nhưng, nếu như anh có đồ không gian, tôi muốn nhờ anh làm một việc này.

- Ông sẽ không phải bảo tôi dùng kỹ thuật xếp chồng không gian dẫn ông ra ngoài chứ. Giang Ly trong nháy mắt liền hiểu ra tâm tư của Vương Thường Vinh: - Cái này vạn lần không được, thân phận của ông sau khi ra ngoài, sẽ gây ra phiền toái lớn.

- Phiền toái gì? Vương Thường Vinh cười khẩy nói: - Chỉ cần tôi ra ngoài, lập tức có thể liên hệ với rất nhiều nhân vật thế lực lớn, được nhiều người ủng

hộ, anh cho rằng tôi ra ngoài là một thằng mù không có thân phận sao? Thế này, nếu anh dẫn tôi ra ngoài, tôi sẽ cho anh một trăm triệu Tinh nguyên! Thế nào?

- Ông có nhiều tiền như vậy sao? Giang Ly không tin.

- Anh quả thực là đang làm nhục tôi. Vương Thường Vinh nhìn ánh mắt của Giang Ly, giống như nhìn ếch ngồi đáy giếng; - Một trăm triệu nhiều lắm sao? Đối với Vương gia chúng tôi mà nói quả thực cũng chẳng khác gì một đồng, hơn nữa bản thân tôi là Thôi miên sư trung cấp, tài sản tích lũy không phải là thứ mà anh có thể tưởng tượng được đâu.

- Ông phạm vào tội nghiêm trọng như vậy, bị lưu đày mười năm trên La Sát tinh, chỉ sợ tất cả tài sản đã bị cướp sạch sẽ rồi. Giang Ly muốn móc nhiều bí mật hơn nữa của Vương Thường Vinh ra, hẳn thực sự cũng rất động lòng. Vương Thường Vinh là nhân vật lợi hại, bản thân mình cũng giết chết Vu Mộ Hoa và Giang Lưu, cũng đã đắc tội chết với đại lão và tập đoàn Nhật Nguyệt của Kinh Hoa thành, lôi kéo nhiều người hơn đối kháng với hai thế lực lớn là máu chó.

- Tôi đã giấu một phần tài sản đi rồi. Vương Thường Vinh đứng chấp tay nói: - Sao? Đưa tôi ra ngoài, một trăm triệu không được, vậy thì hai trăm triệu!

- Tiền là thứ yếu. Giang Ly khua khua tay nói, hẳn mặc dù cũng rất cần tiền, nhưng muốn tiền của Vương Thường Vinh rõ ràng chính là giao dịch, hẳn không muốn làm như vậy, loại người này nếu như nợ mình ân tình, thì mãi mãi không phải hai trăm triệu có thể so sánh được.

Bây giờ hẳn đã nhìn ra, dựa vào năng lực của mình, tùy tiện có thể kiếm tiền.

- Tôi có thể mang ông ra ngoài, nhưng tôi ở thế giới bên ngoài cũng có chút phiền phức, hi vọng ông có thể giúp tôi giải quyết. Tôi sẽ không cần tiền của ông, nhân vật giống như chúng ta đây, tùy tiện có thể kiếm tiền được. Giang Ly nói.

- Phiền toái gì? Vương Thường Vinh cũng không dễ dàng đáp ứng.

- Tôi có thù với tập đoàn Nhật Nguyệt, chuyện là như này... Giang Ly nói hết sự tình từ đầu chí cuối ra, cũng không có giấu diếm gì.

- Tập đoàn Nhật Nguyệt, Giang gia... Vương Thường Vinh vẻ mặt hiện nụ cười châm biếm: - Bọn họ càng ngày càng lớn mạnh nhỉ, ngược lại cũng có chút khó giải quyết, mặc dù lật đổ bọn họ cũng không dễ dàng gì, nhưng bảo vệ anh thì vẫn là chuyện nhỏ, chỉ cần anh gia nhập vào tổ chức phục quốc Hoa Hạ, không ai có thể làm khó được anh, với thực lực bây giờ của anh, lập tức trở thành thành viên cao cấp.

- Tổ chức phục quốc thì tôi không gia nhập đâu. Giang Ly lắc đầu, lại nói: - Chúng ta là giao dịch ân tình.

- Thanh niên à, anh rất không tệ, không tham, cũng dần dần có được bản tâm của mình, nhưng vẫn còn kém một chút, cần tái tạo lại đạo tính của mình. Vương Thường Vinh có chút tán thưởng nói: - Người trẻ tuổi có được sự tán thưởng của tôi cũng không nhiều đâu.

- Đã nhập định rồi, còn tham cái gì nữa? Giang Ly cười: - La Sát thú Vương cũng đã bị chúng ta giết chết rồi, căn cứ theo hên ước, Cơ Hóa Nhục của nó chúng ta mỗi người một nửa.

Trong lúc nói chuyện, Lạc Hàm đưa Cơ Hóa Nhục cho Giang Ly, Giang Ly dùng móng tay vẽ lên trên, viên Cơ Hóa Nhục to bằng nắm đấm liền được chia ra, đưa cho Vương Thường Vinh một nửa, sau đó lại chia thành ba phần, đưa cho Lạc Hàm và Tuyết Linh mỗi người một phần.

Chất lượng Cơ Hóa Nhục của La Sát thú Vương so với Cơ Hóa Nhục bình thường không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Giang Ly vừa nuốt vào, tế bào toàn thân dao động, một luồng sức mạnh cường đại lưu chuyển không thôi trong xương cốt tứ chi, Sinh mệnh lực mặc dù không tăng lên rõ ràng, nhưng tế bào lại cường hóa không ít, nhất là tế bào não.

Bây giờ hẳn nếu ra ngoài làm Thôi miên sư, chẳng những có thể thối miên được nhiều người hơn, giá trị con người cũng tăng vọt, vì hẳn đã là Thôi miên sư trung cấp rồi.

Thôi miên sư sơ cấp thối miên mỗi người thu 1000 Tinh nguyên, trung cấp chính là khác nhau đến trăm lần, thậm chí còn không chỉ trăm lần. Người bình thường rất khó mới được nhân vật như này.

Còn Vương Thường Vinh vừa nuốt vào, khí tức rõ ràng càng khác hơn, rỗng ngậm hồ gầm, mỗi một lỗ chân lông đều phun ra khí lưu, bắp thịt toàn thân rõ ràng hiện vẻ sáng bóng, Sinh mệnh lực cũng tăng lên một số lẻ.

Chắc đạt đến 2.2 rồi.

Cái này cũng không lạ, Giang Ly bây giờ tăng Sinh mệnh lực rất khó, giống như một vật chứa muốn được mở rộng. Còn Sinh mệnh lực của Vương Thường Vinh vốn dĩ là 2.5, chỉ có điều bị tôi luyện phong sương trên La Sát tinh, bị thoái hóa quá nhiều, bây giờ có được năng lượng dinh dưỡng đầy đủ, lập tức khôi phục được chức năng của tế bào.

- Rốt cục giết chết một con La Sát thú Vương rồi. Một lúc lâu sau, Vương Thường Vinh mở to mắt, khí tức nuốt vào như long xà ra vào, nhưng khi ánh mắt của gã liếc nhìn lên người Giang Ly, liền hiện lên chút ngưng trọng. Giang Ly mặc dù không tiến bộ rõ ràng, nhưng kinh nghiệm võ học lại tiến bộ nhanh chóng.

Còn Sinh mệnh lực của Lạc Hàm và Tuyết Linh lại giống như gã, trực tiếp tăng lên một số lẻ, từ 1.3 lên đến 1.4.

- Năng lượng ẩn chứa trong Cơ Hóa Nhục của La Sát thú Vương thật mạnh! Ít nhất tương đương với mấy chục bình Nhật Linh Chi Tinh, chất lượng còn cao hơn một chút, nhưng quý nhất chính là trực tiếp có thể được con người hấp thụ. Lạc Hàm thư giãn tâm lung mọi, không ngờ trên La Sát tinh còn có thể tăng Sinh mệnh lực, những học sinh khá có thể giữ được thể năng cũng coi như không tệ rồi.

- La Sát thú Vương vừa chết, những con La Sát thú kia như rắn mất đầu, nhao nhao muốn rút lui, bị bộ lạc khác thu phục chiếm được, bây giờ chúng ta tạm thời an toàn tuyệt đối. Vương Thường Vinh nói: - Mọi người nghe không? Những con La Sát thú kia nhao nhao bay đi rồi.

Quả nhiên, từng bầy lớn La Sát thú rời khỏi nơi này, phía sau tiếp phía trước chạy thực mạng, giữa bọn chúng có một loại tâm linh liên hệ, biết ‘vương’ của bọn chúng chết rồi, đã tâm linh sụp đổ, không dám ở lại trong này, càng đừng nói gì đến tấn công Giang Ly nữa.

- Thật tiếc... Giang Ly cũng không đuổi theo: - Những con La Sát thú kia đều là Cơ Hóa Nhục đấy.

- Không sao. Vương Thường Vinh nói: - Tôi nắm vững tất cả các hang động trong phạm vi nghìn dặm trong này, còn cả sự phân bố của bộ lạc La Sát thú, anh có thể mang theo nguồn nước trên người, có ưu thế này, phạm vi hành động của chúng ta cũng có thể mở rộng vô hạn, lại đi giết La Sát thú Vương cũng không phải là không được. Hơn nữa, trong một số hang động, còn có muối mà chúng ta cần.

Sinh tồn trên La Sát tinh, quan trọng nhất chính là gần nguồn nước.

Nhưng nếu Giang Ly có không gian lớn mang theo người như này, tương đương với mang theo một bể bơi bên người, nguồn nước mang theo hoàn toàn có thể dùng trong mấy tháng.

Bởi vậy hành động của họ sẽ không bị hạn chế, có thể làm được nhiều chuyện hơn.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 99: Đại Hắc Biến Hóa

Buổi chiều đám người Henri quay về, nhìn thấy thi thể nằm la liệt, còn một cỗ thi thể La Sát thú Vương, vô cùng kinh ngạc, điên cuồng kêu trời kêu đất, trông mất suất nữa thì rơi xuống đất.

Vương Thường Vinh vốn dĩ muốn hạ độc giết chết những người này, nhưng Giang Ly cản lại.

Muốn nhờ vào Giang Ly để ra ngoài, Vương Thường Vinh cũng không thể không nể mặt.

Đám người Henri nhìn thấy hung thần ác sát Vương Thường Vinh, cũng biết là nhân vật hung ác trong những tên côn đồ, không dám tiến lại gần, ẩn núp sang một hang động khác.

Một đêm bình yên vô sự.

Những ngày tiếp theo, Vương Thường Vinh và Giang Ly thỏa thuận, hai người và Tuyết Linh Lạc Hàm bắt đầu chạy không ngừng trên mảnh đất hoang đầy đá vụn, tìm La Sát thú đánh chết.

Vì Giang Ly không thiếu nguồn nước, tiếp tế đầy đủ, cho nên bốn người căn bản cũng không có chút cố kỵ nào, hơn nữa trong một hang động rất xa tìm được muối.

Cứ vậy, hoàn cảnh ác liệt trên La Sát tinh ngược lại trở thành thiên đường yên vui của bọn họ.

Đối với điểm này, Giang Ly cũng biết rõ, La Sát tinh chắc chắn không phải là tuyệt địa, có thể sinh tồn được trên này đều là những cường giả, người của đại học Tinh Không sẽ không để tất cả thí sinh chết hết, cuộc thi này cũng không còn bất kỳ ý nghĩa gì nữa.

Mười lăm ngày liên tiếp, thời gian thi của đã qua một nửa.

Thân thể của bốn người càng lúc càng mạnh mẽ hơn, nhất là Lạc Hàm và Tuyết Linh tiến bộ rất nhanh, các cô dưới ánh nắng mặt trời soi chiếu, vốn dĩ chỉ cần một hai ngày toàn thân sẽ rạn nứt, cuối cùng trở thành một cái xác khô, nhưng các cô học được một cách, đó là hòa tan Cơ Hóa Nhục vào trong nước, biến thành một chất keo, sau đó thoa lên da, trở thành một thứ giống như kem chống nắng vậy.

Cứ như vậy chạy dưới ánh nắng gay gắt, ánh sáng mãnh liệt của Hằng tinh kia không có bất kỳ tổn thương nào với làn da, toàn thân thậm chí có một luồng khí tức mát lạnh, nhiệt độ giảm xuống rất nhiều.

Nhất là buổi tối, trên người cũng bôi một lớp dầu trơn này, lập tức sẽ hồng hào, còn thoải mái hơn ngồi gần bếp lửa.

Thậm chí, trong nhiệt độ -50°, người còn có thể đứng bên ngoài, tôi luyện quyền pháp dưới gió lạnh.

Cơ Hóa Nhục quả thực là của quý, là hi vọng trên vùng đất chết La Sát tinh này.

Ban đêm.

Nhiệt độ càng lúc càng thấp, có thể khiến tứ chi con người cứng lạnh, gió to lạnh căm căm, có thể thổi tung một tảng đá lớn lên không trung.

Nhưng toàn thân Giang Ly bôi lớp dầu trơn Cơ Hóa Nhục, hồng hào ấm áp, ra khỏi hang động, đứng bên ngoài tu luyện quyền pháp, thi triển Đại Đế Phong Ấn, cảm nhận tinh túy của gió bão trong không khí lạnh điên cuồng.

Vù vù...

Một chương của hắn bỏ tới, hình thành lốc xoáy, đối kháng điên cuồng với bên ngoài, cả thân người giống như con thoi xoay tròn, mãnh liệt lao nhanh. Chỉ chớp mắt sau, xung quanh người liền ngưng tụ thành một lốc xoáy đặc biệt.

Động tác của hắn càng lúc càng nhanh, mỗi một chương bỏ ra đều giống như cuồng phong sóng lớn, đánh tan không khí, cuối cùng từng vòng khí bạo khuếch tán ra ngoài, lấy hắn làm trung tâm, trong vòng mười bước chân không ngờ lại gió êm sóng lặng.

Hắn không ngừng tiến lên, tôi luyện chính mình trong phong bạo, Đại Đế Phong Ấn càng lúc càng thành thực hơn, có lúc một số viên đá lớn bay đến, hắn tiện tay một chương liền đánh bay, mưa gió không lọt.

Răng rắc...

Lại một trận cuồng phong đập đến, không ngờ là Vương Thường Vinh, toàn thân gã cũng được bôi lớp dầu trơn Cơ Hóa Nhục, tôi luyện trong phong bạo. Gã có được chất dinh dưỡng, lại dùng lượng lớn Cơ Hóa Nhục, Sinh mệnh lực cuối cùng bắt đầu chậm chạp tăng trở lại.

- Ha ha, tiểu tử Giang Ly, tôi đã tôi luyện mười mấy ngày rồi, Sinh mệnh lực cũng khôi phục lên 2.3 rồi. Vương Thường Vinh xông đến, vừa tôi luyện võ học vừa nói: - Mấy ngày nay chúng ta ước chừng giết 3 con La Sát thú Vương rồi nhì.

- Tiếc là Sinh mệnh lực của tôi cũng không tăng trưởng gì, vẫn là 2. Giang Ly lắc đầu.

- Hai tiểu nha đầu kia cũng tăng lên 1.5 rồi, không ngờ anh lại không tăng lên chút nào? Vương Thường Vinh cũng có chút nghi ngờ, nhưng sau đó lại bình tĩnh đại ngộ: - Môn mình tưởng thuật mà anh tu luyện, tế bào não hoạt động quá mạnh, dinh dưỡng tiêu hao quá nhiều, hơn nữa môn võ học này của anh, Đại Đế Phong Ấn, Đại Đế Lôi Ấn, đều là tuyệt học không hai, mỗi lần vận công, đều dẫn động lượng lớn thể năng phát tán ra ngoài, mới khiến Sinh mệnh lực của anh tiến triển chậm chạp. Nhưng lực sát thương của anh quả thực áp đảo, gần đây tôi thấy anh chém giết La Sát thú, đều là ban ngày, một chương bỏ ra, cũng có thể từ trong cắt ra.

Giang Ly gật đầu, Sinh mệnh lực của hắn mặc dù là 2, nhưng độ bền bỉ của thân thể và lực sát thương võ học lại tăng lên rất nhiều.

Nhất là lực tinh thần và tế bào não, mạnh lên không chỉ gấp đôi.

Có lẽ, bây giờ quay về hắn có thể mỗi ngày thôi miên được trên nghìn người.

Vương Thường Vinh bây giờ cũng thâm phục thuật thôi miên của hắn.

- Trên La Sát tinh này sau khi sinh tồn được, ngược lại lại cảm thấy là cõi yên vui. Giang Ly vừa vận công, vừa nói chuyện, trong tiếng hít thở, lời âm cuốn cuộn, gió lớn cấp 20 cũng không thể nào thổi bay âm thanh của hắn được: - Tôi vẫn cảm thấy Cơ Hóa Nhục của La Sát thú Vương tương đối tốt, từ ngày mai trở đi, chúng ta chuyển đi tìm La Sát thú Vương để giết nhé!

- Không vấn đề gì, tôi cũng hi vọng mau chóng khôi phục về mức 2.5. Vương Thường Vinh gào to nói: - Bây giờ anh tôi lại liên thủ lại, Long Xà hợp kích, sức mạnh tinh thần có thể đủ đánh La Sát thú Vương, không cần đến so đấu thân thể với nó nữa.

- Tôi cũng cảm thấy lực tinh thần của mình tăng lên rất nhiều, đối phó với La Sát thú Vương cũng không tốn sức. Giang Ly lại đánh ra một chương, phá tan một tảng đá cao bằng nửa người đang bay đến, quyền cùng tảng đá phát ra tiếng nổ rung trời, thân thể hắn cũng không có chút tổn thương nào.

- Đi, tu luyện xong, về tắm rửa!

Vương Thường Vinh đánh xong bộ quyền Bát Quái, cùng Giang Ly chui vào trong hang động.

Sâu trong hang động, xuất hiện một hồ đá thật sâu, trong hồ đá không ngờ là nước nóng hơi hổi. Ừm ừm... Giang Ly và Vương Thường Vinh cùng nhảy vào, thoải mái ngâm mình tắm rửa.

Nước nóng này là một loại chất keo, bên trong có đặt một lượng lớn Cơ Hóa Nhục, gặp phải nước lạnh liền tỏa nhiệt lượng, gặp phải nhiệt độ cao liền phóng thích hơi lạnh.

Bây giờ Giang Ly và Vương Thường Vinh dùng Cơ Hóa Nhục làm nước tắm, quả thực có thể nói là xa xỉ! Mỗi ngày tắm ngâm như vậy, gân cốt không đột nhiên tăng mạnh mới là chuyện lạ.

Còn trong hang động khác, cũng có một cái hồ nhỏ, Tuyết Linh và Lạc Hàm cũng đang ngâm mình trong đó, hai cô gái dài ngang đùi dọc, sương mù bao phủ, không ngừng trôi đùa nhau.

- Không ngờ lần này trên La Sát tinh, Sinh mệnh lực của chúng ta lại có thể tăng nhanh như vậy. Lạc Hàm tưới nước lên người Tuyết Linh, chơi đùa: - Ha ha, Sinh mệnh lực của mình đạt đến 1.5 rồi, còn cậu thì sao?

- Của mình cũng là 1.5, sao? Cậu vẫn muốn vượt hơn mình sao? Tuyết Linh nhõng nhẽo, cũng hắt nước lại Lạc Hàm.

Nước nhom nhóp trong hồ nhỏ mau chóng bị da hấp thụ, khiến da dẻ bọn họ có một màng tầng chất sừng, sáng bóng như thủy tinh, nhìn trắng nõn như Thần thánh, tựa như nữ thần cao quý.

- Tiếc là lần thi này không được mang theo vũ khí, đến vũ khí lạnh cũng không được dùng. Lạc Hàm chơi đùa trong chốc lát, cảm thấy tinh lực càng lúc càng tràn đầy: - Nếu có thể mang kim châm của mình vào, mình có thể thi triển Châm cứu độ nguyên thuật, kích phát tiềm năng thân thể, để tốc độ hấp thụ năng lượng tăng thật nhanh, rồi đột phá tiếp cũng không thành vấn đề

- Không mang được kim châm vào cũng không sao, chẳng phải có thi thể La Sát thú đó sao? Thi thể bọn chúng có hoạt tính kim loại, bây giờ cũng đã mềm hóa rồi, cậu hoàn toàn có thể lấy xuống áp chế thành kim châm. Tuyết Linh chọc chọc trán Lạc Hàm, cười nói: - Chỉ số thông minh của cậu đúng là thấp, mình khinh.

- Thật là, sao mình là không nghĩ đến cơ chứ! Lạc Hàm bưng tỉnh đại ngộ, thoát một cái nhảy khỏi hồ nước, mặc quần áo tử tế rồi ra ngoài, tìm thi thể một con La Sát thú, bắt đầu xé rách máu thịt, quả nhiên máu thịt vốn dĩ cứng như đá kia cũng đã mềm ra rồi.

Cô khéo tay, chỉ chốc lát liền mài giữa được hơn trăm cây châm, rồi quay về hang động, những cây châm này liền trở nên cứng hơn, giống như kim châm vậy, thậm chí chất lượng còn tốt hơn.

Cô cởi hết quần áo, ngồi ngay ngắn trong hồ nước, bắt đầu châm kim vào cái đại huyết trên người mình, sau đó châm kim thật sâu kích thích huyết vị, toàn thân khẽ run lên, nhưng thân thể ngâm trong chất lỏng kia, chất lỏng kia được hấp thụ lượng lớn, khí tức hô hấp mạnh hơn nhiều.

Cả buổi tối, cô đều ngồi yên như vậy.

Cho đến khi trời gần sáng, Lạc Hàm mở hai mắt, thở một cái, lập tức rất nhiều đá vụn trong hang động đều bị thổi bay đập vào khắp nơi.

Tuyết Linh vẫn ngồi yên tĩnh bên cạnh nhìn, biết chắc chắn sẽ có lợi cho mình.

Quả nhiên, Lạc Hàm nhổ những cây kim trên người mình ra, mỉm cười khua tay nói: - Nào, Tuyết Linh, mình châm cứu cho cậu.

Mặc dù các cô thường xuyên đấu võ mồm, nhưng đến lúc quan trọng vẫn là trợ giúp lẫn nhau.

- Có châm cứu cho Giang Ly không? Tuyết Linh tiến sát đến hỏi: - Châm cứu này của cậu có thể kích phát tiềm năng, Giang Ly vừa vặn thích hợp.

- Không, Giang Ly quá mạnh, thần kinh nguyên và tế bào đều liên kết chặt chẽ, anh ấy có thể khống chế được nội tiết của mình, các loại hệ thống thần kinh, dùng ý niệm có thể châm cứu, cũng không cần phải châm kim nữa. Lạc Hàm lắc đầu, giúp Tuyết Linh vén tóc lên, chuẩn bị bắt đầu châm cứu.

- Nhập định chẳng lẽ lại cường đại như vậy sao? Tuyết Linh cảm thấy quá thần kỳ.

- Chính là cường đại như vậy, cậu với mình bây giờ cũng là giai đoạn ngủ say thứ ba rồi, nhưng muốn nhập định quả thực khó như lên trời, hi vọng có thể sớm ngày phá được tầng chướng ngại kia. Lạc Hàm bây giờ cũng đang cầu đạo.

- Giang Ly giết Giang Lưu và Vu Mộ Hoa, cuối cùng mới nhập định, cái giá này quá đắt, sau cuộc thi này quay về còn không biết thế nào? Hai đại thể lực điên cuồng trả thù, anh ấy cho dù là sinh viên của đại học Tinh Không, người nhà cũng khó tránh khỏi nạn này. Tuyết Linh bắt đầu lo lắng.

- Bình đến tướng chắn, nước đến tắt chặn. Cũng không có gì quá lo lắng, Lạc Hàm ngược lại lại xua ý nghĩ này đi: - Việc đã đến nước này, lo lắng cũng chẳng ích gì, chỉ có tăng thực lực mới là vương đạo. Thực lực càng mạnh, kẻ địch càng cố kỵ chúng ta, mình thấy Giang Ly sớm đã nhìn ra điểm này rồi, cho nên thân nhiên, bất chấp hậu quả.

- Lạc Hàm, Tuyết Linh, đi, trời sáng rồi, ra ngoài săn La Sát thú thôi. Lúc này, giọng nói của Giang Ly từ ngoài hang động truyền vào.

Lạc Hàm và Tuyết Linh nghe thấy, vội vàng nhảy ra khỏi hồ nước, mau chóng mặc quần áo, rồi chạy ra ngoài.

- Sao hôm nay xuất phát sớm vậy? Mình đang định châm cứu cho Tuyết Linh. Bốn người tụ họp, Lạc Hàm hỏi.

- Hôm nay chúng ta phải đi hơn 200km, mục tiêu chính là La Sát thú Vương sâu trong một hang động, cho nên xuất phát sớm một chút, hai người phải cẩn thận. Giang Ly nói xong, cùng Vương Thường Vinh dẫn đầu rời khỏi hang động.

Lạc Hàm và Tuyết Linh đuổi theo phía sau.

Bốn người lại tiến hành một cuộc tu hành long trọng mà tàn khốc.

Cùng lúc đó, trong chợ đen Khur Hoa thành.

Trong một mật thất của hội Tam Long, sáu con mèo, Hoa Diện Bá Vương và Ngũ Manh đều đang lắng lắng bảo vệ Đại Hắc, thân mình Đại Hắc rõ ràng to lên một chút, khoan chân ngồi ngay ngắn, đang ngâm mình trong Nhật Nguyệt tinh hoa, sau lưng nó, không ngờ lại xuất hiện đôi cánh, đây là kết quả của biến dị gen.

Đại Hắc dùng thuốc gen Chấn thiên lôi thú đã qua nhiều ngày rồi, cứ ngồi ngủ say như vậy, hội Tam Long đã bị nó khống chế hoàn toàn, hội trưởng của hội Tam Long đó đã biến thành nô lệ tâm linh của nó, đã sắp xếp ổn thỏa tất cả bên ngoài rồi.

Hoa Diện Bá Vương rất hồi hộp, không ngừng xoa xoa vuốt mèo, đi tới đi lui trong mật thất, trong lòng bất an.

Lần này liên quan đến lột xác của Đại Hắc, một khi lột xác thất bại thì quả thực tai họa ngập đầu.

Đại Manh Nhị Manh ngược lại lại rất thần nhiên, bọn chúng vẫn còn tính trẻ con, đùa giỡn với nhau, lăn lộn trên mặt đất.

Grừm!!

Đột nhiên một luồng khí xuất hiện trên người Đại Hắc, nó chậm chậm mở to mắt, đôi cánh sau lưng vỗ vỗ, không ngờ lại bay lơ lửng trên không trung, hai mắt như điện, một luồng tư duy cường hoành quét ngang toàn bộ mật thất, xuyên thấu ra ngoài.

- Lão đại, anh tiến hóa thành công rồi? Đạt được năng lực Chấn thiên lôi thú rồi, có thể bay lượn rồi, đây đúng là mèo bay rồi! Tôi quá sùng bái anh! Hoa Diện Bá Vương rống lên.

- Meo... Đại Manh và Ngũ Manh cũng sung sướng nhảy cẫng hoan hô.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Phi Thiên Miêu (Mèo Bay)

- Ha ha, gen sinh mệnh của tôi cải tạo thành công rồi, dần dần tiến hóa theo Chấn thiên lôi thú.

Đại Hắc gầm thét: - Có đôi cánh này, ta có thể bay rồi! Chấn thiên Lôi thú là tiến hóa cao nhất của động vật họ mèo chúng ta, con người tiêm gen của nó, mau chóng sẽ bị chết! Cho dù loài mèo chúng ta bị tiêm vào, cũng rất nguy hiểm, vẫn may tâm linh của ta cường đại, lúc nào cũng dùng tâm linh thôi hóa được lực, hơn nữa thân thể của ta từng cải tạo thai tức, thừa nhận năng lực cải tạo gen rất cao, vốn dĩ ta muốn tiêm cho các em, đều biến thành mèo bay, nhưng căn bản kinh nghiệm cải tạo gen của ta, các em chắc chắn không chịu nổi.

- Lão đại, Chấn thiên Lôi thú trong truyền thuyết chẳng những có thể bay, còn có thể hấp thụ sức mạnh sấm chớp, phóng ra tia chớp dị năng mãnh liệt, không biết lão đại có thể hấp thụ dòng điện được không? Hoa Diện Bá Vương hỏi.

- Tạm thời vẫn chưa được, hấp thụ dòng điện, sinh ra dị năng, đây là loại gen cực kỳ mạnh, bây giờ tôi cải tạo ra năng lực bay lượn mà thôi, trừ phi tiêm nhiều lần nước thuốc gen Chấn thiên Lôi thú, có lẽ cũng có thể có được năng lực hấp thụ dòng điện.

Đại Hắc tinh thông kiến thức di truyền học, nó rất hiểu học, siêng năng, có thể có được lượng lớn tài liệu trên mạng dùng nghiên cứu: - Trong cơ thể của Chấn Lôi thú thiên, có một viên Lôi Đình xá lợi, là do tự nhiên ngưng kết thành, tương đương với một lò phản ứng hạt nhân nhỏ, có thể hấp thụ Lôi Đình, giữ lại rồi phóng thích, cùng loại với Kim Đan của Đạo gia. Lần đầu tiên tôi tiêm thứ này đã thành công rồi, lần sau nguy hiểm cũng nhỏ đi rất nhiều, thời gian dài tiêm thứ này, chắc chắn sẽ trở thành Chấn thiên Lôi thú.

- Meo... Ngũ Manh nhảy ra nói: - Chấn thiên Lôi thú rất lợi hại, cơ giáp của con người không phải là đối thủ của nó, thân thể cường hoành có thể xé tan chiến hạm, lão đại anh thực sự có thể cường hóa đến bước đó sao? Bây giờ súng bắn vào người anh, anh có thể chặn lại được không?

- Không được, bây giờ súng ống của con người rất lợi hại, đều có hạch động năng loại nhỏ, thân thể máu thịt không thể chống đỡ nổi. Đại Hắc lắc đầu: - Nếu là loại đạn của thời đại quốc gia hai trăm năm trước, ngược lại không thể nào bắn xuyên qua thân người ta, nhưng súng gây tê của cảnh sát lại không làm gì được tôi.

- Lão đại chúng ta phải thu thập nhiều nước thuốc gen của Chấn thiên Lôi thú mới được, anh tiêm tám bình mười bình, sẽ càng lúc càng mạnh hơn đấy. Hoa Diện Bá Vương vung vẩy móng vuốt, giống như binh sĩ đang hoan nghênh kiểm duyệt của tổng thống.

- Trên lý thuyết là như thế, nhưng mỗi lần tiêm đều có nguy hiểm, từ bây giờ trở đi ta phải nghiên cứu di truyền học, xem xem có loại thuốc nào có thể làm pha chế thuốc, dùng giảm tính nguy hiểm, một lần đánh cược có thể thắng là do may mắn và dũng khí, vô số lần đánh cược thắng chính là phải nhìn thực lực. Đại Hắc cũng vung móng vuốt của mình giơ lên hạ xuống, đôi cánh sau lưng nó co lại thành một đám, giấu trong đám lông sau lưng, thoát nhìn giống như một con mèo đen rất to, nhưng vậy càng lợi để hành động, nếu không một con mèo có đôi cánh trên lưng, chắc chắn sẽ thu hút sự hiếu kỳ,

mặc dù chính phủ cũng sẽ không bắt, nhưng sẽ khiến nhiều người chú ý.

Bây giờ chính phủ con người cũng rất dân chủ với động vật, cho dù xuất hiện động vật có hình thù kỳ quái, chỉ cần không làm hại gì thì cũng không bắt bớ lại.

Vì sau khi cách biến đổi gen xuất hiện, rất nhiều động vật trở thành vật thí nghiệm, hơn nữa trong đại chiến thế giới rất nhiều năm trước, vô số vụ nổ hạt nhân đã ảnh hưởng đến động vật.

- Chúng ta phải làm một phòng thí nghiệm, nghiên cứu di truyền học. Nhưng cần có nhân viên chuyên môn nghiên cứu khoa học. Hoa Diện Bá Vương quan sát tài liệu trên máy tính, bộ dạng vô cùng tỉnh táo.

- Lão đại, thuật thôi miên bây giờ của anh thế nào rồi? Tế bào não chắc là mạnh hơn rồi chứ Đại Mạnh hỏi.

- Đương nhiên, tế bào não của Chấn thiên Lô thú vô cùng mạnh, bằng không thì sao có thể thao túng được Lô Đình? Mấy ngày nay ta đã tiêm thuốc, thực ra tâm linh cũng thanh tỉnh, nhưng mỗi lần đều đắm chìm trong ảo giác, sau khi trải qua kinh nghiệm đau đớn như này, cảnh giới lại tăng lên chút, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, qua một thời gian nữa có thể thăng cấp lên cảnh giới đại định.

Đại Hắc nhàn nhã đi lại: - Nhập định có ba giai đoạn, tiểu định, đại định, thường định. Mỗi một cảnh giới đều có huyền bí rất lớn, ta lại hi vọng các em có thể từng người nhập định, như vậy đoàn đội Miêu tinh nhân chúng ta mới có thể chính thức tung hoành chợ đen.

- Nhập định, nhập định! Đại Mạnh, Hoa Diện Bá Vương và các con khác đều rống lên: - Chúng ta phải nhập định!

- Bắt đầu tiến hành kế hoạch đi, hội Tam Long đã hoàn toàn nằm trong tầm khống chế của chúng ta rồi, trước tiên nghe ngóng một chút trong chợ đen chỗ nào có nước thuốc gen Chấn Thiên Lô thú, cướp nhiều nhiều một chút về. Đại Hắc nói xong, đi ra khỏi mật thất, nhìn Tinh Không nói: - Giang Ly cũng không biết đi đâu thì rồi? Có thể thi đỗ vào đại học Tinh Không được không?

- Lão đại, anh nhìn xem, tập đoàn Nhật Nguyệt liều mạng xây dựng. Đại Mạnh giờ móng vuốt lên, chỉ ra xa xa, đó là từng nhà cao tầng, trên tầng cao nhất còn có một số cơ giáp đang bay, không phải là cơ giáp trung vũ, mà là cơ giáp đề vũ, nhưng vẫn vô cùng lớn.

- Người của tập đoàn Nhật Nguyệt này sớm muộn gì cũng bị ta khống chế toàn bộ. Đại Hắc cũng không thành động thiếu suy nghĩ, mặc dù bây giờ có thể bay, gặp súng ống vẫn không sao, vẫn cần phải tích lũy lực lượng, từ từ tiến hành.

La Sát tinh.

Giang Ly không biết chút nào chuyện Đại Hắc tiêm nước thuốc gen lột xác thành công, trở thành cường đại hơn, hẳn hoàn toàn chìm đắm trong tu luyện võ học.

Cùng Vương Thường Vinh đánh chết La Sát thú, dùng Cơ Hóa Nhục, tôi luyện võ học, cuối cùng khi ở ngày thứ 28, Sinh mệnh lực của hắn đã đột phá đến 2.1.

Còn Lạc Hàm và Tuyết Linh đã đột phá lên 1.6, biến thành người nổi bật trong đám học sinh.

Thực lực của Vương Thường Vinh mặc dù chưa khôi phục hoàn toàn, nhưng cũng đạt đến 2.4 rồi.

Cứ như vậy, hiệu quả bốn người liên thủ lại giết La Sát thú càng nhanh hơn, thời gian hai ngày cuối cùng, không ngờ giết chết được bốn con La Sát thú Vương.

Như vậy, mỗi người đều có được một viên Cơ Hóa Nhục của La Sát thú Vương, dùng cường hóa tế bào toàn thân.

Giang Ly cảm thấy tế bào đang không ngừng cường hóa, dinh dưỡng và năng lượng cướp được đầu tiên phải đảm bảo cung cấp đủ cho tế bào não, sau đó mới là thân thể, cho nên Sinh mệnh lực của hắn tăng trưởng tương đối chậm.

Nhưng Vương Thường Vinh đánh giá hắn như vậy, đồng thời là Thôi miên sư trung cấp, độ mạnh tinh thần của Giang Ly tương đương với mấy chục người.

Nếu như dựa theo số lần thôi miên đề tính, Vương Thường Vinh cũng không bằng hắn.

Cuối cùng, địa ngục tôi luyện ngày thứ 30 trôi qua.

Tích tích tích...

Hôm nay, trên chip của ba người Lạc Hàm, Tuyết Linh, Giang Ly vang lên: - Tất cả học sinh, thời gian thí luyện 30 ngày kết thúc, quay về căn cứ cũ, kiểm kê nhân số, tiến hành vào vòng thi tiếp theo.

Thân thể của Vương Thường Vinh khẽ động, chăm chăm nhìn Giang Ly, gã biết rõ lần này là cơ hội duy nhất gã rời khỏi La Sát tinh.

- Nếu chúng ta có ước định rồi, tôi chắc chắn sẽ mang ông ra ngoài. Nhưng tôi cũng mạo hiểm nguy hiểm rất lớn, nếu như bị đại học Tinh Không điều tra ra được, tôi chẳng những mất đi tư cách dự thi, thậm chí còn bị lưu vong nữa. Giang Ly nói.

- Yên tâm đi, kỹ thuật chòng không gian bây giờ là kỹ thuật cao cấp nhất đến con người vẫn còn đang nghiên cứu, sao có thể điều tra ra được chứ? Vương Thường Vinh mau chóng nói: - Nhanh nhanh, cho tôi vào trong không gian của anh đi.

- Vậy thì được, nhưng tôi cảnh cáo anh, không gian này trong lúc nhảy Wormhole sẽ hấp thu năng lượng khuếch đại, đến lúc đó chẳng may ông xảy ra chuyện gì, tôi cũng không chịu trách nhiệm đâu. Giang Ly nhớ ra chuyện này.

- Cái đó mặc kệ, chết thì chết, dù sao cũng hơn là chết già trên La Sát tinh này. Vương Thường Vinh sớm đã không chờ đợi thêm được nữa: - Dù sao không có hi vọng, thà đánh cược một lần.

- Đạo lý là như vậy, chính xác, so với chết già, thì không bằng buông tay đánh cược một lần. Giang Ly từ từ mở không gian ra, trong đó còn chút nước, chỗ nước này cũng có lượng lớn Cơ Hóa Nhục, Giang Ly chuẩn bị mang về Trái đất, cho cha mẹ, 2 em, còn có đám mèo Đại Hắc ngăm mình nữa.

Wong Thường Vinh nhảy vào trong, không gian lập tức đóng cửa, ngăn cách với bên ngoài.

Giang Ly lúc này mới từ trong hang động chui ra, gọi Lạc Hàm và Tuyết Linh: - Chúng ta đi thôi.

- Vương Thường Vinh đâu rồi? Lạc Hàm hỏi.

- Đó là một bí mật, hai người không biết vẫn tốt hơn. Ngờ kìa Giang Ly ngưng trọng nói: - Mình không hi vọng chuyện này lại liên lụy đến hai người.

- Trời, cho dù cậu muốn nói, bốn tiểu thư đây cũng không muốn nghe nữa là... Tuyết Linh bĩu môi, lăm lăm.

Lạc Hàm gật đầu: - Vậy chúng ta đi thôi, lần luyện tập này kết thúc rồi, cuộc thi văn hóa tiếp theo chắc rất nhẹ nhàng thôi.

Ba người chạy nhanh, tốc độ nhanh hơn nhiều so với lúc đầu, Tuyết Linh và Lạc Hàm trong hai ngày cuối cùng dùng một viên Cơ Hóa Nhục của La Sát thú Vương, mặc dù chưa thể đột phá lên Sinh mệnh lực 1.7, nhưng khi về cố gắng tu luyện, cơ hội đột phá là rất lớn.

Suru suru...

Ba người hóa thành một cái bóng chạy như điên trên cánh đồng đá vụn nhiệt độ cao này, vận tốc đều đạt 100km/h, hơn nữa đều thoa chất dịch Cơ Hóa Nhục, dưới ánh nắng mặt trời bạo chiếu như không có gì.

Khoảng năm tiếng sau, căn cứ nhân loại liền xuất hiện trước mắt.

Một luồng năng lượng từ trong đó bắn ra ngoài, ba người xoay lên.

Ngay sau đó, ba người liền đến đại sảnh của căn cứ nhân loại, nhìn thấy mặt đất sang trọng rộng rãi, đều có chút cảm giác đầu thai làm người.

Tâm linh của Giang Ly cũng xúc động, giữa hoang dã và văn minh, chính là bức tường khoảng cách này.

Tuyết Linh và Lạc Hàm đều lẳng lặng suy nghĩ, thí luyện lần này đều là một lần ma luyện tâm linh, có tác dụng trợ giúp với tâm linh tu hành của bọn họ.

- Ba người... Lúc này, một chiến sĩ cao lớn mặc cơ giáp màu trắng bước đến, nhìn ba người đánh giá, phát hiện chất dịch Cơ Hóa Nhục được bôi trên người bọn họ, không khỏi ngạc nhiên nói: - Máy người giết chết lượng lớn La Sát thú? Vậy thì lấy được bao nhiêu Cơ Hóa Nhục? Không ngờ còn xa xỉ dùng làm dầu bôi lên người như này?

- Chỉ là may mắn mà thôi. Giang Ly cười nhạt nói.

- Chúc mừng mấy người, thông qua khảo thí vòng 1! Từ trên La Sát tinh sống sót trở về. Chiến sĩ áo trắng này nói: - Trên chip của mấy người đã được đóng dấu thông qua vòng thi thứ nhất. Tiếp theo, chúng tôi chuẩn bị phòng nghỉ cho mấy người, mỗi người một phòng, bên trong đó có thuốc dinh dưỡng, các loại thức ăn và quần áo, thay rồi nghỉ ngơi, đợi thông báo vòng thi thứ hai.

- Rõ!

Ba người Giang Ly, Lạc Hàm, Tuyết Linh chào theo nghi thức quân đội.

- Phòng của anh ở bên này, còn hai người thì bên kia, trên chip có hiện đường đi, đi thôi.

Ngay sau đó, ba người tự tách ra mỗi người một hướng đi về phòng của mình nghỉ ngơi.

Giang Ly đi rất xa, nhìn thấy rất nhiều phòng mọc lên san sát như tổ ong, một phòng trong đó chính là phòng của mình. Quét thẻ chip, phòng mở cửa, khoảng 50m², không có giường ngủ, nhưng trên mặt đất có thể ngủ được, trên kệ trong phòng đặt đầy đủ các loại thuốc dinh dưỡng.

Hắn không nói lời gì, lập tức phàn ăn một trận, sau đó làm các loại vận động nhẹ nhàng, sau khi tiêu hóa dinh dưỡng, liền ngồi xuống nghỉ ngơi đợi thông báo.

Bất kỳ nơi nào, hắn đều có thể bình chân như vại.

Đây chính là tu vi tâm linh cường đại.

- Không biết lần này thí sinh khu Trái đất còn lại bao nhiêu người? Hơn một vạn thí sinh, sẽ không chết một nửa chứ, nếu đám thiếu gia của Kinh Hoa thành kia đều chết hết, thì chuyện mình giết Giang Luru và Vu Mộ Hoa sẽ không có ai lộ ra ngoài... Nhưng hôm đó có quá nhiều người nhìn thấy, giấy không thể gói được lửa, sớm muộn gì cũng truyền ra ngoài, làm tốt chuẩn bị liệu chết với họ vậy...

Nghỉ ngơi được khoảng mấy tiếng, hoàn toàn khôi phục thể năng, đạt đến trạng thái thịnh vượng nhất, Giang Ly mới đứng dậy thư giãn gân cốt, trong lòng đang suy nghĩ sau này làm thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Tinh Hà Đại Đế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.